DOCUMENTE PRIVITOARE LA MĂNĂSTIREA FLOREŞTI JUDEŢUL VASLUI

COSTIN CLIT

COSTIN CLIT

DOCUMENTE PRIVITOARE LA MĂNĂSTIREA FLOREȘTI, JUDEȚUL VASLUI

ISBN 978-606-13-5957-8

EDITURA PIM

Iași, 2020

DOCUMENTE PRIVITOARE LA MĂNĂSTIREA FLOREȘTI, JUDEȚUL VASLUI

Coperta 1: Turnul clopotniță (Sursa: https://episcopiahusilor.ro/manastirea-floresti).
Coperta 2: Ferecătura Tetraevanghelului mănăstirii Florești (Sursa: http :// www. capodopere2019.ro/tetraevanghelul-mnstirii-floreti.html).

COSTIN CLIT

DOCUMENTE PRIVITOARE LA MĂNĂSTIREA FLOREȘTI, JUDEȚUL VASLUI

Tipărit cu sprijinul
Centrului Județean pentru Conservarea și
Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui

CUVÂNT DE ÎNTÂMPINARE

Mănăstirea Florești din actualul județ Vaslui a constituit obiectul unor cercetări sistematice, concretizate în publicarea unor cărți sau articole, cum ar fi lucrarea din 1916 a preotului Ioan Antonovici (ajuns episcop al Hușului cu numele Iacov Antonovici), deschizător de drumuri[1], Costică Asăvăoaie și Laurențiu Chiriac[2], Maria Popa și Doina Rotaru[3], cu un studiu plagiat integral și transformat în lucrare de sine stătătoare de către preotul Geani Mocanu de la parohia Oșești, județul Vaslui[4], pr. Andrei Crețu de la parohia Laza[5], Costin Clit[6], iar recent a constituit obiectul unei micromonografii[7].

Volumul de față însumează 315 documente[8], dintre care o parte au fost publicate de ierarhul academician Iacov Antonovici, pe când era preot, sau în colecțiile consacrate ale Academiei Române - *Documente privind istoria României*, A. *Moldova* și *Documenta Romaniae Historica*, A. *Moldova* -, ultima datorându-se cercetătorilor de la Institutul „A. D. Xenopol" din Iași, cărora le aducem un omagiu și cuvenitele mulțumiri pe această cale. Alături de documentele publicate adăugăm în cea mai mare parte a volumului pe cele inedite identificate în Arhivele Naționale

---

[1] *Mănăstirea Floreşti din plasa Simila, judeţul Tutova, judeţul Tutova. Studiu istoric cu hărţi şi instrucţiuni, urmat de documente, inscripţii şi însemnări*, București, Atelierele grafice SOCEC & Co., 1916.

[2] *Noi date istorico-arheologice privind mănăstirea Floreşti, judeţul Vaslui*), în „Acta Moldaviae Meridionalis", XXI, 1999-2000; Laurențiu Chiriac, *Mănăstirea Floreşti, judeţul Vaslui*, în „Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 1998", Ministerul Culturii şi Cultelor, București, 1999, p. 41-42; Idem, *Mănăstirea Floreşti, jud. Vaslui - vechi centru monahal al Ţării de Jos a Moldovei*, în „Cronica Episcopiei Huşilor", nr. VII, 2001, Huși, Editura Episcopiei Huşilor, p. 88-99.

[3] *Contribuții la istoria Mănăstirii „Sfântul Ilie" de la Florești. Catagrafia averii secularizate la 1863* în „Monumentul. Lucrările celei de-a XV-a ediții a Simpozionului Național Monumentul-Tradiție și Viitor", XV, Iași, 2013, p. 15-125.

[4] *File de istorie. Mănăstirea Florești. Album – monografie*, Vaslui, S.C. Imprimare S.R.L., 2019; a se vedea despre plagiatul autorului recenzia semnată de Costin Clit, *File de istorie. Mănăstirea Florești. Album – monografie*, de preot Geani Mocanu (coordonator editorial), Vaslui, S.C. Imprimare S.R.L., 2019, în „Prutul". Revistă de cultură, Huși, Serie nouă, Anul IX (XVIII), nr. 2 (64)/2019, p. 301-308.

[5] *Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Floreşti*, în „Acta Moldaviae Meridionalis" Anuarul Muzeului „Ștefan cel Mare", Vaslui, XXXVII, 2016, p. 56-76.

[6] *Unele aspecte privitoare la mănăstirea Floreşti după secularizarea averilor mănăstireşti din 1863*, în „Meridianul Cultural Românesc", An III, nr. 4 (12), 2017, p. 117-123.

[7] *Tinda Raiului. Mănăstiri şi schituri din ţinutul Vasluiului*, Album tipărit cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ignatie, Episcopul Huşilor, texte monografii: protos. Zaharia Curteanu, pr. Cosmin Gubernat, consultant științific, Costin Clit, Huși, Editura Horeb, 2020, p. 93-102.

[8] 304 + 15a, 35a, 98a, 98b, 124a, 145a, 145b, 157a, 161a, 240a, 279a.

Iași - fondurile *Mănăstirea Floreşti*, *Documente*, *Divanul domnesc*, *Secretariatul de Stat* -, Arhivele Naționale Istorice Centrale și Biblioteca Academiei Române (*Documente istorice*).

Structura și economia volumului, gândite într-o altă formă, au fost afectate de închiderea arhivelor pentru prevenirea răspândirii virusului COVID-19, începând cu 11 martie 2020 și continuând până astăzi, urmată de imposibilitatea accesului la sursele documentare identificate. Ne proiectăm reluarea cercetării și publicarea unui nou volum după revenirea la normalitate.

Nu ne propunem un studiu istoric în demersul nostru, realizat de altfel cu acribie de Maria Popa și Doina Rotaru prin utilizarea surselor istorice edite de până la data publicării (2013), dar și inedite, ci doar o sumară trecere în revistă a informațiilor noi pe care le oferă documentele necercetate până acum.

Este cunoscută cercetătorilor prima atestare a mănăstirii Florești din 19 aprilie 1596, când Cârstea Ghenovici, „*biv vel vornic și marile cupar*", împreună cu soția sa, Anghelina „*și ginerii noştri: Gavril Cernat și Vasili, și fiii noştri, Marica, și Anghelina, și Schiva și Călina*", dăruiau mănăstirii cu hramul „Sfă(n)tul(u)i Slăvit Proroc Ilei", „*Floreştii și cu tot hotarul său, și cu cânpu, și prisacă și moară pi Bridov și cu loc de fănaț, cari ne iasti noă dreptă cumpărătură de la toț(i) ficiorii lui Lazăr pitaru și de la nepoții săi, ca să aibă sv(ânta) măn(ăsti)ri daniea și milosteniea, cu tot venitul, în vecii vecilor*"[9]. Cârstea Ghenovici și Anghelina dăruiau mănăstirii numită Smila la 27 iunie 1596 un *Tetraevanghel*, așa cum glăsuiește și însemnarea făcută: „*Acest Tetraevanghel l-au făcut panul Cârstea Ghenovici biv vel dvornic și giupâneasa lui Anghelina, fiica lui Crăciun biv vel dvornic, și l-au dat pe el întru ruga lor și a părinților lor, la mănăstirea ce se numește Smila, unde este hramul Sfântului prooroc Ilie Tezviteanul, în anul 7104 (!596*" de la Facerea Lumii, luna iunie 27"[10].

Zidită între anii 1596 și 1597, mănăstirea Florești se bucură după moartea ctitorului Cârstea Ghenovici (cca 1616) de protecția descendenților pe linie feminină din familia Costache. O altă biserică este începută de Gavril Costache pe la 1686, a cărei lucrări sunt întrerupte de moartea acestuia întâmplată în 1687, însă vor fi continuate și finalizate de Vasile Costache, mare vornic al Țării de Jos, Lupu Costache, fost mare vistiernic, mare vornic al Țării de Jos și al Țării de Sus, și Antiohie Jora hatmanul[11].

Postelnicul Ioan Jora știa la 9 decembrie 1821 și mai târziu de ridicarea unui schit din lemn la Florești de vornicul Cârstea Ghenovici la 7105 <1596 septembrie 1-1597 august 31> și zidirea din nou „*cu piiatră*" a mănăstirii după 95 de ani (7200 <1691 septembrie 1-1692 august 31>) „*până diasupra fereștilor*" de

[9] *Documenta Romaniae Historica*, A. *Moldova*, volumul IX (1593-1598), volum întocmit de Petronel Zahariuc, Marius Chelcu, Silviu Văcaru, Cătălina Chelcu, Sorin Grigoruță, București, editura Academiei Române, 2014, p. 236-237, nr. 166.

[10] Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti din plasa Simila, județul Tutova, județul Tutova*, p. 99.

[11] Maria Popa, Doina Rotaru, *Contribuții la istoria Mănăstirii „Sfântul Ilie" de la Floreşti*, p. 17-19.

logofătul Antiohie Jora, unul din „*urmașii din rodul său*”, „*și di acole înainti s-au întovărășit la zidiri pără ci s-au isprăvit cu răposatul vornic Lupul Costachi*”[12].

Mănăstirea Florești trece în grija lui Veniamin Costache pe când era episcop al Hușilor (iunie 1792-iunie 1796), fiind dată de unele neamuri cu „*scrisoari la mână prin cari îl înputernicesc a o păstori, iar nu a o închina pe la alti locuri streini*”[13].

Odată cu trecerea timpului, dar mai ales după închinarea din 20 august 1806 de către mitropolitul Veniamin Costache la mănăstirea Esfigmenul de la Muntele Athos fără consultarea neamului Jora, dar și a unora dintre Costăchești, apar dispute între ctitorii din cele două familii[14]. Condițiile de închinare sunt văzute drept „*jâgnitoari sfintii mănăstiri*”[15]. Închinarea s-a realizat „*după stăruitoare rugăminte a fostului ierochirim Theodorit a mitropoliei, încredințate cârmuirii mele, și igumen monastirii Esfigmenul, venit de la muntele Athonului*”, conform mărturiei mitropolitului Veniamin Costache din 9 aprilie 1840. În fruntea mănăstirii este însărcinat arhimandritul Daniil, unul „*din localnicii călugări*”, potrivit aceleiași mărturii[16], grec după unele opinii[17]. Actul de închinare către mănăstirea Esfigmenul este întărit de către domnul Scarlat Callimachi în 1814, după desfacerea dreptului egumeniei la Esfigmenul a ierochirimului Theodorit.

Ioan Jora reproșează în jalbele sale închinarea mănăstirii Florești către Esfigmenul de la Muntele Athos de către mitropolitul Veniamin Costache și rânduirea arhimandritului Luca ca egumen, care în timpul mișcării eteriste din 1821 „*au luat somi de bani cu înprumutari de au strâns apostați(i) să me(a)rgă să e Țarigradu(l); și în urmă viind oștenii turci și sâmțând de urmările sali au prădat mănăstire(a) și din odoarăle celi din n(ă)untru, și din averea ce(a) de afară, încât au rămas numai zâdiul go*l”[18]. Documentele oferite acum reflectă împrumuturile amintite și situația mănăstirii după 1821. Jalbele Joreștilor pe lângă domnie sunt urmate de anerisirea actului de închinare de către mitropolit și astfel „*mănăstirea de la locul acela s-au dat supt purtarea noastră de grije a celor adevărați ctitori*”[19].

Este cunoscută transformarea mănăstirii în una de monahii prin actul domnului Ioniță Sandu Sturza din 26 martie 1826[20] și transferarea maicilor de la mănăstirea Varatec[21] și nu de la mănăstirea Adam, cum se credea eronat până acum[22]. Cele mai multe monahii erau „*din sângili ctitoril(o)r ci au săvârșit acest*

[12] Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 133 / 54 (vezi **nr. 109** în volumul de față).
[13] Idem, Colecția Documente, 353/151 (vezi **nr. 154**).
[14] Idem, Colecția Documente, 133 / 54 (vezi **nr. 109** în volumul de față).
[15] Idem, Colecția Documente, 353/151 (vezi **nr. 154**).
[16] Idem, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 56-57v. (vezi **nr. 223**).
[17] Maria Popa, Doina Rotaru, *op. cit.*, p. 20.
[18] Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 854/46 (vezi **nr.124**).
[19] *Ibidem*.
[20] Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. 12; Maria Popa, Doina Rotaru, *op. cit.*, p. 21.
[21] Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, *dosar 27/1834*, f. 2 (vezi **nr. 156**).
[22] Maria Popa, Doina Rotaru, *op. cit.*, p. 21; după revista „Miron Costin”, 1913, nr. 5, p. 79.

dumnezăesc lăcaș"[23]. Sub conducerea monahiei Xenia Cuza, starețа mănăstirii, monahiile au găsit în 1826 „*zidiul gol, și cu munca noastră am adunat celi trebuincioas(e) pentru hrana de toati zili(le), cari unul Dumnezău știi în ci strâmtoriri de lipsi ne aflăm și acum, având numai o moșâoară pentru hrana noastră, pe cari esti mănăstire(a); iar celelanti moșii a mănăstirii sânt toati vânduti înspre plata datorii ci au făcut egumen(ul) ci au fost la această mănăstiri*" (a se vedea jalba din 12 iulie 1834 semnată de monahiile Xenia Cuza, starețа, Elisaveta Miclescu, Eupraxia Cuza, Elisaveta Sturza și tot soborul[24], format dintr-un „*număr di 70 și mai bini di maici*"[25].

În dorința de a ajuta mănăstirea Esfigmenul, mitropolitul Veniamin Costache decide revenirea mănăstirii Florești sub ascultarea ei, la care epitropul de acolo se adresează la 12 ianuarie 1832 pentru „*apăraria tuturor dreptățil(o)r și înbunătățâre(a) pominitei monastiri Floreștii*". Veniamin Costache propune ca egumen „*pe unul din călugării pământeni de aice pe viață, bărbat cu bune purtări și ispitit în cele duhovnicești*"[26].

Postelnicul Ioan Jora este desemnat la 6 decembrie 1832 de ctitorii curgători din vornicul Lupu Costachi ca vechil al mănăstirii Florești la înfățișarea ce urma să aibă loc la Iași, când grecii cereau lăcașul în a lor stăpânire[27], fapt petrecut în cursul anului 1834, odată cu păstoria egumenului Ghermano[28]. Postelnicul Ioan Jora îl vede la 12 iulie 1834 vinovat pe mitropolitul Veniamin Costachi, care „*iarăș au afierosit-o la locul dintâiu, izgonindu-să maicili ci era(u) așăzati spre petreciri*"[29].

Prin hotărârea Domnescului divan din 31 martie 1834, întărită cu hrisovul domnului Mihail Sturza din 30 septembrie 1834, mănăstirea Florești și averea sa au revenit în stăpânirea mănăstirii Esfigmenul de la Muntele Athos. Anaforaua mitropolitului Veaniamin Costache din 18 septembrie 1834 este urmată de hrisovul domnului Mihail Sturza din 30 octombrie 1834, prin care se acordă monahiilor de la Florești „*mănăstiria numită a lui Adam din țânutul Covârluiului, unde să cinstești hramul Adormirii Maicii Domnului, cu toati moșiile și veniturile ei, spre statornica lăcuință acelui sobor de călugăriți și a următorilor lor acolo, cari să fie tot supt a mitropoliei povățuire; și rânduire(a) stariților, după trecire(a) din viiață ishimonahiei Exeniia Cuza, să să facă prin a lor alegire din soborul lor*". Prin cartea mitropolitului Veniamin Costachi din 9 ianuarie 1836, monahia Xenia Cuza este numită starețа a mănăstirii Adam[30].

Monahii de la mănăstirea Adam sunt transferați la Florești[31], unde vor fi primiți cu ostilitate de egumenul Ghermano sub motivul „*că n-ari chilii undi să-i*

---

[23] Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/151 (vezi **nr. 154**).
[24] *Ibidem*.
[25] *Ibidem*.
[26] Idem, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, *dosar 944/1842*, f. 56-57v. (vezi **nr. 223**).
[27] Idem, Colecția Documente, 472 / 62 (vezi **nr. 131**).
[28] Maria Popa, Doina Rotaru, *op. cit.*, p. 22.
[29] Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/151 (vezi **nr. 152**).
[30] Idem, Fond Mănăstirea Adam, X/1(vezi **nr. 164**).
[31] Idem, Fond Mănăstirea Bogdana, LVIII / 1(vezi **nr. 158**).

priimească, şăzind chiliili în cari au şăzut 50 de maice pustii. Şi aşa s-au înprăştiet cari undi au putut, unii la Valahiea, alţii pisti Dunăré, iară alţi(i) aicea în Moldova, rămâind numai doi în Floreşti, fiind că un al triilea ci era vinit tot cu noi, monah(ul) Gherasim, fără nici o pricină l-au gonit în vremea (i)ernii din mon(astire)"[32]. Îndepărtarea autohtonilor din mănăstire este continuată și după moartea lui Ghermano. Apreciatul duhovnic Paisie, cu metania la Adam, va fi alungat din mănăstirea Florești înainte de 20 martie 1840 de către diaconul Nil, ce îndeplinea funcția de vechil. Paisie relatează episodul într-o jalbă: „*diaconu(l) Nil, ce să numeşti dichiu. M-au chemat la dânsul şi îndată me-au poroncit ca să-m(i) cautu cară, să-mi încarcu calabălâcu(l) şi să lipsăscu din monastiri, că aceasta este monastiri grecească, iar nu-i moldovenească. ... poroncindu-mi îndată cu calabalâc cu tot să lipsăscu din monastire, căci ei au să aducă preut şi duhovnic grec*"[33]. Remarcăm și alte practici discriminatorii, cum ar fi separarea călugărilor moldoveni și greci în timpul mesei din trapeză și meniurile diferite: „*neînvrednicindu-să a şăde cu grecii la masă, nu le dau altă decât mămăligă şi borş, şi rareori câte puţână brânză, iar alteori nimic nu văd în viiaţa lor*"[34].

Documentele de față fac lumină și în privința perioadei de egumenie a arhimandritului Ghermano, numit pe viață ca și Luca, considerată a fi între 1834 și 1843[35] (în realitate până la moartea sa întâmplată înainte de 27 iunie 1839), dar și a urmașului său Nichefor, numit egumen la 27 iunie 1839 (cartea domnească de rânduire este din 4 septembrie 1839) pe o perioadă de 6 ani, pe lângă care sunt desemnați ierodiaconul Nil și arhimandritul Gherasim[36]. Nemulțumit de călugării greci de la mănăstirea Florești, mitropolitul Veniamin Costache propune chinoviarhului mănăstirii Esfigmenu și domnului „*fără succes, după moartea egumenului Ghermano, pe ieromonahul Iosif Râşcanu*[37].

Mănăstirea Esfigmenul se găsea sub „apărarea" mitropolitului Efesului „*lângă bisărica ce(a) mari*" din Constantinopol. Nichefor este ales de mitropolitul Efesului pentru a ocupa scaunul de egumen la Florești după ce și-a „*pus metaniia la măn(ă)st(i)re(a) Esfigmenului*", primind și binecuvântarea patriarhului ecumenic de la Constantinopol. Prin intervenția arhimandritului Agathanghel, egumenul mănăstirii Esfigmenul, este înlăturat din egumenie Nichefor și înlocuit în 1842 cu vestitul Nil[38]. Documentele reflectă relațiile cu Patriarhia Ecumenică, mitropolia Efesului, mănăstirea Esfigmenul și intervențiile consulului rus de la Iași în favoarea arhimandritului Agathanghel.

Publicăm câteva documente privitoare la Sfânta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul („Sfânta de la Florești"). Documentar este atestată la

---

[32] Idem, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, *dosar 27/1834*, f. 37-37v. (vezi **nr. 219**).
[33] *Ibidem*, f. 47-48 (vezi **nr. 221**).
[34] *Ibidem*, f. 51-51v. (vezi **nr. 221**).
[35] Maria Popa, Doina Rotaru, *op. cit.*, p. 22.
[36] Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, *dosar 944/1842*, f. 24-25 (vezi **nr. 213**).
[37] Idem, *dosar 27/1834*, f. 24-25(vezi **nr. 212**).
[38] Idem, *dosar 944/1842*, f. 50 (vezi nr. **253 și 254**).

25 ianuarie 1775, 4 ianuarie 1764[39], 25 mai 1776, 15 iulie 1778[40], 22 august 1785, 21 mai 1813, octombrie 1814, 1815, 20 octombrie 1818, 1819.

Negustorii și obștea din Huși afierosesc în 1816 două *Evanghelii*, legate la un loc, una cu text românesc și cealaltă cu text grecesc, pentru Sfânta icoană de la Florești la care au alergat și au adus-o în târg atunci când s-a abătut „*asupra noastră Dumnezeiasca pedeapsă cu boala ciumei și în spaimă fiind tot norodul*". O contribuție „*spre facerea acestei sfinte Evanghelii*" a avut-o și iconomul Dimitrie de la Episcopia Hușilor, așa cum consemnează la 28 decembrie 1816[41].

Icoana a fost trimisă de la mănăstirea Florești la mitropolia din Iași „*încă de la anul 1828, când era epidimia holerei*"[42] sau 1831. Icoana de la Florești a fost dusă la Vaslui în luna august 1829 „*după rugătoare cerire a lăcuitorilor creștini din târg ... spre a să face cele de cuviință pentru contenire năprasnicei boale ce urmează și acolo*". Relicvele moaștelor Cuvioasei Parascheva de la Iași și icoana de la Florești sunt scoase la 1 octombrie 1829 la procesiunea de pe șesul mănăstirii Frumoasa spre „*curmarea omorâtoarei boale*"[43]. Biv vel postelnicul Ioan Jora se ruga mitropolitului la 22 iunie 1833 pentru aducerea icoanei de la Iași la mănăstire cu prilejul hramului[44].

Arhimandritul Nil, egumenul mănăstirii Florești, prin jalba înaintată domnului Grigore Alexandru Ghica la 18 septembrie 1850 revendică revenirea icoanei făcătoare de minuni de la mitropolia din Iași la mănăstire. „*De multe ori s-au cerut de către m(ă)n(ă)s(tire) întoarcere(a) ei și i s-au făgăduit, dar din înpregiurările vremilor s-au tot amânat din vremi în vremi*"[45]. Egumenul trimite și un opis de acte doveditoare apartenenței icoanei la mănăstirea Florești.

La 7 decembrie 1850, locțiitorul de mitropolit Mardarie Apamias invocă lipsa documentelor, fiind alcătuită o comisie spre „regularisirea" vechilor documente ale mitropoliei și „*că între ducomentile însămnate de către igumenul Floreștilor nici unul nu-i titlu doveditor că acea m(ă)n(ă)s(tire) ar fi proprietară cerșutei de ea sfântă icoan*ă". Mardarie Apamias conchide: „*o asăminea icoană mai*

[39] Idem, Fond Mănăstirea Florești, III/4 (vezi **nr. 31**).
[40] Idem, Fond Mănăstirea Florești, III / 7 (vezi **nr. 40**).
[41] T. Pamfilie, *Însemnări*, în „Miron Costin", An III, nr. 11, noiembrie, 1915, p. 158; Preotul Ioan Antonovici, *op. cit.*, p. 108-109; *Însemnări de pe manuscrise și cărți vechi din Țara Moldovei. Un Corpus,* editat de I. Caproșu și E. Chiaburu, volumul III (1796-1828), Iași, Casa Editorială Demiurg, 2009, p. 392.
[42] Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 59, original; Idem, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850 (vezi **nr. 298**).
[43] Sorin Grigoruță, *Boli, epidemii și asistență soocială medicală în Moldova (1700-1831)*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza", 2017, p. 77.
[44] Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 832/6 (vezi **nr. 134**).
[45] Idem, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 1 (vezi **nr. 294**).

cuviincios iasti a sta în capitalie / decât la acea m(ă)n(ă)s(tire) / pentru feliurite înpregiurări întâmplătoare norodului"[46].

Numeroase documente privesc moșiile mănăstirii, cum ar fi cele de la Toporăști, Stângaci, Lucești, Laza, Corodești, Tămășeni și altele, dar și la neamurile răzășești din zonă.

[46] Idem, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 14-14v.; Idem, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 64v. și 67(vezi **nr. 301 și 303**).

Sigiliul mănăstirii Esfigmenu de la Muntele Athos

Sigiliul mănăstirii Florești

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1596 (7104) aprilie 19. Cârste fost mare vornic dăruiește mănăstirii Florești, împreună cu familia sa, satul Florești, cu prisacă și cu moară.

2. 1598 (7106) iulie 22. Ieremia Movilă voievod întărește mănăstirii Florentina stăpânirea asupra satelor Hrănești, pe pârâul Bârlad, și Florești, pe Smila.

3. 1618 (7126) august 7, Iași. Radu voievod întărește lui Vasile Bolea și Aniței satele Băilești, Rătezi, Mărățăi, Prigorceni și Tăcmănești, ținutul Vaslui.

4. 1629 (7137) mai 5, Iași. Miron Barnovschi Moghilă întărește lui Simion Gheuca mare medelnicer, părți din satele Dărășți, Mânzășți și Hălărești, ținutul Tutova.

5. 1635 (7143) august 13. Vasile Lupu voievod întărește, după judecată, lui Vasile Roșca vornic de gloată jumătate din satul Blăjeri, pe Bârlad, ținutul Tecuci, cu jumătate din venitul iazului și al morilor făcute de el, cealaltă jumătate rămânând în stăpânirea mănăstirii Florești.

6. 1638 (7146) martie 29. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Florești jumătate din satul Blăjeri în urma unei judecăți cu Vasile Roșca.

7. 1657 (7166) noiembrie 30. Hotarnica moșiei Tămășeni, partea Mănăstirii Florești.

8. 1669 (7177) mai 12, Iași. Ecaterina, doamna răposatului Eustratie Dabija, dăruiește nepoatei sale Simina, fata fratelui ei Gavril Jora, satul Pătrășcani, cu vecini, mori 3 heleștee și cu piuă de cioareci, de pe valea Similii, ținutul Tutova, pe care l-a dat mai întâi Mănăstirii Bârnova.

9. 1674 (7163) decembrie 24, Epureni. Dumitrașco, Alecsandra, Rusanda și Nastasie, feciorii lui Mihăil Roșca, vând vornicului Gavril Costachi partea lor din balta Hârcete cu 60 de lei bani de argint.

11. 1682 (7190) mai 6. Gavril Costachi marele vornic al Țării de Jos închină mănăstirea Bursucii, ținutul Tutova, la mănăstirea Esfigmenul de la Muntele Athos; cu o notă din 1806 octombrie 3 de la Grigoraș Costachi spătar, privitoare la închinarea mănăstirii Florești la aceeași mănăstire din Muntele Athos.

12. 1683 (7191) ianuarie 7. Gavril Costachi, marele vornic al Țării de Jos, dăruiește Mănăstirii Florești jumătate de sat Popârsocii, ce sunt la gura Jeravățului.

13. 1686 (7194) mai 8, Florești. Pavel feciorul lui Dumitrașco de la Orzești, nepotul lui Nichifor Țenche, cu soție sa, Sanda, fata lui Titchiu din Stângaci, vând lui Zaharia, egumenul Mănăstirii Florești, moșia lor din satull Lucești, de pe Racova, ținutul Tutova.

14. 1687 (7195) aprilie 5, Iași. Constantin Cantemir voievod poruncește boierilor și tuturor slujbașilor care umblă cu orice fel de slujbe în ținutul Tecuciului, ca să lase în pace de orice dări și havalele peun viiar ce-ar avea mănăstirea Florești.

15. 1691 (7199) aprilie 5, Florești. Irimia cu soția sa Nastasia și cu feciorii lor vând lui Zaharia, egumenul și soborului Mănăstirii Florești, partea lor de moșie din jumătatea satului Lucești, din părțile ce le au împreună cu Coșescul, din câmp,

țarină, pădure, locuri de prisăci și pomeți, cu 6 mierțe de pâine, pe vremea când era mierța câte 1 leu bătut.

15a. 1713 (7221) ianuarie 10. Nicolae Alexandru Mavrocordat scutește mănăstirea Bursuci, ținutul Fălciu, de goștină, deseatină, gorștină, ialoviță, sulgiu, iliș, unt, miere, cai de olac, podvozi, conace, mortasipie și altele; Rezumate ale hrisovului ale hrisovului reînnoit și de alți domni.

16. 1695 (7203) iulie 11, Iași. Constantin Duca voievod întărește mănăstirii Florești satul Sâliști la Ferești pe Racova în hotarele alese de Ștefan Pilat vornic și Vasile Hușanul, vornici de poartă.

17. 1727 (7235) martie 6. Chiriac din Gârceni dă un zapis lui Calistru, egumenul Mănăstirii Florești, pentru jumătate din satul Lucești.

18. 1727 (7235) iunie 12. Socoteala Ghergheștilor de bătrânii din care se trag.

19. 1727 (7235) iulie 12. Socoteala Ghergheștilor și Miceștilor pe câți bătrâni se împart și din bătrâni este.

20. 1733 (7241) iunie 21. Constantin Nicolae Mavrocordat dăruiește Mănăstirii Bursuci câte două ocă untdelemn pe lună, pe care va trebui să-l ia de la vama din Galați.

21. 1733 (7241) iulie 3. Constantin Nicolae Mavrocordat dăruiește Mănăstirii Florești cu hramul Sfântului Marelui Prooroc Ilie câte două ocă untdelemn pe lună, pe care va trebui să-l ia de la vama din Galați.

22. 1741 (7249) februarie 25. Ioniță Băisan zălogește egumenului Athanasie Mogâldea de la Mănăstirea Florești partea sa de ocină din satul Negrești pentru un împrumut de 20 de lei.

23. 1744 (7252) februarie 24. Ioan Mavrocordat voievod scutește Mănăstira Badiului din Galați de deseatină pentru 300 de stupi, vădrărit,o pivniță din Galați de camănă, cepărit, bezmen, pivnicerit, bouru, loc aghescu și alte dări și angării.

23a. 1745 (7254) octombrie 25. Izvod de neamul lui Cârstea Ghenovici vel vornic al Țării de Jos.

24. 1752 (7260) iunie 2. Însemnare de pământurile vândute din moșiiele Poenești,Trefierești, Băilești și Studeneț de Ioniță Cehan, stegar.

25. 1755 (7263) iulie 1. Mărturia lui Antonie, egumenul Mănăstirii Florești, cu privire la o parte de moșie din satul Lucești.

26. 1756 (7264) mai 18. Înțelegerea dintre Antonie Mogâldea, egumenul Mănăstirii Florești, Petrea, feciorul lui Ion Miclescu, și Costandin Cuza, clironomii medelnicerului Gavril, în privința bunurilor fiicei egumenului.

27. 1757 (ianuarie) 28. Foaie hotarnică de alegerea moșiei târgului Vaslui de către biv vel medelnicerul Neculai Racoviță.

28. 1758 <7266> mai 28. Hotarnica moșiei satului Stângaci.

29. 1758 (7266) mai 29. Hotarnica satului Stângaci.

30. 1759 (7268) decembrie 4. Ioan Theodor Callimachi (Calmașul) voievod întărește Mănăstirii Precista din Roman stăpânirea pe moșia târgului Vaslui în semnele hotare alese de hotarnicii rânduiți de Constantin Racoviță.

31. 1764 (7272) ianuarie <4>. Grigore Ioan Callimachi voievod dăruiește Mănăstirii Florești câte două oca de untdelemn lunar și 50 dramuri tămâie, pentru sănătatea sa și bunăstarea țării.

32. 1766 martie 28. Grigorie Alexandru Ghica voievod scrie biv vel banului Lupul Costache ca să cerceteze la fața locului și după acte pricina dintre călugării de la mănăstirea Florești pentru jumătate de sat Tămășenii, în capul Jigăliei, ținutul Fălciului, alegând partea mănăstirii de cea a răzeșilor.

33. 1766 noiembrie 30. Hotarnica Tămășenilor făcută de banul Lupul Costachi.

34. 1767 noiembrie 22. Grigore Ioan Callimachi voievod dăruiește Mănăstirii Florești câte două oca de untdelemn lunar și 50 dramuri tămâie, pentru sănătatea sa.

35. 1768 februarie 26. Cartea de judecată a lui Grigore Ioan Callimachi voievod în pricina dintre Toader, fost comis, și Ștefan Gălușcă, mazil, pentru moșiile Lucești și Grosești, ținutul Tutova, în privința hotarelor.

35a. 1771 martie 29. Mărturie dată de vornicul de poartă Angheluță Agarici în pricina dintre Căsăian Mătanii și cei din neamul Hușanu pentru un loc de prisacă din moșia Stângaci.

36. 1775 iunie 28. Hotarnica moșiei Lucești de la ținutul Tutovei.

37. 1775 august 24. Grigore al III-lea Alexandru Ghica poruncește lui Ioniță Cuza biv vel spătar să cerceteze pricina dintre Toader Ciohodarul și mănăstirea Florești pentru moșia Poenești și să de mărturii de judecată și hotărnicie.

38. 1775 august 25. Grigore al III-lea Alexandru Ghica scutește Mănăstirea Florești de dările de desetină a 50 de stupi, goștină pentru 50 de oi și de vădrărit pentru 200 de vedre de vin.

39. 1776 octombrie 16. Marta monahie, fiica răposatului Coste Adam logofăt, face danie mănăstirii Adam moșia Oncanii.

40. 1778 iulie 15. Constantin Dimitrie Moruzi voievod dăruiește lunar câte două oca de untdelemn pentru ars în candele.

41. <1783 februarie 20>. Izvodul zapiselor moșiilor Tămășeni, Horăști, Ștefești, Urdești, Bârseni și Bustești.

42. <1783 februarie 20>. Izvodul părților de moșie din Tămășeni cumpărate de vornicul Lupu Costache și măsorișteа Tămășenilor până în hotarul Mănăstirii Florești.

43. 1784 iunie 3. Mărturie pentru hotarele moșiilor Mărtinești, Dobromirești și Pătrășcani de la ținutul Tutovei.

44. 1785 mai 15. Alexandru Ioan Mavrocordat (Firaris) voievod poruncește ispravnicilor ţinutului Tutova să aleagă hotarele moşiilor Toporăşti, Luceşti, Broşteni, Baboşăni, Fereşti şi Miceşti, ale mănăstirii Floreşti de către cele ale răzeşilor.

45. 1785 iulie 2. Rezumatul unui ispiscoc de la Simion Movilă voievod și o însemnare de stânjenii mănăstirii Florești.

46. 1785 iulie 6. Alexandru Ioan Mavrocordat (Firaris) poruncește ispravnicilor ţinutului Tutova să cerceteze jalba trimisă de Necolai Romașco ot Vaslui în care arată dania fostului egumen al Mănăstirii Florești, Antonie Mogâlde,

dată bisericii din Popești, 100 de stupi, veșminte și cărți bisericești, rămasă la doi frați din Tătărăni, ținutul Fălciu.

47. 1786 februarie 16. Mărturie hotarnică a părților de moșie ale lui Antonie Cozma, egumenul Mănăstirii Florești, din Broșteni, Stoienești, Ivănești și Poiana Chiliei.

48. 1794 decembrie 10. Scrisoarea logofătului Vasile către egumenul Mănăstiri Florești pentru a veni la alegerea hotarelor moșiei Vlădești.

49. 1794 decembrie 14. Învoiala dintre moșnenii Vlădești și cei de la Dejugați cu Mănăstirea Florești pentru niște pământ din moșia Vlădești de pe apa Racovei, ținutul Tutova.

50. 1794 decembrie 15. Dumitru, Gligorii, Toader Coșăscu și alții mărturisesc despre hotarele moșiilor Vlădești și Digiugații de pa apa Racovii, ținutul Tutova.

51. 1800 martie 3. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod poruncește biv vel spătarului Gheorghie Costăndachi și biv vel comisului Constantin Sturza ca împreună cu spătarul Gavril Conachi să cerceteze jalba răzeșilor din moșia Pleșăni de la ținutul Tutova.

52. 1800 mai 30. Arhimandritul Ioasaf, egumenul Mănăstirii Florești, scrie stolnicesei Ileana Miclescu pentru o țigancă avută la casa răposatului ban Sandu Miclescu.

53. 1800 august 11. Ioasaf, arhimandritul Mănăstirii Florești, scrie vel sulgerului Ioan Jora.

54. 1800 decembrie 17. Vasile Miclescu biv vel jicnicer se plânge domnului de împresurarea moșiei Pătrășcani de către răzeșii de Pleșăni, ținutul Tutova.

55. <sec XIX> noiembrie 28. Gheorghi (…) postelnic dă în stăpânirea vărului său, Ioan, pe Toadir Druhuș, cu țiganca sa Mariia, și copii lor, Nastasie și Ghiorghi, luați cu judecată de la mănăstirea Florești și fugiți.

56. 1800 decembrie 18. Sinet al Racovițeștilor pentru neamul țiganilor poreclit Gorgăneștii în pricina dintre mănăstirile Florești și Dobrovăț.

57. 1800 decembrie 21. Jicnicerul Vasile Miclescu se plânge domnului și cere să se poruncească egumenului mănăstirii Florești să vină la judecata ce are cu răzeșii de Pleșeni pentru un loc pe care îl ține mănăstirea.

58. 1800 decembrie 29. Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, încredințează nepotului său, Iancu Greceanu, o parte din țigani.

59. 1801 ianuarie 20. Constantin Alexandru Ipsilant voievod dăruiește mănăstirii Florești 24 ocă untdelemn, 24 ocă ceară, 12 ocă tămâie din vama gospod, cum și câte 6600 de ocă de sare din sarea gospod de la ocnă.

60. 1801 martie 5. Constantin Alexandru Ipsilanti voievod poruncește ispravnicilor ținutului Tutova să rânduiască om pentru împărțirea moșiilor Grosăști, Lucești, Dejugați, Vlădești și Stângaci de la ținutul Tutovii.

61. 1801 martie 12. Jicnicerul Vasile Miclescu se plânge domnului de răzeșii din Pleșeni care și-au mutat casele în satul Ghinderești pe moșia sa și să-i cheme la divan să se judece.

62. 1801 mai 14. Intervenția hatmanului Costachi pentru Eni Sârbul, purtător de grijă a moșiei Ferești și măsoriștea moșiilor Childești și Tătărăni.

63. 1801 noiembrie 10. Hotarnica moșiilor Fereşti, Băileşti și Băboșăni, făcută de Ioan Negel biv vel vornic și Gheorghie Talpeș vornic de poartă.

64. 1802 septembrie 8. Hotarnica moșiei Tămășeni.

65. 1803 iulie 12. Alexandru Costandin Moruzi voievod acordă mănăstirii Sfinții Voievozi din Galați anual câte 100 de lei din vama gospod drept chirie pentru patru hambare ridicate pe locul lăcașului monahal.

66. 1803 iulie 30. Anaforaoa boierilor cu privire la judecata dintre jicnicerul Vasile Miclescu și fratele său Constantin pentru stăpânirea moșiilor Pătrășcani și răzeșii Pleșăni.

67. 1803 septembre 10, Iași. Alexandru Costandin Moruzi voievod se ocupă de aducerea apei în Iași, după pilda tatălui său.

68. 1803 septembrie 25. Alexandru Constantin Moruz voievod judecă dintre jicnicerul Vasile Miclescu și fratele său Constantin pentru stăpânirea moșiilor Pătrășcani și răzeșii Pleșăni.

69. 1804 aprilie 13. Alexandru Constantin Moruz voievod scutește mănăstirea Badiul din Galați de deseatină pentru 100 de stupi și vădrărit pentru 500 de vedre de vin, precum și de toate alte dări pentru o crâșmă a mănăstirii, întrucât nu are alt ajutor.

70. 1804 mai 5. Alexandru Moruzi voievod poruncește ispravnicilor ținutului Tutova și paharnicului Ioan Jora să hotărască moșia Micești, partea lui Tănase Epure, Sandul Corodescu, Ion diaconul și alții, de către ceilalți răzeși și mănăstirea Florești.

71. 1805 iunie 9. Alexandru Constantin Moruz voievod scrie ispravnicilor ținutului Tutova să cerceteze, să judece și să rânduiască mazili pentru alegerea și hotărârea părților de moșii ale lui Gheorghe Brașovan din Iași ce la ara în Lucești, Vlădești, Stângaci, Degiugați și Grosăști.

72. 1805 iunie 25. Jalba vechilului Athanasie al Mănăstirii Florești către domn în care se plânge de împresurarea moșiilor Lucești, Vlădești și altele și cere desemnarea banului Gavril Iamandi pentru a le hotârî și stâlpi.

73. 1805 iunie 25. Alexandru Constantin Moruzi voievod poruncește lui Gavril Iamandi biv vel ban să aleagă hotarele moșiilor Lucești și Vlădești de pe Racova, ținutul Tutova, ale Mănăstirii Florești.

74. 1805 iulie 25. Răzeșii de moșia Stângaci, ținutul Tutova, se plâng domnului de medelnicerul Constantin Veisa care a cumpărat 100 de stânjeni în moșie fără știrea lor și cer protimisis de răscumpărarea moșiei. Domnul Alexandru Constantin Moruz poruncește lui Gavril Iamandi biv vel ban să facă cercetare.

75. 1805 august 11. Gheorghii zăt Ioan Negruș, Ștefan zăt Iordachi Negrul, Iordachi Gavril și alți răzeși din moșiile Grosăști, Lucești, Stângaci, Vlădești și Degiugați, de la ținutul Tutovei, cer alegerea hotarelor părților lor de moșii de către banul Gavril Iamandi. Domnul Alexandru Constantin Moruzi poruncește la 12 august 1805 banului Gavril Iamandi să aleagă părțile moșiilor amintite.

76. 1806 martie 15. Aftanasie proin egumen, vechilul Mănăstirii Florești, se plânge domnului pentru împresurarea moșiei Lucești.

77. 1806 martie 6. Banul Gavril Iamandi alege părțile Mănăstirii Florești din moșia Lucești, de pe Racova, ținutul Tutovii, lăsând însă a se curma pricinile cu megieșii, după porunca domnească, la luminatul Divan.

78. 1806 aprilie 7. Ieromonahul Aftanasie, vechilul Mănăstirii Florești, solicită domnului să dispună chemarea părților implicate în împresurarea moșiei Lucești să fie chemate mai curând înaintea Divanului.

79. 1810 aprilie 23. Contractul de arendare a moșiilor Florești și Bursuci de către sulgerul Costachi Negre pe o perioadă de 3 ani.

80. 1810 august 1. Tănase Epure și mai mulți răzeși din satul Micești, ținutul Tutovei, de pe apa Studenețului, vând jupânului Matei Goța partea lor de moșie.

81. 1811 martie 14. Divanul Cnejiei Moldovei hotărăște în pricina dintre medelnicerul Constantin Veisa și banul Arghiri Cuza pentru dreptul de stăpânire în moșiile Grosăști și Lucești.

82. 1812 februarie 15. Medelnicerul Constandin Veisa scrie părintelui Daniil, egumenul Mănăstirii Florești, despre mila anuală de 100 de lei a mănăstirii Badiul din Galați și pentru un zapis de stăpânire în moșia Lucești.

83. 1812 mai 5. Paharnicul Ioan Jora cercetează din porunca Divanului domnesc și constată neînțelegirile ivite între răzeșii de Micești și mănăstirea Florești.

84. 1812 decembrie 21. Jalba răzeștilor din satul Micești către domn pentru împresurarea moșiei de către mănăstirea Florești. Porunca domnului către ispravnicii ținutului Tutova în vederea cercetării jalbei.

85. 1813 februarie 11. Scarlat Alexandru Callimachi voievod dăruiește mănăstirii din târgul Galați, cu hramul Sfinții Mihail și Gavril, o sută de lei anual din vama Galaților de la hambare.

86. 1813 mai 5. Ispravnicul ținutului Tutova încredințează făgăduiala egumenului mănăstirii Florești de-a aduce o scrisoare de învoială cu răzeșii de Micești.

87. 1813 iunie 29. Luca, egumenul mănăstirii Florești, se plânge domnului pentru împresurarea moșiei Lucești. Jalba este urmată de înștiințarea cluceresei Safta Racoviță pentru termenul judecății fixat la divan.

88. 1813 iulie 2. Isprăvnicia ținutului Vaslui judecă pricina dintre Luca, egumenul mănăstirii Florești, și răzeșii de Albești, pentru împresurarea părților de moșie din Florințeștii de Jos și de Sus schitului Hârsova, aflat sub ascultarea mănăstirii Florești.

89. 1813 iulie 10. Scarlat Alexandru Callimachi voievod reînnoiește milele făcute Mănăstirii Florești la cererea egumenului Luca și mai adaugă altele pentru mănăstire și metohurile sale, Badiul și Bursuci, toate închinate la chinovionul Esfigmenul de la Muntele Athon.

90. 1814 ianuarie 9. Luca, egumenul Mănăstirii Florești, cere domnului hotarnici pe spătarul Ioan Jora și vornicul de poartă Gheorghie Talpeș pentru alegerea părților de moșie din Poienești, Broșteni, Ivănești, Vlădești, Răcești, Vitelești, Stoienești, Rătești, care se numea Draxeni, Micești, Stângaci și Băboșăni, precum și așezarea pietrelor de hotar la Laza, scoase de răzeșii din Băboșăni și Petrești.

91. 1814 februarie 4. Luca, egumenul Mănăstirii Florești, se plânge domnului pentru împresurarea moșiei Lucești.

92. 1814 noiembrie 27. Jalba lui Matei Gonța și a răzeșilor săi din moșia Micești împotriva egumenului mănăstirii Florești, urmată de porunca lui Scarlat Alexandru Callimachi voievod din 19 decembrie 1814 către spătarul Ioan Jora, ispravnicul ținutului Tutova, și căminarul Iordache Giurge pentru a cerceta pricina.

93. 1814 noiembrie 28. Mărturia lui Constandin sin Vasăle Belibabă pentru hotarele dintre moșiile Pleșăni și Florești, și dintre a Pătrășcanilor și a Pleșănilor, toate pe pârâul Simila, ținutul Tutova.

94. 1814 decembrie <f.z.>. Postelnicul Ioan Jora, ispravnicul ținutului Tutova, raportează Marii Logofeții rezultatul cercetării împresurării hotarelor dintre moșiile Pătrășcani, a jicnicerului Vasile Miclescu, și răzeșii de Pleșeni, ținutul Tutova.

95. <1814-1824>. Însemnare de condițiile ce se pun de un răzeș pentru stingerea procesului de împresurarea moșiei Micești de către mănăstirea Florești.

96. 1815 februarie 5. Marea Logofeție stabilește un nou termen de judecată între clucereasa Safta Racoviță și mănăstirea Florești în urma jalbei egumenului din 15 decembrie 1814.

97. 1815 februarie 8. Ghenadie Cazimir scrie arhimandritului Luca, egumenul Mănăstirii Florești, pentru locurile stăpânite pe nedrept de răzeși în moșia Lucești.

98. 1815 septembrie 24. Arhimandritul Luca, egumenul mănăstirii Florești, se adresează domnului pentru înlocuirea banului Ioniță Iamandi cu biv vel spătarul Ioan Jora și medelnicerul Mihalachi Tenedin, inginer, pentru hotărârea moșiilor Hrănești, Colibani, Florești, Micești, Draxini, Ivănești, Lucești și Vlădești, ale Mănăstirii Florești, precum și Poporșăcii, Șușneștii și Trestiana, ale Mănăstirii Bursuci; Porunca domnului Scarlat Alexandru Callimachi către banul Ioniță Iamandi cu biv vel spătarul Ioan Jora și medelnicerul Mihalachi Tenedin, inginer.

98a. 1817 martie 22. Răvaș adresat medelnicerului Iordache Oprișan în care este făcută cunoscută vizita de la mănăstirea Florești.

98b. 1817 iunie 25. Constantin Condri cere arhimandritului Luca, egumenul mănăstirii Florești, bani pentru plta celor care au transportat piatra la Copou.

99. 1818 iunie 14. Scarlat Alexandru Calimah Voievod întărește privilegiile acordate mănăstirii Florești și ia hotărârea să se facă iarmaroace pe moşiile mănăstirii Floreşti şi Laza şi să ia câte 24 de bani de vânzarea unei vite.

100. 1818 iunie 23. Visteria înştiinţează isprăvnicia ţinutului Tutova despre acordarea pentru mănăstirea Floreşti a dreptului de a ţine şase iarmaroace pe an la moşia Laza, prin hrisov domnesc.

101. 1818 septembrie 13. Scarlat Alexandru Callimachi voievod poruncește ispravnicilor ținutului Tutova să dea Sofiei, fiica lui Sandu Negruș și Catincăi, soția lui Andrei Tivichel, părțile din moșiile Lucești, Stângaci, Vlădești și Degiugați, ce au fost cotropite de serdarul Vasile Veisa.

102. <după 1818 septembrie 13>. Opisul documentelor moșiei Lucești de la ținutul Vasluiului.

103. 1818 octombrie 20, Corodești. Răzeșii curgători din bătrânul Necoară din Corodești dăruiesc Mănăstirii Florești 40 de stânjeni de moșie, în curmeziș, pe valea Studinețului, ținutul Tutova.

104. 1818 octombrie 18, Corodești. Răzeșii din Corodești, curgători din bătrânul Necoară, dau danie Mănăstirii Florești partea lor de moșie de pe valea Studinețului, din județul Tutova.

105. 1819 martie 27. Arhimandritul Luca, egumenul Mănăstirii Florești, se plânge domnului că răzeșii de moșia Corodești împresoară moșiile Retezi și Stoenești ale mănăstirii; Porunca domnului Scarlat Callimachi către biv vel banul Ioan Iamandi.

106. <1820-1840>. Însemnare de părți de pământ din moșia Vlădești.

107. <1820-1840>. Însemnări de numărul stânjenilor din moșia Vlădești și numele celor care urmează a lua pământ.

108. 1821 octombrie 10. Divanul Moldovei poruncește isprăvniciei ținutului Tutova și paharnicului Iordache Oprișan în privința moșiilor grecești închinate.

109. 1821 decembrie 9. Ctitorii mănăstirii cer cârmuirea lăcașului și purtarea de grijă.

110. 1821 decembrie 15. Contractul primit de banul Pavăl Duca și paharnicul Gheorghi Buzdugan de la banul Ioan Duca pentru veniturile mănăstirilor închinate și ale eteriștilor din ținutul Tutova, chiria dughenilor și caselor mănăstirești și ale eteriștilor din târgul Bârlad pentru trebuința oștilor otomane.

111. 1823 mai 14. Mărturie dată postelnicelului Toderașcu Mircea, nepotul lui Ioniță Hușanu în pricina părților de moșii din Broșteni, Ivănești și Stoienești disputate cu cei din neamul Doruș.

112. 1824 aprilie 10. Jalba fraților Sionești în care se plâng de împresurarea părții lor de moșie din Micești de răzeși și mănăstirea Florești, urmată de porunca domnului Ioniță Sandu Sturza din 7 mai 1824 pentru cercetarea pricinii.

113. 1825 martie 22. Înștiințarea făcută mitropolitului Veniamin Costachi despre moartea ieromonahului Calinic, numit nacealnic al mănăstirii Florești la 18 martie, și însărcinarea ieromonahului Neofit cu purtarea de grijă.

114. 1825 aprilie 11. Învoiala dintre Dumitrachi Darii cu soția sa Zamfira, fiica Catrinei, fata lui Antonie Mogâldea, egumenul de Florești, și cei din familia Romașcu ce se trag din Neculai, fiul Catrinei, pentru părți de moșii din Popești, Borcești și Botoiu, de la ținutul Tutova.

115. 1825 august 26. Comitetul moșiilor scrie postelnicului Ioan Jora pentru a lua suma de 1800 de lei de la paharnicul Neculai Sion „orândatariul" Floreștilor și a o folosi la cheltuielile mănăstirii Florești, a schiturilor Bursuci și Grăjdeni.

116. 1825 octombrie 8. Ieromonahul Neofit scrie vel postelnicului Ioan Jora pentru plecarea preoților Gheorghii și Grigorie la Nărtești și Nicorești.

117. 1826 martie 26. Veniamin Costachi, mitropolitul Moldovei, scrie episcopului Romanului să cerceteze faptele comise de Neofit, vechilul mănăstirii Florești.

118. 1826 mai 18. Spătarul Alecu Sturza, ispravnicul ținutului Tutova, face cunoscut răzeșilor din Obârșeni și Micești să se prezinte la înfățișarea cu paharnicul Costachi Sion.

119. 1826 iunie 25. Spătarul Alecu Sturza, ispravnicul ținutului Tutova, poruncește polcovnicului Gheorghe Obreja din Corodești și căpitanului Neculai

Gherghescul să pună „secfestru” pe averea răzeșilor de Micești-iazul, moara, orânda pe băutură și codrul.

120. 1826 iunie 30. Spătarul Alecu Sturza, ispravnicul ținutului Tutova, arată partea de stăpânire ce au frații Sionești în Micești.

121. 1826 octombrie 16. Scrisoarea mitropolitului Veniamin Costachi pentru meremetisirea schiturilor Grăjdeni și Bursuci.

122. 1826 noiembrie 22. Iordachi Manu agă scrie tatălui său <Ioan Jora> pentru „hârtiili”Bursucanilor, Grăjdenilor, Floreștilor, apoi a călărașilor și mazililor și altor probleme.

123. 1827 iunie 30. Ioan Jora postelnic scrie lui Iordachi Manu biv vel agă pentru obiectele de cult de la Mănăstirea Florești ce urma a fi date părintelui Ghenadie Cazimir.

124. <1828-1834>. Jalbă adresată unui oficial rus de ctitorii mănăstirii Florești.

124a. 1828 ianuarie 25. Mărturia dată banului Neculai Sion pentru partea sa de moșie de către Panfili Popa, Pavăl Popa, fiii preotului Costachi din Corodești, și alții.

125. 1828 martie 15. Departamentul pricinilor străine scrie biv vel vistierului Iordache Roset, fost epitrop, în legătură cu o datorie de 40000 de lei ce-ar fi avut Mănăstirea Florești la polcovniceasca Casandra Ghedeonova, conform la două sineturi de la 1817 din timpul egumenului Luca.

126. 1831 martie 27. Jurnalul Obșteștii Adunari a Divanurilor prin care se pune în aplicare și în Moldova darea în posesie a averilor mănăstirilor închinate la Sfintele Locuri ca în Valahia de către egumeni pe un an de zile.

127. 1831 mai 2. Otnoșenia Obșteștii Adunari a Divanurilor către Divanul domnesc despre darea în posesie a averilor mănăstirilor închinate la Sfintele Locuri de către egumeni pe un an de zile.

128. 1832 februarie 15. Jalba ieromonahului Ghermano, egumenul Mănăstirii Bursuc, ținutul Fălciului, împotriva vornicului Iordachi Costache, care pricinuiește strămutarea locuitorilor din satul Bursuci în Odaia Bursucanului.

129. 1832 iunie 28. Perilipsis de scrisorile Mănăstirii Adam pentru moșia Osieci în pricina cu Gheorghi Ciohodar; Vechilimea data iermonahului Veniamin de la Mănăstirea Florești pentru a reprezenta Mănăstirea Adam.

130. 1832 august 2, Iași. Răspunsul mitropolitului Moldovei dat lui Dimitrie Sulima, arhiepiscopul Chișinăului și Hotinului, în privința monahului Serafim din satul Hănășeni, ținutul Fălciu, viețuitor la schiturile Bursuci și Tărâța.

131. 1832 decembrie 6. Jalba ctitorilor mănăstirii Florești.

132. 1833 martie 9. Pavel Kiseleff, președintele plenipotențiar al divanurilor Moldovei și Țării Românești, cere logofătului dreptății plata banilor datorați de Mănăstirea Florești către Ralu Neculce, născută Negre.

133. 1833 mai 24. Divanul de apelație al Țării de Jos răspunde postelnicului Ioan Jora la cererea sa de a se opri împlinirea banilor câștiurilor de pe moșiile Mănăstirii Florești pentru a se plăti datoria agăi Costandin Neculce.

134. 1833 iunie 20, Florești. Monahia Eupraxia Cuza scrie moșului Ioan Jora biv vel postelnic în diverse probleme, printre care a unui țigan și aducerii icoanei de hramul Mănăstirii Florești.

135. 1833 iulie 13. Ioan Cuza scrie moșului său Ioan Jora.

136. 1833 iulie 24. Jalba ctitorilor și epitropilor Mănăstirii Florești către Divanul de Apelație a Țării de Jos în pricina arendării moșiei Trestiana de nacealnicul Schitului Bursuci.

137. 1833 iulie 31. Jalba lui Eni „jâdov"din Micești către postelnicul Ioan Jora pentru crâșmele luate în orândă.

138. 1833 august 10. Postelnicul Ioan Jora se adresează Divanului pentru banii la care a fost obligată mănăstirea Florești să-i dea agăi Costandin Neculce.

139. 1833 <ante august 14>. Medelnicerul Grigori Popa și răzeșii săi se plâng Divanului apelativ al Țării de Jos de împresurarea moșiei Stângaci dinspre moșia Toporăști a mănăstirii Florești.

140. 1833 august 14. Judecătoria ținutului Tutova transmite mănăstirii Florești copia de pe jalba răzeșilor din Stângaci prin care se plâng Divanului de împresurarea moșiei lor dinspre Toporăști.

141. 1833 august 22. Postelnicul Ioan Jora se adresează Divanului în privința arendării moșiilor mănăstirii Florești pentru plata datoriilor.

142. 1833 septembrie 8, Poieneștii Străjăscului. Isprăvnicia ţinutului Tutovii porunceşte privighetorului ocolului Racova să cerceteze pricina dintre jăluitorul Gheorghe Bălan din satul Valea Cânepii cu banul Neculai Sion.

143. 1833 septembrie 30. Jalba postelnicului Ioan Jora în privința epitropilor mănăstirii Florești.

144. 1833 octombrie 5. Grigori Rizu spătar ia în posesie moșiile Colibași (Strâmtura), ținutul Tutova, și Tămășeni, ținutul Fălciu, de la Ioan Jora postelnic, epitropul mănăstirii Florești.

145. 1833 octombrie 13. Postelnicul Ioan Jora se plânge Divanului de apel al Țării de jos în privința banilor pe care mănăstirea Florești ar trebui să-i dea agăi Costandin Neculce, cu care l-ar fi împrumutat pe egumenul Luca.

145a. 1834 ianuarie 3. Protopopul Theodor face cunoscut preoților Maxim Dumbravă de la biserica din Micești și Ioan Scorțăscu de la Corodești să ia jurământ de la răzeșii de moșia Micești pentru partea paharnicului Costachi Sion.

145b. 1834 ianuarie 9. Preotul Ioan Scorțăscu din satul Corodești, duhovnic al satului Micești, și preotul Macsim din Micești arată protoieriei refuzul răzeșilor de a jura.

146. 1834 martie 1. Arhimandritul Ioasaf arată lui Ioan Jora că mănăstirea Bursuci nu a stăpânit moșia Hrănești.

147. 1834 martie 28. Cancelaria domnescului divan îl invită pe postelnicul Ioan Jora să se prezinte cu exarhul Sfântului Munte Athos în privința Mănăstirii Florești.

148. 1834 martie 29. Cancelaria domnescului divan îl invită pe postelnicul Ioan Jora să se prezinte cu exarhul Sfântului Munte Athos în privința mănăstirii Florești cu opisul documentelor.

149. <1834 ante aprilie 23>. Epitropii și ctitorii mănăstirii Florești hotărăsc să plătească lui Costandin Neculce aga din veniturile moșiilor suma de 2310 galbeni cu care l-ar fi împruumutat pe fostul egumen Luca.

150. 1834 iunie 6. Divanul apelativ al Țării de Jos se adresează Judecătoriei ținutului Tutova pentru a pune în aplicare jurnalul Divanului domnesc în pricina aexarhilor de la Muntele Athon cu Mănăstirea Florești.

151. 1834 iunie 16. Jalba postelnicului Ioan Jora, epitropul și ctitorul mănăstirii Florești, către domnul Mihail Sturza.

152. 1834 iulie 12. Jalba postelnicului Ioan Jora ctitorilor mănăstirii Florești adresată domnului Mihail Sturza.

153. <1834 iulie 12>. Jalba postelnicului Ioan Jora și a ctitorilor mănăstirii Florești

154. <1834 iulie 12>. Jalba adresată domnului Mihail Sturza de monahia Xenia Cuza, stareța mănăstirii Florești, monahia Elisaveta Miclescu, monahia Elisaveta Sturza și tot soborul.

155. 1834 iulie 20. Logofeția dreptății scrie mitropolitului Veniamin Costachi în pricina mănăstirii Florești.

156. 1834 august 1. Shimonahia Xenia Cuza, stareța, adresează mitropolitului Veniamin Costachi rugămintea nestrămutării monahiilor de la mănăstirea Florești și sugerează în caz contrar așezarea lor la mănăstirea Adam.

157. 1834 august 9, Iași. Logofeția mare a dreptății aduce la cunoștința mitropolitului hotărârea Domnescului divan de revenire a mănăstirii Florești sub ascultarea mănăstirii Esfigmeno de la Muntele Athos și despre strămutarea monahiilor de acolo.

157a. 1834 septembrie 1. Învoiala dintre Matei Gonțu, vechilul răzeșilor din Micești, cu paharnicul Costachi Sion pentru partea de moșie împresurată de mănăstirea Florești și nesupărarea răzeșilor de pe moșiile lor.

158. 1834 octombrie 30. Hrisovul prin care domnul Mihail Sturza hotărăște mutarea călugărițelor de la mănăstirea Florești, ținutul Tutovei, la mănăstirea Adam, ținutul Covurluiului.

158a. 1834 noiembrie 6. Divanul Apelativ al Țării de Jos judecă pricina dintre paharnicul Costachi Sion, răzeșii de Micești și mănăstirea Florești.

159. <circa 1835>. Banii luați de egumenul Gherman de pe moșiile mănăstirii Florești.

160. <cca 1835>. Postelnicul Ioan Jora, epitropul mănăstirii Florești, scrie posesorilor moșiei Toporăști în pricina împresurării moșiei Stângaci, de care s-a plâns Divanului domnesc medelnicerul Grigore Popa și răzeșii săi.

161. 1835 ianuarie 20. Ion Corodescul cu soția și feciorii lord au danie mănăstirii Florești o poiană pe care a curățit-o în capul moșiei Corodești.

161a. 1835 ianuarie 20, Focșani. Paharnicul Costandin Sion desemnează ca vechil pe serdarul Toadir Sion și înaintează o jalbă Divanului domnesc pentru curmarea abuzurilor fraților săi, paharnicul Ioniță și banul Neculai Sion, la împărțirea moșiilor părintești în 1827.

162. 1835 aprilie 13. Ioniță Cojocaru scrie lui Ioan Jora pentru locul în care a stat Bucur Brașovanu.

163. 1835 mai 15. Arhimadritul Ghermano, egumenul mănăstirii Florești, se plânge de împresurarea moșiei Toporăști, ținutul Tutova, de răzeșii din moșia Stângaci.

164. 1836 ianuarie 9, Iași. Veniamin Costachi, mitropolitul Moldovei, dă carte de stăreție monahiei Xenia Cuza pentru Mănăstirea Adam.

165. 1836 februarie 7. Arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirii Florești, se plânge Logofeției dreptății că în pricinile ce a avut cu locuitorii din ținuturile Bârlad, Fălciu și Vaslui, neavând hârtiile la îndemână nu s-a prezentat, iar acum venind cu ele de la de la Muntele Athos roagă înștiințarea judecătoriilor respective.

166. <după 1836 februarie 7 >. Însemnare de adresele comunicate la judecătoriile Tutova, Fălciu și Vaslui la jalba arhimandritului Gherman, egumenul mănăstirii Florești.

167. 1836 februarie 12. Adeverință de primirea jalbei adresată judecătoriei ținutului Tutova.

168. 1836 mai 20. Hotărârea judecătoriei Tutova în pricina dintre mănăstirea Florești și răzeșii de Corodești pentru locurile de danie ce le are mănăstirea.

169. 1836 mai 27. Citația judecătoriei din Vaslui trimisă arhimandritului Ghermano, egumenul Mănăstirii Florești, pentru judecata ce are pentru locurile din moșia Corodești.

170. 1836 iunie 9. Adresa arhimandritului Ghermano, egumenul mănăstirii Florești, către judecătoria de Vaslui, pentru procesul cu răzeșii moșiei Corodești.

171. <după 1836 iulie 9>. Opisul documentelor moșiei Corodești, partea mănăstirii Florești.

172. 1837 februarie 21. Contractul încheiat între arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirii Florești, și negustorul turc Ismail Ibriiam di Vaslui, pentru tăierea a 160 de stajari din codii Toporăștilor și Rapșăi.

173. <ante 1837 august 12>. Divanul Țării de Jos transmite răzeșilor de Stângaci termenul în procesul cu mănăstirea Florești.

174. 1837 august 12. Judecătoria ținutului Vaslui transmite răzeșilor de Stângaci termenul în procesul cu mănăstirea Florești.

175. 1837 septembrie 11. Jalba lui Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești, în pricina cu răzeșii de Toporăști.

176. 1837 septembrie 11. Postelnicelul Ioan Cațiche desemnează vechil pe Ștefănachi Găfeiu în procesele cu neamul Săleveștilor.

177. 1837 săptemvrie 25. Jalba logofătului Teodor Balș, logofătului Iordachi Catargiu și postelnicului Ioan Jora către domn prin care cer rânduirea unei comisii pentru a întocmi sama veniturilor mănăstirii Florești.

178. 1837 septembrie 28. Ghermano Floreșteanul dă postelnicului Ioan Costachi un loc din târgul Iași, mahalaua Păcurari, al Mănăstirii Florești, ținutul Vaslui.

179. 1837 octombrie 11. Jalba lui Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești, în pricina cu răzeșii de Toporăști.

180. 1837 octombrie 3. Divanul apelativ al Țării de Jos informează mitropolia de jalba logofătului Teodor Balș, logofătului Iordachi Catargiu și postelnicului Ioan Jora prin care cer domnului rânduirea unei comisii pentru a întocmi sama veniturilor mănăstirii Florești.

181. 1838 ianuarie 12. Jurnalul judecătoriei ținutului Vaslui în procesul dintre arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirii Florești, și răzeșii din Vlădești pentru moșie.

182. 1838 martie 18. Opisul dovezilor prezentat de Marin Drăghici, vechilul arhimandritului Ghermano, egumenul mănăstirii Florești.

183. 1838 martie 18. Opisul dovezilor prezentat de răzeșii de Toporăști în procesul avut cu mănăstirea Florești.

184. 1838 martie 18. Arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirilor Florești și Bursuci, desemnează ca vechil pe Marin Drăghici.

185. 1838 martie 18. Opisul dovezilor prezentat de răzeșii din Toporăști în pricina avută cu mănăstirea Florești.

186. 1838 martie 30. Adeverință dată de Gheorghi Sălav pentru înștiințarea termenului de judecată cu mănăstirea Florești pentru moșia Toporăști.

187. 1838 aprilie 14. Postelnicelul Ioan Cațichi solicită judecătoriei ținutului Vaslui amânarea termenului de judecată dintre mănăstirea Florești și răzeșii din Toporăști.

188. 1838 aprilie 16. Serdarul Gavril Avram solicită judecătoriei ținutului Vaslui dreptul de răscumpărare asupra părții sale din moșia Topărăști și a răzășilor care nu-și pot achita partea lor.

189. 1838 aprilie 18. Adresa judecătoriei ținutului Vaslui prin care postelnicelul Ioan Cațichi din satul Laza este înștiințat de noul termen al judecății dintre mănăstirea Florești și răzeșii din Toporăști.

190. 1838 mai 2. Jalba lui Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești, în pricina cu răzeșii de Toporăști.

191. 1838 mai 4. Judecătoria ținutului Vaslui trimite slujitor pentru a fi adus postelnicelul Ioan Cațichi cu actele de cumpărare a moșiei Toporești.

192. 1838 mai 6. Jurnalul judecătoriei ținutului Vaslui în judecata dintre mănăstirea Florești și răzeșii din moșia Toporăști.

193. 1838 mai 30. Jalba postelnicelului Ioan Cațichi către Marea Logofeție a dreptății în judecata dintre mănăstirea Florești și răzeșii de Toporăști, de la ținutul Vasluiului.

194. 1838 iulie 8. Raportul cinovnicului Mihălachi Isăcescu către isprăvnicia ținutului Vaslui pentru 200 de stânjeni din moșia Vlădești, stăpâniți de mănăstirea Florești și ceruți de răzeși.

195. 1838 august 22. Raportul cinovnicilor Mihălachi Isăcescu și Costandin Sofroni către isprăvnicia ținutului Vaslui pentru 200 stânjeni din moșia Vlădești stăpâniți pe nedrept de mănăstirea Florești.

196. 1838 noiembrie 26. Ieromonahul Paisie confirmă primirea banilor de la vornicul Ioan Costachi, embaticul pentru locul de la Păcurari al mănăstirii Florești.

197. 1838 mai 22. Gheorghi și Costandin Silav se plâng judecătoriei Vaslui restituirea părților din moșia Toporăști arate de răzeși sau să le dea ei semințele.

198. 1838 august 28. Vasile și Ianache Romașcu, strănepoții Catrinei, fiica lui Aftanasăi Mogâlde, egumenul mănăstirii Florești, își vând partea din moșia Botoiu, ținutul Tutova, serdarului Iordache Romașcu.

199. <1838 octombrie ante 10>. Jalba lui Alecsa Hiot pentru documentele moșiilor Vlădești și Digiugații, ținutul Vaslui, răpite de Marin Drăghici.

200. <1838> octombrie 10. Departamentul administrativ poruncește împiedicarea părăsirii orașului de Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești și recuperarea documentelor moșiilor Vlădești și Digiugații, ținutul Vaslui, răpite de acesta.

201. 1838 octombrie 29. M. Mavrocordat raportează mitropolitului rezultatele cercetării în pricina dintre Marin Drăghici și negustorul Alecsa Hiot pentru niște documente ale moșiilor Vlădești și Degiugați.

202. 1838 decembrie 16. Jalba lui Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești, pentru banii de la răzeșii din moșia Toporășți, ținutul Vaslui.

203. <1838 decembrie 19>. Raportul privighetorului ocolului Racova despre copia jurnalului pricinii dintre răzeșii din Toporășți și mănăstirea Florești.

204. 1838 decembrie 22. Adresă către privighetorul ocolului Racova pentru a lua o dovadă de mulțumire sau nemulțumire de la Ioan Ciurea și Ioan Oprea din Toporești despre hotărârea judecătoriei.

205. 1839 februarie 8. Mărturie despre relele tratamente suferite de viețuitorii de la mănăstirea Florești din partea monahului Agapie.

206. 1839 februarie 11. Arhimandritul Nicodim Trierarhitul raportează rezultatele cercetării neregulilor săvârșite la mănăstirea Florești de ieromonahul Veniamin și monahul Agapie.

207. 1839 februarie 15. Veniamin Costachi dispune măsurile luate împotriva ieromonahului Veniamin, monahuului Agapie și a celor două femei călugărite de la mănăstirea Florești.

208. 1839 februarie 28. Raportul arhimandritului Neonil, starețul mănăstirilor Neamțul și Secu despre trimiterea monahului Agapie de la Florești la mănăstirea Secu spre canonisire.

209. 1839 martie 7. Arhimandritul Nicodim Trierarhitul raportează mitropolitului Veniamin Costachi îndeplinirea poruncilor în privința monahului Agapie, a ieromonahului Veniamin, de la mănăstirea Florești, și a două femei călugărite.

210. 1839 mai 19. Gheorghe Popa (Popescu), Oprea Petrilă și Gheorghie Selav, răzeși de moșia Toporășți, se plâng Divanului Apelativ al Țării de Jos în pricina cu arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirii Florești.

211. 1839 iunie 15. Divanul apelativ al Țării de Jos cere informații despre statutul de epitrop al mănăstirii Florești de la mitropolitul Veniamin Costachi.

212. <ante 1839 iunie 27>. Mitropolitul Veniamin Costachi, nemulțumit de atitudinea călugărilor greci, adresează domnului rugăminte pentru numirea ca egumen a mănăstirii Florești a ieromonahului Iosif Râșcanu.

213. 1839 iunie 27. Actul de numire al arhimandritului Nechifor ca egumen al Mănăstirilor Florești și Bursuci.

214. 1839 octombrie 30. Divanul apelativ al Țării de Jos se interesează de sama veniturilor mănăstirii Florești cerută de la 1834.

215. 1839 decembrie 15. Învoiala lui Alexe Hiotu dată răzeșilor cu moșiile Stângaci, Vlădești și Lucești pentru restituirea celor 475 galbeni ce s-au cheltuit cu

judecata pentru scoaterea din stăpânirea mănăstirii Floreşti a celor 200 de stânjeni din moşia Vlădeşti.

216. 1839 decembrie 15. Răspunsul dat Divanului apelativ al Ţării de Jos de epitropii mănăstirii Floreşti.

217. 1840 martie 10, Floreşti. Psaltul Costachi Sofroniu se plânge de îndepărtarea sa din mănăstirea Floreşti de călugării greci şi cere intervenţia mitropolitului.

218. 1840 martie 10. „Catagrafii di toţi iromonahii, monahii şi diaconii i preuţi slujitori ci să află la mănăstiri(a) Floreştii, cu metaniia di aici din mănăstire şi viniţi di aiure".

219. 1840 martie 13. Răspunsul ieromonahului Paisie, duhovnicul mănăstirii Floreşti, despre faptele monahului Agapie, a două femei călugărite şi a monahilor de la mănăstirea Adam.

220. 1840 martie 14. Arhimandritul Veniamin şi iconomul Gheorghe Tavlu raportează mitropolitului Veniamin Costachi rezultatele anchetei efectuate la mănăstirea Floreşti.

221. 1840 martie 30. Jalba ieromonahului Paisie, duhovnicul mănăstirii Floreşti, prin care se plânge de călugării greci şi diaconul Nil care l-au alungat.

222. 1840 martie 31. Anaforaua mitropolitului Veniamin Costachi privitoare la îndepărtarea călugărilor Veniamin şi Agape, precum şi a două femei călugărite, şi a rezolvării conflictului dintre călugării moldoveni şi greci de la mănăstirea Floreşti.

223. 1840 aprilie 9. Mitropolitul Veniamin Costachi se plânge consulului rus de abuzurile călugărilor greci de la mănăstirea Floreşti şi îşi exprimă dorinţa revenirii între mănăstirile pământene.

224. 1840 octombrie 29. Marin Drăghici confirmă primirea documentelor de la mănăstirea Floreşti pe care le-a prezentat în pricina cu Panaiti Dioghenidi.

225. 1840 iunie 7. Gheorghe Popa (Popescu), Oprea Petrilă şi Gheorghie Selav, răzeşi de moşia Toporăşti, se plâng Divanului Apelativ al Ţării de Jos în pricina cu arhimandritul Ghermano, egumenul mănăstirii Floreşti.

226. 1840 iulie 3. Anaforaua Divanului în pricina dintre mănăstirea Floreşti şi nalvornicița Elencu Şubin, proprietara moşiei Vasluiului, pentru încălcarea hotarului moşiei Laza.

227. 1840 august 7. Anafora privitoare la împrumutul fostului egumen Luca Leondari de la Panaite Dioghinide.

228. 1842 septembrie 8. Departamentul din lăuntru înştiinţează Duhovniceasca Dicasterie a Mitropoliei Moldovei despre imixtiunea în treburile mănăstirii Floreşti a arhimandritului Agathanghel venit de la mănăstirea Esfigmenul care l-ar fi rânduit îngrijitor pe diaconul Nil, de care se plânge egumenul Nichifor.

229. 1842 septembrie 10. Jalba arhimandritului Agathanghel pentru îndepărtarea arhimandritului Nichifor, egumenul mănăstirilor Floreşti şi Bursuci.

230. 1842 septembrie 11. Răspunsul lui Filaret Apamias, prezidentul Duhovniceştii Dicasterii a Mitropoliei Moldovei, dat Departamentului din lăuntru în legătură cu starea conflictuală dintre egumenul mănăstirii Floreşti şi arhimandritul Agathanghel, sosit de la mănăstirea Esfigmenul.

231. 1842 septembrie 12. Otnoșănia Duhovnicești dicasterii a Mitropoliei Moldovei prezintă Departamentului pricina dintre arhimandritul Agathanghel de la mănăstirea Esfigmenul și arhimandritul Nechifor, egumenul mănăstirii Florești.

232. 1842 septembrie 12. Comitetul Mitropoliei și al mănăstirilor pământene scrie Secretariatului de Stat în legătură cu pricina dintre arhimandriții Agathanghel, egumenul mănăstirii Esfigmenul, și Nechifor, egumenul mănăstirii Florești.

233. 1842 septembrie 15, Iași. Vornicul Teodor Ghica informează Sfatul administrativ al Moldovei despre numirea sa ca epitrop al mănăstirilor Florești și Bursuci.

234. 1842 septembrie 17. Decizia Secretariatului de stat de a chema cu dovezile deținute pe arhimandritul Agathanghel, de la mănăstirea Esfigmenul, și pe arhimandritul Nechifor, egumenul mănăstirii Florești.

235. 1842 septembrie 19. Jalba arhimandritului Agathanghel, egumenul mănăstirii Esfigmenul în privința arhimandritului Nichifor, egumenul mănăstirii Florești, a cărui îndepărtare o cere.

236. 1842 septembrie 23. Docladul Sfatului privitor la jalba arhimandritului Nechifor, egumenul mănăstirii Florești, împotriva arhimandritului Agathanghel.

237. 1842 septembrie 25. Secretariatul de stat cere vornicului Teodor Ghica actele de epitrop a mănăstirilor Florești și Bursuci.

238. 1842 septembrie 25. Raportul Orășeneștii agii către Secretariatul de stat în care se arată convocarea arhimandriților, cu excepția celor de la mănăstirile Mira și Răchitoasa, pentu a se discuta problema arhimandritului Nechifor la cererea arhimandritului Agathanghel.

239. 1842 septembrie 26. Vornicul Theodor Ghica, epitrop și efor al mănăstirilor Florești și Bursuci, solicită Sfatului ocârmuitor îndepărtarea arhimandritului Nechifor din funcția de egumen.

240. 1842 octombrie 2. Jalba arhimandritului Nichifor, egumenul mănăstirii Floreești, în legătură cu pricina dintre mănăstirea Florești și paharnicul Ioniță Sion, cerând documentele mănăstirii luate de arhimandritul Agathanghel.

240a. 1842 octombrie 5. Kotzebue, consulul rus din Moldova, intervine pe lângă Secretariatul de Stat, în conflictul dintre Agathanghel, egumenul mănăstirii Esfigmeno, și arhimandritul Nichifor, egumenul mănăstirii Florești. Nota Secretariatului de Stat al Moldovei adresată consulului rus.

241. 1842 octombrie 6. Adresa Secretariatului de stat către Comitetul mitropoliei în urma jalbei arhimandritului Agathanghel, egumenul de la mănăstirea Esfigmenul.

242. 1842 octombrie 7. Răspunsul dat de Sfatul cârmuitor arhimandritului Agathanghel, egumenul mănăstirii Esfigmeno la jalba depusă la 19 septembrie 1842 împotriba arhimandritului Nechifor, egumenul mănăstirii Florești.

243. 1842 octombrie 9. Nota Secretariatului de Stat al Moldovei adresată Consulatului Rusiei în pricina dintre arhimandritul Agathanghel de la mănăstirea Esfigmenul și arhimandritul Nichifor, egumenul mănăstirii Florești, în vederea înlăturării celui din urmă.

244. 1842 octombrie 13. Intervenția consulului Rusiei în conflictul dintre arhimandriții Agathanghel și Nechifor.

245. 1842 octombrie 19. Comitetul Mitropoliei este informat și primește copia jalbei arhimandritului Agathanghel împotriva egumenului Mănăstirii Florești.

246. 1842 octombrie 20. Răspunsul arhimandritului Agathanghel către comitet în pricina cu arhimandrotul Nichifor.

247. 1842 octombrie 21. Postelnicia intervine pe lângă Departamentul din lăuntru pentru a nu se da arhimandritului Nechifor veniturile câștiului Sfântului Dimitrie ale mănăstirii Florești.

248. <1842 octombrie 21>. Postelnicia intervine pe lângă Departamentul Justiției în privința arendării moșiilor și averii Mănăstirii Florești.

249. 1842 octombrie 21. Postelnicia răspunde Împărătescului Consulat al Rusiei în pricina dintre arhimandriții Agathanghel și Nechifor.

250. 1842 octombrie 22. Raportul Comitetului Mitropoliei și a mănăstirlor pământene cu privire la reclamația arhimandritului Agathanghel împotriva arhimandritului Nichifor, egumenul mănăstirii Florești.

251. 1842 octombrie 29. Informarea făcută Comitetului Mitropoliei despre jalba arhimandritului Agathanghel asupra arhimandritului Nechifor.

252. 1842 octombrie 30. Divanul domnesc scrie Secretariatului de Stat în pricina dintre mănăstirea Florești și paharnicul Ioniță Sion.

253. 1842 noiembrie <f.z.>. Jalba arhimandritului Nechifor, eguemnul mănăstirii Florești adresată Sfatului Administrativ al Moldovei.

254. 1842 noiembrie 2, Iași. Arhimandritul Agathanghel Esfigmenul se plânge domnului de abuzurile arhimandritului Nechifor, egumenul mănăstirii Florești, și cere îndepărtarea din egumenie și întoarcerea la metania sa.

255. 1842 noiembrie 3. Postelnicia răspunde Domnescului divan despre nelămurirea numirii egumenului mănăstirii Florești până la sosirea domnului.

256. 1842 noiembrie 6, Iași. Divanul domnesc cere informații despre cel care va fi recunoscut egumen al mănăstirii Florești.

257. 1842 noiembrie 16. Jalba arhimandritului Agathanghel de la mănăstirea Esfigmenu trimisă domnului pentru îndepărtarea arhimandritului Nechifor, egumenul mănăstirii Florești.

258. 1842 noiembrie 16, Iași. Departamentul trebilor din lăuntru aduce la cunoștința Secretariatului de stat problema veniturilor de pe moșia Laza, a mănăstirii Florești.

259. 1842 noiembrie 18. Jalba arhimandritului Agathanghel trimisă Sfâtului ocârmuitor pentru aplicarea rezoluție domnești în cazul arhimandritului Nechifor.

260. 1842 noiembrie 19, Iași. Logofeția mare a dreptății comunică despre regularea împosesuirii moșiilor și averii mănăstirii Florești.

261. 1842 noiembrie 21. Secretariatul de stat cere Departamentului din lăuntru informații despre anaforaua vel logofătului în privința jalbei arhimandritului Agathanghel.

262. 1842 noiembrie 25. Arhimandritul Agathanghel intervine prin jalbă la Sfatul Ocârmuitor în vederea obținerii de la arhimandritul Nichifor a contractului de posesie a moșiei Laza și altele.

263. 1842 noiembrie 28. Secretariatul de stat invită pe arhimandriții Agathanghel și Nechifor să participle la ședința membrilor Sfatului ce urma să se desfășoare în locuința logofătului Costachi Sturza.

264. 1842 decembrie 1, Iași. Departamentul trebilor din lăuntru răspunde Secretariatului de stat despre neprimirea anaforalei în pricina dintre arhimandriții Agathanghel și Nechifor.

265. 1842 decembrie 3. Anaforaoa Sfatului cârmuitor prezentată domnului Mihail Sturza în pricina dintre arhimandriții Nechifor și Agathanghel; Rezoluția domnului de îndepărtare a lui Nechifor și încredințarea mănăstirii Florești arhimandritului Agathanghel.

266. 1842 decembrie 7, Iași. Jalba arhimandritului Nechifor către Sfatul Administrativ.

267. 1842 decembrie 9. Arhimandritul Agathanghel solicită Secretariatului de Stat anaforaua pentru încetarea egumeniei arhimandritului Nichifor la Mănăstirea Florești.

268. 1843 martie 1. Răzeșii Negrușești răspund la citația Divanului în pricina a 200 stânjeni din moșia Vlădești ceruți de de Mănăstirea Florești.

269. 1843 martie 10. Jurnalul Divanului Țării de Jos prin care hotărăște stăpânirea mănăstirii Florești asupra a 200 stânjeni loc din hotarul moșiei Vlădești.

270. 1843 martie 10. Jurnalul Divanului Țării de Jos în procesul celor 200 de stânjeni din moșia Vlădești care să fie luați de la Alecsa Hiotu și să fie dați mănăstirii Florești.

271. 1843 mai 16. Actul de punere în posesie a mănăstirii Florești asupra celor 200 de stânjeni din moșia Vlădești.

272. 1843 iunie 26. Marin Drăghici, fostul vechil al mănăstirii Florești oferă informații judecătoriei ținutului Vaslui despre vechilemeaua data de răposatul egumen Ghermano.

273. 1843 august 24. Rezoluția Divanului apelativ al Țării de Jos în procesul dintre mănăstirea Florești și răzeșii din neamul Negruș pentru 200 de stânjeni din moșia Vlădești.

275. 1843 septembrie 4. Jurnalui Divanului apelativ al Țării de Jos în pricina de judecată între mănăstirea Florești și răzeșii moșiei Toporăști.

276. 1843 octombrie 12. Protestul arhimandritului Nil, egumenul mănăstirii Florești, adresat Divanului apelativ al Țării de Jos asupra vânzării ce face Alexa Hiot celor 200 de stânjeni câștigați prin process de mănăstire.

277. 1843 noiembrie <ante 11>. Decizia Divanului domnesc în pricina dintre mănăstirea Florești și răzeșii din moșia Stângaci pentru împresurarea moșiei Toporăști.

278. 1844 martie 22. Hotarnica lui Neculai Butucescul, cinovnicul isprăvniciei ținutului Vaslui, cu privire la cei 200 de stânjeni din moșia Vlădești.

279. <c. 1845>[1] august 10. Otnoșănia Logofeției dreptății către Departamentul din lăuntu pentru împlinirea câștiului moșiei Laza a mănăstirii Florești de la serdarul Grigori Carp și postelnicul Ioan Jora pentru îndestularea agăi Costandin Neculce.

279a. 1846 septembrie 12, Florești. Ieromonahul Theodosie se adresează către Smaranda Jora pentru 200 „beți pentru cercuri".

280. 1846 decembrie 13. „Practica” în care se arată dreptul de stăpânire a mănăstirii Florești asupra a 200 de stânjeni loc din moșiile Vlădești și Degiugați.

281. 1846 decembrie 16. Socotința vornicului Scarlat Miclescu față de hotărârea Divanului domnesc în procesul celor 200 de stânjeni din moșiile Vlădești și Degiugați, intentat de mănăstirea Florești beizadelei Nicolae Suțu.

282. 1847 martie 4. Tocmeala făcută între locuitorii moșiei mănăstirii Florești și Apostol paharnic pentru prășitul și recoltatul porumbului.

283. 1847 martie 8. Învoiala dintre țiganii lingurari de pe moșia mănăstirii Florești și Apostol paharnic.

284. 1847 aprilie 9. Iosif Anton de Baiardi, geometrul ținutului Fălciu, cere arhimandritului Nil, egumenul mănăstirii Florești, să fie prezent la moșia Elan pentru întocmirea planului din cauza pricinii cu vornicul Iordache Costache.

285. 1847 mai 11. Zapisul dat de Toma Toderașcu, lingurar de pe moșia mănăstirii Florești, paharnicului Apostolachi Athanasiiadi pentru împrumutarea sumei de 120 de lei.

286. 1847 octombrie 26. Zapisul încheiat între trei lingurari de pe moșia mănăstirii Florești cu paharnicul Apostolachi pentru împrumutare a 200 de lei.

287. 1847 noiembrie 10. Isprăvnicia ținutului Tutova scrie serdarului Vasile Parfeni în privința banilor câștiului Sfântului Dimitrie a moșiilor Strâmtura și Tămășeni, proprietățile mănăstirii Florești.

288. 1847 decembrie 27. Înscrisul șetrarului Ioan Ignat dat egumenului schitului Grăjdeni prin care adevereşte împrumutul de 300 de galbeni blanci de la post. Gheorghe Iamandi și „cumpărarea” pădurii Andonia a mănăstirii Florești.

289. 1848 ianuarie 1. Contractul încheiat între arhimandritul Nil, egumenul mănăstirii Florești, și Ștefan Grăjdeanul, egumenul Schitului Grăjdeni, pentru arendarea moșiei Andonia de la ținutul Tutovii.

290. 1849 aprilie 14. Înțelegerea dintre Postolachi paharnic și țiganii lingurari de pe moșia mănăstirii Florești.

291. 1849 iunie 15. Opisul dovezilor înfățișate de mănăstirea Florești Divanului domnesc în pricina dintre postelnicul Iacovachi Veisa și răzeșii de Lucești de la ținutul Vasluiului.

292. 1849 septembrie 14, Florești. Arhimandritul Nil scrie inginerului ținutului Fălciu să fixeze zi de cercetare a reclamației mănăstirii Florești cu răzeșii din Tămășeni.

293. 1849 septembrie 20. Cercetarea făcută la fața locului de președintele tribunalului ținutului Tutova în pricina dintre paharnicul Costachi Sion, răzeșii din moșia Micești și mănăstirea Florești.

294. 1850 septembrie 18. Arhimandritul Nil, egumenul, se adresează domnului pentru a cere revenirea la mănăstirea Florești a icoanei făcătoare de minuni de la mitropolie, unde se afla din timpul holerei (1831).

295. 1850 septembrie 28. Judecătoria ținutului Fălciu scrie lui Iosif Anton von Baiardi, geometrul ținutului Fălciu, să trimită copie adeverită de pe reclamația de împresurare a moșiei Elanul, a mănăstirii Florești.

296. 1850 octombrie 2. Departamentul averilor bisericești cere egumenului mănăstirii Florești dovezi despre afierosirea icoanei făcătoare de minuni și informații despre cum a ajuns la mitropolie.

297. 1850 octombrie 10. Arhimandritul Nil prezintă opisul documentelor privitoare la icoana făcătoare de minuni de la mănăstirea Florești.

298. 1850 octombrie 16. Adresa către locțiitorul de mitropolit pentru icoana făcătoare de minuni de la mănăstirea Florești ce se găsea în biserica mitropoliei din timpul epidemiei de holeră.

299. 1850 noiembrie 27. Arhimandritul Nil, egumenul mănăstirii Florești, cere prin jalba sa restituirea icoanei făcătoare de minuni aflată la mitropolie; Rezoluția semnată de Grigore Cuza.

300. 1850 decembrie 4. Departamentul Averilor Bisericești și al Învățăturilor Publice solicită informații locotenentului de mitropolit Mardarie Apamias despre icoana făcătoare de minuni luată de la mănăstirea Florești.

301. 1850 decembrie 7. Locotenentul de mitropolit Mardarie Apamias răspunde Departamentului averilor bisericești și a învățăturilor publice în problema icoanei făcătoare de minuni cerută de egumenul mănăstirii Florești.

302. 1850 decembrie 20. Răspunsul dat de Mardarie Apamias, locțiitorul de mitropolit, pentru icoana făcătoare de minuni de la mănăstirea Florești.

303. 1851 ianuarie 13. Anaforaua lui Grigore Cuza înanntată domnului în pricina icoanei făcătoare de minuni de la mănăstirea Florești ce se găsea la mitropolie.

304. 1863 februarie 23. Suplica ieromonahului Vichentie de la schitul Bursuci.

DOCUMENTE

1. 1596 (7104) aprilie 19

Suret

Cu agiutoriul Sfântului Duh, boeriul Crâste biv vel vornic și marile cupar [paharnic] și cneghina me, Anghelina, și ginerii noștri: Gavril Cernat și Vasili, și fiii noștri, Marica, și Anghelina, și Schiva și Călina, din bunăvoia noastră, cu întreg sufletul nostru, am dat și am miluit a nostrei mănăstiri, г(ѳ)лимєн[1] Floreștii, unde iasti hramul Sfă(n)tul(u)iv Slăvit Proroc Ilei, cu un sat anume Floreștii și cu tot hotarul său, și cu cânpu, și prisacă și moară pi Bridov și cu loc de fănaț, cari ne iasti noă dreptă cumpărătură de la toț(i) ficiorii lui Lazăr pitaru și de la nepoții săi, ca să aibă sv(ânta) măn(ăsti)ri daniea și milosteniea, cu tot venitul, în vecii vecilor.

Iar după morte noastră, să nu aibă nime triabă cu daniia noastră, iar cari va îndrăzni a strica daniia și milosteneia noastră, acela să fii anatimanisit de la Dumnezău înainte strașniculu(i) giudeț și de Maica Precista și de toț(i) Sfinții și înpotrivit la zio(a) giudecății de Sv(ântul) Proroc.

Și această tocmală s-au făcut în ființa a mulți omeni buni, anume Jora urednic ot Bârlad[2], șoltuzu cu doisprezăce părhare, și Necula Fărțăgău cupeț, și Toad(e)r Crăngan, și Jurja, și Costandin, și Gligorce cu fiii săi, și Ursul Jupan, și Nofit, și Gavrilcia și ceialanți mulți oamini buni.

Și eu, Ignat, am scris și spre mai mari credinți, am lipit și pecete cătră aciastă adevărată mărturie.

Leat 7104 <1596> apr(ilie) 19.

<Pe verso, o însemnare>: „Copie de pe daniea Floreștilor” <și un descântec pentru firguri>: „Bună dimineță ispravnice, mulțămesc dumitali pârcălabe! Ce-i venit pârcălabe? Am venit cu frugurile cutăruia. Cutare au vinit, eu am vinit, frigurile n-au vinit. Să chiemi frigurile cutăruia, să mă giudeci frigurile cu lipitură, friguri cu de-deochi. Friguri cu zâli, zâli cu întâlnitură, cu spărietură. Aici să mă chiemi, să mă giudeci aici, să chei[3] să răschei[4], ca rooa de soare, ca spuma de mare.

† Cu paci să faci în trei nopți și bolnavul să să mute din loc.

La fieștecari dată de descânic să lipești o pâniță de mămăligă și câte de trei ori să să descânți la un …[5]”.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Golgota, VI/1.

Traducere din secolul al XIX-lea.

EDIȚII: *Documente privind istoria României*, A. *Moldova*, XVI, IV, p. 138-139, nr. 181 (traducere); *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, I (1387-1620), București, 1957, p. 233, nr. 909 (rezumat cu mențiunea editorilor că: probabil data greșită, deoarece Cârstea e mare vornic între 1598-1607). Data actului nu este greșită. Cârstea este mare vornic în această

perioadă, iar la mănăstire s-a lucrat în acest an (vezi inscripția din 27 iunie 1596 la Iacov Antonovici, *Mănăstirea Florești din plasa Simila, județul Tutova. Studiu istoric cu hărți și ilustrațiuni urmat de documente, inscripții și însemnări*, București, 1916, p. 99-100); *Documenta Romaniae Historica*, A. *Moldova*, volumul IX (1593-1598), volum întocmit de Petronel Zahariuc, Marius Chelcu, Silviu Văcaru, Cătălina Chelcu, Sorin Grigoruță, București, editura Academiei Române, 2014, p. 236-237, nr. 166 (reproducem varianta din acest volum).

[1] Traducătorul nu a reușit să înțeleagă cuvântul slav: „numită".
[2] Traducătorul a scris mai întâi „Brăila", după care a tăiat cuvântul.
[3] „pieri".
[4] „răspieri".
[5] Un cuvânt sau mai multe lipsă.

2. 1598 (7106) iulie 22

Suret di pi ispisoc de la Eremie Movila v(oie)v(o)d, întărită mănăstirii Floreștii pe satul Floreștii, din fundul Similii, de la ținu)t(u)l Tutovii.

Facem știri cu aciastă carte a noastră tuturor celor care să vor uita sau o vor ceti sau vor auzi cetind, pentru adivărații noștri, credincioșii și cinstiții noștri boeri: Cârste vornicul și giupâneasa lui, Anghelina, și ginerii lor, Gavriil, Cernat și Vasilie, și fiicele lor, Mărica, Anghelița, Schiva și Călina. Au venit înnaintea noastră și înnaintea tuturor ai noștri moldovinești boeri, mari și mici, de nimine asupriți, nici siliți, au dat a lor dreaptă ocină și cumpărătură, cu a lor bună învoială și cu curată inimă și din tot sufletul și cu a lui Dumnezeu agiutorință, și cu hrisoavele cumpărăturii cari le-au avut ei de la Petru v(oiev(o)d, un sat anume Hrăneștii și cu doao mori în pârâul Bârladului, cari sat de mai sus scris, anume Hrăneștii, și cu doao mori în părăul Bârladului, iaste drept sat a lui de la însuș(i) Petru v(oie)v(o)d, danii și cumpărătură.

Așăjdere, și alt sat, anume Floreștii, cu poiană, și cu iaz, și cu cinci vaduri de moară în pârâul Similii și cu loc de prisacă, care i-au fost lui cumpărătură de la feciorii lui Lazor pitar și de la neamurile lor, drept trei mii de zloți tătărăști, și o vii și cu casă în târgul Bârladului, care le-a dat, întru slava Domnului Dumnezău, mănăstirii cei noao zidită, ce să zice Florentina, unde iaste hramul Sfântului și Slăvitului Prooroc Iliia Thezviteanul, pentru sufletul răposaților moșilor și părinților și pentru sufleteasca mântuire și trupeasca sănătati, lor însuși, și celor de mai sus numiți, tuturor.

Deci și rugătorii de la ace sfântă mănăstire să aibă a-i scrii întru sfântul marile și micul pomelnic și să facă lor pomenire, din an în an, în zioa …[1].

Și văzând noi tocmeala lor ce de bunăvoi și danii și miluire sfintei mănăstiri, așijdere și de la noi am dat și am întărit pe ace de mai sus pomenită mănăstire Florentina, ca celi de mai sus pomenite sate, anume Hrăneștii, și cu doao mori în Bârlad, și satul Floreștii, cu poiană, și cu iaz, și cu cinci vaduri de moară în părăul Similii și cu loc de prisacă, și cu o vii și cu casă în Bârlad, să fii sfintei mănăstiri și de la noi uri, cu tot venitul, neclătit niciodinăoară, în veci.

Iar hotarăle celor de mai sus scrisă sate să fii de toate părțile după hotarul cel bătrân, pe unde din veci au umblat.

Și la aciasta este credința domniei noastre, cei de mai sus scrisă, noi, Ioan Eremie Movila v(oie)v(o)d, și credința preiubitului și însiș(i) fiiului domniei mele, Ioan Constantin v(oie)v(o)d, și credința boierilor noștri: d(u)m(isal)e Ureche vornicul Țării de Giosu, și Grigorce vornicul Țării de Sus, și credința dumisale lui Gheorghii pârcălabul de Hotin, și credința dumisale, lui Vasilie și Dumitrache pârcălabi de Neamțu, și credința dumisale, lui Ciolpan și Toader <pârcălabi>[2] de Roman, și credința dumisale, lui Simeon portariul de Suceava, și credința dumisale, lui Drăgan post(elnic), și credința dumisale Busu(i)oc spat(ar), și credința dumisale Barnoschii pah(arnic), și credința dumisale Grigorie stolnic, și credința dumisale, lui Simeon Stroici vist(iernic), și credința dumisale, lui Cărăiman comis, și credința a tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viiața noastră, cari va fi domnu din feciorii noștri sau neamul nostru sau pre cari Dumnezău îl va alege domnu țării noastre, Moldaviei, să nu strâce a noastră danii și întăritură, ci mai vârtos să aibă a da și a întări pe aceli cari noi le-am dat și le-am întărit aceștii sfinte mănăstiri, căruia i-au fost drepte sate și cumpărătură.

Iar care va strica a noastră danii și întăritură, să aibă a da samă înainte înfricoșatului și a lui H(risto)s giudeț u.

Și pentru ce mai mare tărie și întăritură tuturor celor de mai sus scrisă, am poroncit credinciosului nostru și cinstitului boieriu, dumisale Lupului Stroici marile logofăt, ca să scrii și a noastră pecete să o spândzure de aciastă adivărată scrisoari a noastră.

V(ă)let 7106 <1598> iuli 22.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CXXX/23.

Copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, CCXLIII/10 (traducere din secolul al XIX-lea).

EDIȚII: Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreș ti*, p. 2-4, nr. II (text după copia de la Biblioteca Academiei Române); *Documente privind istoria României*, A. Moldova, XVI, IV, p. 234-235, nr. 287 (text după copia de la Biblioteca Academiei Române); *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova, volumul IX (1593-1598), p. 502-504, nr. 366 (reproducem varianta din acest volum).

---

[1] Loc liber.

[2] Omis.

3. 1618 (7126) august 7, Iași

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și întors slugii noastre Vasile Bolea și surorii lui Aniț a, fiii lui Ionașco Bolea, dreptele lui ocini și dedini, satul Băilești și Rătezii, ce sunt în ținutul Tutova și satul Mărățăii și Prigorceanii și Tăcmănești i, ce sunt în

ținutul Vaslui și via ce are în târgul Vaslui, pentru că îi sunt drepte ocine și dedine și cumpărătură.

Pentru aceea, ca să-i fie dela domnia mea drepte ocini și întărire cu tot venitul și Țiganii lui ce-i are de dedină și cumpărătură. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7126 <1618> august 7.

Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voevod <m.p.>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/2, original în limba slavă.

EDIȚII: Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 4-5, nr. III (traducere făcută de Șt. Nicolăescu); *Documente privind istoria României*, Veacul XVII, A. Moldova, București, Editura Academiei Republicii Populare Române, 1956, volumul IV (1616-1620), p. 290, nr. 352 (traducere pe care am reprodus-o aici).

4. 1629 (7137) mai 5, Iași

† Иѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, Божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѿже прїиде прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣар господства ми, великими и малими, наше вѣрнїи болѣрин, Симиѡн Геѹка вел меделничар и ѹказал прѣд господства ми един запис за сведѣтелство ѡт Софронїѧ, дочка Тони, виѹка Гогли, сътворен тот запис ѡт прѣд людї добриѫ и стариѫ, имѣ ним: еромонаҳ егѹмен ѡт свѣтаа монастир Флорещим, и Силиѡн от тръг Баслѹи, и Йндонїє тиже, и поп Никоаръ ѡт там, и Дръган ѡт Змїяни, и поп Ион от там, и Гид ѡт Цифещи, и Ионашко Бъткович ѡт Гречи и Дѹмитрашко ѡт Хѹлтѹреши, како въстала сѧ Софронїа, по еи добраа волѣ, неким непонѹждена, а не приселованна, и дала ѡт прѣд тими людї добриѫ своа правая ѡтнинѹ и дѣднинѹ, трета част[1] ѡт един стар ѡт село Дъръщи, что сѧ изберет част ѡт село и ѡт полѣ и от вес приход, съ брѹд млинѹ и съмѣстѹ за пасикѹ. Тоа дала и даровала болѣринѹ господства ми вѣрномѹ, Симиѡн и Геѹкъи великомѹ меделничарѹ, за ѡтпѹщенїє грѣхом и родителим еи. Тѣм радї, како да ест емѹ и ѡт господства ми съ въсем доҳдом.

И от том, тиже ѹказал прѣдгосподства ми Симиѡн Геѹка дрги запис за сведѣтелство ѡт Геѡргїє Симиничанѹл и ѡт Фармачи дворник глотнїи, како прїиде прѣд ними Кондрѣ, сынъ Рѹсѹл, виѹк Фѣдора, по его доброи болю, неким непонѹждеи, а не приселован, и продал своего правою ѡтнинѹ и дѣднинѹ, илико сѣ емѹ изверет ѡт четврътаа част ѡт село Мънѕацїи[2], что и волост Тѹтовскомѹ. Тоа пакиже продал болѣринѹ господства ми више писанномѹ, Симиѡн Геѹкъи меделничар, за два десѧт талери сребръниҳ. Тѣм радї, како да ест емѹ и ѡт господства ми съ въсем доходом.

И ѡт том, тиже прїиде прѣд господства ми и прѣд болѣри господства ми, Дѹмитрашко Шептеличи, по его доброю болю, неким неподнѹжден а не приселован, и продал своего правою ѡтнинѹ, една част ѡт Хълъреши и една част ѡт Мичещи[3], на потоцѣ Стѹденец, что ѹ волости

Тѹтовскомѹ, что тиⷯ части за wтниⷩ било правїи wтнини и дѣднини Никоаръ Мовилицъ спътар и сынѹвем его, Настасїи и Пътрашко, что тоа част било част Мръческѹлаи дали сынѹвем Никоаръ Мовилицъ Дѹмитрашкови Шептеличи, радї єдин циган на имѣ Игнат и радї єдна циганка на имѣ Илѣна, что вил възѣл wтецъ им. Тоа продали тиже болѣриⷩ господства ми, Симиwн Геѹкъи меделничар радї три Коб<или> съ жирѣби.

Ино, господство ми видѣвше межи ними доброволною токмежѹ и плъноже платѹ, а ми ещеже дадохом и потвръдихом болѣриⷩ нашемѹ, Симиwн Геѹкъи меделничѣр, тиⷯ више реченїи части за wтниⷩ, како да сѹт емѹ и wт господства ми правии wтнини и викѹпленїе и потвръжденїе, съ въсем доходом. И инак да сѧ не ѹмишает.

Пис ѹ Йс, в(ъ) лѣто ⁘зрлз <7137/1629> маи є <5> дьни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Дѹмитрашко щефан вел лwгwфет ѹчил <m.p.>.

Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici, boierul nostru credincios, Simion Gheuca mare medelnicer, și a arătat înaintea domniei mele un zapis de mărturie de la Sofronia, fiica Tonei, nepoata lui Gogol, făcut acest zapis înaintea a oameni buni și bătrâni, anume: ieromonahul egumen de la sfânta mănăstire Florești, și Silion din târgul Vaslui, și Andronic, de asemenea, și popa Nicoară de acolo, și Drăgan din Zmiiani, și popa Ion de acolo, și Ghid din Țifești, și Ionașco Bătcovici din Greci, și Dumitrașco din Hulpășăști, că s-a sculat Sofronia, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, și a dat, înaintea acestor oameni buni, dreapta ei ocină și dedină, a treia parte[1] dintr-un bătrân, din satul Dărăști, ce să va alege partea <ei> din sat, și din câmp, și din tot venitul, cu vad de moară și cu loc de prisacă. Aceea a dat-o și dăruit-o boierului credincios al domniei mele, Simion Gheuca mare mare medelnicer, pentru iertarea păcatelor <ei> și ale părinților ei. Pantru aceea, să-i fie și de la domnia mea, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea, Simion Gheuca a arătat, înaintea domniei mele, alt zapis de mărturie de la Gheorghe Siminicianul și de la Farmachi vornic de gloată, că a venit înaintea lor Condrea, fiul lui Rusul, nepotul lui Făbor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină, cât i se va alege, din a patra parte din satul Mânzești[2], ce este în ținutul Tutova. Aceea au vândut-o tot boierului domniei mele, mai sus scris, Simion Gheuca medelnicer, pentru douăzeci de taleri de argint. Pentru aceea ca să-i fie și de la domnia mea, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea, a venit înaintea domniei mele și înaintea boierilor domniei mele, Dumitrașco Șeptelici, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vândut dreapta sa ocină, o parte din Hălărești și o parte din Mircești[3], pe pârâul Recea, ce este în ținutul Tutova, care aceste părți de ocină au fost drepte ocine și dedine ale lui Nicoară Moviliță spătar și ale fiilor lui, Nastasia și Pătrașco, care această parte a fost partea lui Mărcescul și au dat-o fii lui Nicoară Moviliță lui Dumitrașco Șeptilici, pentru un țigan, anume Ignat și pentru o țigancă,

anume Ileana, pe care îi luase tatăl lor. Aceea a vândut-o boierului domniei mele Simion Gheuca medelnicer, pentru trei iepe cu mânji.

Deci domnia mea, văzând bună tocmeală între ei și plată deplină, și noi încă am dat și am întărit boierului nostru Simion Gheuca medelnicer aceste mai sus-spuse părți de ocină, ca să-i fie și de la domnia mea drepte ocine și cumpărătură și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

S-a scris la Iași, în anul 7137 <1629> mai 5 zile.

Domnula zis.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>.

Bor(ă)leanul <a scris>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Răchitoasa, X/2, original, difolio, filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roșie, distrus. Cu o traducere din 1901 aprilie, de Ilie Bărbulescu, și alta din 1908 februarie 8, de Stoica Nicolaescu; o traducere veche, *ibidem*, X/3; copie de pe traducere, *ibidem*, XXX/1 și Manuscrisul nr. 575, f. 61 (de la începutul secolului al XIX-lea).

EDIȚII: *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. II, *1621-1652*, întocmit de Mihai Regleanu, Iulia Gheorghian, Veronica Vasilescu și Doina Duca, D.G.A.S., București, 1959, p. 112, nr. 489; *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova, volumul XX (1629-1631), volum întocmit de I. Caproșu, C. Burac, București, Editura Academiei Române, p. 84-86, nr. 77 (reproducem varianta din acest volum).

---

[1] **трєта част** (a treia parte), scris peste un text răzuit.

[2] Corectat cu altă cerneală: **Мънзани** (Mânzani).

[3] Corectat cu altă cerneală: **Мирчещи** (Mircești).

5. 1635 (7143) august 13

Suretul ispisocului sirbăscu de la Vas(i)li Vod(ă), din văletul 7143 <1635> av(gust) 13, scos românești.

† Precum[1] au vinit, înainte Noastră și înainte a tuturor al<or>[2] noștri boer(i)[3], mari și mici, rugătorul nostru, Simon, și cu tot săborul de la sfânta m(ă)n(ă)st(i)re Florești[1], și s-au pârât înainte Noastră cu boierul[3] nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul de gloată, pentru satul Blăjerii[3], pe Bârlad, în ținutul Tecuciului. Deci, călugării de la sfânta m(ă)n(ă)st(i)re, ei au dzis cum acel sat au fostu cumpărătură de ctitorul lor, Cârste vornicul, și au miluit pe a sa m(ă)n(ă)st(i)re ce de sus pomenită, iară Vas(i)lii Roșca vornicul au dzis p<r>[2]ecum acel sat au fost cumpărătură Cârstii vornicului, gium(ă)tate de sat, iar altă gium(ă)tate de sat dintr-același sat, s-au sculat niște oameni dintr-același sat, în dzilile[1] Radului Vod(ă) Mihnea, și au pârât pe boiariul nostru, Vas(i)lii Roșca, și pe călugări de la acea mănăstire, dzicând cum li-au făcut lor Cârstea vornicul mare înpresurătur(ă) pe acea gium(ă)t[a]te de sat, de sus, și au rămas ei pe boerul[3] nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul, și pe călugări și li-au luat lor și drésăle, pentru căci au fost lor înpresurătură.

Iară apoi, după acéia[4], Vas(i)lii Roșca vornicul multă cheltuial(ă) au făcut și iarăși au luat acea gium(ă)tate de sat, de sus, înapoi, în dzilile[1] lui Barnovschii Vod(ă). Și [s-au sculat][5], după acéia, s-au sculat boeriul[3] nostru, Roșca vornicul, și[6], pentru multă gâlceav(ă) și pric(e) [pentru …[7] și][5], s-au tocmit cu acei răzeș(i)[3] de Blăjer(i)[3] pentru acea gium(ă)tate de sat, de sus, și au vândut-o ei boeriului[3] nostru celui de sus scris, Roșca vornicul, și au cumpărat el de la dânșii și li-au dat 60 de taler(i) de argint, făr(ă) altă cheltuial(ă), care el au dat când cându au scos drésăle de la Dumitrașco Ștefan vel log(o)f(ă)t. Și singur Vas(i)lii Roșca au făcut doao mori într-acel sat, cu a lui cheltuial(ă).

Deci, Noi i-am giudicat pe dânșii, ca să aibă a ține[8] călugării gium(ă)tate de sat, den gios, iară gium(ă)tate de sat, din sus, ca să aibă a ține[8] boeriul[3] nostru, Vas(i)lii Roșca vornicul, și să aibă călugării a întoarce cheltuiala, toată câtă au făcut-o Vas(i)lii Roșca la acel sat, și să-i întoarcă lui cheltuiala a iazului și a morilor și să aibă a ține pe gium(ă)tate într-acele mori.

Și s-au sculat călugării denainte Noastră și s-au tocmit cu boeriul[3] nostru, Vas(i)lie Roșca vornicul, ca să aibă a-i întoarce acea cheltuială den mori și din iaz și din siliști, ca să fie lor pe gium(ă)tate.

Și mai mult să n-aibă ei a mai pârî pentru aceasta, în veci de veci. Și altul să nu să mai amesteci.

† Singur g(ospo)d(in)[9] au învățat[10].

† Pătrașco Bașotă vel log(o)f(ă)t.

Eu, Vas(i)lii ur(i)car, l-am scos rom(â)nești de pe sirbie.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, XCVI/96 a, b.

Traducere din secolul al XVIII-lea.

Institutul de istorie „A.D.Xenopol" Iași, Fotografii, XXIII/96 a, b (foto).

EDIȚII: *Carte de hotărnicie a moșiilor unite Iveștii și Torcești, cu trupurile Blăjarii, Țigănia și Archipoaia, din județul Tecuci, proprietatea d-lui Michail Balș,* întocmită de Michai Vergolici, inginer hotarnic, <Tecuci>, f.a.; *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova, volumul XXIII (1635-1636), volum întocmit de Leon Șimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache, București, Editura Academiei Române, 1996, p. 239-240, nr. 203 (reproducem varianta din acest volum).

---

[1] „e", redat prin ѧ.

[2] Omis.

[3] „e", redat prin ѧ .

[4] În textul chirilic ѧчѣѧ.

[5] Anulat de traducător.

[6] De aici până la „…[7]", adăugat, de aceeași mână, între rânduri.

[7] Indescifrabil.

[8] În textul chirilic: цинѧ mai jos цине .

[9] Adică „domnul".

[10] Greșit, în loc de „au poruncit"; termenul este atribuit, în alte traduceri logofătului, definindu-i rolul.

6. 1638 (7146) martie 29

Carte de la Vasile vodă din 7146 <1638> martie 29 prin care, după judecata ce au avut Vasile Roșca vornicul cu egumenul Antonie a monastirei Floreștii, hotărăște jumătate din satul Blăjării partea de sus a monastirei.

Carte de hotărnicie a moșiilor unite Iveștii și Torceștii, cu trupurile Blăjarii, Țigănia și Archipoaia, din județul Tecuci, proprietatea d-lui Michail Balș, întocmită de Michai Vergolici, inginer hotarnic, <Tecuci>, f.a.; *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova, volumul XXIV (1637-1638), volum întocmit de C. Cihodaru și I. Caproșu, Editura Academiei Române, București, 1998, p. 297, nr. 299.

7. 1657 (7166) noiembrie 30

Din 7166 no(i)emv(rie) 30, copii încredințată di un sardar Mihălachi Tenudi (?) di pi hotarnica moșii Tămășănilor, partea mănăstirii Floreștii, arătând acei hotarnici pi la ci locu au statornicit pietrili hotară pi acea moșii.

ANI, Colecția Documente, 513 / 21, f. 2v., nr. 4. Rezumat în copia unui jurnal al judecătoriei ținutului Fălciu din aprilie 1833.

8. 1669 (7177) mai 12, Iași

† Г(ос)п(о)жда Євкатєрина покинаго Євстратїє Дабижа воєвода. Scriim și mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu, cum eu de bună voie me(a), de nimene nevoită, nici înpresurată, ci de a me(a) bună vo(i)e, am dat și am dăruit a me(a) dreaptă ocină și moșie sat întreg Pătrășcanii, cu vecini și cu mori, și cu trei hăleștie, cu pio de cioareci, și cu tot venitul, ci este pre valea Smilii, la ținutul Tutovoo. Acesta sat, ci mai sus să scrie, l-am dat nepoatii mele de frate Siminii, fata frățini-mieu, lui Gavriil Jorăi, ca si-i hie dumisale dreaptă ocină și moșie, dumisale și cuconilor dumisale. Care acesta sat Pătrășcanii au fost despre partea domnului Dabijii, dat danie de la giupâneasa măriei sale, Anghelina Chicoșoae, și l-am fost dat și la sfânta mănăstire la Bârnova, apoi am socotit și mănăstirii am dat dughene aicea în târg în Iași, că mai cu folos va hi. Pentru aceia nime dintru feciorii miei sau dintru nepoți sau dintru alte semințâi a mele întru nimic să n-aibă a să amesteca. Iar cine s-ar ispiti după săvârșeniia mea a strica această danie, acela să fie treclet și proclet și blăstămat de 318 oteți, și să aibă parte cu Iuda, și cu Arie, și să n-aibă parte de mila lui D(u)mnezău. Pentru credința pusu-mi-am și pecetea ca să-s(e) știe.

† Їс, в(ъ)л(ѣ)то 7177 **мисица маи** 12

Locul peceții

Cap de bou pi pecete.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 3, copie.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 5-6, nr. IV; CDM, III, p. 382, nr. 1798.

9. 1674 (7163) decembrie 24, Epureni

† Adecă eu Dumitrașco, și eu Alecsandra, și eu Rusanda, și eu Nastasie, ficiorii lui Mihăil Roșcăi, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru la mâna dumisali vornicului Gavril Costachi precum noi de nimi siliți, nici asupriți, nici nevoiți, cé noi de bună voe am vândut a noastre dir(e)aptă ocină și moșiie toată parte(a) noastre care a ven(i) în baltă în Hârceti, am vândut dumisali vornicului Gavril Costachi ca să fie dumisali ocină și moșiie, și coconilor dumisali, și nepoților dumisali, și cine va alegi milostivul Dumnăzău den sămânța dumisali, și am vândut direpț șăszăci lei bani de argint; Iar den surorile méle care nu s-au prilejit aice când am făcut acestu zapis noi de bună voe ni-am învoit, căriia nu-i va plăce(a) ca să aibă a lua dentr-alte moșii pe unde avem. Și la tocmala noastre s-au prilejit dumnealui vornicul Rusul, și Toader O(a)ie, și Paraschiva den Cojări, I(o)asaf, egumănul de la Florești, și Ursul ot Brăițăni, Pătrășcan, și pentru mai mare credința ni-am pus și peceții ca să știe.

† ѵ Єпѵрени, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃рпг <7163 / 1674> м(ѣсⷰ)ца дек(ємврїє) кд҃ <24>.

† Иеромонах Иоасаф єгѵмен от С(фъи)та Монастир(є) Флорєшти.

Рѵсѵ ворник.

Pătrășcan.

Ursul.

Paraschiva.

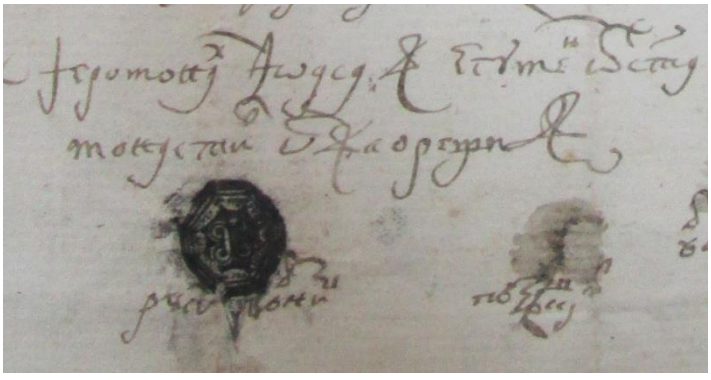

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 514 / 5, original, pecete mică.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. XXXIX (rezumat).

10. 1676 (7184) iulie 6, Iași

† Eu monah Ifrim egumen, i ermonah Gheorghie, i ermonah Misail, i ermonah Ioan, i ermonah Ioan, i ermonah Feodor, i ermonah Feodor, i ermonah Nechifor, i erodiacon Galacthion, o erodiacon Misail, i erodiacon Valaam, și tot soborul de la svânta mănăstire de la Secul, scriem și mărturisim cu acest zapis al

nostru de nime nevoiți, nici asupriți, ci de a noastră bună voe, având noi un sat pre apa Bârladului, anume Colibanii cu vad de moară, în ținutul Tutovii, care sat mai de mult l-au chemat Mirceștii, iar acum îl cheamă Colibanii, carele au fost dreaptă cumpărătură lui Nistor Ureche vornicul și l-au dat danie svintei mănăstiri Secului; fiind acesta sat departe de svânta mănăstire, și neavând noi nici un folos de acel sat, făcut-am schimbătură cu călugării de la svânta mănăstire de la Florești. Dat-am noi acesta sat, ce scriem mai sus, lor cu tot venitul, iară ei ni-au dat noă schimbătură direpț schimbătură satul Borceștii pre apa Sărățel, în ținutul Neamțului, cu vad de moară și cu tot venitul.

Și acest zapis s-au făcut denainte svinților sale Dosofteiu arhiepiscop și mitropolitul Sucevei, și Ioan episcopul de Roman, carele este de postreg de la svânta mănăstire de la Secul, și Serafim episcopul de Rădăuți, și Calistru episcopul de Huși, și d-lor boiarii cei mari, Miron Costin vel logofăt, Ramandi vel postelnic, Apostolache vel spatar, Dumitrașc vel ceașnic, Toderașco Iordachi vel vistiernic, Velicico Costin vel comis.

Și pentru credință noi am pus pecetea svintei mănăstiri Secului, și svinții sale episcopii și-au pus peceți le și au iscălit. Și d-lor boerii cu toții au iscălit, și eu Strătulat uricariul am scris ca să se știe.

U Iași let 7184 <1676> iulie 6 deni.
(L.P.) Efrem egumen ot Secu.
(L.P.) Dosofteiu Mitropolit Sucevei.
(L.P.) Calistru Episcop de Huși.
(L.P.) Ioan Episcop de Roman.
Miiron Costin vel logofăt.
Înaintea noastră:
Dumitrașco vel ceașnic.
Postolachi vel spatar.
Velicico Costin vel comis.
T, Iordachi vistiernic.
Ramandi vel postelnic.

EDIȚII: Theodor Codrescu, *Uricarul sau colecțiune de diferite acte care pot servi la istoria românilor,* Tomul al 10-lea, Iași, Tipo-Litografia Buciumului Român, 1888, p. 73-74 („Originalul acestui zapis de schimb, în care peceți le în negru sunt bine conservate și citețe, de asemine și iscăliturile, se află în păstrarea mea. Th. C."); Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 6-7, nr. V.

11. **1682 (7190) mai 6**

Suret de pre ispisocul cel vechiu neschimbat.

Întru numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh (Treimea), carea este de o ființă și nedespărțită[1].

† Robul și păcătosul lui Dumnezău, eu, Gavriil Costache, mare vornic de țara-de-jos, din mila și dintru ajutoriul lui Dumnezău și a Maicii Preacistii, trăgându-mă inima spre mila lui Dumnezău, pentru păcatele meale, zidiiu o

mănăstire în obârșia văii Ciocăneștilor, unde iaste hramul slăviților verhovnici Apostoli Petru și Pavel, pentru sufletul părinților noștri. Și am închinat-o la sfânta slăvita Sfetagora, la mănăstire ce se cheamă Simeni (sic), hărăzind-o pentru sufletul părinților noștri, și al nostru, și al cuconilor noștri, ca să ne scrie la sfântul pomelnic cel mare, la sfânta mănăstire la Simeni, la sfântul jertveanic, unde să pomenesc viii și morții. Și din cât ne-au fost putearea o am miluit și o am întărit cu ce m-am îndurat, și avem gând, întru cât ne va lăsà Dumnezău cu viață, tot să o miluim; și, după moartea noastră, iarăș cuconii noștri să întăriască și să miluiască așijdere. Și de acolo, de la sfânta mănăstire, să nu o dodeiască întru nimic de acum întru opt ani, până să va mai întări și această sfântă casă a sfinților Apostoli Petru și Pavel, să fie ca alte mănăstiri.

Deci, din cât va fi agonisita și prilejul, va fi de ajutor și acolo, la sfânta mănăstire, ce mai sus iaste scrisă, Simeni.

Alta, și pentru acest părinte anume Theonà, carele iaste acum aicea igumen, să nu aibă schimbare de aicea, de la această sfântă casă, până când îl va trăi Dumnezău, căci l-am cunoscut că iaste un părinte creștin și om bun, și sirguitoriu la sfânta rugă. Deci, după săvârșirea lui, care părinte se va întâmpla a fi igumen acolo la sfânta mănăstire, la Simeni, iarăși să-i fie milă de casa sfinților Apostoli, ca să aibă a trimite iarăș om bun igumen, ca să să nevoiască să adaogă la această sfântă rugă.

Pentru acest lucru am făcut și noi această mărturie, ca să să trimită acolo la sfânta mănăstire, la Simeni. Iar cine va strica danie noastră, carea cu ajutorul lui Dumnezău am silit de am făcut până într-atâta, ori dintru ficiorii noștri, ori fieștecine dintru sămința noastră, acela să fie neertat de Domnul Dumnezău, ce au făcut ceriul și pământul, și de Precurata Fecioara Maria Maica Domnului nostru Iisus Hristos; și să fie blestemat de 318 părinți ce au fost în sfânta cetate Nicheia[2]; ci să aibă a o milui și a socoti din cât le va trimite Dumnezău prilej. Iar mai jos am (pus) numele nostru și pecetea noastră, ca să fie de credință și să să știe.

Vlet 7190 <1682> maiu 6.

Sunt și alții iscăliți, însă, fiind iscăliturile șterse, n-au putut să să înțăleagă.

(Pe contra pagină a acestei copii, se află următoarea însemnare):

În curgire anului acestuia, 1806 Octomvrie 3, viind aice (la Epureni) sfinție sa părintele Arhimandritul Teodorit, ce este de la sfânta mănăstire Esfegmeno, cu o scrisoare de la Preosfinție sa părintele Veniamin Mitropolitul Moldovei, prin care scrisoare având această cuprindere pentru *sfânta mănăstire Floreștii*: Cum că s-au socotit de căte Preosfinție sa părintele Mitropolitu și de către neamul nostru a Costăcheștilor, și s-au închinat aceasta sfântă mănăstire Floreștii, la sfântul Anthon (sic), la sfânta mănăstire Floreștii; - arătătoare fiind ace scrisoare și pentru *sfânta mănăstire Bursucii,* ce este închinată iarăși la sfântul Anthon (sic), la sfânta mănăstire Esfegmeno, arătându-se cum că sfânta mănăstire Bursucii este în valea Ciocăneștilor; care scrisoare, văzându-să încredințată de către d-lui vornicul Vasile Costachi, de feciorii d-sale, i de d-lui postelnicul Constantin Costachi, i de d-lui postelnicul Matheiu Costachi, și de d-lui spatariu Șărban Costachi, s-au adeverit și de către mine, i de către fiii mei, Ioan i Teodorașcu și Iordachi, însă numai fiiul meu

Ioan s-au aflat în vârstă, iar Teodorașcu și Iordache n-au fost în vârstă și i-au iscălit fratele lor, Ioan. Dar, în urmă, după ce s-au adeverit și de către mine i de către fiii mei ace scrisoare, s-au căutat scrisoarea aceasta a răposatului vornic, Gavriil Costachi, și s-au văzut că pentru sfânta mănăstire Bursucii arată că s-au făcut în obârșia văii Ciocăneștilor, și pentru nu cumva în urmă să tragă vre o supărare urmașii mei de către sfânta mănăstire pentru valea Ciocăneștilor, ci este dreaptă moșie me, s-au însemnat aice, ca să să știe, și s-au încredințat cu iscălitura me.

Grigoraș (Costachi) spatar.

NOTĂ: Public prezentul Act de închinare cu însemnarea adăugită la el de spatarul Grigoraș (Costachi), după o copie veche ce mi s-a comunicat de părintele D. Codreanu din com. Epureni.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 7-10, nr. VI (text preluat de aici).

---

[1] În broșura imprimată în limba franceză de călugării greci, la anul 1857, se zice: „Au Nome de Père, du fils et du saint Esprit, la Trenité consubstantielle et indivisible" (Biblioteca Academiei Române, No. 7846).

[2] De aci înainte însă, în broșura imprimată în limba franceză de călugării greci, în anul 1857, pag. 51-53, se spune așa: „Je le répète encore une fois. On n'aura point le droit de changer, en quoi que ce soit, mes dispositions sur la donation présente; on devra, au contraire, et on aura la permission d'ajouter, et de concourir pas sa proper fortune à ma fondation. Eu foi de quoi, moi et mes parents nous avons signé de nos propres mains le present acte et nous appose nos cachets.

Fait en Moldavie le 6 Mai, l'an 7170 de la Création du monde (an de grâce 1662).

Gabriel Costaki j'affirme le contenu de cet acte de donation.

Constantin Gabriel. Loupoulo Costaki.

Un autre dont la signature s'est Presque effacée.

Solomon Loghothéte.

George le redacteur de present acte".

Broșura, amintită, este intitulată: „*Eclaircissements sur la question des Monasteres Grecs*" și se află în Biblioteca Academiei Române sub No. 7846. Tot sub acest număr, în aceiași Bibliotecă, se mai află și un manuscris litografiat, de aciiași călugări și probabil tot în acel an, în care manuscris, citatul de mai sus este redactat astfel: „Nous le répetons encore une fois. On n'aura point le droit de changer en rien notre decision sur la donation présente. On pourra au contraire, et on en aura la permission d'y ajouter et concourir de leur propre fortune que Dieu leur a acordé". Mai departe, totul e la fel ca în citatul de mai sus.

Observăm că datarea Actului de donațiune cu anul 7170 (1662), cum e în textul francez din broșura imprimată și din manuscris, este desigur greșită; la acea vreme Gavriliță Costache nu era încă mare vornic a Țării-de-Jos; rămâne deci ca exactă data 7190 (1682), din textul Actului în românește, cum se vede aci, la început.

12. **1683 (7191) ianuarie 7**

Copie de pe copie

Eu Gavril Costachi vel vorn(ic) dolji Zămli, dat-am acest zapis al meu ca să fie de mare credință la sfânta mănăstire la Florești, că eu de bună voia me(a) am dat giumătate de sat de Popârsoci, care ocină și moșiea me(a) am zălogită de la mătușa me(a) Armanca, giupâniasa Roșcăi vornicului. Prilejându-i-să mătușâ-me(a) moarte și neavând ficiorii ei cu ci o grijî, trimis-au la mine de le-am dat bani și ceară, care bani fac și cu pânea ce le-am dat, cu 30 de merțe, când umbla merța câte un zlot, eu le-am socotit lor mai pre jos merțadoi orș[1], fac piste tot 70 lei; ei au dat ace(a) giumătate de sat de Popârsoci ce sunt în gura Jărăvățului de să înpreună cu Jărăveții, care sunt iarăș danie a Mănăstirei de moșul nostru de Crâstia vornicul. Deci și eu am dat la sfânta mănăstire ace(a) giumătate de sat de Popârsaci, pentru sufletul meu și a femeii mele Todosăicăii; iară de să va zălogi ori în viața me(a) să o pociu cumpăra de istov, tot a sfintei mănăstiri să fie, iar de s-a zălogi să-ș(i) întoarcă ei ace(a) giumătate de sat de Popârsaci, ficiorii mătușă-me(a) Armancăi, și iarăș cui ei ar da acei 70 lei și-ș(i) vor luoa moșia, iar călugării de mănăstire ca să aibă pe acei 70 lei să-ș(i) cumpere 70 de stupi să rămâie iarăș pomenire la sfânta mănăstire; iar care egumeni să va prilejă pe ace(a) vreme la sfânta mănăstire și nu va cumpăra stupi sau va strica acei bani și ace(a) pomană de la mine, sau fiice călugăr, să fie ne(i)ertat de Domnul Dumnezeu și de Maica Precista și de cei 300[2] părinți obștei, ce sunt la soborul dintâi în Nicheia; și să fie lui pocâbjă cu Ariea, și cum este Ariea de negru și de afurisit, așa să fie și acela oricarele va strica cuvântul meu; iară și ficiorii Roșcăi și a Armancăi, mătușa me(a), iar să nu zică că am scris eu mai mult decât am dat, ci nici un ban mai mult n-am pus, ce încă mai gios am pus. Deci l-am făcut acest zapis la sfânta mănăstire să le fie de la mine danie, și nime dania me(a) să nu o strice în veci, și eu sunt singur iscălit să să știe.

7191 ghenari 7

Iscălit / Gavril Costachi vel vorn(ic).

Lupul Costachi / Solomon Gavril, iscal / Costachi Gavril, iscal / Simion Gavril Roșca.

Divanul Apelativ al Țărei de Gios

Copia aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt, și fiind întocmai cu orighinalul, s-au încredințat cu iscăliturile mădularilor și punerea pecetei Divanului.

Is(căliți) / Manu Hatman / Iacovachi Paladi agă / Iordachi spătar.

/ L(ocul) P(eceții) /

Director Comis Pancrati.

N. 3054 / 1838 iuni(e) 30 zile.

ROMÂNIA
ARHIVA STATULUI DIN IAȘI

Această copie fiind întocmai cu actul de la fila 260 din dosarul cu No. 94 depus în păstrarea acestei Arhive de Tribunalul Iași, s. III, în anul 1879, cu adresa No. 4068, se legalizează, liberându-se D(omnu)lui Neculai Docan, conform cerirei făcute prin petițiunea înregistrată la No. 60. / 1910.

Șeful Arhivei
<ss> G. Ionescu.
Ajutor <ss> Ichim Traian.
No. 297
1910 mai 19

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DLXIV / 97, copie din 19 mai 1910 de pe o altă copie din 30 iunie 1838.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 10-11, nr. VII.

---

[1] orți.

13. 1686 (7194) mai 8, Floreşti

† Adecă eu Pavăl, ficiorul lui Dumitrașco de la Orzești, nepotul lui Nichifor Țenche, și cu femeia mea Sanda, fata lui Titchiu din Stângaci, scriem și mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru la mâna s(fi)nției sale Zahariei, igumănul de la s(fâ)nta m(ă)n(ă)stere de la Floreşti, pe cum noi nesiliți de nime, nici asupriți, ce de bună voia a no(a)stră am vândut dr(e)aptă ocină și moșie a no(a)stră din sat din Lucești, de pe Racova, din ținutul Tutovei, care moșie ni-au fost de pe soacră-mea Măriuța, nepo(a)ta lui Ghindari, din bătrinul Ursul Ghindari, driptu cinzăci lei, ce să va alegi dintr-acestu bătrân a patra parte, partia so(a)cră-mia, Măriuți, încăi[1] femei(i) méle, Sandi, din vatra satului, și din câmpu, și din fânațu, și din pădure, și din apa cu vad de moară, și cu locul de prisacă, cu pomi ce vor (fi)[2], și din tot locul cu tot vinitul, ce să va alegi, ca să-i fie s(fi)nției sali dr(e)aptă ocină și moșie neclintită. Și aceasta tocmala noastră s-au făcut înnainte(a) dumisali lui Pătrașco jignicerul, ce iaste ispravnic la s(fâ)nta m(ă)n(ă)stire la Floreşti, și denainte(a) dumisali giupânului Mihai zugravul, și denainte lui Ștefan meșterul, și Neculci meșterul, și lui Demiian din Bogdana, și denainte(a) a mulți bo(i)eri și oamini, carii ș-a(u) pus iscălituri și alți(i)pecețile, și noi ni-am pus degitele să să crează acesta zapis, și s(fi)nțiia s(a) să-ș(i) facă ispisoc de pe acesta zapis.

ꙋ Флорещи, а(ѣ)т(о)ѧ҃зрчд <7194> маи и <8>.

Pavăl.
Sanda.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 5, original, filigran, rupt puțin la îndoituri; rezumat în ibidem, I / 28, nr.11 și I / 70, nr. 1.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 11-12, nr. VIII; CDM, IV, p. 229, nr. 1008 (rezumat).

---

[1] maicăi.
[2] rupt.

14. 1687 (7195) aprilie 5, Iași

† Noi Constantin voevoda boj. milost. gpdar Zemle Moldavscoi. Scriem Domniia mea la boiari și la toți slujitorii carii veți înbla ori cu ce fialiu de slujbe a Domnii meale la ținutul Tecuciului. Vă facem știre tuturor pentru un viiar ce va aveà svânta mănăstire acolo la Nicorești de jos: dacă veți vedeà cartea Domnii meali iar toți s-aveți a-i lăsa în paci de dajde, și de zloți, și de lei, și de taleri, și de galbini, și de iliș, și de sulgiu, și de unt, și de miiare, și de ceară, și de conace, și de podvoade, și de toate dările și angheriile, câte vor fi pre alți mișei în țara Domnii meali, nime întru nimică să nu-I facă val, și de bir încă să aibă pace; iară cine s-ar ispiti a-I face vre un val, peste cartea Domnii meali, biine să știe (că) de mare certare va (fi) de la Domniia mea. Într-alt chip să nu fie. Toe pișem.

U Ias lt. 7195 Apr. 5.

Noi Constantin voevod.

L.P.D.

Biblioteca Academiei Române, CXXX/39.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 12-13, nr. IX (text preluat de aici).

15. 1691 (7199) aprilie 5, Florești

† Adecă eu Irimiia și cu soțu mieu Nastasiia și cu ficiorii noștri, scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiț(i), nice siliț(i), am vândut a noastră dreaptă ocin(ă) și moșie din sat din Lucești, din părțile ce am înpreună cu Coșescul din giumătate de sat aceasta parte a noastră cât să va alege dun giumătate de sat din Lucești, din câmpu, și din țarină, și din pădure, cu locuri de prisăci și cu pometu, și dintr-apă cu vad de mori, și din tot locul cu tot vinitul. Aceia am vândut părintelui Zahariei egumenului și tot săborului de la svânta mănăstire de la Florești drept șas(e) mierță de pâne în vremea cându era mierța de pane câ(te)[1] un leu bătut, pentr(u) acea(s)t(a)[2] ca să fie svinției sale d(rea)[3]p(tă)[4] (oci)[5]n(ă) (și)[6] în (ve)[7]ci (cu)[8] (to)[9]t vinitul. Și la aceasta (învoia)[10]la și vânzare s-au pri(lejit)[11] mu(l)ți oam(eni)[12] buni, anume (Si)[12]lion călugăru(l) ce i-au fo(st)[13] (n)[14]umele în mirenie Pătruț jigniceriul, și popa Sofronie, și Ghilasie, și Niculai Corodescul de Micești, și Costantin Coranga, vătămanul ot Florești, și Ion a lui Ifrim de acolo, și a mulți o(a)mini buni carii s-or iscăli mai gios. Iară pentru credința ni-am pus degetele și-au iscălit toț(i), iară eu Iliseiu Corlat ce-am fost uricariu am scris zapisul ca să să știe .

Ѳ Флорещи, л(ѣ)т(о) ⁎зрчѳ<7199>ап(рилиї)є ‿ <5>.

† Irimia.

† Nastasiia.

† Neculai Cor(o)descul.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 4, original, difolio, filigran, f. rupt, lipsă 2 / 3 din f. a 2-a; Rezumat, ibidem, I / 28, nr.12 şi I / 70, nr. 2.

EDIŢII: Regest Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 13-14, nr. X (rezumat); CDM, IV, p. 300-301, nr. 1339 (rezumat).

_____

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 Rupt.

15a. 1713 (7221) ianuarie 10

† Ио Николае Ѧлеѯандръ во)вода, Божию м(и)л(о)ст(ïю), г(о)спод(а)р(ъ) Земли Молдавскои. Adică domniia mea m-am milostivit şi din osăbită a noastră milă am dat şi am miluit sf(â)nta monastir(e) ce să chiamă Bursucii, ce este la ţinutul Fălciiului, undi este hramul Sfinţilor Apostoli Petăr şi Pavel, care monastir(e) este zidită den temelie de răpoosatul Gavril Costak(e), ce-au fost vornic mare, ca să fie sf(â)nta monastire în pace de goştină de oi şi de dis(e)atină de stupi, şi de gorştină de mascur(i), şi de ialoviţ(ă), şi di sulgiu şi de iliş şi de untu, şi de miiare, şi de cai de olac, şi de podvozi, şi di conace, şi de alte dăr(i) de toate.

Aşijdiriia, ş(i) de mortasipie şi di vamă mică, ce are vinde călugării sau ar cumpăra, să aibă pace, nime să nu le ia nemică.

Aşijdirilea, şi patru argaţ(i), şi patru pricsăcar(i), ce va avia sf(â)nta monastire, să fie în pace de zloţ(i), de lei, de taler(i), şi de galbin(i) şi de sulgiu şi de iliş, şi de untu şi de miiare şi de cară de branişti, şi de boi înpărăteşti, şi de alte dăr(i) şi angării, câte vor fi pre alţii în ţara domniei mel(e), numai ei să fie de slujba sf(i)ntii monastir(i).

Aşijdirile, şi pentru cioban(i), carii vor fi la oile sf(i)ntii monastir(i), să aibă a le lua goştină de oi eguminul lor, caril(e) va fi petrecător la acea sfăntă monastir(e), iar goştinarii de ţarii să n-aibă triabă, căci domniia mea m-am milostivit şi am dat vinitul din goştina ciobanilor sfintii monastir(i), iar alţii nimi să nu să amestice la a goştina a ciobanilor sf(i)ntii monastir(i) fără eg(u)minul lor, pi cum s-au zis mai sus.

Aşijdirea, şi pintru camănă şi bezmănul şi cepăriia, şi bourul, să aibă sfănta monastir(e) a scuti, cărcimi după testament, ca şi alte sf(i)nti monastir(i), ciniş la moşiile sale.

Pentru aceiia dumn(e)avoastră boiar(i) şi toţ(i) slujitorii, văzănd cartea domniei mel(e), iar voi toţ(i) să aveţ(i) a lăsa în bună pace sf(î)nta monastir(e) şi bucatil(e) s(fin)tii monastir(i) pintru alţii să nu-s(e) tragă, ce de toate să aibă pace pe cum scrie mai sus, căci ni-au arătat cărţ(i) şi di la alţ(i) domni ce-au fost mai înainte di noi, iar carii s-ar ispiti ai face val pest(e) carti(a) domnii méle, unii ca aciia vor fi di mare certar(e) de la domniia mea. Pintru aceia şi în urma noastră pe caril(e) va milui Dumnezău cu domniia ţării noastri a Moldovii, pohtim să nu surpe această milă şi întăritură a noastră ce mai vărtos ca-s(ă) aibă a da şi a întări sfintii monastir(i), pentru a sa vecinica pominire. Aceasta scriem.

Ѯ Ис, (въ) л(ѣ)т(о) ѯзскѧ <7221 / 1713> ген(арïе) ї <10> .

Фтораго г(о)спод сва.

в <2> . Aşijdire, alt hrisov de la Costandin Duca vod(ă) din **(въ) л(ѣ)т(о) ѯзсл <7201 / 1693> июл(їе) дї <14>**, iarăş precum scrie acest de la Neculaiu vod(ă), numai: pomeneşt(e) anumi de o cârciumă mare ci ar avia mănăstiria la târgu la Bărlad, iar oamen(i) numai **ѕ <6>**, şi de goştina ciobanilor încă nu scrie.

г <3>. Aşijdiria, şi alt hrisov de la Costantin vod(ă) din **вє лѣт(о) ѯзрчг <7193 / 1685> июл(їе) їд <14>** întocma precum scrie acestu di la Costandin Duca vod(ă).

д <4>. Aşijdiria, şi alt hrisov de la Antiohie Costantin vod(ă) **(въ) л(ѣ)т(о) ѯзсгї <7213 / 1705> июл(їе) ѕ <6>** întocma precum scrie acest di mai sus hrisov a lui Neculaiu Alixandru vod(ă).

є <5>. Aşijdire, alt hrisov di la Mihaiu Racoviţă) vod(ă) din al doile(a) domnie din **вє лєт(о) ѯзсзї <7217 / 1709> март(їе) к <20>**, iarăş întocma precum scrie acest di la Neculaiu Alixandru vod(ă).

ѕ <6>. Aşijdiria, şi acest hrisov de la Dimitrie Cantimir vod(ă) din **(въ) л(ѣ)т(о) ѯзсфї <7219 / 1711> ген(арїе) и <8>**, iarăş întocma precum scrie acel de la Neculaiu Alixandru vod(ă).

з <7>. Alt hrisov de la Grigorie Ghica voevod, **(въ) л(ѣ)т(о) ѯзсмф <7249 / 1740> сѣп(тємврїе) ї <10>**, ca să aibă a scuti mănăstiria Bursucii 30 iepe cu cai şi 40 vaci cu boi, când s-ar tămpla să fie văcărit, şi 5 pogoan(e) de vii de pogonărit şi 200 vedre vin de vădrărit, şi la vriamea disetinii şi a goştin(ii) 100 stup(i) de dise(a)tină şi 200 oi de goştină, pi aciastia bucati nici un ban să nu dia, şi ziace liud(i) di scutială, numai la vrémea hărtiilor să di(a) de om cât(e) 1 ug, şi pentru pivniţa ce-ar avia la târgu la Bărlad să fie scutită de toate angăriile.

Biblioteca Academiei Române, Manuscrise, nr. 237, f. 454-455, copie.

EDIŢII: Regest în Nicolae Iorga, *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. VI, *Cărţi domneşti, zapise şi răvaşe,* Partea II, Bucureşti, Stabilimentul graphic I. V. Socecu, 1904,p. 417, nr. 1607; Costin Clit, *Contribuții la istoria schitului Bursuci*, în „Zorile". Revistă literar-științifică a Colegiului Național „Cuza Vodă" din Huși, nr. 2 (52), Anul XXVII, iulie-decembrie 2017, nr. 1.

16. 1695 (7203) iulie 11, Iași

Copii

Ispisoc

Noi Co(s)tandin Duca v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău domn Țării Moldovschii.

Adică au vinit înnainte(a) domnii mele și înnainte(a) a noștri moldovinești bo(i)eri mari și mici, rugătorii noștri, igumănul și cu tot soborul de la sfânta mănăstire Floreștii, și ne-au arătat încredințată mărturii de la bo(i)eriul nostru Ștefan Pilat, vornic de poartă, și de la Vasile Hușanul, și de la alți mulți o(a)mini buni megieși și orășăni din târgul Vasluiului, scriind întru ace(a) mărturii pe cum le-au vinit carte(a) domnii mele la Ștefan Pilat, vornic, și la Vasâle Hușanul, ca să să sco(a)li și să stringă oamini buni megieși din pre pringiur și orășăni din târgul Vasluiului și s(ă) meargă la satul Sâliști la Fereşti ce sânt pe Racova; cari sâliști este

dre(a)ptă ocină Sfintii Mănăstiri Floreștilor, ce să înpreună cu locul târgul Vasluiului, să alegi toată parte(a) sfintii mănăstiri ce are danii de la răposatul domnu Irimiia v(oie)v(o)d pe dres de întăritură ce are sfânta mănăstire și de alți răposați(i) domni, Vasâle v(oie)v(o)d și Tomșa Ștefan v(oie)v(o)d, carile scriu din sămni în sămni toată parte(a) sfintei mănăstiri.

Deci pre poronca domnii mele strâns-au oameni buni megieși și orăsăni de Vasluiu, anumi Băhnariu, și Bogdan, și Hancuran, și Ivan armanul, și Lohan armanul, și Donosâi, și Gavril, și Sârghii, și Ștefan, și Ion, și Gavril, ficiorul lui Donosâi, și Mane grecul și alți oameni buni; și-au socotit cu bună dreptate de au hotărât locul sfintei mănăstiri Floreștii.

Și au început hotarul din fundul Belcanilor pre pârău și au pus stâlpu de pee(a)tră în țărmurile apii Belcanilor, și de acolo în gios pre pârăul Belcanilor până în apa Racovii mai gios de podul lui Bogdan, și au pus stâlpu de pee(a)tră în țărmurile Racovii, și de acolo în gios pe apa Racovii până la un vad de mo(a)ră ce este într-acea apa Racovii, carile este însămnat și în ispiso(a)cile di la răpăosații domni bătrâni, și de acolo tot în gios pe apa Racovii pără în pârăul Ispăscoia și acolo stâlpu de pee(a)tră, de acolo pe pârău în sus până la ulmi, și de la ulmi pără în hotarul Băltenilor, și s-au pus stâlpu de pee(a)tră, și în curmezâș spre apusul so(a)rilui tot alături cu hotarul Băltenilor până în drumu(l) cel mare, undi să înpreună cu hotarul Băileștilor, care să înpreună cu hotariul sfintii mănăstiri Floreștilor. Așa s-au socotit cu megiesăi, cu orăsănii de Vasluiu, pe dreptate și cu vo(i)e tuturor orășănilor de Vasluiu și s-au stâlpit.

Pentru acee și domnie me văzând adivărată mărturii pe cum au hotărât cu bună dreptate și au stâlpit, și dăm și întărim sfintei mănăstiri ca să aibă a ține acel loc a sâliștii Fireștilor din sămni în sămni precum s-au stâlpit ca să fii dre(a)ptă ocină și mosâi și uric și întăritură neclătită și nerușiită nici odinio(a)ră în veci.

În Eș, velet ⁂ѕсг <7203> иѕʌ(їє) аї <11>.

Todosâi Dubău au iscălit.

Vasâle Neagul uricar, au scris.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX / 10, copie, difolio.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul. Studiu și documente*, Iași, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, 1926, p. 106-107, nr. CXIII.

17. 1727 (7235) martie 6

† Adică iu, Chiriiac di(n) Gârcini, făcut-am zapisul miiu la mâna sfinții sali părint(e)lui Calistru, iguminul di Floriști, pentru o giumătat(e) di sat di Luciști, carii această moșii au fost vândută de Cotescul drept douăzăci lei și dându iu părint(e)lui cincispre(ze)ci lei pentru aci(a) moșii mi-au dat părint(e)li ispisocul aceștii moșii la mini, și timându-s(e) pentru bănatul titorilor i-am dat iu acest zapis la mână și m-am apucat pe cum să-i aduc de la d(u)mneal(u)i hatmanul un răvaș pe cum să-i scrii dumnialui hatmanul ca să-mi de(a) ace(a) moși(e) din Lucești ci-i zălogită[1] și să plinescu iu acei doa(ă)zăci di lei la m(â)na părintilui, și părintili să-m(i) de(a) și zapisul, iar nevrând d(u)mnial(u)i hatmanul să-i prim(e)ască să-m(i) dea moșii, ca-

s(ă) aibu iu a da părint(e)lui ispisocul înnapoi la mână și părint(e)li să-m(i) dea acii 15 lei ci i-am dat. Și la acestu zapis când am făcut s-au tâmplat carii mai gios s-au iscălit, și mi-am pus digitul pentru credința.

Λ(ѣ)т(о)ѧ ѕ҃сλѣ<7235>мαрт(иїѣ)ѕ҃<6>.

Chiriiac.

Iordachi, m-am tâmplat.

Copii

Adică eu Chiriiac din Gârceni, făcut-am zapisul meu la mâna svinții sali părintilui Calestru, igumănul de Florești, pentru o giumătati di sat di Lucești, cari această moșâe au fost vândută de Cotescul drept dou(ă)zăci lei și dându-i eu părintelui cincisprezăci lei pentru ace(a) moșâe mi-au dat părintili ispisocul aceștii moșâi la mini, și temându-să pentru bănatul titorilor l-am dat eu acest zapis la mână și m-am apucat pe cum să aduc de la d(umnealui) hatm(a)n(ul) un răvaș pe cum să scrie dumnealui hatm(a)n(ul) ca să-mi de(a) ace(a) moșâe din Lucești ci-i zălogită[1] și să plinesc eu acei dou(ă)zăci de lei la mâna părintilui, și părintile să-mi de(a) și zapisul, iar nevrând d(umnealui) hatm(a)n(ul) să-i priim(e)ască să-mi de(a) moșâe, să aibu eu a da părintilui ispisocul înnapoi la mână și părintili să-mi de(a) acii cincisprezeci lei ci i-am dat. Și la acest zapis când am făcut s-au întâmplat carii mai gios s-au iscălit, și mi-am pus degitul pentru credință.

Let 7235 mart(ie) 6

Chiriiac.

Iordachi, m-am tâmplat.

Copiia aceasta scoasă de minii fiind întocmai cu original(ul), după posleduirea ce i-am făcut s-au încredințat.

1837 iulii 11

Eșii

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 6, original, rupt; cu o copie din 11 iulie 1837; Rezumat în Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 28; Cu un rezumat la Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 14, nr. 11.

[1] Scris peste acest cuvânt altceva, indescifrabil (d...).

18. 1727 (7235) iunie 12

Socotiala Ghergheștilor pe câț(i) bătrâni să înpart și cine din ce bătrân est(e).

Λ(ѣ)т(о) ѧ ѕ҃сλѣ <7235> иѳн(иїѣ) ѓ҃ <12>

Ghergheștiisă înpart pe 6 bătrâni, cum scriu în gios, anume:

- Picioroga.

Cine-i din Picioroga. Popo Gheorghie, Simion Luncariul, Calistru, Doc(…)[1].

- Buhuș. Și acest bătrân să află vândut lui Gligor(e) Surtă.

- Ursa. Dintr-acest bătrân nu-s oameni aicea.

- Puiu. Dintr-acest bătrân să află vândut a patra parti lui Gligor(e) Surtă, alți oameninu-s aicea.

- Gligoru. Dintr-acest bătrân iar să află vândut a tréia parte, iar lui Gligori Surtă.

- Bolga. Dintr-acest bătrân să află a treia parte vândută lui Gligori Surtă, alți oameni din Bolga nu-s aicea.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 7, original, rupt.

_____

[1]Rupt.

19. **1727 (7235) iulie 12**

Copii

Socotiala Ghergheștilor pi câți bătrâni să înpartu și cini din bătrâni ies.

Let 7235 <1727> iuli(e) 12

Ghergheștii se înpartu pi 6 bătrâni cum scriu în sus, anumi:

Picioroga.

Cini-i din Picioroga, popa Gheorghii, Simion Luncariul, Calestru, Dochiia, în urma lui Grigori Surtă.

Buhușu. Și acestu bătrân să află vândut lui Grigori Surtă.

Bolga. Dintr-acestu bătrân se află a triia parte vândută lui Grigori Surtă, alți oameni din Bolga nu-s aice.

Puiul. Dintr-acest bătrân se află vândut a patra parte lui Grigori Surtă, alți oameni nu-s aice.

Gligori. Dintr-acest bătrân se află vândut a triia parte lui Grigore Surtă.

Ursan. Dintr-acest bătrân nu-s oameni aice.

Socotiala Miceștilor pi câți bătrâni se înpartu, și cini den bătrâni iasti.

Let 7235 <1727> iuli(e) 12.

Miceștii se înpartu pi 4 bătrâni, cari se număscu ficiorii Ștefului celui bătrân cari îs scriși mai gios.

Marco sin Șteful.

Cini-i din Marco. Dragoșu de Dracsin, cinci ficiori, anumi Grigori, tatul Cociubăniții, i Zahariia, i Vasile, i Mihăilă și Ionașcu.

Lucănasă, tij fată Ștefului.

Cini-i din Lucănease.

Ion Surtă.

Sionease, ci au fost după Sion Coșesc(u)l.

Zoicoai, ci au fost după Zoica, muma lui Toader Libov.

Mărcescul, tiji ficior Ștefului.

Cini-i din Mărcescul.

Măteiu, Lefter, Simion, tată Gilțului Drăgan.
Botcoai, tiji fată Ștefului.
Cini-i din Botnoaia.
Rusul, Bechiul, Dan, Dolhan, în urma Tudorii priutiasa popii (Dol)han(u)lui, Moiseiu de Olănești, dentr-un frati a Rusului. Și den Botnoaia se află doi frați vânduți lui Simion, tată Ghilțului.
Acest izvod de niamuri scoțindu-s(e) di pi un izvod vechiu după cum se arată velet(ul) mai sus, fiind făcut de un Pavăl pah(a)r(ni)c, care fiind întocma, s-au încredințat de mini.

1812 maiu 4

Ioan Jora post(elni)c.

Isprăv(ni)ci(a) Tutovvii.
Întocmai fiind după or(i)ginalul ci s-au încredințat și di cătră noi.

(1)826 apr(ilie) 18

<ss> Alecu Miclescu agă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/15, copie de pe copie.

20. 1733 (7241) iunie 21

Suret de pre cartea cea véche

† Ио Константин Николае в(оє)в(о)да божїю) мил(о)ст(їю), г(оспо)дар(ъ) Зъмли Молдавскои. Scriem domniia mea la bo(i)erii noștri vameșii de la Galați, cătră aceasta vă facem știre. Iată că domniia mea m-am milostivit dintru a noastră osăbită milă, și am dat, și am întărit Sf(i)ntei Mănăstiri Bursucilor, ca să aibă a lua pre lună câte 2 oc(ă) de untdelemn din vama de acolo de la Galați. Drept acéia dar deaca veț(i) vedea cartea domniei méle să căutați să dați acel untdelemn din an în an, precât scrie cartea domniei méle, ca să fie de treaba sf(i)ntei mănăstiri. Aceasta scriem.

Л(ѣ)т(о)҃ зсмѳ <7241> иѹни(є) ка <21>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Un rezumat în limba greacă; 7241 / 1733 iunie 21.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III / 2, suret în grafie chirilică, difolio, restaurat; Rezumat și o parte din text la Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 14, nr. XII.

21. 1733 (7241) iulie 3

† Ио Костандин Николае воєвода божею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivit și din osăbită mila noastră am miluit pre sf(â)nta M(ă)n(ă)st(i)re Floreștii unde este hramul Sf(â)ntului

Marele Proroc Ilie ca să aibă a lua câte doauă oc(ă) di untdilemnu pe lună de la vama din Galaț(i), care fac într-un an 24 oc(ă). Pentru acéia carei viț(i) fi vameși la Galaț(i) văzind carte(a) domnii méle, să aveț(i) a da acestu untudelemnu deplin. Așijdere și în urma noastră pre cine Dumn(e)zău va alégi a fi domnu aceștii țără, poftim pre iubiții domni ca să nu strâce mila aceștii sfinte m(ă)n(ă)st(i)ri, ce mai vârtos să aibă a da și a întări și a milui pentru a sa vecinica pomenire. Aceasta am dat ș(i)-am întărit.

Бъ лѣто ⁂ѕсмѧ <7241> иѳл(їѥ) г҃ <3>.
Ио Костандин воєвода.
Проч г҃ <3> лог(о)ф(є)т.

<Pe verso-ul filei a doua>: Ot Galaț(i) / Pentru untdelemn.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III / 1, original, filigran, pecete inelară în tuș roșu; Rezumat și o parte din text la Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 14, nr. XIII.

22. 1741 (7249) februarie 25

Adică eu, Ionițe Băisan, făcut-am zapisul meu la mâna sfinții sal(e) egumănului Athănasie Mogâldi de Florești pe cum am pus o parte de ocin(ă) din sat din Negrești din parte(a) di gios pe apa Bârladului la ținutul Vasluiului am pus zălogu a me parte cu tot vinitul, din tot locul, dreptu douăzeci de lei bani noi, păn(ă) într-un an nedându banii l(a) anul să-i fie moșie dre(a)ptă în veci, să aibă a-ș(i) face și ispisoc domnescu. Și pentru credința m-am și iscălit, și alți o(a)mini carii s-au tănplat.

Л(ѣ)т(о) ⁂ѕсмѳ <7249/1741> **ф(євр҃ѵаріїє) кѥ** <25>.
Аз Ион Бъисан, искал.
Ион Нигра (?).
Eu popa Toader de Voinești am scris zapisul cu zisa lui Băisan.
Eu Toader șetrărel g(ospo)d m-am tănplat.
Mihaiu Morar m-am tănplat.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, CCCCLI/59, original.

23. 1744 (7252) februarie 24

Ио Иоан Николае воєвода, Б(о)жїю милостїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Bine vrând domniia mea cu a noastră bună vrére și cu inima curată, de la tot sufletul nostru și den vréme că toată stăpânire(a) și toată putere(a) de la unul adevărat a tot stăpânitor și țiitor Dumnezeau iaste, după cum mărturisește sfânta scriptura, acéste(a) iară și la D(u)mnezeu ca la un (î)nceput și (s)fârșit lucrurilor celor bune a răzima să cuvine. Pentru aceia și noao dentr-una și singură mila sfinții sale dându-ne stăpenul domnii țărâi Moldovii, socotit-am dar că datorie avem întâiu pentru toate să purtăm de grij(ă), care ne-ar învrednici Dumnezeu să întărim céle ce

ar fi spre folosul sfintelor mănăstiri. De vréme ci sfintele mănăstiri și beserici ce sânt zidite de fericiții domni și de alți iubitori de lăcașiuri d(u)mnezeiești nu pot a să chivernisi făr(ă) mila domnilor, și mai vârtos că însuși Dumnezeu ziditorul a toată făptura așa au tocmit pentru sfintele biserici prin carele să sfârșescu sfintele rugi să nu să chivernisească cu alt mijloc făr(ă) numai cu milostenie pravoslavnicilor creștini. Drept acéia dar precum cu alte mănăstiri multe mile am făcut, cum arată hrisoavele noastre, socotit-am și pentru Sf(â)nta Mănăstire Badiul den Galați, unde iaste hramul a Sfânt(ului) M(u)cenic Dimitrie, și iată că den osăbită mila noastră am dat și am miluit această sfântă mănăstire ca să aibă a (scu)[1]ti trei sute de stupi de deseatin(ă), și vădritul pă cât vin va (i)eși de(n) (vi)[2]ile mănăstirii, pă aceste pă toate nici un (...)[3], și să aibă a scuti și o pivniță cu băutură den Gălați, de camănă, de cepărit și de băzmăn, și de pivnicerit, și (de)[4] bo(u)[5]ru, și de loc aghescu, și de toate alte dări și angarii pă câte vor fi pă alte pivnițe, nimurui nimic să nu dea, ca să fie pivnița aceasta de chiverniseala mănăstirii. Și întărim sfintii mănăstiri cu acest hrisov al nostru ca să-i fie de la domniia mea miluire nestrămutată, și pentru acest lucru plăcut lui Dumnezeu, poftim domniia mea și pre cei den urma noastră pre carei va milui Dumnezeu cu domniia aceștii de D(u)mnezeu păzită țară a Moldovii a fi domni stăpânitori scaunului țărâi, ori den fii noștri, ori den seminția noastră, ori dentr-alt neam strein, ca să nu surpe mila aceasta ce-am făcut sfintei mănăstiri, precum nici noi n-am surpat miluirile altor domni, ci mai vârtos ne-am întărit, așa și domniia lor găsind acest hrisov al domnii méle ca să aibă a da și a milui și a întări sfintei mănăstiri pentru a lor veçnica pomenire. Și întărim hrisovul acesta cu tot sfatul boiarilor celor mari a divanului domnii méle, dumnealor Sandul Sturze, vel log(ofă)t, i Costache Razul, vel vornic de Țara de Jos, i Radul Racoviț(ă), vel vor(ni)c de Țara de Sus, i Iordache Cantacozino, hatman i pârcălab Suceavschii, i Antonache Ramadan, vel post(elnic), i Toader Palade, vel spat(ar), i Aristarh Hrisoscoleo, vel vist(iernic), i Costache Guliiano, vel pah(arnic), i Iordache Balș, vel ban, i Vasile Costache, vel stolnic, i Costandin vel comis, și toți boiarii cei mari și mici. Și s-au scris hrisovul acesta în anul dentâiu a domnii méle în scaunul domnii méle în oraș în Iași, de Vasilie log(ofăt) de taină.

***ЗСНВ <7252> ѳєв(рѹаріє) КД <24>.**
Йѡн Йѡан воєвода.
Йѡницъ Иѹли(ано), прочит Г <3> лѳг(о)ф(ъ)т.

<Pe verso>: Rezumate în limba greacă; Măn(ă)st(i)r(ea) Badiul ot Gălați.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III / 3, original, filigran, pecete octogonală în tuș roșu, rupt la îndoituri; Rezumat și o parte din text la Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 14-15, nr. XIV.

[1, 2, 3, 4, 5] Rupt.

23a. 1745 (7254) octombrie 25

† Izvod de niamul Cârstii Ghenovici vel vor(nic) de Țara de Gios, cine să tragi dintr-însul la vréme(a) aceasta, după cum au aflat (...)naril ot vist(ierie),

întrebând pe o samă din rudéniile sale. **Лет ϡзнд <7254 / 1745> окт(омвріе) кѳ <25>.**

Cartea vel vor(nicului) de Țara de Gios pi cini au ținut și cum i-au fost numile n-am putut adiveri, fiind vréme de demult, cari acest Cârste vor(nic) au fost pi vréme(a) lui Vasili vod(ă) și au avut numai trii féti, pe Anghelina, pe Schiva, și pe Angheluța.

Pe Anghelina au ținutu-o Vasili vel post(elnic), fratele (...)[1] doamn(ei)[1] lui Vasile vod(ă), și au făcut cinci ficiori, pe Necula, pi Postolachi, pe Crăciun, pe Dumitrașco și pi Parvana, și trii féte, anume Ilința, Tudosiica și Moașa (...)[1] Porcii.

Cine să tragi din niamul acelor 5 ficiori a lui Vas(i)li vel post(elnic) și a soțului său Anghelinii, nepoții de fată Cârstii vel vor(nic).

Necula, ficiorul cel mai mare, au ținut pe Zlata, fata lui Apostol Cehan, ce au fost frate cu Iftodi Cihan, moșul lui Mihai, (...)[2] (n)[2]ă(s)cut pe Chiriiac Bujoranul, și Chiriiac Bu(joranul) (...)[3].

.....

... Constantin Tudori neguțitoriul, iar Toader Bujoranu și Lupul Bujoranul sint sterpi. Sint, și altul n-au fr(...)[4].

Dumitrașco, ficior al patrule(a), au făcut pe Cârstea Cușbă, și Cârste Cușbă au făcut pe Savin, pe Sinica și pi Salomie.

Savin au ținut o fată a Cojăscului, și au făcut numai o fată ce o ține feciorul lui Talpiș, care acest ficior a lui Talpiș mai are un frate ce-l chiamă Gheorghi Talpeș ispravnicul dum(nealui) Toader Pălad(e) vel vist(iernic) de la Băcani. Pe Sinica, sora lui Savin au ținutu un grec și au rămas copii dintr-înșii, iar pe Salomie au ținutu-o Gligori Bădros și sint ficiori.

Iar Parvana, ficior al cincile(a), au murit holtei.

Din niamul Ilinții, a Tudosiicăi și a (...)[1] Moașii Porcii, fétele lui Vasili vel post(elnic) și a soțului său a Angel(inii)[2], ci sint nepoate de fată Cârstii vel vor(nic) (...)[3].

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MDXLIX / 15, rupt, incomplet.

EDIȚII: Costin Clit, *Câteva documente inedite privitoare la istoria așezărilor din județul Vaslui*, în „Acta Moldaviae Meridionalis", XXXIX, 2018, vol. I, p. 153, nr. 10.

---

[1] Spațiu gol.
[2] Rupt.
[3] Rupt; lipsă partea de jos a documentului.
[4] Lipit, ilizibil.

24. **1752 (7260) iunie 2**

Izvod de moș(iile)[1] ce cer(e) d(u)m(nealui) Mihălache Cehan med(elnicer) de la M(ănă)stire(a) Florești, să fie dovad(ă).

ѯзсз҃ <7260> иѳн(иїѥ) в҃ <2>.

- Poeneștii.
- O bucat(ă) loc ce este la Trefereşti și-ntre Băilește.
- O po(ie)nin cu loc cu loc de prisac(ă) ce-s(e) chiam(ă) Proștenii[2].
- Rătunzii ce-s la Studeneț la Tutova.

<ss>Ioniț(ă) Cehan steag(a)r.

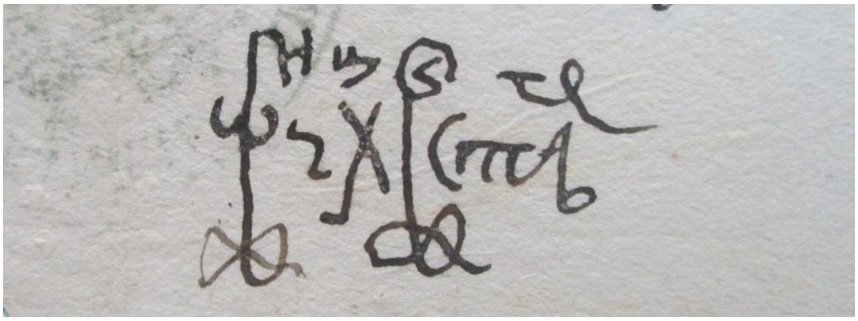

<Pe verso>: Izvodul lui Cehan.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 8, original, marginile rupte.

---

[1]Rupt.

[2] Probabil, Broșteni.

25. **1755 (7263) iulie 1**

Copie

Antonie, egumenul ot Florești, dat-am scrisoarea mea la mâna lui Vasile Negruș pentru o parte de moșiia din sat din Lucești, parte(a) lui Pavăl, fecior lui Dumitrașcu de Orțăști, nepot lui Nechifor Țenche, și cu fimeia lui Sanda, fata lui Titic de Stângaci, și altă parte a Irimiei și cu fiméia sa Nastasiia. Aceste părți din sat din Lucești sint cumpărati de Zahariia, egumenul de Florești, și sânt zapisele față la mănăstiri, osăbit de ispisocul de la Irimiia Coșescul, care scriie pe giumătati di sat de Lucești și au amăgit Chiriiac de Gârceni pe Căpătan, egumenul de Florești, de i l-au luat, care iaste și zapisul lui Chiriiac față ce l-au făcut la mâna lui Căpătan, ce aceste doauă părți cari mai sus scriu li-am dat lui Vasili Negruș ca să-s(e) hisăniasc(ă) pe dânsele să are și să cosasc(ă), și nime să nu-l dejmuiasc(ă). Și pentru mai mare credințe am și iscălit.

Ѧ(ѣ)т(ѳ)ѯзсзг <7263> иѳѧ(їѥ) а҃ <1>.

Antonie, egumen ot Florești.

Această scrisoare suret iaste scoas(ă) dupe cel adevărat zapis ci esti în scrisorile de la Gheorghii Brașovanu zăt Ion Negruș, cu peci din Iaș(i).

La let 1798 iuni(e) 18.

Co(sta)nd(in) Veisa.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 9, copie; ibidem, I / 28, nr. 2 (rezumat); ibidem, I/57, nr. 1 (rezumat); ibidem, I/62, nr. 1 (rezumat).

26. 1756 (7264) mai 18

† Adecă eu Andonii Mogâlde ermonah, eg(umen) de Florești, făcut-am adevărat zapisul mieu la mâna Petrii, ficiorul lui Ion Miclescul și a vărului său Costandin Cuza, să-s(e) știe că având întri noi multe pricini și giudecăț(i) pe la divanul pentru rămășițurile fiicii méle ce au ținut-o med(elnicerul) Gavril, unchiul Petrii și a lui Costandin, dintr-a căriia rămășițur(i) fiind unili la mine și altile rămasă la dânșii, fiind ei clironomi unchiului lor, am avut multă gâlceavă, caré pentru toat(e) acest(ea) stând noi mai pe urmă la socoteală, ni-am învoit și ni-am așezat înșine întré noi cu bună priimirea de cătră amândoauă părțile întra-cestaș(i) chip. Nici eu din toat(e) ce or fi mai rămas de a fiicii mele la dânșii să nu li mai ceiu nimică, dar nici ei să nu mai cei de la mine nimică, cum și pentru 142 stup(i) a fiicii méli ce sânt la mine, iarăș au rămas cu bună voia noastră să nu-i mai cei de la mine. Iar caré dintre noi s-ar mai scula și ar mai tragé giudecată mai cerând ceva pist(e) această a noastră așezaré să fie di rea rușine și rămas de la toată giudecata, și pentru ca să ne ținem amândoauă părțili de această de bună vo(i)e așezarea ni-am rugat și dumilorsali veliților bo(i)eri de au iscălit în zapis și pentru adivărată credința am și iscălit.

Л(ѣ)т(о) ҂зсѯѧ <7264> маи ӥ <18>.

Anton egumen ot Florești.

<ss>

Iordache Balș vel vor(nic), martur.

Ion Bogdan vel log(o)f(e)t, martur.

V(a)s(ile) Roset v(e)l spat(ar), înaintea noastră.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 458 / 62, original.

27. 1757 (ianuarie) 28

Foai anumi după cum s-au hotărât târgul Vasluiului afară din vatra târgului care esti drept loc g(os)p(o)d la velet ҂зсѯє <7265 /1757> гин(дрїє) кѝ <28>.

Începându-să hotarul dintâi din gios de târgu, în șăsul Vasluiul(i), dintr-o moviliț(ă) ce să numești Movila Sfintii, unde este și hotarul Băhnarilor a dum(nealui) spăt(arului) Ioniți Pălade, și de acole spre apus piste lunca Bârladului dându-ș(i) co(a)sti tot cu acel hotar a Băhnarilor pân(ă) unde dă Racova în Bârlad, unde să numești podul hatmanul(u)i Miclescul(u)i, și de acole tot spré apus pisti lunca Racovii pân(ă) în grindul Călugăriții și în capul grindul(u)i din sus s-au făcut

bour, și de acole tot spré apus la dial p(r)in codru pân(ă) în fântâna Cornii în costișa, și de acole dreptu la dial p(r)in codru tot spré apus pân(ă) înspre dialul unde să numești Cetățue, unde s-au făcut și buor și stâlpu de piatră, și de acole zare(a) dialului în sus pân(ă) în drumul Poșcilor, și de acole tot zare(a) dialul(u)i în sus p(r)in codru pân(ă) în pârâul Ghilcarilor unde să hotărăști cu moșie Mănăstirii Floreștii, și de acole purcede pârâul Ghilcarilor la vale spre răsărit pân(ă) unde dă pârâul în apa Racovii, unde s-au făcut și boor, și de acole apa Racovii în gios pân(ă) în gura văii Popii, ce să numești Hopul piste apa Racovii dispre răsărit unde s-au făcut și boor, și de acole la dial spre răsărit, lovind în cheziș pân(ă) în ruptura drumului, și din ruptură tot spre răsărit alături cu drumul pi din sus de drum pân(ă) în coada văii Hoșculețului, unde este stâlpu de piatră hotar a dum(nealui) Dumitrașco Păladi vel vist(iernic), unde s-au pus și boor, și de acole la vale tot spre răsărit p(r)intr-o poiană ce să chiamă Dumbrăvenii, unde s-au făcut boor, și de acole la vale tot spre răsărit piste șăsul Bârladul(u)i pân(ă) în malul apa Bârladul(u)i, unde este iarăș(i) hotar stâlpu de piatră a dum(i)sali Dumitrașco Păladi vel vist(iernic), și de acole tot spre răsărit piste apa Bârladul(u)i și dreptu la dial p(r)intr-o ruptură unde s-au pus stâlpu în zare(a) dialul(u)i, și de acole zare(a) dialul(u)i în sus pe dispre apa Bârladul(u)i pân(ă) din sus de rediul lui Vodă undi este iarăș(i) o ruptură și stâlpu de piatră a răposatul(u)i întru fericir(ea) mării sale Mihaiu vodă, și de acole la vali iarăș(i) spre răsărit pisti vale(a) Delii unde au fost unde au fost un ezărcan în matca Delii și dreptu la dial tot spre răsărit pân(ă) în muche(a) dialul(u)i dispre apa Vasluiul(u)i unde este un stâlpu de piatră deasupra unor vezuini în hotar, este a dum(nealui) Radul Racoviț(ă) biv vil log(o)f(ă)t, și de acole la vali tot spre răsărit pân(ă) în șisul Vasluiul(u)i piste apa Vaslulu(u)i undi au fost boor într-un păr, și de acole pesti șisul Vasluiul(u)i și dreptu la dial dându-și co(a)sti cu moșie dum(nealui) Radul(u)i Racoviț(ă) vil log(o)f(ă)t, și tot spre răsărit pân(ă) în zare(a) dialul(u)i Bustii, unde esti stâlpu hotar iarăși a dum(nealui) Radul(u)i Racoviț(ă) vil log(o)f(ă)t, și de acole la vali tot spre răsărit pisti vale(a) Bustei, undi s-au pus stâlpu de piatră, și de acoli la dial spre răsărit p(r)in dumbravă și p(r)in poiana lui Foico și tot la dial spre răsărit pân(ă) în zare(a) dialul(u)i în drumul Nebunul(u)i undi să hotărești cu Băhnarii și s-au pus boor, și de acole zare(a) dialul(u)i în gios pe drumul Nebunului p(r)in păduri pân(ă) în fundul Văișoarelor unde s-au făcut și boor, și de acole la vali pe zare(a) dialul(u)i Văișoarelor spre apus pân(ă) la Corniu unde este hotar a dum(nealui) Ioniț(ă) Păladi biv vil spăt(ar), și de acole tot la vali spre apus piste gura văii Bostii, din gios de fontâna Rămilor, lângă drumul cel mari, din vali de drum unde iarăș(i) e hotar stâlpu de piatră iarăș(i) a dum(nealui) spăt(arului) Ioniți Păladi, și de acole pisti șăsul Vaslulu(u)i tot spre apus cam cheziș pân(ă) iarăș(i) în moviila Sfintei de unde s-au început hotarul dintâi, și atâta-i tot hotarul târgul(u)i Vasluiul din giur înpregiur.

Vatra târgului după cum s-au lăsat să-s(e) știe. Începându-să semnili dintâi din vadul ce esti după ezătura ce(a) vini din gios din sus de casa Chirilii căp(itan) și apa Vasluiul(u)i în gios pân(ă) în podul ce treci drumul cel mari pisti apa Vasluiul(u)i din gios di târgu, și de acole apa Bârladului în sus pân(ă) undi dă pâr(ă)ul Delii în apa Bârladul(u)i și p(ă)r(ă)ul la dial sprè răsărit pân(ă) în gura văi Deli(i), și de acole pi o buză di pisc la dial tot spré răsărit p(r)intr-o moviliț(ă) ce esti deasupra în pisc din sus de rupturile drumul(u)i celui mari, și de acole tot spre

răsărit alături cu drumul ce merge p(r)in Vasl(u)i pi din sus de drum și la vali piste podiș pân(ă) în țintirimul Zogravii pi din sus di țintirim pân(ă) iarăș(i) în vadul Vasluiul(u)i, de unde s-au început dintâi, și atâta-i tot hotarul ce-au rămas, adică vatra târgul(u)i.

<ss> Neculai Racoviți biv vel med(elnicer).

<La sfârșit>: Hotarnica veche a târgului Vasluiului ce-i făcut(ă) de hotarnici.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDLXXIX / 62, original.

EDIȚII: Gheorghe Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 137-139, nr. CXLI.

28. **1758 <7266> mai 28**

Copie

Din luminată poronca măriei sale Ioanu Scarlatu Grigori Ghica v(oie)v(o)d am mersu la satul la Stângaci și amu strânsu răzășii acestui satu și megieși de prinpregiur și au dat samă că alte scrisori fără de câte s-au arătatu înaintea divanului nu mai sântu. Așa au dat samă razășii, cum că acest satu umblă în trei bătrâni, un bătrânu ce îl tragu Hușanii, ce l-au chiematu Albu, un bătrânu ce l-au chiematu Ionașcu Țigara, ce îl tragu Leordeștii, un bătrânu ce l-au chiematu Toader Pizdaroșie, ci-l tragu Nițăștii cu neamul lor. Și s-au măsurat tot locul din jur înprejur, și s-au înpărțitu pe trei bătrâni, și s-au venitu pe bătrânu câte 41 pământuri, 3 st(ân)j(eni), 4 pal(me), și pământul în lungu de 9 funii și latul o funie, și funiea de 20 st(ân)j(eni), și st(ân)j(enul) de optu palme, și s-au stâlpitu partea lui Ionașcu Țigara din hotarul Floreștilor în josu pe pârâul Toporăștilor până în două pietre ce s-au pus hotaru din deal de drum și din deal de sălișstea Albului, și taie spre răsăritu până într-o altă piatră, și s-au mai pus hotaru în costișă despre valea Oanei, și ace(a) piatră din costișă tai(e) spre răsăritu piste valea Oanei până unde se întimpină cu hotarul Coșeștilor, și s-au dat sliliște 6 funii lungu și 3 latu, care trec la vale peste pârâul Toporăștilor până în apa Racovii și din sus până în hotaru(l) vechi, care desparte Stângacii în două, și din jos până în pârâul Toporăștilor care curge în apa Racovii din sus de siliștea Albului, iar poeana lui Tavalucu au rămas în hotarul lui Ionașcu Țigara, 6 funii lungu și trii latul, iar partea Albului s-au venitu 18 pământuri cu 2 pământuri ce sântu din valea Oanii din hotarul lui Ionașcu Țigara în josu până în hotarul Vlădeștilor și la vale până în apa Racovii, bez 2 pământuri a Zugravului ce s-au dat lângă hotarul Vlădeștilor, și în sus pe din vale de hotarul lui Ionașcu Țigara până în hotarul Toporăștilor la vale până în apa Racovii, care săliște(a) Albului s-au venit între aceste hlize 6 funii lungu, 3 latul, și s-au mai dat Albului 15 pământuri în Buțcata, ce s-au hotărât cu o piatră în gura Ursoaii, și s-au mai venitu Albului 10 pământuri din pârâul Buțcații în josu pe sub margin(e)a în josu până într-o pieatră ce se hotărăște cu Toader Pizdăroșii, și taie la vale până în două pietre ce s-au pus în șăsu, una fund și una lătunoae, și taie în sus până într-o piatră ce este peste gârla ce hotărăște Stângacii în două, și întru acește hlize s-au dat Hușanului 3 pământ(uri), ce au arătat un zapisu că au cumpărat partea unui Scapei, și un locu de prisacă în fundulu văii Oanii, ce s-au scosu aceste 3 pământ(uri) din mijlocu, căci

nici un răzăș n-au putut să dea samă câtă parte are, și zapisul este de 84 ani, iar un pământu a Zugravului ce s-au aflat în fundul Bușcații, în fund în poeană, ce s-au venit în hliza Albului, iar partea lui Toader Pizdăroșii s-au venitu din săliștea lui în josu 27 pământuri până din sus de poeana Iualui (?) în margină, și s-au în capul hlizei acestuea de la deal din hotarul Albului în jos 10 pământ(uri) despre soare apune până sub margina peste gura Iezărului din jos și la deal până în zarea codrului și despre răsărit până în apa Racovii; și s-au mai venit 4 pământ(uri) valea Ursoaiei din hotarul Bușcații la deal, ce caută la apus, și s-au mai venit din siliște 6 funii lungu și 3 funii latu, și siliștea este în malul pârâului Bușcații pe din jos ce curge în Racova, care s-au venitu peste tot bătrânul câte 41 pământuri, 3 st(ân)j(eni) și 4 palme.

Anul 7266 <1758> mai 29
Subscrișii / Neculai Tiron vornic de poartă, hotarnic.
Toader Hușani, răzăș.
Cost(antin), fiiu lui Toader Hușanu.
Casianu zet lui, răzășu.
Ioan Nițul, răzăș.
Ștefan Gălușcă, m-am întâmplat față.
Gavril Leurda, răzașu.
Miron sân Gavril Leurda, răzășu.
Toader Leurda, răzășu.
Straturat Hordilă, răzășu.
Întocmai.
Inginer <ss>.

<Notă marginală>: Și această hotarnică s-au dat la mâna lui Toderașcu Hușanu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/11, f. 5-5v., copie, grafie latină.

29. 1758 (7266) mai 29

Din luminată poronca mării sali Ioan Scărlat Grigorii Ghica v(oie)vod am mersu la sat la Stângaci și am strânsu răzășii acelui sat și megiișii de pi înpregiur și au dat samă că alte scrisori fără de câte s-au arătat înnainte(a) divanului nu mai sântu. Așă au dat samă răzășii, cum că acel sat umblă în trei bătrâni, un bătrân ce tragu Hușenii, ce l-au chiemat Albul, un bătrân ce l-au chiemat Ionașco Țăgăra, ce tragu Leordeștii, un bătrân ce l-au chiemat Toader Pizdăroșă, ce trag Nețăștii cu niamu(l) lor. Și s-au măsurat tot locul de giur înpregiur și s-au înpărțit pe trei bătrâni și s-au venit bătrân(ul) câte 41 pământuri, 3 stănj(eni), 4 palmi, și pământul în lungu de 9 funii și latul o funii, și funie de 20 stănj(eni), și stănj(enul) de 8 palme, și s-au stâlpit parte(a) lui Ionașco Țigărăi din hotaru(l) Floreștiilor în gios, pe pârâu(l) Toporăștilor pân(ă) în două pietri ce s-au pus hotar din dialu de drum și din dial de siliște(a) Albului, și mai spre răsărit pân(ă) într-altă piatră ce s-au mai pus hotar în costișî despre vale(a) Oanii, și ace(a) piatră din costișă tot spre răsărit peste vale(a)

Oanii păr(ă) unde să (întâm)[1]pină cu hotaru(l) Coșăștilor, și i s-au dat siliști 6 funi(i) lungul și 3 latul, care tai la vali pisti pârâul Toporăștilor până în apa Racovii, și din sus pân(ă) în hotaru(l) vechi, care desparte Stângacii în două, și din gios pără în pârâul Toporăștilor, care curgi în apa Racovii din sus de siliște(a) Albului, iar poiana lui Tăvălic au rămas în hotaru(l) lui Ionașco Țigărăi, 6 f(unii) lungul și 3 latul, iar parte(a) Albului s-au venit 18 pământuri cu 2 pământ(uri) ce sântu din vale(a) Oanii din hotarul lui Ionașco Țigărei în gios în hotarul Vlădeștilor, și la vali pân(ă) în apa Racovii bez 2 pământuri ai Zugravul(u)i, ce s-au dat lângă hotaru(l) Vlădeștilor, și în sus pe din vale de hotaru(l) lui Ionașco Țăgărăi pân(ă) în pârău(l) Toporăștilor la vale pân(ă) în apa Racovii, cari siliști(a) Albului s-au venit într-această hlizâ 6 funi(i) lungul și 3 latul, și s-au mai venit Albului 15 pământuri în bucata ce s-au hotărât cu o piatră în gura Ursoi, și s-au mai venit Albului 10 pământuri din pârâul Buțcății în gios (tot/pe)[1] supt margini în gios pân(ă) într-o piatră ce să hotărăști cu Toader Pizdăroș(ă), și tot la vale pân(ă) în două pietri ce s-au pus în șesu, una fund și una lăturoai, și tai în sus pân(ă) într-o piatră ce este peste gârlă, ce hotărăști Stângacii în două, și într-aceste hlizi i s-au dat Hușanului trei pământuri ce au arătat un zapis c-au cumpărat parte(a) unui Scapeiu și un loc de prisacă în fundul văi(i) Ioanii, ce s-au scos aceste trei pământuri din mijloc, căci nici un răzăș n-au putut să de(a) samă câtă parte are, și zapisul este de 84 ani; Iar un pământu a Zugravului ce s-au aflat în fundul Buțcății în fundu în poiana ce s-au venit în hliza Albului; Iar parte(a) lui Toader Pizdăroș(ă) s-au venit din siliște(a) lui în gios 27 pământuri pân(ă) den sus di poiana Ivului în margini, și i s-au mai venit în capul hlizii aceștie de la dialu din hotar(ul) Albului în gios 10 pământuri despre soare apuni pân(ă) supt margini peste gura Izărului din gios și la dialu pân(ă) în zare(a) codrului și despre răsărit pân(ă) în apa Ra(co)vii, și i s-au mai venit 4 pământuri vale(a) Ursoi din hotarul Buțcății la dialu ce caută la apus, și i s-au mai venit din siliște 6 funi(i) lungul i 3 funi(i) latul, și siliște(a) este în malul pârâului Buțcății pi din gios ci curgi în Racova, care s-au venit pe tot bătrânul câte 41 pământuri, trei stânj(eni) și patru palmi.

Лет ⁎ззȣ̑ <7266/1758> маи к҃ <29>.

Loc pe(cete).

Neculai Tiron vor(ni)c de poartă, hotarnic.

Toader Hușanu, răzăși.

Lefter Dhbu (?), hotarnic.

Costantin sin lui Toader Hușanu.

Eu Gavril Leurdă, răzăș.

Miron sin Gavri(l) Leurdă, răzăș.

Căsian zet lui, răzăș.

Eu Toader Leurdă, răzăș.

Eu Ion Nițul, răzăș.

Strătulat Hordilă, răzăș.

Eu Ștefan Gălușcă, m-am tâmplat.

Întocmai cu ace(a) adivărată.

<ss>

<Notă marginală pe f 1v.>: Și această hotarnică s-au dat la mâna lui Toderașco Hușanu.

< Notă marginală pe fila 2>: S-au măsurat cu palma vornic(u)lui Neculai Tiron.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/6, copie; ibidem, 844/7, copie din 6 iunie 1851, pecetea judecătoriei ținutului Vaslui.

[1] Rupt.

30. **1759 (7268) decembrie 4**

Cu mila lui Dumnezău Noi Ioan Theodor voevoda, domn Țării Moldovii. Facem știre cu acest ispisoc a domnii mele tuturor cui să cade a ști, că viind înnainte(a) domnii mele cinstit părintele și rugătoriul nostru sfinție sa chir Ioanichie, episcop Romanului, și ni-au arătat întâi un hrisov de danie și de miluire de la domnie sa Constandin vod(ă) Racoviță, scriindu că au dat danie și afierosire locul cât este drept domnescu la târgul Vasluiului, afară de vatra târgului, care locu s-au și hotărât și după ace(a) danie și miluire ni-au arătat și alt hrisov de întăritură și de la domnie sa Scarlat Ghica vodă. Și din poronca domniască fiindu rânduiți hotarnici dumnialui Nicolai Racoviță biv vel med(elnicer), Nicolai Banul vornicul de poartă ca să hotărască și să aliagă tot locul cât va fi g(os)p(o)d prin pregiurul târgului și să-l de(a) la stăpânire mănăstirii domnii sale Costandin vod(ă) Racoviță în târgu în Roman, unde să cinstești și să prăznuești hramul Adormire(a) Precistii, care numiți hotarnici mergându la acest numit loc, într-acesta chip au aflat și au hotărât. Începându-să hotarul dintâiu din gios de târgu în șesul Vasluiului dintr-o moviliță ce-s(e) numește Movila Sfintii, unde ste și hotarul Băhnarilor a dum(nealui) spat(arului) Ioniți Palad(e), și de acole spre apus piste lunca Bârladului dându-ș(i) coaste tot cu acel hotar a Băhnarilor până unde dă Racova în Bârlad, unde să numește podul hatmanului Miclescului, și de acole tot spre apus piste lunca Racovii până în grindul Călugăriții și în capul grindului din sus s-au făcut buor, și de acole tot spre apus la dial pin codru până în fântâna Cornii cani (cam) în costișe, și de acole drept la dial pin codru tot spre apus pân(ă) în zare(a) dialului, unde să numește Cetățuia, unde s-au făcut și buor și stâlpu de piiatră, și de acole zare(a) dialului în sus până în drumul Pușcilor, și de (acole marginea drumului în sus pin

codru)[1] până în pârâul Bilcarilor, unde să hotărăşti cu moşie Mănăstirii Floreştii, şi de acole purcede pârâul Bilcarilor la vale spre răs(ă)rit până unde dă pârâul în apa Racovii unde s-au aflat şi buor, şi de acole apa Racovii în gios până în gura Văii Popii, ce-s(e) numeşte Hopul piste apa Racovii, dispre răsărit unde s-au găsit şi buor, şi de acole la dial spre răs(ă)rit lovindu cam cheziş pân(ă) în ruptura drumului, şi din ruptură tot spre răs(ă)rit alături cu codrul pe din sus de drum până în coada Văi(i) Huşculeţul, unde este stâlpu de piiatră hotar a dum(nealui) Dumitraşco Palad(e) biv vel vist(iernic), unde s-au pus şi buor, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit pintr-o poiană ce-s(e) chiamă Dumbrăvenii, unde au făcut şi buor, şi d(e) acole la vale tot spre răs(ă)rit pin şesul Bârladului până în malul apii Bârladului, unde este iarăş hotar stâlpu de piiatră a dumisale Dumitraşco Palad(e) vist(iernic), şi de acole tot spre răs(ă)rit piste apa Bârladului şi drept la dial pintr-o rupture, unde s-au pus şi stâlpu în zare(a) dialului, şi de acole zare(a) dialului în sus pe despre apa Bârladului pe din sus de Rădiul lui Vodă, unde este iarăş o rupture şi stâlpu de piiatră a răposatului Mihai Racoviţă vod(ă), şi de acole la vale iarăş spre răs(ă)rit piste vale(a) Delii, unde au fost un ezurcan în matca Delii, şi drept la dial tot spre răsărit până în muche(a) dialului despre apa Vasluiului, unde este un stâlpu de piatră diasupra unor vezu(i)ni, care hotar este a dum(nealui) Radul Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit până în şesul Vasluiului, unde au fost buor într-un păr, şi de acole piste şesul Vasluiului şi drept la dial dându-ş(i) coaste cu moşie dum(nealui) Radului Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi tot spre răs(ă)rit până în zare(a) dialului Bustii, unde este stâlpu hotar, iarăş a dum(nealui) Radul Racoviţă biv vel log(o)f(e)t, şi de acole la vale tot spre răs(ă)rit piste vale(a) Bustii, unde s-au pus şi stâlpu de piiatră, şi de acole la dial spre răs(ă)rit pin dumbravă şi pin Poiana lui Făico, şi tot la dial spre răs(ă)rit pân(ă) în zare(a) dialului în drumul Nebunului, unde să hotărăşti cu Băhnarii şi s-au pus buor, şi de acole zare(a) dialului în gios pe drumul Nebunului pin pădure până în fundul văi(i) Şoaricilor, unde s-au făcut şi buor, şi de acoile la vale pe zare(a) dialului Viişoarilor spre apus pân(ă) la Cornu, unde este hotarul iar a dum(nealui) Ion Pălad(e) biv vel vist(iernic), şi de acole tot la vale spre apus piste gura văii Bustii, din gios de fântâna Râpilor, lângă drumul cel mai din vale de drum, unde iarăş este hotar stâlpu de piiatră iarăş a dum(nealui) Ioniţi Palad(e) biv vel vist(iernic), şi de acole piste şesul Vasluiului tot spre apus cani cheziş pân(ă) iarăş în movila Sfintii, unde s-au început hotarul dintâiu, şi atâta este tot hotarul târgului Vasluiului din giur înpregiur. Şi după toate aceste semne de mai sus arătate, bo(i)erii de mai sus arătaţi hotarnici strângându şi pe alţi târgoveţi bătrâni răzăş(i), au căutat şi au aflat toate semnile vechi şi s-au hotărât după cum arată mai sus în semne, şi au făcut şi funie de 20 stânj(eni), şi măsurând în frunte(a) locului despre apus pe Racova, au cuprins 194 de funi(i), iar stânj(eni) fac 3880, şi s-au măsurat şi mijlocul locului alături cu târgul pe drespe[2] apus pe apa Bârladului şi pe Dele în sus şi s-au aflat 130 de funii care fac 2600 stânj(eni), şi măs(u)rându-s(e) şi pe apa Vasluiului pe despre răsărit din hotarul Băhnarilor până în hotarul Grecilor din sus, s-au aflat 57 funii, care fac 1340 de stânj(eni), şi s-au măsurat şi lungul locului şi s-au aflat din codrul Racovii până diasupra Băhnarilor în drumul Nebunului, ce merge pin pădure pe diasupra Băhnarilor 498 funii, care fac stânjini 9960, şi atâta cuprinde tot hotarul prin pregiu(ru)l târgului Vasluiului loc g(os)p(o)d, ce este dat şi afierosit de domnie sa Constandin vod(ă) Racoviţă

mănăstirii sale Precistii din Roman. Pentru care dacă am văzut domnie me această danie și miluiri întărită și cu alt hr(isov)[1] de la domnie sa Scarlat Ghica vod(ă), asămine și domnie me dăm și întărim stăpânire(a) Sfintii Mănăstiri Precistii[1] din Roman pe toate semnele și hotarăle cum arată mai sus, să-i fie și de la domnie driaptă danie și afierosire, să stăpâniască în veci de nimia neclătit și nerușuit. Și poftim domnie me și pre alți luminați domni ce vor fi în urma noastră cu domnie aceștii țări, au din fii și niamul nostru sau dintr-alt niam să nu-s(e) strice această danie și miluire, ce mai vârtos să aibă a da și a întări pentru a lor cinste și vecinică pomenire. Și spre aceasta este credința a însumi domnii meli Io Ioan Theodor v(oie)vod, și credința a pre iubiți fiilor domnii mele (…)[3] v(oie)vod și (…)[3] v(oie)vod, și credința a tut(u)ror bo(i)erilor domnii meli a mari și mici. Și s-au scris hrisovul acesta în scaunul domnii meli în orașul Eșilor la anii.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзсѯи <7268/1759> **дек(ємврїє) а͡** <4>.

Ио Иоан воєвода.

Проч (…) вел лог(о)ф(є)т.

S-au scris de Ioan pisar.

<Pe verso-ul filei a doua>: Hrisov și hotarnică pe locul târgului Vasluiului înnoit de măriia sa Io Ioan Theodor voevod.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCDXCII/4, original, difolio, pecete mică octogonală.

EDIȚII: Gh. Ghibănescu, *Vasluiul*, p. 144-147, nr. CXLVI.

---

[1] Rupt; completat după Gheorghe Ghibănescu, *op. cit*., p. 145.

[2] despre.

[3] Loc gol.

31. 1764 (7272) ianuarie <4>

Ио Григориє Иоан в(оє)вода вож(їю) милостїю, г(о)спод(а)р(ъ) Зъмли Молдав(с)кои. Facim știre cu această carte a domnii meli tuturora cui să cadi a ști, că iată domnie mea m-am milostivit și asupra sfintii măn(ă)stir(i) Floreștii, unde esti hramul Sfântului Mare Proorocu Ilie și minunata icoan(ă) a Prea Curatii Maici Pururea Feciuarii Marii. Drept acee dar dintre a noastră deosăbită milă m-am milostivit ca să aibă a lua pe toat(ă) luna câti 2 ocă un(t)delemn și 50 dramuri tămâi(e), cari facu într-un anu 24 ocă un(t)délemnu și 1 ocă polu tămâi(e). Și aceast(ă) milă să aibă a o lua din vama g(o)spodu, pentru cari și părinții să aibă a ruga pré Dumnăzău pentru săn(ă)tat(ea) noastră și pentru bun(ă)starea țării. Aceast(a) scriem.

Л(ѣ)т(о) ѯзсов <7272> **гє(нарїє)** (**а͡** <4>)[1].

Ио Григори Иоан в(оє)вода.

Лъскъраки Рос(є)т г͡ <3> **лог(о)ф(є)т прочит.**

S-au trecut la condica div(anului)[2].

<Pe verso>: Ot Eși, pentru untdelemnu și tămâe.

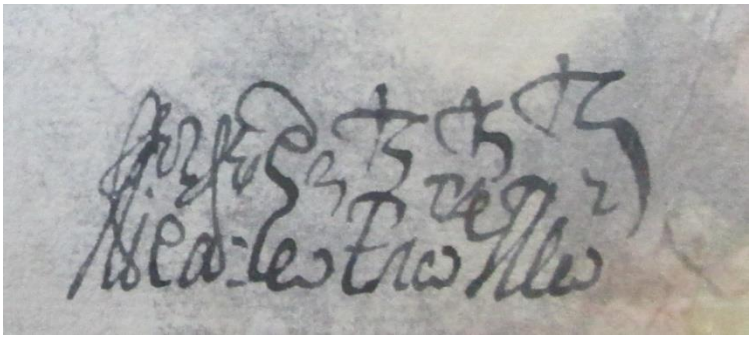

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/4, original, rupt și lipit, restaurat, pecete ovală cu tuș roșu.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 19-20, nr. XVII.

[1, 2] Rupt; completat după Iacov Antonovici.

32. **1766 martie 28**

Cu mila lui Dumnezău, Noi Grigorie Alicsandru Ghica voevod, domnu pământului Moldovii.

Cinst(it) și credincios boeriul domnii meli, dumn(ealui) Lupul Costachi biv vel banu. Îți facim știri că ni s-au jeluit părinții călugări di la mănăstiri(a) Floreștii, arătându ispisoc domnesc di la răpos(atul) Vasili v(oie)vod întăritură mănăstirii pi giumătati di sat di Tămășăni în capu(l) Jigălii ot Fălciiu, cari ispisoc le vei vede(a). Și zicându părinții călugări că ace(a) jumătati de sat di Tămășăni le-i înpresurat di cătră răzeș(ii) di acolo, și (cerșindu să li se măso(a)re și se se)[1] hotărască ace(a) jumătati di sat di cătră a răzeșilor, eată că te-am orânduit pi dumn(eata) hotarnic. Văzind carte(a) domnii meli cu părinții călugări, si mergi însuș dum(neata) negreșit la numita moșii se strângi răzeșii, și după ispisocul ci ari mănăstire(a) pi giumătate di sat, si măsori satul Tămășenii, și dispri cari parti s-a vini și s-a căde(a) a ține mănăstire(a) pol sat si hotărăști ace(a) jumătati di sat a mănăstirii osăbită di cătră a răzășilor și si dai hotarnică în sămni la mâna părinților călugări ca si-s(i) facă mănăstirii și întăritură domniască de stăpâniri. Iar neodihnindu-s(e) vreo parti cu cercetare(a) și hotărâre(a) ci-i faci și s-ar ceri la divan, si li dai zi (d)[2]i soroc si vii si ste(a) di față cu scrisori dovezi ci vor ave(a). Aceasta scriem.

***ⷭ͡ψⷪ͡ѕ <1766> мαρт(їѣ) к͡и <28>.**

Прочит вел лог(о)ф(ъ)т.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 604/19, copie din 6 octombrie 1815; cu o variantă transcrisă în grafie latină; Ibidem, Colecția Documente, 579 / 66, nr. 22 (rezumat).

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 20-21, nr. XVIII.

---

[1] Pătat și rupt; completat după variant transcrisă.

[2] Rupt.

33. **1766 noiembrie 30**

Hotarnica.

Pre înălțati doamni, si fii mărie ta sănătos.

Cu plecată scrisoari înștiințez pi mărie ta că aducându-ne părinții călugări di la sfânta mănăstire Floreștii luminat(ă) carte mării tale, întru cari ne poroncești mărie ta ca si li alegim și să le hotărâm giumătati di sat di Tămășen(i), ci sint în fundul Jigălii, la ținut(ul) Fălciului (despre a răzășilor. Vei ști măria)[1] ta că după luminat(ă) poronca mării tali (mergându la starea moșiei Tămășenii și adunându)[1] pi toți răzeșii și împregiurașii acelui locu din sus și din gios și le-am cetit scrisorili mănăstirii.

Și le-am zis răzeșilor si ni arăti și ei scrisori ci au pi parte(a) lor. Și ni-au arătat o mărturii hotarnică di la un Postul Negre jic(nicer), întru cari arată că din poronca domniască au hotărât moșie Tămășenii și au ales parte(a) dum(i)s(a)li răposatului ban(u)lui Scărlătachi pi di sus din hotarul Cărpeștilor în gios 310 stânjin(i), și au ales și parte(a) răzeșilor pi mijloc 250 stânjin(i), până în hotarul mănăstirii Floreștilor.

Ni-au arătat și hrisovul mării tali di întăritură pi giudecata ci au avut la divan înainte(a) mării tali în ceastă primăvară cu dumn(ealui) sărdar(ul) Iamandachi, și ai rânduit mărie ta pi (d(umne)lui)[1] stolnic(ul) Toma Luca ca să li stâlp(e)ască acei stânjini cu p(i)etri hotară. Și au măsurat dumi(sale) din hotariul Cărpeștilor în gios acei 310 stânjin(i) și i-au dat copiilor dum(i)s(al)i ban(u)lui Scărlătachi, parte(a) din sus, și au mai măsurat di la acești stânjin(i) în gios 250 di stânjin(i) și i-au dat răzeșilor parte(a) din mijloc, pi undi le sint casili până în loc(ul) mănăstirii Floreștilor, și li-au înplinit stânjinii diplin după hrisovul mării tali, precum am văzut și mărturie hotarnică a dum(i)s(a)li stol(nicului) Tomii Lucăi.

Și fiind cu toți răzeșii di față am făcut funi(e) di 25 stânjin(i), și stânjinu(l) di opt palmi, și am ales locul mănăstirii Floreștilor pi trii locuri din hotarul răzeșilor în gios până în hotarul Dodeștilor, și s-au aflat (la aste trele locuri câte)[1] 280 stânjini și i-am și stâlpit cu pietri hotară. Întâiu am pus o piatră în frunte(a) locului dispri răsărit la fundul văi(i) Săci, colțul din sus dispre răzeși, și di acolo am purces drept la apus alături cu răzeșii și am trecut pisti drum(ul) cel mari, și din vali di drum dispri apus iar am pus piatră hotar, și di acolo la vali și în matca văi(i) dispri răsărit di pârâu la siliște(a) satului iarăș s-au pus stâlpu di piatră, și di acolo am trecut pisti pârâu pin siliști și ni-am suit la dial pin vii, și în muche(a) dialului dispre apus și din gios di bisărică iar(ă)și s-au pus piatră hotar, și de acolo tot spre apus alături cu răzășii pin codru pe undi să tâlnești (cu ace parte codrul cu)[1] apa Bârladului, și acolo iar(ă)și s-au pus 2 p(i)etri[1] hotară colțu(l) din sus și una din fundul dispri apus dispri Cojări; Și de acolo s-au întorsu drept în gios spre amiazizi până în hotarul Dodeștilor pin codru, și acolo iar(ă)și s-au pus piatră colțul din gios dispre Dodești, și di acolo si întoarci drept la răsărit pin codru alături cu Dodeștii pi din sus, și în muche(a) dialului Tămășenilor cel dispre apus iar(ă)și s-au pus piatră, și di acolo purcede alături cu Dodeștii drept la vali spre răsărit și am trecut pisti pârâu, și dispri

răsărit în slilişti iar s-au pus piatră, şi di acolo (…)[2] dial (…)[2] dispre răsărit iar s-au pus piatră, şi di acolo tot, şi di acolo tot înnainti, şi am trecut pisti drum(ul) cel di pi dial, şi di acolo tot spre răsărit, şi am trecut pisti o vali ci mergi în Saca, şi la dial pi din gios di ulmul ci esti singur în câmpu şi tot la răsărit până în matcă în fundul văi(i) Săci, şi acolo am pus iar 2 p(i)etri hotară, una esti colţul din gios dispri Dodeşti, iar una caută drept în sus la piatra di undi am purces întâiu. Şi s-au încheet cu acesti sămni din giur înpregiur şi parte(a) mănăstirii Floreştilor.

Aceasta facim ştiri mării tali şi să fii măria ta sănătos.

ѧψϡѕ <1766> ноємврїє ѧ <30>.

Pre plecat sluga mării tali.

Lupul Costachi banu.

Robul mării tali Antohi Luţi vor(nic) de poartă.

Aceaste copii după ce(a) adevărată hotarnică a sfintii mănăstire Floreştilor fiind întocma scoasă s-au încredinţ(at) de mine.

1815 octomv(rie) 6.

<ss>

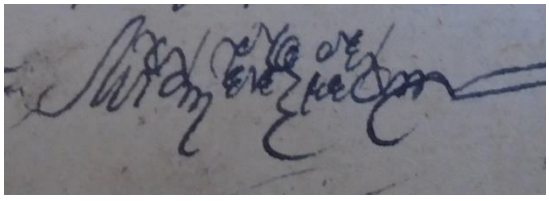

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 604/19, copie din 6 octombrie 1815; cu o variantă transcrisă în grafie latină.

Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 21, nr. XVIII (rezumat).

---

[1] Pătat, rupt; completat după variant transcrisă în grafie latină.

[2] Rupt.

34. **1767 noiembrie 22**

Ио Григорие Калимахъ Иоан в(оє)вода в(о)ж(їю) мил(о)ст(їю), г(о)сп(о)даръ Зъмли Молдавскои. Facemu ştiri cu această carte a domnii mele tuturor cui să cadi a şti (că iată)[1] domnie me(a) m-am milostivit ş-asupra Svintei Mănăstir(i) Floreştii, unde iasti hramul Svântului Mari Prooro(c) Ilie şi minunata icoan(ă) a Precuratei Maici Pururе Fecioarii Marii. Drept acee dar dintre a noastră deosăbită milă m-am milostivit ca să aibă a lua pe toată luna câte 2 ocă undelemnu şi 50 tramuri tămâi, cari facu într-un anu 24 ocă undelem(n)[2] şi 1 ocă pol tămâi. Ş-această milă să aibă a o lua din (vama gospod)[3], pentru cari şi părinţii să aibă a ruga pr(e) Du(mnezeu)[4] pentru săn(ă)t(a)te(a) noastră. Aceasta scriem.

ѧψϡѕ <1767> ноємврїє кв <22>.

Ио Григории Калимахъ в(оє)вода.

Прочит вел вист(иер).

<Pe verso-ul filei a doua>: Ot Eși, pentru untdelemnu și tămâe.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/5, original, rupt și lipit, restaurat, pecete ovală; Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 21, nr. XIX (rezumat).

_____
[1, 2, 3, 4] Rupt

35. **1768 februarie 26**

Copii scoasă asămâne de pe ace(a) adivărată

Facim știri că din luminată poronca preînălțatului domnului nostru, mărie sa Grigorie Ioan Calimah v(oie)vod, s-au giudecat de fați înainte(a) noastră Toader biv vel com(i)s, și Ștefan Gălușcă mazâl, neamul Coșescului, și Iordachi Negruș mazâl, cu Alecsandru Molența și Chirila Diiaconu, și Postolachi și Neculai, Băiséne, pentru moșie Luceștii și Grosăștii, de la țin(u)t(ul) Tutovii, și după ce cu amărunt cercetari ce ne-am cetit zapisă vechi și scrisorile și ispisoace g(os)pod și anaforale și cărți de giudecată și cărți g(os)pod. Și după toate răspunsurile lor pricina într-acesta chip s-au aflat, cum s-au arătat în gios, Toader biv vel com(i)s, și cu Ștefan Gălușcă, neamul Coșescului, după ispsioc(ul) ce-au arătat de la Vasâli v(oie)vod din let 7149, apr(ilie) 27, au acesti părți de moșii din satul Luceștii, a trie parti, parte(a) lui Ionașcul Vespi, din tot satul, și a trie parti dintr-un bătrân, parte(a) Catrinii, a fetii lui Ionașcu Ușeriul, cu bărbatul ei Molința, tot din satul Luceștii, și altă giumătati dintr-un bătrân din parte Ilii, parte lui Macsâm, danii nepoatii sali Dochii, din sat din Lucești, și giumătati iarăș din parte(a) lui Ilii, parte lui Ioan spătărel, sân Ilii, din sat din Lucești. Acesti cumpărături și danii pin zapisă ci li întărești pren ispisoc de la Vasâli v(oie)vod, Irimie Coșescului, sânt a neamului Coșescului. Și iarăș(i) a trie parti dintr-un bătrân din sat din Lucești, parte(a) Teleștilor, parte(a) lui Sămion, cu zapis din let 7153, esti vândută Irimii Coșescului și fimeii sali Dochii, și iarăș(i) giumătate de bătrân din sat din Luceşti din parte(a) Teleștilor, parte(a) lui Dămiian sân Telica, nepot Lupului, ce au vândut Irimii Coșescului. Acesti părți de moșii din Lucești, din tot locul, cât or cuprindi pi zapisâli ce-s întărite în ispisoc(ul) lui Vasâli v(oie)vod, și pe aceli dou(ă) zapisă de cumpărătură pi urma ispisocului, ce sânt a Coșescului, din dreaptă giudecată câtă moșii or cuprindi la hotărât, din tot locul, cum scriu zapisăle, să li să de(a) neamului Coșescului alesă și hotărâti să li stăpâniască cu paci, și cu tot venitul, că așe după dreptati li s-au curmat giudecata. Iar Iordache Negruș după zapisul ce-au arătat, adică un zapis din let 7189, fevr(uarie) 10, întru care scrii și adivereazi Tofana, fata lui Drăgan, giupâneasa lui Costachi Racleș cu ficiorii ei, că au vândut doi bătrâni din sat din Lucești, adică un bătrân din parte(a) soțului său Costachi Racleș, și alt bătrân ce l-au avut cumpărătură dinpreună cu soțul său de la Zaharie din Lucești, i-au vândut ʁ <2> vist. drept 48 lei, și alt zapis din velet 7241 a lui Antohi Scărlat biv vel căp(i)t(an) ce înce(p)i pi zapisul de mai sus arătat pe acei doi bătrâni că i-au răscumpărat numai Ionaș Negruș, nepotul Donesă, unchiul lui Iordache Negruș, de la căp(i)t(anul) Antohi Scărlat, dând banii după zapisul cel vechiu, și pe acesti dooă zapisi așa s-au

hotărât după dreptati, Iordachi Negruș să-ș(i) stăpânească acei doi bătrâni din sat din Lucești cumpărătură și la hotărât să-i se de(a) acei doi bătrâni din tot locul, cum scriu zapisăle. Deosăbit au mai arătat Iordache Negruș un zapis din velet 7194 întru care scrii că Ghiorghie și Costandin și Ionașcu, ficiorii Măricuții, nepoți Zaharii, părțâle lor din moșie Grosăștii, le-au vândut lui Vasăle Buhăesc(u) pentru dooăzăci și patru merți de mălaiu, și iarăș(i) au mai arătat Iordache Negruș și alt zapis din velet 7243, maiu 20, întru care arată că Lupul Buhăesc(u) și soru-sa Catrina și ficiorul lui Ștefan, nepot lui Vasăli Buhăesc(u), acest zapis de mai sus arătat pentru părțâli nepoțălor Zaharii, ce au avut în moșie Grosăștii ot Tutova de pi apa Racovii, le-au vândut lui Ionaș Negruș ѓ <3> armaș unchiului Iordache Negruș și lui Vasăli, tatăl lui Iordache Negruș, drept 24 lei. Și pe acesti dou(ă) zapis(e) după dreptati așa li s-au curmat giudecata la hotărâtul moșii Grosăștil(o)r cât s-a dovedi parte(a) din moșie Grosăștii, parte(a) nepoțil(o)r Zaharii, după acesti dou(ă) zapisi, din tot locul, să o de(a) lui Iordache Negruș, cum și un bătrân de baștină ce au arătat că-l are di pi strămoașa sa Dăneasă în stăpânire(a) vechi.

Și iarăș(i) au mai arătat Ștefan Gălușcă mazil un zapis din let 7242 săpt(em)v(rie) în dou întrucare scrii că Iftemii sân Apost(u) Arogoji călăraș hăst.,

au dat danii a trie parte din sat de Grosăști de pi Racova ot Tutova și cu vad de moară în Racova, Lupului Poroschii ѓ <2> armaș, și iarăș(i) au mai arătat Ștefan Gălușcă, și alt zapis tot din velet 7242, no(i)emvr(ie) 18, a lui Chiriiac Gălușcă sân Macsân și cu ficiorii lui, pentru giumătate de bătrân din sat din Grosăști, tij din tot locul, ce iarăș(i) au dat danii Lupului Poroschii ѓ <2> armaș, care zapisi sânt întărite cu ispisoc(ul) din let 7246 <1738> iuli(e) 13, de la mărie sa Grigorii Ghica v(oie)vod, care dănii a Lupului Poroschii, ce arată mai sus, le-au cumpărat Ștefan Gălușcă cu zapis de la Chiriiac Poroschii, fratili Lupului Poroschii, ce sânt întărite și cu anaforaoa mării sali Grigorii Alecsandru Ghica v(oie)vod din let 1766, dec(em)vr(ie) 18, și acesti dănii pe zapisăli Lupului Poroschii după dreptati iarăș(i) așe li s-au curmat giudecata la hotărât(ul) moșii Grosăștilor să-i de(a) lui Ștefan Gălușcă moșii pe cât cuprind aceli dooă zapis(e) și anaforaoa giumătati de sat, și cât cuprind zapisăle și scrisorili i anafora și cărți de giudecată ce arată mai sus, să aibă cu tot Toad(e)r și Ștefan Gălușcă și Iordachi Negruș a-ș(i) stăpâni moșiile cu paci și cu tot venitul.

Deci Alecsandru Moli(n)ții și cu Rali diiacon, și Postolachi, și Neculai, Băisănii, zicând că și ei au moșii și în sat Lucești și în Grosăști, adică Alecsandru Moli(n)ța au răspânsu că are parti de pi Ușeroaii, dar Frănșeroai cu bărbat(ul) Moli(n)ța esti vândută Irimii Coșescului, după cum arată în ispisoc(ul) lui Vasăli v(oie)vod ce-i la mâna neamului Coșescului, iară Băisanii au răspunsu că trag parti de pi o Gafta, ce-au zâs că-i fată lui Macsâm, și acel Macsâm esti dat danii lui Irimie Coșescului și fimei sale Dochiții, și Gafta dintr-o carti g(os)pod de la Ilieș Alecsandru v(oie)vod din let 7175 <1667>, apr(ilie) 15, s-au dovidit că esti fata lui Metanii, iar nu lui Macsâm, și nici de pi o parti ci ceri ei moșii numai cu gurili, neavând dovadă nici scrisori, nici mărturii, pentru stăpânire s-au cunoscut că umblă fără cali, neavând dreptati s-au dat rămasă.

Deci fiind că Molența și Băisanii în tărie lor au luat boi de la com(i)s(ul) Toader și de la Gălușcă și de la Negruș, ce după anafora și cărți de giudecată și carte g(os)pod, le înplinisă dum(nea)l(ui) post. Antohi Carage, isprav(ni)c de Tutova,

pentru venit(ul) moșiilor de patru ani. Cari și ace(a)stă pricină, după dreptati am giudecat, să m(e)argă om g(os)pod să li înpliniască boii înnapoi și Moli(n)ța și Băisănii să de(a) plineala și ciubotile omului g(os)pod, de vremi ce ei pesti giudecăți în tării au luat boii și moșenii au dat plineala când le-au dat boii isprăv(ni)ci(a), și să aibă a le da și cheltuiala de vremi ce i-au mai purtat pre(n) giudecăți aice la Eș pe moșeni, fără dreptati.

Deci după hotărâre(a) moșiilor mai rămâind vr(e)o părtice(a) de moșii ce n-ar cuprindi scrisorili de mai sus arătati, vor stăpâni-o acei ce vor dovedi ca a fi a lor. Aceasta înștiințăm.

1768 fevr(uarie) 26

Manolachi Costachi vel logo(fă)t, Lup(u) Balș vel vor(ni)c i altul vel vor(ni)c.

Ion Popa am scris.

<Pe verso-ul filei a doua>: Această copii scoțându-să de pe cee adivărată carti și posleduindu-să din cuvânt în cuvânt esti întocma scrisă de mini.

Cost(an)d(i)n Tim(i)rcan, condic(a)r de la department.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/10, copie; Rezumat în Ibidem, Fond Mănăstirea Florești, I / 28, nr. 3.

35a. **1771 martie 29**

Facem știri cu această mărturii a noastră că vinind Căsăian Mătanii cu cinstit răvaș a dum(nealui) cucon(u)lui Manolachi Bogdan ban, în care ne orânduești dum(nealui) pe noi ca să mergem la satul Stângacii pe Vale(a) Oanii, ci este pe apa Racovii, la țânutul Tutuvii, ca să cercetăm oareșcari pricină ce ari Căsăian Mătanii cu dum(nealui) Hușenii.

Noi după poronca dum(nealui) banului am mersu la numita de mai sus moșii și am strâns răzeș(i) și megieș(i) oamen(i) bătrân(i) di pinpregiur(ul) aciștii moșii și am luat sama (noastră)[1] cu amăruntul și în frica lui Dumnăzău. Între Căsăian și între Hușen(i) pricina lor este într-acestaș chip.

Moșie Stângacii fiind stăpânit(ă) de Hușen(i) cât și de Leurdești din moș(i) și strămoși[1] (…)[1] și moșii câtva vremi, și neputându-să învoi Hușenii și cu Leurdeștii și cu Nițăștii au adus hotarnici Leurdeștii și cu răzeșii lui. Care după hotăr(â)tur(a) ce s-au făcut într-acei vreme s-au primit și Hușenii și Leurdeștii, cum și acmu să priimăscu. Dar în parte(a) Leurdeștilor în fundul Văii Oanii ne-au arătat Ion Hușanul sân Toderașcu, și Ioniț(ă) Hușanul sân Andriian, și Vasăle Hușan sân Gavriliț(ă) și cu alți răzeș(i) a lor, un ispis(oc) din velet ѯ ЗРПА <7181/1673> МАИ ЗІ <17> de la Vasăle, ficiorul Scapeiu din Toporăști, nepot lui Andonii din Stângaci, ce să trag din săminție lui Dolhan din Stângaci. Întru cari zapis adivereaz(ă) că au dat danii dreaptă ocină și moșie parte(a) lui și toat(ă) parte(a) părințâlor lui a Gligorcii Scapei din Stângaci din parte(a) din gios, cu vatră de sat dispre răsărit, cu vad de moar(ă), cu loc de prisacă în fundu(l) văi(i) Oanii, și acești părți de moșie le-au tras Hușenii la a lor stăpânire în parte(a) de gios.

Iar acest loc de prisac(ă) au rămas în parte(a) Leurdeștilor de sus. Și acmu au pus Ioniț(ă) Hușan sân Toderașcu stupi pe acel loc de prisac(ă) ci esti a lor de la

părinții lor de la moș(i) și de la strămoș(i). Și acest Căsăian Mătanii, giner(e) Leurdeștilor, nu l-ar primi pe Ioniț(ă) Hușan ca să ții stupi acolo, ce zâce că esti alt loc a Hușenilor.

Noi după ce am strânsu pe rezeșii locului și pe alții oamen(i) bătrân(i) înpregiuraș(i) și i-am întrebat pe toți, și ii[2] au mărturisât toți cu sufletile lor înnainti(a) lui Dumnezău și înnainti(a) noastră cum că pe acest loc de prisac(ă) car(e) a pus Ioniț(ă) Hușanul stupi esti din moș(i) din strămoș(i) vechiu de baștină a Hușenilor, întru cari esti și zâmnec vechiu care esti de Vasâle Hușanul moșul lor făcut, și dintr-un început tot Hușenii l-au stăpânit.

Iar acel loc ce arat(ă) Căsăian c-ar fi loc de prisac(ă) a Hușenilor am întrebat pe răzeș(i) și pe oamen(i) bătrân(i) strein(i) și ii[2] au mărturisât în frica lui Dumnăzău cum că n-au apucat, nici au auzât, nici știu, să fi avut și să fi ținut Hușanul stupi într-acel loc. Și mai vârtos ne-am încredințat din mărturisanii lui Necolaiu Pușcaș din Ivănești, om ca de 85 de ani, mărturisând în frica lui Dumnăzău că nici știi, nici au auzât, nici au apucat, să fi avut Hușenii stupi într-acel loc. Iar într-acestaș chip ne-au mărturisât că un moș al Leurdeștilor ar fi șăzut acolo cu-n bordeu ș-ar fi pus puțin tei, pomi cari și noi am mersu di-am văzut înpreun(ă) și cu alții oamen(i) bătrân(i), și loc de prisac(ă) nu samăn(ă) să fie.

Noi după zapes ce au Hușenii la mân(ă) și du(pă) mărturisanie a oamen(i) bătrân(i) și dovezi ce s-au dovedit, și după dreptat(ea) ce dă, am dat să-ș(i) stăpânească Hușenii locul cel de prisac(ă) după cum l-au stăpânit moșii și strămoșii lor piste 100 și mai bin(e) de an ice sânt trecuți de când stăpânescu Hușenii. Și acest Căsăian Mătanii nu ne-au arătat nici o scrisoare, nici o dovadă, asupra acestui locde prisac(ă), și pentru acel loc ce zâce el că esti loc de prisac(ă) a Hușenilor care s-au dovedit că au șăzut moșul socrului său Leurdă, i-am dat voi(e) și aceasta ca să-ș(i) cauti 2 oameni bătrân(i) ca să mărturisască în frica lui Dumnăzău cu sufletele lor cum că acest loc de prisac(ă) cari zâce Căsăian că esti a Hușenilor ș-au ținut stupi Hușenii să-l dau Hu(șe)nilor. Și el nu s-au apucat c-a găsî martur(i) ca acie și noi nu i-am dat nici o credință la zâsâle lui.

Și după cum am găsât cu cali și cu dreptat(e), am dat mărturie noastră la mâna Hușen(i)lor ca să le fie de credință.

Л(ѣ)т(о) ѧ҃ѱ(о)л <17(7)1>[3] март(їе) к҃ѳ <29>.
Аз, Ангелъц Аг(а)р(и)чю ворн(ик) дє по(а)р(тъ).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/4.

---

[1] Deteriorat.
[2] Așa în text; ei.
[3] Rupt.

36. 1775 iunie 28

Copii din porunca pre înălțatul(u)i domn(u)l nostru Ioan Grigore Ghica v(oie)v(o)d.
Cu mila lui Dumnezău domn și stăpân pământului Moldovei.

Fiind noi orânduiți de d(umnea)lui pah(a)r(nicul) Iancul Greceanul și de d(umnea)lui vamișul Petrachi, i(s)p(ra)vnici de țin(u)t(ul) Tutovei, ca să mergim la o moșie Luceștii, ci iasti la țin(u)t(ul) Tutovii pi apa Racovvii, cari moșii iasti a lui Toad(e)r Cihodariul, biv 2 comis, și a căp(i)tanul(u)i Costandin Grecu și cu alti neamuri a lor ca să le alegim moșâia di cătră Iordachi Nigruș, mazil. Și mergând noi la numita moșii am strâns câț(i)va răzeș(i) și înpregiuraș(i), cari mai gios li să vor vede(a) iscăliturile, și așa fiind cu toții de față am cercetat întâi margine(a) hotarului vechiu despre Stângaci și s-au găsit o piatră vechi în zare(a) de(a)lului despre răsărit de apa Racovvii, undi să desparte Luceștii și cu Toporășții de Stângaci, și de acolo trecând și despre apus de apa Racovii, cercând noi piatră hotar nu s-au găsit. Dar scoțind Iordachi Negruș o carte de giudecată întru cari carti arată că s-au fost giudecat Ioniți armașul, unchiul lui Iordachi Negruș, cu un Costachi Zugrav, pentru un loc de prisacă ci iasti pi hotariul Stângacil(o)r lângă hotarul Luceștil(o)r, și după arătare(a) cărții s-au cunoscut și de noi că hotarul merge spre apus pe lângă locul cel de prisacă pi din sus, și înpotriva p(i)etrii cei vechi am pus și noi un stâlpu de pe(a)tră din gios de casa lui Gavril Buhle, și cercetând noi toati scrisorili și cărțile de giudecată a lui Toad(e)r 2 comis și cu a lui Iordache Negruș, așa s-au dovedit că acei Lucești au umblat din vechiu în șasă bătrâni și așa s-au lăsat patru bătrâni cumpărătură de Irimiia Coșăscul cu o parte ci au avut de baștină de pi fimiia lui Doniia după cum arată zapisile și ispisoacili domnești și cărțile de giudecată ci sânt la mâna lui Toad(e)r 2 com(i)s. Și doi bătrâni să află la stăpânire(a) lui Iordachi Negruș ci-i sânt de cumpărătură de unchiul său Ioniț(ă) Negruș 3 armaș, după cum arată zapi(se)le și cărțile de giudecată, ci să află la mâna lui Iordachi Negruș.

Făcut-am, și otgon de 20 paș(i), și pasul di șasă palmi, și am măsurat dintr-o piatră ci s-au pus de noi din gios da casa lui Gavril Buhle, undi să disparte Luceștii de Stângaci, parte(a) despre apus de apa Racovvii, pără în sâliște(a) Luceștil(o)r, undi s-au găsit un stâlpu de piatră vechiu și s-au găsit funi(i) 66. Măsurat-am și parte(a) despre răsărit de apa Racovie tot den hotar(ul) Stângacil(o)rîn sus pără în hotar(ul) Grosăștil(o)r și s-au găsit funii 73, și iar am mai măsurat iar parte(a) despre apus din sâliște(a) Luceștil(o)r, din stâlpul de piatra ci-i arătat mai sus, cari parti merge alături cu Grosăștii în sus pără în hotarul Mijlocenil(o)r și s-au găsit funii 88 și zăci paș(i), și am întrebat pi răzăși cum s-au stăpânit această moșâi din vechiu și cine unde au stăpânit.

Și așa ne-(a)u arătat că moșâia lor din vechiu au fost hotărâtă, și așa au și stăpânit că dintr-acea piatră vechi ci s-au găsit în sâliște(a) Luceștil(o)r în gios, și iar din hotariul Grosăștil(o)r în gios până în hotarul Stângacil(o)r, pi de amândouă părțile de apa Racovii au fost acii 4 bătrâni a Irimii Coșăscul(u)i și s-au stăpânit tot de neamul Coșăștil(o)r și s-au dat de noi iarăș(i) la stăpânire(a) neamului Irimii Coșăscului, și acești 4 bătrâni să înpart în 4 părți pi 4 feciori a lui Toad(e)r Coșăscul(u)i.

Un bătrân s-au dat lui Toad(e)r, 2 com(i)s, și cu frații lui și cu alti niamuri a lui, ci iaste di pi moșul său Postolachi Coșăsc(u)l. Un bătrân s-au dat lui Costandin Grecul, căp(i)t(an), și cu vărul său lui Tănasă Ceprăgariul, ci li să trage di pi moașa sa Tofana Zălărița. Un bătrân s-au dat lui Vasili Hăliță, ci i-au fost di pi mă-sa, fata lui Toad(e)r Coșăscul(u)i. Un bătrân s-au dat lui Costandin Chiricei și frățâni-său lui

Gheorghi, ci li să trage și lor di pi moașa sa Chiricioai, fiind tot fată lui Toad(e)r Coșăscul(u)i.

Și noi hotărâtura ci vini n-am mai stricat-o, fiind că am socotit-o și noi că iaste bună, și văzând învoială între răzăș(i) numai ci am pus trei p(i)etre hotară înprotiva p(i)etril(o)r vechi, o piatră hotar am pus în margini(a) drumului drept sâliște(a) Luceștil(o)r înprotiva cei vechi, o pe(a)tră s-au pus din gios de casa lui Gavril Buhlei, unde să desparte Luceștii de Stângaci, și alt stâlpu de piatră s-au pus despre răsărit de apa Racovv(e)i den dial de drum înprotiva cei vechi.

Iar acești 4 bătrâni din Lucești ci-au fost a Irimii Coșăscul(u)i, înspre răsărit mergu pără în zare(a) de(a)lului în curgere(a) apei, unde să întâlnesc cu Toporăștii, iar înspre apus mergu iarăș(i) pără în zare(a) de(a)lului în curgere(a) apei, undi curge apa spre Racovva și spre pârâu(l) Bleșcani, și așa s-au înche(ia)t acei 4 bătrâni a lui Toad(e)r 2 com(i)s și cu alti niamuri a a lui, după cum arată în sus. Den gios să stăpânesc pără în hotarul Stângacil(o)r pi de amândouă părțile de apa Racovii, iar în sus să stăpânesc pără în hotarul Grosăștil(o)r pi dispre răsărit, iar dispre apus pără în piatra vechi ce s-au găsit în mijlocul sâlștei Luceștil(o)r și pără în piatra ce s-au pus lângă drum înpotriva p(i)etrii ceii vechi, iară lui Iordache Negruș după stăpânire(a) veche ci au avut pi acei doi bătrâni i s-au dat din piatra vechi ci s-au găsit în sâliște(a) Luceștil(o)r în sus pără în hotarul Mijlocenil(o)r, cari s-au găsit la măsură 88 funii și zăci paș(i) într-acei doi bătrâni, și măcar că s-au găsit la acești doi bătrâni funii mai multi, dar fiind că acia parti di loc iasti mai îngustă așa s-au socotit de au rămas tot la acei 2 bătrâni a lui Iordachi Negruș. Și acești doi bătrâni înspre răsărit mergu numai până (în) apa Racovei, ci să întâlenesc în apa Racovei cu hotarul Grosăștilor, iar spre apus mergu până în zare(a) de(a)lului în curgere(a) apii în codrul despre hotarul Dragomirăștil(o)r. Așa s-au încheet și acești doi bătrâni a lui Iordachi Negruș, și așa i s-au dat să stăpânească după cum au stăpânit și mai înnainte în sus pără în hotarul Mijlocenil(o)r și în gios pără în sâliște(a) Luceștil(o)r în piatra cei vechi.

Și noi încă văzând bună învoia(lă) și tocmală între răzăș(i) le-(a)m dat și noi această mărturie hotarnică a no(a)stră la mâna lui Toad(e)r 2 com(i)s și la mâna căp(i)ta(nu)l(u)i Costandin Grecului și la mâna altor neamuri al(e) lor, și noi încă am încredințat cu iscăliturili no(a)stri. Aceasta înștiințăm.

Лєт ҂ѕспи <7288> **иѳ҃ни(є) ки҃** <28>.

Iscăliți.

Ștefan Gălușcă Caracaș vel șătrar.

Vasili Hușan clucer, hotarnic.

Ion Hușan sân Toad(e)r Hușan, hotarnic.

Ioniți Hușan, hotarnic.

Ichim biv vel copil din casă ot Ivănești, hotarnic.

Ion(i)ți Negrușu, răzăș.

Mihăilă sin Costandin Poiană, m-am întâmplat față.

Cei ci s-au întâmplat la acest hotărâtli s-au scris numile ca să-s(e) știi.

Ioniți Mendri i Vasilachi Trancă (?) zăt Ursului Băisan, Chirilă diiacon tij zet Ursului Băisan, Gavril Buhle, cumnat lui Iordachi Negruș, Costandin Tiron ot

Coșăști, Costandin Ichim, nemernic ot Ivănești, Pavăl, fratili lui Iordachi Negruș, mazâl, Iftimi Moșiimultă aprod.

Această hotarnică am scris-o eu Toad(e)r, dascălu(l) de la Schitu(l) Hârsoviți(i).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/11, copie; Rezumat în Ibidem, Fond Mănăstirea Florești, I / 28, nr. 5.

37. **1775 august 24**

Ио Григории Аликсандрꙋ Гика в(ѳе)вода, Бож(і)ю м(и)л(ѳс)т(їю), г(ос)подар Земли Молдавскои. Cinst(it) și credincios bo(i)eriul domnii mele, d(u)m(neata) Ioan Cuza biv vel spat(ar), să faci știri și la divan înainte(a) dum(nealo)r veliților bo(i)eri că au avut giudecat(ă) Toadir Cioh(o)dar biv vt(ori) comis cu (...)[1] vechil(ul) starețului de la Mănăstirea Floreștii ot ți(nu)t(ul) Tutovii pentru moșie Poeneștii ce est(e) tot la Tutova, arătând comes(ul) Toader cum că moșiei aceia Poineștii est(e) baștină și a niamului său, dar de la o vremi un niam a lui, anumi Gheorghiți Zălariul și un Ștefan Gălușcă cu doi frați ai lui, părțili lor de moșie ce li-au avut acolo li-au dat danie măn(ă)stirii, cum și o Safta, fata unui Cărăbăț și cu o sor(ă) a ei ar fi vândut mănăstirii o parti di moșie din Poenești, cari acel Cărăbăț moșie n-au avut acolo și nici n-ar fi știut nemică di ace(a) vânzari, care di aice di la giudecata bo(i)erilor daniile aceli au rămas mănăstire(a) bi(ne)[2] stăpânito(a)re; iar pentru vânzare(a) acelor fiti a lui Cărăbăț, fiind că comis(ul) Toadir arată că moșie acolo n-au și făr(ă) de știre(a) com(i)s(ului) au vândut ace(a) part(e) de moșie, la zisili lui nici o dovad(ă) n-au arătat. Ce iată s-au orânduit acolo undi le sint răzișii și niamurili lor și îț(i) scriiem d(u)m(itale) luând carte(a) domnii mele să chemi faț(ă) înainte(a) d(u)m(itale) pre toț(i) răzișii și pe marturii ce-i arat(ă) comis(ul) Toadir că-i ari, și după carti(a) de blăstăm să cercetez(i) pricina și pentru parte(a) de moșie acei Cărăbiți, or după cum s-a dovedi dreptu și adivărul să-i giudeci cu vechil(ul) starețului de la Florești, dând și mărturie de giudicată la parti(a) ce s-a cade și câtă parti de moșie s-a dovedi că esti driaptă a comisului și a frați(lor) lui i niam(u)rili sale acolo în Poenești, să i s(e) aliagă și să i s(e) hotărască de o parti stâlpind-o și cu p(i)etre hotar, dându-i și mărturie hotarnică în semni iscălită de d(u)m(itale) și de toți răzeșii și înpregiurași carii să vor întâmpla la ace(a) hotărâré; Care mărturii hotarnică să-s(e) triim(e)ată la d(u)m(nealui) vel log(o)f(ă)t să-s(e) cercetezi și aflându-s(e) făcută cu cali să li-s(e) dea și întăritur(ă) de către domnie me(a), iar neodihnindu-s(e) vreo parti cu cercetare(a) giudicății și hotărâre(a) ce vei faci acolo, să le pui zi de soroc și înpreună cu mărturie d(u)m(itale) să vie la divan. Aceast(a) scriem.

Л(ѣ)т(ѳ)꙳ а҃ѱѳє <1775> ав(гꙋс)т к҃д <24>.

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MCXIII/7, original, difolio, sigiliu oval.

---

[1] Spațiu liber.

[2] Rupt.

38. **1775 august 25**

Cu mila lui D(u)mn(e)zău, Noi Grigorie Alexandru Ghica v(oe)voda, d(o)mnu Țării Moldaviei. Facem știre cu acestu hrisov al domniei mele tuturor cui să cade a ști, că viindu înnaintea domniei mele cuvios rugătoriul nostru ieromonah(ul) Dorofteiu, starețul de la Sf(â)nta M(ă)năstire Floreștii ot ținutul Tutovii, unde iaste sf(â)nta icoană făcătoare de minuni a Preasf(i)ntei Născătoarei de D(u)mnezeu și Pururea Fecioarei Mariei, au arătat precum că hrisoavele ce au avut această sf(â)ntă mănăstire de la luminații domni ce au fost mai (î)nainte, cum și de la domniia mea din céialaltă trecută domnie, le vrémea răzmiriții ce-au fost, temându-se ca să nu cadă la mâini streine, li-au mistuit toate la loc tăinuit, și stându acolo câț(i)va ani, din întâmplarea vremilor s-au putrezit și s-au stricat toate. Și rugându-se numitul stareț și cu tot soborul, ca să nu lipsim mănăstirea de acea miluire, ci iarăș să înnoim miluirile și să întărim. Domniia mea, după cum pentru altele, aseme(n)ia și pentru această sf(â)ntă mănăstire, la caré înștiințându-ne domniia mea că să află câț(i)va părinți lăcuitori ca și la una din lavrele cele mari, carii petrec cu cuviință, iată milostivindu-ne înnoim și întărim cu acest hrisov al domniei mele sf(i)ntei mănăstiri aceștiia Floreștii, prin carele hotărâm că de a pururea să aibă a scuti la vremea desetinii cincizăci stupi de desetină; și la vremea goștinii cincizăci oi de goștină, și la vremea vădrăritului din cât vin va (i)eși din viile ce are mănăstirea, cum și din vinul ce ar strânge părinții călugări cu milosteniia, iarăș să aibă a scuti până la doao sute vedre, nici un ban vădrărit pe această sută să nu dea. Pentru care poroncim domniia mea dum(nea)v(oastră) boiari slujbaș(i) și altora ce veț(i) umbla cu slujbele ce sintu arătate mai sus, toț(i) să aveți a urma la toate pre deplin după cum poroncim domniia mea și hotărâm prin hrisovul acesta. Și pohtim și pre alți luminați domni ce vor fi în urma noastră cu domniia țării aceștiia, ori din fii și niamul nostru, ori dintr-alt niam, pe cine D(u)mnezeu va alege, să nu surpe această milă ce am făcut noi cu această sf(â)ntă mănăstire, ci mai vârtos să miluiască și să întăriască pentru a domniilor sale véçnică pomenire.

ѫ҃ѧѱоѕ҃ <1775> августъ к҃ѕ҃ <25>.
Григорие Гика в(оѥ)вод.
Христод(ŗ) г҃ <3> лог(о)ф(ъ)т прочит.
S-au trecut la condica divanului.
Gheorghie Evlog(hie).
<Pe verso-ul filei a doua>: Hrisoave și cărți domnești de miluire.

ANI, Fond Mănăstirea Florești, III / 6, original, difolio, filigran, pecete în tuș roșu; cu o copie.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 21-22, nr. XX.

39. **1776 octombrie 16**

Adică eu Marta monahie, fata răposatului Coste Adam, log(o)făt dinpreună cu fiică me Lupa, adiverez cu această scrisoari a noastră la mâna sfinții sali nepotului meu Ionichii Grecian, egumen sfintii mănăstiri de la Adam, precum să să

știe că având eu o moșie, anumi Oncanii, ci esti la țănut(ul) Covurluiului, ce să hotărăști cu moșiia mănăstirii lui Adam. Fiind că am rămas la neputinți și neavând ficiori să o stăpâniască, o didesăm daniie sfintii mănăstiri Mavromolului de la Galați(i), fiind atunce egumen acolo sfințăiia sa părintili Antim, ca să mă grijască. Și întâmplându-să de au răposat sfințiia sa atunce curând și dând și vremi de răzmeriți, și neavând la cini să ni sprijănim ca să ne poarti de grijă și era să ni iai și păgânii, și văzându-ne că am rămas la atâtea neputinți, ni-am dus la nepotul nostru de mai sus arătat, încă fiind egumen, atunce la sfânta mănăstiri Floreștii, la let 1770 iuli(e) 5, de care văzându-ne nepotul la atâta supărare ni-au luat asuprăș. Cari după aceia fără zăbavă viind nepotul meu aice egumen la mănăstire mi-a dat denpreună ca să ne poarti de grijă cu toati celi trebuincioasă cum să cuvin omului neputincios. Și din neputința boal(e)i ce am căzut în pat de cinci ani, din pat nu m-am pogorât. De care acum m-am și călugărit desăvârșit aice așa m-am socotit eu însuș că esti mai cu cali, și am dat daniie sfintii mănăst(i)ri de la Adam această moșiie de mai sus numită, cari mi-au fost și mie cumpărătură de la unchiul meu Velișcu Dabija, fiind la această mănăstiri și ctitoră di pi tatăl meu Coste Adam.

Deci călugării de la mănăstire(a) Mavromolului să aibă a da scrisorili moșii aceștia numitului egumen de la Adam ca să stăpâniască cu paci, nesupărându-l întru nimică. Drept aceia am dat-o să fie driaptă ocină și moșiie sfintii mănăstiri de la Adam, undi să cinstești și să prăznuești hramul Adormirii a Născătoarii de Dumnezău, ca să fie pomeniri pentru sufletili noastri și a părinților noștri la sfântul jărtfelnic. Iar cari din niamurili noastri s-ar scula și ar faci supărări, pără la cel de mai aproapi, să fie supt blăstămul Domnului Hristos și a Maicăi Precistii, și de mini neertat în veci, și să aibă parti cu iadul. Cari la aceasta când am dat această danie au fost de față toț(i) călugării de a mănăstirii și preoții bisăricii, și pentru credința mai jos am pus degitili.

Let 1776 oc(tom)v(rie) 16

Eu Marta, monahie, am dat.
Eu Lupa, sân tij.
Camiarh ermonah.
Aftanasăi ermonah.
Vartolomei monah.
Varlam monah.
Samoil monah.
Doroftei monah.
Mitrofan ermonah.
Ionichi (…) călugăr.
Dascăl am scris cu zisa maicăi Martii.
Andronachi ot Greceni.

De la pârcălăbia Galații

Poslăduindu-s(e) și fiind întocma cu ce adivărată s-au încredințat și cu a me iscălitură.

1803 iuli(e) 15

<ss>
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 401/126, copie din 15 iulie 1803.

EDIȚII: Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 127, nr. 140.

40. **1778 iulie 15**

Ио Костандин Димитріе Мѡ҃рѡ҃з в(ѳє)вода, Бж(і)ю мил(ѳ)ст(їю), г(ѳ)сподар З(емли) Молдавскои. Facem știre cu această carte al domnii mele tuturor cui se cade a ști pentru Mănăstire(a) Floreștii, unde se cinstește și se prăznuește hramul Svântului Marelui Prooroc Ilie, la care să află și icoana Făcătoare de Minuni, chipul Pre Svintei Pre Curatei stăpânii noastre Născătoarii de Dumn(e)zeu și Pururе Feciorei Mariia, de la care svântă mănăstire viind rugătoriul nostru (...)[1] egumenul și cu părinții călugări de acolo. Arătatuni-au cărți de la alți luminați domni de miluire de untdelemnu ce au avut mănăstiree(a) aceasta. Deci domniia mea încă milostivindu-ne asupra aceștii mănăstiri, printr-această carte hotărâm ca pe toată luna se aibă a lua din vama g(os)pod câte doao ocă untdelemnu pentru candile la svintele icoane, și poruncim domniia mea dum(i)tale vel vami(ș), văzind carte(a) aceasta al domnii mele se aibă a da acest untdelemnu pe toată luna nesmintit, și poftim și pe alți luminați domni pe carii Svântul Dumnezeu va orândui în urma noastră cu domnie aceștii țări, se nu surpe această puțină milă, ce mai vârtos să adaogă și se miluiască pentru al domniilor sale vecinică pomenire.

***ᾱψѳи <1778> иѡ҃л(їє) ῖ҃ <15>.**

(**...**).

Проч г҃ <3> лог(ѳ)ф(ъ)т.

<Pe verso>: S-au trecut la condica divanului de Vasile Codrian diiacu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III / 7, original, sigiliu octogonal inelar în tuș roșu.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 23, nr. XXI (rezumat).

[1] Spațiu gol.

41. **<1783 februarie 20>**[47]

Izvodu de zapisă de moșiile de mai gios anumi arătate, însă din Tămășeni, den Horăști, den Ștefești, den Urdești, den Bărseni și den Bustești, ce-au fost intrat de la răzeș(i) cu danie și cu cumpărături în vremile vechi la stăpânire(a) unui tataru Iorga gealepul, ce-ar fi fost ginere unui răzeș din cei bătrâni, și cu alti cumpărături și la stăpânire(a) vornicului Gavril Costachi și a fiiu-său vor(nicului) Lupului Costachi și a nepotu-său banului Scarlatachi Costachi, care zapisă și cu altile den scrisori ce

[47] Datat după hotarnica din 20 februarie 1783; a se vedea Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/34.

or fi mai fostu avându dumn(e)aei spătăriasa Iliana Catargioai pusă lăgile[1] dumn(eaei) într-un beciu a dumn(eaei) logofitesăi Catrinii Pălădoai aice în Eș în vremile acestor moscali de acum s-ar fi spart de moscali atât beciul, cât și lăgile[1] dumn(eaei) într-o noapti, înpreună cu altile den lucruri ce i s-a fi mai luat, i s-ar fi luatu și toati scrisorile pe care unili den scrisori ce ar fi mai rămas s-ar fi găsâtu a doa dzi înprăștieti pen grădina răpousatului logofătului Manolachi Costachi, precum esti lucru și știut după dare(a) de samă a dumisale spătăresăi Ilenii.

1. Zapes de la Gavril sân lui Păcurariu, nepotul lui Corlatu uricariul, de danie lui tătaru(l) Iorga gealepu pe o a 3 parte den Horăști și pe o 3 parte den Tămășeni, care zapes ar fi cuprinsu într-un ispisoc a Ducăi vodă den velet ҂зр҃ѳ҃ <7179/1670> декємвр(їє) к҃и <28> și nu s-au aflat în scrisorile ce s-au mai găsât precum s-au arătat mai sus.

1. Zapes de la Ionașco sân lui Băltagu și de la soru-sa Avrama, ce-au vândut lui tătaru(l) Iorga gealepul 1 bătrânu den 3 bătrâni ce sânt în Horești, în Ștefești și în Tămășeni, tij intrat într-acestu de mai sus ispisocu a Ducăi vodă.

1. Zapes de la Gorgul, și Tofanu, și Dămiianu, și Chirila, și Ignat, și Dănăilă, și Cozma, și Samoilă și alți frați ai lor, nepoți Faurului, cum să răspundu în uricu(l) cel bătrân, parte(a) moșului loru, lui Fauru, dentr-o a 3 parte den Urdești au vândut 2 părți lui tătar(ul) Iorga gealepul și tij i s-au întărit cu acest ispisocu.

1. Zapes de la Toader și de la fimeia lui Anteam(ia)[3] (?), și de la frații lui, Iftodi și Tănas, ce-au vândut tij lui tătar Iorga gealepul den a 3 parte o parte den Bărseniu.

1. Zapes de la Păcurariu, și de la Moisei, feciorii lui Vasâli și a Măricăi și de la surorile ei, fetile Bălăii, nepoatile lui Bârsă, au vândut tij lui den a 3 parti o parti den Bărseni din let ҂зр҃ои <7178/1669> ноємвр(їє) к҃и <28>.

1. Zapes de la Grozavu și de la frate-său Tănasă, ficiorii lui Gheorghi den Ștefești, ce-au vândut tij lui pol bătrânu den Urdești.

1. Zapes de la Prohiri den Șărbăcani, ficiorul Tomșii, pe pol bătrân de Urdești ce-au vândut tij lui, care și lor li-au fost cumpărătură de la un Toader Urde.

1. Zapes de la Sofronie, fata lui Noor, parte(a) ei cât să va alegi den Tămășeni tij lui.

1. Zapes de la Pascul, și Mihai, și Toader, ficiorii lui Corlat uricariul pe o a 3 parte den Știfești, și pe o a 3 parte den Urdești, și pe o a 3 parti den Găgești, cu vadu moară în Elan, ce să stăpânescu de dum(nea)ei spătăriasa Iliana Catargioai, și den Bustești ce sânt alături mai pe den gios cu Bărsenii, toată parte(a) lor câtă să va alegi, ce-au vândut tij lui tătaru(l) Iorga, dându-i și toati ispisoacili g(o)s(po)d în mână, den vel(ea)t ҂зр҃ѳ҃ <7179/1670 septembrie 1-1671 august 31> după ispisoc(ul) Ducăi vodă.

1. Zapes de la Mirăuță, și de la frate-său Costandinu, și de la sora loru Safta, ficiorii lui Sămitu, pe 1 p(o)l bătrânu den Urdești den parte(a) den gios ce-au dat danie lui tătar Iorga, ce li-s(e) trage și lor de pe tată-său Sămitu, care și lui Sămitu încă i-au fost danie de la Dămiianu, fratele lui Coroiu. септ(ємвр҃їє) а҃ <4> вел(ѣ)т ҂зр҃ои <7178/1669>.

1. Zapes de la Avrenti, ficiorii Ghiniii Dămienesăi, nepoata lui Toader Tamvoaia, și a frățini-său lui Costandin, și a surori-sa Solâncăi, parte(a) lor câtu să va alegi den Bârseni, au vândut-o vornicului Lupului Costachi.

1. Zapes de la pah(arnicul) Costandin, ginerili vornicului Gavril Costachi, pe 2 părți de loc de Urdești, ce denpreună cu giupâniasa sa Ilinca au vândut cumnatului său vornicului Lupului Costachi la veletu ҂зсѓї **<7213/1705>** **иѳли(є)** **зї** **<17>**, pe care părți den Urdești li-ar fi cumpăratu mai înainte vor(nicul) Gavril Costachi, socru(l) pah(arnicului) Costandin, una de la acestu tătar Iorga și una de la Băltagu.

1. Zapes de la Paraschiva, preutiasa lui Dobre, parte(a) lui Costandin călărașul den Bărseni, ce-au vândut-o banului Scarlatachi Costachi, fiiului vor(nicului) Lupului Costachi, den velet ҂зснд **<7254/1745>** **нѳємв(рїе)** **вї** **<12>**.

1. Hotarnică de alegire(a) părților moșiilor lui tătar Iorga gealepul ce li-au fostu el închinatu la mănăstire(a) Safa[48] (?) ~~la Buta~~ ca după carte(a) g(o)s(po)d a lui Mihai vodă Racoviță ce i-au dus călugării de la Safa la Buta vor(nic) de poartă den vel(e)t ҂зсвї **<7212/1705>** **маи** **зї** **<16>** ca să le aliagă, li-ar fi răscumpărat vor(nicul) Lupul Costachi de la acei triimis călugări de la Mănăstire(a) Safa, în care alegire ce-au și făcut Buta vor(nicul) de poartă și cu alții oameni răzeși și megieș(i), număscu pe vor(nicul) Lupul Costachi cu stăpânire pe acesti moșii ce or cuprinde aceste zapisă și ispisoaci atât den Horăști, den Știfești și den Urdești, cât și den Bărseni, și den Bustești, și den Tămășeni, după arătare(a) izvodului vechiu den fiește cari hliză de moșie câtă parte are să ia vor(nicul) Lupul Costachi, care alegire îi den vel(e)t ҂зсзї **<7216/1708>** **иѳли(є)** **вї** **<12>**.

Mănăstire(a) Floreștii de la ținut(u)l Tutovii dentr-un (în)ceputu au fost făcută de lemnu de un Cărste Ghenovici ce-au fost și socru(l) unuia den niamul Costăcheștilor, pe care Florești acest Cărste Ghinovici cu celi ci i-a fi datu mâna pentru a sa pomenire ar fi îndzăstrat-o, pe care Florești iar fi și închinat acestu Cărste Ghinovici sau giniri-său niamul Costăcheștilor la Măn(ă)stire(a) Safa, cărie măn(ă)stiri și acest tatar Iorga gealepul ș-ar fi închinat și el pentru a sa pomenire, fiindu om stărpu ce n-ar fi avut copii cu fimeia lui și părțile moșiilor sale Floreștilor s-au Măn(ă)stirii Safii, dar după întâmplări de vr(…)[2] ce vor fi avut acei călugări de la Măn(ă)stire(a) Safa asupra lor, nu numai că și avere(a) lor că ar fi prăpăditu, ce încă și pe Florești zălogindu ~~pe care Florești~~ iar fi răscumpăratu mai în urmă iarăș niamul Costăcheștilor, de unde or fi fostu zălogiți făcându-o și de piatră și cu zidiu înpregiur, și mai în urmă cu acesti zapes(ă) și ispisoaci g(o)s(po)d a lui tătaru Iorga gealepu(l) viindu călugării triimiș(i) de la Mănăstire(a) Safa aice în ști(…)[3] cu învoiala ce or fi avutu cu vornicul Lupul Costachi ar fi luatu acest zapes și ispisoaceli den mâna acelor călugări vorn(icul) Lupul, și vor(nicul) Lupului i s-au dat și stăpânire(a) scrisorilor de cătră Buta vor(nicul) de poartă intr-acesti de mai sus numite moșii pe care li-au și stăpânit atât vor(nicul) Lupul, cât și fiiu-său banu(l) Scarlatachi cu giner(ii)[2] săi Iamandachi sărdariu și spat(arul) Costin Catargiu pără în p(i)etrili hotară ce sântu pe margine(a) moșii pe den sus în dreptul plochilor den malul părăului ce vini den sus de cătră Băsăști și treci pen numitele

[48] Mănăstire neidentificată, a cărui nume este scris prbabil greșit de scriitorul izvodului.

hliză de aceste moșii în gios și dă în apa Elanului pe den gios de Găgești moșie dumi(sale) spătăresăi Ilenii Catargioai.

318 stănj(eni) s-au ales vor(nicului) Lupului Costachi den Tămășeni cu o danie ce-au avut de la Buta vor(nicul) de poartă căruia și lui i-au fost danie de la un Grigori sân Costand(i)nu den Păncești, cum și alti 2 părți ce-au mai avut tij Buta vor(nicul) tot de la acestu Grigori den Urdești și den Păncești, iar și li-au datu vor(nicului) Lupului Costachi și (den)[2] Urdești iar fi ales o giumătati den parte(a) lui Grigori, precum arată izvodu(l), iar parte(a) den Păncești să stăpânești și astăz(i) de Scarlatachi, fiiul banului Scarlatachi Costachi, fiind fiind alăt(urea)[2] cu Micleștii așadzare vor(nicului) Lupului Costachi.

1. Carti de giudecată a log(o)f(ă)t(ului) Vasăli Raz(u)l esti dată la mâna Tămășenilor spre dovedire(a) acestui Vasăli zătu Cost(an)d(i)n Buta că n-ari moșie în Tăm(ă)șeni, să-s(e) scoată la d(umnealui) banu(l) să-s(e) vadă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/51, original.

---

[1] lăzile.
[2] rupt.
[3] ilizibil.

42. **<1783 februarie 20>**[49]

Cumpărăturile vornicului Lupul din satul Tămășănii.

Un zapis di la Gavrilă sân Păcurar, nepot lui Corlat, de danie pi a triia parte din satul Tămășenii.

Un zapis di la Ionașcu sân lui Băltag iar di Tămășeni.

Un zapis di la Sofroniia, fata lui Nour, parte(a) ei câtă să va alegi din satul Tămășenii.

A triia parte din sat(ul) Tămășenii di la Păcurar.

A triia parte din sat di la Ionașcu, ficiorul lui Băltag și di la alțâi, parte(a) Sofronii, câtă să v-a alegi iar din Tămășeni.

Cumpărătură giumătaati di parte lui Grigorii sân Costantin, nepot Nechitii din Păncești, câtă să v-a alegi iar din Tămășeni.

A triia parte din Tămășeni iar cumpărătură di la Gavril, fecior lui Păcurar, nepot lui Corlat.

Un bătrân au cumpărat di la Ionașcu, feciorul lui Păcurar, și di la soru-sa Avrama.

Un zapis a lui Ion Bujoranul ci au vândut o parte di (...) din sat din Tămășeni vornicu(ui) Lupului Costachi.

Izvod di funi(i) ci s-au găsât în Tămășeni.

6 funii, 14 stânjini, 5 paslmi, s-au aflat în capătul dispre răsărit în parte(a) di sus în hliza ce(a) scurtă dispre Cărpești.

---

[49] Datat după hotarnica din 20 februarie 1783; a se vedea ANI, Colecția Documente, 422/34.

28 funii s-au tras pi muche(a) dealului din parte(a) scurtă în gios pi drumul pi deasupra Gărzului până în hotarul Mănăstirii Floreștii, tot din hotarul Tămășenilor.

5 funii, 4 stânjeni, parte(a) călugărească pi din gios.

794 di stânjin(i) și 5 palmi să fac pi tot hotarul Tămășenilor cu parte(a) scurtă până în hotaru(l) Floreștilor.

<Pe verso>:

68

Un izvod neiscălit și fără vălet în carili s-ar fi arătând cumpărături a vor(ni)c(u)lui Lupul din sat(ul) Tămășănii, arătându-să și măsorișteа Tămășănil(o)r până în hotarul Floreștil(o)r.

No. 122

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 422/65, original.

---

[1] Datat după hotarnica din 20 februarie 1783; a se vedea ANI, Colecția Documente, 422/34.

43. **1784 iunie 3**

Înștiințare să face cu această mărturiie, că aducându-mi luminată carte(a) preînălțat(ului) domnului nostru mărie sa Alixandru Costandin v(oie)v(o)d, preutul Pricopii, Gheorghii Pârlici și cu alții ai lor răzeș(i) di moșiia Mărtinești, ce sânt pe apa Similii la acest țin(ut) al Tutovii, întru care scriie că la divan înnainte(a) dum(nea)lor veliților bo(i)eri ci au giudecat fați numiții mai sus răzeș(i) cu Petre Miclescul, pentru trei hotară de moșiie, anume Mărtinești, Dobromirești și Pătrășcanii, arătându numiții răzeș(i) cum că în Mărtinești ar fi având baștină, iar în Dobromirești și în Pătrășcani ar fi având cumpărături. Și dupe toată cercetare(a) ce s-au făcut pricinii aceștiia s-au dovedit precum preutul Pricopii cu alții ai lui au trei părți în Mărtinești, și Petre Miclescu a patra parte, adică un bătrân Petre Miclescu și răzeșii trei bătrâni. Iar pentru Dobromirești și Pătrășcani neavând preutul și cei înpreună cu dânsu(l) dovez(i) încredințate că ar fi având cumpărături au rămas pân(ă) când vor aduce dovez(i) vrednice de crediniți și atunce(a) cu giudecată să-ș(i) caute, dar pân(ă) atunce(a) să nu intre cu stăpânire în Dobromirești și în Pătrășcani, fără numai să-ș(i) stăpâniască acei trei bătrâni din Mărtinești ce li s-au ales cu giudecată.

Deci cerșind preutul și ceialanți ai lui ca să li să hotărască acei trei bătrâni din Mărtinești mi să poronceș(ti) să mergu acolo la fața locului și după hotărâre(a) giudecății să fac cercetare cu amăruntul din scrisori ce vor fi având, atât preutul cu ai lui și Petre Miclescul, cum și din mărturiile oamenilor bătrâni megiiaș(i) de pin prejur, să aflu și să dovidesc drepti marginili Mărtineștilor pe undi au umblat din vechi. Apoi să o măsor în lungu și în curmeziș și să o fac în (...)[1]tru părți pe patru bătrâni, din care trei bătrâni să-s(e) la stăpânire(a) preutului Prico(pi)[2] cu niamurili lui, și un bătrân la stăpânire(a) Petrii Miclescului, alăturându-l lângă (...)[3]părți di moșiia ce mai are el, apoi să dau mărturiie hotarnică în semne.

(Du)[4]pe luminată poronca măriei sali lui vod(ă) însumi eu am mersu la fața numitii moșii (și am)[5] adunat pe toț(i) răzeșii și alți înpregiuraș(i) oamini bătrâni, undi fiind fați atât preutul (Pri)[6]copii și alții ai lui, cum și Petre Miclescul, întâi marturilor am cetit carte(a) d(e) (bl)[7]estem ce au scos preutul Pricopii de la preosfinție sa părintili mitropolitul ca ce(...)[8] pe cum vor ști să mărturis(e)ască adivărul în frica lui Dumnezău pe unde au umblat hotar(ele)[9]aceștii moșii din vechiu. Și au arătat că despre apus să hotărăști în codru pe zare(a) dialului cu moșiia Mânzații, și din jos pe apa Similii cu moșie Pleșeștii, și din sus cu moșiia Pătrășcanii, iar pentru hotarâli din parte(a) despre răsărit au mărturisit în multe chipuri. Unii au zis că Mărtinești sântu numai din apa Similii spre apus pân(ă) în zare(a) dialului despre despre Mânzaț(i), și din apa Similii spre răsărit sântu Dobromirești, care trecându piste zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara mergu la răsărit pân(ă) în zare(a) dialului despre Coruești, ce vin de apa Bogdănii. Alții au răspunsu că Mărtinești sântu din zare(a) dialului despre apus de apa Similii și trecându la răsărit piste Simila mergu pân(ă) în zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara și acolo îș(i) dau coaste cu Dobromirești.

Deci văzindu că arătării lor sânt nepotrivite li-am zis ca să priim(e)ască carte de blestem și să mărturis(e)ască pentru costișa ce iaste despre răsărit de apa Similii de iaste de Mărtinești sau de Dobromirești, și n-au vrut ca să o priim(e)ască zicându că nu pot ști adivărul, iar stăpânind au apucat pe Gavril Gheuca, însă de au fostu cu nume de de Mărtinești sau de Dobromirești au dat samă că nu știu, fiind aceli moșii alături una cu alta și nehotârâte vreodată în zilile lor.

Dintru al cărora arătări neputându-să înțălegi nimică am zis Petrii Miclescului să arete însuș(i), fiind că aceli moșii le are în stăpânire de atâta vremi, și-au răspunsu că și unchiul său Gavril Gheuca și el de cându le are în stăpânire Mărtinești îi știe din apa Similii spre apus pân(ă) în zare(a) dialului, iar din apa Similii spre răsărit piste zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara pân(ă) în zare(a) dialului despre Coruești au știut și au stăpânit Dobromirești. Asupra cărora zisuri a lui au arătat și un zapis dovadă în care arată Dobromireștii pe apa Similii și cu vad de moară în Simila. Și au mai adus doi oamini marturi, anume Gavril Haiul și Pamfili Rusul ot Coruești, cari (au)[10] mărturisit înainte(a) me(a) cu sufletile lor că de când ținu minte tot pe aceli moș(ii) (s-a)[11]u hrănit și tot pe Gavril Gheuca l-au apucat stăpânindu și dijmuindu și a(...)[12] răsărit și despre apus de apa Similii, dar cu ce nume de moșiie dijmuia au (...)[13]că nu știu, care s-au socotit a fi adivărul de vremi ce Gavril Gheuca era cum(...)[14]în Mărtinești și în Dobromirești. Și fiindu moșiile neale(a)să una de alta și n(...) (...)[15]ârâte au stăpânit în tot locul, mai vârtos și trăindu acolo lângă dânsili în Pătră(șcani)[16].

Deci am zis și preutului Pricopii ca să arete vreo dovadă încredințată de trecu Mărtinești piste apa Similii spre răsărit și de să suie pân(ă) în zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara, și au arătat un zapis din anul ҂ѕрл <7130/1622> априлии ѣї<15>, întru care scriie că un Simion ot N(…)[17]u au pus zălog o moșie, anume Dobromireștii de pe apa Similii ot țin(utul) Tutovii, lui Chicoș stolnicul, care moșiie iasti și stâlpită în hotară, arătându că hotarâli ei umblă pân(ă) zare(a) dialului despre răsărit despre Coruești, și din sus pân(ă) în baltă, și să pogoară pân(ă) la Pătrășcani pe drum, și din jos pân(ă) în piscul cel înaltu, care zapis iaste cu câț(i)va ani mai mare decât a Petrii Miclescului și cu arătare(a) ce face hotarălor nu aduce pe

Dobromireşti pân(ă) în apa Similii, ce numai că să pogoară pân(ă) la Pătrăşcani pe drum şi să înţălegi că Dobromireştii vin piste vale(a) Similişoarii spre apus pân(ă) unde să întâlnescu cu Pătrăşcanii, apoi făcându în josu dau coaste cu Mărtineştii.

Şi pentru ca să-s(e) poată cunoaşte adevărul am zis Petrii Miclescului să arăte pentru moşiia Pătrăşcanii fiind că o are la stăpânire mai înainte de Mărtineşti şi de Dobromireşti pân(ă) unde mergi din apa Similii spre răsărit, şi au dat samă că nu ştie fără numai că au stăpânit.

Deci preutul Pricopii au adus şi martur pe un Toader zet Ştubeiu, carili nici răzăşiie are în Mărtineşti, nici iaste rudeniie cu preutul, şi sărutându carte(a) de blestem au mărturisit înnainte(a) me(a) cu sufletul lui că cosindu socru-său Toader Ştubeiu într-un loc ce să numeşti Chiulişa pe costişa despre răsărit de apa Similii ar fi mersu acolo la dânsul Gavril Gheuca şi întrebându-l cui coseşti, au dat samă că coseşti Mălancăi, mătuşa preutului. Apoi Gavril Gheuca au mersu şi au descălecat suptu nişti stejeri ce să numesc a Petrii, şi chemându pe socru-său Toader Ştubeiu după altă multă vorbă ci-au avut i-au spus şi aceasta că pe acolo iaste moşiia Malancăi numai o sup(une)[18] el fără dreptati, şi de să va întâmpla ca să moară el înainte(a) lui Ştubeiu să (…)[19]e cu adivărat că moşiia iaste driaptă a Malancăi şi ca să spue niamurilor ei, căci de va tăgădui apoi blestemul va fi asupra lui şi asupra ficiorilor lui. Şi pentru aceia Ştubeiu ca să nu fie suptu blestem au (s)[20]pus ficiorilor lui şi lui Toader, ginerilui său, dându-le poroncă ca oricând v(a)[21] fi întrebare şi cercetare să mărturis(e)ască dupe arătare(a) lui ca să nu fie suptu bluestem. Au mai mărturisit şi un Ion Băncilă, om bătrân, neavându pâine pe costişa despre răsărit de apa Similii la vremea(a) săcerişului au venit Mălanca şi i-au potcit clăile. Deci lăsându obicinuita dejmă acolo pe câmpu cini a fi luat-o au dat samă că nu ştie.

Din care zapis ce iasti la mâna preutului şi din arătărili acestor marturi s-au înţăles că Mărtineştii trecu piste apa Similii la răsărit şi mergu pân(ă) în zare(a) dialului dintre Simila şi dintre Similişoara, dar cu toati aceste(a) vrându ca să aflu cel mai încredinţat adivăru am cercetat şi curgerile moşiilor, atâta acestora, cât şi altora ce să răzeşescu cu dânsile, şi s-au aflat că lungul Mărtineştilor şi a Dobromireştilor din parte(a) din jos purcede din hotarul Pleşeştilor şi mergu alături în jos, adică Mărtineştii pea pa Similii şi Dobromireştii pe vale(a) Similişoarei pân(ă) unde Mărtineştii dau în coastili Pătrăşcanilor, şi Dobromireştii trecându alături(a) în sus pe la capul Pătrăşcanilor pe zare(a) dialului dintre Simila şi dintre Similişoara dau în coastili unii moşii ce să numeşti Bălaciu[22]. Am căutat şi curgire(a) moşiei Pleşeştilor care iasti alături(a) şi pe din jos de aceste(a), şi s-au aflat că curge din zare(a) dialului despre Mânzaţ(i), şi trecând la răsărit peste Simila mergu pân(ă) zare(a) dialului despre Coruesti, fiind că dialul dintre Simila şi dintre Similişoara să sfârşaşti acolo între hotară.

Aşijdere, şi în parte(a) de sus am căutat curgire(a) moşiilor şi s-au aflat că Pleşenii care sântu alături(a) şi pe din sus de Pătrăşcani p(urce)[23]g iarăş(i) din zare(a) dialului despre Mânzaţ(i) şi trecând la răsărit piste apa Similii mergu pân(ă) în zare(a) dialului dintre Simila şi dintre Similişoara. Şi dintru aceasta s-au cunoscut că şi Pătrăşcanii fiind alături(a) pe din jos trebui(e) asămine să le fie curgire(a), mai vârtos că şi zapisul preutului ce s-au arătat mai sus după încun(…)[24]are ce în sămni face Dobromireştilor nu-i pogoară piste zare spre apus pân(ă) în apa Similii, ce numai zice că să pogoară pân(ă) la Pătrăşcani pe drum. Şi să cunoaşte că pân(ă) în

zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara sântu Dobromirești, iar mai multu spre apus nu trec.

Așijdere, și Pătrășcanii dupe arătare(a) acestui zapis să înțălegi că merg la răsărit piste Simila, iarăș(i) pân(ă) în zare(a) aceia, cât și răposatul Costandin Sturza spat(ar) a(u) (du)p(ă)[25] hotărâtura ce au făcut Pătrășcanilor mai în trecuta vremi, iarăș(i) pân(ă) în zare(a) aceia i-au su(i)t, și să înțălegi că pân(ă) acolo sântu cu adevăratu.

Iar ce(a) mai mare și încredințată dovadă s-au aflat dintr-un ispisoc al dumisali vornicesii Catrinii Rusătoai de la răposatul Ștefan vod(ă), cari iasti din anul ѯ ѕцчф <6999/1491> генар(їие) ѕї <16>, întru care scrie că Stana, fata lui Dragomir Cașotă cu alții ai săi de bună voe lor au vândut a lor driaptă moșie un sat pe Simila unde au fost Bălaciu Movilii păharnicul dreptu 130 de zloț(i) tătărăști, și dintru altu ispisoc ce iaste la mâna răzeșilor de Pleșani, iarăș(i) de la Ștefan vod(ă), tot dintr-un an și tot dintr-o zi cu cel mai sus arătat, întru care scriie că iarăș(i) ace(a) Stana, fata lui Dragomir Cașotă, cu niamurile ei au vândut a sa driaptă moșiie un satu pe Simila, unde au șezut Mihaiu din sus de Bălaci, lui Toader Pleșan drept 100 de zloț(i) tătărăști, care moșii măcar că acesti ispisoaci le arată pe Simila, dar sântu pe Similișoara și de atunci pân(ă) acum au arătat răzășii de Pleșani că tot acolo li-au stăpânit fără a nu treci piste zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara, și arată ispisoacile Simila nu pentru că doar sântu pe vale(a) ei aceli moșii, ce pentru un sămnu statornic fiind apă curgătoare ca să nu să poată rătăci moșiile.

Așadar să cunoaște(e) vederat că și Dobromireștii nu mai trecu spre apus piste zare(a) aceia, căci de ar fi fost mai lați(i) trebuia să fie mai scurți decât Mărtinești, iar de vremi ce sântu mai lungi decât Mărtinești, apoi nu pot să fie și mai lați(i).

Deci am măsurat la o piiatră hotar ce au arătat preutul Pricopii și alții ai lui că desparte Pătrășcanii de Mărtinești, care iasti despre apus de apa Similii din dial de drum și puțin mai la vali și mai în jos de colțul casii Petrii Miclescului ca să încep a măsura, și au răspunsu Petre Miclescul precum hotarul ce desparte între Mărtinești și între Pătrășcani nu iasti acela ce mai în jos pe margine(a) unui rediu ce iaste mai în jos de casa lui în margine(a) siliștii, și căutându-să nu s-au aflat piiatră hotar. Au mai arătat și aceasta că ace(a) piiatră hotar s-au pus lângă casa lui de vr(e)o doaăzăci și mai bine de ani, iar nu iasti vechi, și zicându-i că de vremi ce nu desparte piiatra aceia între Mărtinești și și între Pătrășcani cum au putut-o suferi atâțe ani să ste(a) înainte(a) casii lui și să nu tragă judecată. Și au dat samă că i-au fostu[26] scrisorili Pătrășcanilor prăpădite și pentru aceia au suferit. Apoi cerând scrisorili Pătrășcanilor li-au arătat și cercetându-li nici într-una nu s-au găsit ca să arête pe unde sântu hotarâli din vechiu, ce numai hotarnica Mărtineștilor care iasti iarăș(i) la mâna lui arată din piiatra aceia în jos Mărtinești și în sus Pătrășcani, și așa au stăpânit și el de la hotărâtura aceia și pân(ă) acum, adică din piiatră în sus Pătrășcani, și în jos Mărtinești, însă cu hotărâturili ce s-au făcut mai înainte s-au ales numai Pătrășcanii de Mărtinești, iar nu și de Dobromirești, fiind toati în stăpânire(a) Petrii Miclescului.

Deci cunoscându-să că acel hotar s-au pus atunce acolo cu priimire(a) lui după cum și cu stăpânire(a) au urmat. Din piiatra aceia am început a măsura în jos

pe drumul despre apus de apa Similii lungul p(r)in mijlocul moșiei pân(ă) într-o piiatră hotar ce desparte Mărtineștii de Pleșești, care iasti în margine(a) pădurii din dial de drumu, și s-au găsit 1687 stânjăni, 4 palmi, lungul moșii, apoi mergându în zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara în dreptul p(i)etrii de lângă casa Miclescului s-au făcut sămnu drept în zare(a) dialului, și de acolo am început a măsura pe zare în jos, adică pintre Dobromirești și pintre Mărtinești pân(ă) în dreptul pietrii ce iasti în margine(a) pădurii despre apus de apa Similii și făcându-să sămnu și acolo, s-au găsitu 1755 stânjâni. S-au măsurat și curmezișul Mărtineștilor, capătul din sus, pe lângă Pătrășcani, începând din zare(a) dialului dispre Mânzaț(i) piste apa Similii pân(ă) în zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara și s-au găsit 889 stânjâni, 4 palme.

Așijdere s-au măsurat și capătul din jos pe lângă Pleșești, începându iarăș(i) din zare(a) despre Mânzaț(i) piste apa Similii pân(ă) în zare(a) dintre Simila și dintre Similișoara, și s-au găsit 508 stânjâni. S-au măsurat și capetili moșiei Dobromireștilor în curmeziș, începându la capătul din sus din zare(a) dialului dintre Simila și dintre Similișoara pân(ă) în zare(a) dialului despre Coruești și s-au găsit 595 stânjâni. Măsurându-să și capătul din jos iarăș(i) din zare(a) dintre Similișoara pân(ă) în zare(a) despre Coruești, și s-au găsit 572 stânjâni, 4 palme. Și așa s-au încheiat măsuratul acestor moșii.

Însă fiind că Petre Miclescu nu s-au odihnit cu cercetare(a) și alegire(a) aceasta și au cerut de iznoavă judecată, pentru aceia pe bătrâni după hotărâre(a) luminatului divan nu s-au înpărțitu, nici cu pietri hotară nu s-au stâlpit, ce după poroncă s-au făcut hartă de toată stare(a) acestor moșii și li s-au pus zi de soroc pisti doaă săptămâni ca să-s(e) afli la Iaș(i) și o parte și alta, cărora după cum li să va hotărî judecata de la luminatul divan și despre ce parte să i să aliagă un bătrân a Petrii Miclescului, despre aceia parte i să va da. Și atunce după cum a fi poronca și hotărâre(a) judecății să va stâlpi și cu pietre hotară.

Deci dupe cercetare și alegire(a) ce le-am făcut numitii moșii Mărtineștii am dat această mărturiie la mâna preutului Pricopii și altor niamuri a lui ca să le fie de îndreptare.

***ⷭ҂ⷯⷮ҃ <1784> ѝѯ҃ниє ҃г <3>.**
<ss> (…), biv vel stol(nic).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 12, copie.

[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21] Rupt.
[22] Ilizibil.
[23, 24, 25, 26] Rupt.

44. 1785 mai 15

Ио Ѧлеѯандръ Иоан Мавроκордат В(оие)вода бож(ї)ю мил(о)ст(їю), г(ос)подар(ъ) Ѯ(емли) Молдавскои. Credincioș(i) bo(i)erii domnii mele dumn(ea)v(oastră) Iordachi Lambrino, biv vel pah(arnic) i Costin Negre, biv vel stol(nic), is(pravnici) de ţinut(ul) Tutovii. Fiindu că prin jalba ce-au dat Antonie, egumenul măn(ă)stirii Floreştii, au arătat că măn(ă)stire(a) la acel ţinut are părţi de

moşii în Toporăşti, în Luceşti, în Broşteni, în Baboşeni, în Fireşti şi în Micești, care nefiindu hotărâte despre alţi răzeş(i), au cerut ca să s(e) rânduiscă hotarnici să le hotărască. Drept aceia scriem dumn(ea)v(oastră), întâiu să aduceţ(i) faţ(ă) pi toţ(i) răzeşii acelor moşii şi după cercetare(a) ce veţ(i) face dovedindu-s(e) că mănăstire(a) are părţ(i) într-aceli hotară făr(ă) de pricină, apoi din mazilii acelui ţinut să rânduiţ(i) oamini cu frica lui D(u)mnezeu şi carii vor fi avându ştiinţe la hotărât, carii mergându la stare(a) moşiilor unde aducându di faţ(ă) şi pe toţ(i) răzăşii, după cercetare(a) ce vor face scrisorilor de îmbe părţile, câte să vor afla drepte părţile măn(ă)stirii să le aleagă deosăbit di cătră părţile altor răzeşi, stâlpindu-le şi cu pietri hotară pe la locurile ce să va căde(a), să de(a) şi mărturii hotarnice în semen şi în stănjini pi rânduială, iscălite atât di dănşii şi di toţ(i) răzeşii înprejuraşii, cât şi de dumn(ea)v(oastră). Iar fiind pricină între răzeşii vreunii moşii, acolo cu pietri să n-o stălp(e)ască, ci dumn(ea)v(oastră) să daţ(i) mărturie cu cu toată curgire(a) pricinii în care la parte(a) ce să va căde(a) şi cu hartă de stare(a) locului prin zi de soroc să-i trimiteţ(i) la divan ca să ste(a) la giudecată. Aceasta scriem.

1785 mai 15

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioși bo(i)erii domnii meli dum(nea)v(oastră) Iordache Lambrino, biv vel pah(arnic), Costin Negre, stol(ni)c, is(pravnici) de ţin(u)t(ul) Tutovii, **датис здравиєм**; **Прочи вел лог(о)ф(є)т**; S-au trecut condică / Andrei cond(i)car; Egumenul de Floreşti;

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 13, copie, difolio, un rezumat în limba greacă; Rezumat în ANI, Fond mănăstirea Floreşti, I / 28, nr. 13.

EDIȚII: Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 157-158, nr. 173; Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 23, nr. XXII (rezumat).

45. **1785 iulie 2**

7115 <1606> oct(ombrie) 13. Velet ispisocului domnului Sămi(o)n Movila vo(ievo)d di întăritură pe parti(a) lui Ion Surtă din Micești și din Stăngaci.

1905 s-au ales cu hotarnica Popăscului și Sânchitriului adeverită de pah(arnicul) Iordachi Lambrino ci-i din velet 1785 iuli(e) 2.

1049 să faci drept parte(a) mănăstirii.

856 înpresurare.

De la visterie.

Cătră cin(s)t(it) dumn(ealui) pah(arnicul) Ioan Jora. Tutova.

De nu va fi în Bârlad cu (…) să-s(e) triimată îndată, (f)[1]iind grabnică trebu(ință)[1].

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, II/2, original.

[1] Rupt.

46. **1785 iulie 6**

Ио Алѣ҃андр҃ Иоан Маврокордат В(оие)вода бж҃ію мил(о)ст҃ію, г(ос)подар(ъ) З(емли) Молдавскои. Credincioș(i) bo(i)erii domnii méle, dum. Iordachi Lambrino biv vel pah(arnic) i dum. Costin Negre biv vel stol(nic), isprav(ni)ci de ținut(ul) Tutovei, săn(ă)tate. Să face știre dum(nea)v(oastră), că domnii mele au dat jalobă Necolai Romașco ot Vasluiu, arătând că un moș al său Antonie Mogâlde, ce ar fi fost egum(en) la Florești, ar fi dat danie besericii de la Popești ot Tutova 100 matce, care stupi rămâind la mâna unui Vasile din Tătărăni ot Fălciiu și al Ioniț(ă) de la Popești ot Tutova, carii ar fi fra(te) cu jăluitoriul, pentru care stupi, cum și pentru niște veșminti i cărți ce li-ar fi luat tot acéia, fiind apucaț(i) în anii trecuț(i) ca să le dea la biserica de la Popești după diiata acelui Antonie egum(en), după giudecata ce ar fi avut la isprav(ni)cie, mai (i)ertânduli-s(e) acelora 40 stupi, ar fi rămas să de(a) 60 stupi și veșmintele și cărțile; Și fiind că nici păr(ă) acum nu le-ar fi dat, au cerșut jăluitoriul dreptate și înplinire, după cum pre largu veț(i) înțelegi din răvaș(ul) de jalobă care s-au triimis. Deci, iată scriem dum(nea)v(oastră) să scrieț(i) la is(prăvnicia) de Fălciiu să triimită pe acel Vasile din Tătărăni, și aducând și pe frate-său Ioniț(ă) de fațe să cercetaț(i), și fiind precum arată jăluitoriul, ce ari cu drept de înplinit, să înpliniț(i) și să daț(i) la epitropii bisericii din Popești, așezându-i acolo cu dreptate(a) ce s-a cădea, ca să nu mai jeluiască, dând și carte de giudecată la parte(a) ce s-a cădea. Aceasta scriem.

***ᲐΨΠЄ <1785> иѳли(є) ѕ҃ <16>.**

<Pe verso-ul filei a doua>: Credincioș(i) bo(i)erii domnii méle, dumi. Iordache Lambrino biv vel pah(a)r(nic) i dumi. Costin Negre biv vel stol(ni)c, isprav(ni)ci de ținu(tul) Tutovii, datise zdraviei. / Romașco; Proci vel log(o)f(ă)t;

S-au trecut la condică / Andrei cond(i)car;

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 618/15, original.
EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 23-24, nr. XXIII.

---

[1] Rupt.

47. **1786 februarie 16**

Facim știri cu această mărturii hotarnică, că din luminată poronca preînălțat(ului) domnului nostru mărie sa Alixandru Ioan Mavrocordat v(oie)vod, fiind rânduit cu dum(nea)lui Lupul Balș biv vel sardar i cu dum(nea)lui Gheorghi Costandachi biv vel stol(nic), isprav(ni)ci de ținut(ul) Tutovii, ca să mergim să alegim și să hotărâm niști părți de moșii a sfintii mănăstiri Floreștii, ce le ari cumpărătură și danii, și alti părți de moșii ce ar fi baștină și cumpărături cu zapisă sfinție sa părintili Antoni Cozma eg(u)menu(l), la acest ținut a Tutovii, pe apa Racovei, din Ivănești, i din Stoi(e)nești, i din Broșteni, și din Poiana Chilii, ce iasti într-un hotar cu Ivăneștii, după jaloba ce-au dat cătră mărie sa vodă părintele Anton,

eg(u)menu(l) sfintii mănăstiri Floreștii, cum că ari acesti părți de moșii baștină și cumpărături, cum și sfânta mănăstiri ari iarăș(i) cumpărături și danii.

După luminată poronca preînălțatului domnu, mergând la numitili moșii înpreună cu Pavăl Docan i cu Gheorghii Talpeș, mazili de ținut(ul) Tutovii, fiind rânduiți vechili dinspre parte(a) dum(ilo)rsali bo(i)erilor isprav(ni)ci, am strânsu pe toț(i) răzeșii acestor moșii și alți înpregiurași, anumi (I)oniți Hușanu, mazil și răzeș, i Iorest Hușanu monah, i Gavril sin Cazimiroai, i Gheorghii sin Ioniță Hușanu, i Grigorii zet Hușanu, i Antohi Lungu, i Ioniță Mustăreț(i)[1] Ștefan Mustăreț, i Ichim Stratul, i Costandin Ichim, i diiaconu(l) Ioniți, i Luca Iacob, i Vasile Cojocariu, i diiaconu(l) Ichim din Toporăști, i Iftimi Moșaimultă, i Gavril, frate lui din Stăngaci, i Tănas Doroș de la Albești, din ținut(ul) Vasluiului, i Căsiian Mătani, i Miron Leurdă, i Simion Leurdă, Vasili Văjiian, i Nistor Doroș, i Mihălachi Leurdă, i Costandin Ciohodariu biv vătaf za copii, răzeș de Broștenii de Gios, i Pascal Strezăscu, i Costin Strezăscu, i Costandin Tiron, i Iordachi Sion, i Mihaiu vătaf, tot răzeș de Broșteni i de Coșăști.

Și așe fiind fați cu toții adunați la un loc înpreună cu părintile Antoni Cozma eg(u)menu(l) i părintile Athanas proin eg(u)men, am făcut funi(a) de 20 stănjăni și stănjănu(l) de opt palmi g(os)p(o)d, și întâi am mersu la moșie Broștenii de Sus, în capul moșii din sus, la o piatră hotarnică ce disparti Broștenii de Coșăști, și de acolo am început a măsura în gios lungu(l) moșii păn(ă) în hotaru(l) Broștenilor de gios, păn(ă) într-o piatră iarăș(i) hotar vechiu ce disparti Broștenii de Sus de Broștenii de Gios, și s-au găsât toată moșie Broștenii de Sus 81 pământuri, opt stănjini, 4 palmi, și lungu(l) pământului de 200 stănjini, iar latul de 20 stănjini, și întrebând pe răzeși în câți bătrâni umblă acesti moșii, ei ni-au arătat cum că să înpartu în șapti bătrâni, ficiorii lui Nistor, anumi Necula de Tulești, i Ștefana, i Chiriiac călugărul, i Chiriiac Naciul, i Costandin, moșu(l) Ancuții, i Vasili Doroș, i Mărica Ghindăroai; și înpărțindu-să pe acești 7 bătrâni, să vini de un bătrân câte 11 păm(ânturi), 12 stăn(jini) i 5 palmi. Și întâiu scoțindu-să 11 păm(ânturi), 12 stăn(jini), 5 palmi, un bătrân întreg a Neculii de Tulești, baștina părintelui Antoni Cozma, eg(u)min(ul), ce o înparti în doauă cu Antohi Lungu, și s-au dat acesti pământuri în capul moșii de gios, și s-au mai dat 9 păm(ânturi), 7 palmi, parte(a) lui Tănas(ă) Doroș, ce ari doauă părți cumpărătură de la Anița și Arhirie din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și a trie parti din a trie parti, baștina lui tot din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și sau mai dat 2 păm(ânturi), 11 stănjini, 3 palmi, parte(a) lui Iftimi Moșiimultă și a lui Ion, ficiorul Sandii, din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, și s-au mai dat 1 pământ, 5 stănj(ini), 6 palmi, 4 parm(a)ce, parte(a) lui Nistor, a trie parti din a trie parti din bătrân(ul) lui Vasili Doroș, și osăbit s-au scos din doi bătrâni și o a trie parti din părțile Hușenilor, 3 păm(ânturi), 7 stăn(jini), 7 palmi, parte(a) lui Vasilică Hușanu, ce o ari cumpărătură părintile Antoni Cozma eg(u)menu(l) cu zapis; și acesti părți s-au stâlpit tot la un loc cu a părintelui Antoni eg(u)menul, undi s-au pus piatră hotar în coștișă, din dial de drum dispre răsărit și din sus de moară, și s-au făcut și buor într-un ștejar în margine(a) codrului în dreptu(l) hotarului dinspre Hârsova; și s-au dat 5 păm(ânturi), 16 stănj(ini), 2 palmi, 4 parmaci pol bătrân(ul) lui Ichim Stratu cu neamul lui, baștina lor din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciu, și s-au stâlpit cu o piatră hotar, și s-au mai dat 5 păm(ânturi), 16 stăn(jeni), 2 palmi, 4 par(ma)ce pol bătrân, baștina lui Ion Naciul cu neamul lui, tot din bătrânu(l) lui

Chiriiac Naciul, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 3 păm(ânturi), 17 stăn(jeni), 4 palmi, 2 parm(a)ce popii lui Neculaiu, ce ari baștină a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au pus piatră hotar; 1 păm(ânt), 5 stăn(jeni), 6 palmi, 4 parm(a)ce, Lucăi lui Iacob, baștina lui a trie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasile Doroș, și s-au pus piatră hotar; și s-au dat 24 păm(ânturi), 15 stăn(jeni), 6 palmi, 4 par(ma)ce Hușenilor, doi bătrâni, anumi Chiriiac călugărul, ce-l au danii cu zapis, i Costandin, moșu(l) Ancuții, cumpărătură, și o a trie parti baștina lor din bătrânu(l) Ștefanii, moașa lor, i cu un pământ, 5 stăn(jini), 6 palmi, 4 par(ma)ce, daniia lui Iorest Hușanu monah, ce o ari de la Tofana, sor(ă) lui Vasili Moșiimultă, a trie parti din a trie parti, din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, însă fără parte(a) lui Vasilică Hușanu, ci iasti vândută părintelui Antoni eg(u)menu(l), și s-au stâlpit iar și cu piatră hotar; și s-au mai dat 3 păm(ânturi), 17 stăn(jeni), 4 palmi, 2 par(ma)ce, lui Miron Leurdă cu neamul lui, baștina lor a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, moașa lor, și s-au pus piatră hotar; și s-au dat 7 păm(ânturi), 15 stăn(jini), 4 parm(a)ce, lui Gavril și Nistor, frați(i), doauă părți dintr-un bătrân din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, adică o parti ce o au danii cu zapis de la Măriuța Frunzoai și o parti baștina lor, și s-au încheet tot hotarul Broștenilor.

I mers-am și la moșie Stoi(e)nești înpreună cu toț(i) răzeșii și am măsurat tot cu această funi(e), și întâiu am început a măsura din capul moșii din sus, dintr-o piatră hotar vechiu ce disparti Stoi(e)nești de Coșăști, pe muche(a) dealului în gios păn(ă) în pârău(l) Coșăștilor, undi să înpreună cu Racova, și s-au găsit 30 păm(ânturi), din cari scoțindu-să 7 păm(ânturi), siliște(a) Stoi(e)neștilor, au rămas de câmpu 23 păm(ânturi), și înpărțindu-să iarăș(i) pe 7 bătrâni, ficiorii lui Nistor de mai sus arătați, să vin de un bătrân câte 3 păm(ânturi), 5 stăn(jeni), $(5)^2$ palmi, 4 par(ma)ce, și s-au pus o piatră hotar din dial de un țintirim vechiu, undi s-au dispărțit siliște(a) de câmpu, și din piatră în sus s-au dat 3 păm(ânturi), 5 stăn(jeni), 5 palm(e), 4 par(ma)ce, un bătrân baștina părintelui Antoni eg(u)minu(l), ce o înparti în doauă cu Antohi Lungu. Osăbit s-au mai scos 19 stăn(jini), 1 palm(ă), 2 parmaci, parte(a) lui Vasilică Hușanu din părțile Hușenilor, ce le ari cumpărătură părintele Antoni Cozma, și iar s-au mai scos 14 stăn(jini), 4 palmi, 6 parmaci, parte(a) lui Iftimii Moșiimultă și a lui Ion, ficiorul Sandii, doauă părți din a trie parte din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, și 7 stăn(jini), 2 palmi, 3 parmaci, s-au scos parte(a) lui Nistor a trie parti din a triia parti din bătrânul lui Vasili Doroș, și acesti părți s-au stâlpit cu o piatră hotar tot la un loc cu a eg(u)menului; și s-au dat 7 stăn(jini), 2 palmi, 3 par(ma)ce, Lucăi lui Iacob, a trie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au dat 1 pământ, 12 stăn(jini), 6 palmi, 4 parmaci, lui Ichim Stratu cu neamurili lui, pol bătrân baștină din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciul, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au mai dat 1 păm(ânt), 12 stăn(jini), 16 palmi, 4 par(ma)ce lui Ion Naciul cu neamul lui, pol bătrân din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciul, ce-l au baștină, și s-au stâlpit cu hotar, și s-au mai dat 1 păm(ânt), 1 stăn(jen), 1 stăn(jin), 7 palmi, 2 par(ma)ce, popii lui Neculaiu, a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au mai dat 2 păm(ânturi), 3 stăn(jini), 6 palmi, 4 par(ma)ce, lui Gavril și Nistor, frați, doauă părți dintr-un bătrân, din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, adică a parti ci au danii de la Măriuța Frunzoai cu zapis și o parti baștina lor, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au dat 2 păm(ânturi), 11 stăn(jini), 7 palmi, lui Tănas(e) Doroș, ce ari

doauă părți cumpărătură cu zapisă de la Anița și Arhirie din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și a trie parti din a trie parti baștina lui, tot din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au dat 1 păm(ânt), 1 stăn(jen), 7 palmi, 2 par(ma)ce, lui Miron Leurdă cu neamul lui, baștina lor, a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 6 păm(ânturi), 19 stănjini, 3 palmi, 3 par(ma)ce Hușenilor, doi bătrâni, anumi Chiriiac călugărul, ce-l au danii cu zapis și un bătrân ce-l au cumpărătură de la Costandin, moșu(l) Ancuții, și o a trie parti baștina lor din bătrânu(l) Ștefanii, moașa lor, însă cu 7 stăn(jini), 2 palmi, 3 par(ma)ce, danie lui Iorest Hușanu monah, ce o ari de la Tofana, sor(a) lui Vasile Moșiimultă, a trie parti din a trie parti din bătânu(l) Măricăi Ghindăroai, fără parte(a) lui Vasilică Hușanu ce esti vândută la părintile Antoni eg(u)menu(l), și s-au stâlpit cu piatră hotar.

Iar siliște(a) Stoi(e)nești s-au stâlpit 2 păm(ânturi), 12 stănj(eni), 4 palmi, 3 parmace, părintelui Antoni eg(u)menu(l), însă un pământ, bătrânu(l) Neculai de Tulești, și 12 stăn(jini), 11 palmi, ce-au cumpărat de la Tănas(ă) Doroș, ce-au avut-o și Tănas(ă) Doroș cumpărătură de la Arhirie și Anița, iar pa(r)te(a) lui Tănas(ă) ce o ari în siliști de baștină, a trie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, au rămas nevândută, și 5 stăn(jini), 6 palmi, parte(a) lui Vasilică Hușanu, și 4 stăn(jini), 4 palmi, parte(a) lui Iftimi Moșiimultă și a lui Ion, ficiorul Sandii, din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, și 2 stăn(jini), 2 palmi, parte(a) lui Nistor, tot din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, 6 stăn(jini), 5 palmi, 3 par(ma)ce, parte(a) lui Miron Leurdă din bătrânu(l) Ștefanii, cari acesti părți de siliști, toate au (i)ești în vânzari(a) părintelui Antoni, și s-au stâlpit cu piatră hotar, iar părțile celoralalți răzăș(i) au rămas să-și stăpâniască fiiștecare parte(a) lui, și s-au încheet tot hotaru(l) moșii Stoi(e)nești.

Mers-am și la moșie Ivăneștii, și întâiu am pus piatră hotar din dial și din gios de casa lui Ioniți Hușanu, undi disparti câmpu de siliști, și dintr-ace(a) piatră am început a măsura câmpu(l) Ivăneștilor tot cu măsura de mai sus arătată, în gios păn(ă) în pârău(l) mănăstirii Hușanilor, și s-au găsit 43 păm(ânturi), însă o curătură ce o ari Ioniți Hușanu făcută din codru n-au intrat în măsurătoare(a) câmpului, și au rămas tot supt stăpâniri(a) lui; Și înpărțindu-să parte(a) de câmpu iarăș(i) pe 7 bătrâni, ficiorii lui Nistor, de mai sus arătați, să vini de un bătrân câte 6 păm(ânturi), 2 stăn(jini), 7 palmi, și din margine(a) pârâului mănăstirii în sus s-au dat 7 păm(ânturi), 16 stăn(jini), 6 palmi, 2 parmaci, lui Iorest Hușanu monah, însă 5 păm(ânturi), 7 stăn(jini), 2 palmi, 2 par(ma)ce, baștina lui în giumătati din părțile Hușenilor i cu un pământ, 15 stăn(jini), 7 palmi, parte(a) Cazimiroai, sor(a) lui Vasilică Hușanu, și 13 stăn(jini), 5 palmi, daniia lui Iorest de la Tofana, sor(a) lui Vasili Moșiimultă, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 9 păm(ânturi), 19 stăn(jini), 5 palmi, părintelui Antoni eg(u)menu(l), însă 6 păm(ânturi), 2 stăn(jini), 7 palmi, un bătrân baștina Neculii de Tulești, 1 păm(ânt), 15 stăn(jini),7 palmi, parte(a) Vasilică Hușanu, 1 păm(ânt), 7 stăn(jini), 2 palmi, parte(a) lui Iftimii Moșiimultă i a lui Ion, ficiorul Sandii, doauă părți din a triie parte din bătrânu(l) Mărică Ghindăroai, și 13 stăn(jini), 5 palmi, parte(a) lui Nistor, a triia parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar acesti părți la un loc; și s-au dat 2 păm(ânturi), 7 palmi, 4 par(ma)ce, baștina popii lui Neculaiu, a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au dat 13 stăn(jini), 5

palmi, Lucăi lui Iacob, a tie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 2 păm(ânturi), 7 palmi, 4 parmaci, lui Miron Leurdă cu neamul lui, baștină din bătrânu(l) Ștefanii a trie parti, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 4 păm(ânturi), 1 stănjin, 7 palmi, lui Gavril și Nistor, frați, doauă părți dintr-un bătrân din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, adică o parti ce o au danii de la Măriuța Frunzoai și o parti baștina lor, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 4 păm(ânturi), 15 stăn(jini), 4 palmi, lui Tănas(ă) Doroș, ce ari doauă părți cumpărătură de la Anița și Arhirie din bătrânu(l) lui Vasili Doroș și a trie parti din a trie parti baștina lui tot din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar; și s-au mai dat 3 păm(ânturi), 1 stăn(jin), 3 palmi, 4 parmaci pol bătrânu(l) lui Ichim Stratu cu neamul lui, baștina lor din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciul, și s-au stâlpit cu piatră hotar; 3 păm(ânturi), 1 stăn(jin), 3 pal(mi), 4 par(ma)ce s-au dat lui Ion Naciul cu neamul lui pol bătrânu(l) baștină din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciu, și s-au cu piatră hotar; cinci păm(ânturi), 7 stăn(jini), 2 palmi, 2 parmace, parte(a) lui Ioniți Hușanu din bătrânii lor ci-i au baștină și cumpărătură și danii, fără parte(a) lui Iorest Hușanu ~~ei s-au scos~~ i făr(ă) di parte(a) Cazamiroai, ci s-au scos în capul moșii din gios, după cum mai sus să arată, și fără parte(a) lui Vasilică Hușanu ci-i vândută părintelui Antoni eg(u)minu(l).

Măsurându-să și silište(a) Ivăneștilor, din pârău(l) Ivăneștilor de gios, ce iasti hotar moșii Mănăstirii Floreștilor, păn(ă) în hotar(ul) Degiugaților, unde s-au pus și piatră hotar, făcându-să marginile tot deopotrivă, au (i)eșit 16 funi(i), care înpărțindu-să tot pe acesti neamuri, ficiorii lui Nistor, să vini de un bătrân câte 2 funi(i), 5 stăn(jini), 5 palmi, 5 par(ma)ce, și din pârău(l) Ivăneștii în sus s-au dat 3 funi(i), 7 palmi, 6 parmaci, un bătrân întreg, parte(a) lui Ichim Stratu și a lui Ion Naciul cu neamurile lor ce trag di pi Chiriiac Naciul, și o a trie parti, parte(a) popii lui Neculai din bătrânu(l) Ștefani(i), cari au cuprinsu păn(ă) în pârău(l) Ivăneștilor de sus, și din pârău la dial s-au dat 4 funi(i), 13 stăn(jini), 2 palmi, Hușenilor, fără parte(a) lui Vasilică Hușanu, ci-i vândută eg(u)minului, și fără cinci stănjini, 5 palmi, daniia lui Iorest Hușanu de la Tofana, sor(a) lui Vasili Moșiimultă, cari danii au rămas în părțile răzășilor celor neînpărțiț(i), și acolo s-au pus piatră hotar; și din piatră s-au mai dat 2 funi(i), 8 stăn(jini), 2 palmi, 4 parmaci, părintelui Antoni eg(u)minu(l) pol bătrân din bătrânu(l) Neculii de Tulești, cu parte(a) lui Vasilică Hușanu și a lui Nistor, fără parte(a) lui Antohi Lungu, ce s-au stâlpit osăbită de eg(u)minu, 17 stăn(jini), din hotaru(l) eg(u)minu(lui) în sus, iar 5 stăn(jini), 6 palmi, păn(ă) la înplinire(a) a giumătati de bătrân a lui Antohi Lungu i-au dat eg(u)minu(l) schimbu din parte(a) sfinții sale di pen alti hotară, și s-au încheet hotaru(l) Ivăneștilor.

Mers-am și la Poiana Chilii înpreună cu toț(i) răzișii, și măsurându-să tot cu această funi(i), începându-să cu măsura din hotarul Broștenilor de gios, în sus pe drum pe mijlocul po(i)enii păn(ă) în hotaru(l) Ivăneștilor de gios, ce iasti a mănăstirii Floreștii, și s-au găsât 18 păm(ânturi), și înpărțindu-să iarăș(i) pe acești 7 bătrâni, ficiorii lui Nistor, de mai sus arătați, să vini de un bătrân câte 2 păm(ânturi), 11 stăn(jini), 3 palmi, și s-au dat părintelui Anton eg(u)minu(l) 4 păm(ânturi), 3 stăn(jini), 3 palmi, 7 par(ma)ce, baștina Cozmuleștilor cu Antohi Lungu, i parte(a) lui Vasilică Hușanu, i parte(a) lui Iftimi Moșiimultă, i parte(a) lui Nistor, care s-au stâlpit tot la un loc cu o piatră hotar, fiind cumpărtură eg(u)minului, și s-au dat 1

păm(ânt), 19 stănjini, 5 parmaci, lui Tănas(ă) Doroș, părțile ce li ari cumpărătură de la Arhiri și Anița, și baștina lui a trie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au mai dat 1 păm(ânt), 5 stăn(jini), 5 palmi, 4 parmaci, lui Ion Naciul, baștină ce au, pol bătrân din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciul, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au mai dat 1 păm(ânt), 5 stănj(ini), 5 palmi, 4 par(ma)ce, lui Ichim Stratu cu neamul lui, pol bătrân din bătrânu(l) lui Chiriiac Naciul, și s-au stâlpitcu piatră hotar; și s-au mai dat un pământ, 14 stăn(jini), 2 palmi, lui Gavril și Nistor, frați(i), doauă părți dintr-un bătrân din bătrânu(l) Măricăi Ghindăroai, adică o parti ce o au danii de la Măriuța Frunzoai și o parti baștina lor, și s-au stâlpit cu o piatră hotar. S-au mai dat 17 stăn(jini), 1 palmă, lui Miron Leurdă cu neamu(l) lui, a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au stâlpit cu piatră hotar, și s-au mai dat 17 stăn(jini), 1 palm(ă), popii lui Neculaiu, a trie parti din bătrânu(l) Ștefanii, și s-au dat 5 stăn(jini), 5 palmi, 5 par(ma)ce, Lucăi lui Iacob, a trie parti din a trie parti din bătrânu(l) lui Vasili Doroș, și s-au făcut și buor într-un ștejar în mijlocu(l) Băhnii, și s-au mai dat 5 păm(ânturi), 10 stăn(jini), 4 palmi, 5 par(ma)ce, Hușenilor, baștina i danie și cumpărătura ce au, doi bătrâni și a trie parti, cum mai sus s-au arătat, fără parte(a) lui Vasilică Hușanu, ci iasti vândută eg(u)minului, și așa s-au încheet și s-au înpărțit toati hotarăle acestor moșii, după cum mai sus să arată.

Osăbit ni-au mai arătat sfinție sa părintile Antoni eg(u)minu(l) un zapis de danii de la Ștefan Gălușcă mazil din let ⁂ѧψϕ **<1770>** сѣпт(ємрїє) ѯѕ **<26>**, cum că ș-au dat danii toată parte(a) de moșii și a doi frați(i) a lui, anumi Vasili i Lupul, cât să va alegi din hotaru(l) Broștenilor de Gios, și măsurându-să tot hotaru(l) moșii Broștenilor de Gios, amândouaă marginili și amândoauă capitile scoțindu-să cât să vini parte(a) lui Ștefan Gălușcă și a fraților lui, Vasili i Lupul, după spița neamului lor ce arată în zapisul de danii, s-au vinit 34 stănjini din zari în zari piste apa Racovii în curmeziș, din care s-au luat 30 stăn(jini) din capu(l) moșii Broștenilor de Gios și s-au lipit lângă Broștenii de Sus, lângă parte(a) părintelui Antoni eg(u)minu(l), și s-au stâlpit cu 2 pietri hotară, una dinspre răsărit și una dinspre apus piste apa Racovii.

Iar cât pentru codru(l) acestor moșii, atât dinspre răsărit, cât și dispre apus, au rămas ca fieștecare după că cât i s-au vinit parti în câmpu, să stăpâniască și în codru, cum și codru(l) din fundul Ivăneștilor undi iasti Schitul Hușenilor, au rămas să stăpâniască iarăș(i) toți răzeșii după părțile ci au în câmpu. Iar o poiană din fundul Ivăneștilor dintr-un podeț în gios, ci iasti pisti pârău(l) Mănăstirii Hușenilor, fiind că și mai înnainti ace(a) poiană au fost dată schitului, acum iarăș(i) s-au socotit de cătră toți răzeșii i de cătră sfinție sa părin(tele) Antoni Cozma eg(u)m(en) să mării (?)[3] tot la stăpânire(a) schitului, și fiind această hotărâri cu priimire(a) tuturor răzeșilor și-a părintelui Antoni eg(u)min(ul), și după hotărâtura ci am făcut, am dat și noi această mărturii hotarnică, după care ni-am iscălit.

⁂ѧψпѕ **<1786>** ϕєв(ρѳдрїє) ѩ **<15>**.
Ion Ral(e)[4] (?) vor(nic) de poartă.
Pavăl Docan maz(il), hotar(nic).
Gheorghi Talpiș, hotarnic.
Anton egum(en) Florești, răzeșu.

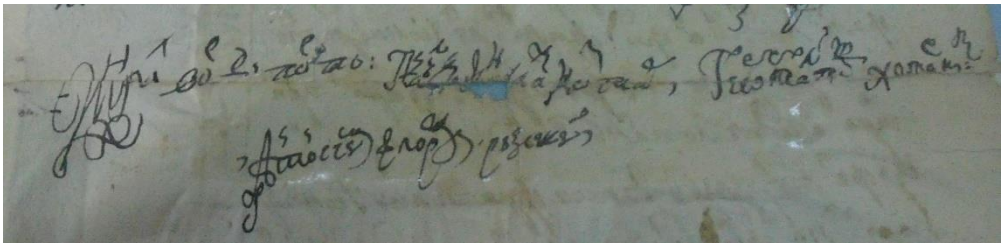

Ioniță Hușanul, răziș.
Gheorghi sin Ioniț(ă).
Eu Antoh Lungul, răzăzeșu di Ivănești.
Iorestu mo(na)h Hușanul, răzăș.
Eu diiacon Ichim, răzăș ot Ivănești.
Eu Tănas(ă) Doroș, răzeș.
Eu Căsiian Mătani, răz(eș).
Eu Miron Leurdă, răzeș.
Eu Mihălachi Leurdă răz(eș).
Eu Vasili Văjiian, răzeș.
Eu Ioniți Toderașc(u), răzeș.
Eu Ioniți Leurdă, răzeș.
Eu Simion Leurdă, răz(eș).
Eu Dumitru Leurdă, răz(eș).
Gavril Cazimir, răzăș.
Gligori ze(t) Hușan(ul).
Vasile sin Cojocarul, răz(eș).
Ioniță diiaconu(l), răzeș.
Luca Iacob, răzăș.
Vasile sin Naciul răz(eș) sin Cojo(caru).

Fiind că eu Ștefan Mustăreț, și eu căp(i)t(anul) Gheorghii (…)ghii, ginerile lui Ștefănachi Mirce, și Ștefănachi Mirce au fost gineri lui Ioniți Mustărețu, la hotărâtura ce să arată printr-această hotarnică, am fost față eu Ștefan Mustărețu și cu frati-meu Ioniță, carili n-am fost iscăliți într-această hotarnică din pricina unii po(i)eniță ci s-au dat di toți răzășii danii Sfântului Schit Golgotha, acum am socotit și eu și cu nepoții meu, carele s-au iscălit, să fii și parte(a) noastră dintr-ace(a) po(i)eniță în veci dăruiri schitului.

Eu Ștefan Mustăreț, neștiind carti me-am pus numele și degitul.
Gheorghi (…) zet Ștefanu Mirci.
Eu Costantin Mustăreț, nepot lui Ștefan Mustăreț, am pus degitul.
Întâmplându-mă și eu cându au iscălit mai sus numiții.
M-am întâmplatu și eu ș-amu încredințat (…) vor(nic) de po(a)rt(ă).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 844/10, original; ibidem, 844/11 (copie); ibidem, 844/25 (rezumat).

[1] Pătat; ilizibil.

[2] Rupt.
[3] rămâi.
[4] Am redat varianta din copie.

48. **1794 decembrie 10**

Cu fiiască plecăciuni închinându-ni sărutăm cinstită driapta sfinției tale

Pre curată Maica lui Dum(ne)zău și slăvitul proroc Iliie binivoind au găsit chip pentru ca să ia sfânta măn(ă)s(t)ire parte din Vlădești i Digiugați(i) fără judecată, ce să o ia cu buna liniștire. Deci sfinție ta îndată te scoală și vino că te vei câștiga și cu hotarnică, însă pe la Hușeni sau pe la Tiron nicicum să nu dai.

L(ea)t (17)94 dec(embrie) 10

Fiind că sântem,
Ai sfinției tali fii suf(letești).
Vasili log(o)f(e)t.
<ss> (...), vornic de p(oa)rtă.

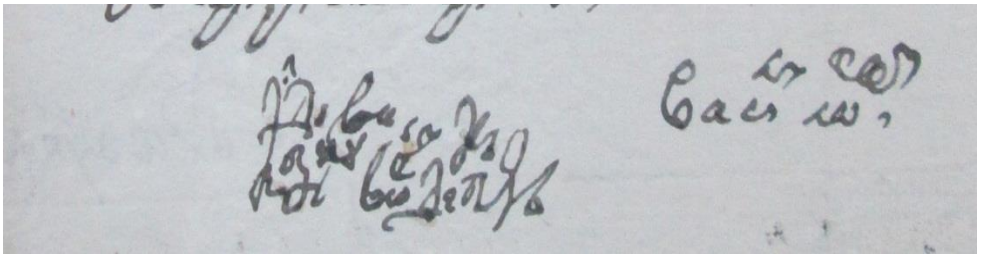

Sfinției sali părintelui Antonii egumen ne închinăm cu plecăciuni și pentru ostenială să nu fim uitați(i), căci slujbă (v)om face.

<Pe verso-ul filei întâia și pe fila a doua>: Scrisorile Ivaniștilor i Vladești s-au căutat; Se adagă o însemnare în limba greacă.

<Pe verso-ul file a doua>: Pentru moșie Vladești s-au căutat; O însemnare în limba greacă; Al nostru părinti s(uf)letesc sfinției sali părintelui A(ftana)sii, proegumen ot Florești, fiiască plecăciune.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 15, original, filigran, difolio.

49. **1794 decembrie 14**

Noi carii mai gios ni-am iscălit, dat-am adivărat și încredințat zapisul nostru sfintei măn(ăsti)rii Floreștilor precum să-s(e) știe că fiind pricină ca să hotărâm moșiia Vlădeștii și Degiugații ce sânt pe apa Racovii la țin(utul) Tutovii, au (i)eșit și sfinție sa părintili Atanasii, vechilul și diplin răspunzător despre parte(a) sfintii măn(ă)st(ir)i cu scrisori ca să tragă moșiia dintru acest hotaru și fiind pricini vechi și neștiute cătă parte s-ar căde(a) să ia sfânta măn(ă)stire. Pentru aceia ni-am înnvoit

ca să lipsască toati pricinili și judecățile și i-am dat doaă suti stânjâni g(ospo)d dintr-o piiatră vechi pân(ă) în linia Stoeneștilor, care parte după tăriia scrisorilor ce are sfânta măn(ă)stire să o stăpâniască cu paci și nimine din răzășii noștri să nu mai avem cuvânt de răspunsu. Și pentru credința ni-am și iscălit.

ѫψчѧ <1794> дєк(ємвриє) ѓ <14>.

Erei Ichim Găf(e)iu, răzăș.
Iftemi Moșiimultă.
Ștefan zet Negruș, răzăș.
Gheorghi zetu Neg(r)uș, răzeș.
Gavril Buhle, razeș.
To(a)der Moșii și alți a noștri.
De vremi ce cu bună priimiri s-au învoit înainte(a) noastră, pentru aceia am iscălit.
Vasili Peli(n).
<ss> C(o)s(tan)d(i)n Giura <Jora>, vornic de p(oa)rtă.

Arhivele Naționale Iași, Fond mănăstirea Floreşti, I / 16, original, difolio; ibidem, I/57, nr. 2 (rezumat); ibidem, I/62, nr. 2 (rezumat).

50. 1794 decembrie 15

Copii
Eu Dumitru i Gligorii i Toa(a)der Coșăscu martu(...)[1], Sion i Rusu Toader i Ion Onăica i Stahii Zal(a)r (?) i Apostul Haragoja și eu Andreiu Bendei am scris zapisu(l), și eu Gheorghi m-am prelejit, eu popa Hristofor la ace(a)stă tocmală fiind noi rânduiți den luminată poronca mării lui vodă și a dumilorsale bo(i)erilor ispravnici de țin(u)t(ul) Tutovii ca să hotărâm moșiia Vlădeștii și Digiugații ce este pe apa Racovii la numitul ținut, ce este alături(a) și pe de(n) sus de parte(a) mănăstirii Floreștilor și alături(a) și pe din gios de hotarul Stângacilor, s-au ales și parte(a) lui Iftimii, moșiia a dee(a)co(nu)lui Ichim cu ne(a)murile lor după mărturisire(a) a tuturor răzășilor pren carte de blăstăm una sută optzăci și șisă de stânjâni, pratru[2] permace[3], baștină din tot hotarul Vlădeștilor și a Digiugaților, care înpărțală făcându-să cu bună premire(a) tuturor răzășilor am dat și noi țidula ace(a)sta.

ѫψчѧ <1794> дєкє(м)в(р)и(є) ѕ <15>.
Eu Vasile Pelin, hotar(nic).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 14, copie; ibidem, I/57, nr. 3 (rezumat); ibidem I/62, nr. 3 (rezumat).

---
[1] Deteriorat.
[2] Patru.
[3] Parmace.

51. **1800 martie 3**

Io Const(an)d(i)n Alexandru Ipsilant v(oie)voda, cu mila lui Dumnzău domnu țărâi Moldaviei. Cinst(iți) credincioș(i) boerii domnii meli dum(nealui) Gheorghie Costăndachi biv vel spat(ar) i dum(nealui) Constandin Sturza biv vel comis, săn(ă)tati. După jaluba ce au dat cătră domniia me(a) răzășâi din moșiia Pleșenâi de la țin(utul) Tutovii arătând că cu hotărâtura ce în anul 1797 s-au făcut de cătră dum(nea)lor banul Stefan Sturza și med(elnicerul) Iordachi Miclescul moșii Pătrășcanii a lui Vasili Miclescul jic(nicer) și a fratelui său Costandin Miclescul, în urma giudecății ce au avut la divan, li s-ar fi făcut mari strâmbătati. Întâi, că o bucată de loc ce o stăpânește mănăstirea Floreștii din susul moșii Pleșenilor numiții hotarnici au făcut-o că ar fi tot din trupul Pleșenilor și ei n-au văzut scrisorili mănăstirii Floreștii, și al doile(a) că moșiia Pătrășcanii a Micleștilor scrisorili ce ar fi având ei asupra acei moșii ar fi arătând-o cu trei heleștie, iar acum ar fi luat-o cu patru heleștie, zicând Micleștii că iazul al patrăli n-ar fi din celi trei heleștie vechi, ce ar fi făcut în urmă de dânșii. După care a lor jalubă și cerire, prin osăbit cartea domnii meli din 17 a trecâtii[1] luni fevr(uarie) s-au rânduit pe dum(nealui) spăt(arul) Gavril Conachi ca să facă cercetari la fața locului, dar fiind că și din partea numiților Miclești sânteț(i) cerșuț(i) dum(nea)v(oastră), iată dar vă orânduim domniia me(a) să mergiț(i) la stare(a) locului dinpreună cu dum(nea)l(ui) spăt(arul) Gavril Conachi și să urmaț(i) cercetarea la toati întocma pre(cum) să porunceș(ti) în cartea domnii meli ci s-au dat cătră dum(nea)l(ui) spăt(arul) Conachi.

1800 mart(ie) 3

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(iți) credincioș(i) boerii domnii mele dum(nea)v(oastră) Gheorghie Costăndachi biv vel spăt(ar) i dum(nealui) Costandin Sturza biv vel comis, cu săn(ă)t(a)te; Micleștii; S-au trecut în condică <ss> M. Con(stan)d(i)n.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 17, original, difolio, sigiliu în ceară roșie, stricat.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 24-25 (rezumat).

[1] Conform documentului.

52. **1800 mai 30**

Cu smereni(e) și cu părintească dragoste mă închin dum(ita)li cucoană Ileano.

Încă trăind dum(nea)lui răposatu(l) stol(nic), bo(i)erul dum(ita)le, au dat un sinet la mănăstire cum că dum(nea)lui va răspunde mănăstirii o fată de țigan ce ave măn(ăs)t(irea) la casa răposatului banului Sandu Miclescu, și de atunce și până acum iast(e) răbdătoare mănăs(tirea) de ace(a) țigancă. Acum având trebuință de a însura acest flăcău de țigan, iată că înadinsu l-am trimes și poftesc pi dum(nea)ta ca să dai poroncă să-i areti din fetile de țigan care vor fi de măritat și cu care să va pute(a) învoi. Poftesc să am cinstit răspunsul dum(i)t(a)li ca să trimăt să o și eu, iar

dacă altăciva pricină va fi născut și nu te vei priimi a răspundi după sinetul răposatului bo(i)erului dum(ita)li, iarăș poftesc să am răspunsu ca să trag țiganca mănăs(tirii) de unde să află și până acum, căci a mai răbda ca să să păgubască mănăs(tirea) nu să poate.

1800 mai 30

Rămâind al dumitale părinte sufletesc ,
Ioasaf arhimandrit Floreștilor.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MXLIV/29, original.

53. **1800 august 11**

Cu părintească dragoste mă închin d(umi)t(a)li arhon sulger

Am luat scrisoare(a) dum(ita)li și am văzut celi ce-mi scrii pe minciunile țăranilor cari nici unile n-au fost, decât că după ce ei tâlhărește au intrat în locul unde am apărătură pentru mănăstiri, de cari le-am și dat poroncă întâi ca să nu intre, și după după ce i-am găsit atâta le-am zis că răvașul dum(ita)li să căde să-l aducă mai înnainte de a faci ei ace(a) obrăznicii, iar nu pe urmă după ce au intrat de au tă(i)et, și că pentru o faptă ca aceasta li s-ar căde(a) și bătai(e), însă pentru a dum(ita)li hatâr să iartă, iar nu precum dum(ita)li scrii pe gura lor arhol[1] sulger. Ace(a) puțină pădure iaste aproape de mănăstire, care iaste apărătură pentru trébuința mănăstirii. Deci nu mă știu nici de dum(ita)li pus egumen, dar nici jitar ca să păzăsc pentru dum(ita)li păduri, ca să trimiți în tării să o tai, cari aceasta nici un boeriu n-au făcut-o, și me-au fost cu totul de mirari ca să-mi scrii o scrisoari ca aceasta întocma ca unui vătav a dum(ita)li, și ca cum ai ave(a) vreo puteri asupra me(a). De cari zău nimic nu m-am slihisit, fiind bini încredințat că potcapucul nostru acest călugăresc nu ari nici o înpărtășiri cu șlecul dum(nea)v(oastră). Și după noima răvașului dum(ita)li m-aș fi priceput a faci răspunsu, însă am păzit atât a dum(ita)li cinste, cât și a me(a). Apoi dar, poftesc și pe dum(itale) când vei ave(a) a-m(i) mai scrii să nu-mi mai scrii cu această noimă, păzind mai întâiu a dum(ita)li cinste. Iar pentru cercurile ce le-au tă(i)et, de vreme că dum(itale) mă sparii scriindu-mi după cum ai voit, cari eu mă aflu în toată vreme(a) fără griji, despre dum(itale) s-ar căde(a) a nu le da ca să vedem ce (s)fârșit să va faci, dar fiind că nu am trebuință de dânsele trimite de le ia, și poftesc ca să nu să mai facă acest fel de urmare. Arhon sulger nu-mi agiunge hârtii(a) a-ți face răspunsu la toate ponturile câte îm(i) scrii, de cari va rămâne pe altă dată.

1800 av(gu)st 11

Al dum(ita)l(e) părinte sufletesc,
Ioasaf, arhimandrit Floreștilor.
<Pe verso>: Cinst(it) al mieu fiiu sufletesc, dumisale cuconului Ioan Jora biv vel sulger, cu părintească dragoste.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 595 / 6, original.

---

[1] arhon.

54. **1800 decembrie 17**

Pre(a) înălțate doamne

Jăluesc înălțimii tale asupra răzășilor din moșiia Pleșănii ot țin(u)t(ul) Tutovii, ce sânt de față, că eu neavând scrisorili moșii meli la mână a Pătrășcanilor, mi-om stăpâni cu înpresurare mai de vr(e)o 20 de ani, apoi găsându-le după giudecata ce am tras cu dânșii la măriia sa Alecsandru Calimah v(oie)vod mi-am aflat dreptate(a) dându-mi-să în stăpânire, și în iarna trecută pornind ei jalobă asupra me(a) că ar fi înstrâmbătățiți de cătră mine am (i)eșit în cercetarea giudecății de iznoavă și s-au hotărât de am luat atât eu din partea me(a) bo(i)eri hotarnici, cât și ei despre partea lor, ca să facă cercetare la fața locului atât moșiilor meli i a lor Pleșănii, cât și moșii Floreștii a Măn(ă)stirei Floreștii, ca să-s(e) dovedească înpresurarea lor ce zic că li să face de cătră cine esti, acum fiind cercetare s-au făcut, și avem și mărturiile de cercetare față fiind cu (?) treli părțili, adică egum(e)n(ul) Măn(ă)stirei Floreștii i răzășii, cum și eu. Mă rog mării tale ca prin țidulă g(os)pod să-s(e) rânduiască pe dum(nea)l(ui) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Necolai Ros(e)t i dum(nea)l(ui) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Iordache Ghica i dum(nea)l(ui) Drăcachi Dapasti log(o)f(ă)t i dum(nea)l(ui) Mihai Sturz(a) biv vel log(o)f(ă)t ca înpreună cu preosvințiia sa părinteli mitropolitul i dum(nealo)r veliții bo(i)eri adunându-să la sfânta mitropolii să facă cercetare aceștii pricini și să de(a) sfârșit, să rămâiu odihnit.

Plecat la mila înălțimi(i) tale,
Vasâli Miclescul biv vel jâc(ni)cer.

Dum(nealui) vel vor(ni)c de aprozi, pricina aceasta să-s(e) cercetezi înainte(a) preosvințâi sale părintelui mitropolit i a dum(ilo)rsali veliților bo(i)eri, fați fiind și dum(nealo)r bo(i)erii cerșuți.

1800 dec(em)v(rie)17

<ss>

Fiind că la giudecata aceasta iast(e) trebuinți a fi și egum(enul) di Măn(ă)st(i)re(a) Floreștii cu scrisorile sale, s-au pus vade la zeci zili a viitoarii luni ghenar să-s(e) afli trusteli părțile la fața giudecății ca să-s(e) facă căzuta cercetare, iar dacă vreo part(e) nu va veni, apoi se va da hotărâre după harta dum(i)s(ale) vel vor(ni)c(ului) Gavril Conache.

1800 dec(em)v(rie) 20

<ss>
<ss>
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 18, original, filigran, hârtie îndoită și o jumătate ruptă în două.

55. **<sec XIX> noiembrie 28**

Toadir Druhuș, țigan, cu țiganca lui Mariia și cu 2 copii ai lor, anumi Nastasie și Ghiorghi, acișți țigani i-am luat cu judicată de la monastiri(a) Floriștii și sânt fugiți di un anu mai bini. Deci orșiundi ear găsi dum(nea)lui vărul Ioanu să aibă ai lua supt stăpâniri(a) dum(i)sali.

<ss>Gheorghi (...) post(elnic).

No(ie)m(brie) 28

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 485 / 26, original.

56. **1800 decembrie 18**

Fiind că pentru pricina de giudecată ci s-au sculat mănăstire(a) Floreștii asupra mănăstirii Dobrovățului pentru niamul țiganilor ci să poriclescu Gorgăneștii, și ceri ca să-i ia în stăpânire, și eu cu scrisorile ci am m-am făgăduit că mănăstire(a) Dobrovățu pentru pricina aceasta nu va fi niciodată în supărari. Drept aceia mă leg prin acest sânet al meu ca oricând să va scula mănăstire(a) Floreștii pentru ne(a)mul țiganilor acestora, eu mă îndatorescu ca să stau și să odihnescu pe mănăstiri, fără a să păgubi cât de puțin. Și am iscălit, cum și despre alții ci să vor scula asupra acelor țigani.

1800 dec(em)v(rie) 18

Și celălalt sânet vechiu s-au rupt.

<ss> Mihai Racoviț(ă) (…)

<Pe verso>: Sinet al Racovițeștilor pentr(u) Florești; și un rezumat în limba greacă.

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, DCCXLIII/24, original.

57. **1800 decembrie 21**

Pre înălțate doamne

În vara trecută prin domnească carte am luat boeri hotarnici pe dumi(sale) spat(arul) Gheorghi Costandachi i pe dumi(sale) comis(ul) Costand(in) Sturza din parte(a) noastră după giudecata ce am avut la divan cu răzășii de moșie Pleșănii ot Tutova și din parte(a) răzășilor au fost dumi(sale) vel vor(ni)c(ul) Gavril Conachi, care boeri hotarnici după poruncă au mersu și au făcut cercetare și măsurare moșiilor Pătrășcanii i Pleșănii și Floreștii ot țin(utul) Tutovii, și fiind că răzășii de Pleșăni zic că ar fi înpresurați de cătră moșie me(a) Pătrășcanii și fiind că prin carte(a) domnească ace(a) de hotărât s-au poroncit ca să cercetezi boerii rânduiți pentru o bucată de loc o stăpânești mănăstire(a) Floreștii supt numi de moșie Floreștii până în apa Gâdesii, să să vadă de ce trup de moșie esti. Acum dum(nealo)r boerii au făcut măsurare acelor moșii și precum au aflat mi-au dat mărturie în scris. Mă rog mării tale ca prin domnească carte să să sorocească pe egumenu(l) de

Floreşti ca la zioa Bobotezii să-ş(i) triimită vechil cu toat(e) dovezile ce va fi având asupra acelui loc, să ni înfăţoşăm la divan, aflându-să şi răzăşii de Pleşăni ca să să de(a) sfârşit pricinii.

Plecat sluga mării tali
Vasili Miclescu jic(ni)cer.

Mergi la dumi(sale) vel log(o)f(ă)t di Ţara di Gios.

1800 dec(em)v(rie) 21

<ss>

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I/19, original, filigran.

58. **1800 decembrie 29**

În numele Tatălui şi a Fiiului şi a Sfăntului Duh, Amin.

Încredinţăm cu adivărată această diiată scrisoari a me la mâna nepotului Ioan Grăcean(u) pentru parte(a) me di ţigan(i). Că eu botezindu-te, când trăindu frati-meu ţ(i)-am dat parte me di ţigan(i) cari atunci am dat şi încredinţare scrisoare(a) me danie cari esti tot în scrisorile voastri acum iar ţii(e) încredi(n)ţăzu şi cu această danie pentru ca să îngrizăşti[1] sufletul meu a faci grizili[2] meli după datorie orănduielilor la îngropat, grizi[3]cu toată orânduiala a unui mortu, cum şi la no(u)ă zili şi la patruzăci di zile şi la anul, cum şi la disgropat. Şi eu încă las şi stupii ce-i am la Lipovăţu, cum şi vitili di la Lipovăţu şi pâni ce s-ar găsi iar şi ceară, iar ce-ar mai trebui ii dati la dumneata. Numai din ţigan(i) las pi băetul Costantin sin Tănas, ţigan, schimbu ce am avut cu mănăstirire Floreştii pentru ţiganca Voicului, ţiganului, îi dau la sfănta mănăstire(a) no(a)stră, cum şi pe Stan ţiganul, cu fimee lui şi cu copii lor pentru ţiganca cari o ţine Mihai al meu, fiindu a mănăstirii, fată lui Marin, ţigan a mănăstirii, ca să nu să înpartă sălaşul, măcar că tot eu m-am supărat şi câţi să află di i-am adunat la sfănta mănăstiri, şi mai las şi pe Ioana, ţiganca, ce o am cumpărat(ă) di la nepotul Clementu, tot la mănăstiri, iar ţiganca lui Marin al meu Ioana esti străină. Pentru aceste mai sus arătate să aibi cu toată purtare(a) di grizi[4] că eu las sufletul meu în sama sufletului tău a le înplini întocma nilipsindu nimică şi mai ales a dizgropatului, că apoi ii da samă la strașnicul giudeţu şi a Maicii Domnului şi a tuturor sfinţilor, iar înplinindu-le să fii blagoslovit di Domnul Dumnăzău şi di a lui Maică şi di a tuturor sfinţilor. Amin.

Şi am iscălit Inoc(hentie) Grece(a)n(u), egum(en).

Velet 1800 dicem(vrie) 29

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 401 / 284, original.
EDIŢII: Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 205, nr. 222.

---

[1].îngrijăşti.
[2, 3, 4]. griji.

59. **1801 ianuarie 20**

Noi Costandin Alexandru Ipsilant v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău domn Țării Moldovii. Mănăstire(a) Floreștii de la țin(u)t(ul) Tutovii, având hrisovul domnii meli prin cari să hotărăști ca să ia pe toată luna câte 2 ocă untdelemnu și câte 1 ocă tămâe și câte 2 ocă ceară, mile din vama g(ospo)d, cari pe un an fac 24 ocă untdelemnu și 12 ocă tămâi(e) și 24 ocă ceară, iar bani, socotindu-s(e) după prețul a 60 par(ale) oca de untdelemnu, și doi lei oca tămâi, și trii le(i) oca de ceară, piste tot 132 lei, mila pe un an; iar în sare socotindu-să după prețul a doi lei suta de ocă cu care să vindé sare(a) la ocnă, să face să ia 6600 ocă sare, adecă șasă mii șase sute ocă sare. Poroncim dum(nea)v(oastră) cămăraș de ocnă ca, din sare(a) g(os)pod de la ocnă să dați numitii mănăstiri 6600 ocă sare mila pe un an, adecă de la zi întâi a lunii aceștiia ghenar al anului acestuia 1801 și păr(ă) la sfârșitul viitoarei luni decemvrii, și, dând suma arătată de sare, să luați sinet, și cu țidula aceasta și cu sinteul acela veți fi scăzuți la sam(ă).

1801 ghen(a)r 20

Vel vist(iernic).

<Pe verso-ul primei file>: După hrisov g(os)pod cond(icar) Veisa ot vist(ierie); S-au trecut la condică.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III / 8, original, filigran, pecete în tuș roșu.

60. **1801 martie 5**

Io Constandin Alecsandru Ipsilant v(oe)voda, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldovvei. Credincioși boerii domnii meli, dum(nea)v(oastră) is(pravnicii) de țin(u)t(ul) Tutovii, săn(ă)t(ate). Giudicata ce au fost la divan în anul 1798, iuni(e) 7, între Gheorghii Cupeț, ginirile mortului Ioan Negruș, i între Costandin Veisa ot vist(ierie) i Ștefan zăt Iordachi Negruș, și diiaconul Ichim, și între Antohi sân Popa, și cu alți frați ai lui din țin(u)t(ul) Vasluiului, pentru părțâle ci trag fiișticari din moșiile Grosăștii i Lucești i Dijugații i Vlădești și Stângacii de la acel țin(ut) al Tutovii, pre largu veț(i) înțălegi hotărâre(a) ci s-au dat di la divan din cărțâle de giudicată ci s-au dat la fiișticari parte. Deci cerșind ca să-ș(i) diosăbască fiișticari părțâle unii de cătră alții, iată scriem dum(nea)v(oastră) ca dacă nu veț(i) pute(a) unul din dum(nea)v(oastră) a mergi la numitile moșii, să rânduiți din cei mai cu știință mazili de ai țin(ut)ului ca să m(e)argă la stare(a) moșiilor, undi fiind de față toate părțile cum și toți răzășii i megieșii și înpregiurașii cu scrisori dovezi ci vor fi având, să facă cercetare foarte cu amărunt(ul) ca să dovidiască mai întâi celi adivărate margini a moșiilor după hotarăli ci vor fi umblat din vechiu, și apoi să facă cercetare tuturor răzășilor după spița di niam ci-ș(i) vor da fiișticari ca să dovidiască câtă parte să cuvini a tragi fiișticare. Și așa apoi urmând după hotărâre(a) cărților de giudicată, cum și după învoelile în scris ci au ei date unii la alții, să aliagă și să diosăbască parte(a) fiișticăruia de o parte, măsurându-li cu stânjinul,

stâlpindu-li și cu pietri hotară pe la locurile ci va ceri trebuința și va da dreptate, după cari să de(a) fiișticăruia și mărturie de câtă parte i s-au venit, cu arătare(a) stânjinilor în lungu și în curmeziș, cum și pietrili hotară pi la ce locuri s-au pus, în cari mărturii iscălindu-să rânduiții mazili, cum și toți răzășii i megieșii și alți înpregiurași, să le încredințați și cu a dum(nea)v(oastră) iscălituri. Iar când ori la vreo margine a moșiilor sau între răzăși va naști pricină și acolo la dum(nea)v(oastră) nu să vor pute(a) așeza, atunce la parte(a) acea de pricină pietri hotară să nu să pui, ci cu mărturie dum(nea)v(oastră) pre larg de arătare(a) pricinii și cu hartă de stare(a) locului să-i soroci ți ca să vie la divan.

1801 mart(ie) 5
Proci vel log(o)f(ă)t.
S-au trecut <ss> (...) cond(ica)r.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 20, original, filigran, pecete în tuș roșu; Rezumat în Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 28, nr. 14; ibidem, I/62, nr. 5 (mențiune).

61. **1801 martie 12**

Pre înălțate doamne

Jăluesc mării tale asupra răzășilor de moșie Pleșănii de la țân(u)tul Tutovii și asupra sfinților sale proin egum(e)n(ului) Aftanasă, vechilul măn(ăs)tirii Floreștilor, că având eu trei moșii una lângă alta pe apa Sămilii, tot la acest țânut, Mărtinești cu vad de moară și pe din sus Dobromirești, iarăș cu vad de moară, și mai pe din sus Pătrășcanii cu 3 heleștii, la care într-aceste 3 heleștii a Pătrășcanilor iaste cuprinsă și o bucată de loc ce este pe din sus de Pătrășcani, cumpărată de Vas(i)li comis, strămoș(ul) nostru din sat din Ghindărești, cu un helești și 14 pământuri din Pleșeni ce le am iarăș de moș(ul) meu cumpărătură. Și fiind că scrisorile acestor moșii mai bini di 40 ani s-au râsâpit de la doi unchi a părintelui nostru Gavril Gheorghii, și acești răzăș(i) de Pleșeni ș-au pustiit sâlișteа) lor de multă vremi făcând sâlitră și movili în sâliști(a) lor și ș-au mutat casăle lor în sat(ul) Ghindăreștii pe cumpărăturile moșilor noștri ce să cuprind în moșie me(a) Pătrășcanii, după uricul de cumpărătură ce am la mână, și în domnie răpousatului întru fericiri Gregorii Ghica v(oie)v(o)d ne înpresurasă moșie Pătrășcani trecând piste sâlișteа) ei Dăreștilor în gios pân(ă) lângă sâliști(a) Pătrășcanilor. Apoi găsându-mi vezâli (?) am avut giudecată la mărie sa Calimah v(oie)vod și mi s-au scos moșie de supt înpresurare după cum pre larg arată anaforaoa ce o avem la mâna noastră întărită și de măriie sa Calimah v(oie)vod și rânduinduni-s(e) pe dumi(sale) spat(arul) Ștefan Sturza și pe dum(isale) cam(ina)r(ul) Iordachi Meclescul de ni-au ales moșiile noastre despre răzășii de Pleșeni și ni-au pus și pietre hotară după anaforaoa mării sali Calimah v(oie)vod, dându-ni și hotarnică iscălită de numiții boeri ce o avem fa(ă). Apoi în anul trecut iarăș acei răzăși de Pleșeni ne trag moșie cu înpresurare de sus arătată și acmu sânt adus aice de 3 luni și în mult(e) rânduri am (i)eșit la divan înainte(a) dumilorsali veliților boeri și nu ni-s(e) hotărăști nici într-on chip. Pentru carele rog înălțămii tale ca să mi-s(e) orânduiască cu țădulă

g(os)p(o)d pe dumi(sale) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Necolai Roset i pe dumi(sale) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Canta i pe dumi(sale) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Mihaiu Sturza și pe dumi(sale) biv vel log(o)f(ă)t(ul) Costandin Greceanu ca dinpreună cu pre(a) sfinție sa părintele mitropolitu(l) și cu dum(n)i(a)lor veliții boeri adunându-s(e) la sfânta mitropolii să ni-s(e) facă cercetari și cu anafora să fim scoși înainti(a) înălțâmii tale.

Pre(a) plecat slugă,

Vasâle Miclescu jâc(ni)cer.

Dum(neat)a vel vor(ni)ce de aprozi. Să-s(e) cercetezi pricina aceasta de către dum(n)i(a)lor veliții boeri, fați(ă) fiind preosfinție sa părintele mitropolitul și dum(n)i(a)lor boerii cerșuț(i), și cu anafora să avem știri.

1801 mart(ie) 12

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 21, original, filigran.

62. **1801 mai 14**

Dum. frățască dragoste.

Pentru acest Eni Sârbul ce-l am purtător de griji moșii Fereștii de la acel țin(u)t, poftesc arh(on) ban să fie cunoscut în loc de omul mieu și orice trebuință va ave(a) să fie întâmpinat cu agiutor(ul) d(umnea)l(u)i și încă voi rămâne îndatorit și a sluji, fiind al d(umita)li ca un frate.

1801 mai 14

Costachi (...) hat(man).

Funi(i)	Stânj(eni)	Măsoriște
		N. 3
5	100	Parte(a) mănăstirii pe dialu(l) ci-i între ap(a)[1] Telejnii i a Chil(d)eștilor.
3	60	Parte(a) Rusăteștilor, tot pe acel dial.
8	169	Parti(a) lui Tăbușcă, tot pe acest dial.
13	261	Parte(a) răzășilor, tot pe acel dial.
12	246	Parte(a) Clapii, tot pe acest dial.
41	832	**N. 4**
9	181	Parte(a) Clapii pe pârâul Childeștilor.
13	262	Parte(a) răzășilor, tot pe acolo.
8	164	Parte(a) lui Tăbușcă, tot pe acolo.
2	55	Parte(a) Rusăteștilor, tot pe acolo.
5	107	Parte(a) mănăstirii, tot pe acolo.
37	769	**N. 2**
5	101	Parte(a) mănăstirii, margine(a) despre răsărit.
5	109	Parte(a) Rusăteștilor.
4	93	Parte(a) lui Tăbușcă.
7	155	Parte(a) răzășilor.

21	458	
24	480	Ce să stăpânesc de răzășii de moșiia Murgeștii, tot dintr-acest trup de moșiie. **(f. 55)**
Funi(i)	Stânj(eni)	Tot acel trup de moșii.
5	101	Parte(a) mănăstirii pe Telejna.
2	55	Parte(a) Rusăteștilor.
3	76	Parte(a) lui Tăbușcă.
6	128	Parte(a) răzășilor.
16	360	**N. 5**
5	100	Parte(a) mănăstirii dispre apus pe margine(a) pădurii.
4	93	Parte(a) Rusăteștilor.
5	100	Parte(a) lui Tăbușcă.
10	200	Parte(a) răzeșilor.
6	134	Parte(a) Clapii.
30	637	
	Stânjăni	Urma piste tot. Măsurile moșii Childeștii.
	468	Capătul dispre răsărit a tot trupu(l) moșii.
	360	Pi Telejna.
	832	Pi dial(ul) ci-i între apa Telejnii i a Childeștilor.
	769	Pe pârâul Childeștilor.
	637	Dispre apus pe margine(a) pădurii.
	1600	Lungul moșii din zari în zari pe amândoauă părțile. **(f. 55v)**
Funi(i)	Stânjeni	Măsura Tătărănilor.
9	193	Parte(a) lui Tăbușcă despre răsărit bez 19 stănjăni ci într(e)agă în moșiia Rusăteștilor.
19	380	Din piiatra lui Tăbușcă în sus parte(a) răzeșilor.
9	193	Iar parte(a) lui Tăbușcă din chiatra vechi pe vali.
19	380	Tot vale(a) parte(a) răzeșilor din chiatra lui Tăbușcă în sus păr(ă) în drept(ul) buorului vechiu.
23	460	Lungul de la răsărit la apus pân(ă) în prăvalul apii.
11	221	Capătul moșii dispre apus dintr-o moviliț(ă) în sus.
18	360	Parte(a) Răcșilor în sus spre miazinoapti.
27	544	Parte(a) din gios curmezâș de la răsărit spre apus pân(ă) în movila dispre apus pe hotarăle Rusăteștil(o)r.
9	190	Capătul livezăi despre miazinoapti în gios la la amiazi, livezile ce să stăpânesc acum de Tăbușcă.
9	180	Lun(gul).
5	114	Capătul de la vali, tot livez(i). **(f. 56)**

Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MXX/36.

[1] Pătat.

63. 1801 noiembrie 10

Sfânta Mănăstire Floreștii din ţân(u)tu(l) Tutovii având acesti moșii într-acelaș ţân(ut), anume Fereștii și Băileștii și alti părți de cumpărătură din moșiia Băboșii, și înpresurându-să aceste cu hotărâtura ci să făcusă în anii trecuți de pit(a)r(ul) Ștefan Caracaș, sfinţâia sa părintili chir Ioasaf, arhimandrit și egumin aceștii sfinti mănăstiri, prin vichilul sfinții sali Aftanasâe ieromonah, dând jalobă cătră măriia sa Alexandru Necolai Suțul v(oie)vod, prin luminata carte înălțimii sali din 1801 săpt(em)v(rie) 12, ne rânduiești și ne poronceşti să mergim la numitili moșii, undi faţă fiind atât vichilul mănăstirii, aşâjdire și alți megieși și înpregiurași, pe cari îi va ceri trebuința, înpreună cu orici scrisori și dovezi vor fi având, să stăm și să facim cercetari foarti cu amăruntul, ca să aflăm și să dovedim mai întâi celi adivărati margini a moșiilor după hotarâle ce vor fi umblat din vechiu; și de vor cunoaşti că s-au făcut vreo înpresurari Băileștilor i Fereștilor, după dovezi ce vor fi, să facim îndreptari, și pe la locurile ce va ceri trebuința să punim și pietri hotară.

Aşâjdere să cercetăm și pentru părţâle ce arată că ari mănăstire(a) în moșiia Băboșănii, și după cuprindere(a) scrisorilor ci va fi având, iarăș să le hotărâm și să le stâlpim cu pietri hotară dând și mărturii hotarnică în sămni și în stânjăni, iscălită pe obiceiu; iar născând vreo pricină despri vreo parti, atunce la locul acel de pricină pietri hotară să nu punim, ci în ci chip vor fi pricinile să dăm mărturii pre largu și hartă închipuită de stare(a) locului, cu cari viind la divan să să de(a) hotărâri.

Deci, după poroncă îndată am înștiințat atât pe pit(a)r(ul) Ștefan Caracaș, cât și pe răzășii de Florinteşti i pe alți răzăș(i) ci să număscu iarăș în Baboșăni și Scurți, cu zăci zili mai înnainti de mergire(a) noastră, ca să să afli cu toate scrisorile i dovezili ce vor fi având. Cari și noi mergând la arătatili moșii, faţă fiind și părintili arhimandritul i ier(o)monahul Aftanasâi, am cerut de sfinţâe sa scrisorili pe numitili moșii, și sfinţâe sa ni-au arătat aceste(a):

а <1>. Un ispisoc de la domnul Vasâli v(oie)vod din let ѯ**зрмг** <7143 / 1635> **ав(г҃ѳ҃с)т** **вї** <12>, în carili scrii că viind rugătoriul mării sali Sămion, eguminul, cu tot soborul sfintii mănăstiri ci să zâci Florintina, undi esti hramul Sfântului și Marilui Prooroc Ilii Tezvitianul, și s-au jăluit cu mari jalobă și cu mulți bo(i)eri și mărturii precum că hrisoavile lor și dresâli pe cari au avut sate și miluiri sfintii mănăstiri s-au prăpădit în vreme(a) leșiilor, când au vinit Corenschii cu Alexandru vodă, fecior lui Ierimie Movila v(oie)vod cu multă mulțimi de leși asupra lui Stefan Tomșa v(oie)vod și au cuprins toată ţara, atunce au luat și aceli hrisoave a lor cu multi veșminti și odoară și oaminilor ci au fost la sat(ul) lor, anumi Fereștii pe Racova, carile sat au fost mai înnainti domnescu, alături cu ocolu(l) târgului Vasluiului, și l-au dat miluiri Ieremia Movila v(oie)vod sfintii mănăstiri cii mai de sus numită Florintina, cu hotară în sămni păr(ă) în matca Bilcariului, și de acolo păr(ă) în pârâul Racovii, cu vad de moară, și păr(ă) în prisaca Neguleţului, și de acolo păr(ă) în pârâul Ulmului, și păr(ă) în poiana Gavriliciului, și de acolo păr(ă) în hotarul Băileștilor, cu tot vinitul, osăbit de alti moșii ci mai întăreşti.

в <2>. Un ispisoc din let ѯ**зрк** <7120 / 1612> **апр(илїе)** **кє** <5> de la domnul Stefan v(oie)vod, în cari arată că au dat și au întărit și au miluit pe a domnii sali rugă și mănăstiri(a) cari să chiamă Smila, undi esti hramul Sfântului Prooroc Thezvitianul Ilii și Sfântul Arhiereul Necolai, făcătorul de minuni, cu un sat, anumi

Fereștii pe Racova, ci sânt la țân(u)t(ul) Tutovii, și cu un vad de moară în Racova, cari acest mai sus numit sat au fost adivărat domnescu de ocolul Vasluiului și au fost danii și miluiri sfintii mănăstiri cu tot venitul și cu toată dare(a) de la răposatul Ierimiia Movilă v(oie)vod.

г <3>. O carti di la bo(i)erii divanului din let ѯзрчѳ <7199 / 1691> апр(илїе) ѳї <19> de la Tudosă Dubou vel log(o)f(ă)t, Vasilii Costachi vel vor(ni)c, Andrunachi vel spat(ar) și Iordachi Ros(e)t vel vist(iernic), în cari scriu că au dat această carti sfinții sali eguminului Zaharie de la sfânta mănăstiri Florești și a tot soborul, ca să fiie volnic a ține și a opri anumi satul Fereștii, ci sânt pe Racova, în țân(u)t(u)l Tutovii, la ocolul târgului Vasluiului, carile sat esti danii și întăritură sfintii mănăstiri după ispisoacile ci au arătat eguminul de la Stefan v(oie)vod Tomșa și de la Ierimiia vodă și de la alți domni, cu cari carti să fiie volnică a ține tot satul din hotar în hotar, pe undi sânt pietrile pusă, să aibă a-ș(i) lua a zăce din toate câti să vor afla într-acel hotar, și nimine să nu cuteză a sta înprotiva cărții aceștie, iar având cineva a răspundi să m(e)argă la divan.

а <4>. O carti g(os)pod de la Costandin Duca v(oie)vod din let ѯзсв <7202 / 1694> ап(рилїе) кд <21>, în carile scrie la Pilat vor(ni)c de poartă și la Vasili Hușanul aprodul de târgu, căci s-au jăluit rugătoriul domnii sale Sârghii și cu tot săborul de la mănăstiri de la Florești, zâcând că le înpresoară târgul Vasluiului o bucată de loc din săliște(a) lor din Ferești, asupra căruia loc au arătat de întăritură dresă de la răpoosații domni, anumi de la Stefan v(oie)vod un ispisoc, și de la Vasili vodă două, scriind tot în sămni anumi; pentru aceia dacă vor vide(a) carte(a) domnii sale să m(e)argă la săliște(a) Fereștii și să strângă oamini buni din sus și din gios, megieși de pin pregiur, și pre toți orășănii din târg din Vasluiu, și să socotiască pe dresul rugătorilor domnii sale ci au arătat, să le aliagă locul precum le scrie dresul și să-l stâlp(e)ască, și precum vor afla mai dreptul, să facă și o mărturii încredințată, să aibă știre.

є <5>. O carti g(os)pod tot de la pomenitul domn Costandin Duca v(oie)vod din let ѯзсг <7203 / 1695> маи зї <21>, în carile scrie lui Pilat vorn(i)c de poartă și lui Vasili Hușanul că dacă vor vide(a) carte(a) domnii sale să să scoale să m(e)argă la sat la Ferești, ci esti în Gura Racovii, și să strângă oamini buni și megieși de pe înpregiur și pe toți orășănii din târgul Vasluiului, și să socotiască cu mari dreptate și să pu(i)e sămni pin pregiur, precum scrii mărturie, cari au făcut socotială mai înnainti vremi iarăș(i) cu oamini buni și cu toți orășănii. Deci numai să nu cauti acmu să pui sămni ca să-s(e) știie osăbit hotarul satului Fereștilor despre alti hotară, precum le scrii dresul sfintii măn(ăs)tiri, și precum or puni sămnile și stâlpile hotarului, de iznoavă să facă mărturii încredințată, atât de înpregiuraș(i), cât și de toți orășănii de Vasluiu, ca să aibă știri să le facă și întărituri de ispisoc de la domnie sa.

ѕ <6> . O mărturie hotarnică din let ѯзсг <7203 / 1695> иѵнии(є) зї <17>, iscălită de Stefan Pilat vor(ni)c de poartă, i Vasăle Hușanul Băhnar, i Iordachi Fontul, i Hancu arman, i Ivan arman, i Lohan arman, i Donosăi, i Gavril, i Sârghii, i Ștefan, i Ion, i Gavril, fecior lui Donosăe, i Mane grecul, în carile înștiințază că viind iguminul de la mănăstire(a) Florești, cu carte(a) mării sale, scriind la ei și la Vasăle Hușanul, ca să m(e)argă la săliște(a) ci să chiamă Fereștii, ci sânt pe apa Racovii, cari să înnpreună cu hotarul târgului Vasluiului, ca să aliagă toată parte(a)

sfintii mănăstiri Floreștilor, ce sânt de danii de la răpoosatul Erimie v(oie)vod, precum au și întărituri de la răpoosați(i) domni Vasăli v(oie)vod și Gheorghie Stefan v(oie)vod, carile scriu din sămni în sămni. Deci, numiții pe poroncă mergând acolo la ace(a) săliști Fereștii, au strâns oamini buni, megieși de pin pregiur și pe toț(i) răzășii acei săliște, și pre toți orășănii din târgul Vasluiului, moldoveni și armeni, bătrânii orașului, și au luat sama înpreună cu acești oameni buni, cu eguminul și cu orășănii, și cu tot soborul sfintii mănăstiri, și au început a merge din fundul Bilnacilor pe pârău și au pus stâlpu de piiatră în țărmurile apii Bilnacilor; și de acolo au luat în gios pe pârăul a Bilnacilor până în apa Racovii, mai din gios de podul lui Bogdan, și au pus acolo în țărmurile Racovii stâlp de piatră; și de acolo în gios pre apa Racovii până la un vad de moară ci-i în apa Racovii, carile esti însămnat și în ispisoacile de la răpoosați(i) domni bătrâni; și de acolo tot în gios pe apa Racovii până în pârăul în Pășcue, și acolo (au pus) stâlp de piatră; de acolo pe pârău în sus până la ulmu, și de la ulmu în hotarul Băltenilor, și s-au pus stâlp de piatră; și în curmeziș spre apusul soarilui tot alături cu hotarul Băltenilor, până în drumul cel mare, undi să înpreună cu hotarul Băileștilor, cari să înpreună cu hotarul mănăstirii Floreștilor.

З͡ <7>. Un ispisoc de la Costandin Duca v(oie)vod din let ⁎ЗСГ͡ <7203 / 1695> ИѲЛ(І)Є А͡І <11>, în carile scrie că viind rugătoriul domnii sale egumănul cu tot săborul de la sfânta mănăstire Floreștii și arătând încredințată mărturii de la bo(i)eriul domnii sale Ștefan Pilat vor(ni)c de poartă, și de la Vasăli Hușanul, și de la alți mulți buni oamini megieși și orășăni din târgu din Vasluiu, adică pe ce di sus arătată, întărești pintr-acesti scrisori întocma sămnile hotarnice neclătit și neriușuit nici odinioară în veci.

Aceste sânt scrisorili Fereștilor, din cari curat să înțălegi că esti danii din locul târgului Vasluiului sfint(e)i mănăstiri Floreștil(o)r.

И͡ <8>. Un ispisoc de la domnul Ioan v(oie)vod din let ⁎ЗѲА͡ <7071 / 1563> ИѲЛИ(Є) А͡ <1>, în cari arată că viind înnainte(a) domnii sale Grigori, și frati-său Sculeș, și Ion, și Brumariu, și sora lor Solomiia, ficiori Ghindii, toți nepoți lui Băilă, cari de a lor bună voi au vândut a lor driaptă ocină și moșiie din dres de întăritură ci au avut moșul lor Băilă de la moșul domnii sale bătrânul Ștefan v(oie)vod, o bucată de loc din hotarul Șirbeștilor, ci să chiamă acum Băilești, pe Racova, începându de într-un ulmu în sus până la o dumbravă, și de acolo în sus pe pârău până la hotarul Băbușănilor, de cătră răsărit, lui Ilii, drept una sută zloți tătărăști.

Ѳ͡ <9>. Un ispisoc de la Petru v(oie)vod din let ⁎ЗПД͡ <7084 / 1576> ФЄВР(Ѳ)АРЇЄ К͡Є <25>, în cari arată că viind înnainte(a) domnii sale Brumar, fecior Ghindii, nepot – lipsă – strănepot lui Băilă, de a lui bună voe au vândut a sa ocină și moșii dintru a lui drept și însuș uric și dres de danii, ci au avut strămoșul lui, Băilă, de la bătrânul Stefan v(oie)vod, din a patra parti din Șirbești, pe Racova, cari acum să chiamă Băilești, undi au fost casa a strămoșului lor, Băilă, o giumătate, credinciosului bo(i)eriului domnii sali, Gheorghii vel vist(iernic), în una sută patruzăci zloți tătărăști.

І͡ <10>. Un ispisoc de la Petru v(oie)vod din let ⁎ЗПД͡ <7084 / 1576> МАРТ(ЇЄ) К͡Г <23>, în cari arată că viind înnainte(a) domnii sale Anușca, fiica lui Nistor Sculeș com(i)s, nepoată Ghindii, strănepoată lui Băilă, de a ei bună voi(e) au vându a ei driaptă ocină și moșiie dintru a ei drept uric și dres de danii, ci au avut

strămoșul ei, Băilă, de la bătrânul Stefan v(oie)vod, din giumătati di sat din Știrbești, ci esti pe Racova, undi au fost casa a strămoșului ei, Băilă, cari acum să chiamă Băileștii, giumătate, și cu moară în Racova, lui Gheorghii vel vist(iernic), drept trii suti zloți tătărăști; și iarăș(i) au venit Brumar, fecior Ghindii, nepotul – lipsă – strănepotul lui Băilă, iarăș(i) de a lui bună voi au vândut tij a lui driaptă ocină și moșii dintru al său drept uric, iarăș(i) dintru acel de mai sus numit dres, iar dintr-acestaș sat, din a patra parte din tot sat(ul) giumătate, lui Gheorghii vel vist(iernic), drept una sută patruzăci zloți tătărăști.

АЇ <11>. Un ispisoc de la Petru v(oie)vod din let **ѕзпи** <7088 / 1579> **съпт(єм)в(рїє) кд** <24>, în cari scrie că slujind cu dreaptă credință cin(stit) și credincios bo(i)eriul domnii sale Gheorghii vel log(o)f(ă)t, l-au miluit în pământul domnii sale, Moldova, cu o bucată de loc, ci esti întri satile domnii sali, întri Fereşti și întri Băileşti, cari pentru ace(a) bucată totdiauna ave(a) pără pentru dânsa, a mării sale sati, Feriștii și Băileștii, iar când au fost la giudecată au dat Gheorghii log(o)f(ă)t pentru ace(a) bucată de loc patru cai foarti buni, graşi și hrăniți, pentru patru mii aspri, și domniia sa au dat acii cai turcilor pentru trebuința țării. Pentru aceia ca să-i fie de la domniia sa uric și ocină cu tot venitul ace(a) bucată de loc, ci este întri Fereşti și Băileşti, pe Racova, și cu loc de moară în Racova, iar hotarul acei bucăți de loc să-i fie de undi să începi, din capul luncii de la o movilă săpată, pe din gios de livada lui Gavril vătămanul, iar de acolo drept șăsul pe din gios de un păr la dialul Racovii, și cu loc de moară în Racova, iar din Racova drept la dial pisti câmp la capul Rădiului Păușăștilor, aproapi de prisaca lui Ciornuș, la stejar însămnat, ci esti întru dânsul bour și movilă săpată, iar despre alti părți să fie păr(ă) în hotarul Băileștilor, după hotarul cel vechiu pe undi au umblat din v(e)acu.

ВЇ <12>. Un ispisoc de la Erimie Movila v(oie)vod din let **ѕзрвї** <7112 / 1604> **гєн(а)р(їє) л** <30>, în carile scriie că au vinit Todosăe și fratile ei Arvat, și Efrem, feciorii Nastii ot Scurți, ș-au vândut a lor driaptă ocină ce-au avut în sat(ul) Băileștii, în țăn(u)t(ul) Tutovii, din tot satul săliști de două casă, și o țarină, și din fânaț cât să va alegi lui Ionașcu Bole, drept șasăzăzci taleri.

Гї <13>. Un ispisoc de la Radul v(oie)vod din let **ѕзкѕ** <7126 / 1618> **а(вгѳ)ст з** <7>, în carile scrie că au dat și au întărit lui Vasăli Bole și surorii sale Aniții, fiei lui Ionașcu Bole, satul Băileștii și alti sati.

АЇ <14>. Un ispisoc de la Alixandru sân Ilieș v(oie)vod **ѕзкф** <7129 / 1621> **гєн(а)р(їє) аї** <11>, în carili scrii că viind înnainte(a) domniei sali Vasăli Huhule șatr(ar) și frati-său Stratul, feciorii Măriiții, și vărul lor, Vasăli, și soră-sa Anna, feciorii Grozavii, toți nepoții lui Gheorghii log(o)f(ă)t, și au pârât pe sluga domnii sali Ionașcu Batin vor(ni)c pentru un sat, anumi Băileștii, zâcând că le esti lor driaptă ocină și moșii de la moșul lor Gheorghii log(o)f(ă)t, și au arătat înnainte(a) domnii sale și uric de moșii de la alți de mai domni, iar Ionașcu Batin au arătat că esti danii de la Radul v(oie)vod, și au scos și uricul de danii. Deci domniia sa au giudecat după pravila pământului și au aflat că driaptă giudecată, cum că n-au fost acel sat a lui Ionașcu Bole, ci au fost a lui Vasăli Huhule și a celoralanți toți nepoții lui Gheorghii log(o)f(ă)t, și i-au îndreptat pe dânșii luând și înplinială doisprăzăci zloți în vistirii, luând și uricul ce-au avut Batin, de i l-au rupt și l-au lepădat, și mai mult să nu aibă pără Batin.

ϵ҃ї <15>[50]. Un ispisoc de la Stefan Tomșa v(oie)vod din let ⁎зрλа <7131 / 1623> мαрт(їє) а҃<1>, în cari scrie că au vinit înnainte(a) domnii sale Vasăli Huhule și frati-său Stratul, feciori Mariiții, și vărul lor, Vasăle, și soru-sa Anna, fiei Grozavii, toț(i) nepoți lui Gheorghii log(o)f(ă)t, și s-au jăluit înnainte(a) domnii sale pentru un sat, anume Băileștii, în țân(u)t(ul) Tutovii, carile sat fiind că l(-a)u luat domniia sa de la dânșii întru întâe domnii a domnii sale, iar acmu aducând ei a lor drepti urice și dres de la alți de mai înnainti domni cum au fost lor driaptă moșii a moșului lor Gheorghii log(o)f(ă)t, cari văzind domniia sa a lor drepti urice o dat și au întărit acel de mai sus numit sat Băileștii, căci le esti lor driaptă moșii.

з҃ї <16>. Un ispisoc de la Radu v(oie)vod din let ⁎зрλв <7132 / 1624> în иѹн(їє) а҃ї <14>, în cari scrie că au venit înnainte(a) domnii sale Ionașcu Batin vor(ni)c de poartă de au pârât pe Apostul, ginerile lui Ionașcu Bole, pentru un sat, anumi Băileștii, din țân(u)t(ul) Tutovii, ci au fost luat acel sat de Stefan v(oie)vod, și au p(i)erit pentru heclenie. Apoi după Stefan v(oie)vod au stătut domnie sa la domniia sa în țară și au dat acel sat lui Ionașcu Batin, și i-au făcut și uric de miluiri. După aceia au luat acel sat Alexandru v(oie)vod și au luat și uricul de la Ionașcu Batin și au dat satul lui Apostul. Acmu au adus Apostul pe acel sat uric de la Petru v(oie)vod, cum acel sat n-au fost a Bolii baștină sau cumpărătură, ci li-au fost de pre altă parti a lui Gheorghii log(o)f(ă)t. Deci, domniia sa i-au giudecat să nu fie nici Ionașcu Batin cu paguba, nici Apostul fără sat, pentru ci esti lui driaptă moșii de pe altă parti, și i-au tocmit de au dat Apostul una sută cincizăci galbini buni lui Ionașcu Batin și să țâe Apostul satul, și s-au înpăcat denainte(a) domnii sale.

з҃ї <17>. Un ispisoc de la Vasilie v(oie)vod din let ⁎зрмф <7149 / 1641> иѹни(є) к҃ф <29>, în carile scrie domniia sa la Mihoci din Răduești că domnii sale s-au jăluit Apostul Cehan, zâcând că ari el un sat Băileștii și ari și răzăși pe o bucată de loc de acel sat, iar răzășii, ei, înpresoară pe Apostul. Pentru aceia îi scrii ca să m(e)argă cu oamini buni acolo să socotiască pe undi vor fi sămnile și pe undi vor fi țânut cei mai de demult, pre acolo să țâe și ei.

ѳ҃ї <19>[51]. Un ispisoc de la Gheorghii Ghica v(oie)vod din let ⁎зрѯи <7168 / 1659> съпт(єм)в(рїє) з҃ <7>, în carile scrii domnia sa la pârcălabii de Vasluiu și le dă știri că s-au jăluit Apostul Cehan pe popa Gheorghii din târgul Vasluiului, zicând înnainte(a) domnii sale că au cumpărat o moșii di la Dineș, și de la Căzacul, și de la Ionașcu, și de la alți răzăș(i) de moșiia Băileștii, cu tot venitul și cu tot hotarul ci să va afla pe ace(a) moșii, iar acmu să scoală popa Gheorghii de-l opresți din giumătate de loc dintru ace(a) moșii ci mai sus scrii, cu uric ci zâci că au aflat a lor, și într-acel uric zâci popa că-i spuni ace(a) giumătate de loc. Pentru aceia dacă vor vide(a) carte(a) domnii sale să socotiască de să va afla cu adivărat cum au cumpărat Apostul acel loc dintru ace(a) moșii de la acii oamini, ci mai sus scrie, să le facă legi să lasă popa pe Apostul în paci să-ș(i) țâe moșiia cum au cumpărat-o, și să-și întrebi popa cu vânzătorii lui cari i-au vândut lui, iar di nu-i putea tocmi și nu

[50] În documentul publicat, Iacov Antonovici nu a inclus rezumatele cu nr. 13-15; în schimb a introdus rezumatele documentelor din 7126 ianuarie 11 (nr. 13) și 7131 martie 1 (nr. 14), care nu se regăsesc în documentul original (a se vedea *Mănăstirea Florești*, p. 32).

[51] Numeroatarea, conform textului; lipsește nr. 18.

să vor ţâne de legi, să le dei zi să viie de faţă înnainte(a) domnii sale, aducându-şi) şi dresă, cini ci va ave(a).

к <20>. Un ispisoc de la Stefan v(oie)vod din let ѧзрѯи <7168 / 1660> иѹн(їє) з <7>, în cari dă să fiie tari şi puternic cu carte(a) domnii sale credincios şi cinstit Racoviţ(ă) Cehan log(o)f(ă)t cel mari, şi pe cini va trimite, tot hotarul satului Băileştilor, pe undi a fi fânaţ, pre nime să nu lasă să umble cu dobitoc sau să cosască, iar pe cari vor prindi să aibă a-i certa şi a-i scoati, şi să le ia boii şi sucmanile.

кл <21>. Un zapis din let ѧзрчѳ <7199 / 1690> нѳємв(рїє) з <7>, de la Sandul, ficior lui Cărăbăţ, şi a Marii, nepoată lui Apostul Cehan, strănepoată lui Gheorghii Bolii, ce-au fost log(o)f(ă)t mari, înpreună cu soţul lui, Aniţa, şi cu feciorii lor, scriu şi mărturisăscu că au vândut driaptă ocină şi moşii, sat întreg Băileştii, ce sânt pe pârâul Racovii, în ţân(u)t(ul) Tutovii, cari l-au scos la vânzari, şi nimi din sămiņţiile lui şi alţi răzăş(i) nu s-au aflat să-l cumperi, ci fiind mai aproapi de hotarăle sfintii mănăstiri Floreştil(o)r, l-au vândut sfinţii sali părintilui Zaharie igumin, drept una sută douăzăci lei bani, şi să-i fiie driaptă ocină, moşiie şi cumpărătură, din câmpu, şi din ţarină, cu locuri de fânaţă, şi dintr-apa Racovii, cu vad de moară, şi locuri de heleştei, şi din păduri, cu locuri de prisăci, şi din tot locul, cu tot venitul, iar pe urmă de să vor afla niscavai urici sau zapisă sau ispisoaci, fără de aceste(a) ci au dat, să nu să criază nici unile, şi la cari vor (i)eşi să nu să bage în samă, pentru căci că acest sat Băileştii i l-au hotărât şi i l-au ales unchi-său Gheorghii, şi Neculai, şi cu alţi fraţi ai lui, şi să nu aibă nime triabă dintri fraţii lui sau dintr-alti sămiņţii, cari zapis s-au scris în Floreşti de Corlat, ce-au fost uricar, iar numi de călugăriie Elisăiu, postrigul de Floreşti; iscăliţi, Vasilachi Gavriliţi vel vor(ni)c, Neculai Antohi vel şatr(a)r, Coste vel med(elni)ce(r), Dabija Scărlet biv в <2> log(o)f(ă)t, Toad(e)r biv armaş.

Aceste sânt scrisorile Băileştilor, din cari pre curat se înţălegi că întâi această moşii au fost a lui Băilă, din cari o bucată de loc ci-i să arată şi sămnile, esti a lui Ilii, după ispisocul domnului Ioan v(oie)vod din let ѧзѳл <7071 / 1563> иѹни(є) л <1>, cari cuprindi giumătati de sat bez sălişti de două casă i ţarină şi fânaţ, iar giumătati de sat esti a lui Gheorghii log(o)f(ă)t, după două ispisoaci a domnului Petru v(oie)vod din let ѧзпд <7084 / 1576>, unul ѳєвр(ѹарїє) кг <23> şi altul март(їє) кг <23>; cum şi un Ionaşcu Bole, sămiņţie lui Gheorghii log(o)f(ă)t, au cumpărat din tot satul sălişti di două casă, şi o ţarină, şi din fânaţ cât să va alegi, după ispisocul domnului Erimie Movila v(oie)vod din let ѧзрвї <7112 / 1604> ген(а)р л <30>, de la cari au rămas la gineri-său Apostul şi la fiei lui, Vasăli şi soru-sa Aniţa, cari au dat şi una sută cincizăci galbini buni, după două ispisoaci a domnului Radul v(oie)vod din let ѧзрѯѕ <7112 / 1618> ав(гѹс)т з <7> şi din let ѧзрлв <7132 / 1624> иѹни(є) дї <14>, cari Apostul, după ispisocul domnului Vasăli v(oie)vod din let ѧзрмѳ <7149 / 1641> иѹли(є) кѳ <29>, şi după ispisocul lui Gheorghii Ghica voivod din let ѧзрѯи <7168 / 1659> съпт(єм)в(рїє) ѕ <6>, să înţălegi că esti acel Apostul Cehan; apoi după carte(a) de stăpâniri de la domnul Stefan v(oie)vod din let ѧзрѯи <7168 / 1660> иѹни(є) з <7>, ci dă lui Racoviţi Cehan log(o)f(ă)t cel mari să fii tari şi puternic pe tot hotarul satului Băileştilor, de la cari rămâind în clironomie Sandului, fecior lui Cărăbăţ şi a Mariei, nepoatii lui Apostul Cehan, strănepoată lui Gheorghii Bole, ce-au fost log(o)f(ă)t mari, au

vândut sat întreg Băileștii pe pârâul Racovii, sfintii mănăstiri Floreștii, după zapis din let ҂ѕрчф <7199 / 1690> ноємв(рїе) ѕ <7>.

Deci, după ci s-au văzut de către noi scrisorile de sus pomeniti, am cercetat și pentru stare moșiilor și li-am aflat, cum că Fereștii esti alături(a) pe din sus de locul ci-l au în stăpâniri fiei răpoosatului spat(a)r(u)lui Costandin Sturza, și alături cu Băltenii, moșii a sfintii mănăstiri Fâstâcii, cari atât locul fiilor spat(a)r(u)lui Sturzii, cum și Băltenii, esti din locul târgului Vasluiului, cât și ace(a) bucată di loc ci să pomenești în ispisocul domnului Petru v(oie)vod, ci zâci întri Ferești și Băilești, esti alături pe din sus de Ferești, cari, atât Fereștii, cât și ace(a) bucată de loc esti tot din locul târgului Vasluiului; însă cursul acestora este lungul lor din zare(a) dialului Codrului, ci este întri Racova și întri moșiile ci sânt cursul lor în apa Smilii, și până în zare(a) dialului moșiilor de pe Stemnic; iar Băileștii, iarăș(i) asămine purcedi tot dintru ace(a) zari de dial de Codru, alături cu bucata ace(a) pomenită, însă nu până în zare(a) Stemnicului, căci o oprești Baboșănii, ci în linie Po(i)eneștilor și a Broștenilor stă. Pit(a)r(ul) Ștefan Caracaș, după înștiințare(a) ci i-am făcut, am priimit acest răspuns din oc(tom)v(rie) 21, cum că cu greșală au făcut arătari purtăroriul de grijă a sfintii mănăstiri Floreștii, că s-ar fi înpresurând moșiile mănăstirii de către moșiile sale, căci el nu ari nici o moșii ca să să răzășască cu moșiile mănăstirii, nici nu stăpânești nimică, ci să facim cercetari dintru alții și vom afla cini sânt stăpânitori pe moșiile acelor locuri, și acelora să cerim scrisori și dovezi; Cari, cercetând, am aflat că șatr(arul) Ștefan Caracaș, tatăl pitar(u)lui, făcând un schit Hărsova ci să numești, au dat toate părțile ci ave(a) în moșiia de pe Hârsova, undi esti egumin chir Athanasăi Racoviță ieromonah, pe cari chemându-l ni-au dat acest răspuns, cum că el stăpânești, însă fără scrisori, căci toati scrisorili sânt la pit(a)r(ul) Ștefan. Apoi nu am putut pricepi pricina ci esti de nu scot scrisori.

Iar sfințiia sa părintili arhimandritul, asupra înpresurării aceștiia au scos și acesti scrisori:

а <1>. O carti g(os)pod de la răpoosatul întru fericiri Costandin Dimitri Moruz v(oie)vod din let ѧѱѳи **<1778>** маи иї **<18>**, în carile scrie răpoosatului Costin Catargiu log(o)f(ă)t, fiind la ace(a) vremi ban, i spat(arului) Mihălachi Cerchez, fiind la ace(a) vremi jăc(ni)ce(r), isprav(ni)ci de ținutul Tutovii, că rugătoriul domnii sali Pamvo egumin și cu tot soborul mănăstirii Floreștii au arătat că ari o moșii, anume Fereștii, cari acum să numești Laza, cari să hotărăști alături cu o moșii a unui Ștefan Gălușcă șatr(ar), și că în anul trecut vrând Gălușcă să-ș(i) hotărască moșiia sa cu carti g(os)pod, au luat hotarnici pe un Enachi Sava și Costandin Grecul, cari aceștiie mergând i neurmând după rânduiala ci să cadi, părinților călugări nu li-au făcut de știri ca să triimată vechil cu scrisori, ci au hotărât moșia lui Gălușcă numai după arătare(a) lui, și cu hotărâtura ci s-au făcut, s-au făcut mari înpresurari moșii mănăstirii, cuprinzind o bucată de loc și scoțind și câteva pietri hotară de la moșie mănăstirii, după cari hotară, mănăstire(a) dintru început au stăpânit și nici o supărare de către nimi n-au avut; și pentru ca să i să îndrepteză moșiia jăl(uito)r(ul) au cerut dreptate, cari fiind pricina după cum să arată și de vremi că hotarnicii n-au păzât rânduiala ci să cadi, hotărâtura lor nu ari nici o puteri și în samă nu poati ține. Pentru aceia scrie dum(ilo)rsali când nu vor pute(a) mergi să rânduiască din parte(a) dum(ilo)rsali oameni de credință, aducând și pe Ștefan Gălușcă, față fiind și eguminul cu scrisorili, să facă cercetari toati

scrisorilor și dovezil(o)r ci vor fi de cătră toate părțile; și di vor fi făcut acii hotarnici vreo înpresurari moșiei acești de pe urmă, să o îndreptezi, și, pentru hotară de vor fi pusă fără de cali să le scoată și să le pue la locurili ci să cadi; și după hotărâtură să de(a) și mărturii iscălită, atât de cătră rânduiți, cum și de cătră toți răzășii și înpregiurașii, iscălindu-o și dum(nealo)r, ca cercetându-s(e) de cătră dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t, să să facă ispisoc de la domniia sa de stăpâniri.

După cari carti, puniri la cali nu s-au văzut, căci îndată șatr(a)r(ul) Ștefan au alergat la epitrop(ul) mănăstirii și au adus aceasta:

в <2>. Un răvaș de la răpoosatul Lupu Costachi vor(ni)c, din iuni(e) 24, în carili scrie părintilui Antonii, egumenului de Florești, că viind șatr(a)r(ul) Ștefan i-au spus că având șat(rarul) moșii în Baboșăni și în Lucești, și cerând și mănăstire(a) părți de moșii cu zapisă, zâci pit(arul) Ștef(a)n că aceli zapisă ci ari mănăstire(a), n-ar fi stăpânit nici odată, neștiindu-să din ce spiță sânt, și de vremi că la alți egumini ci au fost mai înnainti, nu l-au supărat, nici sf(ința sa) să nu-l supere, și la Sămedru să vie cu scrisorile ci va fi având, fiind și șatr(a)r(ul) față cu scrisorili, și să ia și scrisorili Po(i)eneștil(o)r, până tră(i)ești șatr(arul), să să pue la o cali să să odihniască și mănăstire(a) de cătră răzăși.

г <3>. O carti de la Coste Grecul căp(i)t(an) în carile scrii egumănului Antonii ot Florești că au văzut celi ci-i scrii ca să-l înștiințăzi în ce chip au fost hotărâre(a) șatr(arului) Gălușcă, când i-au hotărât el în Hărsova, fundul Lăzii și a Săucii, și de au mai fost și vreun călugăr de la mănăstire; va ști că întâi din parte(a) mănăstirii nimini n-au fost, zâcând șatr(arul) că mănăstire(a) nu ari triabă cu această moșii și, și cât au stăpânit-o până atunce, rău au stăpânit; și măsurându-s(e) toată ace(a) blană, s-au pus și pietri, undi au zis să-s(e) pue; și i-au dat și mărturii în scris după cum s-au pus pietrile, și pe câț(i) stânjăni au (i)eșit, iscălită de sine, sfințâe sa să cei ace(a) hotărâri a sa și să o vadă, căci el în ci chip i-au dat, acum au uitat, nu poati țâne minte.

А <4>. O mărturii din no(i)emvr(ie) 4, ci au dat Antohi Manolachi Mihăilă, Gavril Bejan, Ștefan Alexi, Petre Pascul și Ionașcu Pascul, oamini bătrâni de 60-70 ani, din satu(l) Laza, lui Antonii Cozma, egumin de la mănăstire(a) Floreștii, mărturisând cu sufletili lor în frica lui Dumnezău și înnainte oriundi s-ar ceti, că n-au apucat pe șatr(arul) Ștefan stăpânind pe vale(a) Lăzii, nici pe vale(a) Săucii, nici cu un feliu de stăpâniri până acum la zăci ani, iar de la zăci ani încoaci au intrat șatr(arul) și cu ci au intrat nu știu, dar ei mai înnainti nu l-au apucat, nici altul ciniva, ci au apucat numai mănăstire(a) Floreștii sângură stăpânind pe amândouă văile, și pre cum știu mărturisăscu cu sufletile lor.

є <5>. O mărturii de la erei Ursul, i de diiaconul Ilii încredințată, i de ieromonahul Athanasăi i diiaconul Vasăle, i diiaconul Grigori din let **аψчи <1798> иѳни(є) ки <28>** / după întâmplari la **аѡа <1801> иѳли(є) к <20>**, mergând și eu la mănăstire(a) Floreștii și întâmplându-să preotul Ursul și mărturisând tot asămine s-au încredințat și de mini banul Matei Negel /, cari sânt aceste: erei Ursul, om bătrân ca de 70 de ani, adiverești că în vreme(a) ci să afla el preot în Glodeni, fiind încă în viiață pit(a)r(ul) Ștefan Caracaș, i-au fost duhovnic în vremi de 20 de ani și i-au mărturisit însuș(i) la taina duhovniciei cum că, ca un om trăind întru această lumi, s-au amăgit de au greșit înnainte(a) lui Dumnezău, și au schimbat hotarăle moșii Fereștilor, ci esti a mănăstirii Floreștil(o)r, luându-le din fundul Săucii, din

drumul ce vini de la bisărica Băltenilor, și li-au mutat mai gios, cari cunoscându-ș(i) greș(e)ala sa, l-au rugat ca în câtă vremi va fi el în viață, să nu discoperi această faptă a sa, iar după moarte(a) sa l-au îndatorit ca să m(e)argă la mănăstire(a) Floreștii și să discoperi această faptă eguminului cari să va întâmpla, pentru ca să-s(e) îndreptezi și să să pui numitili hotară iarăș(i) la locul lor, ca, ușurându-să de acest păcat, să scape de giudecata lui Dumnezău. Și, după moarte(a) sa depărtându-să preotul de la aceli locuri, nu i-au dat mâna a mergi îndată la mănăstire(a) Floreștii, ca să mărturisască după cum l-au învățat, iar acmu rămâind la mari slăbăciuni bătrâneților și cunoscându-să că-i esti aproapi sfârșitul, ș-au adus aminti că esti el însărcinat cu acest păcat și temându-să ca nu cumva să fiie și el partaș și să ei răsplătiri înpreună cu dâns(ul) la înfricoșata zi a giudecății înnainte(a) nefățarnicului Dumnezău, au mersu însuș(i) la sfânta măn(ă)stiri înnainte(a) părintelui Ioasaf arhimandritului, de au mărturisât toate după cum mai sus arată, fiind și cei arătați față. Și, osăbit de aceste ni-au arătat sfințiia sa părintile arhimandritul că după carte de blăstăm au arătat și sfințiia sa părintili Athanasăi Racoviț(ă) ieromonah și igumin schitului Hârsovii, mergând la pit(a)r(ul) Caracaș, cerându-i scrisorili, i-au arătat că și înscris i-au lăsat răpoosat(ul) șatr(ar) Ștefan Caracaș, părinteli său, ca când să vor scula cineva asupra acei bucăț(i) de loc, să o dei fără pricinuiri; cari, după această arătari în câtiva rânduri am scris părintilui Racoviț(ă) ca să viie să ne arăti și nouă, și nici cu un chip nu au voit a vini.

Deci, fiind că în moșiia Baboșănii, în parte(a) din sus, despre Florintești, mai sânt răzăși, carili viind Ștefan Negruș de Hârsova, i Mihălachi Motoș, i Simion Motoș ot Petrești, și Tănas Ignat ot tam, răzăși și de Petrești, au scos acesti scrisori:

а <1>. Un ispisoc de la Petru v(oie)vod din let **ѧзнд** <7054 / 1542> **иѹни(є) ий** <18>, întru cari întărești lui Andrebuș, și frati-său Andreica, și sora lor Male, feciori lui Petru Corod, cu nepoatili lor, Mărunca, și sora lor, Mărinca, fetile Stanciului Corod, pe a lor driaptă ocină din dres de cumpărătură ce au avut părinții lor, Petriu și Stanciu Corod, de la părintili domnii sale Stefan v(oie)vod, un sat pe Racova, anumi Băbușănii, ci au fost de cumpărătură părinților lor de la Sora, fata Anii, nepoată lui Micul Bleg, drept două suti zloți tătărăști, însă să le fiie lor acel sat, anumi Băbușănii, în două părți, două părți lui Andrebuș și frățâni-său Andreica, și surorii lor, Male, iar a triia parti dintru acelaș(i) sat să fiie nepoților lor, Mărușcăi și surorii ei, Mărincăi, iar hotarul acelui mai sus zis sat, anumi Băbușănii, ci-i pe Racovă, să fiie pe din gios p(r)in hotarul vechiu, pe undi din vechiu au umblat, iar hotarul pe din sus să fiie pe movilită, drept în dumbravă, cari acesta esti tot hotarul.

в <2>. O carti g(os)pod din let **ѧзрчд** <7191 / 1682> **дєк(єм)в(ѓїє) кд** <21>, de la domnul Costandin v(oie)vod, cari carti esti pre(a) fărmată și pre(a) cu anevoi să înțălegi, că un Hariton s-ar fi plâns asupra unui Mărdari din Scurți cum că iar fi intrat întru o curățitură ci au tă(i)et el spini ș-au făcut pământuri, și ar fi sămănat niști cânipă pe Băboșani, și poroncești ca să cerceteză, iar ce urmari s-au făcut nu să vedi.

г <3>. Un zapis din let **ѧзрчѕ** <7196 / 1687> **дєк(єм)в(ѓїє) з** <7>, de la Anița și Apostul, feciori Dochiții, nepoț(i) Gligorcii Doroș, și Neculai, iar ficior lui Doroș, în cari arată că au vândut o parti de ocină a lor din Baboșăni și din Scurți, parte(a) lui Vasăli Doroș cât să va alegi, cari esti pe vale(a) Hârsovii, lui Mărdari drept șasă lei, cu vad de moară, și cu loc de prisacă, și din câmpu, și din păduri, și

din tot locul, cu tot venitul, cât să va alegi ace(a) parti ci scrii mai sus; iscăliți și marturi, Ioniță Nica și Vasăli Ciolan.

Д <4>. O carti de giudecată din let ѯзсз <7207 / 1669> ав(гѳ'ст) зї <17>, de la Coste Adam vt(ori) log(o)f(ă)t, în cari arată că au cumpărat popa Gheorghii o moșii de la Baboșăni în Tutova, pe Hârsova, de la Dumitrașcu, și de la Mărinca, și de la Tudora, și de la Ghiniia, și de la Alixandra. Deci, Ioniță, fecior popei lui Gheorghii, să aibă a ține numai acesti cinci părți ci au cumpărat, iar celelanti ci or fi nevânduti, să nu fii volnic a să amesteca mai mult, ci să aibă a ține Andronic cu săminție lui.

є <5>. Un zapis din let ѯзслѳ <7239 / 1731> апр(илїє) дї <14>, de la Măriuța, fata lui Mărdari, în cari arată că au vândut Lupului, fecior Alixandrii, o parti de moșii din Scurți și din Babošăni ot Tutova, pe pârâul Hârsovii, ci au fost și ei cumpărătură de tată-său Mărdari, de la niști mătușă a Lupului de la Arherii și Anița, surorile Apostului Doruș, pe o vacă cu viță, dându-i și zapisul cel vechiu.

ѕ <6>. O măsorișți de moșii de la Savin Porutchii din let ѯзспѕ <7286 / 1778> ив'ли(є) г <3>, în cari scrii că din porunca spat(arului) Ioniță Cuza, au măsurat nicști hliză în țân(u)t(ul) Tutovii, pe Hârsova, Babošănii și Scurții, și după ci arată Babošănii la înpărțala Scurții din lungu în lat zâci că parte(a) răzășilor nu sânt nici de arat, nici de sămănat i cosât, măcar că au (i)ești oameni de au mărturisât că din piatra șatr(arului) Gălușcă în gios, parte(a) ci au dat-o răzășilor esti a mănăstirii Floreștilor, și rău au dat-o șătr(a)riul(u)i, ci dreptul esti să-ș(i) ia din parte(a) șătr(aru)lui Motoșăștii parte(a) lor.

ѕ <7>. O carti de giudecată de la spat(arul) Ioniță Cuza, fiind la ace(a) vremi stol(ni)c și isprav(ni)c la Vasluiu, în cari arată că după multă pâră și giudecată ci au avut nepoții lui Ciurlan cu Ștefan Gălușcă de moșii, anumi Florinteștii, Babošănii și Scurții, carile părți sânt în Hârsova, zicând Gălușcă precum că acesti părți îi sânt danii de la Ciurlan, ci li-au dat lui Săon, moș lui Gălușcă; Pentru carile (i)eșind Gălușcă cu niam(ul) lui Ciurlan la giudecată înnainte(a) divanului, nu s-au ținut în samă zisăli lui Gălușcă și s-au dat rămas, fiind că acel zapis de danii a lui Ciurlan, carili să află la Gălușcă, s-au aflat rupt și rândurili aceli de danii ștersă, după cum adiverești carte(a) de giudecată ci esti la mâna niamului lui Ciurlan, iar Gălușcă neodihnindu-să, au scos carti de blăstăm asupra niamului lui Ciurlan; și viind Gălușcă cu toț(i) nepoții lui lui Ciurlan înnainte(a) numitului bo(i)er au zis că de vor priimi carte(a) ace(a) de blăstăm, le va da bună paci; și fiind Antohi Manolachi, nepot(ul) lui Ciurlan, față, om mai bătrân de cât toț(i), și Vasăli Hulpi diiaconul, și Sufleățștii, și toț(i) nepoții lui Ciurlan, au priimit carti de blăstăm că nu știu nimică de ace(a) danii, și s-au odihnit Gălușcă.

Aceste(a) sânt scrisorili răzășilor cu carili după ispisocul lui Petru v(oie)vod, vreu a mergi până în apa Racovii, de vremi ci le scrii pe Racova cu Babošănii, și iarăș(i) cu Babošănii vreu a lua fundul Lăzii și a Săucii, ci esti din Ferești și din bucata de loc, osăbit de înpresurare ci mai fac Băileștilor; Și cu celelanti scrisori ce scrii de Scurți, vreu a lua o bucată de moșiia Băileștii a mănăstirii Floreștii, supt acest numi din apa Hărsovii spre apus, asupra cărora ceriri stând cu luari aminti, am aflat că întâi: pentru că cer să m(e)argă păr(ă) în Racova cu Babošănii, nu numai că nici încap întri Băilești și Poi(e)nești, dar să vedi că toate moșiile ci sânt pe văile ce dau în Racova, asămini scriu pe Racova; însă voința lor

esti oprită cu alti moșii, după cum este și Coșăștii, și Toporăștii, mai ales că toate celilanti scrisori a lor nu scriu pe Racova, ci tot pe Hârsova, iar aceli ci sânt cu adivărat pe Racova, scriu tot cu vad de moară în apa Racovii, și osăbit dacă era precum ei cer acum până în apa Racovii. Deci, pit(a)r(ul) Ștefan Găluşcă când au hotărât Baboșănii, nu au luat păr(ă) în Racova, căci din parte(a) mănăstirii nu era nimeni a-i opri, iar pentru că iarăș(i) cu Baboșănii au luat și vreu a lua fundul Lăzii și a Săucii, osăbit de celilanti de sus arătate dovezi, au mărturisât și înnainte(a) noastră prin carti de blăstăm Tudor Dănăilă din Sauca, i Mihăilă sân Gavril Grigoraș, i Chirica, i Tănas Ignat ot Petrești, ce-au șăzut mai înnainti în Laza, răzăși de Baboșăni, că au apucat unii hotar în margine(a) drumului vechiu, în dreptul celoralante hotară a Băltenilor și în fundul Săucii; Dar osăbit de aceste esti știut și aceasta că toati moșiile g(os)pod, lăsând pe celi de obștii, capitili și marginili lor păzăscu ori zări de dial, ori matci de văi, ori cursul apilor. Apoi, dar după toate aceste dovezi și încredințări, nu pot a ave(a) nici o dreptate la ceririli lor, fiind îndestuli și celilanti dovezi de sus arătati; asămine și pentru înpresurare(a) ci faci Băileștilor cu luari și ceriri încă o bucată supt numi de Scurți, și cu înpresurare ci faci iarăș(i) capătului Băileștilor, au fost îndestul ca să aflăm ulmul ci esti pomenit în ispisocul lui Ioan v(oie)vod din let ⁂ѕѳ҂ <7071 / 1563> иѕ҃ли(є) а҃ <1>, ci hotărăști locul lui Ilii din Băilești, cari au mărturisăt Tănasăi Ignat ot Petrești, ci au șăzut mai înnainti în Laza, răzăș de Baboșăni, de Florintești, om bătrân aproapi la șaptizăci de ani, prin carti de blăstăm, că au fost în malul Hărsovii despre apus doi ulmi groș(i) ca bute; iar pentru margine(a) den sus au mărturisât Constandin Butnariu i Neculai Nedele ot Laza, că au fost hotar în gura Boldii din vali de niști spini în drum, cari căutându-să nu s-au găsât, ci s-au găsât piatra aruncată în niști părloagi.

Drept aceasta, după toate arătatili dovezi și răzășii înpotrivă altă nemaiscoțind nimică și după ci am șăzut zăci zili pe loc, am măsurat moșiile pe mjloc pe apa Racovii, căci capătul din gios despre amiazizi, ci esti în zare(a) Codrului, și lungul, atât pe din sus, cât și pe din gios, dintru ace(a) zari de dial până în Racova fiind codru mereu, și pe celi mai multi locuri și dărmături liasă, nu s-au putut nici cu un chip a să măsura; Începând Băileștii din margine(a) Poi(e)neștilor din gios de la o piatră ci esti din vali de un izvor, spre răsărit, pe șăs și p(r)in luncă, și pisti gura pârăului Hârsovii, până în buza piscului din sus în drumul cel mari, până în bucata ci esti întri Băilești și Fereși, până undi au (i)eșit 1490 stănjăni, și de acole am măsurat bucata până la piscul ci esti din gios de podeț și întri movile, până în margine(a) Fereștilor, păr(ă) undi s-au aflat 340 stănj(ini), și de acole am măsurat Fereștii la răsărit pisti șăs pără în gura pârăului Hopul, la pod, undi să lovești cu locul fiilor răpoosatului Sturza, ci estit tot din locul târgului, pără undi s-au aflat 1860 stănj(ini).

Deci, din matca apii Racovii am început a măsura lungul Fereștilor pe din gios, alături cu locul fiilor răpoosatului Sturza spat(a)r, din gura pârăul(ui) Hopul, undi dă în Racova, undi s-au pus două pietri hotară, cari una caută Racova în sus, despărțind locul fiilor răpoosatului spat(ar) Sturza, și alta caută pe pârăul Hopului din sus, pisti luncă, pe șăs, păr(ă) din gios de podeț, undi s-au pus piiatră, până undi s-au aflat 80 stănj(ini), și de acole tot pe pârău în sus până la iazul lui Iurcu, păr(ă) undi s-au aflat 220 stănj(ini), și de acole tot pârău(l) Hopului în sus, și tot alături cu

locul fiilor spăt(a)r(u)lui Sturzii, până la o altă ezătură, ci esti mai din sus di a lui Iurcu, undi în margine(a) ezăturii despre apus s-au găsât și piatră, ci caută spre apus, undi s-au mai pus și alta, ci caută pârâul în gios, până undi s-au aflat 370 stănj(ini); de acole rămâni locul fiilor spat(a)r(u)lui Sturza, și apucă alături cu Băltenii Fâstâcilor printr-un hârtop mic p(r)in dumbravă la dial cam cheziș în sus, păr(ă) la o piiatră vechi în prăvalul despre Crăstoae, pără undi s-au aflat 264 stănj(ini), și de acole la vali spre Crăstoae oarișci cam în gios păr(ă) întri doi stejărei, ci sânt în margine(a) din sus a unui hârtop mic, undi au mărturisât ier(o)monahul Athanasăi că au fost piiatră și nu s-au găsât fără numai bucăț(i), și s-au pus alta, păr(ă) undi s-au aflat 192 stănj(ini), și de acole drept la vali și pisti Crăstoae, undi s-au pus două pietri hotară, una căutând leniia cari am venit, și alt ape Crăstoae în sus, pără undi s-au aflat 84 stănj(ini), și de acole Cristoae în sus, până în gura văii lui Bejan, ci esti mărturisită de dispărțiri de hotară, undi s-au pus două pietri hotară, cari una caută Cristoae în gios, șa alta matca văi(i), păr(ă) undi s-au aflat 340 stănj(ini), și de acole matca văii spre apus, undi în fundul văi(i), în zare(a) dialului s-au pus piatră, până undi s-au aflat 570 stănj(ini), și de acole p(r)in țarină, pe podiș, cam la vali, păr(ă) în margine(a) pământurilor, undi s-au aflat piiatră hotar, ci căuta la vale(a) lui Bejan, și s-au mai pus și alta, căutând liniia în sus la altă piiatră, ci s-au găsât scoasă, păr(ă) undi s-au aflat 89 stănj(ini), de acole podișul în sus despre fundul văi(i) Săucii, păr(ă) la o piiatră ci s-au găsât scoasă, iar în locul pietrii s-au găsât sămni, pe cari piiatră s-au pus la loc, păr(ă) undi s-au aflat 520 stănj(ini), și de acole tot în sus, alături tot cu hotarul Băltenilor p(r)in dumbravă și pisti drumul acel ci să numești mari și vechiu, ci mergi la bisărica Băltenilor, în zare(a) dialului Stemnicului într-o răritură di dumbravă, ci să socotești a fi poiana pomenită în ispisocul domnului Vasăli v(oie)vod din let ⁎ѕρмг <7143 / 1635> ⁎ав(гѳст) ві <12>, poiana Gavriliciului, nemaigăsindu-s(e) alta, undi s-au pus două pietri hotară, cari una disparti Băletenii de Fereștii mănăstirii, și alta înfundă Fereștii de Petrești, păr(ă) undi s-au aflat 300 stănj(ini); de acole zare(a) dialului Stemnicului la vali, pisti fundul Săucii, și la dial p(r)in codru, păr(ă) în zare(a) dialului, ci esti întri Laza și Hărsova, și întri Stemnic, undi s-au pus două pietri, cari una disparti Fereștii de Petrești, și alta apucă zare(a) dialului în gios, întri Ferești și Florintești, păr(ă) undi s-au aflat 430 stănjăni, însă la acest loc după glăsuire(a) ispisocului domnului Ioan v(oie)vod din let ⁎ѕѳа <7071 / 1563> ⁎иѳли(є) а <1>, ci zâci de la ulmu în sus păr(ă) la o dumbravă, și de acolo în sus pe pârău păr(ă) la hotarul Baboșănilor, de cătră răsărit, și după glăsuire(a) ispisocului domnului Vasăli v(oie)vod din let ⁎ѕρмг <7143 / 1635> ⁎ав(гѳст) ві <12>, ci zâci după ci vini la poiana Gavriliciului, și de acolo păr(ă) în hotarul Băileștilor, trebuia a sta Băileștii la acest colțu, însă noi dacă am aflat locul ulmului, cel mărturisât de pisti Hărsova și locul pietrii, iar mărturisât, din gura Boldii, n-am mai căutat a mergi cheziș, ci am tras linii driaptă din zare(a) dialului Hârsovii, ci disparti Poi(e)nești, ci sânt pe din sus de Băilești, drept p(r)in piatra din gura Boldii, în margine(a) lungului din sus a Fereștilor și a bucății; și de acole în gios zare(a) dialului p(r)in codru pi diasupra văi(i) Boldii, păr(ă) în curătura diiaconului Ilii, di la dial de o piiatră, ci s-au găsit în margine(a) pădurii despre Hârsova, undi s-au pus piatră hotar în curătură, păr(ă) undi s-au aflat 550 stănj(ini), și de acole tot în gios p(r)in capătul Baboșănilor, pi diasupra văi(i) i poiana Râșnății p(r)in păduri, undi în margine(a) din gios a po(i)enii, în zare(a) dialului, s-au pus

două pietri, cari una caută înnapoi zare(a) dialului, ci disparti Fereștii i bucata de loc ci esti din locul târgului Vasluiului, și alta la apus la Hârsova, ci disparti Băileștii de Babosăni, păr(ă) undi s-au aflat 300 stănj(ini), și de acole la vali spre apus, p(r)in rădiu pisti Râșnița, și la dial iar p(r)in capul dumbrăvii, păr(ă) în muche(a) dialului, undi s-au pus piatră, păr(ă) undi s-au aflat 400 stănj(ini), și de acole la vali pisti gura Boldii, la un pâlcu di spini, în margine(a) drumului ci mergi din Hârsova la Laza, undi au mărturisât Costandin Butnariul i Neculai Nedele că au fost hotar vechiu, și acum nu s-au găsit, ci găsindu-s(e) lepădată în pârloagile Babosănilor, s-au adus și s-au pus la locul ei, păr(ă) undi s-au aflat 200 stănj(ini), și de acole pisti drum și pisti Hârsova și la dial păr(ă) supt margine(a) pădurii, s-au pus piiatră, păr(ă) undi s-au aflat 193 stănj(ini), și di acole p(r)in codru la dial, capătul Băileștilor, alătură cu Babosănii, păr(ă) în zare(a) dialului, din sus de un drum ci mergi în zare(a) dialului, undi s-au pus două pietri hotară, cari una caută liniia ci am mersu, și alta zare(a) dialului ci esti întri Racova și Hârsova, undi stau atât Po(i)eneștii i Broștenii, cât și celilanti pe din sus.

Și cu acesti sămni s-au încheet hotarăli mănăstirii, a Fereștilor i a Băileștilor și a bucății din mijloc, iar asupra părții ci ceri mănăstire(a) din Babosăni, au scos acesti scrisori:

Ⱑ <1>. Un ispisoc de la Petru v(oie)vod din let ⁎ѕѡѳ <7072 / 1564> ѓєи(ⱑ)ρ Ⱒ <2>, în carile scrii că au dat slugii sale Voinicul o parti di sat din Babosăni și din Lucușoară, ci au cumpărat drept douăzăci zloți de la Toadir, și de la Necoară, și de la surorili lor, Nastasăe și Mariia, feciori Anii, nepoatili Magdii, strănepoatile Dolcăi, și iarăș(i) i-au dat lui o parti iarăș(i) din Babosăni, ci au cumpărat-o de la Ana, și de la Tetiul, și de la Male, și de la Gavril, și de la Trifan, și de la Sămion, și de la Anghelina, și de la fetili lor, și de la nepoții lor, Petru și Corod, drept una sută douăzăci zloți, cât să va alegi parte(a) lor, parte(a) din sus, a patra parti, iarăș(i) i-au mai dat lui o parti din gios, iarăș(i) din Babosăni, ci au cumpărat de la Anton drept douăzăci zloți, cât să va alegi parte(a) sa, și din mărturiia ci ari de la toți cii mai de sus zișì, și îi întărești.

Ⱒ <2>. Un zapis din let ѕρчⱒ <7192 / 1683 septembrie-1684 august 31>, de la Mitrofana călugăriță, fata (lui) Lupan, ci au fost pârcălab, și cu fiei ei, Apostolachi, și fata lor, Merla, mărturisăscu cum de a lor bună voi(e) au dat și au dăruit toată parte(a) lor ci să va alegi din sat din Babosăni, pe Hârsova ot Tutova, din bătrânul Floriții giumătate de bătrân. Această psrti au dat-o din câmp, și din țarină, cu loc de fânaț și din păduri, cu loc de prisacă și dintr-apă, și din vatra satului, egumănului Zahariia ot Florești, ci să fiie moșiie vecinică. Încredințat zapisu(l) (de) Pan călăraș, ci s-au prilejit la făcutul zapisului, Gheorghii călăraș de Țarigrad, Andronachi ot Hârsova, Gheorghii grecul de Horiiata, și Elisăiu Corlat au scris zapisul.

Asupra căruia zapis au răspuns răzășii că nu-i dau nici o parti, pentru că nu au stăpânit niciodată. Iar sfânta mănăstiri di înpotrivă au arătat că pără la hotărâtura mort(u)lui, șatr(arul) Ștef(a)n Caracaș, au stăpânit, însă nu parti(a) aliasă, ș-au și cerut parte(a) aceasta după cum s-au cunoscut și din răvașul răpoosatului vor(ni)c

Lupului Costachi din iuli(e) 21[52], ci l-au scos însuș(i) șat(rarul) Ștefan Caracaș, și au fost îndestul spre dovadă că nu au tăcut mănăstire(a), măcar că esti scos întocma după voința lui. Cu toate acele, noi, măsurând Baboșănii pe mijloc pe vale(a) Hârsovii pără la movilița ci au arătat răzășii, ci esti despre apus de Hârsova, și cercetându-să, aceia nu esti moviliță, ci esti un cap piscu de dial, ce vini din codru, pără unde s-au aflat 543 stănjăni; și măcar că ei altă movilă nu prime, nici voia ca să ne mai arăti, dar cu toate acele cât au fost prin putință, cercetând cu diadinsul, am aflat o râdicătură de moviliță pe un cap de dial despre răsărit de Hârsova, în margine(a) dumbrăvii, căci nici răzășii ci să număscu de Florintești, n-au vrut vie nici cu scrisori, nici fără scrisori, să arăti sămnile lor, păr(ă) undi au mai (i)eșit 180 stănjăni, iar pisti tot fac șaptisuti douăzăci și trei. Și fiindcă moșiia Baboșănii să înparti pe trii bătrâni, după arătare(a) răzășilor, anumi Căldari, Ciurlan și Motăș, din cari giumătati de bătrân să vini mănăstirii, una sută douăzăci pol stănjăni; Dar fiind că ei nici cu un chip nu s-au mulțămit, ci s-au cerut la divan, cu priimire(a) amânduror părților s-au pus zî de soroc, ca la zî întâi dic(e)mv(rie) să să afle la luminatul divan, iar noi, înpreună cu mărturiia aceasta de de toată curgire(a) pricinii, am făcut hartă închipuitoari de stare(a) locului pe cari, iscălindu-le, li-am dat la cinstită mâna sfințâi sale părintilui Ioasaf arhimandrit și egumin sfintii mănăstiri Floreștii.

1801 no(i)emv(rie) 10

<ss> Matei Negel biv vel vornic.
<ss> Gheorghi Talpeș vor(ni)c de poartă.

<La începutul documentului>: Un rezumat în limba greacă.
<La sfârșitul documentului se arată palma cu care a fost făcută măsurătoarea, în lungime de 27 cm>: Aceasta este palma cu care s-au măsurat tot ceia ce este arătat în măsură într-această hotarnică.

ANI, Fond Mănăstirea Florești, III/9.
EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 26-47, nr. XXVI.

64. **1802 septembrie 8**

1811 avgust 24: Copie scoas(ă) di pe ce(a) adivărat(ă) hotarnic(a) moșiei Tămășănilor.

Din luminată porunca preînălțat domnului nostru măriia sa Alexandru Neculai Suțul v(oie)v(o)d fiind rânduit cu dum(nea)lor ispravnici(i) de țân(u)t(ul) Fălciiului ca-s(ă) aleg și să hotărăsc 280 stânjăn(i) din moșiia Tămășăn(i), ci-i are sfânt(a) mănăstir(e) Floreștii din vechi aleși și hotărâți de răpăosatul vornicu Lupul Costachi și de Antohi Luți vornic de poart(ă), afar(ă) de 310 stânjăn(i) ce să arată în mărturiia hotarnică că sânt partea copiilor banului Scărlătachi, pe car(e) acum iar fi

[52] La Iacov Antonovici este trecut anul 1778, fără a fi menționat în document (*Mănăstirea Floreşti*, p. 47).

stăpânindu dumneaei stol(ni)ce(asa) Todosâica, și 250 stânjăn(i) a răzășilor de moșiia aceast(ă) Tămășănii, după cum pre largu arată hotarnic(a) răpăosatului bo(i)er și a vornicului de poartă.

Acum prin jaloba ce au dat către mărie sa vodă cuveoșiia sa Athanasii, ieromonahul și vechilul Sfintei Mănăstiri Floreștii, au arătat că mănăstir(ea) după ace(a) hotarnică ar fi și stăpânit cu pace pân(ă) la o vreme acei 280 stânjăni, iar de patru ani încoace răzășii ce mai au parte în numita moșii ar fi pus stăpânir(e) și pe partea mănăstirii, și dup(ă) înfățoșari ce au avut vechilul mănăstirii cu doi dintre răzășii numitei moșii, anum(e) Grigoraș Bosna diiacon. Ghiorghii Zbanțu înnainte(a) dumisali vel logof(ă)t(ului), s-au hotărât ca mănăstir(ea) să ia deplin 280 stânjăn(i), asămine și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) 310 stânjăn(i) și răzășii 250.

Poruncindu-să, mergând la fața locului mai întâiu să fac cercetar(e) cu amăruntul tuturor scrisorilor și altor dovez(i) ca-s(ă) pot dovedi cele drepte și adivărate margini a aceștii moșii Tămășănii despre fieștecare parté, și măsurându-o cu stânjăn domnesc în lung și în curmezâș, apoi din toat(ă) soma stânjănilor mai întâi să scoat(e) 280 stânjăn(i) și să se de(a) în stăpânire(a) Mănăstirii Floreștii la loc unde arată hotarnica răposatului bo(i)er că s-au ales atuncea, și ce(i)lalți stânjăn(i) iarăș(i) înpărțându-s(e) să-s(e) de(a) 310 dum(i)sale stol(ni)ce(sei) Todosăicăi, și 250 răzășilor dup(ă) hotărâre(a) cărților de giudecat(ă).

După poruncă mărgând la fața locului înpreun(ă) cu Ostahii Căuia mazâl, fiind rânduit din partea dumilorsali ispravnici(lor), unde față fiind atât precuvioșiia sa părintele Iosaf arhimandritul și egumen Sfintei Mănăstiri Florești, cât și dum(nea)ei stol(ni)ce(asa) și acești răzăș(i), anume preutul Toader, preutul Dumitru, diiaconul Grigoraș Bosna, diiacon(ul) Ghiorghie Chisar, Ghiorghii Acrodii, Năstas Tigheci, Vasăli Arsănii, Ion Tigheci, Ion Mihăilă, Petre Tălăbir și alți ai lor răzăș(i) de Tămășăn(i) și de Dodești, și diiaconul Gheorghii Guțul, i Vasâle Guțul, i Grigoraș Guzganu, i Ion Bâzgu, și Ion Bălan, răzăș(i) de Cârpești, mai întâi am făcut cercetar(e) spre a afla marginile aceștii moșii și s-au găsit și unile din pietrele hotar(ă) fați, adic(ă) din gios s-au găsit o piiatră hotar în vali și despre apus de pârâu, car(e) piiatră au dat sam(ă) toți răzășii că despart în gios Dodeștii de Tămășăn(i), și alt(ă) piiatră s-au găsit la colțul din sus a Tămășănilor și de către răsărit, car(e) au dat samăcă desparté în gios Tămășănii și în sus Cârpeștii; și făcând stânjăn(ul) de opt palmi, după măsur(a) stânjănului ce s-au potrivit cu hotarnica răposatului bo(i)er vornic(ul) Lupul Costache, am început a măsura întâi pe vale p(r)in mijlocul satului curmezișu(l) moșiei din hotarul moșiei Dodeștilor în sus, și unde s-au plinit 280 stânjăn(i) s-au pus piiatră hotar partea sfintei mănăstiri, unde hotarnica veche arată că au fost din vechi stâlpită, și din piiatra aceasta s-au dat în sus 250 stânjăn(i) răzășilor pân(ă) într-alt(ă) piiatră ce s-au găsât hotar vechi, și din piiatra aceast(a) au rămas în sus parte(a) dumisali stol(ni)ce(sei) Todosăicăi 310 stânjăn(i) pân(ă) în moșiia Cârpeștii, unde au dat samă răzășii că au fost buor într-un stejar și s-au găsit stejarul arsu, numai rădăcina să cunoaște, și întorcându-ne iarăș(i) la piiatra Dodeștilot de unde am început cu măsura întâiu, am căutat drept la răsărit în muche(a) dealului, și am pus și acolo o piiatră hotar dispărțâtoar(e) Tămășenilor de Dodești, fiind că nu s-au găsit și măsurându în sus drumul pe deal pân(ă) în piiatra hotar ce s-au găsit chiotoar(e) la colțul moșii Tămășănilor dispre răsărit, despărțind în sus Cârpeștii, car(e) mai sus s-au pomenit, s-au găsit 822 stânjăn(i),

din car(e) s-au stâlpit 272 stânjăn(i) sfintei mănăstiri în part(a) de gios și au rămas și partea răzășilor 250 stânj(eni), iar dum(i)sale stol(nicesei) 300 stânjăn(i), și asemene am pus o piiatră hotar supt deal dispre soar(e) apun(e) despărțitoar(e) Tămășănilor de Dodești, din car(e) piiatră măsurând în sus pe deal 280 stânjăn(i) partea mănăstirii s-au pus piiatră hotar în muche(a) dealului în livada lui Zorile, și din piiatra aceasta măsurând în sus parte(a) răzășilor, unde s-au plinit 250 stânjăn(i) s-au găsit și piiatră hotar vechiu în muche(a) dealului din sus de bisărică, și din piiatra aceasta în sus au rămas partea dumisale stol(ni)ce(sei); și cu aceste măsuri s-au închiet toat(ă) moșiia Tămășănii și s-au stăpânit parte(a) mănăstirii, iară lungul moșiei nu s-au măsurat fiind pădur(e) deasă și dărmat(ă) la capătul de cătră apus de cătră Cojăr(i), ce să va urma stăpânir(ea) după hotarnica vechi, după cum le-au fost stăpânit și pân(ă) acum. Și după alegir(ea) și hotărâtur(a) ce am făcut s-au dat această mărturie hotarnică sfintei mănăstiri.

1802 sept(embrie) 8

Georghii Talpeș vornic de poartă.
Stahii Căuia mazâl.

ANI, Fond Eforia Școalelor din Moldova, I / 57, copie din 24 august 1811.

EDIȚII: Costin Clit, *Satul Văleni, ținutul istoric al Fălciului. Documente inedite (secolele XVII-XIX),* București, Editura Tritonic, 2019, p. 106-108.

65. **1803 iulie 12**

Noi Alexandru Costand(i)n Muruz v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldovii. Să faci știre cu această carte a domnii meli pentru o mănăstire din târgul Gălații, undi să prăznuiești hramul sfinților celor fără de trupuri mai mari vo(i)evozi cerești, Mihail și Gavriil, cari iasti închinată la Sfânta Mănăstire Esfigmenu(l)de la Sfetagură, că prin jaloba ce-au dat cătră domnie mea rugătoriul nostru Amvrosie ieromonah de la numita mănăstire, au arătat cum că ace(a) mănăstire în vreme(a) trecutii oștiri s-au prădat de celi ce au avut și s-au arsu, cum și în trecutul an la cutremurul ce-au fost, au crăpat zidiul cu totul și s-au răsipit, și este stricată neavând nici un chip de agiutor de undeva ca să-s(ă) facă; Dar fiind că pe locul aceștii mănăstiri în anii trecuți, în vreme(a) domnii sali, Mihail Costand(i)n Sutul v(oie)vod, s-au făcut din poruncă patru hambare, unde să pune zaheriaoa, ce să pogoară din poroncă la Gălați și să triimite la Țarigrad, de la care loc n-au avut nici un venit pără acum, s-au rugat ca să facim domnie mea milă, să agiutărăm pe numita mănăstire cu mila ce să va socoti pentru locul ce iaste cuprins cu hambarile. După care jalobă ce ni-au dat, făcându-s(e) cercetare și încredințându-ne, domnie mea din înțțiințare prin anafora ce au făcut-o cătră noi cinstiti iubitoriul de Dumn(e)zău și al nostru duhovnicesc părinte, preo sfinție sa chirio chir Veniamin, mitropolitul Moldaviei, și cinstit credincios bo(i)eriul domnii meli, dumn(ea)lui Costandin Balș vel log(o)f(ă)t de Țara de Gios, că mănăstire(a) aceasta din întâmplare(a) cutremurului au rămas stricată, și nu are nici un agiutor de nicăiri, și că, și de la locul ci iasti cuprins cu hambarile nu are nici un venit. Pentru aceia socotind domnie mea că după proasta stare la care au venit această mănăstire, se cadi cu toată dreptate(a) a fi miluită, căci esti necuviincios lucru a fi isterisită de

venitul locului, n-am trecut-o cu cu videre(a), ci prin această a noastră domniască carte hotărâm ca pentru chiria locului pe care sint făcute hambarile să ia numita mănăstire câte una sută lei pe tot anul din vama g(os)pod, cari ban(i), ori în vânzare de va fi slujba vămii sau în credință de să va căuta, să-s(e) dea pe tot anul nestrămutat. Deci poroncim domnie mea dumi(sale) vel vameș de carvasara ca precum mai sus prin carte(a) aceasta să hotărăști, să urmezi întocma, dând banii chiriei locului pe tot anul făr(ă) de strămutare, că așa esti poronca domnii meli.

1803 iuli(e) 12

Vel vist(iernic).
S-au trecut la condica visteriei.
<ss> Cost(an)d(i)n Veisa med(elni)ce(r).

<Pe verso-ul filei a doua>: Rezumatul documentului în limba greacă.

ANI, Fond Mănăstirea Florești, III/10, difolio, original.
EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 47-48, nr. XXVII (fragmente).

66. **1803 iulie 30**

Pre(a) înălțate doamne

După luminată poronca înălțimii tali cercetându-să la divan pricina de giudecată ci este între jic(ni)cer(ul) Vasili Miclescu și între răzășii de moșie Pleșănii ot ținu(tul) Tutovii într-acest chip s-au aflat. Răzășii de Pleșăni având moșiia lor Pleșănii baștină strămoșască cu ispisoc de la bătrânul Ștefan v(oe)vod stăpânită cu paci de moșii și părinții lor și de dânșii până în domnie dintâi a răposatului domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oe)vod, când sculându-să cu pâră Petre Miclescul sau tot trăgănat pricina până în vreme(a) ce mai denainte trecute oștiri. Și atunce cu chipuri nedrepte acel Petre Miclescul i-au fost clintit din stăpânire; Dar după ducire(a) moscalilor, adică în domnie al doile(a) a răpăosatului domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod fiind multă pâră și și giudecată în divan și cercetări la fața locului, și mai pe urmă fiind scoș(i) la divan înainte(a) mpării sali și a tot sfatul, după îndestul cercetare s-au dovedit că Petre Miclescul au umblat cu vicleșug și l-au dat rămas din toată lege(a) țării cum dovidești anaforaoa de giudecată ce s-au văzut

din let 1777, mai 12, și cât au trăit acel Petre Miclescul, răzășii aceștii moșii ș-au stăpânit moșiia în pace, iar după moarte(a) lui s-au sculat fii săi și cu cuvânt că n-ar fi fost scrisorile lor toate la giudecățile de atunce s-ar fi dat pe tatăl lor rămas. Iar acum aflând ei o scrisoare de daniie a doamnii Dabijei v(oie)vod și alte scrisori, de iznoavă i-au tras în giudecată și prin cercetări la fața locului ce s-au făcut de dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi și cu ingineriu, cum și aice la divan în multe rânduri și după chipurile cu care Miclescul au înpleticit ș-au adus pricina păr(ă) ș-au luat în anii trecuți și anafora de giudecată, dar după ce acum s-au cercetat scrisorile amânduror părților s-au cunoscut că (...)[4] acel Petre Miclescul cu chipuri au fost pus stăpâniri în vreme(a) oștirii, așa și acum fii săi aceștiia urmiazi, căci după ce răposatul domnu Ghica v(oie)vod prin multă ostenială l-au dovedit că au umblat rău la urmă însuș el, adică Petre Miclescul, cunoscând că au umblat făr(ă) de cale s-au lăsat de a mai trage giudecată, cum să arată la întăritura anaforalii și nici au mai tras giudecată cât au trăit el.

Care toate aceste să arată mai gios în osăbite ponturi, adică aceste(a) fiind:

Scrisorile ce-au arătat răzășii de Pleșăni, adică jăluitorii.	Și celi din potrivă scrisori a jic(ni)cer(u)lui Miclescul.
1. Au arătat un ispisoc sârbăsc de la domnul Ștefan v(oie)vod din anii 6999 <1491> ghen(a)r(ie) 16[53], de când sânt trecuți 312 ani, prin care au întărit stăpânire(a) din vechiul uric pe un sat pe Sămila, unde au fost Mihai din sus de Bălace, ce au cumpărat Toader Pleșanu drept 100 zloți tătărăști iar hotarul acelui sat să fii precum au umblat din vac. **2.** Al doile(a), au arătat un zapis din let 7115 <1607> april(ie) 15 de la un Ghilțul sân Pleșan cu fimeiia lui Vasilca, de când sânt trecuți 198 ani, dat la mâna frățâne-său Hriste căp(i)t(a)n, prin care scrii că agiungând mari nevo(i)e să-s(e) facă om de oaste au zălogit parte(a) sa de ocină pol loc din vatra satului ot Pleșăni, parte(a) despre apus ci este parte(a) lui lui driaptă osăbită de alți frați stâlpită și hotar din varnița de sus până în hotarul din gios la capul luncii la piscu, ș-au zălogit-o drept 50 taleri și un cal cu vade într-un a(n)[5] de zâli. **3.** Al triile(a), au arătat un zapis vechi de la un Crăste ot Pleșăni cu fimeia sa Catrina din let 7132 <1624> ghen(a)r(ie)	Deci s-au întrebat pe jic(ni)cer(ul) Vasili Miclescul ce ari să răspundă înprotiva ceririi jăluitorilor și a scrisorilor ce au arătat ei, și au dat acest răspunsu cum că o bucată de loc din Pleșăni să stăpânești de cătră Mănăstire(a) Floreștii ci este cu luncă, și răzășii în loc aciia ar fi umblând să tragă sâlișteț(a) Ghindăreștii și tot trupul moșii Pătrășcanii la stăpânire(a) lor, și când ace(a) bucată de loc să va dizbate de la mănăstire, atunce moșiia lor Pleșănii iaste deplin după scrisorile lor și lui încă îi rămâne trupul Pătrășcanilor cu sâlișteț(a) Ghindăreștilor întru a sa stăpâniri fără de nici o pricină, cu trei heleștei, precum le cuprinde danie doamnei Dabijoai; Adăogând a zâce și aceasta că în vreme(a) când au avut giudecata părintile său că răzășii de moșiia Mărtinești, atunce ar fi arătat însuș răzășii de acești Pleșăni la cercetare(a) dum(i)sali vor(ni)c(ului) Gavril Conachi cum că Balaciul ar fi în vale(a) Sămilișoarei dispre răsărit, precum este însămnat la harta dum(i)sali vor(ni)c(ului) și că varnița ce au arătat

[53] DRH A. Moldova, III, p. 169, nr. 85.

6, precum au dat zăstre fiici(i) lor Dochiții și ginerilui lor Bostac moșiia din Pleșăni, din sat cu casă gata, cu trii vaduri de moară în apa Similii despre răsărit, giumătate de loc ales, cari au fost zălogit la dânsul frati-său Ghilțul.

4. Al patrăle(a), au arătat o carte g(os)pod din let 1765 iuni(e) 1, de la răposatul domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod, scrisă cătră răposatul vor(ni)c Lupul Costachi, fiind atunce ban, după giudecata ce-au avut la divan Petre Miclescul și cumnată (...)[6] Toader Scărlet cu Antohie și Ursan i Nistor și Vasilachi, răzăș(i) de moșiia Pleșănii, zicând Miclescu că au și ei moșiia Pătrășcanii pe din gios de Pleșăni și li s-au cuprinsu o bucată de loc din hotarul Pătrășcanilor cu hotarul Pleșănilor. Dar numiții răzăș(i) au răspunsu că ei stăpânesc moșie lor pe hotarăle vechi și pe scrisori ce au și nu s-au întinsu cât de puțin piste hotarul Pătrășcanilor, ce acel Petre Miclescul cu înpresurari vr(e)a să le ei o bucată de loc din Pleșăni și trii vaduri de moară și vatra satului, sâliște(a) cea vechi, arătând ei atunce un uric și alte scrisori ce scrii că moșiia lor mergi pe apa Similii din hotarul Floreștilor până în hotaru(l) Pătrășcanilor, drumul Chilii, unde s-ar fi găsât și un hotar vechi, și pe Sămilișoară pe vale păr(ă) în Bălace în gios, asupra cărora sămne ar fi zâs răzășii la giudecată să priimască pentru Miclescu carte de blăstăm, cum că este adivărat hotarul Pătrășcanilor precum ceri el și pe acolo să stăpâniască, și el n-au vrut să priimască carte de blăstăm. Și neavând Miclescul nici o dovadă la zâsâle lui, s-au rânduit acolo ca să cercetezi prin carte de blăstăm.

5. Al cincile, au arătat o mărturii de cercetari din let 1766 iscălită de un răzășii n-ar fi ace(a) din sâliște(a) lor, când varniță sânt și mai în sus și mai în gios, care pentru ace varniți pâră acum cercetare(a) n-au fost. Și de va rămâne temeiul giudecății asupra acei varniți din sat, atunce moșiie sa Pătrășcanii cu totul să pierdi zâcând că la facire(a) hartei aceștii de pe urmă nu s-ar fi pus sămnile iazurilor și sâliște(a) ce(a) vechi a Pleșănilor când dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) n-ar fi fost fați la facire(a) hartii, și după a sa osăbită jalobă s-ar fi orânduit alți boeri cercetători la fața locului, și au cercetat de iznoavă. De la care boeri cercetători au adus și două mărturii asupra dovezii sâlștii Pleșănilor și iazul ce-au zis răzășii că este înecat în iazul Dobromireștilor și că pe din gios de Dobromirești iaste altă moșie a sa Mărtinești cu osăbite scrisori, cari s-au stăpânit tot la un loc și nefiind atunce la sâne scrisorile nu s-ar fi pus la hartă iar acum li-au aflat și cere dreptate arătând:

1. Întâi, un ispisoc sârbăsc din let 7174 <1665> sept(embrie) 4, de la domnul Dabija v(oie)vod prin care afierosăști Mănăstirii Bârnova 2 sate, anumi Pătrășcanii în țin(u)t(ul) Tutovii, cu casă și cu iazuri și cu mori și cu vecini, și trii prisăci cu stupi, și alt sat, anumi Rădueștii, tot într-acel țin(ut), cu vecini și câteva vii din gios de Nicorești ot țin(u)t(ul) Tecuciului, cum pre largu arată acelaș suret tălmăcit de preutul Mihai Strălbischii, ce-au fost ecsarhu sfintei mitropolii, iar cel adivărat iaste în Măn(ăs)tire(a) Bârnova.

2. Al doile(a), au arătat un suret de pi un ispisoc sârbăsc de la domnul Irimiia Movila v(oie)vod din let 7113 <1605> mart(ie) 28[54], de întăritură unui Calin vel med(elni)cer pe multe moșii și părți de moșii, și între altele întărești și pe un

[54] DIR A. Moldova, XVII, vol. I, p. 217-220, nr. 304.

Vasili Talpiș clucer i Neculai Oprișan, adiverită cu iscălitura răposatului vor(ni)c Lupul Costachi, prin cari o cuprindi cercetare(a) ce au făcut din proronca g(os)pod prin carte de blăstăm și cum au mărturisit 19 oameni bătrâni înpregiuraș(i) cu sufletile lor, pentru despărțire(a) hotarului moșii Pleșănii de cătră moșiia Pătrășcanii, precum au apucat pe acești răzăși Pleșăni moșinași vechi din niam în niam stăpânind hotarul Pleșănilor pe apa Similii din sus de Pătrășcani, arătând și hartar din gios, undi să hotărăști cu Pătrășcanii, la drumul Chilii, din sus de fântâni, la capul piscului, care hotar l-au scos de l-au cercat Iordachi Cuza și Andrii Hușanul și l-au aflat bun. Au dat și cu funii de 24 pași, începând din capul hotarului din sus de să lovești cu hotarul Floreștilor, din drumul Zaharii pân(ă) în hotar din gios, undi să hotărăști cu Pătrășcanii, și s-au aflat 95 funii, și pe acel loc arată că sânt 3 țărmuri di iazuri, adiverită fiind mărturiia aceia cu iscălitura răpăosatului vor(ni)c Lupul Costachi.

6. Al șasăle(a), au arătat o carte g(osp)od din let 1765 iunii 23, de giudecata ce au avut de fați la divan înainte(a) domnii sale și a tot sfatul, Petru Miclescul cu Antohi Bobeiu i alte niamuri a lui, răzăș(i) de moșie Pleșănii, zisurile lui Petre Miclescul fiind precum mai sus s-au arătat cum și răspunsurile răzășilor, asămine și după dovezi ce au arătat, și după mărturie de sus arătată de la clucer(ul) (...)[7] i Neculai Miron, pe Petre Miclescul s-au dat rămas și-au dat răzășilor ace(a) carte de stăpânit Pleșănii cu bună pace în veci.

7. Al ș(a)ptile(a), o mărturii din velet 1773 oct(omvrie) 16, de la câțiva mazili și alți oameni megieș(i) de p(r)npregiur, carii au dat înainte(a) unui Angheluți Agărici, vor(ni)c de poartă, la loc o bucată de pământ ci este pe pârâul Sămilii din satul Ghindărești, până unde va (i)eși și va fi stând apa unui heleșteu ci este pe pârâu(l) Sămilii până la drum și pe o prisacă pe din sus di satul Pleșănii și de un izvor cu apă, și cu loc de grădini, și cât va pute(a) curăți înpregiurul prisăcii ce au luat-o cu schimbu de la Gherasâm și Molodiț i sora lor Mărica, fiind lui Căpătan. Dar de au avut neamu(l) lui acelui Calin vreodată stăpânire acolo, răzășii au giurat că nu știu nimică, nici au auzât până anul trecut când s-au ivit la mâna unui grec, Grigoraș sulger, pe cari nici un temeiu nu s-au putut puni, iar pentru Ghindărești au dat samă răzășii că au avut giudecată aice la divan cu răposata vorniceasa Pribasca pe cari au dat-o divanul rămasă, cum dovidești carte(a) de giudecată ce s-au arătat mai sus.

3. Al triile, au arătat o scrisoare de danii din let 7177 <1669> mai 12, de la răposata Ecaterina, doamna a răposatului Evstratii Dabija v(oie)vod, de când sânt trecuți 144 ani, precum au dat și au dăruit sat(ul) întreg Pătrășcanii, cu vecini și cu mori, cu trii heleștei, cu piu(ă) de cioarici și cu tot venitul, ci este pe vale(a) Sămilii la țin(u)t(ul) Tutovii, acestea li-au dat Săminii, fata frățâne-său a lui Gavril Jora, cum pre largu arată aceiaș(i) danii, adiverită cu iscălitura acelui de atunce pre(a)fericit patriarhu al Ierusalimului Dosofteiu, asupra căriia răzășii pricinu(i)esc, zicând întâi că pără acum nu s-au mai ivit, al doile(a) când cel vechi ispisoc a lui Dabija vodă, cu cari au dat mai înainte acest sat Pătrășcanii la Mănăstire(a) Bârnova nu pominești de trii iazuri, fără numai zâci cu iazuri, apoi doamna cum de scriie trii iazuri, cari este lucru de socotit.

6. Al șasăle(a), au arătat o carte g(osp)od de la domnul Scărlat Ghica v(oie)vod din let 7266 <1758> mai 14,

cercetare(a) unui țintirim de bisărică ce să numești că au fost a lui Toader Pleșani, și arată că au găsât țintirim(ul) și s-au cunoscut unde au fost bisărica și pristolul, și fiind că iaste piscu undi este țintirim(ul) și s-au făcut drum mari pe (ținti)[8]rimul bisăricii și săpând acolo au găsât oasă și capeti de oameni morți, cunoscându-să și săcriile, fați fiind acolo și Petre Miclescu, au mai cercetat și la un iaz ce să numești iazul lui Lupan, și săpând adâncu au aflat două feliuri de lut, și cu sufletile lor mărturisăsc cum că lutul cel mai negru și bătut este ezătura vechi, dând samă răzășii că au tocmit iazul acela acel Lupan. Și de acolo au mersu tot înpreună Petre Miclescul pi vale în sus drept bude, drept pârău(l) Bischeriului, zicând Miclescu că mai este un iaz vechi și că u(i)tându-să nu s-au găsit, cum și pentru hotarul satului Pleșănii au mărturisit cu sufletul lor că au apucat de la părinții lor hotar vechi la capul luncii la Piscu la drumul Chilii, și ar fi apucat pietrile stând, cum și bour vechi într-un stejar în costișă dispre soare răsari, cari era vindecat cu coaja copaciului, și luându-să coaja au rămas bour curat, cum pre largu arată aceiaș(i) mărturii încredințată de atâț(i)a marturi.

8. Al optule(a), au arătat altă mărturii din let 1777, apr(ilie) 11, iscălită de d(u)m(nea)l(ui) vor(nicul) Costandin Paladi i de răposatul ban Iordachi Lambrino, fiind d(u)m(nea)l(ui) atunce pah(arnic), prin cari să cuprindi că din poronca răposatului domnu Grigorii Ghica v(oie)vod au făcut cercetare tuturor scrisorilor de sus arătate și au făcut despărț(â)re(a) moșiilor acestora, adică între moșiia Pătrășcanii a Miclescului, puind și pietri hotară despărțitoare lipind cătră hotarul Pătrășcanilor și alti 14 pământuri din Pleșăni ci li are cumpărătruă vechi, arătând și aceasta că asupra ceririi ci de giudecata ce au avut Petre Miclescul cu Costandin Bostaca i Costandin Chiric i Ursachi sân Iurașcu i Lupul Chiric și alții ai lor răzăși de Pleșăni, care cu uricul lor cel de la Ștefan vodă din let 6999 <1499> ghenar(ie) 16, să întinde în Pătrășcanii lui, și nedânduli-să ascultare s-au dat rămaș(i) ca să întoarcă și dejma ce luasă și să poroncești cătră vor(ni)c(ul) Lupul Costachi, fiind atunce stol(ni)c și is(pravnic) la Tutova, ca să cercetezi și înplinind să de(a) mărturii, dar mărturii(a) nu să vedi la mâna Miclescului.

7. Al șăptile(a), au arătat altă carte g(os)pod din let 1765, iulii 8, de la domnul Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod, cătră spat(arul) Costandin Sturza, fiind atunce stol(ni)c, că după giudecata ce-au avut Petre Miclescul i Toader Scărlet cu răzășii de Pleșăni pentru cari s-au făcut și anafora, cum și 2 iazuri cu tot locul lor le înpresura răzășii de Pleșăni, neurmând hotarul unde să înplinesc aceli trii heleștei și li să poroncești să m(e)argă la fața locului să cercetezi și pe scrisorile strănepoților Gheucăi ce sânt pe Pătrășcani să-i îndreptezi tot hotarul din giur înpregiur, cu tot locul acelor trii heleștei, puind și pietri hotară sau bouri pe unde va fi trebuința, și vale(a) Sămili(i)șoarii, fiind de hotarul Dobromireștilor, iarăș(i) să-l îndreptezi, și să de(a) măruriie hotarnică.

8. Au arătat o carte g(o)spod din let 1767, de la răposatul domnu Grigorii Ioan Calimah v(oie)vod cătră ispravnici(i) de Tutova, ca după hotărâre(a) anaforalii să hotărască moșiia Pătrășcanii și să pui pietri de giur înpregiur, și câtă dejmă vor fi luat răzășii de pi Pătrășcani să o înpliniască și să de(a) mărturii hotarnică pe obiceiu.

9. Al noule(a), au arătat o hotarnică din let 1769, iuni(e) 29, iscălită de răposatul

face Miclescul ca să-i de(a) din trupul Pleșănilor trii iazuri, zicând că le ceri danii doamnii Dabijoai, s-au luminat dintr-un suret de pe ispisocul ot Mănăstire(a) Bârnova din let 7164 <1655> sept(em)v(rie) 4, de la răposatul domnu Evstratiie Dabija v(oie)v(o)d ce scrii că au miluit pe numita mănăstiri cu acel sat Pătrășcanii, cu casi, cu heleștei și cu mori, iar nu cu trii heleștei, și dintr-acesta s-au dovedit că Pătrășcanii au avut numai un helești, iar nu trii, după cum arată mărturiia lui Lupul Bogdan, după cari greș(e)ală a mărturi(ei) urmând și alți bo(i)eri hotarnici ce au mersu mai pe urmă acolo la fața locului, cum și giudecățâle ce au cursu tot cu ace(a) greș(e)ală de trii iazuri s-au urmat, și după toate dovezile arată (...)[9] au socotit hotarul să fii din gios de vatra satului la drumul Chilii în capul luncii la Piscu, alături cu fântâna din sus, lipind către hotarul Pătrășcanilor și aceli 14 pământuri ci li-au cumpărat vist(ie)r(nicul) Gheuca de la răzășii de Pleșăni, și așă au pus piatră hotar lângă drum despre apus și altă piiatră piste pârău dispre răsărit, iar lângă drum care disparte între Pleșăni și între Pătrășcani, și altă piiatră s-au pus pe Sămilișoara la pârâu(l) Hotnog(u)lui lângă drum dispre răsărit, fiind că în vale(a) Similișoarii din pârâul Hotnog(u)lui în sus nu ari triabă petre Miclescu, căci toate pământurile i s-au dat pe apa Similii, după cum poroncești răvașu(l) răposatului log(o)f(ă)t Costin Catargiu, de când era ban, cari este la mâna răzășilor, și tot pe pietrile acele ar fi stăpânit pără când Miclescul li-au scos.

9. Al noule(a), au arătat o anafora de giudecată din let 1777, mai 12, iscălită de veliții bo(i)eri din vreme(a) aceia și întărită de răposatul domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod, întru cari pre largu să arată cercetare(a) giudecății spat(ar) Costandin Sturza, fiind stol(ni)c, i log(o)f(ă)t(ul) Costin Catargiu, fiind clucer, prin care arată că după poronca răposatului domnu Ioan Fteodor v(oie)vod au hotărât satul Pătrășcanii ot ținu(tul) Tutovii a Petrii Miclescului, și după o hotarnică a unui Ștefan Popăscu, vor(ni)c de poartă, din let 7267 <1759> av(gu)st 29, măsurând stare(a) locului din sămne în sămne, începându-să hotarul din margine(a) sâliștii satului Pătrășcanii, ci este cu un helești în sus, și s-au găsât sâliște(a) 320 stânjăni, de acole au măsurat loc cu alt helești și au găsât 960 stânjăni, de acole iarăș au mai măsurat loc cu alt helești vechi și s-au găsât 1000 stânj(eni) la piscul Bescheriului la capul luncii din gios a moșii Pleșănilor, puind acolo piiatră hotar din sus de pârău(l) Bescheriului la capul piscului despre apus, și de acole arată că tai(e) hotarul drept în ceia parte spre răsărit p(r)in capul luncii pi din gios, pe undi să înplinesc aceli trii heleștei, și acolo au pus piiatră hotar piste apa Sămilii dispre răsărit într-un piscu, care piscu iaste în vale(a) Sămilii și între vale(a) Lupii, și într-acel drept de loc au dat să stăpâniască Pătrășcanii în Sămilișoară, vale(a) în gios păr(ă) în izvoru(l) Hotnogului, umblând hotarul din zare în zare. După aceasta măsurându-ș(i) moșiia Pleșănilor s-au găsât 1040 stânjăni, cari s-au dat supt stăpânire(a) lor, zicând ei că nu intră cu hotarul în Pătrășcani, și măsurând locul s-au aflat cu înpresurare Pleșănii pe loc(ul) Pătrășcanilor cu 2 heleștei și giumătate, cari aceste heleștei cuprindi tot locu(l) Pătrășcanilor cu 1960 stânjăni, și i-au dat supt stăpânire(a) Pătrășcanilor după scrisori vechi și după hotarnica Popăscului; Însă această hotarnică răzășii nu o primesc, și au arătat înpotrivă cuprindire(a) răvașului ce le

aceștiia ce s-au căutat atunce la divan, între Petre Miclescu, mazil de la ținu(tul) Tutovii, și între Antohi Bobeiu și Sava cu alte neamuri a lor, răzășî de moșiia Pleșănii ot ținu(tul) Tutovii, pricina tot aceasta fiind că răzășii aceștiia întru întâia domniie a răpăosatului Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod s-au fost giudecat cu Petre Miclescul de fați înainte(a) înălțâmii sale pentru înpresurare(a) ce li să face lor de cătră Miclescu, și după ce cu amăruntul cercetare ce au făcut însuș domniia sa la divan, s-au dovedit și s-au cunoscut că Petre Miclescu să acolisă rău de moșiia Pleșănii, și s-au întărit stăpânire(a) lui Bobeiu să-ș(i) stăpâniască moșiia Pleșănii cu pace după sămnile ei celi vechi pe scrisori(le) ce au arătat, iar pentru Miclescu să-ș(i) stăpâniască moșie sa Pătrășcanii pre cum au stăpânit-o și mai înainte, și mai mult să nu să întindă piste sămnile hotară a Pleșănilor. Și după aceia ș(i)-au stăpânit răzășii moșie lor Pleșănii cu pace până la anul dintâi a oștirii trecuti și atunce iarăș(i) sculându-să Petre Miclescul cu niști scrisori de Pătrășcani și rânduindu-să hotarnici pe d(u)mi(sale) spăt(arul) Costandin Sturz(a), fiind stol(ni)c, și pe răpăosatul log(o)f(ăt) Costin Catargiu, fiind atunce clucer, și cu hotărâtura ce au făcut, nefăcând nici o cercetare scrisorilor ce au răzășii de Pleșăni, cum și pentru stăpânire(a) ce(a) vechi ce au avut-o răzășii, și necercetând nici carte(a) mării sale de giudecată, după acea hotărâtură, s-au întinsu Miclescu cu stăpânire(a) cuprinzând tot satul Pleșănii cu numi de Pătrășcani, și după multe pricini ce au fost între dânșii, fiind în câteva rânduri pe la divan în vreme(a) a celoralanți moscali, când Miclescu poprind pe răzăș(i), când răzășii pe Miclescu la let 1775, dec(em)v(rie) 18, dând răzășii jalobă domnii sale s-au fost scriia răp(o)s(atul) log(o)f(ă)t Costin Catargiu, cari este trecut în anaforaoa din let 1777 ci este mai sus, prin cari anirisăști însuș(i) hotărâtura ce făcusă prin facire(a) necăzutei cercetări, căci scrii cătră Petre Miclescu, ca mergând oamenii din Pleșăni la dum(nea)l(ui) și cetindu-s(e) scrisorile, cum și ispisocul lor ci era pe sârbii, tălmăcindu-l au văzut și au cunoscut că hotarul moșiilor Pleșănii esti din Bălace în sus, undi au șăzut Mihai Cașotă, și Petre Miclescul să stăpâniască în gios, iar răzășii vor stăpâni din Balace în sus, după cum le scrii uricul, din care răvaș să dovidești că hotărâtura aceia de atunce au rămas răsuflată și fără nici o tării, de vreme ce însuș răpăosatu(l) log(o)f(ă)t Costin Catargiu după ci s-au pliroforisit din dovada scrisorilor au scris Miclescului să nu stăpâniască după hotarnică, ci să stăpâniască de la Balace în gios, precum și la giudecata ce(a) di pe urmă a răpăosatului Grigorii Ghica v(oie)vod de la 1777, tot pe acel răvaș au pus temeiu, că așa este drept.

10. Al zăcile(a), au arătat o anafora de giudecată din let 1766, iuni(e) 27, iscălită de veliții bo(i)eri ai vremii de atunce, prin care să cuprinde giudecata ce au avut Petre Miclescul i Toader Scărlet, strănepoții lui Vasâle Gheuca vist(iernic), cu Antohi Bobeiu i Nistor Chiriiac cu alți răzăș(i) ai lor de moșie Pleșănii ot Tutova pentru înpresurare(a) ce să jăluia Miclescu că să faci moșiilor Pătrășcanii de cătră răzășii de Pleșăni, zicând atunce la giudecată răzășii de Pleșăni că moșiia lor să pogoară pe lângă sâliște(a) satului Pătrășcanilor și că acolo au fost hotar, dar la aceasta vreo dovadă încredințată nu arată. Iar strănepoții Gheucăi ar fi arătat dovadă încredințată că acel sat Pătrășcanii l-ar fi luat doamna Dabijoai cu schimbu de la Mănăstire(a) Bârnova și l-au dat zăstre

scos divan de faţi cu Petre Miclescu, şi după cercetare(a) ci s-au făcut nefiind dovadă nici la o parte, s-au orânduit cu carte g(os)pod la ispravnici(i) de Tutova ca după zapis(ele) ce au răzăşii în care să arată sămnile hotarâlor moşii Pleşănilor să m(e)argă la stare(a) locului să strângă pe toţi înpregiuraşii să cercetezi, şi în ce chip vor afla să de(a) mărturii; Însă atunce neputând bo(i)erii a mergi la cercetare, iar Petre Miclescul să întinde cu stăpânire(a) şi cuprinde pără unde îi era voia. Apoi răzăşii de Pleşăni au scos carte de blăstăm asupra cui ar şti şi n-ar mărturisi adivărul, care cetindu-să întru auzul tuturor, o samă de răzăş(i) şi înpregiuraş(i) n-au putut priimi carte de blăstăm, ci precum au ştiut hotarăle moşii Pleşănilor au mărturisât adevărul, iar Petre Miclescul tot neodihnindu-să şi pricinile dintre dânşii neputându-să curma, după deosăbită jalobă a răzăşilor s-au scris carte g(os)pod de hotărât la d(u)m(nea)l(ui) vel vor(ni)c(ul) Costandin Paladi, fiind pah(arnic) şi is(pravnic) de Tutova, i la banu(l) Iordachi Lambrino, cari bo(i)eri după ce ce(a) cu amăruntul cercetare ce au făcut scrisorilor de îmbe părţâle în ce chip au aflat adivăr(ul) au dat mărturii hotarnică la mâna răzăşilor care s-au arătat mai sus, pe cari cercetându-o atunce divanul au aflat-o bună, şi cu o rânduială fiind că dintr-însa să adiveriazi şi să luminiazi hotaru(l) moşii Pleşănilor pe undi au umblat din v(e)ac. Însă Miclescu tot zâcând cum că o bucată din moşiia lui Pătrăşcanii să înpresoară de cătră Pleşăni şi cum că pe moşiia lui Pătrăşcanii ar fi trii heleştei şi răzăşii trag o parte din Pătrăşcani cu heleştei cu to(t), şi întrebându-l giudecata cu ce dovezi şi nepoatei sale de frate Sâminii Gheuculesă sat întreg cu trii heleştei cu locu(l) lor cât cuprind, iar răzăşii de Pleşăni s-ar fi întinsu şi ar fi luat locul cu 2 $^{1}/_{2}$ heleştei cât cuprind. Deci arată bo(i)erii că căutând scrisori(le) lor, ei ar fi arătat uricul de la Ştefan vodă, acel din let 6999 <1491 ghenarie 16>, şi zapisul lui Ghilţul de zălojâtură din let 7115 <1607 aprilie 15>, cari aceste(a) sânt mai sus arătate, scriind Ghi(l)ţul cum că au zălojât parte(a) lui pe giumătate de loc de Pleşăni, parte(a) despre apus, din varniţa din sus şi pără la piscul şi la capul luncii din gios drept 50 taleri şi un cal, şi dintr-aceste două scrisori ar fi cunoscut că ştiută este varniţa şi văzut iaste capul luncii şi faţă este piscul şi acolo să înplinesc şi aceli trii heleştei a Pătrăşcanilor, şi s-ar fi întinsu răzăşii de Pleşăni di au luat şi altă vale despre răsărit ce să chiamă Sămilişoara fără de nici o dovadă zicând numai că acel Ghi(l)ţul ar fi zălojit frăţâne-său şi parte din Sămilişoară. Iar strănepoţii Gheucăi au răspunsu că ace(a) Sămilişoară nu este nici de Pătrăşcani, nici de Pleşăni, ci este de Dobromireşti, cumpărată de Vasâle Gheuca de la strănepoţii lui Ignat stol(ni)c(ul), arătând şi un ispisoc de la Alexandru v(oie)vod de 6062 (?) <a se vedea cele din 1440 (6048) octombrie 22[55] sau 1441 (6049) iulie 7[56]>, întărind lui Ignat stol(ni)c(ul) pe satul Dobromireştii şi Sămilişoara, şi au dat rămaş(i) pe răzăş(i), hotărând să m(e)argă bo(i)eri(i) hotarnici pe aceli sămne să le pui pietri, iar răzăşii de Pleşăni să nu să amestice, însă anaforaoa aceasta nu este întărită de domnii.

11. Al unsprezăcile(a), au arătat o carte

[55] DRH, A. Moldova, I,p. 295-296, nr. 210.
[56] DRH, A. Moldova, I,p. 302-303, nr. 216.

dreptate zice că este a lui ace(a) bucată de loc, el au dat răspunsu că moșiia Pătrășcanii o tragi de pi moșu-său Gheuca vist(iernicul) căru(i)e încă i-au fost dată zăstre de doamna Ecaterina a domnului Dabija vodă, și doamna au avut-o luată cu schimbu de la Mănăstire(a) Bârnova, pe care ar fi fost și trii heleștei, și după ci ș(i)-au arătat scrisorile ce au avut și s-au cercetat și scrisorile ce au avut răzășii, văzind giudecata că tot razimul lui Petre Miclescul iaste la daniia doamnii Ecaterinii ce o pomenești mărturiia Lupului Bogdan stol(ni)c(ul), cui trii heleștei, și danie Miclescului nu o arată divanul ca să poată afla ce(a) mai bună dovadă asupra zâsâlor lui. Pentru aceli trii heleștei s-au căutat ispisocu(l) Dabijii vodă de daniia Pătrășcanilor la Bârnova, și s-au văzut scriind că au dat Pătrășcanii cu iazuri și cu mori, dar nu zici cu trii heleștei precum arată Petru Miclescul; Au cercetat și schimbătura doamnii Icaterinii cu Mănăstire(a) Bârnova și iar nu scrii Pătrășcanii cu iazuri, fără numai zâce că moșie Pătrășcanii nefiind nici de un folos mănăstirii au făcut-o schimbu, dând mănăstirii alte acareturi, și după toată cercetare(a) ce au făcut atunce(a) divanu(l) arată că nici o drepta(te) nu au putut găsî Petrii Miclescului la cerire(a) lui. Întâi că răzășii de Pleșăni după scrisori și dovezi adivărate ci au la mâna lor sint drepți moșinași în Pleșăni, și s-au stăpânit de strămoșii și moșii și părinții lor cum și de dânșii tot cu pace până în vreme(a) oștirii, când s-au rădicat Miclescul cu pricină; al doile(a) că Gheuca vist(ie)r(nicul) stăpânind moșiia Pătrășcanii și mai cumpărând și 14 pământuri din frunte(a) moșii Pleșănilor din gios dispre Pătrășcani, nu să vedi să fi cerut Gheuca sau alții după Gheuca trii heleștei din Pleșăni; al triile(a) că după de la bo(i)erii divanului Cnejii Moldavii din let 1772, iuni(e) 12, către răposat(ul) spat(ar) Costandin Sturza, fiind pah(arnic), după jaloba lui Petre Miclescul asupra unor oameni ce șăd pe moșie lui Pătrășcanii, și nu-i da nimică, ce încă ar fi scos și hotarâle ci li-au pus Sturz(a) și i să poruncești să-s(e) cercetezi și de va fi așă, să înștiințăzi ca să-s(e) aducă aice să-s(e) pedeps(e)ască, iar pietrile să-s(e) pui la loc și să de(a) mărturiia, și mărturii de la acel bo(i)eriu n-au arătat.

12. Au arătat o carte g(os)pod de la răposatul domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod din let 1775, av(gu)st 10, către pah(arnicul) Iancul Greceanu i Petrachi vamiș, ispravnicii de Tutova, după jaloba lui Petre Miclescul și a surorii lui Catrinii, fiii lui Ioan Miclescul, post(elni)ce(l), ce au jăluit că au două moșii la ținu(tul) Tutovii, Pătrășcanii și Dobromirești, asupra cărora moșii s-ar fi sculat un Antohi Bobeiu cu alții ai lor, și din domniia răposatului Scarlat Ghica v(oie)vod s-au acolisit de moșiie și-i supără. Pentru care după giudecățile ce-au avut la divan în multe rânduri, cum și atunce înainte(a) veliților bo(i)eri și de la toate giudecățile s-ar fi dat rămaș(i), și fiind moșiile hotărâti de spat(rul) Costandin Sturz(a) și de banu(l) Costin Catargiu, după cari hotarnică au și stăpânit moșiile, și acei oameni nu să supun a da venit și mai rămâind ca să-s(e) cercetezi la fața locului li să poroncești ca jăluitorii după scrisori și hotarnica ce au să stăpâniască moșiile lor în pace și să ia și tot venitul, iar care vor pricinui isprăv(ni)ci(a) să înpliniască.

13. Carte g(os)pod tot de la acelaș(i) domnu din let 1777, apr(ilie) 1, prin care după jaloba lui Petre Miclescu și a surori-sa Catrinii și după scrisori ce au arătat să volnicesc a stăpâni moșiia

hotărâtura dum(i)sali vel vor(ni)c(ul) Costandin Paladi i a banului Lambrino aceli 14 pământuri cumpărăturile Gheucăi din frunte(a) Pleșănilor Pătrășcanii i s-au ales și i s-au dat și nu poate Petre Miclescul treci piste aceli pământuri în sus în moșiia Pleșănii cu numi de Pătrășcani; al patrâle(a) că după cerire de aceli trii iazuri din Pleșăni, răzășilor nu le rămâne nici sâliști, nici ținterim de bisărică, nici livezile strămoșășți, nici câmpu de hrană, fără numai o bucățâ de loc sterpu păduri, făr(ă) de nici o rodire, cum doividești hotarnica dumi(sali) vel vor(ni)c(ului) Costandin Paladi; al cincile(a), viderat este că Pleșănii n-au fost fără de iazuri și fără di livezi, fați fiind două mărturii vechi ci-i arată cu vaduri de moară, cu iazuri, cu iazuri[10] și livezi; al șasile(a), că Petre Miclescul pără la hotărâtura log(o)f(ă)t(ului) Costin Catargiu i spat(arul) Costandin Sturz(a) nu ceri nici să să întinde în celi trii iazuri să cuprinde și sâliște(a) Pleșănilor, care ace(a) hotărâtură după răvașu(l) ce au dat în urmă log(o)f(ătul) Costin Catargiul, ce scriie către Petre Miclescul, după cercetare(a) scrisorilor și după tălmăcire(a) ispisocului să vedi că au fost greș(e)ală făcută, și o anirisăști însuș(i) bo(i)eriul acela, scriind Miclescului că va stăpâni locul său în gios, iar de la Balace în sus vor stăpâni răzășii după cum le scrii uricul; Al șăptile(a), că hotarul Pleșănilor pe undi au umblat dintru început să adiveriazi atât din ispisoc(ul) Pleșănilor, acel de la bătrânul Stefan v(oie)vod, cât și dintr-un zapis de zălojâtură a lui Ghilțul ficior lui Pleșan, ci scrii că i-au dat frățâne-său Crâstii, căp(i)t(a)n, giumătate de loc de vatra satului, parte(a) despre apus din hotarul din sus de varniță până în hotarul din gios la capul luncii la piscu, și dintr-alt zapis a Crâstii căp(i)t(a)n, sân Toader Pătrășcanii pe sămnile ce au stăpânit și mai înainte pără când vor veni acei răzăș(i) la divan, și atunce după cum va hotărî divanul așă să va urma.

14. Au arătat o mărturii din let 1783, iuni(e) 22, de la răposatul log(o)f(ă)t Costandin Paladi, fiind vel agă, prin care să cuprindi că sat(ul) întreg Pătrășcanii și cu alte părți de moșie dintr-alte locuri și țigani câți să vor afla drepți a lui Gheorghieș sân Vasili jic(ni)cer, nepot de fată Marii Gheuculesă vist., au fost dat danie părintelui dum(i)sali cu scrisoare(a) din let 7252 <1744> apr(ilie) 20, afară din parte(a) sa de moșiia din satul Hărmănești di pe Jăravăți, ce au dăruit tuturor fraților și cumnaților ace(a) danii au dăruit și dum(nea)lui Petre Miclescu fiind nepot lui Gheorghieș, și când va umbla în scrisori să aibă ai da și zapis.

15. Răvaș de la log(o)f(ă)t(ul) Costandin Paladi din let 1784 apr(ilie) 28 ce scrii către Petre Miclescul să vii la Ciorăști să-i de(a) scrisorile moșii Pătrășcanilor că i li-au adus și să aducă și Micleștii scrisorii de moșii Măcicașii de la gura Pere(s)chivului.

16. Al șăsăsprezăcile(a), au arătat o mărturii de cercetare de la comisu(l) Costachi Carage i de la cam(i)n(a)r(ul) Iordachi Miclescu i de la dum(nea)l(ui) Ștefănachi Sturz(a) din let 1797 ghen(a)r(ie) 28, întru cari să cuprindi cercetare(a) ce au făcut și că moșiia Pătrășcanii au aflat-o înpresurată de către moșiia Pleșănii pre cum pre largu să arată la aceiaș(i) mărturii și harta ce au dat, cu care mărturii și hartă răzășii zic că s-ar fi giudecat în vreme(a) mării sale Costandin Ipsilant v(oie)vod și nu s-ar fi ținut în samă.

17. Au arătat altă mărturii tot dintru acelaș an sept(em)v(rie) 19, de la dum(nea)l(ui) spat(arul) Ștefănachi Sturz(a) i dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(u)l

Pleșan, ce scrii că au dat moșie Pleșănii zăstre fetii sale Dochiții, cu casă gata și cu trii vaduri de moară în apa Similii despre răsărit, asupra cărora sămni de hotar p(r)in carte de blăstăm la let 7266 <1757 septembrie 1-1758 august 31> au mărturisit cu sufletile lor 19 oameni și la let 1773 au mărturisât 8 oameni, dintre care doi au fost preuți, și la let 1765 au mărturisât trii oameni, care adevereazi tot aceli sămni hotară a moșii Pleșănilor după cum sânt arătati mai sus și unde atâț(i)a oameni au primit carte de blăstăm asupra sufletelor lor că așă știu hotarâle și așă au apucat stăpâniri(a) răzășilor de Pleșăni, au giudecat divanu(l) de atunce că Miclescul piste hotarâle aceste nu-s(e) poate să-s(e) întindă, mai ales că și la osăbită giudecată ce au mai avut între dintâi domnii a mării sale, însuș mărie sa cunoscând atunce dreptate(a) răzășilor, cu tot sfatul au giudecat și au hotărât dând rămas pe Miclescu și întărind stăpânire(a) răzășilor pe moșiia lor Pleșănii în toate sămnile și hotarâle celi vechi, cum pre largu arat(ă) aceiaș anafora ce s-au văzut la mâna răzășilor, iscălită de răposații Vasâle Razul, vel log(o)f(ă)t, i Alexandru Neculce, fiind vel vor(nic), i dum(sale) log(o)f(ă)t(ul) Dăpasti, fiind vel spat(ar), i log(o)f(ă)t(ul) Gheorghie Sturz(a), fiind vel ban, i dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Neculai Balș, fiind vel stol(ni)c, și Iordachi, vel clucer, a căriia anaforale întăritura îi iaste într-acestaș chip, că cercetând însuși mărie sa giudecata aceasta au aflat-o cu cale și cu dreptate, și asămine(a) au giudecat cu hotărâre întărind lui Antohi Bobeiu i Sava și alte niamuri a lor ca după tăriia scrisorilor să aibă aș stăpâni a lor driaptă moșie, anumi Pleșănii ot Tutova, cu iazuri, și cu toate ce vor fi pe dânsa în veci după toate sămnile și hotarâle vechi cu pace și	Miclescul, fiind atunce med(elni)cer, întru care arată că după poruncă au despărțit cu pietri hotară moșiia Pătrășcanii, mai ales după dovada unii dieți a lui Toader Pleșan, strămoși a răzășilor de Pleșăni, ce au aflat la unul din răzășâi lor, cum pre largu arată aceiaș(i) hotarnică. 18. Au arătat altă mărturii din let 1801, apr(ilie) 25, iar de la dum(nea)l(ui) cam(i)n(a)r(ul) Miclescul de cercetare(a) ce au făcut la stare(a) locului și marturilor prin carte de blăstăm și în ce chip au aflat au dat mărturie aceasta, întru care să arată pre largu toată urmare(a) cercetării ce au făcut din poroncă. 19. Au arătat altă mărturii din let 1801, mai 20, de la Gheorghii Talpiș, vor(ni)c de poartă, întru care arată că au cercetat să afle celi firești sămni despărțitoare între Pătrășcani și între Pleșăni, și alte sămne nu arată fără numai nici într-un chip n-au putut socoti că ar fi fost acolo alt helești eu. 19. Al nousprezăci(lea), au arătat anaforaoa de giudecata ce-au avut la divan în anul 1797, iuni(e), cari este întărită de mărie sa Alexandru Ioan Calimah v(oie)vod, prin care după câte scrisori s-au arătat atunci, pe răzășii îi dă rămași cu hotărâre să ia locu(l) acelor trii iazuri.

cu tot venitu(l) pe unde au stăpânit și mai înainte din v(e)ac, și precum le arată scrisorile și hotarnica făr(ă) de nici o supărare de cătră Petre Miclescul, iar Petre Miclescul cunoscându-să acolisitoriu de moșiia acestora după toată dreptate(a) l-au dat rămas ca mai mult să nu facă supărare moșii Pleșănii, ci să stăpâniască numai moșie sa Pătrășcanii după cum i-au umblat hotarul și precum au stăpânit și mai înainte până a nu face înpresurare moșii Pleșănilor, hotărând de acum înainte Petre Miclescu a mai treci piste hotaru(l) moșii Pleșănilor nici odinioară să nu să volnicească mai ales că și sângur el cunoscându-să de umblare(a) sa ce(a) nedreaptă s-au lăsat de a mai tragi giudecată pentru pricina aceasta, cum pre largu arată aceiaș(i) întăritură cu iscălitura și pecete(a) mării Sali. 10. Al zăcile(a), au arătat o carte de giudecată a divanului din let 1786, dec(em)v(rie) 8, cuprinzătoare de giudecata ce s-au căutat între răposata vorniceasa Catrina Ros(e)t și între răzășii de Pleșăni, cerire(a) vornicesii fiind pentru că răzășii de Pleșăni ar fi cuprinsu cu stăpânire(a) o moșii Balace, asupra căriia au arătat ispisoc tot de la bătrânu(l) Ștefan vodă și tot dintr-un velet și zi cu ispisoc(ul) ce au răzășii; Și scrii acel ispisoc că întărești stăpânire(a) unui Movila pah(arnic) pe un sat pe Sâmila, undi au fost Balace, ce au cumpărat tot de la Stana, fata lui Dragomir Cașotă, cari ispisoc însuș(i) vechilul vornicesăi au arătat că stăpânire nici odată n-au avut, și răzășii dinpotrivă arătând ispisocul lor și alte scrisori, din care s-au dovedit stăpânire(a) lor de trei sute și mai bini de ani. Și au dat pe vechil rămas, însă giudecata socotind că moșiia Pleșănii din gios să lovești în capiti cu Pătrășcanii i cu Dobromireștii și cu Pleșănii sânt mult mai mari decât	

Pătrășcanii, s-au cunoscut că ace(a) moșie Bălace iaste înpresurată supt numili moșii Pleșănii, dar după ci di la giudecată atunce s-au arătat vechilul lui că mai înainte la giudecata ci au avut Petre Miclescul cu un Costandin Agapii s-au dovedit că Pătrășcanii și cu Dobromireștii sânt tot o moșii, și că nu poate fi mai mare Pleșănii decât Dobromireștii, au rămas vechilul fără cuvânt de răspunsu și s-au făcut hotărât înstatornicit să rămâi numai ispisoc(ul) răzășilor pentru că au avut lucrare(a) sa, iar vorniceasa Rusătoai dacă în curgire de 296 ani n-are nici o dovadă că ar fi stăpânit, nici de acum înnainte să nu mai stăpâniască. 11. Al unsprezăcile(a), au arătat o carti g(os)pod din let 1800, fevr(uarie) 17, de la mărie sa Costandin Alexandru Ipsilant v(oie)vod către dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi după giudecata ce au avut fii Petrei Miclescului cu răzășii de Pleșăni, cari să cuprinde prin anaforaoa dum(i)sali veliților bo(i)eri din let 1797, mart(ie) 17, ci es(ti încredințată)[11] de mărie sa Alexandru Ioan Calimah v(oie)vod cu hotărâre ca să m(e)argă la fața locului să cercetezi scrisorile Măn(ăs)tirii Floreștii ca să-s(e) vazi cu ce cuvânt de dreptate stăpânesc locul din Pleșăni; Așijdere și pentru al patrăle(a) iaz ce s-au făcut în urma dănii Dabijoai și di s-a cunoaști că s-au făcut vreo înpresurari sau vreo greș(e)ală să o îndreptezi, și de va fi cu priimire(a) tuturor să pui și pietri, iar de va rămâne tot pricină să facă hartă închipuitoare de stare(a) locului. 12. Al dousprezăcile(a), au mai arătat o mărturii a vornicilor de poartă de mărturisire(a) marturilor pentru despărțire(a) moșiei Pleșănii de către moșie Pătrășcanii a jic(nicerului) Miclescu, întru care să cuprinde că Ștefan Cucul din sat(ul) Onțăștii au	

mărturisât că moșiia Pleșănii să disparte de Pătrășcani prin piscul Chilii i prin ruptura dialului i prin fântâna Hotnogului. Din sămnile aceste(a) în sus sânt Pleșănii și în gios Pătrășcanii. Asămine(a) au mărturisât și Andrei Petre ot tam și Sămion Onică din satul Coroești, adăogând Sămion pe lângă sămnile aceste(a) cum că țînterimul și sâliște(a) ci este din sus de piscul unde lăcu(i)esc acum răzășii de Pleșăni, aceia iaste driaptă a Pleșănilor, însă aceasta mărturii arată că o dă după arătare(a) ci i-au făcut un moș al său, anumi Maftei Parfeni, cari au murit în vrâstă de 94 ani. Asămine(a) au mai mărturisât și Iordachi, iar dacă Parfeni tij din Nicorești, cum și un Ichim Cioară din Tunsăști, au mărturisât că în vreme(a) când dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Costandin Paladi i banu(l) Lambrino au hotărât moșie Pleșănii, au fost și el de fați, și tot prin sămnile ce s-au arătat mai sus s-au dispărțit moșiile aceste(a) una de cătră alta, adică prin piscul Chilii i prin ruptura dialului și prin fântâna Hotnogului, și de acolo spre răsărit pără în zare(a) dialului unde să întâlnești cu moșie Tunsăștii, în sus Pleșănii și în gios Pătrășcanii. Toader Anton din Tunsăști i Ion Armeni ot tam i Ion Cărăușul tij ot tam i Costandin Croitor tij ot tam i Toader Dodoiu tij ot tam, tot asămine(a) au mărturisât ca și Ion Cioară, cum pre largu arată aceiaș(i) mărturiie. 13. Al triisprezăcile(a), au arătat altă carte g(os)pod de la mărie sa Costandin Ipsilant v(oie)vod cătră cam(ina)r(ul) Miclescul și cătră Gheorghii Talpiș ca să facă o pătrunzătoare cercetari la fața locului mărturii marturilor și pentru iaz ot Dobromirești și alte pricini, căci răzăși(i) s-au plânsu că li s-au luat o bucată de loc, iar cât pentru harta d(umnealu)i vor(ni)c(ului) Conachi însuș(i) jic(ni)cer(ul) Miclescu au	

mărturisât înnainte(a) giudecății că esti întocma(i) după stare(a) locului fără numai au pus pricină pentru bucata de loc Pleșănilor ce o stăpânește Mănăstire(a) Floreștii, pentru care în ce chip vor afla să de(a) mărturie după carte(a) aceasta, să văd trii marturi(i) de la mâna Miclescului și una la mâna răzășilor. **14.** Al patrusprezăcile(a), au arătat o mărturie din let 1801, mai 20, de la Gheorghi Talpiș, vor(ni)c de poartă, întru cari arată că mergând la stare(a) moșiilor, unde fiind de fați atât jic(ni)cer(ul) Miclescu, cum și răzășii și înpregiuraș(i), cât pentru capu(l) luncii și capul piscului, nici într-un chip n-au putut afla adivărul, care s-ar fi numit din vechi capul piscului și capul de lunca, căci piscuri sânt multe și lunca să țini una de alta din sus de piscul Bescheriului și până la sâlștile Pătrășcanilor unde au fost casăli Petrii Miclescului, însă piscul Bescheriului esti mai mare, la care după giudecățile ce au avut mai înainte ar fi rămas despărțire între Pleșăni și între Pătrășcani, care acest pisc este de sus de Cenușă unde au zâs jic(ni)cer(ul) că ar fi sâliști(a) ce(a) vechi a Pleșănilor, și cercetând și Cenușa de au fost sâlište, nici într-un chip n-au putut afla, fără numai niști gropi ce sânt înpregiurul acei țărmuri di Cenușă să cunoaști că au șăzut oameni acolo, adică lucrător(i) ce au lucrat ace(a) materie, căci de ar fi sâlište acolo la Cenușa precum zici jic(ni)cer(ul), apoi Pătrășcanii au trii sâliști, adică una Cenușa, al doile(a) unde acum este satul Pleșănii și al triile(a) sâlište ce(a) vechi a Pătrășcanilor, unde au șăzut Petre Miclescu, și atunce(a) Pleșănii rămân fără sâlište, căci de la piscul Bescheriului în sus sâliști nu mai este și Cenușa este din gios de acest piscu și mai gios arată anumi mărturiia	

marturilor, adică Sandul Negrul din satul Mânzați, au mărturisât că sâliști(a) vechi a Pleșănilor dintru în vechime au apucat-o tot unde acum să află satul, iar la Cenușa n-au apucat să-s(e) fi pomenit sâliști. Lupul Postolachi ot tam asămine(a) au mărturisit, Toma Bărariu din sat(ul) Tonsășții au mărturisit că au auzât de la un Chiolsău, Costandin Toader, că din Hotnog și pe drumul Chilii în sus tot pe răzășii de Pleșăni i-au apucat stăpânind, iar un țintirim de bisărică ci este mai din sus de ezătura iazului, Neculai iarăș de la moșul său ar fi auzât că ar fi a lui Neculai med(elni)cer; Costandin Păscălina ot tam au mărturisât că din Hotnog în sus tot răzășii de Pleșăni au apucat stăpânind, Pavăl Parfeni din Coroești au mărturisât că i-au spus moșu-său Darii că din Hotnog în sus tot răzășii de Pleșăni au dejmuit și au apucat și un păreti de bisărică acestui ținterim, numindu-să că ar fi a Pleșănilor, Co(sta)nd(in) Onică ot tam au mărturisit că și el au apucat din Hotnog în sus tot Pleșănii dijmuind și sâliște(a) Pleșănilor au apucat tot aceia unde este satul acu(m). Iar pentru megieșitele moșii care cu aceste(a) să întâlnesc făcând cercetari pentru scrisori nici o parte nu s-au găsât fără numai la Tonsășți s-au aflat un suret de pe un ispisoc din care nimică n-au putut cunoaști, fiind că nu arată cu cari din moșii să megieșășți, și după cercetare(a) ce au făcut au dat ace mărturiie răzășilor de Pleșăni. **15.** Al cincisprezăcile(a), au arătat o mărturie din let 1801, iuni(e) 21, de la un Agapi sân Alexandru Rogoz, prin care arată că asupra cuvântului ce zâc răzășii că în iazul Pătrășcanilor a jâc(ni)cer(ului) mai este și alt iaz înnecat, care jic(ni)cer tăgăduind zâce că nu mai este alt, fără decât acel ce s-au tă(i)et atunce(a), și după cum știe el în	

frica lui Dumnezău după carte de blăstăm au mărturisât că în anii trecuți au luat iazul acel care s-au tă(i)et ca să-l păscuiască, și după ce l-au tă(i)et și s-au scursu apa bini au găsât la coada iazului altă ezătură vechi, și întrebând pe un Roman Morariul, om a Miclescului, cari tră(i)ești și acum în vrâstă de bătrâneți i-au spus că au mai fost un iaz acolo. După aceasta s-au cetit și mărturiia hotarnică din let 1801, no(i)emv(rie) 20, iscălită de dum(nea)l(ui) Gavril Conachi, biv vel vor(ni)c, prin care pre largu să arată toată cuviincioasa cercetari ce au făcut acolo la fața locului, arată că au cunoscut cum că moșiia Pleșănii a răzășilor să înpresoară de cătră moșie Pătrășcanii a jic(ni)cer(ului) Miclescul; Întâi că sâliște(a) ce(a) vechi a Pleșănilor după atâte(a) mărturii megieșilor dinpregiur, prin carte(a) de blăstăm ce s-au cetit și s-au cercetat mai înnainte vremi la fața locului, cum și acmu să dovidești că este această sâliști vechi undi acmu răzășii se află cu lăcuința și nu poate jic(ni)cer(ul) Miclescu cu moșie sa Pătrășcanii să triacă moșii piste sâliște(a) Pleșănilor; Al doile(a) zapis(ul) lui Crăste căp(i)t(anul), cari au dat zăstri fiicii lui Dochiții și ginerilui lui Bostacăi, arată că i-au dat parte(a) lui de moșiie cu trii vaduri de moară, cari scrisoare este mai vechi de cât daniia doamnei Dabijoai, cari vaduri de moară fiind ezături vechi să cunosc că acele(a) sânt a răzășilor de Pleșăni și nu poate jic(ni)cer(ul) Miclescu să ia aceli iazuri de moară cu numi de moșiia Pătrășcanii; Al triile(a), țînterimu(l) bisăricii a Pleșănilor cercetându-să și de cătră dum(nea)l(ui) s-au găsât oasă oameni morți și putrejâni săcriilor după cum și alti mărturii mai denainte să arată; Al patrule(a), după mărturie lui Agapi sân Alexandru Rogoz prin carte de blăstăm și după arătare(a) altor oameni de acolo	

să dovidești că mai este și altă ezătură înnecată de alt iaz pe moșiia Pătrășcanii; al cincile(a) o piiatră hotar ci este între moșiia Dobromirești și Pătrășcanii să află pus(ă) în sâliște(a) Pătrășcanilor, cari să cunoaști vederat că este pus(ă) făr(ă) de rânduială în sâliște(a) Pătrășcanilor, pentru că are hotar au arătat jic(ni)cer(ul) Vasili că hotarnică nu ari să arăti că esti pus de hotarnici. Pentru aceasta este mai îngustă moșiia Pătrășcanii decât Dobromirești, înpresurându-să de cătră Dobromirești; Al șăsăle(a), moșiia Floreștii nu face după ispisoc(ul) mănăstirii nici o înpresurare moșii Pleșănii, fiind mai în sus Floreștii, stăpânind un iaz și cinci vaduri de moară, a cărora vaduri de moară sânt (i)eșăturile de fați și foarte vechi; Al șăptile(a), piscul ce să arată în zapisul lui Ghilțu sân Pleșan, unde pune și sămnu de hotar la capul luncii la piscu, viderat dă a înțălegi că esti piscul acel din gios din țintirimul bisăricii și a sâlștii Pleșănilor, iar nu piscul Bescheriului, cari este mai în sus decât Cenușa cu 28 stânjăni, undi arată jic(ni)cer(ul) Miclescul că este sâliște(a) Pleșănilor la Cenușa, căci mai în sus de piscu nu este sâliște, după cum și însuș(i) Gheorghii Talpiș, vor(ni)c(ul) de poartă, fiind rânduit din poronca domniască ca să cercetezi, au cunoscut că nu mai este altă sâliște, apoi de vremi că rămâne Cenușa mai în gios decât piscul cu atâț(i)a stânjăni după cum să arată mai în sus, iată dar că nu esti sâliște(a) Pleșănilor la Cenușa, ci este acolo undi acum să află răzășii de Pleșăni cu lăcuința, iar pentru lungime(a) și lățime(a) moșiilor de sus arătate să arată în hartă ce au dat răzășilor de Pleșăni dinpreună cu mărturie aceasta, dar fiind că după cum au arătat mai sus că jic(ni)cer(ul) Vasili Miclescu n-au arătat scrisorile moșii	

sale, zicând că sânt la Eș(i), au rămas ca să-s(e) facă cercetare acelor scrisori la luminatul divan, și atunce(a) să va da hotărâre precum va fi cu dreptu. Până aici sânt scrisorile răzășilor de Pleșăni.	

Pre înălțate doamne

După toată cercetare(a) ce s-au făcut de cătră noi pricinii aceștie și scrisorilor ce-au arătat amândouă părțâl(o)r viderat s-au înțăles că răzășii au două trupuri de moșiie, adică Pleșănii și Bălace, cu scrisori și cu îndelungată stăpânire din strămoșii i moșii și părinții lorși li-au stăpânit în pace dispre acel Gheuca, vist(iernic), și dispre clironomii lui (...)[12] iazuri, dar nicidecum răzășii nu l-au lăsat, iar că zici jâc(ni)cer(ul) Miclescu în răspunsurile sale că trupu(l) moșii Pleșănii i Bălace ar fi înpresurate de cătră mănăstire(a) Floreștii, aceasta s-au cercetat în 2 rânduri aice la divan și la fața locului de cătră d(umnea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi și nu iaste așa, ci mănăstire(a) stăpânești numai drept locul său ci ari cu hrisov(ul) cari s-au văzut și după mărime(a) prețului ce să vedi în hrisov precum să vindi moșiile atunce(a), trebui(e) să fie și mărime(a) moșâilor, și pentru că sânt moșâile acele(a) mari să alunecă Miclescu de zice cu păreri că stăpânești mănăstire(a) loc mai mult decât s-ar căde(a) să stăpâniască; Însă fiind că tot temeiul Miclescului iaste la cuvântul ce zâce că adică tatăl său pentru că nu ar fi avut în mâni daniia doamnei Dabijoai s-ar fi dat răzășilor atâte(a) cărți de stăpânit cu cari au stăpânit moșiia Pleșănii i Bălace păr(ă) în vreme(a) trecutii oștiri. Dar iarăș(i) încă din însuș(i) scrisorile Miclescului să dovidești cu mult mai înnainte de a să întărta pricină între dânșii daniia doamnei Dabijoai au avut-o, pentru că o arată carte(a) de giudecată de la Ioan Neculce vor(ni)c, i log(o)f(ă)t(ul) Andrei Ros(e)t, ace(a) din let 7250 <1741 septembrie 1-1742 august 31> ce să arată mai sus, care scrii că nepoții Gheucăi au arătat la giudecata aceia scrisoare(a) doamnei Dabijoai cu cari au dat daniia nepoatei sale satul Pătrășcanii, cu casă, cu iazuri și cu doi vecini, cum pre largu mai sus s-au arătat, cum și la osăbită giudecată ce au mai avut la let 1766, iuni(e) 27, iarăș(i) să vedi că strănepoții Gheucăi au arătat dovadă încredințată cum că acel sat Pătrășcanii l-au luat doamna Dabijoai cu schimbu de la mănăstire(a) Bârnova și l-au dat zăstre Siminii Gheuculesi, din care pre viderat să înțălegi că daniia aceia totdeauna au avut-o Micleștii la mâna lor, iar de la log(o)f(ă)t(ul) Păladi au luat numai daniia lui Gheorghii sân Vasâli, jâc(ni)cer, ace(a) din let 7252 <1744>, apr(ilie) 20, cum și din răvaș(ul) răposatului log(o)f(ă)t Costin Catargiu, de când era clucer (și ispravnic de)[13] Tutova iarăș(i) să dovidești că Petre Miclescul au fost de atunce(a) oprit a nu să mai sui în su(...)[14]tă în(...)[15] după care și prin anaforaoa din let 1777, mai 12, să dă pe Miclescu rămas din giudecată cum mai sus s-au arătat, însă fiind că și la mâna Miclescului este anaforaoa ace(a) iscălită de mărie sa Alexandru Calimah v(oie)vod prin care pe răzăș(i) îi dă rămaș(i), rămâne hotărâre(a) la înnaltă înțălepciune înălțâmii tali.

1803 iuli(e) 30

A înălțâmii tale pre plecate slugi.
<ss> Co(sta)nd(i)n Balș log(o)f(ă)t.

<ss> Vasili Costachi vel vor(ni)c.
<ss> Iordachi Balș vel vor(ni)c.
<ss> Răducanu Roset hat(man).
<ss> Vasili Roset (...)[16].

_____
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11] Rupt.
[9] Ilizibil.
[10] Repetiția, conform textului.
[12] Îndoit, ilizibil, rupt.
[13, 14, 15, 16] Rupt.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 22, copie.

67. 1803 septembre 10, Iași

Noi Alexandru Cos(tan)d(i)n Moruz v(oie)voda, cu mila lui D(u)mnezeu, domn Țării Moldovei. Din mila lui Dumnezău suindu-ne și acum de-al doile(a) în domnescul nostru scaon a Moldovvăi, și după părintiasca noastră voință și plecare, având căzuta purtare de grijă pentru înpodobire a domnești noastre țară, ni-am sirguit cu toată putere(a) noastră, spre a întemeia celi bune orândueli în toate părțile ei, precum la toț(i) iaste cunoscut, și precum și însuș lucrurile adeveresc, căutând totde(a)una a face râvnit(i) pe lăcuitorii domnești noastre țară, trăindu întru făricire, și în loc de lipsă și de supărare, să aibă înbilșugare și odihnă.

(D)eci găsindu pe lăcuitorii domnescului nostru scaon Eșii, că pătimesc un nesuferit necaz, din pricina lipsii a trebuincioaselor ape, fiindu că s-au fost prăpădit apele ce răposatul întru fericire domnu Costandin Dimitrie Muruz v(oie)vod, părintile nostru, cu multe osteneli și cheltu(i)eli adusăsă în orașul acesta. Au suferit sufletul nostru să auză suspinurile iubiților noștri lăcuitori din pricina setii ce pătime(au), nici să privim supărările și greutate(a) ce trag pentru să-și aducă câte puțină apă de departe, necăjindu-să păn(ă) și cei cuprinși și însuși bo(i)erii, nefiindu îndestule nici cele di prin pregiur depărtate ape, pentru trebuința lăcuitorilor orașului.

(D)rept aceia dar, neuitându-ne nici la greotățâle datoriilor noastre ce sint cu mult mai mari la începutul domniei, nici lenevindu-ne, în vreme ce sintem însărcinați cu atâte griji, care cer necontenita noastră luare aminte, și mănecată sârguială pentru ca să să pu(i)e la bună cale cele ce sint spre folosul țării spre odihna norodului și spre mulțămire(a) tuturor de obște, cu bucurie am priimit și purtare(a) de grijă pentru apele ce sint trebuincioase în oraș spre a să răcori inimile cele însătati a iubitorilor noștri lăcuitori; (Ș)i fără a supăra nici ca cum pe domniasca noastră țară cu ce(a) mai puțină havale, am plătit de la noi banii trebuincioș(i) de am adus în oraș, nu numai celi de mai înnainte ape a răposatului domnu, părintelui nostru, ce găsindu și altele care cu toate din înpreună vor fi de doauă, poate și de trei ori mai multe decât aceli vechi, li-am înpărțit la multe locuri a orașului, și prin cișmeli zidite din nou, pentru ca să-s(e) folosască întru această a noastră domniască dare toț(i) cu slobozănie, fără ostenială și fără cheltuială. Din care ca din însuș(i) al nostru lucru, găsind cu cale să înpărtășim și școala ce(a) mare domniască de aice din

orașul Eșii, i-am dăruit una măsură de apă, pentru ca să nu aibă greutate cei ce să află la învățătură, și să nu li să pricinuiască înpiedecare la învățătura lor, și pentru ca să aibă lesnire și la aceasta epistații de acolo, și cei orânduiți la slujbili școalii. Scrisu-s-au hrisovul acesta la scaonul domniei meli, în orașul Eșii, în anul dintâi a domniei noastre cei de al doile(a) la Moldovva.

ѧ͡ѡг <1803> съптєм(вр҃їє) і͡ <10>

<ss> Semnătura domnului în limba greacă.

Costantin Balș vel log(o)f(ă)t procitoh.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/12, original, difolio, pecete rotundă; ibidem, Fond Mănăstirea Florești, III/11, copie din 29 octombrie 1830, poslăduită de Iancul Anghelichi ban.

EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 49, nr. XXVIII (fragment).

68. **1803 septembrie 25**

Io Alexandru Con(sta)nd(i)n Moruz v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău domn țării Moldaviei.

După nemulțămire(a) ce au arătat jic(ni)cer(ul) Vasili Miclesc(u) i frati-său Costandin Miclescul, ficiorii lui Petre Miclescul, cu giudecata dum(ilo)rsali veliților boeri în gios, prin anaforaoa aceasta arătată, poruncit-am de s-au înfățoșat și de fați la divan înainte(a) noastră și a tot sfatul, unde după ce s-au cetit anaforaoa aceasta toată nemulțămire(a) lor au fost alunecându-să după daniia ace(a) de la doamna Dabijoai din anul 7177 <1669> mai 12, care pominești pe satul Pătrășcanii cu trii heleștei și cum că sâliște(a) unde acum să află răzășii cu lăcuința ar fi din moșiia lor cu numi de Ghindărești, care ar fi fost un trup cu Pătrășcanii, dar dinpotrivă răzășii i-au întimpinat la zisurile lor, răspunzând că dacă cel vechi stăpân a moșii Pătrășcanii ave(a) sâlиștile aceste(a) pe care acum li ceri Miclescul, cum pute(a) cumpăra aceli patrusprezăci pământuri din moșiia Pleșănii, care le-au și stăpânit din gios de satul lor. Și după amăruntul cercetare ce s-au făcut de către însumi domnie me(a) pricinii aceștie (...)[1] scrisorilor i răspunsurilor dispre amândouă părțâle din cele mai vechi ispisoace, nici o adeverință nu s-au putut lua pentru despărțire(a) hotarului într-aceste moșii, fără numai din mărturiia ce aua rătat răzășii, ace(a) din

anii 1766, de la 19 oameni lăcuitori de prin satile megieșâte, între care sânt și de însuș satul Pătrășcanii, după cercetare(a) ce s-au făcut la stare(a) locului din poruncă domniască și cu carte de blăstăm, mărturisind că despărțire(a) hotarului între aceste două moșii dintru învechime au apucat pe la drumul Chilii, la care cercetare și părinții Micleștilor au fost de fați, și nici o dovadă sau altă înpotrivire n-au arătat. În urma căru(i)e la giudecățile ce au cursu, atât la ce(a) dintâi domnie la răpăosatul domnu Grigorii Alexandru Ghica v(oie)vod, cum și la al doile(a) domnie, între răzășii aceștiia și între tatăl Micleștilor, tot pe această mărturii răzămând s-au dat dreptate răzășilor și hotărât sfârșit pricinii, când atunce după giudecată cu poroncă domniască dovedind despărțâre(a) între aceste moșii s-au ales și patrusprezăci pământuri ce le ave(a) Miclescul cumpărătură din moșiia Pleșănii a răzășilor, și le-au și deosăbit alături cu moșie sa Pătrășcanii din gios di satul răzășilor și el li-au priimit și li-au stăpânit fără de pricină; Și stăpânire(a) răzășilor, atât mai înainte, cât și după aceasta, în cât au trăit tatăl Micleștilor, au fost necurmată până la anul 1796, când aceștiia s-au râdicat cu pricina danii doamnei Dabijoai arătătoare, satul Pătrășcanii cu trei heleștei, asupra căreia puind giudecata temeiu au fost dat dreptate Micleștilor ca să aibă satul Pătrășcanii trii heleștei, cu care s-au fost și luat sâliște(a) satului răzășilor ace(a) dovedită că s-au stăpânit de strămoșii și părinții lor, cum și de dânșii.

Deci acum cunoscându-să viderat strâmbătate(a) ce s-au fost făcut răzășilor, atât din cercetările di mai înainte, cât și din cercetare(a) i harta de stare(a) locului ce-au făcut-o dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi în urma giudecăților ce-au fost dat dreptate Micleștilor, adeverind de bune cercetările de mai înainte(a) acelor giudecăți, s-au hotărât răzășii să stăpâniască moșiia și satul lor Pleșănii întocma prin sămnile arătate la mărturiia ace(a) din anii 1766, neputând Micleștii cu cuvântul acel de trei heleștei a strămuta ace(a) învechită lăcuință a satului răzășilor ce pe moșiia lui de la sămnile arătate prin mărturiia pomenită despărțitoare de cătră moșiia răzășilor, poate să-ș(i) facă heleștei câte vor încăpe(a); După care hotărâre în urmă prin osăbit jalobă ce au dat jic(ni)cer(ul) Vasili Miclescul și cu frati-său, au arătat cum că ar fi găsât alte deosăbite dovezi care nu s-au văzut pân(ă) acum la giudecățile de mai înainte, am poroncit domnie me(a) de s-au înfățoșat de iznoavă la divan înainte(a) noastră, și după câtă cercetare cu amăruntul s-au făcut, jăluitorii nici o dovadă sau scrisoare alta n-au scos, decât tot cu acele(a)ș(i) zisuri cari și la giudecata de mai înainte au arătat, apoi la urmă însuș ei cunoscând că dreptate(a) nu-i arată la cerire(a) ce fac au dat hotărât răspunsu înainte(a) divanului domnii meli că după mărturiia ace(a) de la 1766 sânt mulțămiți și mai mult cuvânt de răspunsu înprotivă numai au, fără numai atâta au adaos a zice că sămnile ci le arată mărturiia aceasta despre moșiia lor, adică drumul Chilii și piscul nu ar fi aceli ci le arată răzășii, ce mai pe din sus. Și pentru ca să-s(e) dovidească și aceste s-au rânduit iarăș în cercetare(a) dum(ilo)rsali veliților boeri și dum(nealo)r prin anaforaoa din 24 a trecutei luni av(gu)st, anul curgătoriu, așă înștiințază pe domnie me(a) că după cercetare(a) ce au făcut răzășii pe lângă mărturie mai sus arătată au mai scos și alte două mărturii; Însă una din 1773, oct(om)v(rie) 16, de la nouă oameni preuți, diiaconi și alții, întru care unii sânt și din cei ce au fost trăitor(i) acolo, mărturisind la cercetare(a) ce la stare(a) locului au făcut un vor(ni)c de poartă Angheluți, cum că hotarul satului Pleșănii au apucat de la părinții lor hotar vechi la capul luncii la

piscu la drumul Chilii, unde și ei au apucat pietrile stând, cum și un bour vechi arată că este într-un stejar în costișă. Altă mărturie din 1801, fevr(uarie) 24, de la alți zăci oameni ce au dat-o aice în divan după carte de blăstăm, care iarăș asămine mărturisăsc, și după aceste așa li-au aflat și dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Gavril Conachi la cercetare(a) ce au făcut la stare(a) locului, cum prin mărturie și harta ce au dat răzășilor să arată. Înprotiva cărora nemairămâind Micleștilor alt cuvânt, au întorsu cerând ca să-s(e) cercetezi hotarul despărțitor a moșii Pleșănii și de cătră moșiia mănăstirii Floreștii, adică cu chip că dându-să moșie Pleșănii din hotarul Floreștilor, n-ar agiunge până în sămnile undi dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Conachi li-au aflat despre moșie lor Pătrășcanii, și arată că la aceasta nici un cuvânt nu au, căci la parte(a) ci să hotărăști cu moșie lor, de vreme ce prin atâte(a) cercetări ci s-au făcut atât mai înainte, cât și acum, să dovidesc tot aceli sămne, și nu rămâne a să întinde ei cu cercetare(a) la parte(a) ce nu au a face, nici să hotărăsc cu moșiie lor, ci de cătră de dum(nealo)r s-au socotit ca despărțâre(a) între aceste moșii să-s(e) urmezi prin sămnili arătate la mărturiile ce s-au pomenit, pe unde li-au aflat dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Conachi; La care și răzășii s-au priimit, ca de au Micleștii vreo îndoială pentru sămnile aceste(a) că n-ar fi pe unde li-au aflat dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul) Conachi, să ducă însuș ei răzășii alt bo(i)eriu hotarnic ca să cercetezi de iznoavă și de va afla că nu sint pe unde ei le arată și li-au dovedit dum(nea)l(ui) vor(ni)c(ul), atunce să rămâ(i)e ei păgubaș(i) de toată cheltuiala ce vor face, iar de să vor găsi sămnile tot pe undi ei zic și harta vor(ni)c(u)lui Conachi le arată, să le plătiască Micleștii atât a lor cheltuială ce vor face, cât și cheltuiala și osteniala boeriului ce va mergi hotarnic.

Care anafora a bo(i)erilor arătându-să jăluitorilor Miclești și întrebându-să de sânt mulțămiți cu aceia giudecată, au dat răspunsu că după dovezile ce s-au văzut până acum singuri ei cunosc că nu au nici o dreptate la cerire(a) ce fac, rugându-să că dacă va mai găsi scrisori sau alte dovezi cu cari să-s(e) poată agiuta să aibă voi(e) aș căuta iarăș prin drumul giudecății spre aș afla îndestulare la dreptate(a) ce li se pare că au.

Drept aceia de vreme ce după dovezile ce s-au văzut și acum altă mai vrednică dovadă decât mărturiia aceia de la 1766 pe care atât cercetările de la fața locului, cât și giudecățile ce s-au urmat o adeverești, precum și mărturiile aceli de la 1773 și 1801 iarăș asămine(a) adiveresc sămnile arătate și însuș jăluitorii Miclești văzându-să întimpinați la toate, s-au priimit a să urma după aceiaș(i), hotărâm și domnie me(a) ca numiții răzăși să stăpâniască moșie lor Pleșănii cu satul lor întocma prin acele(a)și sămni nesupărați, și aceli anaforali a numiților Miclești fiind pricinuitoare numai de pierdire de vremi și zădarnice cheltueli, s-au luat d^2(e) $(l)^3$a mâna lor, iar când după vremi vor găsi alte scrisori sau ori ce alte dovezi nevăzute la giudecățile ce s-au urmat pân(ă) acum, prin rânduiala giudecății iarăș îș(i) vor căuta, întărindu-să anaforaoa aceasta și cu a noastră domniască iscălitură și peceti.

1803 sept(em)v(rie) 25

Io Alexandru Con(s)t(a)nd(i)n Moruz v(oe)vod.
Locul peceții g(os)pod.
Proci v(el) log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I / 22, copie.

69. **1804 aprilie 13, Iași**

Cu mila lui Dumnezău, Io Alexandru Costand(i)n Muruz v(oievod), domn Țării Moldaviei. Să face știre cu acest hrisov al domniei mele pentru mănăstire(a) Badiul din Galați(i), unde să prăznuește hramul Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, că prin jaloba ci au dat cătră domnie me cuvioșie sa Parthenie, igumenul de la numita mănăstire, au arătat cum că mănăstire(a) aceasta neavând moșii sau alte acareturi de la care să să poată agiuta ceva, iaste lipsită de multe trebuincioasă, și spre oareșcare agiutor au avut mai înnainte puțină cuprindire de milă prin hrisovul domniei sale Ioan Nicolae v(oie)vod, care l-au arătat și de față, fiind scris din 7252 <1744> fevr(uarie) 24, dar din înpotrivirile vremilor ci au fost și din necăutare, au rămas cu totul lipsită și de ace(a) puțină milă ci ave(a). Și acum prin jaloba ce au făcut rugăminte ca pre cum alte sfinte dumnezăești lăcașuri, mănăstiri, bisărici și schituri sânt agiutorate din milile domniei melesă agiutorăz și pe această sfântă mănăstire cu ceva milă de rădicături din slujbile rusumaturi a vist(i)eriei și cu scutiala unei crâșme ci are în târgul Galații. După care jalobă ci au dat, făcând domnie me cercetare și încredințându-ne de proastă stare întru care să află această numită mănăstire, și văzând din hrisovul pomenitului mai sus domn, ci ni-au arătat că au avut oareșcare cuprindire de milă, și socotind că să cadi a fi cuprins de oareșc(e) milă și această mănăstire, nu i-am trecut cu videre(a) rugăminte(a), ci după cum alte sfinte dumnezăești lăcașuri li-am agiutorat cu milile ci s-au socotit, asămine și cu mănăstire(a) aceasta făcând milă; prin hrisovul acesta al domniei mele îi întărim și hotărâm ca la slujbile visteriei să aibă a scuti acesti bucate, adică una sută stupi i sfini (?) de desătină, și cinci sute vedri vin vădrărit din vinul ce (i)eși din drepte vii a mănăstirei, pe aceste bucate fiind drepte a mănăstirii, să nu fie supărată a da nimică. Așijdire, și pentru una crâșmă ce va ave(a) dreaptă a sa acolo în Galați(i), să fie apărată și scutită de banii agiutorinților, cum și de toate alte orice dări vor fi asupra altor crâșme. Drept aceia poroncim domnie me dumilorvoastre pârcălabi de Galați(i), i slujbașilor desătnici, și vădrari, de cătră toț(i) să să urmezi întocma(i) precum mai sus prin hrisovul acesta să hotărăște. Poftesc dar domnie me pe alți frați luminați domni, pe care Sfântul Dumnezău îi va orândui în urma noastră la domnie aceștii țări, să nu strice această milă, ce mai vârtos să adaogă și să întăriască pentru a domniilor sale vecinică pomenire.

Scrisu-s-au hrisovul acesta la scaonul domniei mele în orașul Eșii, întru a do(u)a domnie a noastră la Moldavie în anul al doile(a).

La anul 1804 apr(ilie) 13

<ss> Semnătura domnului în limba greacă.
<ss> Iordachi Ros(e)t vel vist(iernic).
<ss> Semnătură în limba greacă.
S-au trecut la condica visteriei.
<ss> Con(s)t(an)d(i)n Veisa med(elni)ce(r).
<Pe verso>: Rezumat în limba greacă.

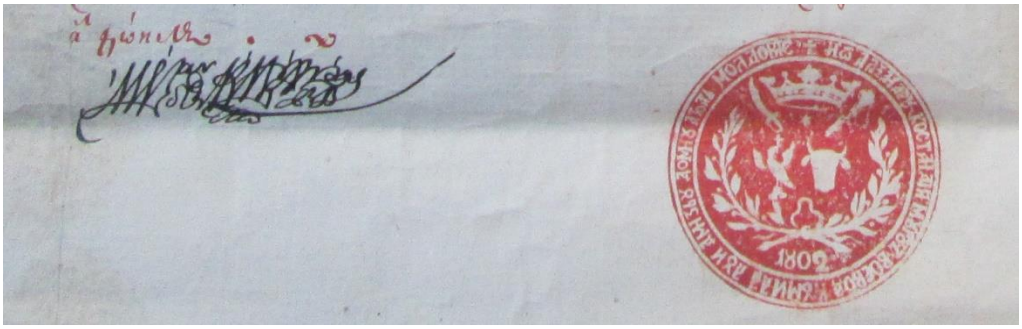

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/ 13, original, pecete rotundă.

EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 49-50, nr. XXIX (fragmente).

70. **1804 mai 5**

Io Alexandru Cost(an)din Moruz, cu mila lui Dumnezău, domn Țării Moldaviei. Credincioși bo(i)erii domnii meli, dum(nea)v(oastră) is(pravnici) de țân(u)t(ul) Tutovii și dum. Ioan Jora biv vel pah(arnic), săn(ă)tate. Să triimite jaloba ce au dat domnii meli Tănasie Epuri, i Sandul Corodescul, i Ion diiaconul, Necoară, și Lupul (…) de la țân(u)t(ul) Tutova, din care pre larg veț(i) înțălegi. Deci, pentru părțile ce arată că ar fi având în moșie Miceștii tot de la țin(u)t(ul) acela, și au cerut să li-s(e) hotărască, scriem dum(nea)v(oastră) să aduceți de față pe egum(e)nul mănăstirii Floreștii și pe toți ciielați răzăși ci vor mai fi în numita moșie, fieșticari cu toati scrisorile ci vor fi având, și să faciți cercetari pre cu amăruntul, și pentru părțile ci vă veț(i) încredința că au și jăluitorii și li s-ar fi înpresurându de cătră părțile mănăstirii, să dați mărturie de giudecată, după cari de nu va rămâne mai multă pricină și va ceri trebuința, să li-s(e) și hotărască. Vei mergi dum. păh(arni)ce la stare(a) locului, undii strângându iarăș(i) de față pe toți răzășii cu toate scrisorile ce vor fi având, părțile jăluitorilor după mărturie (de)[1] giudecată ce veț(i) da, să le alegiți osăbit de cătră părțile mănăstirii și a altor răzăș(i), măsurându-le în stâ(n)j(e)ni, stâlpindu-le și cu pietri hotară, dându și mărturie hotarnică iscălită pe obiceiu și adiverită și de dum(nea)v(oastră), iar dacă pricinile vor fi într-alt chip și acolo cu (…)[2] și hotărâtura ce să va faci, va naști vreo pricină dispre vreo parti, atunci la locul di pricină pietri hotară să nu să pu(i)e, ci să faciți mărturie și hartă, sorocindu-i după vremi(a) lucrului ca să vie la divan.

1804 maiu 5

<Pe verso>: Tănasie Epuri i diiaconu(l) (…) cu alții; S-au trecut.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/3, original.

---

[1] Rupt.

[2] Deteriorat.

71. **1805 iunie 9**

Io Alecsandru Costandin Muruz v(oie)v(o)da, cu mila lui D(u)mnezeu domn Țări(i) Moldavii.

Cin(sti)ț(i) credincioși bo(i)erii domnii meli, d(u)m(nea)v(oastră) isprav(ni)ci de țân(utul) Tutovei, săn(ă)t(ate). Prin jaloba ce-(a)u dat domniei meli Gheorghii Brașovan de aice din Eș(i), au arătat că în moșiile Luceștii i Vlădeștii i Stângacii i Digiugații și Grosăștii, de la țân(utul) acela, ar fi având și el părți înpreună cu alții, care fiind că s-ar fi înpresurând au făcut cerere ca prin cercetare să să îndreptezi. Pentru care scriem dum(nea)v(oastră), mai întâi să aduceți de față pe toți răzeșii numitelor moșii și să cercetați cu amăruntul din scrisori dovezi ce vor fi și la o parte și alta, și pe cum veți cunoaște a fi drept să giudecați și să dați și carte de giudecată la parte(a) ce să va căde(a); Și după giudecată pentru părțili ce să vor dovedi drepte a jăl(uito)r(ului), fiind trebuință a să hotărî, să rânduiți din mazilii țân(utu)lui o(a)meni cu știință ca să m(e)argă la stare(a) locului, unde iarăși fiind de față toți răzășii i megieșii și urmând după giudecata dum(nea)v(oastră) să facă cercetare(a) și alegire(a) părților jăl(uito)r(ului), scoțându-li de supt înpresurare, pe care stâlpindu-li și cu p(i)etre hotară să facă și mărturii hotarnică arătătoare în măsuri și în sămne, iscălită pe obiceiu și de toți răzășii i megieși(i), pe care cercetându-o și dum(nea)v(oastră) și fiind făcută cu priimire(a) tuturor să o încredințați. Iar dacă ori la cercetare(a) ce veți faci dum(nea)v(oastră) sau la hotărât, între răzăși va rămâne pricină de nemulțămire la vreo parte, hotară să nu să pui(e), ci cu mărturii de curgire(a) pricinii pre largu și hartă de stare(a) locului, să-i sorociți ca să vii la divan, di unde să să dei hotărârea.

1805 iuni(e) 9

<Pe verso-ul filei a doua>: Cin(sti)ț(i) credincioși bo(i)erilor domniei mele, dum(i)lorsali ispravnicilor de țân(utul) Tutovei, cu sănătate să să de(a); Gheorghii Brașovan din Eși; S-au trecut la condică.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 29, original, difolio; Rezumat în ANI, Fond Mănăstirea Florești, I / 29, nr. 15.

EDIȚII: Preotul Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 50, nr. XXX (rezumat).

72. **1805 iunie 25**

Pre înălțati do(a)mni

Jăluiasc înălțâmei tali că la țânut(ul) Tutovii ari mănăstire(a) Floreștii câteva părți de moșâei pa vale(a) Racovei în hotarul Luceștii, Vlădeștii și într-alte hotară, cari părți di moșâi a mănăstirii sâânt înpresurati de cătră alți răzăși, altili sânt și de istov stăpâniti de cătră însuș ne(a)murile acelor ce-au dat danii și au vândut la mănăstiri. Mă rog înălțâmei tali ca să mi să facă o luminată carte gospod cătră d(u)m(nea)lui banul Gavril Iamandii ca să cerceteză și să-m(i) scoată de supt înpresurari aceli părți di moșâi ci-s pe pârâul Racovei și după cum a găsî cu dreptul să de(a) și mărturie hotarnică stâlpindu-li și cu sămni pi(e)tri hotară, iar cari parti nu

să va mulțămi cu zî de soroc să fim sorociț(i) să venim la luminatul divanu să mi să dei ce desăvârșit(ă) hotărâre.

Prea plecat și smerit rugătoriu,

Athanasie, vechil a Sf(in)tei Măn(ă)st(i)ri Floreștii.

Ceri ca să i să facă luminată carte g(os)pod cătră d(u)m(nea)lui banul Gavriil Iamandi spre a hotărî niște părți de moșie a măn(ă)st(i)rii ce ar fi înpresurate.

La dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t de Țara de Sus.

(1)805 iuni(e) 25

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floresti, I / 25, original, difolio, filigran; Rezumat în Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floresti, I / 28, nr. 6.

73. 1805 iunie 25

Noi Alexandru Con(s)tand(i)n Moruz, cu mila lui Dumnezău, domnu Țării Moldovvei. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli, dum. Gavril Iamandi biv vel ban, săn(ă)t(ate). Athanasii, vechil Mănăstirii Floreștii, prin jaloba ci ni-au dat, au arătat că la țin(utul) Tutovii pi pârău(l) Racovii, în hotarul Luceștii i Vlădești, cum și pe aiure, ar fi având numita măn(ă)stiri părți de danii și cumpărături, carili nefiind alesă au făcut cerire ca să-s(e) hotărască, cum mai pre larg vei înțălegi din jaloba sa, cari să triimiti. Deci, scriiem dumi., mergând la fața locului și strângând de față pe toți răzășii și alți megieși pe care trebuința îi va ceri, să faci cercetare cu amărunt(ul) tuturor scrisorilor de îmbe părțile, și pre câti părți după scrisori să va dovidi că are numita mănăst(i)re într-aceli hotară și nu va fi nici o pricină, să le hotărăști, stâlpindu-le și cu pietri hotară, dând după rânduială și mărturie hotarnică iscălită pe obiceiu, iar când ori la cercetare(a) ci vii faci sau că la hotărât va naști vreo pricină de nemulțămire dispre vreo parte, atunce la loc(ul) di pricină pietri hotară să nu-s(e) pui, ci, în ce chip să va dovedi curgire(a) pricinii, să dai mărturie, cum și hartă închipuitoare de stare(a) locului, cu care viind la divan să-s(e) dei hotărâre.

1805 iuni(e) 25

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli, dum. Gavril Iamandi biv vel ban cu săn(ătate) să să de(a); M(ănăsti)re(a) Floreștii; S-au trecut; Proci vel l(ogofăt).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floresti, I/30, original, difolio, pecete în ceară roșie.

74. 1805 iulie 25

Pre înălțate doamne

Jăluim mării tali că în moșiia Stângacii de la țân(u)t(ul) Tutovii avem și noi parte baștină și cumpărături, în care moșii de la o samă de vremi să arată că ar fi rezăș și dum(nea)l(u)i med(elni)ce(rul) Costandin Veiisa și cu ace(a) răzășii care

pără acmu nu-l știm răzășu adivărat, au cumpărat o parte de moșii de la un ficior a lui diiaconu(l) Ichim fără știința noastră, fiind aciastă parte 100 stânjăni, și prețul 100 lei, și după protemisire(a) de răzășii ce am (?) cerim și noi a răscumpăra după analogun pe câtă parte să va căde(a), și fiind că din poronca înălțâmii tali ni s-au rânduit hotarnicu pi dum(nea)lui banul Gavril Iamandi să ni hotărască moșiia, și după alegire ce va face moșii să să facă alegire(a) și acii părți, și câți stănjăni să vor dovidi că ar fi ace(a) parte după zapis(ul) ce au dat vânzătoriul cumpărătoriului prin luminată carte(a) înălțimii tali poroncitoare către rânduitul hotarnic, să fim puș(i) la cali de a ni să da protimisâs a răscumpăra dintr-ace(a) parté ce să va veni parte(a) no(a)stră, însă de să va dovidi că va fi și dum(nea)lui răzăș într-ace(a) moșii după cum arată, iar de nu va fi răzăș, să avem voie a o răscumpăra toată, care au pus stăpânire pe această vânzari în curgire de șasă ani, și multe rânduri i-am făcut cerire către însuși dumn(ea)lui ca într-ace(a) parte să ni de(a) și nouă stăpânire și să-i înto(a)rcim banii înnapoi, și dum(nea)lui nici într-un chip n-au voit, ce pără acmu ne-(a)u tot prelungit. Fii mila mării tali ca să fim puși la cale și mare pomană a fi înălțâmii tali.

Robii mării tali,

Gheorghii zăt Ioanu Negrușu i Ștefanu zăt Iordache Negruș, Iordache Gavril, răzăși de moșiia Stăngaci de la ținu(u)t(ul) Tutovei.

Arată că au luat hotarnic pe dum(nea)lui banul Gavril Iamandi să ni hotărască moșie Stângacii de la ținu(u)t(ul) Tutovei, în care moșii ar fi răzăș și dum(nea)lui med(elni)ce(rul) Costandin Veisa, care care au pricină pentru o parte ce ar fi cumpărat med(elni)ce(rul) fără știre(a) jăluitorilor, să ro(a)gă ca cu luminată carte către rânduitul hotarnic și pentru această parte să fii puși la cali.

La dum(nea)lui vel logof(ă)t. 1805 iuli(e) 26.

V(el) log(o)f(ă)t.

Noi Alexandru Con(stan)d(i)n Muruz v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldovii. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii mele, dum. Gavril Emandi biv vel ban, săn(ătate). Din jaloba aceasta vei înțălege arătare(a) și cerire(a) ce fac jăl(uito)ri(i). Deci, fiind că ești dum. rânduit de hotărăști moșie jăluitorilor să scrie dum(ita)le ca să faci cercetare și pricinii de moșie ce au cu pârâtul, față fiind amândoao părțile cu dovezile lor, și după cum vei cunoaște a fi drept, să-i pui la cale, dând mărturie la parte(a) ce s-a căde(a), cu care viind la divan după vreme(a) lucrului, li să va da hotărâre precum a fi cu dreptul.

1805 iuli(e) 27
Proci vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/31, original, pecete mică octogonală.

75. **1805 august 11**

Pre înălțate doamne

La ținutul Tutovei avem câteva părți de moșie, atât baștină, cât și cumpărături, cu scrisori și vredneci dovezi, care să numesc Grosăștii, i Luceștii, i Stângacii, i Vlădeștii, și Digiugații, și fiind că părțili aceste(a) sânt nealesă și nehotărâte, unii din megieși au scos luminată carte(a) înălțimii tali cătră dum(nealu)i ban(ul) Gavril Diiamandi ca să li hotărască părțili ce au. Ne rugăm și noi ca să ni să dei luminată carte(a) înălțimii tali tot cătră dum(nealui) banu(l) Gavril Iamandi, ca să ni aliagă și părțili no(a)stră după scrisori și dovezi ce avem, și a rămâne vecinică pominire înălțimii tale.

Robii înălțimii tale,

Gheorghii zăt Ioan Negruș, i Ștefan zăt Iordachi Negruș, i Iordachi Gavril și cu alte niamuri a no(a)stră.

Cere carte cătră ban(ul) Gavril Diiamandi ca să li aliagă niști părți di moșii, fiind că unii din răzăși(i) de acolo au scos carte tot cătră dum(nealu)i.

La dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t. 1805 av(g(u)st) 11.

V(el) log(o)f(ă)t.

Noi Alexandru Costandin v(oie)voda, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țări Moldavii. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domniei meli dum. Gavril Iamandi biv vel ban, sănătate. Din jaloba aceasta a jăluitorilor acestora Gheorghii zăt Ioan Negruș, i Ștefan zăt Iordachi Negrul, i Iordachi Gavril și cu alte niamuri alor, pre largu vei înțălegi că în moșiili Grosăștii, i Luceștii, i Stângacii, i Vlădeștii și Digiugații, de la țân(utul) Tutovei ar fi având și ei părți, care fiind că nu ar fi alesă de cătră ceialanți răzăși au făcut cerire ca să li să hotărască. Drept aceia să scrii dum(ital)i ca să mergi la fața locului unde strângând de față pe toți răzășii i megieșii înpregiurași cu toate scrisorili și dovezili ce vor fi având, față fiind și jăluitorii, să faci cercetare foarte cu amăruntul, și dovedindu-să că și jăluitorii au părți în arătateli moșii, precum arată, vei faci cercetare mai întâi ca să afle celi adevărate margini a numitelor moșii după hotarăli ce vor fi umblat din vechiu, și pentru părțile ce să vor dovedi drepte a jăluitorilor și fără pricină, să li alegi de o parte stâlpindu-li și cu p(i)etri hotară, dând și mărturii pe obiceiu iscălită de toți răzășii i megieșii înpregiurași și adiverită și cu a dumi(tale) iscălitură, iar dacă ori despre care parte la hotărât va rămâne pricină de nemulțămire hotară să nu să pui, ce cu mărturii pre largu arătătoare de toată curgire(a) pricinei, cum și hartă cu bună închipuire de stare(a) locului, prin zi de soroc ce le vei puni, vor veni la divan, de unde li să va da dreptate hotărârea.

1805 avgust 12

Proci vel log(o)f(ă)t.

S-au trecut.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/32, original, difolio, filigran, pecete mică octogonală în tuș roșu.

76. **1806 martie 15**

Pre înălțati doamne

Jăluesc înălțâmii tali că Sfânta Mănăstire Floreștii de la ținut(ul) Tutovii au cumpărat două părți cu zapisă din moșiia Luceștii, totu de la acel țân(u)t al Tutovii, și altă parte danii mănăstirii dată de răposat(ul) pit(a)r Ștefan Gălușcă, care mai înnainti numitul pit(a)r și cu răzăși(i) din numita moșii făcând alegire(a) părților lor și după alegire ce-au fost făcut au întunecat părțăle mănăstirii, și acmu în vara aceasta iarăș(i) răzășii ducând hotarnic pe dum(nea)lui banu(l) Gavril Iamandi și vrând ca de al doile să mai facă hotărâre numitii moșii să să aliagă to(a)ti părțâli a fieștecăruia de o parte, și fiind că la hotărâtu au rămas nemulțămită mănăstire(a) cum și cielanți care pentru toată curgire(a) pricinii s-au făcut mărturii de cercetare, cum mai pre largu arată mărturiia dumisali banului, care ne aflăm toate părțâli de față, atâta răzășii, câtu și dum(nea)lui cluceriul Neculaiu Racoviță, ce au luat parte(a) pitariului în zăstre. Mă rog mării tali ca prin cercetare(a) luminatului divan să potu afla dreptati pentru părțile mănăstirii după zapisăli ce are, și mare pomană a fi mării tali.

Rugătoriul mării tale,

Aftanasiie proin egumin, vichil Mănăstirii Florești.

Să ro(a)gă mării tali ca prin cercetare(a) luminatului divan să poată afla dreptatea cu niști răzăși ci sânt față pentru moșie Luceștii.

Dum(nealui) vel vor(ni)c de aprozi, să-s(e) cercetezi de către dum(nealo)r veliții bo(i)eri.

(1)806 mart(ie) 15

V(e)l log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/33, original, filigran.

77. **1806 martie 6**

Din luminată poroncă preînălțatului domnu mării sali Alexandru Constandin Mur(u)z v(oie)vod ce ni-au cuviosie sa Iosaf egumenul a sf(i)ntei mănăstiri Floreștii, prin care mi să poroncește ca să-i aleg părțile de moșie din moșie Luceștii, după zapesă și scrisori ce va ave(a), și să le stâlpesc și cu p(i)etri hotară, iar la locul de pricină p(i)etri hotară să nu pui, ce cu mărturii în scris de curgire(a) pricinei să să sorocească a mergi la luminatul divan să să de ce(a) desăvârșit hotărâre. Deci, mergând la stare(a) locului s-au chemat de față pe răzășii numitei moșii, anume pe dum(nealu)i cluceriul Neculai Racoviți, i Ștefan Negruș, i Gheorghii Brașovanul zăt Negruț, i diiaconul Ichim, i Toader Moșiemultă și alții ai lor, unde față fiind și cuviosie sa egumenul de Florești, pe care s-au întrebat cu ce tragi parte din numita moșii, și au arătat aceste scrisori:

Întâi, un zapis din velet 7194 <1686> mai 8, de la un Pavel, ficiorul lui Dumitrașco, de la Orzăști, nepot lui Nichifor Țănchiu, și cu fimeia lui Sanda, fata lui Titici din Stângaci, ce scrii că au vândut egumenului Zaharii ot Florești, parte(a) lor de moșie din sat din Lucești, de pe Racova, din țin(utul) Tutovei, a patra parte, parte(a) soacră-sa Măriuții.

Al doile(a) zapis din let 7199 <1691> april(ie) 5, de la Irimiia și de la soțul său Nastasiia și cu ficiorii lor ce vând parte(a) lor de moșie din sat din Lucești, din părțili ce au înpreună cu Coșăscul din giumătate de sat, cât să va alegi.

Al triile(a) zapis din velet 1770 săpt(embrie) 27, de la Ștefan Gălușcă, ce dă danie sfintei mănăstiri Floreștii, din moșie Luceștii, atât parte(a) sa cât și parte(a) a doi frați ai săi, anumi Vasăle și Lupul, în care zapis mai gios arată și cum să înparte ace(a) moșie.

Am întrebat și pe răzășii de mai sus arătați ce răspundu înprotiva zapesălor de sus arătate, și au răspunsu pentru zapesul de supt numărul întâi să să facă cercetare, și cât să va dovedi parte(a) acelui zapes să să de(a) în stăpânire(a) sfintei mănăstiri Floreștii, nu pricinu(i)esc; Dar, pentru zapesul de supt numărul al doile(a) și al triile(a) să răspundă dum(nealu)i cluceriul Necolai Racoviți, ce răspunde, și au răspunsu că parte(a) din moșie Luceștii după zapisăli arătate îi este data zăstre de la socrul dumisali, în urma dănii, cum și alte părți a niamului Coșăscului, ce să cuprind tot într-acel zapis de danie, și că dum(nealu)i fără giudecata divanului nu poate să de(a) stăpânire acei danii. Și s-au cerut amândouă părțile la luminatul divan, ca să li să ce desăvârșit hotărâre, și după cum am aflat curgire(a) pricinii, am dat această mărturiie.

1806 mart(ie) 6

<ss> Gavril Iamandi ban.

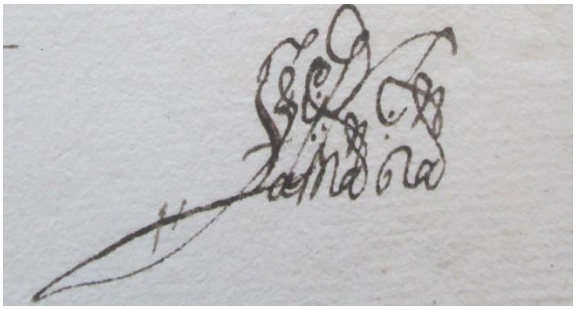

<Pe veso-ul filei a doua>: Un rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/34, original, difolio, filigran.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti* p. 50-52, nr. XXXI.

78. **1806 aprilie 7**

Prea înălțate doamne

Jăluim înălțimii tale că sfânta măn(as)t(ire) Floreștii, de la țin(u)t(ul) Tutovii, ari niște părți de moșie cumpărătură din vechi în moșie Luceștii cu zapisă, și alte părți danie, mai în urma cumpărăturilor de la răposatul Stefan Gălușcă pit(ar), ce au dat danie măn(ăstirii) Floreștilor, parte(a) lui și a doi frați ai lui, fiind stărpi; și mai în urmă după ce dă danie părțile acele măn(ăstirii), cumpără alte părți di pi la unii din răzeși, și le și hotărește, și la hotărâre(a) ce face nu dă de știre nici la măn(ăstire), nici la unii din răzeși, să iasă cu scrisorile la numita moșie, ci numai el hotărăște și cu un Iordachi Negruș, răzeș din moșie Luceștii, și cu hotărârea ce fac întunică părțile măn(ăstirii) cu totul, cât și a unora din răzeș(i), și să află măn(ăstirea) păgubașă cu totul de aceli părți di moșie, și fiind că pi parte(a) pit(arului) Stefan Gălușcă au rămas clironom dum(nea)lui cluce(rul) Neculai Racoviți, iar pi parte(a) lui Iordachi Negruș au rămas Stefan Negruș, ginere lui Iordachi, și acum, în vara trecută răzeșii dinpreună cu măn(ă)st(irea) ce au părți în numita moșie, din luminată poronca înălțimii tale au scos hotarnic pi dum(nea)lui ban(ul) Gavriil Iamandi, ca să hotărască și să aleagă părțili fieștecăruia osă(bi)[1]; și intrând dum(nea)lui în cercetare și neputându-ne odihni acolo la fața locul(ui)[1], ne-am cerut cu treteli părțile la luminatul divan, după cum mai pre larg arată mărturie dum(i)sali ban(ului) Gavriil Iamandi, ca să ni să de(a) de aice, de la luminatul divan, ce desăvârșit hotărâre, în ce chip să urmeză fieștecari parte; Și fiind că în postul ce au trecut, am șăzut cinci săptămâni și n-am putut începe(a) la luminatul divan să intrăm în giudecată, și acum fiind că sântem toți răzeșii de față, cu lacrămi ne rugăm înălțimii tali ca să fim scoș(i) la luminatul divan, să ne aflăm dreptate(a), după scrisori dovezi ce vom ave(a), și mare pomană va fi înălțimii tali.

Smerit rugătoriu înălțimii (tale),

Aftanasi ieromonah, vechil din parte(a) Măn(ăstirii) Floreștii, de la țin(u)t(ul) Tutovii.

Să roagă mării tale ca prin cercetare(a) luminatului divan să poată afla dreptate(a) cu niște răzeși di moșie Luceștii, de la ț̦in(u)t(ul) Tutovii.

D(u)m(nealu)i vel vor(ni)c de aprozi, să-s(e) cercétézi de cătră dum(nealo)r veliții bo(i)eri.

1806 apr(i)l(ie) 7

V(el) log(o)f(ăt).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/35, original, filigran, difolio.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti* p. 52-53, nr. XXXII.

---

[1] Rupt.

79. **1810 aprilie 23**

Prin contractul acest(a) se face știut că am vândut dumisale sulgerului Costachi Negre venitul moșiilor Floreștilor i Bursucii, ce sânt lângă târgul Bârladului, care să număsc așa, Oda(ia) Bursucanului, Trestiana, Poporsucii, Hrănești sau Zaravnă, care sânt tot întru un hotar, pe trii ani de zili, începându-să anii de la Svintul Gheorghii, aprilii 23, 1810, și sfârșindu-să la 1813, aprilii 23, după tocmală ce mai gios să arată:

1. Să aibă a-m(i) da dumnialui pe tot anul câte 2350 lei, adică doauă mii trii sute cinci zăci lei la începutul fiișticărui anu.

2. Până la înplinire(a) vadelei de mai sus să aibă (a) aduna dumn(e)alui folosul acestor moșii fără vre o bântuială despre ci(neva).

3. Pentru orice acaret iaste pe moșii să să aibă al răspundi întocma, nepretederisând pentru celi ce din nou va mai faci nimică.

4. Să aibă toată purtare(a) de grije și pentru hotarile moșii ca să nu să calce de cătră cineva.

5. După înplinire(a) acestor trii ani dacă dumn(e)alui nu va voi să mai ție aceste moșii nedând celi ce alții vor da, atunce svinta mănăstire va fi volnică a stremuta vânzare(a) pentru alți ani.

Și pentru mai adevărat credința am scris cu mînă me(a) și m-am iscălit grecește(e).

1810 april(ie) 23

<ss> Luca egumenul Floreștilor[1].

Lei

2350 Adecă doauă mii trii suti cincizeci lei am priimit venitul moșii pe anul acest 1810, aprel(ie) 23.

<ss>Luca egumenul Floreștilor[2].

2350 Adică două mii trei suti cinzăci lei am priimit pentru venitul moșâi pe al treile(a) an.

(1)812 maiu 10

<ss> Daniil (?) egumenul Berzunțiului[3] (!)

<Pe verso-ul filei a doua>: Contract pentru moșiia Florești ce am cumpărat pe 3 ani, de la 1810 apr(ilie) 23.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 245/3, original.

_____

[1, 2] Semnătura în limba greacă; Mulțumim domnului Florin Marinescu pentru traducere.

[3] Semnătura în limba greacă.

80. **1810 august 1**

Adică noi, răzeși din satul Micești, din ținu(tu)l Tutovii, de pe apa Studeneț̦iului, dat-am a(de)vărat zapisul nostru, la mâna giupânului Mătei Gonț̦a, răzeș(u)lui nostru, precum să-s(e) știi (că) i-am dat doo suti de stă(n)gi(ni) din câ(m)p, din moșii ce o stăpânescu Florești(i), și o sută din codru, și dumn(e)alui să a(i)bă (a) plăti toată cheltuiala moșii hotărâtului, să aibă a ne sco(a)ti această parti cari au luat-o cu strâ(m)bul, care mărturisești și cuconul Ion Jora că au luat-o cu strâ(m)bu(l), și isprăvindu-ne dumn(e)alui, noi să nu avem nici un cuvânt de răspu(n)s. Și cine s-ar râdica din ne(a)murile no(a)stre sau dintr-alti ne(a)muri, noi să avem (a) răspundi ori la ce pricin(ă) să va naști, și pentru mai adevărat(ă) credința ne-am pus degetile și numile, neștiind carti

ⱕ͡ѰЇ <1810> ⱑⰲⰳⱘⰲⰻ ⰰ͡ <1>

Eu Tănas Epure.
Eu Sandul Corodescul răzeș.
Eu Tănas Grădescul răzeș.
Eu Lupul Capră răzeș.
Eu Costantin Mogâ(l)de răzeș.
Eu Gavril Mogâ(l)de răzeș.
Eu Năstas Blănar răzeș.
Eu Vasile sân Petre ră(z)eșu.
Eu diiacon Toader răzeș.
Panfile Popa răzăș.
Eu vornic(ul) Corodescu.
Iau diiaconul To(a)der răzăș.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/4, original.

81. **1811 martie 14**

Copii

Di la Divan(ul) Cnejii Moldovii

S-au înfățoșat la giudecată pi dum(nea)lui med(elni)cer(ul) Costand(i)n Veisa și cu dum(nea)lui ban(ul) Arghiri Cuza, și la cercetare(a) ci s-au făcut pricinii, dovidindu-să că parte(a) ci au avut Coste Găfeiu post(elnicel) esti dintr-un bătrân cu

baștina ci ari dum(nea)lui med(elni)ce(rul) în numitili moșii, Grosăștii și Lucești, s-au dat dreptati dum(i)sali med(elni)ce(rului) di au răscumpărat zapis(ul) lui Coste Găfeiu post(elni)ce(l), răspunzind și banii ci au fost luoat el di la dum(nea)lui banu(l), atâta numai că numit(ul) post(elni)ce(l) prin zapis(ul)ci au dat dum(i)sali banului arată că i-au vândut 80 stănjini, adică 40 stănjeni din Lucești și 40 din Grosăști, și dum(nea)lui au arătat că mai mult dicât 7 stănjeni, 6 palmi, 7 parmaci, parte(a) lui din amândo(u)ă hotarăli nu esti, după spița di niam ci s-au făcut din poronca logofeții (...)[1]la acesta rămâni ca dum(nea)lui med(elni)ce(rul) după putere(a) giudecății să-și înpliniască banii ci au luoat mai mult numitul vânzătoriu pi lucru(l) ci n-au avut cu orici va găsi la casa lui. Iar pentru că dum(nea)lui banu(l) au mai cumpărat și altă parti di la un Ștefan Negruș, cari n-au fost a lui, ci zăstre fimeii lui; și la aceasta s-au hotărât ca dum(nea)lui banu(l) Arghiri Cuza să-ș(i) cei banii di la Negruș, niputând el a vindi zăstre(a) fimeii lui și fimeia îș(i) va stăpâni parte(a), ca pi un drept lucru al său zăstri, și de acum dum(nea)lui banu(l) să nu să mai amestici la numitili moșii în bătrânii lor.

1811 mart(ie) 14

Iordachi Canta log(o)f(ă)t.
Paladi vor(ni)c.
Lupu Balș vor(ni)c.
Alisandru Mavrocordat spat(ar).
Hrisoverghi vorn(i)c.
Ioan Neculce vor(ni)c.
Trecută la condica divanului di clucer(ul) Mateiu Costan condic(a)r.
Cari copii am scos-o asămine di pi ce(a) adivărată carti.

Costand(i)n Veisa med(elni)ce(r).

Copii(a) aceasta fiind întocmai cu o copii ci este scrisă cu slova răposatului Costand(i)n Veisa med(elni)ce(r), fiind adivărată și cu iscălitura sa s-au încredințat și di cătră mini.

1819 ghin(a)r 18

<ss> Ioan Jora spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/37, copie de pe copie din 18 ianuarie 1819.

[1] Conform documentului.

82. **1812 februarie 15**

Cu fiiască plecăciuni mă închin sfinții tale

Nu lipsesc a faci înștiințare sfinții tali că mănăstire(a) Badiul din târgul Gălații, undi iaste hramul Sfinților Arhangheli, având să ia câte 100 lei pe tot anul, milă din vam(ă) pentru 4 hambari ce sint făcute din poroncă domniasc(ă) pe locul mănăstirii, de să pune zaheriaoa ce să pogo(a)ră la Gălaț(i) pentru Țarigrad. Pe vr(e)o câțiva ani mai înnainte, vine un părinte de la mănăstire(a) Floreștii, și când îi dam țidulile de mila măn(ă)st(i)rii Floreștii ce avea să ia din vam(ă) și din ocnă, lua

și țidulile mănăstirii Badiului, zicând că esti vechil și din parte(a) acei mănăstiri, mai ales că acel părinte vine aice la dumn(ea)lui vor(nicul) Aleco Iancu (…) și-mi scriie dumn(e)al(u)i se i le dau. Acmu se apropii doi ani de când țidulile mănăstirii Bad(i)ului nu au venit nimine să le ia, și nu știu ci iaste pricina. Astă toamnă când am dat țidulile mănăstirii Floreștii la dumn(e)al(u)i sulger(ul) Costand(i)n Leondari ca să le triimată la sfinție ta, l-am poftit ca prinsoare să aducă aminte sfinții ta(l)i de această pricină, și de au scris ceva, au de n-au scris, nu știu, că nu mi-au mai spus nimică. Cu toate aceste(a) eu fac supărare sfinții tali, ca de-ț(i) va fi prin putință și vei găsi chip înlesnitor, să faci bini să înștiințezi pe egumenu(l) mănăstirii Badiului de la Gălați, ca ori să triimată pe cineva, ori să facă vichil pe ceneva prin scrisoare(a) sfinții tali ca se viie se-i dau țidulile cătră vameș, ce sint făcute pe doi ani, ca să-și ia 200 lei mila, să nu să păgubască, și poftesc se aibu și răspuns.

Deosebit înștiințez pe sfințâe ta că în moșie Luceștii de pi Racova, de la țin(utul) Tutovii, fiind că ari și mănăstire(a) o parte cumpărătură de la Pavel, ficior lui Dumitrașcu de Orzăști, nepot lui Nechifor Țănche, și de la fimeia lui Sanda, fata lui Titici de Stângaci, măcar că nu o stăpânești, că nici esti aliasă, atâta numai că la hotărâtura ce eram se facim la 1805, prin dum(nea)lui banu(l) Gavril Iamandi, triimisăsi mănăstire(a) vechil ca la alegire(a) ce s-a faci să aliagă și parte(a) mănăstirii, apoi pricinili ce au fost au adus triaba de nu s-au făcut hotărâtura. Acum au (i)eșit un Spiridon polv(o)v. cu niște scrisori pe doi bătrâni de moșii din Lucești, cari mai înainte nu s-au văzut și vr(e)a să tragă giumătate de sat cu acei doi bătrâni, vrând a ni da pe noi cei ce avem baștină de pe fetile lui Vasili Titici, nepoatile Ursului Ghindar, afară din moșii, cu cuvânt că n-ar fi moșii de baștină, ce numai acei doi bătrâni cumpărătură lui Ioniți armaș, dar baștina să dovedești că o avem de pi Ursul Gheondar în Lucești, atât de niște scrisori ce sint la mine, cât și de zapisul Sandului Țănchioai, ce au vândut la mănăstiri, și fiind că avem să căutăm pricina prin giudecată și am trebuință spre dovada baștinii ce avem în moșii, trăgând eu pe Urâta, fata lui Titici, sora Sandii, și alții pe alti surori a lor; Pentru aceasta poftesc și rog pe sfinție ta ca să faci ostenială să pui să caute acel zapis a lui Pavăl Țenche și a fămeii lui Sanda, și să pui să scoți o copii de pi dânsul cu slovă curată să-s(e) poată ceti, și adeverindu-l sfinție ta cu iscălitură că este întocma cu cel adevărat zapis, să mi-l triimiți aice cu Ion Ciure mazil, ce l-am triimis înadins, ca să-l aibu fați când ne vom giudeca, și vrând Dumnezău ca să ne luminezi dreptate(a), voiu cunoaște aceasta ca urmare, dar de la sfinție ta, osăbit că sânt de pururе gata spre slujbile, sânt gata la putință, fiind.

Al Sfinții tali fiu sufletesc și slugă.
<ss> Con(stan)d(i)n Veisa med(elni)cer.

1812
fev(ruarie) 15

<Pe verso>: Cinst(it) al mieu sufletisc părinte, sfinții sali părintelui Daniil, igumenu(l) de la mănăstire(a) Floreștii, cu plecăciuni; La Florești.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/38, original, filigran.

83. **1812 mai 5**

Răzășii de moșie Micești, de la acest țin(u)t al Tut(o)vii, prin jaloba ci au dat precinstitului divan, au făcut arătari că moșie fiind driaptă a lor de baștină, nefiind hotărâtă au făcut ceriri ca să-s(e) hotărască și să-s(e) scoată de supt înpresurării ci va fi pătimind, aducându-mi poronca precinstitului divan ca s(ă) mergu la stare(a) locului, și adunând (pe)[1] pe toți megieșii și răzășii(i) cu to(ate)[1] scrisorili și dovezili ce (vo)[1]r fi având, după cercetare(a) ci să va face, cunoscând că pătimești vreo înpresurari să s(e) îndreptezi. Cari după poroncă, mergând la stare(a) locului, altă înpresurari despre megieș(i) nu s-au găsât că pătimești această moșii, decât au arătat răzășii că mănăstire(a) Floreștii, având do(u)ă părți dintr-un bătrân, anumi Lucănias într-această moșii date danii, una de la un Ion Surtă, ci dă atât parte(a) lui din Micești, cât și den moșie Stăngacii, iarăș(i) toată parte(a) lui, ci este alături cu Micești, având pre această danii (și)[1] întăritură cu ispisoc de la domnul Sămion Movilă v(oie)v(o)d din velet 7115 <1606> oct(om)v(rie) 13, ș(i)[1] (a)l(tă)[1] parte cu 2 zapisă de la (și altă parte cu 2 zapise de la niamurile, unul Toader Licovu, ca cu un)[2] bătrân, înpărțindu-s(e) în trii părți; 2, părțile coprindi mănăstire(a) cu zapisăli de sus arătati. Dar fiind că al velet 1785 iuli(e) 2, egumen(ul) mănăstirii într-ace(a) vremi aducând doi mazili, anumi Popăsc(u) și Sânchetriu din poronca isprăv(ni)ci(ei) di ș-au ales părțili acestor zapisă, n-ar fi luat numai drepti părțili acelor ci au fost dat(e) danii, ci ar fi luat mai multă sumă stănjini decât i s-ar fi căzut; cari analoghisându-s(e) toată suma stănjinilor ci esti în toată moșie pe 4 bătrâni, 2 părți dintr-un bătrân ci tragi mănăstire(a) cu daniili i s-au venit driaptă parte den to(a)tă (mo)ș(ia)[1] 649 stănjini, și prin hotarnică să găsăsc dați mănăstirii 1905 stănjini, luând mai mult den părțili răzășilor 856 st(ăn)[1]jini, cari fiind și egumen(ul) mănăstirii de față, însuș au cunoscut asuprire(a) ci s-au făcut răzășilor cu ace(a) hotărâtură. Dar fiind că mănăstire(a) tot la ace(a) hotărâtură au luat în stăpâniri numai din Micești parte(a) lui Ion Surtă, iar nu și den Stăngaci, iar nu și den Stăngaci precum îi scrii danie. Au răspunsu sfinție sa că păr(ă) nu-i vor da răzășii și parte(a) lui Ion Surtă din Stăngaci și păr(ă) nu va fi și prin știre(a) cinstitului divan, nu poati să sloboadă din stăpânire acei 856 stănjini, ci s-au cunoscut că s-au luat mai mult. Și cât pentru parte(a) acelui Ion Surtă din Stăngaci, răzășii di Micești nu să pot învinovăți ca să răspundă, căci alții sânt răz(ășii)[1] di Micești și alții de Stăngaci. Și pentru ce(a) desăvârșit(ă) hotărâre, cerându-s(e) amândo(u)ă părțili la cin(s)titul divan, li s-au pus vade(a) la Sfinții Apostoli, ca să-s(e) afli amândo(u)ă părțile la precinstitul divan.

1812 maiu 5

<ss> Ioanu Jora pah(a)r(ni)c.

Copii

Răzășii de moșiia Micești, de la acest țin(u)t al Tutovii, prin jalba ci au dat precinstitului divan, au făcut arătare că moșiia fiind dreaptă a lor de baștină, nefiind hotărâtă, au făcut cerire ca se se hotărască și s(ă)-se scoată de suptu înpresurările ci va fi pătimind, aducându-mi poronca precinstitului divan, ca se mergu la stare(a) locului și adunând pe toți megiieșii și răzășii(i) cu toate scrisorile și dovezile ci vor fi

având; După cercetare(a) ci se va faci, cunoscând că pătimești vreo înpresurare se-s(e) îndreptezi. Care după poroncă mergând la stare(a) locului, altă înpresurare despre megiieși nu s-au găsit că pătimești aciastă moșiie, decât au arătat răzășii că mănăstire(a) Floreștii având două părți dintr-un bătrân, anumi Lucăniase, dentr-aciastă moșiie data daniie, una de la un Ion Surtă, ci dă atât parte(a) lui den Micești, cât și den moșiia Stăngacii, iarăși toată parte(a) lui, ci esti alături cu Miceștii, având pre aciastă danii și întăritură cu ispisocu(l) de la domn(ul) Simion Movila voievod den velet 7115 <1606> octo(m)v(rie) 13, și altă parte cu 2 zapise de la niamurile, unul Toader Licovu, ca cu un bătrân, înpărțindu-s(e) în trii părți, 2, părțile cuprindi mănăstire(a) cu zapisile de sus arătate. Dar fiind că la velet 1785 iuli(e) 2, igumăn(ul) mănăstirei dintr-ace(a) vremi aducând doi mazili, anumi Popi(s)cu și Sinchetriu den poronca isprăv(ni)cii di și-au ales părțile acestor zapise, n-ar fi luat numai drepti părțile acelor ci au fostu dat daniie, ci a r fi mai luat mai multă sumă de stânjeni de cât i s-au vinitu; care analoghisindu-s(e) toată suma stânjenilor ci iasti în toată moșiia pi 4 bătrâni, 2 părți dentr-un bătrân ci tragi mănăstire(a) cu daniile, i s-au venit driaptă parte den toată moșiia 649 stânjeni, și prin hotarnică se găsăscu mai mulți dați mănăstirii, 1905 stânjeni, luând mai multu den părțile răzeșilor 856 stânjeni, care fiind și igumen(ul) mănăstirei de fa(ță), însuși au cunoscut asuprire(a) ci s-au făcut răzășilor cu ce întărâtură (...) tot la ace(a) hotărâtură au luat în stăpânire numai den Micești parte(a) lui Ion Surtă, iar nu și den Stăngaci, precum îi scrii daniia. Au răspunsu sfințiia sa că păr(ă) nu-i vor da răzășii și parte(a) lui Ion Surtă den Stăngaci și păr(ă) nu va fi și pren știre(a) cin(s)titului divan, nu se poate de sloboadă den stăpânire acei 856 stânjini, ci s-au cunoscut că s-au luat mai multu. Și cât pentru parte(a) acelui Ion Surtă den Stăngaci, răzășii de Micești nu se pot învinovăți ca se răspundă, căci alții sânt răzășii de Micești și alții de Stăngaci. Și pentru ce(a) desăvârșit(ă) hotărâre cerându-s(e) amândouă părțile la cin(s)titul divan, li s-au pus vade(a) la Sfinții Apostoli, ca se-s(e) afle amândouă părțile la precinstitul divan.

1812 maiu 5

<ss> Ioanu Jora pah(a)r(ni)c.

Isprăv(ni)ci(a) Tutovvii.

Copiia ace(a)sta fiind întocmai după or(i)ginalul ei, s-au încredințat și de cătră noi.

(1)827 apr(ilie) 18

<ss> Alecu Miclescu agă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/6, original, rupt în 4 bucăți; Ibidem, II/5, copie din 18 aprilie 1827.

EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 65-66, nr. XXXIV.

---

[1] Rupt.

[2] Rupt; completat după documentul după copie.

84. **1812 decembrie 21**

Copii

Preînălțate doamne

Jeluim înălțimii tale, că după multi jalbi i cărți și giudecăți ci am avut cu mănăstire(a) Floreștilor, la cinstita isprăv(ni)ciie den țin(u)t(ul) Tutovii, pentru 856 stănjeni de moșiie, den moșiia noastră Mirceștii[1], tot de acel țin(u)t, pi care stănjeni ni-i stăpânește sfânta mănăstire fără nici o dreptate; Și am scos cărți de blăstăm și carte de hotărât, ca să ni se facă un sfârșit, să ni se de(a) moșiia la stăpânire după dovezile ci avem, și după mărturiile hotarnicilor de cercetare(a) ci au făcut, sfânta mănăstire nu s-au mulțămit nici la vadeaoa giudecății ci s-au pus de rânduiții hotarnici, la giudecata divanului n-au venit și moșiia ni se stăpânește în tăriie, și noi pără acum am rămas nepuși la cale. Pentru aciasta cu mari plângere ne rugăm înălțimii tale ca se ni se de(a) carte(a) înălțimii tale cătră dum(nea)lor isprav(ni)ci(i) de țin(u)t(ul) Tutovii, ca aducând de față pi sfințiia sa egumen(ul) Luca a sfintei mănăstiri cu toate dovezile ci va fi având și prin cercetare(a) giudecății să ni aflăm dreptate, după dovezi și mărturiile hotarnicilor ci avem de cercetările ci s-au făcut ca se ni se de(a) moșiia la stăpânire cu venitul ei, se nu rămânem înstrăinați de moșâia strămoșască, iar nemulțămindu-ni acolo vreo parte cu mărturiia de toată curgere(a) pricinii să fim soroci se ni giudecăm la divan.

Mateiu Gonța și cu alți răzăși ai lui de la ținutu(l) Tutovii.

Să roagă înălțimii tale ca se li se de(a) carte(a) înălțimii tale cătră d(umnea)lor isprav(ni)ci(i) de ținu(tul) Tutovii ca să se ție de ei cu egumen(ul) Luca a sfintei mănăstiri Floreștilor pentru 856 stănjeni din moșiia Mirceștii[1], după dovezile ci ar fi având.

Copii

Merge la d(umnea)lui vel logofăt. 1812 decemvr(ie) 21

Sturza vel logofăt.

Io Scarlat Alexandru Calimah voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii. Cinstit, credincioși boierii domnii meli, dum(nea)v(oas)tră isprav(ni)ci(i) ținu(tului) Tutovii, sănătate. Veți înțelege din jalba aceasta arătare(a) și cerire(a) ci fac jăluitorii. Deci, se scrie dum(ilor)v(oast)ri, înfățoșându-i cu vechil(ul) sfintei mănăstiri Floreștii, să cercetați scrisorile ci se vor arăta despre fiiștecare parte, și în ce chip veți dovedi pentru parte(a) ci ar fi având jeluitorii în moșiia Mirceștii[1], după dreptate prin giudecată să li hotărâți, puind la cale pe jel(uit)ori a se odihni cu dreptate(a) ci vor ave(a). Și la parte(a) ci se va căde(a) se dați și mărturiia de giudecată cu arătari pre largu, cu care de nu s-ar mulțemi vreo parte acolo, se-i soroci ca se vii la divan.

1812 decemv(rie) 22

Locul peceții g(os)pod.

Proci vel log(o)făt.

Isprăv(ni)ci(a) Tutovvii

Copie ace(a)sta întocmai fiind după or(i)ginalul ci s-au încredințat și di cătră noi.

(1)827 apr(ilie) 8

<ss> Alecu Miclescu agă.

Trecut.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/7, copie.

_____

[1] Micești.

85. 1813 februarie 11

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumn(e)zău, domn Țării Moldovvei. Să faci știre cu această carte a domnii mele pentru mănăstirea din târgul Galații, undi să prăznuești hramul Sfinților celor fără trupuri mai mari vo(i)evozi cerești Mihail și Gavriil, cari iasti închinată la Sfânta Mănăstire Esfigmenu(l) de la Sfetagoră, că prin jaloba ce-au dat cătră domnie mea egumenul de la numita mănăstire, au arătat cum că mănăstire(a) aceasta în anii trecuț(i) din cutremurul ce-au fost, au crăpat zidiul cu totul și s-au răsipit, cari stă străcată și pără acum, neavând chip de agiutor de undeva ca să-s(e) facă. Dar, pentru că pe locul mănăstirii s-au făcut din poronca domnii sale Mihail Costandin Suțul v(oie)vod patru hambari de să pune zaheriaoa ce să pogoară din poroncă la Gălați și să triimite la Țarigrad, i s-au rânduit de cătră domnie sa Alexandru Costandin Muruz v(oie)vod prin carte g(os)pod, ca pentru chiriia locului pe cari sint făcute hambarale, să ia câte una sută lei pe tot anul din vama g(os)p(o)d, și au făcut rugăminte ca să-i întăriască ace(a) miluire și de cătră domnie mea. După cari jalobă ce ni-au dat, făcându-s(e) cercetare, și adeverindu-ne domnie mea că mănăstire(a) de la cutremur să află străcată și făr(ă) de nici un agiutor, cum și din carte(a) g(os)p(o)d ce ni-au arătat, văzându-s(e) că au fost agiutorată cu mila ce(a) mai sus să arată, n-am trecut nici domnie mea cu videre(a) rugăminte(a) sa, ce făcând milă, prin carte(a) aceasta a domnii meli, hotărâm ca pentru chiriia locului pe care sint făcute hambarale, să ia numita mănăstire câte una sută lei pe tot anul din vama g(os)p(o)d, cari bani, ori în vânzare de va fi slujba vămii sau în credință de să va căuta, să-s(e) dea pe tot anul nestrămutat. Deci, poroncim domnie mea dumitali vel vameș de carvasara, ca precum mai sus prin carte(a) aceasta să hotărăști să urmezi întocma, dând banii chiriei locului pe tot anul făr(ă) de strămutare, că așa iasti poronca domnii meli.

1813 fevr(uarie) 11

Vel vist(iernic).

S-au trecut la condica visteriei.

<ss> Con(stan)d(i)n Veisa med(ilni)cer.

<Pe verso-ul filei a doua>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/14, original, difolio, pecete inelară octogonală.

86. **1813 mai 5**

De la isprăv(ni)cia Tutovii

După luminată carte g(os)pod ce au adus răzășii de moșie Micești asupra cuviosii sali Luca, egumenu(l) svintii mănăstiri Floreștii, pentru înpresurare(a) ce ar fi făcând mănăstire(a), stăpânind 856 stânjăni din numita moșie lor, arătând și o mărturie de la dum(nea)lui pah(arnicul) Ioan Jora din 1812 mai 5, s-au înfățoșat la isprăv(ni)cie; și, răspunzându cuviosie sa Luca egumen că înpotriva mărturii dum(i)sali pah(arnicului) Ioan Jora ari scrisoare de învoială de la însuș(i) răzășii, care acum nu esti față, fiind la Eș(i) întri alti hârtii a mănăstirii, s-au făgăduit, puindu-ș(i) și vade cum că păr(ă) la sfârșit a lunii aceștie va aduci ace(a) scrisoare de învoială. Li s-au dat de la isprăv(ni)ci(e) această încredințari.

1813 mai 5

<ss> Palade.

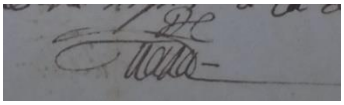

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/8, original, filigran.

87. **1813 iunie 29**

Prea înălțati doamni

Mănăstire(a) Floreștii ari câteva părți de moșie în moșiia Luceștii de la țân(u)t(ul) Tutovii, cu zapisă de cumpărătură, cum și alti părți de le răp(osa)t(ul) pit(a)r Ștefan Gălușcă, și în urmă pit(a)r(ului) Gălușcă, după danie ci faci la mănăstire mai cumpără alti părț(i) de pe la unii din răzășii de acolo, pe cari părț(i) le și hotărăști înpreună cu un Iordachi Negruș, răzăș, iarăș de Lucești, făr(ă) știre(a) mănăstirii, și cu acea hotărâtură a lor cuprind în stăpânire și toati părțile mănăstirii.

Pentru cari pricină la anul 1805 egumenul mănăstirii din vrémea acéia, dând jalobă stăpânirii cu cerire ca să să aliagă părțâle mănăstirii, osăbite de cătră părțile răzășilor, prin carté domniască s-au rânduit cercetător pricinii pe dum(nea)lui banu(l) Gavril Iamandi, carile numit bo(i)er după poroncă, mergând la stare(a) locului și adunând pe toți răzășii, cum și pe răp(o)s(a)t(ul) clucer Neculai Racoviță, unul din clironomi(i) răp(o)s(atu)lui Ștefan Gălușcă, au intrat în cercetare(a) pricinii, și după dovada scrisorilor, vrând să aliagă și să hotărască părțile din numita moșie, clucer(ul) Neculai Racoviță au stătut atuncea pricinuitoriu, cum că părțile ci le ceri mănăstire(a), li-ar fi având zăstri de la socrul său pit(a)r(ul) Ștefan Gălușcă, și că nu poati să le dei făr(ă) giudecata divanului, și așa rânduitul bo(i)er văzind pricinuire(a) clucer(u)lui Racoviță, mi-au dat mărturie la mână ca să ne giudecăm la divan; După care îndată întâmplându-să și dișchidire(a) războiului de acum trecut și schimbare(a) egumenilor de pe la mănăstiri, cari aceasta iasti știută de cătră toț(i), nu s-au putut căuta pricina până acum, și fiind că în urma cluceriului Racoviță au rămas clironoamă soțâia sa cluce(rea)sa Safta Racovițoae, carile acum să află cu șidere(a) la satul Buhăești, țânu(tul) Vasluiului; Mă rog înălțâmii tali să să sorocească spre a veni aicea, ca prin giudecata luminatului divan, să-ș(i) afli mănăstire(a) dreptate, spre a-ș(i) putea stăpâni părțâle din numita moșie Luceștii, după dovada scrisorilor cia re, ca să nu rămâi păgubașă de drept lucrul său, și mari pomană va fi înălțâmii tali.

Smerit rugătoriu,
Luca, egumenul Mănăstirii Floreștii, din țin(utul) Tutovii.

Să roagă să să sorocească pe clucereasa Safta Racovițoae, ci să află la țân(utul) Vasluiului, să vie aicea să să să giude(ce) la divan pentru niști părți din moșie Luceștii, țân(utul) Tutovii, ci sânt a mănăstirii, și cluce(rea)sa Safta li-ar fi stăpânind făr(ă) dreptati.

Mergi la dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t. 1813 iuni(e) 29.
<ss> Sturz(a) v(e)l log(o)f(ă)t.

De la logofițâia cea mari

Cătră dum(nea)ei cluceriasa Saftă Racoviță

Fiind că asupra pricinii aceștiia dum(nea)ta ai dat răspuns înnaintea logofițăii că acum fiind vrémea lucrului, nu poț(i) să stai în cercetare(a) giudecății; Pentru acéia dar ți să puni soroc la 26 zile a viitoarii luni oct(o)mvr(ie) anul curgător, negrești să te afli aicea la divan, ori însuși d(umnea)ta sau vechil deplin răspunzător să-ț(i) trimiț(i) cu toate dovezile ce vei fi având asupra pricinii aceștiia, să să cercetezi pricina prin giudecată, căci dacă nici la vadeaoa aceasta nu vei veni, nici vechil vei trimite, și egumenul va mai adaogi cu jalbi, vei fi adusă cu aprod și vei da și ci(o)boti.

1813 iuli(e) 18

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/39, original, filigran.

88. **1813 iulie 2**

De la isprăv(ni)cia ţin(utului) Vasluiului.

Cuvioşie sa părintile Luca, egumenul de la mănăstire(a) Floreşţii, viind la această isprăv(ni)ci(e) şi arătând că răzăşii de moşie Albeştii de la ţin(utul) acesta, anumi Ion Gheuca cu frati-său Ioniţi, ficiorii Zoiţii Gheuculesă, Vasâle Doroboţ i Enache Dorobăţ cu alţii ai lor, cari au părţi şi în Florinteştii de gios i de sus, de la ţin(utul) Tutovii, să întind piste părţile lor cu stăpânire şi în parte(a) schitului Hârsova, cari este supt ascultare(a) mănăstirii Floreştii, ca să ia venit din codru.

Deci aducându-să faţă pe numiţii înpreună cu alţii ai lor s-au înfăţoşat cu cuvioşie sa părintile Luca egumen. Şi pe lângă alte scrisori ci au scos ii la giudecată / din cari nu s-au putut cunoaşti că ar ave(a) dreptate să tragă părţi şi din codru / au scos cuvioşie sa o copie di pe o hotarnică a Florinteştil(o)r de sus şi de gios din let 7269 <1751> ghenar 15, de la răposaţii boeri Ioniţi Cuza stol(ni)c, Costandin Grecul clucer, şi Costandin Băltag căp(i)t(a)n, cari esti adiverită şi de dum(nea)l(ui) vel log(o)f(ă)t Iordachi Canta la 1802 fevr(uarie) 6, cum că esti întocma cu ce(a) adivărată. În cari viderat arată toate părţile a fiişticăruia, cu osăbire unii de alţii, şi în capul hlizilor le dă şi păduri cu dumbravă precum li-au venit la măsură.

Şi acum răspunsul lor au fost că schitul Hârsova ar fi stăpânit mai mult codru decât câmpu şi că li s-ar căde(a) şi lor să tragă analoghii dintr-acel spor. La aceasta, cerire(a) lor s-au cunoscut fără temeiu.

Întâi că la hotărâtura arătată au trăit moşii şi părinţii lor carii au ştiut mai bine şi aşa ş-au priimit părţile precum să află şi acum şi le-au stăpânit fără să adaogi mai multă pretenţie.

Al doile, că cerire(a) lor esti esti numai cu gura, dar nu au nici o dovadă precum că schitul ar fi stăpânind mai mult piste cuprindere(a) hotarnicii.

Apoi după toate aceste dintr-o carte a cinstitului divan din 1811 iuli(e) 23 de giudecata ci au avut Ştefan Moşuleţ cu nacealnicul schitului Hârsova, i să dă în stăpânire 77 paşi, 4 palmi, în Florinteştii de gios şi 93 paşi, 2 palmi, în Florinteştii de sus, în care intră acest Moş(u)leţ cu niamurile lui, cari dintru aceasta mai curat s-au înţăles că nici lui nu-i dă mai multă analoghie din codru decât îi cuprind părţile sale. Însă şi acesti părţi i le dă pentru că schitul nu ş-au scos scrisorile la giudicată.

Dar cu toate aceste pentru că şi el esti unul dintre răzăşii numiţi, îşi va stăpâni părţile după cuprindere(a) cărţii de la cinst(itul) Divan fără supărare despre schit. Iar răzăşii pără am giudicat ca mai mult piste cuprindere(a) hotarnicii pomenite să nu să întindă cu stăpânire(a) în parte(a) schitului, nici într-o parte de câmpu sau de codru, atât în parte(a) de sus, cât şi într-alte părţi, e(a)r când să vor aduna la un loc toate scrisorile despre toati părţile răzăşăşti, cum şi aceli câte să pominesc în numile lui Gălușcă, a căruia au fost moşie şi schitul Hârsova, atunce să-ş(i) caute prin drumul giudecăţii şi precum dreptate va da, aşa vor urma.

Pentru aceia s-au dat şi această carte la mâna cuvioşii sale părintelui Luca, să-i fii spre îndreptare.

1813 iuli(e) 2

<ss> Vasili (...) spat(a)r.

<Pe verso-ul filei a doua>: Carte de giudecată a isprăv(ni)ci(ei) Vasluiului. 1813 iuli(e).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 604/64.

89. 1813 iulie 10

Cu mila lui Dumnez(e)u, Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, domn Țării Moldaviei. S(e) faci (știre) cu acest hrisov al domniei mele că prin jaloba ce ni-au dat cuviosie sa, Luca (...)[1] egumenul mănăstirii Floreștii, de la ținutul Tutovvii, unde să prăznuești hramului Svântului slăvitului Prooroc Ilie, au arătat că aciastă mănăstire au avut oareșcare cuprindere de milă de la luminații domni de mai înnainte, spre agiutoriul stării cei lipsite, întru care venisă din întâmplările vremilor. Și, fiindcă acum, nu de mult, s-au afierosit aciastă mănăstire dinpreună și cu două mitohuri a sale ce le ave(a), adică biserica Badiului de la Gălați, unde să prăznuește hramul Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, și biserica Bursucii de la țân(u)tul Fălciiului, unde ste hramul Sfinților Apostoli, la chinovionu a Esfigmenului de la Sfântul Munte al Athonului, au făcut rugăminte ca să să întăriască și prin hrisovul domniei mele miluirile ce au avut, atât mănăstire(a) Floreștii, cât și numitele două mitohuri a sale, trecându-s(e) toate acele miluiri într-un hrisov numai, pe numele mănăstirii Floreștilor, pentru că mitohurile fiind acum date în purtare de grijă egumenului a mănăstirii Floreștilor de către părinții chinoviului Esfigmenului; de acolo au să să înlesniască în toate trebuințile și cheltu(i)elile lor în vreme(a) viitoare. Și mai vârtos că biserica Badiu, din întâmplările vremii și a oștirii, viind în proastă stare, încât neapărat trebu(i)e a să meremetisi, făcându-să din nou și toate cele trebuincioase, urmând a face mănăstire(a) nu puțână cheltuială la aciasta, care trebu(i)e să o pu(i)e toată de la sine. Spre oareșcare dar înlesnire, atât pentru întocmire(a) bisericii aceștie, cât și pentru ca să aibă oareșcare agiutoriu și chinovion a Esfigmenului, unde este afierosită mănăstire(a), au făcut rugăminte ca pe lângă miluire(a) ce au avut până acum, să i să mai facă și ceva adăogire prin hrisovul domniei mele.

Drept aceia după arătare(a) ce ni-au făcut, cercetând domnie me și văzând din hrisoavile luminaților domni de mai înnainte miluirile ce au avut, nu am trecut cu vedere(a) rugăminte(a) ce ni-au făcut, ce iată prin acest hrisov al domniei mele, binevoind a face și din parte(a) noastră oareșcare agiutoriu spre folosul aceștii mănăstiri și a chinoviului, unde este afierosită, hotărâm ca mănăstire(a) Floreștii dinpreună și cu metohurile sale Bursucii și Badiu, să aibă a scuti șasă sute oi de goștină, cinci sute stupi sau sfini de desătină, iar la slujba vădrăritului să scutiască tot vinul ce va (i)eși din triizăci pogoane vie care va ave(a) mănăstire(a) și numitele mitohuri, drepte a lor; Pe aceste bucate, fiind drepte a bisericilor, să nu să supere de către slujbași nici cu o cerire de plată. Deosăbit, să aibă și câte două ocă untdelemnu, una ocă tămâe și două ocă lumânări ciară, milă pe toată luna din vama g(os)pod. Asămine și câte două ocă sare pe tot anul din ocnile g(os)pod, sporindu-să de către domnie me una mie cinci sute ocă piste cinci sute ce ave(a) mănăst(i)re(a) Floreștii. Așijdere, să aibă a scuti și zăci liudi oameni streini pentru slujba

mănăstirii, aducându-i de acum înnainte de piste hotar, din oamenii streini fără bir și fără nici un amestec cu lăcuitorii țării. Pentru care arătând în visterie și adiverința dregătorilor marginii spre încredințare că i-au adus din oameni streini precum să arată, i să va da și carte(a) visteriei ca să rămâe scutiți de bir și de orice alte havaleli (ce) vor fi asupra celoralanți lăcuitori, spre a fi pentru slujbile mănăstirii. Deci, poroncim domnie me dum(nea)v(oastră) dregători i slujbașilor goștenari, desătnici și vădrari, precum cămărașil(o)r ocnii și tuturor altor zapcii g(os)pod, să aveți a urma întocma după cum mai sus să hotărești prin hrisovul domniei mele. Poftim dar și pe alți frați luminați domni, care din pronie ceriască să vor orândui în urma noastră la domnie aceștii țări, să nu strâce aciastă miluire, ce mai vârtos să adaogă și să întăriască pentru a domniilor sale vecinică pomenire.

Scrisu-s-au hrisovul acesta la scaonul domniei mele în orașul Eșii, întru a do(u)a domnie noastră la Moldavvie în anul dintâiu.

La let 1813 iuli(e) 10

Io Scarlat Alex(andru) Calimah v(oie)vod.
(...) vel vist(iernic) procit.
Derect(or) (...).
S-au trecut la condica vist(ieriei) de hrisoave.
<ss> Cost(an)d(i)n Veisa.

<Pe verso>: Un rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, III/15, original, pecete rotundă în chinovar.

EDIȚII: Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 67-69, nr. XXXVII.

---

[1] Spațiu gol.

90. **1814 ianuarie 9**

Preînălțati doamni

Mănăstire(a) Floreștii, în cătiva moșii de la țân(utul) Tutovii, cu scrisori ari părți de danie și cumpărături, însă în moșie Poi(e)nești, i Broștenii, i Ivănești, i Vlădești, i Răcești, i Viteleștii, i Stoinești, i Răteștii, cari să număsc și Draxănii, i Miceștii, i Stângacii și Băboșănii, cari fiind nealesă de cătră părțâle celoralalți răzăși, Mă rog înălțimii tali să să scrie carte domniască cătră d(umnealu)i spat(a)r(ul) Ioan Jora și Gheorghie Talpiș vornicu de poartă, ca să aliagă și să hotărască toati părțâle mănăstirii ci le ari în numitile moșii, spre a le putea stăpâni făr(ă) de supărare, și osăbit fiind că și moșie Laza, tot a mănăstirii, au fost hotărâtă încă de la anul 1802 de răpo(sa)t(ul) post(elnic) Matei Costachi, și în urmă răzășii de Băboșăni și de Petrești au scos pietrile hotară, ci au fost pusă de cătră numitul bo(i)er hotarnic, iarăș mă rog înălțimii tali să să scrie dum(i)sali spat(a)r(ului) Ioan Jora și lui Gheorghie Talpiș vornicul de poartă, să cercetezi și pricina aceasta și după cuprindire(a) hotarnicii a răpos(a)t(ului) Matei Costachi să pui la loc pietrile hotară, și numiții răzăși de vor avea ceva mai mult a răspundi, să vie aicea la divan

și prin giudecată să-ș(i) cauti dreptate(a) lor, iar nu să să volnicească de la sini să scoată pietrili hotară.

A înălțâmii tali cătră Dumnezău smerit rugător,
Luca, egumenul Mănăstirii Floreștii, de la țân(u)t(ul) Tutovii.

Cere carti domniască cătră dum(nealu)i Ioan Jora și Gheorghie Talpiș vor(ni)c de poartă ca să aliagă și să hotărască părțâle de moșii ci are mănăstire(a) danie și și cumpărături în câtiva moșii la țân(u)t(ul) Tutovii, cari sânt arătate mai sus.

Dum(nea)ta vel log(o)f(ă)t să să fac(ă) punere la cale. 1814 ghenar(ie) 9.
<ss>

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)voda, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli, d(umnea)ta Ioan Jora biv vel spat(ar) i bo(i)eriul domnii meli Gheorghii Talpeș vor(ni)c di paortă, sănătati. Veți înțălegi din jalobă, arătare și cerire ce face Luca, egumen(ul) Mănăstirii Floreștii, ca să i să hotărască părțile de moșii arătate prin jalobă. Drept aceia poroncim domnie (me), înfățoșindu-i pe amândouă părțile, fiișticare cu scrisori și dovez(i) ce vor ave(a), să cercetați, și pentru câte părți să vor dovedi drepte a mănăstirii, să le măsurați(i) ci stânjinu(l) g(os)pod, pe câte locuri va ceri trebuința, să-s(e) stâlpască și cu pietri hotară pe la locurile ce va da dreptate, dând și mărturii hotarnică măn(ăs)tirii, iscălită pe obicei, după care să-ș(i) poată stăpâni părțile, iar la locul ce va rămâne pricină de nemulțămire cu pietri să nu stâlpiți, ce făcând mărturii cu arătare pre largu și hartă de stare(a) locului, să-i soroci ca să vii la divan.

1814 ghen(arie) 19

Proci vel log(o)f(ă)t.
Trecută.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/40, original, difolio, pecete mică octogonală.

91. **1814 februarie 4**

Prea înălțate doamne

Mănăstire(a) Floreștii ari câteva părți de moșie în moșiia Luceștii, de la ținu(u)t(ul) Tutovii, cu zapisă de cumpărătură, cum și alti părți danie de la răposatu(l) pit(ar) Ștefan Gălușcă, și în urmă pit(a)r(ul) Gălușcă după danie ce faci la mănăstire mai cumpără alti părți de pe la unii din răzășii de acolo, pe cari părți le și hotărăști înpreună cu un Iordachi Negruș, răzăș iarăș de Lucești, făr(ă) știre(a) mănăstirii, di (?) cu ace(a) hotărâtură a lor cuprind în stăpânire în toati părțâle mănăstirii; Pentru cari pricină la anul 1805, egumenul mănăstirii din vrémea acéia, dă jalobă stăpânirii cu cerire ca să să aliagă părțâle mănăstirii, osăbite de cătră părțâle răzășilor. Prin carte domnească s-au rânduit cercetător pricinii pe dum(nealu)i banu(l) Gavril Iamandi, carile numit bo(i)er după poroncă mergând la stare(a) locului și adunând pe toți răzășii, cum și pe răp(o)s(a)t(ul) clucer Neculai Racoviță, unul din clironomii răp(o)s(a)t(u)lui Ștefan Gălușcă, au intrat în cercetare(a) pricinii, și după dovada scrisorilor, vrând să aliagă și să hotărască părțâle din numita moșii, clucer(ul) Neculai Racoviță au stătut atuncea pricinuitoriu cum că părțâle ci le ceri mănăstire(a) li-ar fi având zăstri de la socrul său, pit(a)r(ul) Ștefan Gălușcă, și că nu poate să le dei fără giudecata divanului, și așa rânduitul bo(i)eriu văzând pricinuire(a) clucer(u)lui Racoviț(ă), li-au dat mărturie la mână ca să ne giudecăm la divan. După cari îndată întâmplându-să la dișchidire(a) războiului de acum trec(u)t și schimbare(a) egumenilor de pe la mănăstiri, cari aceasta iasti știută de cătră toți, nu s-au putut căuta pricina păn(ă) acum, și fiind că în urma cluceriului Racoviță au rămas clironoamă soțâia sa, clucer(e)asa Safta Racovițoae, la trecuta lună iunie după jalba ci am dat înălțâmii tale cerând în giudecată pe dum(nea)ei clucer(ea)sa, fiind rânduit la logofețâia cea mare, undi chemându-să de față și pe dum(nea)ei clucer(ea)sa, au găsit pricinuire că atuncea fiind vreme(a) lucrului nu poati să stei în giudecată. Logofețâia i-au pus vade că acum în toamna trecută să să afle la divan, cari iarăș din pricina boalii de ciumă nu s-au putut căuta giudecata. Acum fiind că dum(nea)ei clucer(ea)sa să află aicea, mă rog înălțâmii tale ca prin giudecata divanului să-ș(i) afli mănăstire(a) dreptate, spre a-ș(i) putea stăpâni părțâle din numita moșiie Luceștii după dovada scrisoril(o)r ci are, și mari pomenire va fi înălțâmii tale, cercetându-să pricina aceasta și în ființa preosf(inții) sali părintelui mitropolitul.

Smerit rugător,

Luca, egumenul Mănăstirii Floreștii, din ținu(u)t(ul) Tutovii.

Ceri să aibă giudecată la divan cu clucer(ea)sa Safta Racovițoae, ci să află aicea de față pentru niști părți di moșiia Luceștii, ținu(utul) Tutovii, ci sânt a mănăstirii, și clucer(easa) Racovițoae li-ar fi stăpânit fără dreptati.

Dumne(a)ta vel vor(nic) de aprozi. Să să scoată pricina aceasta în cercetarea dum(i)l(o)rsale veliților bo(i)eri.

1814 fevr(uarie) 4

Proci vel log(o)f(ă)t.

<Pe verso-ul filei a doua>: Med(elni)ce(rul) Vasili Racleș vichil cu clucer(easa) Safta Racoviţoaei; Anul 1814 fev(ruarie) 4.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/41, original.

92. **1814 noiembrie 27**

Copii

Pre înălțati doamne

Jeluiescu înălțimii tali că la ţin(u)t(ul) Tutovii în moșiia Micești am parte de moșiie 856 stânjeni, baștină de pi strămoșii mei după scrisori și dovezi ci am, care parte de moșiie mi s-au ales prin carte de blăstăm după mărturiia ci am de la dum(nea)lui spat(a)r(ul) Ioan Jora din vreme(a) ci era păh(a)r(ni)c, și acum parte(a) me de moșiie cu răzășii mei mi se înpresoară de cătră sfânta mănăstire Floreștilor de la ţin(utul) Tutovii, și s-au hotărât de cătră dum(nea)lui spat(a)r(ul) ci au fost hotarnicu ca să vinimu cu igumen(u)l mănăstirii la la cinstitul divan să ni giudecăm după mărturiia ci avem; și numitul egumen găsind multi chipuri că nu are vremi de giudecată, fiind tras și cu aprozi, au dat răspunsu că s-a mulțemi cu giudecata la fața locului, și nici acolo la giudecată n-au vrut să meargă, ci prin vechilii sei mi-au fost luat și scrisorile, și cu mare supărare li-am scos cu omu domnesc; Și de al doile(a) au fost egumen(ul) sorocit ca se vii la cinstitul divan, și eu așteptându-l aice cu mare cheltuială trii luni de zile, n-au venitu. Pentru aceasta cu mare plângere mă rog înălțimii tale ca se mi se de(a) o luminată carte g(os)pod cătră dum(nea)lui spăt(a)r(ul) Ioan Jora, isprav(ni)c de ţin(utul) Tutovei, și cătră dum(nea)lui cămi(na)r(ul) Iordachi Giurge, ca se se chemi la cinst(i)ta isprăv(ni)cie a ţin(utu)lui se se cerceteze toate mărturiile dovezi ci am, și prin giudecată se fiu pus la cale ca se-mi stăpânesc moșiia după mărturiia ci am, iar nemulțămindu-mă cu cercetare(a) de acolo, se fii numitul egumen sau vechil(ul) seu sorociți ca se vii aice se ni giudecăm la cinstitul divan, și mai multu se nu mai fiu prelungit, se se de(a) pricinii sfârșit, că den pricina mănăstirii că nu vre(a) se ste(a) în giudecată, pără acum am cheltuit piste 1000 lei și cu totul m-am sărăcit, și mare pomană a fi înălțimii tale.

Robul înălțimii tale, Mateiu Gonța și cu toți răzășii mei de moșiia Micești, de la ţin(utul) Tutovii.

Să roagă mării tale să i se de(a) o luminată carte g(os)pod cătră dum(nea)lui spat(a)r(ul) Ion Jora, isprav(ni)c de ţin(utul) Tutovii și cătră dum(nea)lui căm(i)n(a)r(ul) Iordache Giurge, ca se se giudeci cu sfânta mănăstire Floreștilor pentru o parte de moșiie Micești de la acel ţin(ut), după mărturii și dovezi ci ar fi având.

Dum(nea)ta vel logofăt puni la cale după cuviință. / 1814 no(i)emv(rie) 27.
Calimah agă.

Io Scarlat Alexandru Calimah voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldaviei. Cinstiți și credincioși boiarii domnii meli, dum(nea)ta Ioani Jora biv v(e)l spat(ar) i dum(nea)ta Iordache Giurge biv v(e)l caminar, sănătate. Veți înțelegi din jalbă arătare și cerire ci faci jeluitoriu, ca se aibă giudecată cu egumen(ul) mănăstirii Floreștilor pentru ace(a) parte den moșiia Miceștii.

Drept aceia scriim domniia me dum(ilor)voastri înfățoșându pe amândouă părțile cu dovezile ci vor ave(a), se cercetați pricina și când arătare(a) jeluitoriului se va dovedi adivărată, prin giudecată după dreptate să puniți la cale dând și mărturii de giudecată la parte(a) ci se va căde(a), cu care dacă acolo nu se va mulțemi vreo parte, se-i sorociți ca se vii la divan.

1814 decemv(rie) 19
Vel logofăt.

Locul peceții g(os)pod.
După rânduială.
<ss>
Isprăv(ni)ci(a) Tutovvii

Copie ace(a)sta fiind întocmai după or(i)ginalul ei s-au încredințat și di cătră noi.

1827 apr(ilie) 18

<ss> Alecu Miclescu agă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/9, copie.

93. 1814 noiembrie 28

Adică eu, Costandin sân lui Vasăli Belibabă, nepot lui Neculaiu Chiric, din sat(ul) Bischier, răzăș de moșie Pleșăni, pe apa Sămilii, țân(u)t(ul) Tut(o)vii, cari mai gios îmi voi puni numili și degit(u)l, încredințăz prin această mărturii a me la cinstită mâna dum(i)s(a)li cucon(u)lui Vasili Miclescu biv vel jic(ni)ce(r), precum să-s(e) știi că aducându-mă înainte(a) cinstitei isprăv(ni)ci(i) Tut(o)vii și cetindu-mi-s(e) carti de blăstăm în cercetari pentru hotarăli moșii Pleșăni de cătră moșie Floreștii, și a Pătrășcanilor despre moșie Pleșăni, ca-s(ă) arăt știința me; Eu, în frica lui Dumnezău mărturisăsc cu suflet(ul) nevătămat, că în viiață fiind moșul meu Panfili, om ca de 80 de ani, mi-au spus că de va mai fi vreo cercetari în urmă pentru acesti hotară de moșii cu Miclescu, să arăt adivărul celi ci mi-au spus și să nu tăgădu(i)esc supt carti de blăstăm; spuindu-mi că sânt două hotară a Pleșănilor, între moșie Floreștii, în Gura Gâdesăi, undi dă pârâul Gâdesăi în pârău(l) Sămilii, însă o piatră despre apus di pârâul Sămilii, în șăs în malu(l) pârâului, și ceelantă în drept aciia, în zare(a) dealului despre răsărit, lângă drum, în curmătura dealului, undi este și boor vechiu într-un fagu, cari drum mergi pe la varniți spre Bogdana. Și, făcând întrebari moșului meu, zicându-i să m(e)argă să mi li arăti, căci, când mă vor apuca, să li știu anumi, el au zis că a mergi di mi le va arăta, zicând că moșie Pătrășcani esti toată a Miclescului din gura văi(i) Lupoai în gios, și sânt într-această moșii două hotară de moșii, și-au apucat și piatră hotar la capu(l) piscului Lupoai, și prelungindu-să den zi în zi, n-au apucat a mărgi să mi li arăti, păr(ă) când a-au săvârșit. Iar pentru hotarăli din Gura Gădesăi, un cumnat al meu, anumi Dima

Mocan ot Floreşti, mi-au spus că le ştii şi mă va duci anumi la hotară. Mi-au mai spus moşu-meu, Pamfili, mai sus pomenit, că au mersu el cu Antohi Bobeiu, şi cu moş(u)-meu Chiric, şi Ignat Bostaca, şi Dumitraşc a Acsănii, şi Ion Băncilă, tată lui Vasăli Băncilă, şi alţî răzăş(i) di Pleşăni, oamini bătrâni, la Floreşti, la un Sfeti Ilii, la iarmaroc, şi i-au chemat egumen(ul) Mogâlde, şi le-au făcut masă şi li-au cerut un vadu di moară, cari l-au şi dat mănăstirii, şi să de(a) şi un agiutor la făcutul morii, că a fi şi pentru folos(ul) lor; iar la moşii din malurili iaz(u)lui în laturi să nu aibă triabă călugărul, şi dându şi clacă la tă(i)et(ul) lemn(u)lui, au şi gătit-o păr(ă) toamna, pi acel vad undi şi acum să află pe moşie Pleşăni; şi la anul, iarăş(i) la iarmarocul Sfântului Ilii, mergând acolo, i-au chemat, şi făcându-li iarăş(i) mas(ă), au cerut şi bucata ace(a) di loc păr(ă) în Gura Gădesăi, ca să o dăruiască mănăstirii, fiind loc de codru, şi au dăruit-o, iar zapis n-au dat, zicându-li egumen(ul) că vor fi sloboz(i) să lucrezi şi pe moşie mănăstirii, nu numai pi aceia. Aceste ştiindu-li, că li-am auzit de la moş(u)-meu mai sus pomenit, le mărturisăsc în frica lui Dumnezău şi înnainte(a) giudecăţii; Cari mai adivărată credinţa, neştiind carti, mi-am pus numili şi degitul.

1814 no(i)emv(rie) 28

Eu Costandin sin Vasăli Belibabă am pus degit(ul).

Şi noi mai gios iscăliţi, întâmplându-né faţi la această mărturie ce-au făcut Constandin Belibabă, adeverim prin iscălituri.

<ss> Const(antin) stol(ni)c.

<ss> Ioan (…).

De la isprăv(ni)ci(a) Tut(o)vii

Viind înnainte(a) noastră Costandin Belibabă, faţ(ă) au arătat că celi mai sus mărturisiti sânt adivărati şi cu bună ştiinţă, pentru aceia s-au încredinţat.

1814 no(i)emvr(ie) 29

<ss> Ioan Jora spat(ar).

<Pe fila a doua>: Mărturia lui Belibabă.

<Pe verso-ul filei a doua>: 1814 no(i)em(brie) 28. Mărturie de la Costantin sân Vasăli Belebabă.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I/42, original, difolio.
EDIŢII: Iacov Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 69-71, nr. XXXVIII.

94. **1814 decembrie <f.z.>**

Cătră cinstita logofiţii ci mare
Isprăv(ni)ciia Tutovvii

Luminată carte(a) mării sali lui vodă din 25 a trecutii luni săptem(brie) cu multă plecăciuni am primit, întru care ni-s(e) poroncişti ca la pricina di giu(de)cată ci s-au căutat la luminat(ul) divan întri dum(nea)lui jăc(ni)ce(rul) Vasăle Miclescu şi întri răzăşii de moşie Pleşenii, de la acest ţin(ut) al Tutovii pentru dispărţâre(a) hotarului moşii Pătrăşcanii a dum(isa)le jăc(ni)ce(rului) di cătră moşiia numiţilor

răzăș(i), ar fi trebuinți să-s(e) știi, întâi după tot adevărul de unde iaste dispărțire(a) capătului moșii Pleșinilor, cel de sus, de cătră moșiia mănăstirii Floreștii, și apoi să-s(e) poată da hotărâre di unde să-ș(i) aibă dispărțire capătul Pleșinilor, cel de gios, de cătră moșiia Pătrășcanii, fiind că la mâna răzășilor ar fi și o mărturii din ani 1766, data di cătră 19 oamini după carte(a) di blăstăm, prin care să cuprinde că capătul Pleșinilor, acil de sus, să încipi din hotar(ul) Floriștii, din drumu(l) Zaharii, și mergi în gios până undi să înpreună cu hotar(ul) Pătrășcanilor la drumu(l) Chilii, din sus di fântâni, la capu(l) piscului, și toată lungime(a) moșii Pleșinilor di la un capăt pără la altul ar fi 95 funii, întru care să cuprindu 1496 stânjăni proști și doauă palmi, pi cari loc a Pleșinilor ar fi și 3 țărmuri de iazuri, pi cari mărturii di la toate giudecățile s-au pus temeiu ca să-ș(i) aibă cridința ei, și că mergând acolo undi fiind și dum(nea)lui jăc(ni)ce(rul) fați, să aducă și pi toți răzășii și megiașii di pi înpregiur, mai ales că răzășii di Mânzați ci ar fi având un ispisoc vechiu pi moșiia lor Mânzații, din cari lămurit să dovedește di undi să încipi capătul moșii Pleșinilor acil din sus, și pe egumenul mănăstirii Floreștilor cu toate scrisorile ci va fi având, și mai vârtos cu zapisul a unii Lupa, de la care ar fi având mănăstire(a) o danii pi o parti di loc; După a căriia poroncă mărgând la fața locului și adunând pi unii din răzășii moșii Pleșinilor și a moșiilor megiieșiti, și citindu-le carte di blăstăm întru auzul tuturor, răzășii di moșiia Mânzații au dat răspunsu că scrisorile lor ci au, ar fi la un preutul Timoftii la satul Cursăștii di p(e) Racova, înpreună și cu ispisocu(l) acil arătat prin luminată carte domniască că iaste dovadă, și numitul preut ar fi dus la Iaș(i) tot în pricina de giudecată cu jăc(ni)ce(rul) Vasăli Miclescul pentru alti moșii; Iar egumenul Mănăstirii Floreștii au arătat un ispisoc vechiu de la domnu(l) Grigori Ghica vodă bătrânu(l), întăritor pi alti scrisori vechi di moșiia a mănăstirii, și că în cuprindere(a) acii moșii ar fi un iaz și cinci vaduri di moară, și tot în ispisocul aceala arată că întru o vremi s-au sculat ne(a)murili a unii Lupii, cerând cu o mărturii a unui Ciornei să intri și ei stăpânitori în moșiia mănăstirii Floreștii, și neputându-s(e) dovide stăpânire(a), de multă vremi s-au dat rămaș(i); iar alt diosăbit zapis de la aci(a) Lupa au dat samă egumenul că nu are, nici în condica mănăstirii nu-l găsăști trecut. Și ași văzând că din scrisorili mănăstirii nu să poate dovede undi iaste dispărțâre(a) hotarului moșii mănăstirii di moșiia Pleșinii, am mersu la un drumu di apa Sămilii, ci iaste întri moara mănăstirii și întri moara lui Babon bei, ci mi l-au arătat răzășii că aceala ar fi drumu(l) Zahariei, și măsurându din drumu în gios cu stânjănu prostu, precum s-au socotit, pără unde s-au înplinit soma de 1496 stănjăni proști și doauă palmi, au tricot din gios di drum ci să socotești precum să arată prin mărturiia acilor 19 oamini că ar fi a Chilii, ci iasti din sus di fântâni și la capu(l) unui pisc ci să numești a Lupo(a)ie, cu 340 stânjăni nici ca cum nipotrivindu-să măsura somii stănjănilor cu mărturiia oamenilor, cari câtă circitare am făcut după a me cunoștinți din scrisorile mănăstirii și a moșii Pleșinelor și din mărturisăre(a) oaminilor ci acum arată; Adivărul nu să poate dovidi pi undi li-au fost dispărțâre(a), până cându nu să va rădica planul, atât a moșiilor acistor ci sânt în pricicină[1], cât și a moșiilor megiieșite, fiindu și o strașnică poroncă cătră toți megiieșii să fii cu toate scrisorili fați la stare(a) locului, și atunci nigrișit că poati să iasă tot adivărul, căci di să va uita cineva la mărturiile lor, trebui(e) să-s(e) asupre(a)scă vreo parte, precum unii din răzăș(i) mărturisăsc pentru acil drumu a Chilii că ar fi cel din gios, pi lângă săliște(a) Pătrășcanii, di undi după mărturisâre(a)

acilor 19 oamini lipsăşti şi piscul din sus di drum şi fântânile din giosul lui; şi alţii mărturisăsc precum şi acum au mărturisât înnainte(a) me un Ion Stan din Belibabă, di baştină răzăş, că ar fi auzit di moşii şi părinţii lui că moşiia lor Pleşinii dintru învechimi ar fi mersu pără în doauă hotară a moşii Floreştilor, undi dă pârău(l) Găideas în părău(l) Sămilii, care un hotar era în şăs despre apus di pârău(l) Sămilii, şi altul în driptul aciluia în zare(a) dialului dispri răsărit lângă drumu, şi că moşiia lor Pleşinii ar mergi în gios pi apa Sămilii numai pără în gura văi(i) Lupo(a)ii, şi de acole în gios este moşiia Miclescului, Pătrăşcanii, a căruiia mărturisâre vini la un adevăr cu mărturiia cilor 19 oamini. Am circitat şi pintru ţărmurili a trii iazuri şi mai mult decât ţărmurile unui iazu în cuprinsul sumii aciştiia de 1496 stănj(ini) nu s-au găsit, şi un iaz cu moară ci-l arată ei că din nou l-au făcut un răzăş al lor Antohi Bobei, pentru care nu lipsăsc a înştiinţa.

1814 dec(em)v(rie) <f. z.>

<ss> Ioan Jora post.

<Pe verso>: 1814 decemv(rie): Mărturiia dum(isa)li post. Ioan Jora.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I/43, original, filigran.

[1] Conform documentului.

95. **<1814-1824>**

Cererile mele pentru izbrănirea pricinei dintre mine cu m(ănăsti)rea Floreştii.

363 stănjeni, 3 palme, 2 parmace, din hotarul moşiei Miceştii, partea mea ci este împresurată de m(ănăsti)re, pentru ca se rămâe tot în a m(ănăsti)rei stepânire, precum părintele egumen vo(i)eşte să-mi dea 55 stânjeni ce-i are m(ănăsti)rea lângă ai mei 625 şi 900 g(albeni) # sau partea de moşie ce are m(ănăsti)rea în hotarul Bereştii de la ţinutul Covurluiu şi 400 g(albeni) #, ori se mi-i plătească în bani câte 3 g(albeni) # stânjenu, sau precum d(umnea)lui bo(i)eriul logof(ătul) Scarlat Miclescu va găsi de cuviinţă, cu a căru(i)e hotărâre voiu remâne pentru totdeauna mulţemit.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, II/11, copie.

96. **1815 februarie 5**

Dumn(e)ata vel log(o)f(ă)t. Să se cerceteză pricina aceasta la divan fără întârziere.

1814 dec(em)v(rie) 15

V(el) log(o)f(ă)t.

De la logofeţie ce(a) mari

De vreme ce pârâta cluce(reasă) Safta Racoviţoai nici la vadiaoa ce i s-au pus în anul trecut de cătră logofeţie ce(a) mari ca la zăci zili a trecutei luni

no(i)emv(rie) să să afle la divan ca să răspundă asupra jalobei aceştii, nici la vadiaoa ce însuș ș-au cerșut ca la sfârșitu(l) trecutei luni ghen(a)r să va înfățoșa în giudecată, cu prelungiri umblând n-au urmat a (i)eși în giudecată. Drept aceia i să mai puni și această al triile(a) și de pe urmă vade, ca la Sfântul Theodor să iasă în giudecată, iar când nici la această de pe urmă vade nu va urma a (i)eși în giudecată, atunce cuvioșii sali i să va da carte de stăpânire.

1815 fevr(uarie) 5

<ss> (…) vel log(o)f(ă)t.
După rânduială s-au trecut.
<ss> (…) pah(arnic).

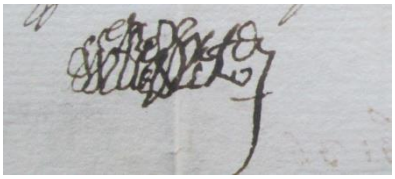

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/44, original, difolio, filigran; Jalba egumenului este în limba greacă.

97. **1815 februarie 8**

Sărut dreapta sfinției tale
Pentru Lucești

După ce am văzut că altul nu are științe de acele părți, am mersu și la Boncul. Mi-au arătat că moșie Luceștii, ce mai are mănăstire(a), bez a lui Gălușcă, și ace(a) moșie esti la răzeș(i), cari răzăș(i) sânt acești cei întâi, un niguț(ă)tor la Eș(i), ci-i zic Tonciul, altul Ghiorghie Negruș, ci-i la țară la moșie aceia șezetor, însi la Veisei. Boncul cum arată, are mănăstiri(a) multă moșii. Sfinție ta, să co(no)ști bine scrisorili, că tari îl dovidești pi Negruș, i pi Tonciul, i și Veisa, încât ai să ei și din Stângaci tot la fața acelui loc, și unde acolo le ari și schit(ul) meu, însi a schitului o am în stăpânire. Părinte arhimandrite, eu ași ti sfătu(i)esc, dacă ai pute(a) să trimeț(i) o scrisoare a sf(inției) tali la Boncul, mi se pari are știința pentru toate, cari scrisoare să-l pofti(ști) să vie la Eș(i). Boncul zice că mai pi lesnire este că Viisa ari să hotărască pi Lucești și atunci scoțindu-să toate scrisorile, sângur vei vidi(a) ci puteri au ei. Ei di mult ar fi hotărât, numai să temu de mănăstire. Boncul zice că cându s-au hotărât Luceștie, au hotărât Gălușcă și Nigruș cel bătrânu, moș acestu(i)e Negruș, ci au vrut să facă ei, au făcut. Dar mai zice Boncul că la mănăstire trebu(i)e să fie un zapis a lui Negruș. Vei ști, sânt bolnav, mai nu știu cum am mai scris.

Sânt al sfinții tali în H(risto)s mai mic frati.

1815 fev(ruarie) 8

<ss> Ghenadi Cazimir.

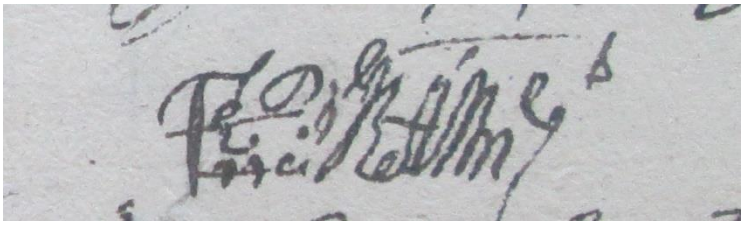

Zapisul de cari mai gios am zis a lui Negruș, cumpără de la mănăstire cu anul acel Negruș.

Boncul se roagă acmu deodat(ă) să nu-l arăț(i). Cu toati acisti bini ar fi să gră(i)ești cu dânsul.

<Pe verso>: A părintelui Ghenadii Cazimir pentru moșie Luceștii. (1)815 fevr(uarie) 8; Cinst(it) sfinții sali părintelui arhimandrit chir Luca, cu plecăciuni.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/45, original, filigran, rupt la mijloc.

98. **1815 septembrie 24**

Pre înălțate doamne!

Cu smerenii fac arătare înălțimii tale că dăunăzi prin jalobă am fost cerut hotarnic pe dumn(ea)lui banu(l) Ioniță Iamandi, ca să hotărască niște moșii a mănăstirilor Floreștii și Bursucii, ce sint la acest ținut, căruia și s-au și scris luminată carte mării tale, dar, fiind că n-au putut mergi, rogu că în locul dumisale să se rânduiască dumn(ea)lui spat(arul) Ioan Jora i dumn(ea)lui med(elnicerul) Mihălachi Tenedin inginer, atât la moșiile ce-au fost pomenitul bo(i)eriu rânduit, cât și la altili cari sint aceste, Hraneștii, Colibanii, Floreștii, Miceștii, Dracxinii, Ivaneștii, Luceștii i Vladeștii, care aceste sint a mănăstirii Floreștilor, iar a Bursucilor, Poporșăcii, Susneștii i Tristiiana, carile moșii pătimescu înpresurare de cătră megieși, ca să le aleagă și să le hotărască după putere(a) scrisorilor i alte dovezi ce au mănăstirile, stâlpindu-le cu pietre hotară, și pe la unile locuri râdicând și movile, îndatorind și pe toți megieșii ca să-ș(i) scoată scrisorile i alte dovezi ce vor ave(a) spre a să poate afla adevărul. Și mare pomenire va fi înălțimii tale.

Al înălțimii tale,
Smerit cătră Dumnezău rugător i slug(ă).
Luca arhimandrit Floreștilor.

D(umnea)ta vel log(o)f(ă)t, după rânduială să-s(e) pui la cale cerire(a) jăl(uito)r(ului).

1815 săpt(em)v(rie) 24

V(el) log(o)f(ă)t.

Io Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)da, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Cinst(it) credincios bo(i)eriul domnii meli, d(umnea)ta Ioan Jora

biv vel spat(ar), săn(ă)tate. Vei înțălegi din jalobă arătare(a) și cerire(a) ce face cuvioșie sa Luca arhimandritul și egum(enul) măn(ă)stirii Floreștii, că numiteli moșii a măn(ă)stirii ar fi pătimind înpresurare despre moșiile megieșite. Drept aceia scriem domnie me d(umi)tale, mergând la fața locului unde față fiind cuvioșie sa cu toate scrisorile, să aduni și pe megieșii ci va ceri trebuința, fiișticare cu toate scrisorile ce vor fi având, și intrând în cercetare, de vei cunoaști că moșiile măn(ă)stirii pătimesc înpresurare, să le îndreptezi scoțindu-le de supt toată înpresurare(a), și de nu va mai rămâne pricină pe la locurile ce va ceri trebuința și va da dreptate să stâlpești și cu pietri hotară, dând măn(ă)stirii și mărtruii hotarnică iscălită pe obicei. Iar dacă cu cercetare(a) ce vei faci să va arăta vreo parte cu nemulțămire la locul de pricină, cu pietri să nu stâlpești, ce făcându-să hartă asămine de stare(a) locului cu meșterșugul ingineresc în care să-s(e) arăte și locul de pricină, să dai și mărturii cu arătare pre largu la parte(a) ce să va căde, prin care pe acei nemulțămiț(i) să-i soroci ca să vii la divan.

1815 săpt(em)v(rie) 24

Vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/46, original, pecete mică octogonală.

EDIȚII: Iacov Antonovici, *Mănăstirea Florești*, p. 78, nr. XL (jalba egumenului și rezoluția, fără porunca domnească).

98a. **1817 martie 22**

Cu frățască dragoste mă închin dum(ita)l(e).

Având puțină treabă cu părintele Luca am venit drept la mănăstirea Floreștii, unde zăbăvă me nu este mai mult decât până a tree zi după paști. Pentru aceste triimete-mi trăsura în ziua acea că să mă duc la moșie dum., iar dacă acum nu poț(i) că să aduni pe boerii, să am răspuns cât de în grăbă cu om înadâns ca să mă duc la alt loc.

(1)817 mart(ie) 22

Sânt al dum(ita)l(e) ca un frate și slugă.

<ss>

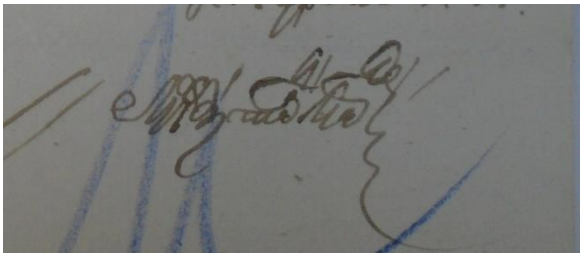

<Pe verso>: Cinst(it) al meu ca un frate dum. med(elnice)r Iordache Oprișan, cu frățască dragoste. / La Bârlad.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 600/62, original.

98b. **1817 iunie 25**

Închinându-mă cu fiiască plecăciuni sărut driapta svinției tale.

Părinte Luca. Mare nevoia m-au întâmpinat astăz(i) cu niște oameni să-m(i) cari piiatră la Copou și-m(i) șed eczecuție în spinare ca să le dau doau sute cincizăci lei. Rogu-mă pentru numile lui H(risto)s Dumnezău izbăvești-mă. Triimite-mi cu acest triimis ca să le dau să scap de supărare, căci mi-au tulburat toată sistima. Și până în trei zile negreșit îi voi plăti svinții tale fără nici o smintială. Mă rog, mă rog, întâmpină-mi nevoia și eu încă mă voi sili cu tot sufletul a te liniști în pricina știută.

1817 iuni(e) 25

Fiind plecat fiiu sufletesc și slugă.

Și răvaș(ul) acesta va sluji de sinet până în trei zile.

<ss> Co(stan)d(i)n Condri (…).

S-au dat optspre(ze)ci galbeni în mână triimisului, anume lui Ion, care să (…)[1].

<Pe verso>: Pentru cinst(ită) mâna părintelui Luca, egum(e)n la Sfânta Mănăstire Floreștii, cu fiiască plecăciune; Și un rezumat în limba greacă.

ANI, Colecția Documente, 777/4, original.

[1] Rupt.

99. **1818 iunie 14**

Cu mila lui Dumnez(e)u, Noi, Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, domn Ţării Moldovei. Să face ştire cu acest hrisov al domnii mele pentru sfânta mănăstire Floreştii de la ţânut(ul) Tutovii, că prin jaloba ce ni-au dat cuvioşie sa chir Luca, igumenul de acolo, ni-au arătat că această mănăstire dinpreună cu mitohurile sale şi cu alte sfinte lăcaşuri din pământul acesta ce sânt închinate la sfântul chinovion al

Esfigmenului, înpotriva privilegiilor ce are întemeiete prin sinodicesc patriarhicesc singhiliod şi întărite şi prin hrisovul domnii mele, ar fi întâmpinând multe supărări pricinuitoare şi mănăstirii şi sfântului chinovion nu de puţină păgubire, iar mai vârtos cu luarea anologhii de oi pentru mubaiaoa înpărătească şi cu tă(i)era codrului său în facerea cherestelilor cerşute după vremi, făcând rugăminte ca să fie pusă la cale mănăstirea spre a nu fi supusă mai mult supărării şi păgubirii înpotriva privileghiilor ce le are, hotărându-să şi pentru codru, ca să-l poată ave(a) mănăstirea în apărare, căci cu tă(i)erea cherestelelor ce s-au urmat întrînsul s-au stricat şi s-au înpuţinat întru atâta, încât însuş mănăstirea pentru a sa trebuinţă au ajuns a nu pute(a) găsi câte puţină cherestea, decât cu multă nevoie şi greutate.

Drept aceia după jaloba ce ni-au dat şi după rugăminte(a) ce ni-au făcut însuş(i) domniei mele, cunoscute fiind privilegiile ce le are această mănăstire, sau mai cu di(n)adinsul zicând privilegiile ce le are sfântul chinovion asupra aceştii mănăstiri şi a tuturor celoralte sfinte lăcaşuri din pământul acesta ce sunt acolo afierosite, după care privilegii mănăstirea arătată precum şi mitohurile să hotărăşte a nu fi supărate nici cu un fel de dajde nici cu altă orice, fiind despre toate în apărare şi în desăvârşită ocrotire, şi această supărare să o întâmpine mănăstirea, cunoscută fiind că urmiază a fi numai din pricina că în domnescul nostru de întăritură ce dat nu să arată anumi dările şi celelalte îndatoriri despre ce să cuvine a fi mănăstirea ocrotită.

Iată prin acest al nostru domnesc hrisov mai cu lămurire întărind hotărm numai ca nu numai cu luare de oi pentru mubaia să nu fie supărată mănăstirea din drepte oile ce va ave(a), dar nici cu alte orice fel de dări întâmplătoare întru nimică şi cât de puţin.

Aşijderea şi pentru codrul ce este pe moşăele mănăstirii, hotărâm ca de aice înainte să fie cu totul în apărare, ferindu-să despre orice fel de tă(i)ere de cherestele şi apărându-l mănăstirea despre toată călcarea şi despre orice altă stricăciune, fără să întimpine către aceasta despre nimene cea mai puţină supărare.

Deosăbit hotărâm şi după cerirea ce ni-au făcut cuvioşie sa orânduim ca pe moşie mănăstirii Floreştii, afară de un iarmaroc ce este din vechiu obicinuit a să face la mănăstire de ziua sfântului proroc Ilie, să să mai facă tot la acel loc şi al doile(a) iarmaroc la săntă Mărie mică, şi apoi e lângă acestu să să mai facă şi pe moşie Laza ce este iarăş(i) a mănăstirii alte şase iarmaroace pe an, adecă la sfântul Nicolae, decemv(rie) 6, la S(trate)nie, fevr(uarie) 2, la sfinţii Patruzeci mucenici mari, la Preobrajănie, avg(ust) 6, la sfinţii Apostoli, iuni(e), şi la sfinţii Arhangheli, no(i)emv(rie) 8, la care iarmaroace volnicu să fie de a merge oricine ca să-ş facă alijverişul ce va voi fără nici o oprire despre nimene, şi mănăstirea pe lângă folosul cel obicinuit al iarmaroacelor care îl va lua asămine precum să urmiază şi pe la alte moşii boi(e)reşti şi mănăstireşti unde sânt iarmaroace, va lua şi venitul mortasipii, care îl facim vecinică danie mănăstirii, luându-l acest venit după hotărârea condicii ce este în visterie cu pecete g(o)sp(o)d, adecă câte douăzăci şi patru bani noi de toată vita mare, bou, vacă, cal şi iapă ce să va vinde la aceste iarmaroace, din care pe jumătate să-i ia de la vânzător şi pe jumătate de la cumpărător, nesupărând a cere de la cineva un ban mai mult piste hotărârea arătată.

Poruncim dar domnie mea dumn(ea)v(oastră) dregători ai ţinut(u)lui ca să faciţ(i) şi publicaţie în tot cuprinsul acelui ţinut spre a să înştiinţa cu toţii de obştie

şi lăcuitorii şi neguţitorii pentru orânduirea iarmaroacelor acestora, făcând şi în urmă pururea publicaţie, şi îndemnând pe lăcuitori spre a aduce în urmare şi în obicinuinţă iarmaroacele aceste(a), poruncind asămine(a) ca să să urmezi şi întru toate celelalte întocma şi pre(a) deplin după cuprinderea hrisovului acestuia al domnii mele, fără cea mai puţină strămutare. Iar pe cini din urma noastră luminaţi domni, fraţii noştri carei din pronie ceriască să vor orândui întru ocârmuirea ţării aceştie, poftim nu numai să nu strămute această hotărâre, ce mai vârtos să le întăriască şi să le păzască pentru a domnielor sale vecinică pomenire. S-au scris la scaunul domniei mele în oraşul Eşii întru a do(u)a domnie a noastră la Moldavie în anul al şaptele.

1818 iunie 14

Io Scarlat Calimah voevoda <m.p.>

<ss>

S-au trecut în condica vist(e)r(iei) de hrisoave.

<ss> C(ostan)din Veisa.

<Pe verso>: Carte(a) cinst(it)ei Vistieriei pentru iarmaroace ce au să se facă pe moșiia Fereștii, ce să număște acum Laza.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, IV/2, Original, difolio, filigran, bine conservat, pecete în chinovar.

EDIŢII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti,* p. 79-81, nr. XLI; Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 237-238, nr. 261.

100. **1818 iunie 23**

De la visterie

Către cinstită isprăv(ni)cie ţinut(u)lui Tutovii

Prin luminat hrisovul măriei sale s-au hotărât ca să să facă pe moşie Laza de la acel ţinut a mănăstirii Floreştilor şasă adunări de iarmaroaci pe an, adică la Sf(ântul) Nicolae, decem(brie) 6, la Stratenie, fevr(uarie) 2, la Sfinţii Patruzăci Mucenici, mart(ie) 9, la Preobrajenie, av(gu)st 6, la Sfinţii Apostoli, iuli(e) 29, şi la Sfinţii Arhangheli, no(i)emvr(ie) 8, orânduindu-să deosăbit ca să să mai facă şi însuşi la mănăstire pe lângă iarmarocul obicinuit de mai înainte de Sfeti Ilie şi alt iarmaroc la Săntă Mărie mică, sept(em)v(rie) 8. Deci să scrie dum(nea)v(oastră) ca să faceţi publicaţie îndată în cuprinsul acelui ţinut pentru orânduirea acestor iarmaroace, pentru ca fieştecine să me(a)rgă cu vite şi orice altă spre aş(i) face alijverişul trebuincios, încredinţând pe toţi de obştie că vor ave(a) toată înlesnirea şi toate îndămănările cuviincioasă către aceste(a), şi înoind pururе îndemnarea pentru ca să să aducă în obicinuinţă şi în statornicie urmarea acestor iarmaroace.

1818 iuni(e) 23

<ss> (…) vel vist

Arhivele Naționale Iași, Fond mănăstirea Floreşti, IV / 2, original.

EDIŢII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Floreşti*, p. 81, nr. XLII (rezumat); Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 238-239, nr. 262.

101. **1818 septembrie 13**

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Cinst(iți) și credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, d(umnea)v(oastră) isprav(ni)ci de ținu(utul) Tutovii, săn(ă)tate. Domnie me, iarăș(i) am priimit jalobă de la Sofiia, fiica Sandului Negruș, i Catinca, soția lui Andrei Tivichel, cu alte niamuri a lor, cu arătare că sărd(arul) Vasăle Veisa nistând ca să să de(a) sfârșit pricinii de giudecată pentru părțile ce din vechiu au stăpânit niamul Negrușăsc în moșiile Luceștii, i Stăngacii, i Vlădeștii și Degiugații de la acel ținu)t, pe care după hotărâtura din anul trecut urmată la fața locului de către d(umnea)lui vor(ni)c(ul) Andrunachi Donici, în neștiința jăl(uito)r(ilor) i a scrisorilor lor și a hotarnicului din parte(a) lor, li-au tras sărd(arul) Veisa în stăpânire(a) sa, luând și carte de stăpânire pe ace(a) hotărâtură. Așijdere, și pe părțile rămasă afară din stâlpitura sărd(a)r(ului) Veisa, iarăș(i) după izvodul înfățoșat de Găfiești de pe hotarnica sărd(a)r(ului) Veisa, s-au dat parte de stăpâniri Găfieștilor, și așa jăl(uito)r(ii) Negrușăști din vechi(a) stăpâniri și cuprindire(a) scrisorilor au rămas cu totul afară; Pentru care cerșind dreptate și punire la cale, i-am rânduit cu jaloba la al nostru cinstit și credincios bo(i)eriu, d(umnea)lui Lupu Balș, vel log(o)f(ă)t al Țării de Gios, unde de către d(umnea)lui făcându-să cercetari asupra hotarnicii vor(ni)c(ului) Donici, sânt îndestule jalobi, căci întâi pentru jăl(uitor) având îndestule dovez(i)și veche stăpâniri, în neființa lor i-au depărtat din stăpâniri. S-au mai văzut că tot întru ace(a) hotarnică cu un zapis nadivărat și nepus nici întru o lucrare, au mai tras și alți 70 stânjini a altor răzeș(i), și altele îndestule, pe care hotarnică măcar de s-au și dat stăpâniri sărd(arului) Veisa și Găfieștilor, dar de vreme ce scrisorile jăl(ui)torilor Negrușăști nu s-au cercetat, având ei și o învechită stăpâniri, apoi hotarnica vor(ni)c(ului) Donici și cărțile ce li s-au dat a stăpâni după cuprindire(a) ei, de sini cad; Și cu hotărâri vă scriim și vă poroncim ca stăpânire(a) pârâților, sărd(arul) Veisa și a Găfieștilor, îndată și fără de mai multă prelungiri să să rădici de pe toati părțile jăl(ui)torilor Negrușăști, înputernicindu-i și înlesnindu-i cu toati trebuincioasăle agiutoruri a-ș(i) stăpâni părțile din fiișticare hotar întocma și pre deplin, cum până la hotărâtura vor(ni)c(ului) Donici și li-au stăpânit, luându-ș(i) toate veniturile din tot locul, fără de nici o supărari sau înpotriviri despre careva din pârâț(i). Iar pentru celelante părți cuprinsă în hotarnica sărd(arului) Veisa / afară de părțile jăl(ui)torilor / fiind că și asupra acelora sânt îndestule pricini, veți rândui pe cini veț(i) socoti din mazilii țân(u)tului, oameni vrednici, ca făcând izvod de tot venitul acelor părți, să fii supt săcvestru ca să nu să rădici cel mai mic lucru, până când nu să va cerceta pricina de către divan. Căutați dar și urmați întocma precum vi să scrii, atât cu înputernicire(a) stăpânirii părții jăl(ui)torilor, cum și cu punire(a) săcvestrului pe celelante părți cuprinsă în hotarnica sărd(arului) Veisa, că înpotrivă urmând, veț(i) fi în toată răspundire(a). Și spre săvârșire(a) tuturor pricinilor ce sânt la numitele moșii, să să facă publicații ca fiișticare din părtașii lor la Sfântul Dimitrii viitoriu să să afle cu toate scrisorile spre a să cerceta pricinile de către divan și a să lămuri fiiștice niam ce parte are ca să conteniască toate pricinile. Deci, poronca aceasta puindu-o în lucrari întocma precum hotărâm, să o dați la mâna jăl(ui)torilor.

1818 săpt(em)v(rie) 13

Vel log(o)f(ă)t.
Trecută asemine în condică.
C. sept(em)v(rie) 19

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/47, original, difolio, pecete mică octogonală.

102. **<după 1818 septembrie 13>**

Opis de documenturile moșii Lucești din ținutul Vasluiul.

N.	Vele(a)tul	
1	7235 <1727> mart 6	Un înscris a lui Chiriiac din Gârcini ce-l dă părintelui Calistru, igumenul monastirii Florești, pentru giumătate de sat din Lucești, ce-au fost cumpărat igumenul de la un Costul, și au înnapoit-o lui Chiriiac înpreună și cu ispisocul, ca încuviințând aceasta și hatmanul, să rămâ(i)e bună, iar de nu să înnapoiască iguminului, atât moșie, cât și ispisocul.
2	7263 <1755> iuli(e) 1	Înscrisul lui Antonie, igumenul de Florești, că au dat lui Vasile Negruș părțile cumpărate de igumenul Zaharie din Lucești, precum și giumătate de sat tot din acest hotar după ispisocul de la Irimie Coșăscul, care cu amăgire Chiriiac din Gârcini l-au fost de la Căpătan igumenul, ca să să hrăniască, și nimine să nu-i ee dejmă.
3	1768 fevr(uarie) 26	Carte de giudecată / în copie / a veliților bo(i)eri în pricina ce urma, dintre comisul Toader, Ștefan Gălușcă, Coșescu și Iordachi Negruș cu Alecsandru Molența, Chirilă diacon, Postolachi și Nicolai Băisăn, pentru moșia Luceștii și Grosăștii, din ținutul Tutovii.
4	1770 săpt(em)v(rie) 26	Danie lui Ștefan Gălușcă, înpreună cu soție lui Ecaterina, prin care dănuește monastirii Floreștilor toată parte(a) sa și a doi frați ai lui, ce au în moșia Lucești, și pentru că dănuește și părțile din Poenești și Broșteni tot monastiri(i),

		originalul să găsește în documenturile Poeneștilor.
5	7283 <1775> iuni(e) 28	Copie hotarnici(i) moșii Lucești arătătoare atât de marginile hotarălor, cât și înpărțirile din lăuntru.
6	1805 iuni(e) 25	Jaloba vechilului mănăstiri(i) Florești cătră domn, cu arătare că având monastire(a) părți de moșie pe valie Racov(e)i, în hotarul Lucești, Vlădești și în alte locuri, să înpresură de cătră răzeș(i) și cere pe banul Gavril Iamandi ca să cerceteze și să facă despresurare, care jalobă să recomendește la logofătul Țări(i) de Sus.
7	1812 fevr(uarie) 15	Scrisoarie medelnicerului Vasili Veisa cătră igumenul monastiri(i) Florești, cerând de a i să triimite o copie de pe zapisul lui Pavel Țenca și a fimei(i) lui Sanda, făcându-i trebuință pentru părtășia ce are în moșia Lucești.
8	1814 ghenar 19	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domnu, că având monastiria moșii în Poenești, Broșteni, Ivănești, Vlădești, Băcești, Vitelești, Stoenești, Răpești, care să numesc și Drăcsăni, Lucești, Stângaci, Băboșăni, neale(a)să despre ceilanți răzeș(i), și la moșia Laza răzăși(i) de Băboșăni și Petrești au scos pietrile hotară să să rânduiască pe spătarul Ion Jora și vornicul de poartă Gheorghi Talpeș, ca să aliagă părțile monastiri(i), și pietrile de la Laza să le statorniciască la loc, în dosul căria să și poroncește de domnu.
9	1815 fevr(uarie) 8	Scrisoarie lui Ghenadie Cazimir cătră igumenul monastiri(i) că partie ce o are monastirie în Lucești, afară de dania lui Ștefan Gălușcă, ieste înpresurată de răzeș(i).
10	- săpt(em)v(rie) 24	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domnu că pătimind înpresurare toate moșiile monastirii Florești și Bursuci, să să rânduiască pe spatarul Ion Jora ca să le despresoare și să pu(i)e și pietri, în dosul cărie să și poroncește de domnu.
11	7194 <1686> mai 8	Zapisul lui Pavel, ficior lui Dumitrașcu, de la Orzăști din Stângaci, cu care vinde igumenului monastiri(i) Florești toată partia sa de moșie din Lucești, câtă să va alege din bătrânul Ursul Ghindar.
12	7199 <1691> apr(ilie) 5	Zapisul Irimii și a soții lui Nastasii, cu care vând toate părțile din Lucești cătră monastiria Florești.
13	1785 mai 15	Cartia domnului Alecsandru Ioan Mavrocordat v(oie)vod cătră ispravnici(i) de Tutova, ca după jaloba igumenului monastiri(i) Florești, să hotărască părțile de moșie ce are în Toporăști, Lucești, Broșteni, Băboșăni, Ferești, Miștești <Micești – N.A.>, și să dee și mărturie.
14	1801 mart(ie) 5	Cartia domnului Costandin Alecsandru Ipsilant v(oie)vo(d) rânduind pe ispravnici(i) de Tutova ca să aliagă părțile lui Gheorghi Cupiț, Costandin Veisa, Ștefan zet Iordache Negruș, dieconul Ichim, Antohi sin Popa, și cu alți ai lor, din moșiiele Grosăști, Lucești, Dejugați, Vlădeni și Stângaci.
15	1805 iuni(e) 9	Cartia domnului Alecsandru Costandin Moruz v(oie)v(o)d cătră ispravnici(i) de Tutova, că părțile lui Gheorghi

		Brașovanul din Lucești, Vlădești, Stângaci, Degiugați și Grosăști, să le despresuri de cătră ceilanț(i) răzăș(i) și să le și hotărască.
16	1805 iuni(e) 25	Cartia domnului Alecsandru Costandin Moruz v(oie)v(o)d prin care potrivit jalobi(i) de mai sus a igumenului monastirei Florești, rându(i)ește pe banul Gavril Iamandi ca să desăvârșe(a)scă lucraria.
17	1805 iuli(e) 27	Jaloba răzășilor de moșia Stângaci cătră domn, că fără a ști pe medelnicerul Costandin Veisa de răzăș au cumpărat 100 stânjăni și cer răscumpărare dacă cu adivărat să va dovedi că nu-i răzeș, în dosul căria domnul poroncește banului Gavril Iamandi ca să cerceteze și să pu(i)e la cale.
18	- av(gus)t 12	Asămine jalobă și din partia lui Gheorghi zet Ioan Negruț cu ai lui cătră domn ca să poroncească tot banului Gavril Iamandi să aliagă și părțile lor, în dosul căria să și poroncește.
19	1806 mart(ie) 5	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domnu arătând că monastire(a) având părți în Lucești la alegirie ce au făcut banul Gavril Iamandi părților răzășești s-au întunecat dreptățile monastiri(i) și cere giudecată, în dosul cărie să poroncește vornicului de aproz(i) ca să să cerceteze pricina de veliți(i) bo(i)eri.
20	- mart(ie) 6	Hotarnica banului Gavril Iamandi de cercetaria ce au făcut părților monastiri(i) Florești din Lucești și că având pricină clucerul Nicolai Racoviță pentru zapisul Irimii și a lui Ștefan Gălușcă, rămâne a să giudeca la divan.
21	- apr(ilie) 7	Jaloba igumenului monastiri(i) cătră domnu pofterito(a)re ca după poronca dată de a să giudeca la divan cu clucer(ul) Nicolai Racoviță, stăruind n-au putut încăpe(a) și cere înfățoșare, în dosul cărie să poroncește vornicului de aproz(i) ca să să cerceteze de veliții bo(i)eri.
22	1811 mart(ie) 14	Copia cărții divanului Moldavvii încredințată de medelnicerul Costandin Veisa și spătarul Jora, asupra giudecății ce au urmat între banul Arghire Cuza cu medelnicerul Veisa pentru răscumpărare(a) părților ce cumpărase banul Cuza, dând dreptate medelniceriului Veisa.
23	1813 iuni(e) 29	Jaloba igumenului mănăstiri(i) Florești cătră domnu cu arătare că tot nu s-au putut înfățișa la divan în pricina ce are monastiria cu clucer(ul) Nicolai Racoviță, cerând înfățoșare, în dosul cărie (...) logofet o recomenduește logofătului celui mare.
24	1814 fevr(uarie) 4	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domnu, poftirit(o)are cerire de a să înfățoșa la divan în pricina cu clucereasa Racoviță, și să recomenduește vornicului de aproz(i) ca să scoată pricina în cercetaria veliților bo(i)eri.
25	1814 dec(e)mvr(ie) 15	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domnu, asămine poftiritoare că nu s-au mai putut înfățoșa cu cluceriasa Racoviță, în dosul cărie logofeție poroncește că dacă nici după al treile(a) vade nu va vini la înfățoșare,

		atunce să va da carte de stăpânire monastire(ei).
26	1818 săpt(embrie) 13	Cartia domnului Scarlat Alecsandru Calimah către ispravnici(i) de Tutova, ca hotărâtura vornicului Donici pe părțile sărdariului Vasile Veisa rămâne resuflată și să pu(i)e în stăpânire pe niamul Negrușescu, pe părțile lor din Lucești, Stângaci și Vlădești, iar veniturile de pe părțile sărdariului Veisa să fie săcfestruite până la hotărârea ce să va da de către divan.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 28, original.

103. 1818 octombrie 20, Corodești

Adică noi, cei mai gios iscăliț(i), răzăș(i) din moșiia Corodeștii, strenepoț(i) a lui Necoară, scrim și mărturisim cu acest zapis al nostru de nimine silit(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voia, am dat și am dăruit sfintei mănăstiri a Floreștilor, unde este hramul Sfântului Prooroc Ilii Thezviteanul și unde să află și sfânta icoană a Maicei D(o)mnului, ce(a) făcătoare de minuni, o parte de moșii din trupul Corodeștilor, dreaptă a noastră, ce o avem din din baștină di la strămoșul nostru Ion Necoară, care moșii este pe vale(a) Studinețului, la ținutul Tutovii, din bătrânul Necoară, în măsură de patruzăce de stănjini în curmeziș, începându-să din hotarul mănăstirii a Dracsănilor și în gios, pără unde să vor înplini acești patruzăce de stănjine, fiind că sânt alături cu hotarul Dracsănilor a mănăstirii, însă cu stănjinu(l) gospod, iar în lungu după hotarăle vechi pe unde din v(e)acu au umblat, și am dat această danii ca să fii pentru pentru sufletele noastre, și a părinților, și a copiilor, și a tot neamul nostru, ca să fim pomeniț(i) de-a pururе, atât la numita mănăstire, cum și la sfânta mănăstire al Esfigmenului di la Sfântul Munte, unde este închinată această mănăstire Floreștii; și dar va stăpâni-o sfânta mănăstire de acum înnainte și în veci pomeniții stănjini patruzăce, cu stănjă gospod, din tot locul, cu tot venitul, ca pi o dreaptă moșii a sa, neclătită nici odinioară în veci; Iar care să va ispiti a strica această danii pe care am făcut-o din tot sufletul, ori din noi iscăliț(ii), sau din copii noștri, sau ori din cine, să fii ne(i)ertat de D(o)mnul D(u)mnezeu și de Precurata Fecioara Maica Sa, și ori la ce judecată să va ivi, să fii osândit și gonit, căci noi am dăruit drept lucrul nostru pe care am stăpânitdin vreme(a) strămoșilor noștri și până acum. Și care am știut carte am iscălit, iar care n-am știut am pus degitile ca să fii de mare credință, iscălind și pe alți oameni cinstiț(i), marturi ce s-au întâmplat fați, tot din răzăș(i) de pe alte bătrâni, dându-o această danii în mâna părintelui igumenu Luca arhimandret, pe cari va face și întăritură domnească spre vecinică stăpânire.

1818 oct(ombrie) 20

S-au scris în satul Corodeștii cu pofta tuturor răzășilor, de mine Ifteni Necoară, răzăș, că am dat și eu de bună voi(e).

Preot Vasile Necoară, de bună voi(e).

Eu Toderașcu Necoară, am dat de voi(e).
Eu To(a)der Bostaca, am dat di voi(e).
Eu Alestar Neco(a)r(ă), am dat de voi(e).
Eu Sandul Necoară, am dat di voi(e).
Eu Ion Necoară, am dat de voi(e).
Eu Gavril Necoară, am dat di voi(e).
Eu Ștefan Geneti, am dat di voi(e).
Eu Toadir Geneti, am dat di voi(e).
Eu Sandul Perjul, am dat de voi(e).
Eu Sandul sin Ioniți Necoară, am dat de voi(e).
Eu Ghiorghi săn preut Apostul.
Eu Pamfile Popa, m-am tâmplat faț(ă).
Eu Pavel Popa, m-am tâmplat faț(ă).
Eu Constantin Corodescul, m-am tâmplat.
Eu Pricochi Jubei, m-am tâmplat.
Eu diaconul Toader, m-am tâmplat.

<Pe verso-ul filei a doua>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/36, original, filigran.
EDIȚII: Preotul Ioan Antonovici, *Mănăstirea Florești* p. 82-83, nr. XLIV (rezumat).

104. 1818 octombrie 18, Corodești

Adică noi, cei mai gios iscăliț(i), răzăș(i) din moșiia Corodeștii, strenepoț(i) a lui Necoară, scrim și mărturisim cu acest zapis al nostru, de nimine silit(i), nici asupriț(i), ce de a noastră bună voia, am dat și am dăruit sfintei mănăstire a Floreștilor, unde este hramul Sfântului Prooroc Ilii Thezviteanul și unde să află și sfânta icoană a Maicei D(o)mnului ce(a) făcătoare de minune, parte(a) no(a)stră de moșii ce să va alegi, cămp, sălești, cu tot vinitul ei, din trupul Corodeștilor, dreaptă a no(a)stră ce o avem de baștină di la strămoașa no(a)stră Vasilca, care moșii este pe vale(a) Studinețului, la ținutul Tutovii, din bătrâna no(a)stră, fata lui Necoară, Vasilca, și am dat această danii ca să fii pentru sufletele no(a)stre, și a părinților, și a copiilor, și a tot neamului nostru, ca să fim pomeniț(i) de-a pururе, atât la numita mănăstire, cum și la sfânta mănăstire al Esfegmenului di la Sfântul Munte, unde este închinată această mănăstire Floreștii, și dar va stăpâni-o sfânta mănăstire de acum înnainte și în veci, ca pe o dreaptă moșii a sa niclătită nici odinioară în veci; Iar care se va ispiti a strica această danii pe care am făcut-o din tot sufletul, ori din noi iscăliții, sau din copiii noștri, sau ori din cine, să fii neertat de D(o)mnul D(u)mnezeu și de pre curata maică-Sa Fecioara, și ori la ce judecată să va ivi, să fii osândit și gonit, căci noi am dăruit drept lucrul nostru pe care am stăpânit-o din vreme(a) strămoșilor noștri și până acum, și care am știut carte, am iscălit, iar care n-am știut, am pus degitile ca să fii di mare credință, iscălind și pe alți oameni cinstiț(i), marturi ce s-au întâmplat față, tot din răzăș(i), di pi acești bătrâni, dându-o

această danii în mâna părintelui igumenul Luca arhimandret, pe care va faci și întăritură domnească spre vecinică stăpânire.

1818 oct(ombrie) 20

S-au scris în satul Corodeștii cu pofta tuturor răzășilor de mine. <ss>Iftemi Necoară. Și sânt martur.

Eu Neculai Popa, am dat de voi(e).
Eu Gavrilă Popa, am dat de voie.
Eu Costantin Popa, am dat de voi(e).
Eu Pavăl Popa, am dat de voi(e).
Eu Toderașcu Necoară, am fostu fați.
Eu Grigori Perju, m-am întâmplat față.
Eu Sandul Necoară, m-am întâmplat fați.
Eu To(a)der Bostaca, am fostu față.
Eu Alestir Necocor, am fostu față.
Pre(o)t Vas(i)le Neco(a)ră, am fost față.
Gheorghii sân preut Apostul, am fost fața.

<Pe verso>: Un rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/48, original.

105. **1819 martie 27**

D(umnea)ta vel log(o)f(ă)t puni la cali cerire(a) jăl(ito)r. 1819 mart 27.
V(e)l log(o)f(ă)t.
No. 3548

Noi Scarlat Alexandru Calimah v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn Țării Moldaviei. Cinst(it) credincios boi(e)riul domnii mele, d(umnea)ta Ioan Iamandi biv vel ban, săn(ă)tate.Vei înțălegi din jalobă arătare(a) și ceriri(a) precuvioșia sa Luca, arhimandritul măn(ă)stirii Floreștii, că numitele moșii a măn(ă)stirii ar fi (pă)timind înpresurari despre moșiia Corodeștii. Drept aceia după cerire(a) ce faci, te rânduim la fața locului, unde fiind amândouă părțile, mai întâi să cercetez(i) ca să afli și să dovidești cele drepte și adivărate margini a moșiilor măn(ă)stirii despre toate moșiile megieșite, și după ce vei îndrepta hotarul moșiilor mănăstirii despre moșia Corodeștii, apoi vei cerceta și pentru părțile ce arată măn(ă)stire(a) că are în trupul Corodeștilor și le-i alătura către moșiile măn(ă)stirii. După aceasta fiind că măn(ă)stire(a) ceri că dacă răzășii de Corodești nu vor voi să răscumperi părțile ce s-au vândut către streini, să de(a) înscris că răscumpărând măn(ă)stire(a) ca o megieși și răzășiu, nu vor faci în urmă nici o pretenții, la cari având cuvânt, vei urma întocma. Și așa, după cercetare(a), alegire(a) și hotărâtura ce vei faci, nerămâind nici o pricină, stâlpind cu pietri hotară, vei da măn(ă)stirii și mărturii hotarnică, iar rămâind ce(a) mai mică pricină, ori la despărțâre(a) moșiilor de către Corodești, ori la alegire(a) părților măn(ă)stirii din Corodești, sau la părțile ce ceri să răscumperi, numai la locul de pricină cu pietri nu vei stâlpi, ce

închipuind-să hartă de stare(a) locului, să dai și mărturii în ponturi pentru fiișticare pricină, cu care viind la divan să-s(e) înțăliagă pricinile.

1819 apr(ilie) 15

Vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/49, original, difolio; Jalba este în limba greacă. Am redat numai rezoluția, urmată de porunca domnului Scarlat Callimachi din 15 aprilie 1819.

106. **<1820-1840>**

Stânjăni

40 Parte(a) Tomei și a lui Pascal Burbucan.
70 Parte(a) Denilei și a lui Gheorghe Săvel în cânpu, în sâlește.
70 Tij la pădure.
180 Vânduți mănăstiri(i) Floreștii.

ANI, Fond Mănăstirea Florești, I / 26, original.

107. **<1820-1840>**

Măsura stânjinil(o)r din Vlădești a fiștecăruia câti pe giumătate, lăsând câti giumătate ce iaste în giudecată cu m(ănăstirea) Florești.

Stânj(eni)	Palmi	
33	-	Parte moșiiască
16	4	Căsandra Brașove(a)nca.
16	4	Soțiia Tonciului.
16	4	Iliana Nicolau.
25	-	Diiacon(ul) Miron.
16	4	Iordachi Buhle.
16	4	Dință Andoni.
33	-	Tudosca.

Lei	Părali	
6	-	I să cuvin pa parte(a) Todăscăi pe imaș.
7	-	Si cuvin preutului Lupu cu ai lui.
10	-	Si cuvin postelnicului cu ai lui.

10	-	Si cuvin lui Andoni cu ai lui.
6	-	Si cuvin.

ANI, Fond Mănăstirea Florești, I / 27, original, rupt la margine.

108. **1821 octombrie 10**

Divanul Moldavii

Cătră cinstita isprăv(ni)ci(e) de ținut Tutovii i dumn(ealui) pah(arnicul) Iordache Oprișan.

Cu socotința și sfatul de opștie s-au hotărât ca pe lângă luoare(a) zaherelilor di pi moșiile măn(ăs)tirilor grecești închinati la alti locuri după poroncili ci li s-au triimes, să s(e) ei acum și tot celalant venit ci va mai fi pi aceli moșâi a acelor măn(ăs)tiri spre întimpinare di ceia ci urmiazi și neapăratili trebuință a cheltuelilor oștenești.

Drept aceia să scrii și să poronceşti dum(nea)v(oastră) ca nip(i)erzând cia(…), îndată să înbrățoșați lucrare și săvârșâre cu toată îngrijâre(a) și pregetare(a) întru aciasta, căutând a afla mușterii și a vindi tot acel venit ci va fi pe vreme(a) de acum și pără la Sfânt Gheorghi viitor, ca cu acei bani să să poată ceva agiuta greutățâli celor neurnite trebuință a cheltu(i)elilor oștenești, sârguindu-vă în tot chipul, ca cu cât veț(i) arăta mai sporit și mulțămitoriu preț, cu atâta va fi cunoscută sâlința și vrednicie dum(nea)v(oastră). Iar pentru care veniturili a unora din aceli moșâi, orânzi și altile, nu să vor pute(a) găsî mușterii ca să s(e) vândă sau găsându-să nu vor da prețul cuviincios, și de veț(i) socoti dum(nea)v(oastră) că mai mult folos va (i)eșî căutându-s(e) cu oameni înadinș(i), apoi după urmare trebuinței vă viț(i) îngrijî și întru aciasta a căuta și să așăzați la toati aceli moșii oameni cu sâguranțâe vrednici și de credință, cărora pi vreme hotărâtă și după măsura trebuincioasălor osteneli ci li să va cere cu datorii să li să hotărască liafă; ca și ei prin a dum(nea)l(o)r privighere și purtare de griji să caute întru neîngreuătă sâlință, cu toată sâlința, credința și dreptate(a), de toati aceli venituri, întru toati folosurile lor până la cel mai mic lucru, îngrijându-vă și întru una și întru alta a păstra ca să aveț(i) di-a pururе și tablă de socotelili acel(o)r luoaturi, ca ori în ce vremi să va cere de la dum(nea)v(oastră) să nu daț(i) smintială, a ne triimiti curată și adevărată pliroforii, ferindu-vă atât dum(nea)v(oastră), cât și oameni(i) ce-i veț(i) rândui să s(e) păzască, nici a gândi la vreun oarecare particularnic interes întru aciasta, ca nu cumva prin ispitiri aflându-să să cadet(i) în răspundire di vinovățâi, cari va fi neiertată.

Iar acum de priimire(a) poroncii și de punire în lucrare să aștiaptă răspunsul dum(nea)v(oastră).

1821 oct(ombrie) 10.

<ss> M(eletie) episcop Huș(u)lui.
<Alte cinci iscălituri>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 600/86.

109. **1821 decembrie 9**

Cătră spre slăvită căimăcămii

Mănăstire(a) Floreștii di la țin(utul) Tutovvii, di la în vechimi fiind un schit făcut di lemn di răposat(ul) vornic Crăste Ghinovici, carili în urmă urmașii din rodul său, unul răposat moș(u)l meu log(o)f(ă)t(ul) Antiohii Jora, au zidit din nou cu piiatră sfânta mănăstiri ci să află și acum până diasupra fereștilor, și di acole înainti s-au întovărășit la zidiri pără ci s-au isprăvit cu răposatul vornic Lupul Costachi, înzăstrându-o și din averili cu celi ci au putut și să ocârmuia di cătră ctitorii urmașii acelor ci au zidit pără în anii trecuți. Iar în anii trecuți preosfinției sa părintili Vinieamin, mitropolit Moldavii, fiind și preosfinției sa unu(l) din rodul cursu din vornic(ul) Lupul Costachi și din vornic(ul) Crăste Ghinovici fără să mai socotiască că mai sântem și noi ctitori, ci numai cu o samă din niamul spreosfinții sali unindu-să au închinat-o la Sfânta Mănăstiri Sfigmenu. Cari văzându-ni cu totul dipărtați ca când nici am fi fost pe lumi, am făcut tăceri pără când prilej(ul) ni va agiuta privind și așteptând să videm ci întemeieri și sporiri va fi pentru veșnica pemeniri acelor ci au zidit-o, și în loc să videm vreo sporiri diodată privim numai zidiul rămas gol di toati celi ci au avut di nicuviincioasăli urmări a egumen(u)lui rânduit din parte(a) aceiia di undi s-au părăsit și slujba sfintii leturghii, lipsind toati celi di trebuinți, și nimaiputând răbda ca să privim di istov stângere(a) a unii veșnici pominiri, ca unii ci dovezili ni mărturisăsc și pi noi că sântem ctitori și preosfinției sa fără știre(a) și voința noastră au înstrăinat-o di supt ocârmuire(a) ctitorilor cu această închinăciuni cătră locuri străini. După dreptati ne rugăm ca să ni să de(a) iarăș supt ocârmuire(a) noastră, cum și pentru puțină pâini și vin ci să află adunat din anu(l) acesta și puțin fânu să nu să ei după poroncili ci sânt dati pentru alti mănăstiri străini ca să nu să înprăștii părinții călugări câți mai sânt rămaș(i) până acum, și țiganii robi ci sânt acelui sfânt lăcaș di să hrănesc di acolo, cum și puțini vite ci cu milostenii s-au adunat di la cini s-au îndurat di au dat pentru hrana și slujba mănăstirii să nu rămâi p(i)eritoari di foami. Și fiind că toati ali mănăstirii pără acum stau baltă și fără nici o puniri la cali, ne rugăm să să însărcinezi pre unul din ctitori cari să va socoti din parte(a) aceia mai cu apropieri di mănăstiri cu purtări di griji pentru toati ca să ocrotiască aceli puțini lucr(u)ri ci or fi mai rămas puind în buna rânduială și slujba sfintii bisărici cu alcătuire(a) preoților și altora ci or mai fi trebuincioas(e), cum și pentru 170 lei ci s-au luoat di cătră egumenu(l) pus din parte(a) aceiia, di la un neguțitoriu turc din Vasluiu pi mieri să să plătiască din viniturili strânsă a anului acestuia (1)821și va fi veșnica pominiri.

<ss> Ioan Sturza log(o)f(ă)t.

<ss> Gheorghi (…).

<ss> Vasile Miclescu (?) post(elnic).

<ss> Ioan Jora post(elnic).

Va fi îngăduire pără după liniștire vremil(o)r și atunce să va faci ispita ceriirii.

(1)821 dec(em)v(rie) 9

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 133 / 54, original.

110. **1821 decembrie 15**

Copii

Copii di pi condract(u)l dat di dum(nea)l(ui) banu(l) Ioan Duca dumisali banului Pavăl Duca și pah(arnicului) Ghiorghii Buzdugan.

Noi mai gios iscăliți cumpărătorii toptangii a viniturilor moșiilor mănăstirești închinati la alti locuri, cum și vinitul moșiilor di veci a eteriștilor, după îndatorire(a) di mai gios în cuprindire(a) ținutului slăvitii căimăcămii, adică: Vinitul di la moșiili mănăstirești închinati la alti locuri pi anul 1821 păr la viitoriul Sv(â)n(tul) Ghiorghii 1822 apr(ilie) 23, cu îndatoriri să dei slujitorilor bisăricești și oaminilor casnici a slujbii din lăuntru hrana lor. Și pentru sfintili bisărici toati celi trebuicioas(e) spre săvârșire(a) cu toată rânduiala a sfintilor slujbi dându-să aceste di către dum(nea)lor după socotința a unui preosfințit episcop al țării și a unui boeriu ci înnadinsu s-au rânduit epitrop întru această purtari di griji. Păpușoii noi di pi acesti moșii a mănăstiril(o)r grecești, cum și păpușoii noi di pi moșiili eteriștilor ci li vor ave di veci. Iar grâul, orzul, ovăzul și fânul, nu intră întru această vânzari, având a să luoa în trebuința pentru hrana oștil(o)r înpărătești. I slujba robilor mănăstirești pără la Sv(â)n(tul) Ghiorghii viitoriu i chirie dughenilor și a casălor mănăstirești și a eteriștilor câti vor fi în târg(ul) Bârladului.

I întru această pricină alcătuindu-ni prin tocmală cu dum(nea)lor boerii cumpărători acestui vinit, li s-au vândut tot vinitul moșiilor și a mănăstiril(o)r grecești și eteriștil(o)r câti vor fi în cuprinsul ținut(u)lui Tutovii dumisali cam(ina)r(ului) Pavăl Duca și dumisali pah(a)r(nicului) Ghiorghii Buzdugan în preț di 10000 lei, adică zăci mii lei. Îndatorire dispre amândo(u)ă părțili urmeazi cu nistrămutari după chipul di mai susîn cuprindire(a) ținutului. Iar banii sânt dum(nea)lor îndatoriți ai număra în trii vadeli, adică o a treia parti din bani la 15 a viitoarii luni ghen(a)r, și altă o a triia parti la 15 fevr(uarie), iar tot istovul sumii di zăci mii lei la 15 marti(e) 1822.

Și spre credința urmeazi a noastri iscălituri, luoând și noi di la dum(nea)lor asămine condract iscălit.

1821 dec(em)v(rie) 15

Ioan Duca ban.

Lei:

1000: adică una mii lei s-au priimit.

1822 dec(em)v(rie) 17.

Ioan Duca ban.

11: tij știuți di dum(nea)l(ui). dec(em)v(rie) 17.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 602/16, copie.

111. **1823 mai 14**

De la isprăv(ni)ciia Tutovii și spat(arul) Ioan Iamandi.

Neculai sin Dumitrachi cafegiu i Ion sin preotul Vasili Naciu și Ion sin Păscuții preutesăi, nepoț(i) Lucăi lui Iacov, ci să trag din niamul lui Doruș, și alții ai lor, după jaloba ci au dat mării sali lui vodă cu arătari că părții de moșii ci au în hotarul Broștenii, Ivăneștii și Stoineștii, li s-ar fi stăpânind di cătră post(elni)ce(lul) Toderașc(u) Mircea, nepot lui Ioniți Hușanu, și di cătră Neculai Paladi, ci țini pi fimiia mortului Iordachi Mircea, tot nepot numitului Hușanu, au adus luminată carti g(o)spod cătră noi poroncitoari ca înfățoșând pi jăl(ui)tori cu pârâții să intrăm în cercetari și după dreptati să punim la cali odihna jăl(ui)toril(o)r, iar nimulțămindu-să vreo parti cu înștiințări pre larg arătătoari di curgirea pricinii să-i sorocim ca să m(e)argă la divan. Și dar după poroncă vrând a urma cu cercetarea s-au sorocit pi pârâț(i) di au venit întru înfățoșări cu jăl(ui)tori(i). Și mai întâi întrebându-să pi jăl(ui)tori ca să arăti cu ci dovez(i) cer parti di moșii din arătatili hotară, ei n-au înfățoșat nici o dovadă, dicât au arătat că au parti di pi Arhiriia și Anița, fetili lui Vasili Doruș, și cu aceli zapisă di răscumpărătură ar fi la pârâț(i).

Pentru cari apucându-să pi pârâț(i) ca să dei zapisili ci zic jăl(ui)tori(i) că ar fi la dânșii, au înfățoșat acesti scrisori:

Întâi, un zapis din 7192 <1684> iuli(e) 7, de la Arhiriia și Anița, prin cari arată că di a lor bună voi(e) au vândut lui Sion aprodu drepti părții lor di ocină ci au în satul Stoeneștii, Broștenii și din Ivănești, câtă să va alegi din vatra satului, din câmp, din țarină, și din păduri, și cu un vad di moară di pi apa Racovii, cari zapis la 7254 <1745 septembrie 1-1746 august 31> sculându-să un Lupu, ficiorul Alecsandrii, nepot Apostului Doruș, îl răscumpără de la numitul Săon aprodul după încredințarea a însuș acelui Sion cu condeiul său în dosul zapisulu:

Al 2, au înfățoșat alt zapis din 7281 <1773> iuni(e) 18 di la un preotul Ursu, ficioru(l) Lupului, nepot lui Apostu Doruș, prin cari arată că vindi lui Ioniți Hușanul sin lui Toad(e)r Hușanul părții ci au lăsat la Stoenești, la Broșteni i la Ivănești pi apa Racovii, pi cari zapis asămine sculându-să un Tanasă, frati preotului Ursu, la 7286 <1778> iuli(e) 13 îl răscumpără di la numitul Ioniță după încredințarea a însuș condeiului său în dosul zapisului, ci zâci că i-au dat zapisul înnapoi cu cinsprezăci lei.

Acesti doauă zapisă pusă amanet di Lupul Doruș drept 15 lei la Andriian Hușanul, după giudecata ci au avut în divan la 1783 marti(e) 27 Tănasă, ficiorul Lupului Doruș, cu Ioniți, ficioru(l) lui Andriian Hușanu să dă rămas pi Ioniți Hușanul îndatorindu-l di ș-au priimit acii 15 lei pentru cari au fost pusă amanet zapisăli și luându-i și zapisăli di zălagitură li-au dat la mâna Tanasă, ficioru(l) Lupului Doruș.

Apoi întrebându-să pi pârâț(i) cu ci stăpânesc părții numiții(o)r din hotarăli arătati, ei au dat răspuns că nu stăpânesc, înfățoșând și o mărturii hotarnică din let 1786 fevr(uarie) 15 de la un Rale vor(ni)c de poartă, i de la un Pavăl Docan și di la Gheorghi Talpiș, prin cari arată că din poronca domnului Alecsandru Ioan Mavrocordat v(oie)v(o)d fiind rânduiț(i) ca să aleag(ă) și să hotărască niști părț(i) di moșii a mănăstiri Floreștii ci li ari cumpărături și danii, și alti părți di moșii ci ari

igumenul Antoni(e) Cozma baştină şi cumpărături cu zapisă din Ivăneşti, Stoeneşti şi Broşteni şi din Poiana Chilii, ci esti într-un hotar cu Ivăneştii; şi mergând la moşiea Broştenii întâi au făcut măsorişti cu funii di 20 stănj(eni), şi stănj(enul) di 8 palmi g(os)pod, începând a măsura dintr-o piiatră vechi ci disparti Broştenii di Coşăşti, până în hotarul Broştenil(o)r di gios până într-o piiatră iarăş hotar vechi ci disparte Broştenii di sus de Broştenii di gios, şi au găsât tot trupul Broştenil(o)r 81 pământuri, 8 stănj(eni), 4 palmi, şi lungul 200 stănj(eni), iar latu(l) 20 stănj(eni), cari această somă di pământuri înpărţindu-o pi 7 bătrâni, ficiorii lui Nistor, anumi Neculai di Tulești, Ştefana, Chiriiac călugăru(l), Chiriiac Naciul, Cost(an)d(in), moşu(l) Ancuţii, Vasili Doruş şi Mărica Ghindăroai, li s-au vinit di parti câti 11 pământuri, 12 stănj(eni), 5 palmi, din cari scoţind 10 pământuri, 12 stănj(eni), 6 palmi, 4 parmaci, partea Aniţii şi Arhirii din bătrânul lui Vasili Doruş răscumpărături, pi cari i-au vândut Tănasă Doruş mănăstirii Floreştii, mai rămâni un pământ, 5 stănj(eni), 6 palmi, 4 parmaci, nivânduti, partea lui Luca Iacov, ci esti tot din Vasili Doruş, şi li-au dat în stăpânirea lor a jăl(ui)t(orilor).

Şi asămine hotarnicii numiţ(i) au ales şi în celilati hotari părţili a Aniţii şi Arhirii, precum prin pominita hotarnică pre larg să arată, a cărora pâră câti s-au dovidit la aceeş hotărâtură intrati cu vânzari le-au ales şi le-au hotărât dându-li în partea cumpărătoril(o)r; Iar celi ci au rămas netrecuti în vânzari s-au lăsat niamuril(o)r ci-s(e) trag dintru acel Vasili Doruş.

Şi întru acestaş chip urmând pricina scrisoril(o)r arătati cari le-au înfăţoşat post(elni)ce(lul) Toderaşc(u) Mircea, după cercetari s-au dovidit scrisorile acestea că aflându-să la mâna preotului Vasili Naciu zăt Luca Iacov şi în anii trecuţ(i) furându-li un Ion, ficior preotului Vasili, le-au dat la un moş a lui, anumi Ion, ci era vezăteu la cuvioşiia sa Ghenadii, nacealnicu(l) schitului Golgotha, şi cuvios(ia) sa chemând pi tatul furitorilului scrisoril(o)r ar fi vrut să i le de(a), şi el preotul Vasili n-au vrut să li prim(e)ască, lăsându-li în păstrarea nacealnicului; şi după cum mai sus pre larg să arată, urmând şi dovedindu-să pricina şi jăl(ui)tori(i) văzând că să discoperi adivărurili şi cuprinderea jalobii lor, rămâni niadivărată di la ce(a) întâi înfăţoşări, s-au făcut nivăzuţ(i). Şi pentru ca-s(ă) să ştii pricina în ci chip urmează, pentru aceea s-au dat această mărturii la mâna post(elni)ce(lului) Toderaşc(u) Mircea cu ai săi.

(1)823 maiu 14

<ss> Ioan Iamandi spat(a)r.
<ss>

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 844/25, original.

112. **1824 aprilie 10**

Pre înălţate doamne!

De pe strămoaşa noastră Gafiţa Sioneasi, care au ţânut-o Sion Coşăscul, fata Lucănesii, avem şi noi parte de moşii în hotarul Miceştii de la ţân(u)t(ul) Tutovii, precum adiverează mărturiia hotarnică şi izvodul înpărţătoriu a (…)riului hotarnic, dum(nea)l(ui) post(elnicul) Ioan Jora, fiind atuncea pah(a)r(nic), ştiind că partea

noastră de moșii să înpresoară de cătră răzăș(i) și de cătră sf(ânta) mănăstiri Floreștii. Ne rugăm înălțimii tali ca prin luminată carte(a) înălțimii tali să-s(e) rânduiască pe dum(nea)lor post(elnicul) Gavril Iamandi, post(elnicul) Ioan Jora, care și are știință de pricină, dându-n(e) și agiutoriu de cătră dum(nea)lor dregătorii țân(u)t(ului) pentru aducere(a) răzășil(o)r la cercetare, ca să ne putem scoate dreptul nostru și să disosăbască de ceialanți răzăși puindu pietri hotară părții noastre de moșii ce să va alege, și va fi pomană înălțimii tale.

La a înălțimii tali milă, pre plecați,
Frații Sionești.

Dum(nea)lui vel log(o)f(ă)t va puni la cale. / 1824 apr(ilie) 10.
<ss>

Noi Ioan Sandu Sturza v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Cinst(i)ț(i) și credincioș(i) bo(i)erii domnii meli, dum(nea)ta Gavril Iamandii biv vel post(elnic) i dum(nea)ta Ioan Jora biv vel post(elnic), săn(ă)tate. Veți înțălegi din jalobă jăl(ui)re și cerire ce fac d(umnea)lor jăl(uito)r(ii) Sionești. Deci să scrii dum(nea)v(iastră), înfățoșându-i pe jăl(uito)r(i) cu pârâții răzăș(i) să cercetați, și dovedindu-să arătare(a) jăl(uito)r(ilor) adivărată că după hotarnică și înpărțală au parte în numita moșii, și pârâții cu nedreptate stăpânesc parte(a) (j)ă(uito)r(ilor). Dacă pârâții nu vor fi având dovezi prihănitoare hotarnicii și înp(...) să rânduiți pe cini veți socoti să meargă la fața locului unde în ființa amânduror părților să aleagă drepte părțili jăl(uito)r(ilor), de care nerămâind pricină să le stâlpască și cu pietri hotară, dându-le și și mărturii hotarnică spre a-ș(i) pute(a) stăpâni dreptul, fără mai multă supărare, iar născând pricină cu pietri să nu stâlpască, ce cu mărturiie și hartă de stare(a) locului să-i soroci a veni în giudecata divanului.

1824 mai 7
Vel log(o)f(ă)t.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/10, original, filigran, pecete în tuș roșu.

113. **1825 martie 22**

Pre(n) plecata scrisoari înștiințăz preosfinții voastri că ermonahul Cal(i)nic, ci au fost rânduit nacealnic și purtătoriu di griji la sfânta mănăstiri Floreștii, la 18 aceștii curgătoari luni marti(e) au făcut opștească datorii mutându-să către domnul și îndată luând vestiri di săvârșire(a) sa am triimes di au făcut izvod di aceli puțini lucruri ci au rămas din prada oștenilor a vremii aceștiia trecătoari și pentru ca să nu rămâi toati în izbeliști să să prăpădească iarăși din călugărașii ci să află acolo am ales pi un ermonahul Neofit, carili mai înnainte era dascălu Nechita, carili din crudatica lui vârstă au slujit la acel sfânt lăcaș și pintru a sa iconomii au și scăpat puțini argintării a sfintii bisărici; pi cari conoscându-l mai cu dureri di către alții înspre ocrotire(a) acelor rămasă, l-am însărcinat cu toată purtare(a) di griji pentru slujba sfintii bisărici și acelor ci mai sânt, di cari am luoat și izvod di fiiști ci anumi. Pentru cari rog ~~preosfinția voastră~~ să i să triimată blogoslovenii și din parte(a) preosfinții voastre, căci eram să-l triimât pi însuș(i) sângur la preosfinții voastră, dar aflându-să slab di boala ci au pătimit nu s-au putut triimiti, dar în urmă vrând Dumnezău să să îndreptezi bini și puinduș(i) și la cali pentru celi trebuincioasă a primăvării, fiind vreme a tot feliul di sămănături va vini și însuș la preosfinții voastră înspre căzuta închinăciuni și înspre punire la cali acelora ci dicât preosfinția voastră să va socoti, fiind că sfânta bisărică pi câtiva locuri îi discoperită și plo(u)ă într-însa, chiliile cad cu totul fiind stricati, clopotnița iarăș putrezind stă povârnită să cază și aceia. Bani să să facă nu sânt, oaminii și țiganii di slujbă ci era(u) toți lipsăsc. Pentru cari rămâni nădejde di agiutoriu la mila lui Dumnezău și la a preosfinții voastri ca să nu rămâi di tot înspre pustiiri.

(1)825 mart(ie) 22

Cu multă plecăciuni închinându-mă sărut driaptă bla(g)oslovitoare preosfi(nției) voa(s)tre.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 595 / 95, original.

114. **1825 aprilie 11**

Noi, iscăliții mai gios, fiica Ilenii, ci au fost fată Catrinii, fata lui Antonii Mogâlde, igumănul de Florești, și Dumitrachi Darii, bărbatul Zamfirii, adiverim cu ace(a)stă scrisoare de învoială la mâna dum(i)l(or)s(ale) Vasăli Romașc(u) biv vel stolnic, Ioniți, Gheorghi, Romășciști, și la mâna dum(i)s(ale) pah(a)r(nicului) Gheorghi Romașc(u) și a clinoromil(o)r săvârșitului din viiață Mihalachi Romașc(u), fii săvârșitului Neculai Romașc(u), feciorul Catrinii, fata lui Aftănasăi, egumenul de Florești, de la sat(ul) Popești, țân(u)t(ul) Tutovei, precum să să știi că dându noi jalobă mării sali lui vodă, cu cuprinderi că în trupul moșiil(o)r Popăștii, Borciștii și Botoiu, de pe apa Tutovei, avându și noi părți de moșii de pi maica și so(a)cra noastră Ile(a)na, ci au fost sor(ă) cu părintili și moșul dum(nea)l(ui) mai sus arătat, Neculaiu Romașc(u), a adus luminată carti g(os)pod către dumn(ea)l(ui) spat(arul) Ioan Iamandii și către dum(nea)l(o)r dregătorii țin(u)t(u)l(ui) Tutovei ca să cercitezi și după dreptati prin giudecată să facă puniri la cali; și înfățoșindu-ni

înnainti(a) dum(nea)l(o)r bo(i)eril(o)r, dumn(ea)l(o)r ne-(a)u înprotivit că numita maica și so(a)cra no(a)stră Ile(a)na de cându căde au și fost sor(ă) cu părintili și moșul dum(i)s(ale), dar au făcut-o în vrime(a) văduvii, și cum au făcut-o au și dat-o la tatăl ei, și al doili(a) că în curgiri di șasăzăci și mai bini de ani nici o stăpânire nu am avut la acili moșii, pentru aceia nici de cătră noi nu să tăgăduești cum că am stăpânit sau de cătră maica și so(a)cra noastră, și noi nu am făcut nici o pretenție în în curgiri(a) acestor ani; al treili(a) că acesti părți de moșii în curgiri(a) acestor ani s-au înpărțit pi patru ficiori a Catrinii, anumi Neculai Romașc(u), Ilinca Potropopoei, ci au fost făcuți cu Iordachi Romașc(u) clucer, bărbatul dintâi, Vasâli și Ioniți Agăriciu, ci au fost făcuți cu Angheluți Agăriciu vornic de poart(ă), bărbatul de al doili(a); și în urmă Ilinca Protopopoi, Vasâli și Ioniță Agăriciu au și înpărțit acesti părți de moșii tot în patru părți pi patru frați arătați mai sus, și părțili lor le vându cătră părintili și moșul dum(i)l(or)s(ale) Neculai Romașc(u), arătatili moșii după aceiaș(i) înpărțală și stăpânirii ci au avut, după cari acesti cuvinti niputându-să da sfârșit pricinii și pentru ca să lipsască dintre noi toati cheltuielili, stând la învoială ne-(a)m alcătuit întru acestași chip: moșiili arătati mai sus să li stăpâne(a)scă dumn(ea)l(o)r după zapisăli ci sânt la mâinili dum(i)l(o)rs(ale) de la frații părintilui și a moșului dum(i)l(o)rs(ale), și parti di moșii câtă ni să va aligi o a cinci(a) parti den patru părți arătati mai sus, după înpărțala ci au urmat, adică pentru părinti(le) dum(nea)l(o)r Neculai Romașc(u) și a mătușii dum(i)l(o)rs(ale) Ilinca, înpotriva hotarăl(o)r de moșii Popeștii și Borciștii, să ni priimim parti în hotarul moșii Botoiul de o parti, fiind că în hotarul acestor nouă părți di moșii sânt așăzării dum(i)l(o)rs(ale), stânjen drept stânjen, iar pentru părțili a doi frați, Vasâli și Ioniți Agăriciu, arătați mai sus, fiind vânduți precum să arată, și părțăli noi să li tragem din părțili lor den hotarăli moșiilor Bobiștii, Gulăeștii și Voineștii, ci li au baștină, pre câți stânjini să vor dovidi că au vândut, înpotriva aceeș înpărțali ci să dovidești greșită, fiind făcută numai pe patru frați, iar nu pi cinci, pricum driptati(a) au urmat a nu să depărta pi maica și so(a)cra noastră Ili(a)na din dreptu(l) ei den averi(a) Catrinii, maică Ilenii, maicăi și so(a)crăi no(a)stri, ce o tragem noi cu alți ai noștri frați, asămine să luăm stânjen drept stânjen, făr(ă) a pretendirisî civa mai mult, iar întâmplându-să vriunui din clinoronomii vânzătorilor să iasă cu vrio pretenții asupra noastră cu dumn(ea)l(o)r, să aibă a-ș(i) căuta ca unii ce au vândut părinții lor părțili dentr-ace(a)stă hotară, iar noi să stăpânim în bună paci. Și hotărâm prin această scrisoari a noastră că, sau o parti sau alta, de să va scula pisti ligătura acești(i) învoeli, nu numai să plate(a)scă toată cheltuiala ce să va faci, dar ori la ci giudecată va mergi să fii dat afară. Osăbit, afară de acesti părți di moșii de pe Catrina, fiica lui Antonii Mogâldi, să ni tragem părțili câte să vor dovidi, după spițe, și pentru ca să-s(e) urmezi celi mai sus scrisă, urme(a)ză a no(a)stre iscălituri, încridințându-să această scrisoari de învoială și de cătră dumn(ea)l(o)r bo(i)erii rânduiți, fiind făcută cu bună voia și priimiri(a) noastră a amânduror părțil(o)r.

1825 ap(ri)l(ie) 19

Dumitrachi Darii, dinpreună cu soțu meu Zamfira.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 646/11, original.

115. **1825 august 26**

Cătră cinstit dum(nea)lui post(elnicul) Ioan Jora.

S-au văzut cele ce însămnezi prin răspunsul dum(i)tale cătră acest comitet a moșiil(o)r pentru mănăstire(a) Floreștii, schitu(l) Bursucii i Grăjdenii, cu a cărora îngrijâre și meremetisire s-au însărcinat pe dum(nea)ta, precum și pentru 1800 lei rânduiț(i) în cheltuelile acestor mănăstiri a să de cătră orândatariul moșii Floreștii, că cerându-i de la un Tudurache Theohari ar fi pricinuit a-i plăti, și să răspunde dum(i)tale că numitul au avut dreptate a pricinui, urmând întru aceasta greșala dum(i)tale, căci au trebuit banii arătați să-s(e) ceie nu de la dânsul, ci di la d(umnealui) pah(arnicul) Neculai Sion, fiind acesta orândatariul Floreștil(o)r. Drept aceia să adaoge a să scrie dum(i)tale să apuci pe d(umnealui) pah(arnicul) să răspundă numai decât acum acei 1800 lei din socotiala câștiului Sf(ântului) Dimitrie viitoriu, spre a-i pute(a) întrebuința și dum(nea)ta în cheltuelile mănăstiril(o)r, alăturându-să aice și osăbit carte a comitetului cătră dum(nea)lui, pe care dându-o dum. și văzând că și după aceasta nu va fi întocmai următoriu, voind a prelungi sau a pricinui întrucât de puțân plata, atunce să înștiințâz(i) îndată aice ca să-s(e) triimată mumbașăr acolo să înpliniască acei bani și să-i dei la dum(nea)ta. Iar pentru cele ce scrii dum(nea)ta pentru preoții trebuitori la bisărici și meremetisârile ce urmiază să să facă, după însămnare(a) ce ai triimis spre întocmire(a) bisăricil(o)r precum să cuvine, arătându-să măriei sale lui (…)[1] cu al doile(a) să va facedum(i)tale cunoscut de punere la cale în[1]tru toate aceste.

1825 av(gu)st 26

<ss> Vasile (…) vor(ni)c.
<ss> Cătră cinst(it) dum(nea)lui post(elnicul) Ioan Jora.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 139/43, original, difolio.

[1] Rupt.

116. **1825 octombrie 8**

Cu pre plecati și nevrednică metanii mă închin dum(ita)l(e) ci(n)stiti c(u)c(oane) Ioani, al nostru milostiv făcători di bini.

Smerită scrisoare(a) aceasta di altă, nu de supărari(a) dum(ita)l(e), fără numai fiindu-ne casa gre(a) și noi neavând cu ce să ne întâmpinăm nevoile, am îndrăznit a mai da supărare iubitorilor de H(risto)s creștini ca să ne ajuti câtu cu puțin vin, cari cu cât să va îndura, la cari rugăm bunătate(a) d(umita)l(e) ca să zici vreun cuvântu și altor cinstiți bo(i)eri di a milui fii(n)d cămai toți bo(i)erii au vin în gios. La care am ales pe acești doi părinți preuți, anumi Gheorghii și Grigorie, pentru care mă rog să-i pui la cali cum să vor purta cu cinsti ca să nu aducă vreo scandilă mănăstirii, ii au să m(e)argă la Nărtești și la Nicorești, pentru care mă rog d(umita)l(e); ca unul sint al d(umita)l(e) plecat smerit cătră Dumnezău nevrednic rugător,

Neofit monah, vechil Floreşti.
(1)825 oct(ombrie) 8.

Ştiut fac d(umita)l(e) că pentru toate nevoile ci vom ave(a) tot avem se-ţi dăm supărare.

<Pe fila a doua>: Întru cinstită mâna d(u)m(i)s(ale) c(u)c(o)nului Ioan biv vel post. al nostru milostiv stăpân cu nevrednică plecăciune.

ANI, Colecţia Documente, 150 / 69, original, difolio, rupt.

117. **1826 martie 26**

Părintească blagoslovenie trimitem dum(i)tale.

După multili înştiinţări ci am luat pentru neplăcutile purtări a vechilului Neofit de la monastirea Floreştii, atât în pasurile sale cele ce să ating de iconomiia casii, că adică el ar fi râsăpind şi ar fi înprăştiind puţina rămasă avere, cât şi în petrecirea sa, că ar fi uneltind viiaţă neplăcută şi nepotrivită chemării cinului său, vieţuind netrebniceşte întovărăşit cu un preutul Gheorghie tot de acolo, siliţi am fost a pofti pe preaosfinţiia sa fratele Romanul ca pe arhiereul acéii eparhii ca să rânduiască cercetare la faţa locului. Şi încât pentru cele duhovniceşti va lucra după povăţuirea canoanilor, iar pentru céle ci să ating de averea monastirii găsându-l învinovăţit prin cercetare va face punere la cale rânduind alt vechil căruia să se încredinţeze rămasăle.

Poftim dară ca să fie şi privirea dum(i)tale întru aceasta pentru nepăgubirea mon(a)stirii.

Al dum(i)tale păr(i)nte sufl(e)tesc.
<ss> Veniamin mitropolit Moldaviei.

1826 mart(ie) 26.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 602/59, original.

118. **1826 mai 18**

Spat(a)r(ul) Alecu Sturza, isprav(ni)c de Tutovva.
Cătră răzăşii de moşiili Obârşănii şi Miceştii

În pricina părţil(o)r di moşi(i) ci vre(a) să tragă d(umnea)lui pah(a)r(nicul) Costachi Săon dentr-aceli hotară fiind că trebui(e) a vă cerceta mai în grabă ace(a) pricină vi-s(e) pororonce[1] ca pără la 25 zâli a lunii aceştiia să vă aflaţi la isprăv(ni)ciie cu toate hârtiili şi dovezili ci veţi ave(a) ca să intraţi în ce(a) desăvârşită cercetare şi înfăţoşări cu d(umnea)lui pah(a)r(nicul) în vade hotărâtă vi-s(e) puni că dacă în aratata vade nu vă veţ(i) afla cu toate hârtiili aice. Apoi să ştiţi hotărât că veţi fi aduşi cu chihae, veţi plăti greli ciubote.

1826 maiu 18

<ss> (Alecu) Sturza.

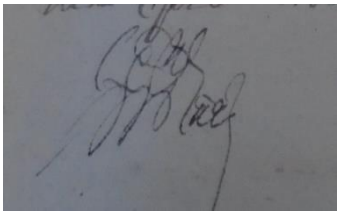

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/12.

_____

[1] Conform textului.

119. **1826 iunie 25**

Isprăv(ni)ci(a) Tutovvei!

Cătră polc(o)v(nicul) Gheorghe Obrejă ot Corodești și căp(i)t(anul) Neculai Gherghescul. Trei soroace păr(ă) acum s-au triimes răzășilor de moșiia Micești ca să vii să-s(e) înfățoșăze cu dum(nea)l(ui) pah(arnicul) Costache Sion pentru parte(a) de moșii ce ceri dum(nea)l(ui) a trage de pe strămoașa Lucănească Sioneasă din acel hotar Micești, și păr(ă) acum nu au venit în cercetare. Drept aceia vi să scrii ca să mergeți în Micești, și iazu(l), moara, orânda de băutură și codrul, să le puniți supt săcfestru, dându-le în sama vechilului dum(i)s(ale) pah(arnicului) spre a să strânge venitul la al treele(a) mână, păr(ă) când după poronca ce am g(os)pod voiu intra în cercetare(a) pricinii, puind răzășil(o)r zi hotărâtă la 25 a viitoarei luni iuli(e) să să afle aice cu toate hârtiile dovezi ce vor fi având aice. Și de urmare înocmai și punere în lucrare să înștiințăzi în dosul, aceștii isprăv(ni)ci(i).

(1)826 iuni(e) 25

<ss> (Alecu) Sturza spat(ar).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/13, original, filigran, ruptă în jumătate.

120. **1826 iunie 30**

Isprăvniciia Tutovii.

După luminata poroncă gospod din 7 maiu (1)826, ce au adus-o cătră această is(prăvnicie) d(umnealui) pah(a)r(nicul) Neculai Săon, după jalba ci au dat cătră măriia sa vodă dum(nea)lor bo(i)erii frați Săonești, pentru înpărtășârea ci ar și dum(nea)lor în moșâia Micești de la acest ținut, di pi strămoașa dum(ni)lorsali, Săonească, fată lui Luchin Nejă de Corodești, cu răvașăle isprăvnicii din 1 a următoarii, aducându-să pi răzășii aceștii moșii, înpreună și pi răzășii di Corodești, după cerirea dumn(ealui) pah(a)r(nicului) di a i să cerceta și înpărtășârea ci au

dum(nea)lor bo(i)erii Săonești în ace(a) moșâi di pi Luchin, tatăl strămoașăi dumn(ealor); Intrând în cercetari cu de amăruntul, în ființa răzășilor di Micești și Corodești șî a dumn(ealui) pah(a)r(nicului) Neculai Săon s-au dovidit din docomenturile ci au înfățoșat răzășii, că în moșăia Micești au înpărtășâri di pi mama strămoașii dumilorsali o a opta parti din moșâi după un izvod vechi ci s-au găsât la răzăși din 7235/1727 iuni(e) 12 di alegirea ci au făcut aceștii moșâi un Pavăl pah(a)r(nic), în cari să arată și pi strămoașa dumn(ealui) di moșan. Asămînea și în moșâia Corodeștii o a patra parti din toată moșâia di pi Luchin Nejă, tatul strămoașăi dumn(i)s(a)li, după spița ci au dat răzășâi iscăliți di câțiva din ei, cari s-au adiverit și di isprăvnicii, fiind această moșâi cumpărată de Luchin după ispisocul sârbăsc ci au scos, și au arătat răzășii di la Petru voivod, după cari nu au mai rămas răzășâl(o)r din aceste moșâi nici un cuvânt di ai mai înpotrivi pi dum(nea)lor la stăpânirea strămoșăștii dum(i)lorsali, înpărtășâri din aceste moșâi, precum s-au aflat și s-au arătat mai sus; Cari până acum s-au stăpânit di răzăș(i) după obiceiul răzășăsc, înstrăinându-să moșâi și strămoșâi dumn(ealor) di la fața locului, înstrăinând înpărtășârea dum(nealor) di istov prin învoeli și înpărțăli ci au făcut după vremi întri ei. Pentru cari din cercetarea și dosloșârea ci întru adivăr s-au făcut, am dat această mărturii dumn(ealui) pah(a)r(nicului) Neculai Săon ca înfățoșându-să la luminatul divan, să-ș(i) poată tragi driaptă baștina strămoașei dumn(ealui), și di pi tată și di pi mamă din aceste moșâi, niagiutând pi răzăș(i) nici o dreptati di a-i înpotrivi nistăpânirea, nifiind întri răzăș(i) paragrafi după obiceiul pământului și hotărârea pravililor.

Let 1826 iuni(e) 30

<ss> A(lecu) Sturza spatar.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/14, original, filigran.

121. **1826 octombrie 16**

Părintească blagoslovenie trimitem dumi(ta)le.

Priimind scrisoarea dumi(ta)le, am văzut céle însemnate pentru schiturile Grăjdenii și Bursucii, pentru care arătându-să măriei sale de cătră însuș, încât pentru meremeturi nu s-au adaos, iară pentru rămășițurile de luaturi ce au pe anii trecuți li s-au dat cartea comitetului ca să le priim(e)ască de la cumpărători. Pentru analog ce au a lua să va pune la cale de la sf(â)ntul Dimitrie, căci din suma sf(ân)tului Gheorghie nu s-au înpărtășit, pentru că Grăjdenii fiind supt monastirea Golia și Bursucii supt Florești, nu s-au știut, atuncea nefiind arătate aceste schituri în catalog, și așa s-au dat toată suma acestor doo monastiri numai, care să va fi și cheltuit. Iară pentru hirotonia în preot a diaconului Timodeu trebue să să adrisarisască la eparhialnicul arhiereu.

(1)826 oct(ombrie) 16

Al dumi(ta)le părinte sufletesc

<ss> Veneamin Mitropolit Moldaviei

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 120 / 152, original, difolio.

EDIȚII: Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 274-275, nr. 293a; Costin Clit, *Contribuții la istoria schitului Bursuci*, în „Zorile". Revistă literar-științifică a Colegiului Național „Cuza Vodă" din Huși, nr. 2 (52), Anul XXVII, iulie-decembrie 2017, nr. 2.

122. **1826 noiembrie 22**

Cu fiască plec(ă)ci(une) închinându-mă, sărut cinstită mâna dum(itale), tată.

Am priimit răvașurili dumi(tale), și pentru că te afli dum(itale) sănătos, am dat laudă milostiv(ului) Dumnezău, cu a căru(i)e b(o)[1]gată milă și cu blagoslovenie dumi(tale) și noi cu toții ne aflăm sănătoși. Am văzut și celi mie poronciti, și cât pentru hârtiili Bursucanilor, și a Grăjdenil(o)r, cum și a Floreștilor, găsându-li aice în hârtiili ce sânt strânsă, le trimit eu. Carte(a) cătră Andrichi trimițindu-o mi-au dat acest răspunsu pe cari îl triimit dumi(tale). Cojocul vezătiului iarăș îl triimit, cum și o cutnii a dumi(tale), pe cari de nu va agiungi pentru dum(neata) și de nu să va găsî alta ca să-s(e) potrivească cu dânsa, să nu să-s(e) strici, și mai bini să-ț(i) faci dum(neata) di alti materii cari să fii de agiunsu pentru anteriu(l) dum(itale).

Tată, ficiorii ci-i avem aice, pe toți i-au scris la călărași, și cu chipurile ce am știut am umblat, n-am putu faci nimică cu (...)[1] mai mult înpotrivitor după cum price(...)[1] (...)[1] diiacul esti Grigori Codrean. Dacă vi-i socoti scriei dum(neata) o carti poftitoari pentru ca să nu-i superi pe aceștie, pe cari îi însămnez în acest izvod; sau dacă vii socoti să scrii la Eși ca-s(ă) vii carti di nesupărare(a) lor, după cum au adus și alții mulți din bo(i)erii di aice; Că aceștie, după cum știi dum(neata), sânt dați prin carte(a) vist(e)rii și pe numile dum(itale) și pe al meu.

Mazilii iarăș(i) ni-i supără pe toți, și cerând ca-s(ă) scot și niști răvașuri pentru unii, n-au fost cu putinți, arătându-mi d(umnea)l(ui) spat(arul) Coroiu că esti poronca vist(ieriei) numai 6 mazili să ne lasă, dar mai mult nu, și d(umnea)l(ui) după poroncă urmiazi, și după poronca aceia au făcut poronci pe la zapcii, câți să cunosc că a fi că a fiiștecăru(i)e bo(i)er.

6 saci făină di pop(u)șoi și 2 di grâu triimit dumi(tale), cari saci esti pus înnainte(a) ochilor călăraș(u)lui di i-au umplut și i-au bătut bini, și iarăș(i) acolo asămine(a) să-s(e) priim(e)ască.

C(u)c(onul) Ion Grecean triimiti dumi(tale) frățăștili închinăciuni și foarte mulțămești pentru lucrare(a) ci ei făcut în hotărâtură, însă să roagă mărturie ci va aduci trimis(ul) dumi(tale) să o încredințăzi după obiceiu și să i-o triimiți; pi Nastasăica dinpreună cu copii sărută mâna dumi(tale),

1826 no(i)emv(rie) 22

A dumi(tale) pre plecat fiiu.

<ss> Iordachi Manu agă.

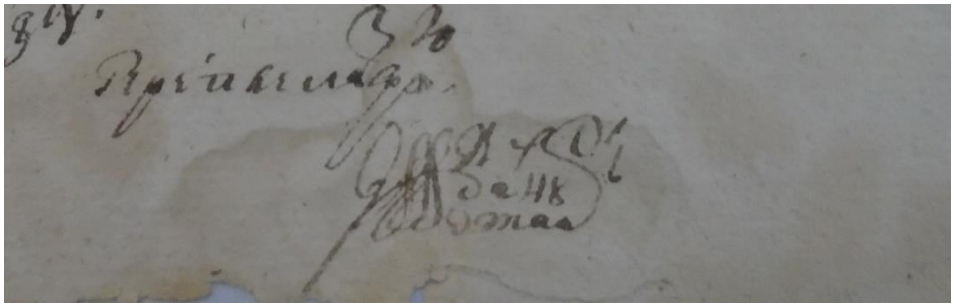

Tată, caută, mă rog, di undi vii socoti, vr(e)o 5-6 chili de grâu arnăut bun pentru sămânți, că acum poți mai ușor și cu ocazion ci vii socoti dum(neata) și vei pute(a) să mi-l triimiți, că pentru arătură dacă va voi Dumnezău mă pun la cali.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/98, original, difolio, rupt.

---

[1] Rupt.

123. **1827 iunie 30**

Iubiti fiiule Iordachi părintești ti sărut.

Toati lucrurili mănăstirii Floreștii, candelili și altili ci mai sânt închisă în balercă și în sâpet, supt pecetea me și a părintilui Dimitrii, viind părintili Ghenadii Cazamir să i li faci toati teslim în mână după izvodul ci esti iarăș cu iscăliturili noastri acolo, cari esti însă în sâpetul acel cu lucrurili, di pi cari izvod să tragi copii di toati lucrurili ci sânt într-însăli, carili să o iscălească părintili Ghenadii că le-au priimit și să ste(a) păzit la d(umnea)ta până oi vini eu.

1827 iuni(e) 30

Și sânt a dum(ita)li părinti.

<ss> Ioan Jora post(elnic).

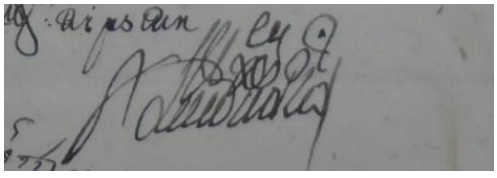

C(uconu)l(ui) Iordache. Poftescu pentru venire(a) me să binevroești a veni la Bărlad, fiind că și eu am mare trebuință și nu poci zăbovi nimicu. A dum. părinte sufletescu i slug(ă).

<ss> Ghenade Cazimir.

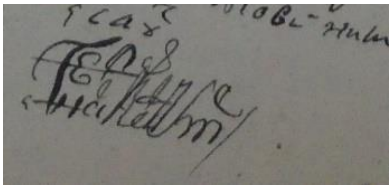

<Pe verso>: Cinst(it) iubit fiiu, dumi. Iordachi Manu biv vil agă, cu părinte(a)sca drag(o)ste.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/101, original.

124. **<1828-1834>**

Cu toată supunire(a) fac cunoscut înainte(a) exălențâi voastre pricina sfintie mănăstiri Floreștil(o)r de la acest ţân(u)t al Tutovvii, ci din nou este zâdită di răp(o)s(atul) moșul mieu log(o)f(ă)t(ul) Antiohii Jora păr(ă) la fereşti, apoi înspre isprăvirea ei au priimit tovarăș pe vărul său răp(o)s(atul) vor(ni)c(ul) Lupu Costache și așa amândoi au isprăvit-o, precum să arată pren sama pristavului Vasâli Ciutea de câț(i) bani au priimit de la moșul mieu log(o)f(ă)t(ul) Jora și de câț(i) bani au priimit de la vor(ni)c(ul) Lupu, cari mănăstiri au rămas în purtarea de grijă a niamuril(o)r. Apoi ~~făcându-să~~ suindu-să la scaun mitropolit preosfinţâe sa chiriu chir Veniiamin, fiind și preosfinţâe sa unul din niamurile cursă din răp(o)s(tul) Gavriliță vor(ni)c, părintele vor(ni)c(u)lui Lupu, s-au socotit de cătră unile din niamuri ca să să dea ace(a) mănăstire în pârtare(a) de grije a preosfinţâi sale, cari păstorindu-să în câț(i)va ani, ci au socotit preosfinţâe sa, nu putem şti, că fără să ne întrebi și pe noi niamurile celi cursă dintr-acei ci au zâdit-o și au înzăstrat-o cu ceia ci putința i-au agiutat, au închinat-o la mănăstire(a) Sfigmenu, și de acolo rânduindu-să un egumen pe arhimandritu(l) Luca, carile unindu-să și cu alţâe în vremea iterii[1] în prestrângire(a) apostaţil(o)r au luat somi de bani cu înprumutari de au strâns apostați(i) să me(a)rgă să e Ţarigradu(l); și în urmă viind oștenii turci și sâmțând de urmările sali au prădat mănăstire(a) și din odoarăle celi din n(ă)untru, și din averea ce(a) de afară, încât au rămas numai zâdiul gol. Apoi noi în urmă văzând aceste prădăciune și de istov stângiri cuprinzându-ne durerea pi niamurile zâditoril(o)r, am dat jalubă domnii și după tot cuvântu(l) dreptăţâi socotindu-să că preosfinţâe sa părintili mitropolitu(l) n-au fost înputernicit ca să închine mănăstirea la locuri străine, cari și însuși preosfinţâe sa văzând strigarea noastră și de istov dărâmarea acei pomenere, viind întru căință pren viu graiu, au dat răspuns domniei că și preosfinţâe sa să unești cu socotinţâle noastre și îș(i) aneresăște scrisoare(a) ace(a) de închinăciune la mănăstire(a) Sfigmenu, precum însuș domn(ul) Ioan Sturze v(oie)v(o)d mărturisăști. Și așa după cuvântul preosfinţâi sali întorcându-să mănăstirea de la locul acela s-au dat supt purtarea noastră de grije a celor adevărați ctitori. Și acum acei ci au înpru(mu)tat cu bani pi acel egumen Luca supără cu jalobi pe înalt exălenţâe voastră ca să li să înplinească banii de la mănăstire, i pentru care în multe rânduri am dat jalubi cinstitului divan cerând ca să nu să asuprească pisti

dreptate acest sfânt lăcaș a plăti ceia ci nu este vinovat, căci mănăstire(a) pentru trebuințăli sale ave(a) îndestul din veniturili ce ave(a) să le întâmpine, și după jalubile noastre nefăcând cunoscut înalt exălențâi voastre curgerea pricinil(o)r și după jalubile împrumutătoril(o)r ai și poroncit exălențâia voastră de s-au slobozât predlojănii cu această cuprindire, că dacă nu s-au arătat nici dintri înpotrivitori cu jalubă, să să înplinească banii din viniturili mănăstirii, și jalubile noastre stau toate la delă în cinstitul divan. Pentru aceasta plecat ne rugăm ca să giudeci înaltă înțălepciunea exălențâi voastre cini este vinovat să plătească acei bani, mănăstirea că nu au luat nici un ban pentru trebuința ii sau ac(e)i ci au făcut acel feliu de egumăn la mănăstiri, și precum de cătră înalt exălențâia voastră să va hotărî, noi înpotriva poruncii exălențâi voastre nu putem sta că avem mare nădejdi că ceia ce a fi drept să va poronci, mai ales că mulți dintr-acei înprumutători pi cari îi știm că nu au avut cinci parali în pungă și acum să să facă cu sinet de sumă mare de bani că au împrumutat ~~ace(a) mănăstire~~ pe acel egumen, cari multe din sănet avem prepus că sânt făcuti de la iconomii ca să e bani de la mănăstire și să-i înpartă cu acel egumen. Și pentru aceasta iarăș(i) ne rugăm exălențâi voastre ca toți împrumutători(i) acie să să îndatorească a-ș(i) cere banii de la cine i-a(u) dat și aciala să vie de față și să dei izvod ci bani au dat în trebuințăle mănăstirii și ce venituri au luat, și ci-a fi dat mai mult în trebili mănăstirii, mănăstirea plătești, dar banii ci au luat acel egumen pentru particularnici interesuri a sali, mănăstirea nu să cunoaști vinovată a plăti și rămâni precum înaltă socotința exălențâi voastre va hotărî. Noi ca niști supuși vom fi următori.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 854/46, concept.

---

[1] Eteriei.

124a. **1828 ianuarie 25**

Mărturii

Noi carii mai jos ni vom iscăli cu mânili no(a)stre, facim știut pren ace(a)stă mărturii ci dăm dumisali boiariului banului Neculaiu Sion, că apucându-ne cu poronca ispră(v)nicii ca să arătăm ci parti a nelului (!) nostru din moșiia Micești să stăpânești di cătră mănăst(i)re(a) Florești, fi(i)nd că după arătare(a) răzășilor s-a fi stăpânind di cătră mănăstire toată parte(a) cuvinit(ă) bătrânului Lucăneasăi suptu cuvântu că ar avea mănăstire(a) danii. Arătăm în frica lui Dumenezău[1], după adivărata știință ci avem, că mănăstire(a) ari să tragă numa(i) a patra parti din Lucăiane(a)să ci ari danii di la To(a)dir, ficioru(ul) Zoiți(i), care esti fată Lucăiane(a)săi, în trii părți, adică pi Măriiuța, din cari să trag du(m)ne(a)lor boiari(i) Săonești, Ileonașcu și Lefteri, nu știm cu ci dre(p)tăți să v-a tras suptu stăpânire(a). Fi(i)nd că după știința ci avim di la părinți și bătr(ân)i(i) nostri, mănăstire(a) ari danii numai di la curgătorii noștri cari curgim și noi, iar nu di la toții ciurgători Lucăianesăi ci au avut soțu pi Luchii(n) di Corodești. Și după știință ci am, aflându-ne în vrâstă di optzăci di ani, ca să nu nu vătămăm sufletele arătăm adivăru(l), af(l)ându-ne răzăși și di Micești și de Cor(o)dești.

1828 (?) ghenariu 25.

Panfili Popa.
Pavăl Popa.
Ficiori preotului Costachi ot Corodești.
Și aflându-mă fați am iscălit de martur <ss> Dimitrachi Lazu.
Și eu am scris cu zisa numiților di sus și am iscălit di martur <ss> Dimitri Popa.

Privighetor de Racova.

Față viind iscăliți(i) prin această mărturii și arătând că cu a lor bună știință au dat-o dumi. dumi[1]. bo(i)eriului, banul Neculai Sion, după a cărora ceriri s-au încredințat.
(1)838 (?) ghenari 25.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/16.

_____
[1]Așa în text.

125. **1828 martie 15**

Către cinstitul bo(i)er a Moldavviei d(u)mn(ea)t(a) biv vel vi(s)t(ier) Iordache Ros(e)t

În pricina notil(o)r și a jalobil(o)r ci de la cinst(it) consulatul înpărății Rosăei s-au priimit în dipartament(u)l acesta al pricinil(o)r străine pentru datorie de 40000 lei cu dobânda lor ci pretindirisăști supusa rusască d(u)m(nea)ei polcovniceasa Casandra Ghedeonova din veniturile moșiilor mănăstirii Floreștii după doaă sineturi, unul din 1817, iuli(e) 20, pe somă de 30000 lei din parte(a) egumenului de atunce Luca, în care sinet ești și d(u)m(nea)ta iscălit martur. Iar celalalt sinet din 1818, iuli(e) 15, pe somă de 10000 lei iscălit numai de acelaș egumen, fiind că asupra sinetului acestui din urmă carile este neadeverit de către d(u)m(nea)ta ca un epitrop ci erai asupra pomenitei mănăstiri, aua rătat d(um)n(e)aei polcovniceasa că măcar de n-ai fi iscălit, însă ai fi având știință și pentru înprumutare(a) aceasta. De aceia dar, spre a pute(a) departm(en)t(u)l încheia o anafora în regularisire(a) pricinii aceștie, cu cinste(a) cuviincioas(ă) cerem o pliroforie de la d(u)m(nea)ta, de ai vreo știință pentru înprumutare(a) acestor 10 mii lei cuprinși în sinetul din urmă sau că nu ai știință.

1828 mart(ie) 15

<ss>

<Pe verso-ul filei a doua>: Către cinstitul bo(i)eriu al Moldavviei d(umnea)lui biv vel vist(ier) Iordache Roset / N. 460.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 143 / 136, original, difolio.

126. 1831 martie 27

Anul 1831 mart(ie) 27.

În casa dum(i)sale d(omnului) viţprăzâdint s-au adunat obştiasca adunari a divanuril(o)r.

Preosfinţâea sa chir Veniamin, mitropolit Moldaviei.

Dum(nea)lui log(o)f(ătul) Theodor Balş.

Vist(iernicul) Alecu Balş.

Vornicul Costachi Crupenschi.

Vornicul Ioniţă Paladi.

Hatmanu(l) Costachi Balş.

Hatmanul Todiraşc(u) Balş.

Post(el)nicul Mihălachi Sturza.

Post(elnicul) Neculachi Canta.

Vornicul Ştefan Catargiu.

Post(elnicul) Iancu Racoviţă.

Vor(nicul) Sandu Crupenschi.

Aga Iorgu Ghica.

Aga Alecu Balş.

Spat(a)r(ul) Vasili Beldiman.

Şi supt prezădenţâia ecsălenţâei sale d(omnului) viţ(e)prezâdint s-au cetit pred(lojenia) ec(scelenţei) sale din 23 a curgătoarii supt N° 2141 cuprinzătoare pi tămeiul voinţăi ec(scelenţei) d(umnealui) diplin înputernicitului prăzidint ca să să statornicească şi aice în Moldavie urmare(a) di mai gios poroncită în Valahie precum aceia din copie poroncii d(umnealui) pliniipotentului către obştiasca adunari a Valahiei alăturată la ace(a) pred(lojenie) să le di, adică dare(a) în posăsii a averilor închinati la Sfintili Locuri, să fie în punire la cali a egumenilor pi un anu, care să începi di la 25 a viitoarii luni apr(ilie), urmând apoi după trecire(a) acelui an a să alcătui o nouă închipuiri pentru cârmuire(a) averilor mănăstireşti. Şi această adunare asupra tratarisirii ci au făcut acum luând în băgare di samă după particularnici ştiinţă ci sânt că din asămine averi celi mai multi să găsăsc date în posăsii pi trii ani următori cu întindere(a) lor pi vreme(a) viitoare, au închiet socotinţă şi s-au hotărât ca cu otcoşănii din parte(a) ei, înpărtăşându-să atât divanului domnesc, cât şi divanului înplinitoriu copii întocmai di pi prej. di viţprezâdent şi di pi copie poroncii d(umnealui) plinipotentului pomenitei mai sus spre ştinţă şi povăţuiri, să să adaogă pren otcoşănii către acest di pi urmă ca cel ofiţâial să facă cunoscut atât bo(i)erilor efori şi epitropi averilor închinate a Sfintelor Locuri, cât şi ecsarhilor însămnaţ(i) asupra acelora; înpregiurare această di mai sus a mărginirii dreptăţâi igumenilor întru da în posăsii numai pe un anu, pentru ca potrivit cu aceasta să-ş(i) facă regularisirea ci să cuvini cu feţăli aceli a cărora asămine averi sânt date în posăsii.

<ss> T. Balş log(o)f(ă)t.

<ss> Cost. Balş hat(man).

<ss> Iordache Ghica post(elnic). <Alte 4 iscălituri>.

ANI, Colecţia Litere-Gh. Asachi, litera M, dosar 137, f. 5-5v., original.

127. **1831 mai 2.**

Otnoșănii la Divanul domnesc

1831 mai 2, N° 54

În urmare(a) jurnalului ci s-au închiet di cătră această adunari la 27 a curgătoarii, cu cinste(a) căzută să înpărtășăști acelui divan în alăturari pi lângă aceasta copii întocmai di pi pred(lojenia) ci s-au priimit di la ec(scelența) sa d(umnealui) viț(e)prezâdent din 23 mart(ie), supt No. 2141, înpreună și di pi copie alăturată la ace(a) pred(lojenie) a porni d(umnealui) diplin înputernicitului prezâdent cătră obștiasca adunari a Valahiei cu lămuriri pentru urmare(a) ci esti poroncită în Valahie, și să statornicești și aice că adică dare(a) în posăsii a averilor închinati la Sfintili Locuri să fie în punirili la cali a egumenil(o)r pe un anu, cari să începi di la 25 a trecutei luni apr(ilie), urmând apoi după trecire(a) acelui an a să alcătuio nouă închipuiri pentru cârmuire(a) averilor mănăstirești, și acel divan să păstrezi acesti copii în a sa arhivă pentru știință și povățuiri. Iar pentru priimire(a) copiil(o)r arătati va binivoi acel divan a răspundi aceștii adunări.

Iscăliți:
Theod(o)r Balș log(o)f(ă)t.
Iorgu Ghica post(elnic).
Paladi vornic.
Costachi Balș hatman.
Sturza hatman.
Iancu Racoviță post(elnic.

ANI, Colecția Litere-Gh. Asachi, litera M, dosar 137, f. 7-7v., concept; a se vedea și otnoșenia trimisă Divanului apelativ (f. 6-6v.).

128. **1832 februarie 15**

Priimit 16 febru(a)r(e) 1832.

<Rezoluție>: fevr(uarie) 16: depart(amentul) din lăuntru va binevoi a faci ce(a) după cuviință punere la cale potrivit cu reglementul.

Cătră cinstit Sfatul Administrativ.
Ieromonah Ghermano igumenul Monastirii Bursucii

Jalobă

Fiind că lăcuitorii de pe moșie mo(na)stirii Bursucii, de la ținu(tul) Fălcii, care acum să află stăpânindu-să de la anii eterii trecute de dum(nea)lui vor(nicul) Iordachi Costache, nemaiputând suferi asprile greutăți și asupririle necontenite în feluri de chipuri despre pomenitul bo(i)er, să cer a să strămuta de pe moșia ace(a)sta pe altă moșie tot a aceștii monastiri ce are la ținu(t)(ul) Tutovii, anume Odaia Bursucanului. Și fiind că monastire(a) să află pretendirisitoare în atâta vreme în

putere(a) dreptățil(o)r ce are de a dezbârna răpitoare cutezare a înpresurării urmate de driaptă moșie sa de către pomenitul bo(i)er de la anii ce s-au zis, plecat mă rog ca pe lângă oprire(a) strămutării ce li să va face lăcuitoril(o)r de a nu fi volnici a să strămuta aiure pe altă moșie, să-s(e) porunciască a conteni cu totul și feliurime aspritoaril(o)r chipuri ce ispitesc despre pomenitul bo(i)er pâr(ă) astăz(i), pâr(ă) să va da sfârșâtul dreptății.

<ss> Ghermano ieromonah[1].

No.
1832
fevr(uarie) 15

Mart(ie) 1[iu]. Vreme(a) primăverii fiind acum și aș(e)zare(a) birului țării urmând, strămutare(a) nu să iartă a să face, iar isprăv(ni)ci(ei) de Fălciiu să să scrii a-i ocroti pe după dreptate pe locuitori, totodată scriindu-să și dum(i)sale vor(ni)c(ului) ca de sânt jalobele adivărate, să contenească.

Secția al 3[le]. Va cerceta în reglement ce așăzământ este pentru acei din lăcuitorii ce ar voi a să strămuta, și anume aice mai gios va trece articolu(l) spre cuviincioasa punire la cale a jăluitoriului.
Fev(ruarie) 16

Art. 127: Dacă proprietariul nu ar pute(a) da la vreunii din sătenii săi numărul de fălci orânduiti la art. 123, să vor pute(a) muta aiure, plătind mai înnainte stăpânirii birul pi un an și proprietariului dritul lucrului pi un an întreg.

Sătianul însă nu să va pute(a) muta dicât prin știre(a) stăpânirii și a proprietariului, și numai în anul cel mai di pi urmă a vremil(o)r orânduite pentru catagrafii. Spre aciasta iei vor fi îndatoriți a faci cu un an mai înnainte cunoscut giudecătoriilor sătești a amânduror satelor, asămine și la isprăv(ni)ci(a) ținut(ului), pentru ca numile lor să fii șters din izvod(ul) satului undi iei lăcu(i)e, primind o adiverință după forma ci să va rândui, și să triacă în izvodul sătenilor undi iei ar voi să să muti cu lăcuința. Iar în vreme(a) di la o catagrafie la alta, sătianul nu ari voi a să muta, dicât numai după ci va înplini formalitalile mai sus zisă, și după ci va plăti satului pi cari el părăsăști birul pentru toți anii câți vor fi până la viitoare(a) catagrafie și stăpânului prețul lucrului pi un an întreg, după aceia acel sătian nu va mai fi îndatorit a plăti birul pi anul viitori până la sosâre(a) viitoarii catagrafii. Asămine este volnic și stăpânul a dipărta în curgire(a) acilor di la o catagrafie până la alt ape sătian(ul) cari ar fi de prisos pisti analoghiia moșii sale, va face însă cu un an mai înnainte cunoscut aciasta, atât sătenilor, cât și ocârmuirii.

ANI, Colecția Litere Gheorghe Asachi, Litera B, dosar 769, f. 1-1v., original.

[1]Semnătura în limba greacă.

129. **1832 iunie 28**

Perilipsu de scrisori ce are mănăstire(a) lui Adam de moșie Osăecii în pricina cu Gheorghii Ciohodariu și cu ai săi.

.

1. Ispisoc de întăriture de la Petru vo(i)evod pe moșie Osăecii și Bălășăștii din leat 7036/ 1528 mar(tie) 2.

1. O hotarnică de moșie Osăecii a răzășilor din leat 1794 mai 30 ce o dau mănăstirii făcând schimbu de iau alte părți a mănăstirii, care arată toate sămnile moșăi, iscălită de răposat(ul) ban Costin Negre.

1. O hotarnică a mănăstirii pe cărțile ce li are dănii, schimbătur(i), tot dintru acealaș(i) an și de aceiaș(i) hotarnici iscălită, ce arată asămine sămnile moșii Osăecilor.

1. O mărturii de judecată ce au avut mănăstire(a) cu răzășii Manolești i Taivănești din leat 1802 iun(ie) 15, iscălită de răposații bo(i)eri Gavril Conachi vornic, Ștefănachi Sturza spat(ar), Gavril Iamandi ban.

1. O carte de giudecată ce au avut mănăstire(a) cu Gheorghii din let 1825 oc(tombrie) 1, ce-l dă pe Gheorghi Ciohodar rămas, prin cari dă și carte de învoială că nu să va mai scula la giudecată, iscălită de dum(nea)lor bo(i)erii rânduiț(i) Ioniț Pa(la)dii vornic, Alecu Sturza spat(ar), Scă(r)lat Sturza spat(ar).

1. O învoială ce o dă Gheorghii Ciohodar mănăstirii tot dintru acelaș(i) an și iscălită tot aceiaș(i) bo(i)eri, la care învoială zice că să mulțămești cu doozăcișicinci stă(n)j(eni) și cinci pal(me) din tot trupul moșii.

1. O mărturii de cercetare ce au avut mănăstire(a) cu Gheorghii Ciohodar înnainte(a) bo(i)erilor rânduiț(i) din leat 1830 no(i)em(brie) 30, sorocindu-ne la divan, iscălită de dumn(ea)lui post. Ioan Jora i di dregătorii ț(i)nut(u)lui.

1. O carte de giudecată a cin(s)titului divan din leat 1831 fev(ruarie) 13 tot cu Gheorghii Ciohodar, ce hotărăști ca mănăstire(a) să-ș(i) stăpânească toate părțile de moșie după hotarnicile de sus arătate.

1. O carte a cinstitului divan poruncito(a)re către dum(nea)lui postelnicul Ioan Jora, tot dintru acelaș an, ca să meargă la fața locului să măso(a)re moșie și după cuprindere(a) scrisorilor să facă și hotarnică mănăstiril(o)r, cum și răzășilor.

1. O mărturie de cercetare ce-au făcut dum(nea)lui post(elnicul) Ioan Jora între m(ănăstire) și între Gheorghie Ciohodar tot dintru acest an, sorocindu-ne la divan în nemulțămiri(a) Ciohodariului.

Adică unsprizăci bucăți hârtii am priimit.
<ss>.
<ss> Veniamin ermonah.

Vechileme

Știut să fiie prin ace(a)sta vechilime ci o dăm în mâna svințâi(i) sale ieromonahului Veniamin ot sv(ânta) mănăstire Floreștii formându-să deplin vechil din parte(a) no(a)stră spre a sta în înfățoșare la cinst(ita) giudecătoriie în pretenția întinsă din parte(a) lui Gheorghii Ciohodar supt cuvânt de înpresurare părțâlor sale

și spre a fi cunoscut că l-am făcut deplin vechil din parte(a) no(a)stră pe pomenitul am rugat pe cin(stita) giudecătoriie de s-au încredințat după formă.

(1)832 iuni(e) 28

Prin acesta facu știut cin(stitei) giudecători(i) că am făcut deplin vechil pi ieromonah(ul) Veniam(in) spre a sta în înfățoșare cu (…)[1] pentru care rugăm pe cin(stita) giudecătoriie spre a să încredința după formă de acum spre a fi cunoscut și de cătră cin(stita) giudecătorie.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Adam, II/86, filigran.

EDIȚII: Costin Clit, *Schitul Rusului. Mărturii documentare*, în „Danubius", XXXVIII, 2019, Galați, Editura Muzeului de Istorie, p. 444-445, nr. 13.

[1] Spațiu gol.

130. 1832 august 2, Iași

Cu frățască în H(risto)s dragoste mă închin înalt pre sf(i)nției tali.

Spre răspuns asupra înscrisului înalt prea sf(i)nției tale cătră mine din 11 a trec(u)tei iulie, cu No. 2875, ca să poruncesc dicasteriei mitropoliei Moldaviei îndestula (...)[1]rirea duh(o)vnicești consistorii a Chișinăului cât să va putea mai în grab(ă) / după doauă otno(șă)[1]nii ci i-ar fi trimis duh(o)vnicească consistorie a Chișinăului, din 17 decemvr(ie), anul 1830, și d(in)[1] 13 fevr(uarie) a curgătoriului an 1832, pentru monahul Serafim, ce din mirenie să numea Sim(eon)[1], de cu adevărat s-au născut el în prințipatul Moldaviei, țin(u)tul Fălciiului, în sat în Hănăsenii, din păr(inți)[1] mazilul Ioan Stratil și Mariia; și de au fost el Serafim intrat la poslușanie la (...)[1] la schitul Bursucii; iar la anul 1828 septe(m)vr(ie) 14, după cerirea lui de s-au tuns de (...)[1]mul schitului Tarița în rasofor monah, anume ieromonahul Epifanie, și de nu s-au atin(s)[1] d(e)[1] dânsul oareșcare prihănitoare pricini; Duh(o)vnicească dicasterie a Moldavviei me-au arătat că acele otnoșenii trimise de la duh(o)vnicească a Chișinăului consistorie nu le-au primit, decât acum, după urmare trimit cu însoțirea aceștiea alăturată în original mărturii de la satul Hănăsenii, i de la schit(ul) Bursucii, și de la schit(ul) Tarâța (...)[1] pentru arătatul Serafim cât nezăbavnic s-au putut desluși / ~~mai ales ca ac(el) Epifanie după arătarea de la schitul Tarâța ar fi răposat, dar la acea vreme au fost acolo, și de va fi fost bolnav în cumpănă acel Serafim s-au putut să l fi călugărit în rasofor, fiind schitul Tarâța supt cârmuirea mon(a)stirii Sv(â)nt(ul) Spiridon de aicea din Iași, și la boală cutează acest féliu la așa vajnice întâmplări a urma.~~

Eu însă cu diosăbită cinstire rămân al înalt preasf(i)nției tale în H(risto)s frate.

2 avg(u)st 1832

Iașii

Înalt preasf(i)nțitului arhiepiscop Chișinăului și Hotinului i cavaler Dumitrie.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 639/163, concept, rupt.

131. **1832 decembrie 6**

Noi acești mai gios iscăliți curgători din unul din ctitorii mănăstirii Floreștii vor(ni)c(ul) Lupu Costachi, facim știut cu această scrisoari că această sfântă mănăsti(re) fiind zâdită de răposațâii boeri hatm(a)nu(l) Antiohi Jora și vărul său vor(ni)c(ul) Lupu, moșu(l) nostru, din timilii până la isprăvenii cu toată cheltuiala l(o)r, și înzăstrându-o și cu celi ci le-au dat mâna și au agiutat Dumnezău; Cari până la o vreme s-au păstorit de cătră ctitori di acii mai aleși și să afla întru ace(a) stare în cari o pute(au) să o cârmuiască rânduindu-să și egumeni pi cini să socote(a) că vor spori lucrurile și spre întemeeria mănăstirii până când domn au binevoit de s-au înălțat la triapta Sfintii mitropolii preosfințâe sa părintile Veniiamin, fiind și preosfințâe sa unul din niamurile cursă din vor(ni)c(ul) Gavriliță, și ca un neamu ci iera cu ziditorii acestui sfânt lăcaș i s-au încredințat această sfântă mănăstiri întru ale preosfințâi sali purtări de grijă numai din unii din celi aproapi niamuri a preosfințâi sale cursă din alături cu neamurile acel(o)r ci au zâdit-o, ca să fii în purtare de grijă a preosfințâi sale ca să să sporească toate ale mănăstirii ca să fii îndestulari pentru hrana acel(o)r ci vor lăcui și vor sluji acestui sfânt lăcaș, de undi din prepusu ci va mai rămâne să să îndestulezi drumețâi ci vor treci pi acolo de hrana trebuincioasă. Asămine și cii lipsiți di pi înpregiur și vor năzui la acel sfânt lăcaș iarăș(i) cât să va pute(a) să să agiute la nevoile l(o)r pentru veșnica pomeniri a celora ce au zâdit-o și au înzăstrat-o cu moșâi și cu țîgani robi pentru slujba casăi.

Pe cari preosfințâe sa păstorind-o câț(i)va ani, ci i s-au părut nu știm, că fără să ne mai întrebi pe noi pre cei adevărați ctitori cursi dintr-acei zâditori, au închinat-o la locuri striine, de undi rânduindu-să egumeni înspre purtare(a) ei de grijă, noi ca niști vârsnici ci ne aflam pe aceli vremi lasă că nu am avut nicio știință de această închinari și dișsi vide(a)m egumeni străini socote(a)m că tot de cătră preosfințâe sa sânt rânduiți precum au fost sfințâe sa arhimandritu(l) Iosaf și alțâi. Asămine socote(a)m și pi acest rânduit din părțâle străine, cari unde așteptam să videm vreo sporiri la ace(a) casă dinpotrivă am văzut că din necuviincioasăle lui urmări precum esti știut de toți, nu numai că n-au sporit lucrurile mănăstirii, ci dintru a sa pricină s-au prădat mănăstire(a) de au rămas numai zâdiu(l) gol. Și nici aceasta nu au fost îndestul ci încă au și mai îndatorit mănăstire(a) cu somi de bani pentru ale sale mâ(r)șavi interesuri, iar nu pentru vreo trebuință a mănăstirii, căci mănăstire(a) ave(a) vichiturile sale de pute(a) întâmpina orșici cheltueli trebuincioasă a mănăstirii.

Pentru aceasta dar văzând această dărmare și de istov stângire pomeniții acel(o)r ci au zâdit-o, întâi am dat jalubă căimăcămii la anu(l) 1821, dec(mv)(rie) 9, cerând puniri la cale întru această pricină, și prin buiurdiul său ni să faci cunoscut ca să fim îngăduitori până după liniștire(a) vremil(o)r și atunce să va faci ispita aceasta. Și după ci Dumnezău au binevoit de s-au liniștit vremili și s-au rânduit domnu, iarăș(i) au urmat jalubi din parte(a) niamuril(o)r noastre ci sânt cursi dintr-acei ctitori și de un sângi cu noi. Maicili călugăriță ci să afla acolo, cărora li s-au dat acest sfânt lăcaș pentru hrana și odihna l(o)r, și acum ridicându-să exarhii și cerând mănăstire(a) întru a l(o)r stăpâniri, care după ale sali ceriri de cătră înaltu(l) divan să poruncește unuia din ctitori și epitropu sfintii mănăstiri ca să meargă la Eși

întru înfățoșari. Apoi fiind că noi toți câți ni aflăm adevărați neam(u)r(i) cursi dintr-acei zâditori acelui sfânt lăcaș îl facim vichil diplin răspunzătoriu și din parte(a) noastră că cu toții cu un glas strigăm pentru acest sfânt lăcaș să rămâi în purtare(a) noastră de grijă a ctitoril(o)r, iar nu să rămâi statornic, undi preosfințâe sa părintili Veniiamin mitropolitu(l) l-au dat fără voia și știința noastră, carili să rămâi pentru odihna și lăcuința neamuril(o)r noastre acelora ci din multi pricini și din slăbăciune(a) stării vor vini la închinăciuni cu metaniia sa către acel sfânt lăcaș. Asămine și pentru datoriile ce s-au făcut de acel egumen Luca iarăș(i) într-un glas strigăm că acei ci au dat bani cu înprumutari acelui călugăr fără știință noastră să-și cea(ră) banii de la acela de la cari i-au dat, sau de la acei ci l-au rânduit egumen, iar nu de la mănăstiri că mănăstire(a) nu esti vinovată a plăti, căci trebu(i)e când când i-au rânduit egumen să aleagă om cu toate socotințăle și purtări bune iar nu de acest feliu de oamini ci-i sânt știute urmările lui de toată lume(a). Asămine pentru sfânta icoană ci s-au adus de moșii noștri din locuri streini la acest sfânt lăcaș, să-s(e) aducă la loc, însă ace(a) adivărată, iar nu cari s-au zugrăvit acum. Și pentru ca du(mnea)l(ui) niamul nostru post(elnicul) Ioan Jora acesti ceriri să li urmezi ci li arătăm prin vechilimeaua noastră aceasta ci să încredințe)azi la mâna dumis(ale) cu a noastre iscălituri.

(1)832 dec(em)v(rie) 6

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 472 / 62, difolio.

132. **1833 martie 9**

Tălmăcire

Copii di pi predlojăniia d(umnealui) plinipotent gineral adiotant Chisălev către dum(nealu)i vel log(o)f(ă)t a dreptățâi din 9 a următoarii luni marti(e) 1833. N° 339.

Ralu Neculce, născută Negre, mi-au dat jalubă precum că pretenției spre a i să plăti de către mănăstire(a) Floreștii banii ci-i esti datoari cu sânet, hotărâtă de Divanul giudec(ă)toresc și dată spre a să înplini, s-au triimes acum în de iznoavă cercetari la Înaltul Divan, măcar deși din parte(a) protivnicil(o)r ei nu s-au dat apelațâi.

Din lămuririli ci mi s-au dat în aciastă pricină, văzând că ace(a) pricină au intrat la Înaltul divan spre închipuire dinpreună cu alti pretenții asupra arătatii mănăstiri și că hotărâre(a) Divanului giud(e)c(ătoresc) din pricină că nu s-au făcut apelațâi, cu adivărat s-au fost dat să-s(e) înpliniască. Eu după aciasta socotesc pricina sfârșâtă și pui înnainti(a) dum(i)tali să grăbești a puni în lucrari spre a să plăti jăluitoarii banii ci i să cuvin după hotărâri.

Iscălit General adiutant Chisălev.
Întocmai Focșa.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 828/6, copie de pe traducere.

133. **1833 mai 24**

Divanul de apelație a Țării de gius

Cătră cinstit dumn(ealui) post(elnic) Ioan Jora

Asupra jalbii ci ai dat dum(nea)ta acestui divan la 2 a următoarii luni prin care numindu-te de ctitoru și epitrop monastirii Floreștii, cei a să opri lucrare(a) ci au făcut Divan(ul) pentru înplinire(a) banil(o)r câștiuril(o)r moșiil(o)r acei monastiri de la posăsări în pretenții de 2310 # a dum(nea)l(u)i aga Costandin Neculce, cu cinste să răspunde dum(ita)li că în această pricină fiindu predlojănie înaltu ecselenții sale, d(umnealui) plenipotent(ul) din 9 a trecutii luni mart(ie), suptu N° 339, hotărâtoare ca pricina să-s(e) cuno(a)scă sfârșită cu hotărâre(a) ci au încheiat Divan(ul) giudecătoresc di mai înnainte și să-s(e) facă înplinire(a) banil(o)r precum vei luoa pliroforii din copiia de pe tălmăcire(a) acei predloj(ănii), care pe lângă aceasta să înpărătășășțe dumi(tale).

Divanul piste o asămine hotărâtoare poroncă nu poate face vrio pășire.

<ss>
<ss>
<ss>
În lipsa der(e)c(to)r(ului) <ss>.
Șef <ss>.
Secțăe II
Parte I.
N° 142
1833 maiu 24 zile.

<Pe verso-ul filei a doua>: Divanul di apelații a Țării di gios; Cătră cinstit dum(nea)lui postelnicu(l) Ioan Jora din țân(utul) Tutovii; No. 142.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 828/9, original, difolio.

134. **1833 iunie 20, Florești**

Cu smerită și fiască plecăciuni mă închin și sărut cinstită mâna dum(i)tali moșu Ioani. Eu am fostu gata să vin luni la dum(nea)ta și s-au întâmplat de n-am avut cu ce și am rămas. Cu smerită scrisoari fac acum supărari auzului dum(i)tali pentru a ni da povățuire la acesti arătati întâi, socotim să facem rugăminti la păr(intele) mitropolitul pentru a ni da sfânta icoană de hram, însă fiindu și scrisoare(a) dum(i)tali al doile(a), înștiințăz că ne-(a)m înprumutat acum cu zăci galbini, ci i-am dat să cumperi păpușoi, că n-avem nici ca cum pentru mănăstiri, că țiganii acum tot să pot hrăni făcându var, scânduri, dar cari sânt nevolnici, și țiganci văduvi n-au nici o puteri, ci tot la mănăstiri năzuiescu. Mergându maica la Gălați, au luat bani di la frati și a cumpărat puțini băcălii pentru hram și pără atunce. Acum sintem silite iar(ă)și a ni îndatori să cunpărăm un fas[1] de vin pentru hram, și pi lângă

aceste(a) alti multe nevoi, cari altă puteri nu-i, ce să vindem den varul strânsu că este și cunpărat și de dejmă, pentru că feindu datoari să nu facem vreo supărari întâmplându-să neașazari dupre cum trăimu tot cu frică, și să ne rămâi strânsoari gata pentru alțâi. Te pre rugăm cu lacrămi, pune-ni la cali, cum dai nu-l va (l)um(i)na[2] sufletul dum(i)tali. Pentru un țigan iar avem supărari dupre cu(m)[2] ț-o spusu giudele, și am scris (…) Neculachi pricina la cari ne ne îndatorești să ne rânduimu vechil să stei la giudecată, la cari nu v-om urma, că noi de am ave(a) cheltuială să cumpărăm celi de nevoi, dar nu-s(ă) dăm la giudecată. Noi ne-(a)m făcut datoriia. Am arătat de atunce la mitropolitu și s-au făcut cercetari de ari ceva înscris că este a lor țiganul acesta, și au răspunsu că n-ari, și au rămas cuvântul acesta că ceni n-ari carte, n-ari parte, și au murit acel ficior. Aceștie ci dă acum jalubă mincinoasă, n-au mai zis nimică până acum. Eu ve(n)i(n)du, voiu arăta prespusu curgire pricinei, dupre cum încă ț(i)-a fi spus giudeli. După aceste(a) fac și acesta știut că mănăstire(a) se află fără[2] diiacon. Am găsit unul de la Roman și eu cerut ha(…)[2], nu s-au putut cu acesti.

1833 iunei 20
Florești<ss>
Eupraxiia (Cuza) mo(na)h(ia).
Feindu a dum(i)tali ca o fiică smerită și plecată.

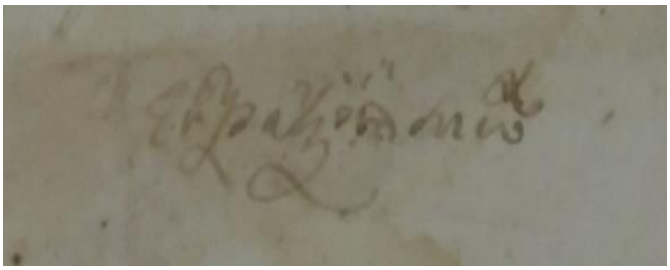

Cu această pr(…)[3] (…)[3] scrisoari, fac rugăminti înalt preosfinții voastri pentru sfânta icoană Maica Domn(u)lui de la Florești, ca-s(ă) binevo(i)ești preosfinție voastră a blagoslovi și a poronci ca să-s(e) de(a) ~~acum du~~ să-s(e) aducă acum di hramu(l) sfintii mănăstiri, cari să apropii, și toți care din parte(a) aceasta după dorința ci au s-o așteaptă cu mari evlavii, ca să-ș(i) facă ~~închinăciuni ci~~ rugăciunili pentru multi nevoi în cari sânt cuprinși, și va fi mare pomeniri.

1833 iuni(e) 22

<Pe verso>: Cinstit al meu ca un părinti dum(i)sali moșului Ioan Jora bev vel post(elnic) cu fiiască și smerită plecăciuni; La Bârladu.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 832/6, original.

---

[1] vas.
[2] pătat.
[3] rupt.

135. **1833 iulie 13**

Cu plecăciuni sărut cinst(ită) mâna dum(ita)le moș Ioani

Am priimit cinstită scrisoare(a) dum(ita)le și celi cuprinsă am înțăles, pentru cari nu lipsăscu a înștiința pre dum(nea)ta că eu mă aflu cumplit bolnav la pat, undi nu pociu nici afară ieși, da di cum să mai viu pi la Bârlad, dar dacă a vroi Dumnezău să mă îndreptez, îndată voi fi următoru poroncii dum(i)tale, și sânt a d(umi)tale ca un fiiu și plecată slugă,

<ss> Ioan Cuza

(1)833 iuli(e) 13

<Pe verso-ul filei îndoite>: Cinst(it) și al meu ca un părinti dum(i)sale moșului Ioan Jora, biv vel post., cu multă fiescă plecăciuni. / La Bârlad.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 584 / 6, original; pe verso-ul primei file jalba din 24 iulie 1833.

136. **1833 iulie 24**

Cătră cins(titul) divan di apilații a Țării de Gios al Prințipat(u)lui Moldaviei

Ctitorii și epitropi(i) sfintii mănăst(i)ri Floreștii

Jalobă

Mănăstire(a) Floreștii ari moșie Trestiina pe Bârlad la acest țin(ut) al Tutovii, cari moșii să hotărăști cu moșie Șușneștii răzășască și cu moșie Popă(r)stocii a schit(u)lui Bursucii, și nacealnic(ul) acelui schit înpreună cu moșie schit(u)lui au vândut-o în posăsâi lui Ștefan Caluda din țin(utul) Vasluiului pe 3 ani în preț câte 10 mii di lei pe an, cari 5 mii di lei să cuvin ai tragi pe fiește cari an mănăst(i)re(a) Floreștii. Pentru aceasta rugăm pe cins(titul) divan ca să-s(e) triimată poroncă cătră giudecătorie <80 lei pe 80 stân(jeni)>[1] acestui țin(ut), să apuci pe posăsor(ul) acestor moșii să plătii(as)că banii acesti 15 mii lei ci s-au luat venitul di pe moșâe mănăst(i)rii sau de-au teslimarisit banii la egumen, să-s(e) apuci pe egumen și de nu va ave(a) banii să-i răspundă să-s(e) (...)[2]de (...)[3] și moșie Bursucii în stăpânire(a) noastră a epitropilor ca să-s(e) vândă înpreună cu moșie mănăst(i)rii pe 3 ani să-s(e) despăgubască di paguba ci au pricinuit acel egumen mănăst(i)rii Floreștil(o)r, și va fi o vecinică pomenire.

(1)833 iuli(e) 24

<Pe verso-ul filei îndoite>: (1)833 iuli(e) 24 / Copie cărții cătră c(u)c(onul) Iordachi Catargiu învălită în hârtie aceasta și pe această învălită copie jalobii în pricina pentru moșie Trestiiana a mănăs(ti)rii Floreștii cu schit(u)l Bursucii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 584/6, copie pe verso-ul scrisorii lui Ioan Cuza către Ioan Jora, biv vel post., din 13 iulie 1833.

---

[1] Fragment intercalat între rânduri.

[2, 3] Tăiat și indescifrabil.

137. **1833 iulie 31**

Cătră cinst(it) dum(nea)l(ui) post(elnic) Ioan Jora

Pre plecată jalobă

Cu f(i)erbinți lacrămî jălu(i)esc dum(neata)le c(u)c(oa)ni Ioani, precum că eu Eni jâdov în trecutul an 1832 luând în orândă crâșmile amândouă a sfin(tei) mănăstiri Floreștii, adică crâșma cea mari din sat, cum și di la moară, cu bună săvârșită alcătuire pi an, lei 1650, și plata banilor în patru vadeli să li răspund, cari această alcătuire când o am făcut-o cu d(umneae)i stăpânitoare(a) sfint(ei) mănăstiri maica Epraxiia, cum și în ființa dumn(ealui) vechilului Toad(e)r Negruș, și cerând eu sf(in)ție maica Evpraxiia ca să mi să dei condract după cum esti obiceiu, sf(in)ți(e) mi-au zis cum că maica stareța nu esti acasă, dar să fiu îngăduitor pără ci a veni dum(neae)i, iar eu să intru în stăpânire fără di nici o grijă, că a me cerire va fi înplinită dispre dum(neae)i când va veni. După câteva vremi viind și maica stareța di la Eși, iarăș m-am dus la maica Evpraxie făcându-i și al doile(a) cerire ca să mi să dei condract; Mi-au răspuns cum că vichilul sfinti(i) mănăstiri Toad(e)r Negruș nu esti acolo și n-ari cini să scrii condractu(l), dar eu să stăpânesc fără di a fi încât de puțână supărari. Și tot cu acest fel di prelungire n-au vrut să-mi dei condract, diosăbit că sfinț(ie) maica Evraxie n-au urmat cu dare(a) amândurora crâșmilor după tocmala întri noi ci am avut și crâșma ce(a) di la moară s-au dat Homorănilor pără la Sfânt(u)l Gheorghi și eu am rămas numai cu crâșma ce(a) din sat ca să răspund lei 1200, cari lipsit fiind eu di această crâșmă ce(a) mai mari păgubire mi s-au pricinuit, cari poți socoti și singur dum(nea)t(al)e, căci di era maica Evpraxie următoari după tocmala ci avusesim întri noi di la ace(a) crâșmă, pute(a)m să am cel mai mari folos și mai bun câștig.

După această trecând iarăș Sfinții Vo(i)evozi după vechiul obiceiu ci esti ca să nu să afli p(r)in sat băutură pi la alti casă fără numai la orândă, lăcuitorii di acolo și după trecire(a) lunii no(i)em(v)r(ie) în 14, toț(i) de opștii făcând rachiu și ducând pi la casăli lor, eu m-am numit numai cu numi de orândariu.

Așadar văzând și aceasta că îm(i) pricinuești păgubire i-am rugat pi acei ci făcusă rachiu ca după prețul ci să va vindi rachiu la alti locuri să mi-l vândă mie și să li răspund cu bani; Ei n-au vrut, ci au vândut singuri, având și di la aceasta păgubire.

După aceia mergând eu la maica Evpraxie în multe rânduri, făcându-i arătari și jăluindu-mă sfinți(ei) pentru această necuviincioasă urmari, mi-au răspuns că părintele Neofit au murit și jalubile meli au murit, și di la aceasta cu mari păgubire m-am simțit, ci prin pri(n) diosăbit izvod arăt dum(mneata)lî anumi. Dum(neae)i maica Evpraxie nu m-au lăsat ca să văd pără la înplinire(a) anului după tocmala ci am avut cu sfinți(e) măcar nici pără la giumătate di an, ci m-au izgonit din zioa di sfinț(i)e la 9 mart(ie) din pricina dumn(ea)s(ale) vătavului Ștefanachi Ciocan și cu mari rugăminte abie m-au lăsat de am săzut pără la Sfânt(ul) Gheorghii. Eu la intrare(a) me, rugat și poftit am fost di sfinț(ie), triimețând în multi rânduri di m-au chiemat ca să intru în tocmală, de cari cu mari și f(i)erbinți lacrimi

necontenit rog mila și bunătate dum(ita)lî ca cu milostivire să ti milostivești asupra grelii și mari ticăloșii meli ca să fiu pus la o cali, făcându-să alegere(a) la dreptu(l) ci am, căci numai unul D(u)mnezău știi hacul întru cari mă aflu în vreme(a) aceasta a lipsii cu opt nevrâsnici copii și sânt lipsât și de hrana vieții de toati zilili, și va rămâne ce(a) pre(a) mari și vecinică pomenire.

Iar eu rămâiu al dum(neata)le pre plecat și supusă slugă.

Eni jâdov ot sat Miceștii.

1833 iulii 31.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 854/3, f. 1-2, original.

138. **1833 august 10**

Mănăst(i)re(a) Floreștii viind în ce(a) mai mari lipsi de pâini, atât călugării ci să află acolo, cât și țiganii robii mănăstirii, s-au luat di pe la posăsorii ci în moșiili mănăst(i)rii în orândă bani și pâni, prețul ci ave(a) să răspundă câșt(i)urili moșii di s-au dat în hrana atât călugăriților, cât și într-a robilor țâgani să nu-s(e) înpraștii di la acele sfânt lăcaș din pricina foamitii ci pătimie. Și acum să văd poroncili Cinst(itu)lui Divan necurmati ca acei bani ci au dat posisării înspre întimpinare(a) lipsii, să-s(e) apuci și să-s(e) înplinească banii de la dânșii înspre plata banilor dumn(ealui) agăi lui Costandin Neculce, după înaltă pridlojăniia exelenții sali d(omnului) plinipotent.

Eu rog pe Cinst(itul) Divan; pentru acești bani ci s-au luat di pe la posăsări supt iscălitura me di s-au dat în trebuințili mănăstirii să nu-s(e) supiri pi posăsări, căci în loc(ul) acestora eu dau mai mulți bani, adică 15 mii di lei, di pi altă moșii a mănăst(i)rii, Trestiiana, ci n-au fost în știința Ci(n)stitului Divan și s-au vândut în orândă de egumin(ul) de Bursuci, precum arăt prin jaloba ci am dat Ci(n)st(itului) Divan, ca să-s(e) înpliniască banii ori de la igumăn sau de la posăsării ci țin ace(a) moșii a mănăst(i)rii Floreștilor. Și cari bani vor sta dipozât la Cinst(itul) Divan înpreună și cu alți bani ci s-au mai înplinit, și după venire(a) dumn(ealui) log(o)f(ă)t(i)lui Catargiu la Eși, voiu veni și eu, și dacă dri(a)pta giudecată ne va îndatori să plătim acești bani ci s-au luat în particularnici interesuri a egumenului, iar nu în trebili mănăstirii, îi vom plăti fiind că bani(i) să află strânși și la d(umne)al(ui) log(o)f(ătul) din veniturili mănăst(i)rii cu cari să po(a)t(e) închipui plata acestor bani dumn(ealui) agăi, cum prin predlojănie exelenței sali poroncești plata acestor bani, numai pentru că nu s-au arătat înpotrivitori cu apilații. Dar într-această pricină sânt câtiva jalobi dati și din parte(a) dumis(ale) log(o)f(ă)t(u)lui și din parte(a) me. Cari această învinovățiri ci-s(ă) arată prin predlojănii esti numai din pricină că nu s-au făc(u)t cunoscut exelenții sali jalobili noastri di (...) di să cuvinie, că di s-ar fi făc(u)t cunoscuti, socotim că după dreptati n-ar fi slobozit această îndatoriri prin predlojănii, căci noi avem bună dovadă că acești bani ci s-au luat cu înprumutari di acel egumen Luca au fost numai pentru particularnici interesuri ali sali, iar nu pentru trebili mănăst(i)rii, căci mănăst(i)re(a) din netrebnicili urmări acestui egumen încă s-au prădat di toati averili ci au avut mișcătoari și din lăuntru și dinafară. Și acesti îndatoriri ci le-au făc(u)t să cuvini după dreptati a li plăti acii ci l-au rânduit egumen acolo, iar mănăstire(a) nu esti

vinovată a plăti pentru dânsul, căci el n-au fost rânduit egumen după cuprindire(a) hrisovului domn(u)lui Costandin vodă Racoviță, ci esti la sfânta mitropolii, în ce chip să-s(e) rânduiască și ci purtări să aibă înspre sporire(a) averii mănăst(i)rii, iar nu înspre stângiri, precum au urmat acesta. Că după ci din pricina lui s-au prădat di au rămas numai zidiu, apoi di esti drept să-s(e) îndatoriască să-i plătiască și datoriili acelui egumen pentru ali sali particularnici interesuri rămâni la înalta giudecată după dreptati să hotărască, fiindcă într-această pricină am dat și eu jalobă exelenții sali când au trec(u)t pi aice arătând hotărâre(a) pridlojănii ci s-au dat și aștept răspunsul de puniri la cali în ce chip să va hotărî și după jaloba noastră.

(1)833 avg(us)t 10

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 574/55, f. 1v.-2v., concept.

139. **1833 <ante august 14>**

Cătră cinst(itul) Divan apilativ a Țării di Giosu.

Med(elni)ce(rul) Grigori Popa cu a mei răzăș(i) din Stăngaci, țân(utul) Tutov(a).
Plecată jalobă.

Trupul moșii no(a)strii Stăngacii di la anul 1818 să află în parte(a) din codru înpresurată dispre moșiia Toporăștii, a sfintii mănăstiri Floreștii, aflându-să atunce igumenu sfinție sa arhimandritu(l) Luca, cari să afla pi ace(a) vremi în osăbite îndămânări, pentru cari dei atunce(a) îndestul alergăm spre câștigare(a) dreptului nostru. Din întâmplare(a) vremilor și a niputinților nu am putut câștiga lucrul răpit. Acum rugăm pi cinstitul Divan ca să ni să facă îndistulari dreptului nostru.

Iscălit Grigori Popa med(elni)cer cu ai mei răzăși.
1833 <ante august 14>.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 778/26, copie.

140. **1833 august 14**

Giudecătoriea țân(utului) Tutovvii
Masa în 1iu
No. 2632
1833 av(gu)st 14

Cătră cinst(ita) epitropié sv(intei) monastiri Floreștii

Să alăturiaz(ă) acei cinst(ite) epitropii copii di p(e) jaloba ci au dat cinst(itului) Divan răzăș(ii) de Stângaci de gios pentru înpresurare(a) ci ar fi pătimind moșiea lor Stângacii dispre moșâea Toporăștii a sv(i)n(tei) monastiri Floreștii, din cari luându-s(e) pliroforii va binivoi cinst(ita) epitropii a triimeti vechil formalnic cu toati dovezili întru înfățoșări spre a să urma lucrare.

<ss>
<ss> Enacachi Dragomi(r) camin(a)r.
D(irector) <ss> stolnic Iacomi.
<ss> Stolonacealnic Costin (?)

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 778/23, original.

141. **1833 august 22**

Cât cătră cinst(itul) / de la isprăv(ni)ciia Tutovvii.

Carte(a) cinsti(tu)lui divan din 19 aceștii următoarii luni supt No. 1194, astăz(i) la 22 a aceștie cu cinsti am primit și toati celi porunciti pre larg am înțăles că cinst(itul) divan după predlojănie exelinții sali d(umnealui) plinipotent ~~cinst(itul) div~~an ari să vândă moșiili mănăstirii Floreștilor în posăsăi înspre înplinire a 2310 galbini ci pretendirisăști dum(nealui) aga Costandin Neculce di la mănăstire(a) Floreștilor, lucru cu totul înpotriva dreptății și asupritoarii pentru mănăstiri, nefiind întru acesta nici ca cum datoarii, numai precum au suferit mănăstire(a) alti prădăciuni di la cii dipărtați di credința creștinească, din urmărili acelui călugăr Luca pe care l-au împrumutat du(mnea)l(ui) aga, de nevoi neputând sta înpotriva poroncii va mai suferi și aceasta; și cât pentru banii dum(nealui) agăi nu esti trebuinți di a să vindi di cătră cinst(itul) divan moșiili mănăstirii, că cu banii ci sânt la dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu strânși și cu rămășița ci să mai află la posăsări, bez acii ci s-au luat supt iscălitura me di s-au dat în trebili mănăstirii, și cu 15 mii di lei ci sânt la egumen(ul) mănăstirii Bursucilor, ci sânt luați di di la o altă moșii a mănăstirii, pentru cari eu am dat jalobă cinst(itu)lui divan ca să-s(e) înpliniască numaidecât, agiungu pentru plata banilor a dumn(ealui) agăi. Și de va și mai rămâne ceva cusur, iarăș(i) noi epitropii îi vom închipui din veniturili mănăstirii, numai să de(a) giudecata dreaptă hotărârii di să cuvini mănăstirii a plini acești bani după dovezili ci avem să înfățoșăm cinst(itu)lui divan, cari după 10 zâli negrești am să viu la Eși, numai pentru a să da sfârșit aceștii pricini, căci moșiili mănăstirii nici ca cum nouă epitropilor nu ne dă mâna să li vindim, fiind că toati chiliili ci sânt la mănăstiri sânt dărmati. Asămine și acareturili mari, și crâcimi ci sânt pi aceli moșii, toati au rămas izbeliști, și lăcuitorii încă stau gata să-s(e) risipască din pricina a posăsărilor, și trebu(i)esc zâlili lor a să întrebuința în lucrul mănăstirii. Iar pentru banii ci sâțnt adunați la dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Catargiu va binivoi cinst(itul) divan a scrii dumn(ealui) undi să va fi aflându ca să poroncească la locul undi or fi adunați ca să-i gătiască, și după hotărâre(a) giudecății rămâind a să da, să fie gata; asămine și pentru acii de la egumen(ul) Gherman, rog pe cinst(itul) divan numai decât sus a puni și să-s(e) înpliniască, căci mănăstire(a) Bursucii nu ari nici o trebuinți cu moșiili mănăstirii Floreștii ca să li ia egumen(ul) venit(u)l. Iar această sălnicii, rog pe cinst(itul) divan să s(c)rie (?) de a să înplini banii di pe la acie ci fără nici un cuvânt di dreptati i-au răpit.

(1)833 avg(us)t 22

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 854/3, f. 2v., concept.

142. 1833 septembrie 8, Poieneştii Străjăscului

Copii

Is(pră)v(nicia) Tutovii

Cătră privighitoriul de ocolu(l) Racovii

Gheorghii Bălan ot sat Vale(a) Cănepii au făcut arătare is(pră)v(niciei) că el fiind cu şădere pi parte(a) mănăstirii Floreştii pi care să şi hrăneşte, acum anul acesta ar fi pus stăpânire samavolnică ban(ul) Săon, pe care parte au vinit şi bordeiu(l) jăl(uito)r(ului), şi el pentru ca să nu fii supus a lucra boerescu(l) în două părţi s-au mutat puţân mai înainte tot pe această moşăi a mănăstirii la un loc ce esti făr(ă) de pricină. Iar dumn(ealui) banu(l) cu cuvânt că i se cuvin zăli de boerescu au trimis om di i-au luat doi boi pi cari i-au şi triimis la moşia Răstoaca în ţânut(ul) Putnii, cu toate că el i-ar fi arat 20 prăjini dumn(ea)lui. Pentru aceasta ţi să scrii ca să mergi acolo şi să faci cunoscut dumisale banului pentru acei boi ci i-au luat sau să dea alţi boi înpotrivă sau în vade de două săptămâni să aducă boii d(u)mnalui. Şi pentru lucrul boerescului şi dreptate de ar ave(a), când i s-ar legiui ace(a) parte prin instanţâile giudecătoreşti urmând a se poveţui din pravila noului aşăzământ la articulul al 50 [le], neputând ceri di la acii ci intră în catigoria acelui pretinsă zâlă de pont, dicât preţul zâlilor precum s-ar hotărî de cătră obştească adunare pentru cum să găsă hrănindu-să pi moşăi străină sau când d(umnealui) ban(ul) nu ar voi (…) acel opştesc aşăzământ să raportueşti is(pră)v(niciei) ca şi ea să-şi facă lucrare(a) sa la nacealstvă.

1833 săp(tem)v(r)ii 8
În sat Poieneştii Străjăscului

Arhivele Naționale Iași, Fond Isprăvnicia ţinutului Vaslui, Tr. 726, Op. 823, 457, f. 2-2v, copie.

EDIȚII: Costin Clit, *Documente huşene*, IV, p. 289, nr. 318.

143. 1833 septembrie 30

Cătră Înalt divanul domnesc Prințipatului Moldavii.

Post(elnicul) Ioan Jora, epitropul m(ănăstirii) Floreștii.

Cu plecăciuni am priimit carte(a) Înaltului divan din 23 acești curgătoari luni săpt(em)vri(e) supt No. 914, prin cari ni să poroncești că Înalt(ul) divan primind otnoșăniia Marei log(o)fițâi a dreptății din nouă aceștii următoari luni, supt N° 7722, cu cuprindiri fiind că di la pricinile următoari întri dumn(ealui) log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu și întri m(ănăstirea) Isfigmenul pentru m(ănăstirea) Floreștii, ci să află în trahtație acelui Divan și că pi di altă parti m(ănăstirea) să găsăști fără legiuiț(i) epitropi, și ca să nu-s(e) pri(ci)nuiască păgubiri poftești log(o)fițâia pi cinstitul divan ca fără di zăbavă să dei hotărâri, și pentru că și eu sânt

unul den epitropi, să viu întru înfățoșari cu toati dovezile ci voi ave(a) în cercetare(a) giudecății, și fiind următor poroncii îndată am șî vinit aice la Eș(i), di când sânt trecuti câtiva zili, și arătându-mă la cinstitul divan în câtiva rânduri, nici un vichil din parte(a) acii mă(năstiri) Sfigmenul nu să vedi. Asămine și în anul trecut iară am fost chemat într-ace(a)stă pricină, și am stătut aice trii luni și mai bini di zile și iarăș nimi nu s-au arătat că este vichil ca să să tahtarisască pricina și să e sfârșit cursul ei, dicât mi s-au pricinuit o zădarnică cheltuială pisti trii mii di lei, și pentru păgubire(a) m(ănăstirii) ci să îngrijăști cinstita log(o)fiții, și că părâ acum nu cunoaști pi acii legiuiț(i) epitropi, cinstitul divan va binivoi a faci cunoscut cinstitii log(o)f(e)ții că mai legiuiț(i) epitropi dicât noi nu pot fi alții; întâi că sântem rânduiț(i) di domnii cu țâdulă domniască; al doile(a), că sântem și ctitori urmaș(i) a cel(o)r ci au zâdit-o această m(ănăstire) și toată dorința și silința avem di a nu să păgubi, dar păgubirile m(ănăstirii) cele mai mari sânt dispri alti părți, fiind sâlnicită a plăti datorii străini ci m(ănăstirea) nu să cunoaști datoari. Pentru cari alergăm ca să o scăpăm di ace(a)stă platâ și nimică nu folosim, dicât numai îndatorindu-o ca să plătească, cari păgubiri m(ănăstirea) îș(i) va căuta di undi dreptate(a) va dao ca să ș(i)-o înplinească, iar eu niavând cu cini mă înfățoșă aice, niarătându-s(e) nimi vichil din parte(a) m(ănăstirii) Sfigmenul, mă rogu să aibu voi(e) să mergu în trebuințăle meli, căci nu pot sta aice în zădar în cheltuială.

1833 săpt(em)v(rie) 30

<ss> Ioan Jora post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 828/10, original.

144. **1833 octombrie 5**

Știut să fii că vinit(ul) moșiil(o)r sfintii m(ănăstiri) Floreștii, adică a moșii Colibașii, ci i să zâci și Strâmtura, cari esti pi apa Bârladului, în țân(u)t(ul) Tutovvii, și parte din Tămășăni, di la țân(u)t(ul) Fălciiului, li-am luat eu în posăsâi de la d(u)m(nea)l(o)r bo(i)erii epitropii sfinti(i) mă(ănăstiri) în trii ani di zâli, adică de la Sfântul Ghiorghii viitor, apr(ilie) în 23 a anului (1)834, și iar păr(ă) la Sfântul Ghiorghii, apr(ilie) în 23, a anului (1)837, cu preț amândouă moșiile, 2600 de lei, adică două mii ș(a)să suti di lei, pi fiești cari an, cari bani pi giumătate să-i răspundu la Sfântul Ghiorghii, și giumătati la Sfântul Dimitrii, și cu ace(a)stă rânduială pi fiești care an să am a răspundi banii păr(ă) la înpliniri di trii ani, și eu să aib a luoa vinit(ul) acestor moșii ci Dumnezău a blagoslovi și să aib a păzî hotărăli moșiil(o)r, ca să nu-s(e) înpresoare dispre megieș(i), păzind și pădure(a) câtă a fi pi parte(a) moșâi(i) din Tămășăni, car(e) nu să tai(e) di cătră nimi. Și pentru că voi fi următor cu plata banil(o)r pi fiești cari an, precum să arată mai sus, urmiazi a me iscălitură.

(1)833 oct(om)v(rie) 5

<ss> Grigori Rizu spat(a)r.

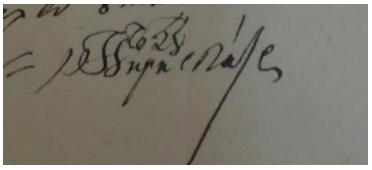

Cinci sute și un leu au dat dum(nea)lui spat(arul) acum înnainte din câștiul Sfântului Gheorghii și înspre știința s-au trecut aice.

1833 oct(ombrie) 5

<ss> Ioan Jora post(elnic).

<Pe verso>: Contract(u)l dum(i)s(ale) spat(arului) Grigori Riz(u) pentru moșâe Colibașii și Tămășănii, a mănăstirii Floreștilor.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 646/26, original.

145. **1833 octombrie 13**

Cătră cinstitu(l) Divan di apilații a Țării de gios.

Post(elnicul) Ioan Jora
Jalubă

Fiind că dum(nea)l(ui) aga Costandin Neculce pren jaluba ci au dat cătră cinstitu(l) Divan arată numulțămiri cu chizășiia me ci am dat pentru posăsării moșiil(o)r m(ănăstirii) Floreștii, ci li-au luat pi viitorii ani de la Sfânt(ul) Ghiorghii a anului (1)834 și păr(ă) la anul (1)837 că nu a-ș(i) ave(a) îndistulă averi înspri plata banil(o)r dum(nealui) ci pritindirisăști de la m(ănăstirea) Floreștii, cu cari bani m(ănăstirea) nu să cunoaști datoari, și dum(nea)l(ui) acești bani ci ceri n-au împrumutat cu dânșii pi m(ănăstire) cu știința ctitoril(o)r pentru vreo trebuință a m(ănăstirii), ci au înprumutat pi arhimandritu(l) Luca, ci au fost rânduit egumen di alti m(ănăstiri) ci n-au avut nici o trebuință cu m(ănăstirea) Floreștii și fără știre a noastră a ctitoril(o)r; și dum(nealui) aga să-ș(i) cei banii di la acel egumen ci să au înprumutat pentru ali sali particularnici interesuri și ca să-ș(i) câșligi (!) și dorita făgăduința a dumn(ealui) de la acel egumen. Pentru aceia o hârti(e) ci am dat din 7 a acești curgătorii luni oct(om)vr(ie) că voi fi sâlitor înspri înplinire(a) acestor bani, pentru pomenire(a) cel(o)r mutați din lume(a) ace(a)sta ctitori va rămâne la o hârtii albă niavând nici la cum tărie ei; și banii ci s-au adunat di cătră cinstitul Divan, protestăluesc în numili înaltului mona(r)h înpăratului Neculai Pavălovici, să stei dipozâtă în cinstitul Divan pără când să va da sfârșit giudecății pentru aceste datorii ci să ceri de la m(ănăstire) cu iscăliturili acelui egumen Luca și cu pecete(a) făcută de dânsu(l), că pecete(a) ci esti arătată pren sineturi nici au fost, nici nu esti a m(ănăstirii), căci m(ănăstirea) peceti n-au avut. Fiind că și exilențâia sa d(omnul) gineral diplin înputernicit pren pridlojăniia ci sloboadi pentru înplinire(a) acestor bani zâci că dacă nu s-au arătat nimi di înpotrivitori, cunoaști sfârșită pricina ace(a)sta, adică curat lămurești că di s-ar fi arătat cineva înpotrivă, n-ar fi slobozit

ace(a) pridlojănii, cari jalubili noastri din înprotrivă a nu plăti ace(a)stă nidre(a)ptă datorii ci să cere de la m(ă)n(ăstire) sânt nicurmati la delă. Și pentru că nu s-au făcut cunoscut exilenții sali ceririli noastri sloboadi pridlojănie ace(a)sta ca să înpliniască banii din viniturile moșiil(o)r măn(ăstirii). Și pentru aceia dar protestăluim în numili înaltului mona(r)h ca banii să stei dipozită pără când să va da hotărâri di către giudecată în urmare(a) dreptății, di undi să-ș(i) cei și dum(nea)l(ui) aga banii di laa cel egumen ci i-au dat sau de la m(ă)n(ăstire), cari nu este datoari a plăti, pentru că la m(ănăstire) nu să vedi nimică făcut di acel egumen cu acii bani, dicât din urmările lui s-au prădat cu totul di au rămas numai zâdiul gul.

1833 oct(om)vr(ie) 13

<ss> Ioan Jora post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 778/24, original.

145a. **1834 ianuarie 3**

Către preotul Macsâm Dumbravă de la bisărica din sat Micești și preotul Ioan Scorțăscu ot Corodești.

La cercetare(a) ce are a să faci di către dum(nea)v(oastră)[1] vornicii de poartă Matei Brăesc(u) și Ștefan Corodesc(u) spre lămurire(a) părțâl(o)r di pi moșia a dum(nealui) pah(a)r(nicului) Costachi Săon la sat(ul) Miceștii, dacă trebuința va ceri di a să puni vreo parti din răzăș(i) spre giurământ, să scrii sv. după cuprindire(a) otnoșă(ni)i cinst(itei) giudecătorii supt No 15 pi acei ci va ceri trebuința și după arătare(a) rânduițil(o)r li veț(i) faci formalnicul giurământ pi cari iscălindu-să după formă veți dao în mâna dumsali rânduițâl(o)r.

<ss> Theodor prot(o)pop.

1834
Ghenar 3.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/17, nr. 1, original.

[1] Așa în text; Probabil a dorit să scrie „dumnealor”.

145b. **1834 ianuarie 9**

Către cinstita prot(oierie) de ținutul Tutovii.

De la preutul Ioan Scorțăscu den sat(ul) Corodeștii, duhov(nic) și satului Miceștii și preutul Macsim ot Miceștii.

În urmare(a) poroncii di mai sus am mersu la satul Miceștii, unde adunați fiind câțiva din răzăși le-am făcut cunoscut cuprindire(a) po(ru)ncii și deodată au dat răspuns că hârtiile nu li sânt aici, ci sânt la vichilul lor la Lupu Capră la Iaș(i) și nici a giura nu vroiescu, decât au arătat prin viu graiu că parte(a) acei Luchiianesi ci

iasti în moșiia Micești se stăpânești de mănăstire(a) Floreștii. Și după cum am dosloșit, după datorii nu lipsim a înștiința.

1834 ghenar 9

Ioan preut Scorțăscu.

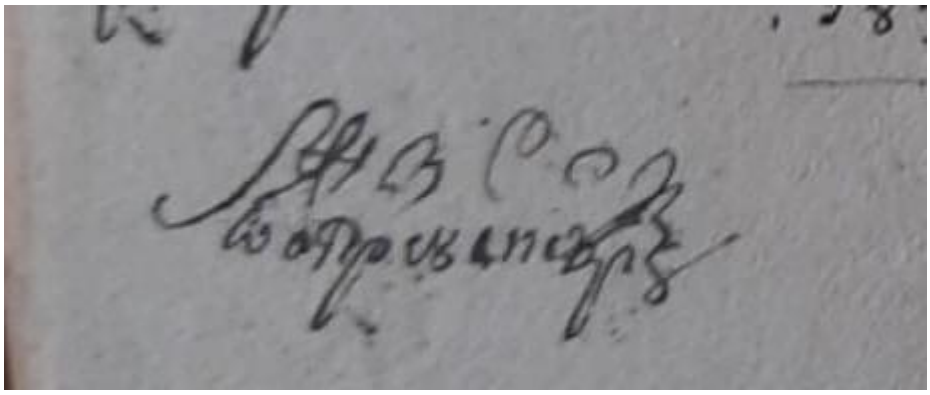

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/17, nr. 2, original.

146. **1834 martie 1**

Cu părintia(s)că drago(s)te mă închin dum(itale) c(u)c(oane) Ioani!

După făgăduința ce am dat (i)eri dum(itale), iată fiind aice alăturata mărturie în care să cuprinde tot adevărul științii mele că măn(ăstirea) Bursucii nici odată n-au avut stăpânire asupra moșii Hrăneștii, fiind driaptă a măn(ăstirii) Floreștil(o)r afierosită către fericiții ctitori, iar eu cu plecăciuni a să însămnez.

A d(umital)i părinti sufletesc și gata slugă.

<ss> Ioasaf arhimandrit.

mart(ie)1

(1)834

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/116, original.

147. **1834 martie 28**

Zapiscă

Canțilerie domnsec(u)lui divan cu cinste faci știut dum(nealui) post(elnicului) Ioan Jora ca mâni giui, mart(ie) 29, la 8 ceasuri evropienești dimineață, să binivoiască a veni la domnesc(ul) divan spre înfățoșare cu ecsarh(ul) Sfântului Munte Aftonu pentru monastire(a) Floreștii.

<ss> Derector ban(ul) Anghelesc(u).

N. 734

1834 mart(ie) 28

<Pe verso-ul filei îndoite>: Cătră cinst(it) du(misal)i post(elnicul) Ioan Jora. / No. 734.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 585 / 41, original.

148. **1834 martie 29**

Zapiscă

Cănțăleriia domnescului divan cu cinste faci cunoscut dumn(ealui) post(elnicului) Ioan Jora ca să binevoiască a veni la divan mâine vineri, mart(ie) 30, la 9 ceasuri evropienești, dimineața, spre înfățoșare cu ecsarhul Sfântului Munte Aftonu, pentru monastire(a) Floreștii, aducând înpreună și toate dovezili ci va fi având cu opis iscălit.

<ss> Derector ban(ul) An(ghelescu).

N. 745.

1834 mart(ie) 29

<Pe verso-ul filei îndoite>: Cătră cinst(it) d(umnea)luii post(elnicul) Ioan Jora. / No. 745.

Arhivele Naționale Iași, 585 / 42, original.

149. **<1834 ante aprilie 23>**

Dum(nea)l(ui) aga Costandin Neculce, fiind însărcinat cu greli datorii și niavând nici un chipu di undi să plătească, să acolisă el di m(ănăstirea) Florești ca să-i plătească 2310 galbini cu cari ar fi înprumutat pi un arhimandritul Luca, cari au fost egumen la ace(a) m(ănăstire) în particularnici trebuințăli sali, și m(ănăstirea) nicunoscându-s(e) datoari a plăti acești bani, noi epitropii și ctitorii acești m(ănăstiri) văzând strâmtorire(a) în care să află d(umnea)l(ui), am socotit ca să-i plătim noi din viniturile moșiil(o)r m(ănăstirii) înspri pominire(a) sufletil(o)r cel(o)r mai dainte răp(o)s(ați) ctitori, însă cu ace(a)stă rânduială să-s(e) plătească banii pii fiișticari an la vadelile ci sânt legati p(r)in condract cu posăsării moșiil(o)r, la fiișticari vade de la Sfânt(ul) Ghiorghie viitor 1834 și la Sfânt(ul) Dimitrii să să răspundă di cătră noi rămășița banil(o)r ci mai rămâni să mai ei păr(ă) la înplinire(a) sumii di 2310 galbini, și să priimim sinetul acelui egumen Luca, cari m(ănăstire) Floreștii să-ș(i) cei dispăgubire(a) sa di la moșâile m(ănăstirea) Sfigmenul, ci să află aice în Moldavviia, di undi s-au rânduit acel egumen, fiind că datoriia m(ănăstirii) era să rândue(a)scă iagumen un om cu purtări buni ca să sporiască avere(a) m(ănăstirii), iar nu să o aducă întru prădăciuni și di istov stângiri a pominirii acelor ci au zâdit-o precum au urmat acesta, și încă pentru ali sali interesuri au înșălat și lume(a) di au luat banicu înprumutări, supt numi că i-au luat în trebuințăli m(ănăstirii), că m(ănăstirea) nici o trebuință di bani n-au avut, având îndistuli viniturili sali pentru trebuința sa. Iar pentru dum(nea)l(ui) aga s-au socotit di cătră

noi ca să i să facă acest agiutor acum diodată ca să scapi di sâlnicili cereri a dum. și pentru că să va urma întocmai cu plata banil(o)r urmiază a noastri iscălituri.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 810/50.

150. **1834 iunie 6**

Divanul apelativ a Țării de Gios

Cătră giudecătoriia Tutovii

Fiind că pricina de giudecată după jăluire(a) exarhil(o)r Sfântului Munte Athonul pentru monastire(a) Floreștii au luoat acum sfârșit prin jurnalul Div(a)nului domnesc închiet la 31 mart(ie) trec(u)t în dreptate(a) numiț(i)lor exarhi, întărindu-să acel jurnal și prin confirmațâia nacealstvii, precum aceasta să cuprinde prin otnoș(ănia) logof(e)ții iustiții din 4 a curgătoarii luni, No. 4445 întru acest div(an), apoi în temeiul numerarisitii otnoș(ănii) să poroncești giud(ecăto)rii în hotărâre(a) Div(anului) domnesc să o aducă întru întocmai înpliniri încât să va pute(a) mai în grabă prin locul competent, și d eurmare să raportuiasc(ă) div(anu)lui.

<ss>
<ss>
<ss>
Derectorul <ss>
Șef secție <ss> Zagore.
Secția I.
No. 1700.
1834 iuni(e) 6.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 854/5, original.

151. **1834 iunie 16**

Această jalobă fiind neîncuviințată și pisti competențiia acestui divanu de a fi priimită să întoarci înnapoi jăl(ui)t(o)riul(u)i fără nici o lucrare.

<ss> Catargi(u).

Cătră cinstit divanul apilativ a Țării de Gios
Post(elnicul) Ioan Jora, epitrop și ctitor sv(intei) m(ă)n(ăstiri) Floreștii

Giud(e)c(ăto)r(ia)a cestui țân(u)t mi-au înfățoșat poroncă a cinstitului divan din 6 a aceștii curgătoari luni, că pricina de giudecată di pi jăluire(a) exarhului Sfântului Munti Athon pentru m(ă)n(ăstirea) Floreștii ar fi luat sfârșit prin jurnalu(l) domnescului divan încheiat la 31 mart(ie) în dreptate(a) numițil(o)r exarhi, întărindu-să și di cătră (...)[1]vă precum să cuprindi pren otnoșiniia cinstitii log(o)f(e)ții a iustiții. Pentru aacesta răspundu cinstitului divan că acel jurnal di cătră diva(nul) domnesc s-au încheet numai pi niști temeiuri putredi pusă înnainti de

exarhi, iar nu di pi celi adivărati dovez(i) ci li-am înfățoșat eu epitrop(ul) și ctitorul m(ănăstirii), vechil a tot ne(a)mul ctitoricesc, cari domnesc divan nici întru băgari di samă nu li-au luat. Întâi, sama cheltu(i)elilor ci s-au urmat cu zâdire(a) m(o)n(astirii) din parte(a) moșilor noștri, hatman(ul) Antiohii Jora și vor(ni)c(ul) Lupu Costachi. Al doile(a), anaforaoa preosfințitului mitropolit întărită cu domniasca peceti, cari însuș mărturisăști că pren înșălăciuni, amăgit fiind di un călugăr, arhemandretu(l) Theodorit, au făcut ace(a)stă închinăciuni, fără să mai întrebi și pi celilanti niamuri ctitoricești, cari viindu-și în cunoștință, văzând greșala ci au făcut, că călugării di acolo nu s-au ținut di legătura condițiil(o)r ci au făcut, și strigare(a) ctitoril(o)r întoarci și pren rugăminti anirisăști ace(a) danii ci au făcut, cerând ca să să disfacă di ace(a) legătură, precum s-au și disfăcut.

Pentru cari, îndată ci va sosî mărie sa vodă, avem să cerim răspunsu di la domnescu(l) divan, cu ci cuvânt ni-au dat dovezili noastri în laturi și au încheet jurnal pi niști netemeinice dovezi în dreptate(a) exarhilor, dintr-a cărora pricină s-au prădat m(ănăstirea) di au rămas numai zâdiu(l) gol și îndatorită cu suti di mii di lei, și di va socoti măriia sa vodă că esti di cuviință să ni să răsăpască driaptă moștenire(a) strămoșil(o)r noștri și să să dei străinil(o)r și niamurili no(a)stri aceli ci au priimit shima monahice(a)scă, ci lăcueu acolo, să rămâi (...)[1]toari p(r)in lumi, numa(i) pentru o greșală a pre sfințâtului mitropolit, căru(i)e i s-au încredințat ace(a)stă sfân(tă) m(ă)n(ăstire) di cătră ctitori ca să o aibă în păstrari, iar nu să o închini, ci ca să fii pentru agiutoriu niamuril(o)r cursă dintr-acii zâditori, cum și pentru alțâi străini ci vor năzui acolo în vremi di nizputințel(o)r, iar nu să o închini la locuri străini; Și precum va socoti înălțâme(a) sa va hotărî, în urmare(a) dreptății vom fi ur(mă)tori că avem bună nădejdi că nu va întuneca dreptati(a) noastri, să e dreptu(l) nostru și să-l de(a) străinilor.

1834 iuni(e) 16

<ss> Ioan Jora post(elnic).

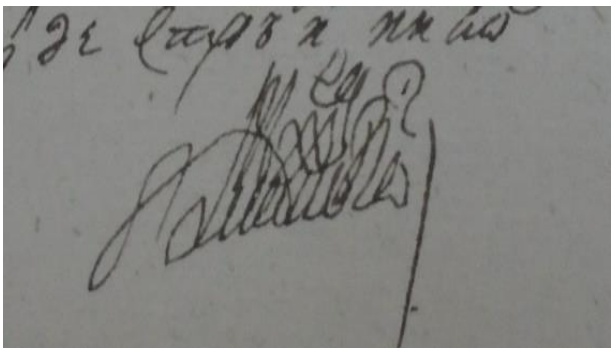

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinst(i)tul(ui) divan di apilații a Țării di Gios; Post(elnicul) Ioan Jora, epitrop și ctitor sv(intei) m(ănăstiri) Floreștii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 778/28, original, difolio.

[1] Ilizibil.

152. **1834 iulie 12**

Pre înălțati doamni

Prin această plecată jalobă a noastră, facim cunoscut înălțâmii voastri pentru mănăstiri(a) noastră Floreștii, ci esti zâdită de răstrăbunul nostru, vor(ni)c(ul) Cărste Ghinovici, de la 7105 <1596 septembrie 1-1597 august 31>, pe cari înzăstrându-o cu țăgani și cu moșăi s-au păstorit de ctitorii urmașii săi 95 de ani, când atunce viind întru dăr(â)mari de putrejuni, fiind durată di lemn, răposații moșii noștri, vor(ni)c(ul) Lupul, ficior vor(ni)c(ului) Gavriliți Costachi, și hat(manul) Antiohii Jora, fiind niam cursu dintr-acel vor(ni)c Cârste Ghenovici, au înnoit pomana strămoș(u)lui său din nou, de când sânt trecuți 142 di ani, precum sama poroș(ni)cului Vasăli Ciute adiverești de sama banilor ci au dat acii 2 ctitori prin mâna lui, ca unul ci era rânduit di cătră de cătră dânșii asupra acii zâdiri di prime(a) bani și altili ci trebu(i)e pentru plata și hrana meștirilor lucrători, până ci au gătit-o; Și așa așăzând egumăn și săbor di călugări s-au păstorit tot di cătră ctitori pără când preosfințitul mitropolit Veniamin s-au făcut episcop la iparhie Huș(u)lui, și atunce unili din niamuri au dat-o în purtare de griji a preosfinții sali, ca să păstorească, făcându-i și scrisoari la mână prin cari îl înputernicesc a o păstori, iar nu a o închina pe la alti locuri streini. După cari apoi preosfinție sa di sâni făcându-să ca un înputernicit pe dreptății celoralanți urmași și ctitori, au închinat-o la Sfântul Munti cu niști condiții cari sângur preosfinție sa le-au descopirit în urmă a fi jâgnitoari sfintii mănăstiri, cari prin anaforaoa preosfinții sali din (1)826 cătră procatohul înălțimii voastri îndestul lămurești, cerând disființari(a) afierosirii. Și totodată înălțâme(a) sa prin întăritura ci au făcut au hotărât a-s(e) dezlega ace(a) afierosâri, după cari și dându-să în socoteala iarăș a ctitoril(o)r, făr(ă) vesti acum am văzut că preosfinție sa iarăș au afierosit-o la locul dintâiu, izgonindu-să maicili ci era(u) așăzati spre petreciri, fiind curgătoari celi mai multi din sângili ctitoril(o)r ci au săvârșit acest dumnezăesc lăcaș, cari ca niște ctitoare s-au și înfățoșat înnainte(a) înălțimii voastre; Și deși eu epitrop(ul) Jora, ci mă găsăsc epitrop și vechil din parte(a) tuturor niamuril(o)r, la trecutul apr(ilie) m-am înfățișăt cu jalobă la domnescul divan, arătând că am găsit actul g(os)pod în această pricină, îmi întoarci însă ace(a) jalobă înnapoi, arătându-mi-să că au apucat a încheia jurnal. Pentru cari plecați ne înfățoșăm înălțimii voastri și ne rugăm ca să vă milostiviți a lua în băgari de samă asuprire(a) făcută sfintei mănăstiri, și potrivit cu hotărâre(a) procatohului înălțâmii voastri, să hotărâți domnești a lua în debatații pricina și să puneți în cumpăna înțălepciunii di au putut preosfinție, ci să vedi a fi numai cu niamurili preosfinții sali dintr-un mădulariu, numai sângur din atâția urmași a acelor ctitori, ca să înstreinezi lucrul pe cari n-au fost, nici esti singur stăpân; pentru că și mai în dreptati am pute(a) credi că ar fi ca un chiriiarhu să dănuească lucru(l) ci esti a sfintii mitropolii sau lucrul ci ar fi părințăsc numai al preosfinții sali, iar nu lucru strein. Și de vremi că lucrul strămoșilor noștri îl vidim în primejdii a să prăpădi și saracili maici nemernicind încoaci și încole. Apoi noi îndrăznim a ruga pe înălțime(a) voastră cari să-s(e) înființăzi stăpânire așa precum di suti di ani au urmat în privighere(a) epitropilor sau a ni-s(e) da moșiili (…) în stăpânire(a) noastră a neamuril(o)r cu toati că tot lucrul ci să afierosăști la lăcaș dumnezăesc nu să mai

poati întoarci, dar apoi fiind că preosfinție sa n-au putut a-s(e) faci stăpân pe lucru(l) ci n-au fost a preosfinții sali și pe câtă dreptati au socotit că ari di a înstrăina lucrul, pi atâta și noi a-l ceri la noi. Iar întru de a rămâne așa precum ctitorii au rânduit, nădăjduim a credi că înălțime(a) voastră ca un drept domn, părinti și stăpân, veți hotărî ca nu maicili cursă din ctitori să-s(e) izgoniască drept lucrul lor și să-s(e) de(a) streinilor ~~nu credim că să va găsî de cuvi(i)ință în urmari(a) dreptății di către înălțime(a) voastră~~.

1834 iuli(e) 12

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/151, concept (?), f. 1-1v.

---

[1]rălili.

153. **<1834 iulie 12>**

Prin această plecată jalobă a noastră facim cunoscut înălțimii voastri pentru mănăstire(a) Floreștii ci esti zâdită de străbunul nostru vor(ni)c(ul) Cărste Ghinovici de la 7105 <1596 septembrie 1-1597 august 31>, pe cari înzăstrându-o cu țâgani și moșii s-au păstorit di către ctitorii urmașii săi 95 ani, când atunci viind întru dărmari de putrejuni fiind durată durată de lemn, răposații moșâi noștri vor(ni)c(ul) Lupul, ficior vor(ni)c(ului) Gavriliți Costachi și hat(manul) Antiohi Jora, fiind niam cursu dintr-acel vor(ni)c Cărste Ghinovici, au înnoit pomana strămoș(o)lui lor din nou zâdindu-o di piatră cu a lor cheltuială precum să vedi și astăzi, de când sânt trecuți 142 di ani, precum sama poroș(ni)c(u)lui Vasâli Ciute adiverești di sama banilor ci au dat acii 2 ctitori prin mâna lui, ca unu(l) ci era rânduit di către dânșii asupra acei zâdiri de primi banii și altili ci trebu(i)e pentru plata și hrana meșteril(o)r lucrători până ci au gătit-o. Și așa așăzând egumen și săbor de călugări s-au păstorit tot de către ctitori pără când preosfințitul mitropolit Veniamin s-au făcut episcop la eparhie Huș(u)lui și atunce unili din niamuri au dat-o în putere(a) de griji a preosfințâi sale, ca să o păstoriască făcându-i șâ scrisoari la mână prin cari îl înputernicesc a o păstori, iar nu a o închina pe la alti locuri streini. După cari apoi preosfinție sa di sâni făcându-să ca un înputernicit pe dreptății celoralanți urmași și ctitori, au închinat-o la Sfântul Munti cu niști condiții, cari sângur preosfinție sa li-au discoperit în urmă a fi jâgnitoari sfintii mănăstiri, cari prin anaforaoa preosfinții sali din (1)826 către procatohul înălțimii voastri îndestul lămurești cerând disființare(a) afierosârii sali, și totodată înălțime(a) sa prin întăritura ce au făcut au hotărât a s(e) dezlega ace(a) afi(e)rosâri, după cari și dându-să în socotiala iarăș(i) a ctitorilor, fără vesti acum am văzut că preosfinție sa iarăș(i) au afi(e)rosât-o la locul dintâiu izgonindu-să maicili ci era(u) așăzati spre petreciri fiind curgătoari cele mai multi din sângili ctitorilor ci au săvârșit acest sfânt lăcaș. Și deși eu, post(elnicul) Jora, ci mă găsăsc epitrop și vechil din parte(a) a tuturor niamuril(o)r la trecutul an m-am înfățoșat cu jalobă la domnescul divan, arătând că am găsit actul g(os)pod în această pricină, îmi întoarci însă ace(a) jalobă îndărăpt arătându-mi-să că au apucat a încheia jurnal. Pentru cari plecați ne înfățoșăm înălțimii voastri și ne rugăm ca să vă milostiviți a lua în bagari de samă asuprire(a) făcută sfintii mănăstiri, și potrivit

cu hotărâre(a) procatohului înălțâmii voastri să hotărâți domnești a lua în debatații pricina și să puniți în cumpăna înțălepciunii di au putut preosfinție sa ci să vedi a fi cu niamurili preosfinții sali dintr-un mădular numai sângur din atâț(i)a urmași a acelor ctitori, ca să înstreinezi lucrul pe cari n-au fost nici esti sângur stăpân, pentru că mai în dreptati am pute credi că ar fi ca un chiriarhu să dănuiască lucrul ce esti a sfintii mitropolii sau lucrul părințăsc ci ar fi a preosfinții sali. Și de vremi că lucrul strămoșilor noștri îl videm în primejdii a să prăpădi și saracili maici nemernicind încoaci și încole, apoi noi îndrăznim a ruga pe înălțime(a) voastră ca ori să-s(ă) înființizi stăpânire așa precum de sumi di ani au urmat în privighere(a) epitropilor sau a ni-s(e) da moșiile și țâganii în stăpânire(a) noastră a niamuril(o)r cu toati că tot lucrul ci să afi(e)rosăști la lăcaș dumnezăesc nu să mai poati întoarci, dar apoi fiind că preosfinție sa n-au putut a si faci stăpân pe lucrul ci n-au fost al preosfinții sali, pe câtă dreptati au socotit că ari di a înstreina lucrul, pe atâta și noi al ceri la noi. Iar dintru de a rămâne așa precum ctitorii au rânduit, nădăjduim a credi că înălțâmi(a) voastră ca un drept domn, părinti și stăpân, veți hotărî ca maicili cursă din ctitori să nu să izgoniască din drept lucrul lor și să-s(e) dei streinelor precum credim că va găsî de cuviinți în urmare(a) dreptății di cătră înălțâme(a) voastră la această vădită strâmbătati.

A înălțimii voastri pre plecati slugi.
<ss> Ioan Jora post(elnic).
<ss> comisul Codrianu.
<ss> Iorgu Costachi.
<Alte iscălituri>.

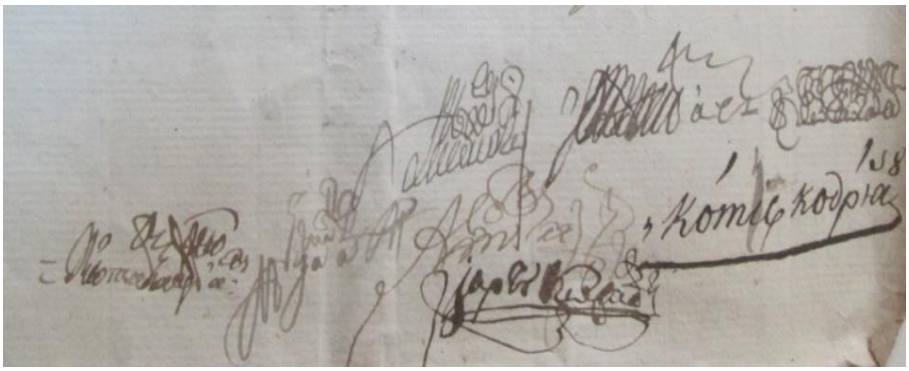

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 162 / 27, original.

154. **<1834 iulie 12>**

Pre înălțati doamni

Cu plecate smerenii jăluim înălțâmii voastri, că noi fiind niam cursu din cii adivărați ctitori ci au zădit sfânta mănăstiri Floreștii, cari mănăstiri preosfinție sa părintili mitropolitul și cu alti niamuri a preosfinții sali, carili sânt niam cursu dintru a opta parti den giumătati de ctitorie din parte(a) vor(ni)c(u)lui Cărste Ghinovici, ci

au fost cel întâi zâditor acestui sfânt lăcaș, ci diodată atunci o făcusă di lemn; fără să mai întrebi pi celelanti niamuri cursă den zâditorii acestui sfânt lăcaș, vor(ni)cul și hatman(ul) Antioh Jora, cari la 7200 <1691 septembrie 1-1692 august 31> au zidit-o de piatră precum să vedi păr(ă) astăzi, au închinat-o la Sfânt(ul) Munti Athon(u)lui, carili văzând în urmă rărili[1] urmări a egumenilor ci era(u) rânduiți din parte(a) aceia, prădăciune și răsăpiri(a) mănăstirii, decât rămăsăs(e) numai zâdiul gol, au venit întru căinți, și văzând și strigare(a) celoralanti niamuri, sângur preasfințâe sa prin anafora către mărie sa domnul Sturza vodă întoarci și faci rugăminti ca să-s(e) dizlegi din ace(a) legătură a afirosârii ~~precum~~ și mănăstire(a) să fie pentru lăcuință de maici, precum acee(a)ș(i) anafora di(m) 1826 adiverești. Și luminatul domn, după cerire(a) preosfinții sale și după strâgare(a) celoralanți ctitori, întărești cu pecete(a) și iscălitura mării sale, și pi acel temeiu ne rădică pe noi de pe la mănăstirili ci ne aflam lăcuind, pe aceli ce sântem cursă din neamul ctitoresc, și ni-au adus di ni-au statornicit la vecini la (a) noastră moșteniri rămasă de la părinții, moșii și strămoșii noștri; undi viind am găsit numai zidiul gol, și cu munca noastră am adunat celi trebuincioas(e) pentru hrana de toati zili(le), cari unul Dumnezău știi în ci strâmtoriri de lipsi ne aflăm și acum, având numai o moșâoară pentru hrana noastră, pe cari esti mănăstire(a); iar celelanti moșii a mănăstirii sânt toati vânduti înspre plata datorii ci au făcut egumen(ul) ci au fost la această mănăstiri. Dar cu toată strâmtorire(a) di lipsi ci pitrecem, ne mângâ(i)em că avem un loc de lăcaș, de undi diodată ni-am văzut zvârliti cu poroncili isprăv(ni)ci(ei) să (i)eșim din mănăstire afară; Cu ce dreptăți și cu ci pravili divanu(l) domnesc au încheet această socotinți, pe noi cili dripti niamuri cursă din zâditorii ctitori să ne de(a) afară din casa moștinirii moșilor și a strămoșilor noștri ca să umblăm nemernicind p(r)en lumi cu traista di-au mări, și în locul nostru să statornicească pe cii streini, nu știm.

Pentru aceasta cu lacrămi ne rugăm înălțâmii voastri ca unui drept domn și obștesc părinti, să privești cu ochiul cel milostiv asupra dreptății noastri și cu milostiviri să poroncești să nu fim înstrăinati di driaptă moștenire(a) noastră, undi sântem păr(ă) acum adunati număr di 70 și mai bini di maici. Cinstită dreptati ne înputernicești a ne statornici mai mult pe noi în lăcașurili strămoșăști, dicât pe cii streini, și va rămâne o vecinică pomeniri pentru tot niamul înălțâmii voastri.

Pre plecati și smeriti rugătoari către Dumnezău,

Monahie Xenie Cuza, starița, monahie Elisaveta Micliasca, monahie Epracsâe Cuza, monahie Elisaveta Sturza și cu tot săbor(ul).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 353/151, concept (?), f. 2-2v.

155. **1834 iulie 20**

Logofețăia dreptăți(i) a Prințipatului Moldavvii
Secția 2[le].
No. 4942.
1834 iuli(e) 20 zâli.

Înalt Preosfinți sale chirio chir Veniamin, mitropolitu al Moldavii.

La adresul înalt preosfinți voastri supt No. 258 în pricina mănăstirii Floreștii, Logofeția cu căzuta supunire ari cinste a vă înștiința că apelația pomenitii pricini deși este slobodă la viitoriul domn, însă hotărâre(a) Divan(ului) domnesc având comfirmația iscălită de vițiprezâdentu(l) care s-au înpărtășit în copie pe lângă adres cu No. 4691, cere aducere(a) acum întru înplinire în temeiul opștești legi ce sânt statornicite și nici cum ace(a) apelați poate opri și lucrare(a) celor hotărâte.

După cari veți binevoi înalt preosfinția voastră a slobozi poronca cerșută prin pomenitul adres supt No. 4691.

În lipsa dum(i)sali înplinitorului datoriei de vel log(o)f(ă)t.

Director Depart(ament) <ss>.

Secretar de secții <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 2, original.

156. **1834 august 1**

Cu prea plecate metanii închinându-mă gânditoriu sărut blagoslovitoarele înalt preaosf(inției) v(oastre)!

Fiind că pentru păcatele mele, soborașul neputincioasăl(o)r monahii, ce cu blagoslovenie înalt preaosf(inției) v(oastre) sânt adunate la această monastire Floreștii să turbură iarăș cu strămutare din loc.

La care întâmplare, de datorie era pentru mine ca unii bătrâne a aceștii adunări a alerga și a mă aține păn(ă) ce iarăș(i) le-aș videa statornicite cu liniște. Dar fiind că tocma acum mă aflu bolnavă și cu totul neputincioasă a umbla, triimit din partea me și a tot soborașului pe monahiile Eupraxie, soru-mea și Asinefta. Prin care cu lacrămile tuturora, rugăm îndurarea înalt preosf(inției) v(oastre), și nu atât de năzuința noastră, precât de fireasca bunătate, îndemnându-vă și cu aceasta înpreună aducându-vă aminte că încă dintru început sântem plecate supt ocrotirea și purtarea de grijă a înalt preaosf(inției) v(oastre), să te milostivești a lua pentru noi îngrijire părintească. Și de să poate să iconomisâți a rămâne statornice tot aice unde ne aflăm, căci știut vă iaste că cu strămutarea din Varatic, toate am pierdut chiliile ce am avut.

Iar dacă nici cum nu se va putea aceasta, apoi să nu te înduri a ne lăsa înprăștiete p(r)in lume, ci să binevoiți a ni să da în loc monastirea lui Adam, care să socotește îndestulă spre a ne încăpe pe toate, că aceasta stă numai întru însuș(i) a înalt preaosf(inției) v(oastre) putere și vă va fi nemuritoare pomenirea.

Și înpreună cu aceste(a), mă rog ca să pui la cale și pentru banii cu care mă aflu datoare pe la unii și alții, fiind că în loc și înprotivă rămâne de la noi un mare sporiu, atât în lucruri de a casei, cum și în vite. Asămine și pentru producturi, mă rog să să pu(i)e la cale, fiind făcute cu strădanie noastră, ca să fim înpărtășite de ostenelile noastre.

Fiind că sânt a înalt preasf(inției) v(oastre) prea plecată și supusă.

<ss> Xeniia shimonah(ie) Cuza.
(1)834 avg(u)st 1.

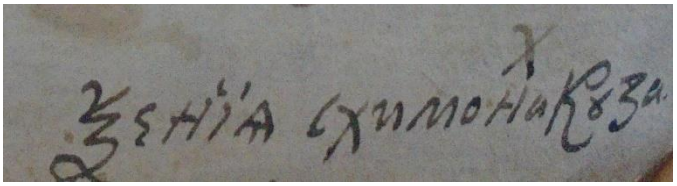

<Pe verso>: Înalt preaosfințitului și mult milostivului nostru stăpân, chirio chirio Veniamin, mitropolit Sucevii și Moldaviei, cu adâncă smerenie. La orașul Iașii.

Pentru nestrămutarea maicil(o)r de la mon(astirea) Floreștii, după carele s-au făcut anafora prea înălțatului domn.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 2, original.

157. **1834 august 9, Iași**

Logofeția mare a dreptății.
Secția II.
N. 889.
Anul 1834 avgust 9 zile.
Iași.

Cătră înalt preosfințitul mitropolit.

Hotărârea Domnescului divan închiiată la 31 a trecutei luni mart(ie) în întregul complect cuprinzătoare între altile ca monastirea Floreștii să să întoarcă înapoi în stăpâniria monastirii Esfigmenul din Sfântul Mu(n)ti Athonul, undi esti închinată înpreună cu toate averile și veniturile ei de la 1828, și totodată fără nici o prelungiri să plătiască ecsarhii Muntelui Athonului și toate binalile sau zâdirile și înbunătățările ci vor fi apucat a faci maicile în vremea cât au stătut iale în monastire, după driaptă și legiuită prețăluire ci să va face. Prin anafora cu No 223 supuindu-să și pre înălțatului domnu, au urmat la 27 a trecutei luni iuli(e) hotărâre(a) mării sale întărind pomenita giudecată a Divanului domnescu, cu aceasta ca strămutării soborului maicelor aflătoare la Florești să li să dei termin păn(ă) la viitoriul Sfântului Gheorghie 1835, păn(ă) la care vremi înalt preosfințiia voastră să închipuiț(i) pentru aceli maice o încăperi di lăcuință.

Așadar, Logofeția cu căzutul respect ari cinste a înpărtăși înalt preosfințăil(o)r voastre hotărârea preînălțatului domnu.

Îndeplinitor datoriil(o)r de vel log(o)f(ă)t <ss> Lupul Balș vor(ni)c.

Secretar de secții <ss> Beldiman.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 4, original.

157a. **1834 septembrie 1**

Prin aceasta facu cunoscut supt însuși iscălitura me în putere(a) vechilimeli(i) din (1)810 ci am de la ai mei răzăși di Miceștii, că pentru parte(a) de moșiie ci ari d(umnealu)i pah(a)r(ni)cu(l) Costachi Săon în acestu hotar di pi strămoși(i) dum(i)s(ale) Săonești, m-am învoit cu dum(i)s(ale) ca să scoată parte(a) de loc ci este înpresurată di Floreștii, după documenturi înpotriva părțâi dum(i)s(ale). Și pe noi răzăși(i) daru nemică să nu ne supere întru ceia ci astăz(i) ne găsâm stăpânind, cum nici noi nu avem a-l supăra pe d(umi)s(ale) cu cerire de a intra părtaș(i) în ace(a) parte ci va scoati de la Florești, fiind că aceai îi dreaptă parte a strămoșii dum(i)s(ale) și (…) au înprotivi cheltu(i)elilor ci va faci.

Pentru care am dat dum(i)s(ale) și vechilimeu(a) ace, anul 810, și am iscălit, rugând și pe giudecătoriia de a u încredința.

1834 săpt(emvrie) 1

<ss> Mateiu Go(n)țu.

Această învoeală rugat fiind de iscălitul mai sus Gonțu am scris-o cu a sa priimire și am iscălitu.

<ss> Iancu Vulcer (?).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/19

158. **1834 octombrie 30**

Cu mila lui Dumnezeu Noi Mihail Grigoriu Sturza domn Țării Moldavei.

Fiind că monastiria Floreștii din ținutul Tutovii unde s-au fost lăcuit săborul di călugărițe după hotărâre(a) domnescului divan din 1834, martie 31, întărită și cu hrisovul domnii noastre din 30 a curgătoarii luni, supt No. 13, înpreună și cu toati averile ci s-au întors iarăș în vecinica stăpânire a mănăstirii Esfigmenului din Sfântul Munte Avon, undi este închinată de cătră familia bo(i)eriască Costăchești prin dania din 1806. Apoi în privire(a) unii asămine prifaceri a proprietății mănăstirii Floreștii, preosfințitul mitropolit spre nedesființare(a) soborului călugăriților prin anaforaoa din 18 a trecutii luni sept(em)v(rie) supt No. 375 ni-au făcut cunoscut că întru neputință de a să muta acele călugăriț(e) la mănăstire(a) Varaticului pi din câte din iale au (i)eșit din Varatic și s-au așezat la Florești, ș-au vândut chiliile lor, iar pi di alta că acolo la Florești sau mai înmulțât soborul lor, au găsit de cuviință a să da acelui sobor de călugăriț(e) mănăstiria numită a lui Adam din ținutul Covârluiului, unde să cinstești hramul Adormirii Maicii Domnului, cu toati moșiile și veniturile ei, spre statornica lăcuință acelui sobor de călugărițI și a următorilor lor acolo, cari să fie tot supt a mitropoliei povățuire; și rânduire(a) stariților, după trecire(a) din viiață ishimonahiei Exeniia Cuza, să să facă prin a lor alegire din soborul lor. Iar părinții călugări cari până acum au lăcuit în ace(a)

monastire a lui Adam, să să mute la altă monastire, unde să va găsi de închipuire pentru dânșii, rămâind acolo numai un shivnic anumi Veniamin, fiind barbat încuviințat și dohovnic.

Drept aceia domniia me(a) încuviințând socotința preosfințitului mitropolit prin anaforaoa aceasta ca o faptă bună și plăcută lui Dumnezeu, prin acest hrisov cu a noastră iscălitură și pecete întărim vecinica și nestrămutata urmari ca în monastiria numită a lui Adam să fie lăcuit săbor de călugăriți ci s-au aflat până acum la monastire(a) Floreștii, supt toată ascultare(a) și povățuire(a) mitropoliei după canoanile sfintii bisărici a răsăritului, și veniturile averilor acestui lacaș a lui Adam să fie pentru înlesnire(a) ținerii și hrana acelui sobor de călugăriți. Scrisu-s-au hrisovul acesta la scaunul domniei noastre în orașul Iașii în anul dintâi a domniei noastre .

1834 luna octomvrie 30 zile.

N° 14

Mihai Sturza v(oie)v(o)d <m. p.>

No. 920

(…)

Secretar de secții a departamentului iustiții <ss> Ioan Beldiman.

S-au trecut de mine în condica hrisoavel(o)r. <ss> Costachi Anghel.

<Pe versou-l filei a doua>: Hrisovu(l) pentru trecerea unor călugărițe de la m(ănăsti)rea Floreștii la m(ănăsti)rea Adamul sub ascultarea Mitropoliei. / Pach(etul) No. 58 al M(ănăsti)rii Bogdana. / 1834 octombrie 30.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Bogdana, LVIII / 1, original.

158a. **1834 noiembrie 6**

Copii di jurnal

În numili preînălțatului d(om)n Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d, stăpânitoriu Prințipatului Moldavviei.

Anul 1834 luna no(i)emvr(ie) 6 zile.

Divanul apelativ a Țării de Gios întru înfățoșare în presudtviia sa a jăl(uito)r(ului), dum(i)s(a)l(e) pah(a)r(nicul) Costachi Sion prin vechil, fratile său, sărd(a)r(ul) Toader Sion, cu răzășii de moșiia Miceștii de la țân(u)t(ul) Tutovei, iarăș prin vechili(i) Lupu Capră, Toader Nicoară, bez altul al 3[le], diiaconu(l) Nechita Epuri, care nu s-au înfățoșat, arătând pentru dânsul acei doi că ar fi bolnav, tratarisând apelarisita la el de la giud(e)c(ăto)ri(a) Tutovei dellă următoare după pretenția celui întâi asupra acelor de pre urmă pentru înpărtășirea ce i s-ar cuveni din trupul numitei moșii au găsit următoarile înpregiurări:

1[iu]. Jăl(uito)r(ul) pah(a)r(nic) Sion prin jalba ce au dat Divanului giudecătoresc la 1831 iuli(e) 22, au arătat că în hotarul pomenitei moșii de pe strămoașa Gafița Săoniasă, fata Lucănesii, care au ținut-o Săon Coșăscu, după izvodul de înpărțală din anii 7235 <1727> iuli(e) 12 are parte, dar câtă nu să

lămurește, însă printr-o hotarnică a dum(isa)l(e) post(elnicul) Ioan Jora din 1812 să cuprinde că măn(ăsti)r(ea) Floreștii ar fi înpresurat 856 stânj(e)ni a răzășil(o)r lipsiț(i) de la fața locului, din care răzăș(i) lipsăște numai tatăl dum(i)s(ale), au fost de nu s-au întâmplat la hotărât. Pentru care au cerut ca să-s(e) cercetezi și câtă parte să va dovedi a niamului dum(i)s(ale) stăpânindu-să sau de răzăș(i) sau de măn(ă)s(tire) să i să dei în stăpânire. Asupra cării jalbe urmiazi rezoluțiia a vel log(o)f(ă)t(u)lui din aceiaș(i) vreme în această cuprindire, jăl(uito)r(ul) dovedind că au avut el sau neamurile sale stăpânire în numita moșie, va păși divanul cătră lucrare(a) cuviincioasă, iar în lipsă de asămine dovezi nu să poate face nici o lucrare în o asemine învechită pricină.

Apoi la 2 no(i)emvr(ie) a trecutului an 1833 jăl(uito)r(ul) adăogând jalba cătră acest divan cu cerire că așa precum după obiceiul pământului înpresurare(a) nu are hotar, să i să dei în stăpânire parte(a) cuvenită neamului dum(i)s(ale). Cu poronca divanului de supt No 1965, s-au triimes giud(e)c(ăto)r(iei) copie de pe aceiaș(i) jalbă, scriindu-să ca după enstrucții să dei curs pricinei.

2[le]. Arătata giud(e)c(ăto)ri(e) ci No 5140 făcând chiemare răzășil(o)r spre înfățoșare, la 3 ghen(a)r a curgătoriului an, cu No 15, în urmaria jalbii jăl(uito)r(ului) au rânduit pe vornicii de poartă Mateiu Brăescu și Ștefan Corodescul ca să urmezi cercetare la fața locului unde spre lămurire(a) a tot adivărului să supui formalnicului giurământ pe Mateiu Gonța i Costandin Huiudiu (?), și pe alți bătrâni, care rânduiți prin înștiințare arată că însuș răzășii au arătat că Lucăniasă, pe care o ceri dum(nea)l(ui) Sion, este una din 4 bătrâni ce umblă moșiia și că partea (…) s-ar fi dând pe trei părț(i), din care două, și anume Ioan Surtă și Toader Limbov sânt dănuiți la măn(ă)s(tirea) Floreștii, iar al triile(a), adică Săoniasă, strămoașa dum(i)s(a)le pah(a)r(nicului) nu este nici dănută, nici vândută, căruia i să cuvine o a triia parte din bătrânul Lucăniasă, și că acest bătrân ar fi înpresurat de măn(ă)s(tirea) Floreștii.

După care apoi la 6 fevr(uarie) cu No 767, giud(e)c(ăto)ri(a) făcând chiemare pârâților răzăș(i) ca în vade de 10 zile să s(e) înfățoșăzi în giudecată, ei nici după aciastă al doile(a) chiemare n-au urmat a să înfățoșa. Așadar giud(e)c(ăto)ri(a) pe cuprindere(a) art(i)c(olului) 307 din reglement au luoat pricina în tratații și prin jurnal închei a sa socotință, că așa precum între răzăș(i) paragrafii nu este și nici însuș răzășii nu tăgădu(i)esc pe strămoașa lui Săon, apoi jăl(uito)r(ul) să-ș(i) treacă a patra parte din tot trupul numitei moșii, rămâind dar răzăși(i) a scoate de la zisa măn(ă)s(tire) Floreștii 856 stânj(e)ni ci din mărturiia dum(nealui) post(elnicului) Jora din 1812 să vedi că i-au înpresurat ca unii ce au fost datori ca niște localnici a sta pentru drept lucru lor.

3[le]. În acestu jurnal a giud(e)c(ăto)ri(ei) Săon iscălind mulțămire, iar răzășii nici într-un chip, della s-au pridstavlisit în apelații divanului și raportul giud(e)c(ăto)ri(ei) (…) în cuprindire că răzășii n-au vroit nicidecum a iscăli în pomenitul jurnal.

Apoi în urmare(a) stăruiril(o)r jăl(uito)r(ului) făcându-să pârâțil(o)r chiemări de a veni întru înfățoșare, la 10 săptem(vrie) s-au priimit jalbă de la dum(i)s(ale) Sion în arătare că pricina au luoat sfârșit prin învoiala săvârșită cu Matei Gonța, vechilul răzășil(o)r, pe care alăturându-o înpreună cu dovezile date de răzăș(i), au cerut îndestulare. După care jalbă docladarisindu-să divanului în

cuprindere că pomenitul Gonța nu are nici o înputernicire de la răzăș(i) pentru săvârșire de învoială și că cu raportul giud(e)c(ăto)ri(ei) s-au priimit înscrisul răzășil(o)r prin care să îndatoresc a veni în giudecata divanului.

Divanul au închiet rezoluții în cuprindere că învoiala ci înfățoșează dumn(ealui) Sion nu poate nici cum a să luoa în vreo băgare de samă după ce la dătătoriul învo(i)elii nu să vedi vreo înputernicire într-o asămine din parte(a) răzășil(o)r, mai ales că de la răzăș(i) este și rospiscă din urmă cu cuprindire că s-au pornit a veni întru înfățoșare.

Deci, dar învoiala pomenită înpreună cu hârtiile înfățoșate de dum(i)s(ale) Săon să i să întoarcă înnapoi ca fără nici un temeiu, rămâind a-ș luoa pricina curs prin tratație divanului întru înfățoșare îmbil(o)r părț(i), după care în urmă viind și vechilii răzășil(o)r mai sus pomeniți. Astăzi s-au înfățoșat în presudstviia divanului îmbile părț(i) precum mai sus să arată, unde vechilul jăl(uito)r(ului) cu opis au înfățoșat următoarele:

1[iu]. O copie încredințată de isprăv(ni)ci(a) Tutovei la 1827 apr(ilie) 18, de pe altă copie adiverită la (1)812 mai 4 de cătr(ă) post(elnicul) Jora de pe un izvod de niamuri din 7235 <1727> iuli(e) 12, în cari pe lângă altile să arată că moșiia Micești să înparte în 4 bătrâni, din care unul este Lucăneasa, fata Ștefului, cu trii fii, și anume Ioan Surtă, Săoniasă, ce au ținut-o Săon Coșăscul, și Zoicoai, ci au ținut-o Zoica.

Al 2[le]. Vechilemeoa răzășil(o)r de Micești din (1)810 avg(us)t 1 cuprinzătoare că spre scoatere(a) înpresurării ci pătimăsc de către măn(ă)s(tirea) Floreștii au însărcinat vechil pe răzășul lor Măteiu Gonța, căruia pentru ostenială să i s(e) de(a) 300 stânj(e)ni din locul înpresurat, însă 200 câmp și 100 codru.

Al 3[le]. Mărturiia dum(i)s(ale) post(elnicului) Ioan Jora din 1812 mai 5 / atunce pah(a)r(nic) / cuprinzătoare că după poronca divanului mergând la fața locului au aflat că măn(ă)s(tirea) Floreștii cu două părț(i) ce are danie din bătrânul Lucăneasă au înpresurat din părțile răzășil(o)r de Micești 856 stâ(n)j(e)ni.

Al 4[le]. Copie adiverită de isprăv(ni)ci(a) Tutovei di pi jalba lui Mătei Gonța cu alți răzăș(i) din 1812 decemvr(ie) 21, prin carile după mărturiia de mai sus cer îndestulare cu stânj(e)ni(i) ci li s-au înpresurat, în dosul căriia urmeazi carte g(os)pod către isprăv(ni)ci(e) să cercetezi și să pu(i)e la cale.

Al 5[le]. Tij copie adiverită di pe jalba numitului de mai sus din 1814 no(i)emvr(ie) 27, tot în pricina cu măn(ă)s(tirea) pentru însămnații stânj(e)ni cu în dos poroncă g(os)pod către dum(i)s(ale) post(elnicul) Jora și post(elnicul) Iordachi Giurge ca să cercetezi.

Al 6[le]. Jaluba fraților(o)r Săonești din 1824 apr(ilie) 10, prin carile arătând că parte(a) ci au în hotarul Micești di pi Gafița Săoniasă să înpresoară de către răzăș(i) și măn(ă)s(tirea) Floreștii. Au cerut a să rândui pe dum(i)s(ale) post(elnicul) Jora și post(elnicul) Gavril Iamandi spre a li-o alege și a li-o hotărî prin stâlpire de p(i)etri. În dosul căriia urmeazi poroncă către cerșuți din (1)824 mai 7 ca să urmezi hotărâtura după rânduială.

Al 7[le]. Răvașul isprăv(ni)ci(ei) Tutovei din (1)826 mai 18 către răzășii de moșiea Micești și Obârșănii ca la 25 a acei luni să meargă la isprăv(ni)ci(e) spre înfățoșare dum(i)s(ale) pah(a)r(nicul) Săon.

Al 8[le]. Răvașul isprăv(ni)ci(ei) tot din acel an iuni(e) 25 către polc(o)v(nicul) Gheorghi Obreja și căp(i)t(a)nu(l) Neculai Gher(ghe)escul[1] ca să săcfestruiască iazul, moara, orânda și codrul de pe moșiia Micești și să le dei în sama vechilului jăl(uito)r(ului) pără când să va cerceta pricina, iar pe răzăș(i) la 25 iuli(e) să i să triimată la isprăv(ni)ci(e).

Al 9[le]. Tij răvașul isprăv(ni)ci(ei) din (1)826 iuli(e) către unul din rânduiții de mai sus și anume Gherghescul poftorindu-s ca să săcfestruiască moșiea, în dosul căriia urmeazi înștiințare(a) rânduitului că cu priimirea dum(i)s(ale) Săon după rugăminte(a) răzășil(o)r li s-au însămnat vade la 25 iuli(e) ca să m(e)argă spre înfățoșare.

Al 10[le]. Jalba dum(i)s(ale) păh(a)r(nicului) Sion cu cerire ca să rândui pe dumn(ealui) banu(l) Chirica Stămati să cercetezi pricina și să-i dei în stăpânire parte(a) ce i să va cuveni, în dosul căriia urmeazi carte g(os)pod din (1)827 dechemvr(ie) 8, către cerșut ca să aleagă parte(a) jăl(uito)r(ului).

Al 11[le]. Răvașul protopopului de țân(u)t(u)l către preotul Macsâm de la biserica din satul Micești și preotul Ioan Scorțăscu ot Corodești ca la cercetare(a) rânduițil(o)r de către giud(e)c(ăto)r(iei) vornicii de poartă să săpui giurământului pi acei ce va ceri trebuința, în dosul căriia urmeazi răspunsul numițil(o)r preoț(i) că răzășii au dat răspuns că hârtiile le sânt la vechilii lor aice la Eș și a giura nu vro(i)esc, arătând că parte(a) Lucănesăi să stăpânești de către măn(ăstirea) Floreștii.

Al 12[le]. Scrisoare(a) lui Mateiu Gonța neîncredințată de vreun martur sau enstanții giudecătorească, din 1 săpt(e)m(vrie) trecuta curgătoriului an, în cuprindere că în temeiul vechilimelei din (1)810 ce are de la răzășii de Micești s-au învoit cu dumn(ealui) pah(a)r(nicul) ca pentru parte(a) ce i să cuvine să scoată înpresurare de la măn(ă)s(tirea) Floreștii, și pi ei întru nimică să nu-i supere întră ceia ce astăzi să găsăsc stăpânind. Asămine și ei să nu-l supere cu cerire de înpărtășire în parte(a) ce va scoate.

Iar părâții au arătat numai una, anume jalbă din partea lor, cuprinzătoare că dum(i)s(ale) pah(a)r(nicul) s-au alcătuit cu vechilul lor Gonța ca să scoată parte(a) înpresurată de către măn(ă)s(tire) de la care au priimit și toate hârtiile și că de trii ani nici o lucrare n-au făcut, ba încă la țâne și hârtiile de le cere parte din sâlișteа) satului lor în vreme când nu are nici o răzășie. În dosul căriia urmeazi carte(a) log(o)f(e)ții către isprăv(ni)ci(e) că de la înfățoșare(a) ci au avut îmbile părți s-au hotărât ca stăpânire(a) să s(e) urmezi precum s-au urmat, iar pentru hârtii să li să întoarcă înapoi întocmai după izvodul iscălit de dum(i)s(ale) pah(a)r(nicul).

Drept aceia după luoare aminte ci s-au făcut la cuprindire(a) dellii numai puțân și la hârtiile înfățoșate de către îmbile părț(i), Divanul găsăște că macar deși întru îndelungat șâr de ani nu au urmat stăpânire din parte(a) lui Săon și a suitoril(o)r săi, totuș(i) pretenției sa nu poate fi închisă de paragrafie, căci măn(ă)s(ti)r(ea) Floreștii cari ari danii pe un frate și o sor(ă) a Săonesii, străbuna dum(i)s(ale) Sion, au stăpânit și stăpânește și astăzi cu dreptățile acelora, care sânt neamuri moștenitoare din acelaș(i) bătrân Lucănească. Și acestu feliu stăpânire, cunoscându-să închidere cu paragrafie, nu poate să urmezi pe temeiul pontului al 37[le] din enstrucțiile pentru care paragrafii. Însă fiind că parte(a) cuvenită dum(i)s(al)e Sion di pi străbună-sa Săoniasă să socotește a fi în locul ci măn(ăsti)r(ea) Floreștii va fi înpresurând din trupul Micești(o)r, de care asămine

înpresurare să pomenește la cercetare(a) făcută în anul 1812 de către dum(nea)l(ui) post(elnicul) Ioan Jora / atunce pah(a)r(nic) / fiind ace(a) Săonească parte, și părțile dănuiti la măn(ăstire) tot dintr-un bătrân precum mai sus ză zice.

Divanul închei hotărâre ca dum(nea)l(ui) Sion să-ș(i) îndreptezi a sa cerire către măn(ăsti)r(ea) Floreștii și când s-ar dovedi că parte(a) sa nu este în locul stăpânit de către ace(a) măn(ăsti)r(e), atunce numai să aibă dreptate a să întoarce către răzăș(i) cu aciasta însă că și întru un chip și într-altul dreptate(a) dum(i)s(ale) să s(e) mărginiască numai întru o a triia parte din din a patra parte, adică în a doosprezăci parte din tot trupul Micești, cuvenindu-să atâta numai după temeiul izvodului de niamuri din 7235, iar nu a patra parte din tot trupul, precum în jurnalul giud(e)c(ă)t(o)r(iei) să zice.

Și fiind că valo(a)rea aceștii pricini este peste competențiia acestui divan și nici este hotărâre(a) divanului potrivită cu socotința giud(e)c(ă)t(o)r(iei), pentru aceasta rămâind vreo parte nemulțămită, aducire întru înplinire nu să va face și va fi aceia în dreptate a apela însă la Divanul domnesc în termenul legiuit de triizăci zâle fără răspundire de cauții.

Iscăliți / Catargiu vor(ni)c / Ioan Costachi post(elnic) / Miclescu agă / Dumitriu Bran ban.

Derectorul Stamati.

Am ascultat hotărârea aceasta și am rămas nemulțămit.

(1)834 no(i)emvr(ie) 15.

<ss> (Toader) Sion sărd(a)r.

Am ascultat hotărâre(a) aciasta și am rămas nemulțămiț(i).

(1)834 no(i)emvr(ie) 15.

Eu Lupu Capră.

Eu Toader Necoară.

Divanul Apelativ a Țării de Gios.

Copiia aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originalnicul jurnal ce să păstreaz(ă) în Div(an), să adiverești cu iscăliturile cinuril(o)r lui și punere(a) peceții.

<ss> Catargiu vor(ni)c.

<ss> Ioan Costachi post(elnic).

<ss> Miclescu agă.

<ss> Beldiman.

<ss> Dimitriu Bran ban.

Derectorul i sta(…) am însemnat Stamati pe giosul a fieștecăriia feți a aceștii copii de jurnal.

Posleduit Șef secție Zagoră.

Secția I.

No. 932.

1834 no(i)emv(rie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/20, copie legalizată de Divan din 15 noiembrie 1834.

_____

[1]Rupt.

159. **<circa 1835>**

Bani ci au luat egumenul Gherman a schitului Bursucii di pi moșâia Hrăneștii a sfintei m(ănăstiri) Floreștii, însă:

Lei

6500 De la dum(nea)l(ui) a stoln(i)c(ului) Alecu Nacul pi doi ani, un an 829 și 830.

13250 De la dum(nea)l(ui) Ștefan Caluda di pi trii ani, pi anu(l) 831 și 832 și 833.

19750 Facu, bezi 1000 lei ci am luat eu de la Caluda.

Banii ci au luat dum(nea)l(ui) log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu di la posăsorii moșiil(o)r m(ănăstirii) Florești, însă:

40200 De la răposat(ul) vor(ni)c Crupenschi și sard(a)r(ul) Alecu Savagtog pi trii an, 828, 829 și

pi 830 pentru moșâia Laza, câti 13400 lei pi an.

6600 De la pah(arnicul) Săon pi asămini ani pentru moșia Toporăștii câti 22000.

18000 De la sard(a)r(ul) Grigorii Carp pi anu(l) 831.

7700 De la căp(i)tan(ul) Ștefan Ciocan pentru moșâia Toporăștii pi ani(i) 831 și 832, câti 3850

lei pi an.

72500

Lei Bani ci sânt luați de dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul) Cat(a)rgiu și de eguminu(l) Gherman de pe moșâile mănăstirii Floreștii.

72500 De dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ul).

19750 De egumin(ul) Gherman.

92520

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 642/24, original.

160. **<cca 1835>**

Post(elnicul) Ion Jora, epitropul monăstiri(i) Florești
Cătră posăsori(i) moșii Toporăști

Fiind că dum(nea)lui med(elni)cer(ul) Grigori Popa cu ai săi răzăș(i) de Stângaci, prin jaloba cătră cin(stitul) divan arată că de cătră moșiia Toporăști i s-ar fi înpresurând o bucată din Stângaci, partea din codru, ~~trecând peste peatra hotar~~ la

cari pricină me-au înfăţoşat şi harta inginerească / di pi care să vede liniia făcută din peatră din malu(l) pârăului Toporasca piste zarea văi(i) Oani(i), până în zarea Coşăştilor ~~piste~~ trecând alăturea şi pe di la vale de peatra din zarea văi(i) Oani(i), ce iaste hotar, asupra căriia linii face pretenţie de înpresurare. Pentru aceia vi să scrie ca după copiia di pe hartă să faceţ(i) linie dreaptă pe faţa pământului din peatra din malu(l) pârăului Toporasca prin peatra din zarea văi(i) Oani(i) şi până în zarea Coşăştilor, măsurând capătul jăluitorilor pe zarea Coşăştilor, să vie deopotrivă cu mijlocul, adecă soma stânjinilor din peatra din zarea văi(i) Oani(i) despre Toporăşti şi până în peatra de la vale de drum pe costişa văi(i) Oani(i) şi locul ce să va cuprinde între aceste doaă linii să stei supt privighere, ca nici dum(nea)v(oastră), nici jăluitori(i), să nu ei nici un venit, orice venit va fi di pe dânsu până în primăvară, căci atuncea cu venirea me(a), voi face ce(a) adevărată linie despărţitoare acei margini, pe unde va fi cu dreptu spre a lipsi gâlceava din mijloc, iar[1] pără atunce să nu să mişti nimică di pi loc, nici di cătră dum(nea)l(ui) med(elni)ce(rul) cu răzăşii săi, nici di cătră dum(nea)v(oastră), ci să stei în apărari pără când să va tragi liniia aceia adivărată în privă(ghe)re(a) ochilor mei, şi atunce pi undi va fi dreapta stăpâniri îş(i) vor stăpâni fiişticari drept locul său.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 810/64, concept.

[1] De aici cu altă cerneală.

161. **1835 ianuarie 20**

Adică eu, Ion Corodescul din satul Corodeştii, înpreună cu soţul meu şi cu feciorii mei, încredinţăz cu această scrisoare, danii ce o dau la sfânta mănăstire Floreştii şi la cinstită mâna sfinţii sale părintelui Gherman, arhimandrit igumen sfintei mănăstiri Floreştii, precum ştiut să fii că mai înainte în vreme(a) când era părintele Neofit (i)er(o)monah dichiu la la sfânta mănăstire, pe credinţa dum(i)sale vornic(u)lui Ştefan Corodescul mi s-au dat voi(e) ca să fac o poiană pe moşiia sfintei mănăstiri în capul moşii Corodeştii, din zare(a) Stoieneştil(o)r, undi să prăvale înspre vale(a) Miceştilor, ca să dau din rodurile ce voi face într-însa, ori din ce, precum mă voi pute(a) învoi cu stăpânăriia, precum am şi dat, şi în urma morţii mele să rămâi ace(a) poiană cu tot pomătul ce va fi într-ace(a) poiană cu toate, danii sfintei mănăstiri, danii, dar înscris n-am fost făcut; Şi acum, cu mila lui Dumnezeu şi a Maicii D(o)mnului, viind părintele Gherman igumen în stăpânire(a) sfintei mănăstiri, m-am arătat şi eu cătră sfinţiia sa cu această arătare precum au fost, şi părintele igumenu(l) s-au primit tot aşa, dar să să facă înscris, fiind că n-au fost dintâiu scrisoare; Şi eu de a me(a) bună voi(e), nesâlit, neasuprit di nimini, zic că cât voi ave(a) zile să o stăpânescu eu, şi din toate rodurile ce voi face într-ace(a) curăţitură am să dau dijmă la sfânta mănăstire precum mă voi pute(a) învoi cu stăpâniriia, şi în urma morţii mele să rămâi data dre(a)ptă danii sfintei mănăstiri, să o stăpâne(a)scă ca pre un drept lucru a sfintei mănăstiri citata stăpânirii, Nici femeia me, nici copii mei, nici alte ne(a)muri a mele, nu au a să rădica într-această pricină, căci mergând la vreo giudecată într-această pricină, să nu să nu le să ţii în samă, căci eu am muncit şi am făcut-o, şi am dat-o danii la sfânta mănăstire ca să fiu şi eu

pomenit acolo, și tot ne(a)mul nostru va fi pomenit, că așa am socotit că este bini. Pentru care am rugat și pre alți oamin(i), citeț(i) și pasnici, să iscăle(a)scă într-această danii că este adivărată, și pentru ce(a) mai adivărată credință am iscălit însuș(i) cu mâna me, precum și soțul meu, și feciorii mei, pun numele degetile.

1835 ghenar 20

Eu Ion Corodescu am dat dani(e) s(fin)tii mănăstiri înpreună cu femeia me și cu fii mei; Eu Ștefana i Vasili i Ia(n)cu, cu voia no(a)stră.

Și noi fiind față(ă), am iscălit (…).

Ștefan Popescu vor(nic) de po(artă), am fostu față cându au dat Ion Corodescu dania (a)ceasta.

Eu Toader Ifrim am fost.

Eu ierei Simion Zugravu (?).

E(u) Ion Nicoară (…)

Tudosă Nicoar(ă).

Gligorie Petru (?) pasnic.

Cu zâsa numitului Ion Corodescul am scris această scrisoare di sus arătată.

Eu Iftemi Necoară.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/50, original.

161a. **1835 ianuarie 20, Focșani**

Copii.

Vechilimea.

Prin cari declararisăsc că asupra obijduirii făcute mie de cătră dum(nea)l(o)r mai marii frați cu o înpărțală închipuită la anul 1827 de părțile de moșiia părinț(e)ască, dintru cari din părțile date mie am stăpânit numai partea din Lipova, iar pe acei din Vlădești i-au stăpânit cu samavolniciie mai marele frate, dum(nea)l(ui) banu(l) Necolai Sion, și acei din Obârșăni nicicum. Am înputernicit deplin vechil din parte(a) mea pe fratele meu, dum(nea)l(ui) serd(a)r(ul) Toadir Sion, precum și până acum au fost deplin vechil din partea mea îns(ă) nu cu formalnică vechilimea, ci cu acea firească vechilimea de a reclamarisi în locul mieu spre a mă despăgubi și a să strica acea înpărțală întru care eu am iscălit numai de frică, aflându-mă nevrâsnic și neavând nici o știință. Și spre a fi cunoscut de formalnic vechil fratele meu, dumis(ale) sărd(a)r(ul) Toadir am rugat pe giudecătoriia țânu(tu)lui de au încredințat această vechilimea.

1835 ghenar 20
Fucșani

Iscălit Costandin Sion pah(a)r(nic).

Cătr(ă) cin(s)t(it) Divanul domnesc.
Pah(arnic) Costandin Sion.
Jalubă.

Răp(o)sat părintele nostru săvârșindu-să din viiață la anul 1812, când atuncea toată averea părinț(e)ască au rămas în ocârmuirea a doi frați mai mari, dum(nea)l(o)r pah(arnicul) Ioniță și banu(l) Neculai Sion, înpreună cu maica noastră până la anul 1827 / căci eu când părintele nostru s-au săvârșit din viiață am rămas copil de opt ani și am crescut în casa mai marelui nostru frate, dum(nea)l(ui) spat(arul) Antohi Sion până la anul 1829 când m-am însurat fără să mă înpărtășăsc cu ceva din casa părinț(e)ască.

La 1827 ins(ă) dum(nea)l(o)r frații mei cei mai mari, pah(arnicul) Ioniță și banu(l) Neculai, făcând o hârtie numită de înpărțală părților de moșii părințăști precum dum(nea)l(o)r au vroit și cu toate că eu nu vroem a iscăli neștiind ce feliu de moșii iaste și în cé loc, dar apoi silit și de frică am iscălit, cu aceasta că după cercetari să va face formalnică înpărțală.

Mai marii frați, dum(nea)l(o)r pah(arnicul) și banu(ul) s-au folosit cu aceasta că au stăpânit tot ce au fost mai bun și cu folos, iar eu numai partea din Lipova și alt nimică, căci pe acii din Vlădești i-au stăpânit samavolnic d(umnealui) banu(l) și pe acei din Obârșăni alți răzăși.

Eu deși în multe rânduri am făcut cunoscut mai marelui nostru frate, dum(nea)l(ui) spat(a)rul Antohi Sion, ca să facă punere la cale. Dum(nea)l(ui) mi-au zis să mai răbd că va face pe d(umnealui) banu(l) să înțăliagă și că să va face înpărțală formalnică și socotială de toate rămasăle părințăști și de veniturile moșâelor și nu vor rămâne obijduit. Dar totodată neodihnindu-mă, văzând apucarea dumis(ale) banului am însărcinat vechil și din partea mea pe fratele nostru, d(umnealui) serd(a)r(ul) Toadir Sion spre a să giudeca și a strica acea iconomicoasă hârtie și a să face legiuită înpărțală atât rămasil(o)r, cât și venitului lor.

Apoi, acum înștiințându-mă că d(umnealui) banu(l) ar vroi cu tot temeiul a să statornici pe acea hârtie numită de înpărțală din (1)827 iconomicoasă și sâlită făcută, și că și că dela pricinii să află în apilațiia acelui Divan, cu supunere fac cunoscut cinst(itului) Divan și plecat rog ca să binevoiască a luoa în bagari de samă aceste și să dea hotărâre pravilicească, căci diiata făcută acum de cătră maică iaste bună făcută, cu chibzuire pentru toți noi, precum și pentru sufletele părinților. Și să fie sâlit d(umnealui) banu(l) a da samă și socoteală de toate veniturile ce i-au intrat până acum, din cari cu partea cuvenită mie să mă despăgubească ca unul ce au stăpânit tot, iar eu numai parte(a) din Lipova am stăpânit, precum și diiata a să aduce întru îndeplinire.

1835 ghen(a)r 20
Focșani

Iscălit Costandin Sion pah(arnic).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 785/9, copie.

162. **1835 aprilie 13**

Cu plecăciune sărut cinstită mâna dumitali cuco(a)ni Ion. Vornicu(l) Costă(n)din Botezat me-(a)u spus că dum(nea)ta ești ipitrop asupra locur(i)lor mănăstirii Floreștii. Pentru locul carili au șezut Bucur Brașovanu, mă rog dacă a-i binivoi dumne(a)ta ca să jătfască o pomană ca să s(ă) deie puve (?) după cum au

fost și mai înnainti. Di iasti adivărat să viu la dumneata să mă învoiescu, și sânt a dumitali cu smerenii plecat.

Eu Ioniți Cojocariu. (1)835 aprilii 13

<Pe verso>:

105 Funi(i), și funi(a) di 20 pași și pas(ul) di 6 palmi.

20

000

210

2100 pași fac. Iar palmi fac 12600, iar stânjini din palmi fac 1575.

33 funi(i), 11 pași, 2 palmi, fac 671 pași, iar palmi fac 4092, din cari fac stânjini 511 și 4 palmi.

17 funi(i), 10 pași, fac 350 pași, iar palmi 2100, iar stânjini 262 și 4 palmi, i giumătati di bătrân din bătrân(ul) lui Grigori, ci s-au dat zăstri gineresii lui Andonii.

Biblioteca Academiei Române, MCDLXVII/221, original, sigiliul revistei „Documente răzeșești” din Bârlad.

163. 1835 mai 15

Copii di pi jaluba arhimandritului Ghermano, egumen m(ănăstirii) Floreşti, din let 1835 mai 15, supt No. 46.

Moșiia Toporăștii a monastirii Floreștii, di la țân(utul) Tutovii, pătimești înpresurari dispre răzășii de moșiia Stăngacii. Apoi gios iscălitul în temeiul publicarisârii înaltii ocârmuiri din 20 săpt(embrie) anul trecut pentru obștească hotărâtură, declararisând dreptățile dumniescul(ui)[1] lacaș pentru înpresurare(a) zăstrii sali. Cu plecăciuni să roa(gă)[1] cinstitului divan ca să binivoiască a trici în rânduita condică (acea)[1]stă jalubă și a slobozi monastirii adiverința rostită prin (...)[1]ta poblicațâi.

Iscălit Ghermano arhimandrit m(ănăstirii) Floreștii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 1, copie.

164. 1836 ianuarie 9, Iași

Cu mila lui D(um)n(e)zeu, Veniamin arhiepiscop și mitropolit a toată Moldaviia i Suceava, cavaler. Facem știre prin această carte a smereniei noastre că întru toate altele ce să ating de d(u)hovnicească noastră arhipăstorie și ocârmuire, luând aminte și pentru pitrecirea cu viața a maicelor călugărițe din sf(ânta) monastire Adamul, unde prin vrerea lui D(umne)zeu mutându-să de la monastirea Floreștii / lăsându-o ace(a) monastire pitrecătorilor cu lăcuința părinților greci / adunându-să nu puțin număr de maice călugărițe pitrecând viața cea după D(umne)zeu. De cuviință am socotit ca spre a să urma cu toată cuviința și după cuprinderea tipicului buna orânduiala bisericii și mai ales pentru sporirea înfrum(u)sețarea la cele ce privesc către folosul acei monastiri, să să orânduiască și stariță povățuitoare lor. Și dar, iată că după cerirea a totului sobor adunat acolo, aleasă fiind cuvioșiia sa shimonahiia Xenie Cuza a fi lor înnaintată la această treaptă și privighitoare a bunei orânduele ce să cere de la acest podvig, înbunătățind, orânduindu-o, prin aceasta o și înputernicim de stariță aceștii monastiri Adamului, dându-i în samă și în purtarea de grijă toate trebuințile și lucrurile monastirii, atât cele din lăuntru, cât și cele din afară mișcătoare și stătătoare, ca să le iconomisască spre întemeere, folosul și adăogire acelui sfânt lăcaș. Iar mai cu deadinsul să aibă neadormită privighere atât asupra podoabii și asupra bunei orânduele a bisericii din lăuntru ca să să păzască obicinuitele slujbe neîncetat în toate zilele, cât și pentru cuviincioasa pitrecire a maicelor călugărițe de acolo, ca să pitreacă viață curată și cinstită după rânduiala nevoinței cei călugărești și după plăcerea lui D(um)n(e)zeu, tot odată și după cuprindirea instrucțâilor așăzate cuprinzătoare în ponturi.

Deci, cuvioșiile voastre maice călugărițe ce vă aflați viețuitoare la această monastire, să aveți a priimi pe pomenita stareță shimonahiia Xeniia cu toată căzuta cinste și dragoste, dându-i toată ascultarea și supunirea la toate cele ce vă va învăța și vă va povățui spre folosul cel sufletesc și spre poslușaniile monastirii după rânduiala nevoinței călugărești. Asăminea și voia poslușnicilor și voia robilor mon(a)stir(ei), țigani și țigance, vi să poruncește să dați ascultare și supunire, atât numitei starețe, cât și decasterioatelor ce de către noi s-au orânduit, căci care din maice călugărițe să vor arăta cu neascultare și nesupunire, i s-au dat de la noi voe numitei stariță ca să le canonisască dupre măsura greșalii și a vinovății lor, iară pe poslușnițe și pe țiganii, robii și roabe, să-i și certe. Căriia numitei shimonahii Xeniei stareței i s-au dat de la noi această carte a noastră de stărițâe, întărită și încredințată supt însăși a noastră iscălitură și pecete.

1836 ghen(a)r 9
Iașii

Iscălit Veniamin mitropolit Moldavviei.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Adam, X/1.

165. **1836 februarie 7**

Copii

Cătră cinstit(a) Marea logofiția dreptății Prințipatului Moldov(ei).

Arhimandrit Ghermano, igumen mon(astirii) Floreștilor di țin(utul) Vasluiului.

Jalobă

Fiind că această mon(astire) Floreștii au fost luată de supt stăpânirea Sfântului Munti până la anul trecut 1834, când iarăș(i) au dat supt stăpânirii Sfintii Agurii, asupra căriia mon(astiri) s-au rădicat cu pritenții oarișcarii din ținutul Bârlad(u)lui, Fălciiului și Vasluiului cu feluri di pricini, cărura jăluitori li s-au rânduit termen din partea localnicil(o)r giudecătorii. Dar fiind că această mon(astire) nu ș(i)-au avut hârtiile de față, din care pricină nici am putut a mă înfățoșa la vreo pricină, ci silit am fost di le-am adus di la Sfântul Munte tocmai acum. De aceia rog smerit pi cinst(ita) Marea logofiții ca să binivoiască a porunci localnicilor giudecătorii ca orișicând termin ar fi trecut să nu să ții nici într-o samă fiind pricină bin(e) nicuvâ(n)tată că mon(astirea) nu ș(i)-au avut dovezili di față, ci di acum înnainti să să rânduiască legiuitul termen unde voi fi și următori cu dovezili din partea mon(astirii).

1836 fevruari(e) 7 zili.

<Pe verso>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/52, copie.

166. **<după 1836 februarie 7 >**

După jaloba dată di cătră arhimandritul Gherman, egumenul monastirii Floreștii, de la țân(u)t(ul) Vasluiului s-au scris giudecătoriilor:

Tutova, supt No. 1203.

Fălciiu, - // - //- 1204.

Vasluiul, - // - // - 1205.

Cerându-să opisnenii pentru înpregiurării pricinii în ce stau.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 23, original.

167. **1836 februarie 12**

(1)836 f(e)vruari(e) 12 / No. 1173

Să răcomenduești jaloba aciasta la giudecător(i)e țin(u)t(ului) Tutovii spre cuviincioasa lucrare după pravili și așăzământ. Vel logofăt Mavrocordat iscălit.

<Pe verso>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/53, copie.

168. **1836 mai 20**

În numile pre înălțatului domn Mihail Grigori Sturza v(oie)vod, stăpânitoriul prințâpatului Moldavvii. Anul una mie opt suti triizăcișișăsă, luna apr(ilie), în paisprăzăce zâle. Giudicătorie ț̂ân(u)t(u)lui Tutovvii întru înfățoșăre în presustfie sa a cuvioșâi(i) sale arhimandritul Ghermano, egumănul monastirei Floreștii, în persoană cu răzășii din Corodeștii, neamul Necoresc, și anume Alistariu Necoară, Pavăl Popa, Grigore Perju și Ioan Necoară, tratarisând pricina după jaloba cuvioșâi sale din 16 făvr(uarie) a următoriul(u)i anu, prin care cere legiuire a două dănii ci la 1818 oct(ombrie) 20 li-au dat acești de pe urmă cu ai lor către mănăstire(a) Floreștii. Au cerut mai întâiu dovez(i) de la parte(a) jăl(uito)r(ului) sprijinitoare asupra acel(o)r dănii, și au înfățoșăt cu opis pe formă următoarile:

1[iu]. 1818 oct(ombrie) 20. Danie de 40 stânjăni din moșie Corodeștii dată de răzășii acei moșii curgătorii din Ion Necoară.

Al 2[le] din acelaș(i) anu, lună și zî, al doile(a) danie iarăș(i) de moșâi Corodeștii, data tot de răzăși(i) de Corodești curgători din bătrânii Vasâlca Nicoreasca.

După aceasta au întâmpinat și pârâții răzăși cu următoarile dovez(i):

1[iu]. (1)833 fevr(uarie) 25. Mărturie lui Panfil Popa, fost(u)l vătav în acei vreme la monastire(a) Floreștii, adeverită și de duhovnicul său preut(ul) Ion Scorț(ăs)c(u), ce dă curgătoril(o)r din Ion Necoară.

Al 2[le]. Tot din acelaș anu, lună și zî, asămine mărturii a vătav(u)lui Panfil Popa, dată curgătoril(o)r din Vasâlca.

Aceste fiind dovezâle și a unie și a altie părți, giudecătorie au luat în băgare de samă că această pretențâi a mănăstirii care s-a văzut întemeiată pe două dănii de la pârâții săi răzăși, asupra cărora n-au înfățoșat dovada de stăpânire și să prihănescu, cu atâta mai mult că răzăși(i) pârâți să află încă și până astăz(i) stăpânind, dovadă îndestul de sprijinitoare mărturiilor înfățoșate din parte(a) pârâtă. Pe aceste temeiuri giudecătorie nu poate încuviința niște dănii fără nici o formalita legiuită, iar valora proțăsului fiind de 60 stânjăni într-amândouă dăniile după jaloba pârâțâlor răzăș(i) din 9 a trecutii luni apr(ilie), și stânjănu(l) câti treizăci lei, după priățăluire(a) alăturată la dillă, care trece pisti compitențâe giudecătorii; parti(a) nimulțămită îi va fi slobodă apelațâe la Divan(ul) Țării de gios în termenu hotărât la două luni fără punire de cauțâe .

Iscăliț(i) / Răducanu Caz(i)mir spat(a)r; Ghiorghi Cerchez sard(a)r; Scarlat Plithos sard(a)r; Director, sluger Caracaș; stolnicel Ni(…) Costinu.

Anul una mie optu sute treizăci și șăsă, luna maiu în douăzăci zâle am ascultat hotărâre(a) aceasta și am rămas mulțămiți.

Alistari Nicoară, Vasâli Popa, Ioan Necoară, Grigore Perju.

Fiind că arhimandritul Ghermano n-au str(…) încheire jurnalului s-au însămnat spre știință ca să i să înpărtășască copie di pe acest jurnal supt rospiscă de a sa voință.

Anul 1836 maiu 20 zâli

Director Ioan Caracaș sluger.

Giudecătorie ținu(u)t(ului) Tutovvii.

No. 3974

Copie aceasta fiind întocmai cu or(i)ginalul s-au încredințat cu iscăliturili cuviincioasă și punire(a) peceții tribunalului.

An 1836 maiu 20 zâli.

<ss> Răducanu Cazimir spat(ar).

<ss> Scarlat Plitos serd(a)r.

Direc(to)r <ss> sluger Caracaș.

<Pe verso-ul filei a doua>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/53, copie din 20 mai 1836, pecetea judecătoriei ținutului Tutova.

169. **1836 mai 27**

Cuvioșii sali arhimandritului Ghermano, egumenul m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștii.

Însoțita pi lângă aceasta copii încredințată di pi jurnalul închiet de giudecătorea Tutovii în pricina următoare întri precuvioșiea voastră și întri răzășii di Cor(o)drești[1] ci au priimit-o ace(a)stă giud(e)c(ăto)r(ie) pi lângă otnoșăniea zisii giud(e)c(ăto)r(ii) cu N° 3975, se înpărtășăști precuvioșii voastri, di a căriea priimiri veț(i) binivoi a triimeti aceștii giud(e)c(ăto)r(ii) adiverinți rostitoare di mulțămire sau nemulțămire în hotărâre(a) cuprinsă într-însa, după cari se se înnaintiască lucrare(a) cuvinită.

<ss>.

Dir(ector) <ss>

No. 1963.

1836 maiu 27 zili.

<Pe verso>: Cuvioșii sali și igumen mănăstirii Floreștii; N° 19634; De nu va fi acasă, să s(e) ei adeverința cu pecete(a) satului; 1836 maiu 27.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/55, original.

[1] Corodești.

170. **1836 iunie 9**

Copie
Arhimandritul Ghermano și egumen m(ănăstirii) Floreștii.
1836 iuni(e) 9

Cătră giud(e)c(ăto)riia de Vasluiu.

S-au priimit otnoșănii acei giud(ecătorii) din 27 maiu (1)836 cu No. 1963, alăturată cu jurnalul giudecătorii țin(utului) di Tuttova, încheiat pentru pricina următoare între m(ănăstire) cu răzășii di Corodești de la acel țin(u)t, prin cari îmi face cunoscut ca să răspund pentru alăturatul de sânt mulțămit acei hotărâri sau ba. La aciast(a) cu cinsti răspund că di vremi ci ace(a) giud(ecătorie) găsăști așa di cuviință și puni temeiu numai pe o mărturiie a fostului vatav Panfili ci prihănești pe danie dată cătră mănăstire, întărită cu atâte blăstămari asupra cui o va strica-o, iscălită și de atâți răzăș(i) și niamuri a numitului vatav, undi fiind și alți marturi răzăș(i) din acel sat, apoi mănăstire(a) văzând c-așa hotărâre ari prin jurnalul priimit de noi și încheiat din anul 1836 mai 20 cu No. 3974, rămâni mulțămită.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/56, copie.

171. **<după 1836 iulie 9>**

Opis de docomenturile moșii Corodești ce are monastire(a) Florești.

N.	Veletul	Cuprinderie în scurt a hârtiilor
1.	7054 < 1546> apr(ilie) 1	Tălmăciria uricului (lui) Petru v(oie)vod prin care întărește cumpărătura lui Panas pe a patra din giumătate a Corodeștilor, vândută de Țântie, fiiul Mart(e)i, drept 280 sloți tăterești[57].
2	1818 oct(om)v(rie) 20	Dania preotului Vasili Nicoară cu alți rezăși ai săi cu care dănuescu monăstiri(i) Florești 40 stânjăni moșii din hotarul Corodești pe valie Strudeniței, ce sânt alăturie pe din gios de Dracsăni a monăstiri(i).
3	1818 oct(om)v(rie) 20	Dania lui Nicolai Popa și mulți rezăși ai lui prin care dănuescu cătră monastirie Florești toate părțile lor din moșie Corodești de pe valie Strudeniți, pe care le trece din bătrâna lor Vasâlca, fata lui Nicoară.
4.	1819 apr(ilie) 15	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești cătră domn cu arătare că părțile monastiri(i) din Rădești, Stoenești și Dracșăni să înprisoară de răzăși(i) Corodești, precum și în Corodești având moșie monastiria cu dănii și cumpărături, cere

[57] DIR, A. Moldova, XVI, I, p. 440-441, nr. 400.

		răscumpărare(a) vânzărilor ce fac ei către streini, în dosul cărie domnul poruncește banului Ioan Iamandi ca să me(a)rgă să hotărască părțile monastiri(i) de a rizișilor, stâlpindu-le și cu pietri dacă nu va fi pricină.
5	1835 ghenar 20	Zapisul lui Ion Corodeanul că luând un loc de la igumenul monastiri(i) Florești în capul Corodeștilor ca să-l deschidă de poiani să dea dejmi cât va trăi și după mo(a)rtie sa să-i rămâi munca la monastire drept danie.
6	1836 fevr(uarie) 7	Jaloba igumenului monastiri(i) Florești către logofeție, că având moșie cu dănii în hotarul Corodești și fiind documenturile la Sfente Aguri o stăpânescu răzeși(i) și să să poruncească a să înnapoi monastiri(i), așa precum au adus acum dovezile, și totodată să porunciască și giudecătoriilor de Tutova, Vaslui și Fălciu că dacă și va fi trecut vreun termen la pricinile ce va fi avut să nu să țâ(i)e în samă, așa precum monastire(a) pără la anul 1834 au fost luată din stăpânirie(a) Sfântului Munte.
7	1836 apr(ilie) 14	Jurnalul giudecătorii țânutului Tutovi(i) la la giudecata ce au avut igumenul monastiri(i) Florești cu răzăși(i) de Corodești pentru 60 stânjăni cuprinși în do(u)ă dănii din 1818 oct(om)v(rie) 20 de la preotul Vasâli Nicoară cu ai săi, și Nicolai Popa cu alți(i), prin care să dă rămasă pe monastire supt cuvânt că nu ș(i)-au avut măsurarie lor pe fața pământului cu stăpânirie.
9	1836 iuli(e) 9	Copie răspunsului arhimandritului Ghermano, igumenul monastiri(i) Florești, către giudecătoria de Vaslui, prin care au priimit jurnalul giudecătorii de Tutova / arătat mai sus / arătând mulțimire la hotărâre(a) dată, deși este rămasi din giudecată monastirie.
8	1836 mai 27	Adresul giudecătorii de Vaslui către igumenul monastiri(i) Florești cu care triimite copie jurnalului giudecătorii de Tutova, arătat mai sus, cerându-i rospiscă de mulțămire sau nemulțămire.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I / 24, original, difolio.

172. **1837 februarie 21**

Contract

Gios iscălitul arhimandrit Ghermano, egumen măn(ăstirii) Floreștil(o)r, încredințăz prin acest contract al meu ci dau la mâna d(umnealui) neguțitorul(u)i turcu Ismail Ibriiam ot Vasluiu, precum știut să fii că i-am vândut toți copacii de ștejar ci să vor găsi în codrul Toporăștil(o)r di parte(a) mon(asti)rii, însă din hotarul răzășil(o)r de Toporăști în gios, adic(ă) din fundul Bonăi și pără în zare(a) Coșăștil(o)r, în scurt toți copacii ștejări despre vale(a) O(a)nei, din cari am să-mi lucrez o sută șaizăci, copacii ștajar de frunti pentru trebuința mon(sti)rii și câți vor rămănia să-i lucrezi dumi(sale), ins(ă) ștejării ci vor fi cât cofa de groși să nu-i tai(e), cum și alt soiu de copaci nicicum nu ari voi(e) ca să tai(e), ci numai acei groși ștejări pentru ca să facă doagi din arătatul codru bez de codrul Rapșăi ci iasti din sus de sat(ul) Toporăștii cari să amestice, cu tocmală priimită di inbi părțile ca pi toți copacii sus arătați ci vor rămănia de laa cei 160 copaci să-mi dei 3250 lei, adică trei mii două suti cinzăci lei, din cari bani am și priimit acum la faciria contractul(u)i 2250 lei, adică două mii două suti cinzăci lei și o mii lei cusurul să-mi răspundă în vade de acum la întâia zi a viito(a)rei luni apr(ilie). Iar crăngile ci vor rămănia de la copacii cari îi va lucra dumi(sale), din carii nu să poati faci nici un feliu de cherestia să nu aibă voi a le da la o(a)mini pentru foc, și arătații copaci dum(nea)l(u)i neguțitoriul să fii datoriu ai tăia toți pără într-un an de zile, spre a nu să faci mai multă vreme, care spre a să păzi întocmai cuprindiria acestui contract s-au făcut două asămine(a) contracturi, acesta din parte(a) me(a) la mâna dum(i)s(ale) neguțitoriul(u)i și asămine(a) am priimit și eu di la d(umisa)li neguțitoriul Ismail.

1837 fevr(uarie) 21

<ss> Ghermano ieromonah.

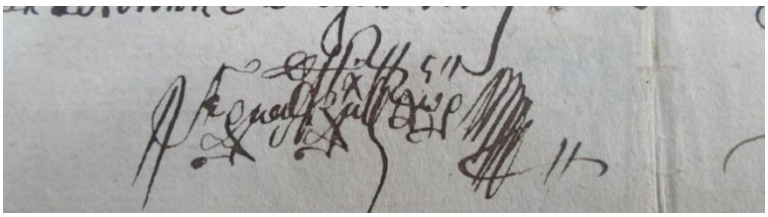

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Achiziții Noi, MMDLXXII / 17, original.

173. **<ante 1837 august 12>**

La răzășii de Stângaci

Din alăturata pi lângă această întocmai copii di pi copiia jalubii pre cuviosăi(i) sali arhimandritului Ghermano, egumenul mănăstirii Floreștii, din 1835 maiu 15, ci s-au priimit pi lângă predpisaniia răspi(c)tivului divanul al Țării di Gios, di supt No. 2887, spre legiuitul curs, pri larg veț(i) priloforisî di arătare(a) și

cerire(a) ci faci pentru înpresurare(a) ci ar fi (pă)timind moșâia Toporăștii a monastirii dispri dumn(ea)lorvo(a)stri. Drept aceia vi să scrii ca la 11 a viito(a)rii luni săpte(m)viri niapărat să vă aflați aici cu toati dovezâle ci viț(i) fi având, ca prin înfățoșare cu jăluitoriul să-s(e) de(a) legiuitul pricinii.

Asăminea s-au scris supt No. 3438 pă (?) la Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 2, concept.

174. **1837 august 12**

Giudecătoriea țân(utului) Vasluiului.

Cătră răzășii di Stăngaci

Din alăturata pi lângă aceasta întocmai copii di pi copiea jalobii precuvioșii sali arhimandritului Ghermano, egumenul monastirii Floreștii, din (1)835 maiu 15, ci s-au priimit pi lângă predpisaniea răspictivului divan al Țării di Gios di supt N° 2887, spre legiu(i)tul curs, pre larg veț(i) pliroforisi di arătare(a) și cerire(a) ce faci pentru înpresurare(a) ci ar fi pătimind moșiea Toporăști a monastirii dispre dum(nilor)v(oa)stre. Drept aceia vi să scrii ca la 11 a viitoarii luni sep(tem)vr(ie) niaparat să vă aflaț(i) aice cu toate dovezili ci viț(i) fi având, ca prin înfățoșare cu jăl(uito)r(ul) se-s(e) dei curs pricinii.

<ss>
<ss>
No. 3447
1837 av(gus)t 12.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 7, original.

175. **1837 septembrie 11**

Cătră cin(s)t(ita) giud(ecăto)r(ie), țin(u)t(ul) Vasluiului.

Marin Drăghici, vechil arhimandritul(u)i Ghermano, egumen
M(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștil(o)r.

Jalbă

Pentru înpresurare(a) ci au făcut răzășii de Toporăști, ce-i zâc și Stăngaci, la o parte de moșâi a m(ă)n(ăs)tir(ii) din acel hotar, ci o ari cumpărată de la neamul Sălevăsc, prin povisca No. 3438, mi s-au făcut cunoscut că la 11 aceștiia următoari

luni să viu cu toati dovezile ci va ave(a) măn(ăsti)r(ea), după a căriia cuprindiri urmând urmând, iată am vinit și stăru(i)esc, iară pârâții nu să află. Deci aceasta fiind cia întâi chemare, rog pi cinst(ita) giud(ecăto)r(ie) să binivoiască a să alătura la della pricinii ace(a)stă a me jalbă.

<ss> Marin Drăghici.
1837 săpt(em)v(rie) 11

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 6, original.

176. **1837 septembrie 11**

Vechilime.

După alcătuire(a) ce am cu d(umnealui) Ștefănachi Găfeiu în pricina a doo mii lei și mai bini ci am numărat numiților vânzători, neamu(l) Sălivăscu în pricinili de daturi di bani.

Eu le-am dat la bună cerire(a) lor înspre întâmpinare a lor trebuință ce-au avut pentru moșiia ce au vândut de veci atât mii, cât și mănăstirii, încă din anul 1819.

De când sânt dați banii mai sus pomeniți și pe jalubă ce au dat pentru aceasta, fac deplin vichilu pi dum(nealui) din partea mea, ca în locul mieu să stei întru înfățoșari cu numiții Sălăvești, ca judecându-să cu pârâții să-mi sâguripsască sau să-m(i) dei moșiia sau să-m(i) dei bani(i) cu ai lor folos din vreme(a) acea.

Pentru cari urme(a)zi a me iscălitură.
<ss> Ioniță Cațiche post(elnicel).
1837 săpte(m)v(rie) 11.

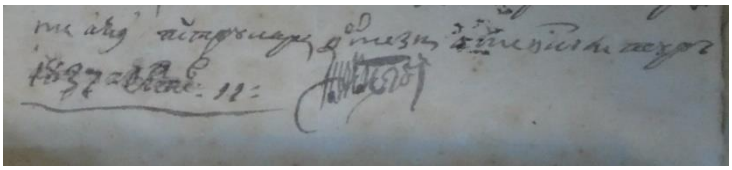

Giudecăt(oria) țin(u)t(ului) Vasluilui.

După cerire(a) ce prin jalobă au făcut post(elnicelul) Ioniț(ă) Cațichi, să încredințazi această vechilime(a) pe formă.

<ss> C(ostachi) Mavrodin.
<ss>.
N. 751.
(1)837 săpt(em)vr(ie) 18.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 33-34, original.

177. **1837 săptemvrie 25**

Log(o)f(e)ț(ia) dreptății.

Să va orândui cerșita comisii spre revizie socotelil(o)r în 29 săp(tem)v(rie) (1)834.

Urmează și-a înălțimii sali.

Pre înălțate doamne.

Divanul de apelație a Țării de Gios prin no(te)le sali din 30 av(gus)t și 21 săp(tem)v(rie) în cuprindere No. 890 a log(o)f(e)ții dreptății, ceri de la ctitoriceasca epitropie a măn(ă)s(tirii) Floreștii samă de viniturili averii înzăstruiti de moș(i) strămoș(i) la zisa măn(ă)s(tire) supt erisis de neatârnari la aceli ci caută i(co)[1]nomie zisii averi.

La așa întâmplari gios iscălitul urmaș ctitoril(o)r înzăstrători, / pe temeiu(l) unei buni credință, ci nu numai erisis pominită le legiuiești, dar și întărita anafora a preosfințitului mitropolit adiveritoare unii altie opștești întăriti anaforali le încredințazi / socotind de asupritoare sus pomenita cerire a divanului, cu căzuta cinsti l-au rugat să o mântui di o așa ceriri, pentru că așa premesc ctitoriceasca epitropii a zisii monastiri, nu cu de la sineș puteri au luat în iconomii avere(a) pominită, ci pre strămoșăști dreptăți cunoscute prin acturi legale, cari înființazi o bună credință. Apoi ea nu se socotești datoare a da samă și a răspundi ca vechili unor mărturisiț(i) p(r)in pominitili sus anaforali călcătoare acturil(o)r unei închinări înpinsi de o în parte evlavie, cari luminat să mărturisăști pre sineș, înșălată în cuprindire(a) vederată călcării a acturil(o)r ei.

Aceste(a) cu supunire aducându-le la cunoștința înălțimii voastre, plecat ne rugăm să binevoiț(i), pe temeiu(l) bunii credinți cu cari zisa ctitoricească epitropie au iconomisit avere(a) zisii măn(ăstiri) a o mân(tui)[1] de streina datoriei sali, cerire(a) de samă și răspundire de vinituri, supuindu-o prin luminată țidula înălțimii voastre cătră preosfințitul mitropolit, dumi(sale) log(o)f(ă)t(ul) Dimitrii Sturza, dumi(sale) hat(manul) Răducan Rosăt a da patrioticească samă a răspunde și a tragi veniturili vremii cuveniti ei, și prin anafora a vă înștiința ca potrivit cu acturili bunei

credință ci haractirisăsc aceasta epitropie, să porunciț(i) aceia ci Duh(ul) Sfânt vă va povățui în soarta a 77 monahii nu fără acturi legale adunate în zisul sfânt lăcaș Floreștil(o)r.

1837 săp(tem)v(rie) 25

Iscăliți: log(o)f(ă)t(ul) Teodor Balș; log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu și post(elnicul) Ioan Jora.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 32-33, copie.

178. **1837 septembrie 28**

<ss> Veniamin mitropolit Moldaviei.

Mănăstirea Floreștei, de la ț̣in(u)t(ul) Vasluiului, undi să cinstești și să prăznuești hramul Sv(ântul) Proroc Ilie, având un loc stărpu, fără de nici o bena pi dânsul în orașul Eșâi, în mahalao(a) numită Păcurarei, cari loc la margine(a) din gios despre răsărit să hotărăști cu locul casăl(o)r dumis(ale) pah(a)r(nicului) Neculaiu Bucur, iar pi den sus despre apus să hotărăști cu locul casăl(o)r dumis(ale) baș ciohodar Dumitrei, iar despre amiiazănoapti să hotărăști cu drumul ci mergi la Păcurari, iar despre amiiazăzi să hotărăști cu locul casăl(o)r lui Gheorghieș Capșa. Gios iscălit(ul), am alcătuit prin bună tocmală cu dum(nea)l(u)i post(elnicul) Ioan Costachi în următoriul chip, adică pi tot acest arătat loc să facă orici bena va vroi dum(nea)l(u)i și va stăpâni cu paci, atât dum(nea)l(u)i bo(i)eriul, cât și toți clironomei curgători numai acei din dre(a)ptă liniia dum(nealui), având a plăti bezman pi acest loc la această sf(â)ntă m(ă)n(ăsti)r(e) Floreștei câti două suti lei pi fieștịcan, la începutul anului, iar când dum(nea)l(u)i sau urmașâi dum(nealui) nu vor fi următori cu plata acestui bezman așa precum s-au zis, din an în an, apoi mănăstire(a) va fi în dreptate a-ș(i) urma după însuș pravilil(o)r hotărâri. Și iarăș când dum(nea)l(u)i sau urmașâi curgători din dre(a)ptă liniia dum(nealui)ar vroi să dei aceli benali în vânzari de veci, în danie, în schinbu sau cu orici alt chip va treci cătră altă streină față, atuncia noul proprietar a benalil(o)r să va învoi osăbit cu m(ă)n(ăsti)r(a) pentru plata bezanului, cu aceasta însă dum(nea)l(u)i să fii dator a hotărî pomenitul loc cu a dum(nealui) cheltuială, făcând întărituri să le dei m(ă)n(ăsti)r(ii) spre a să păzi între documenturili ei, fără să pretindarisască ceva supt numi de cheltuială. Și spre a să păzi nestrămutat această alcătuiri, s-au făcut două asămine înscrisuri, acesta din parte(a) m(ă)n(ăsti)r(ii), iscălit de mine l-am dat dum(nealui), și asămine din parte(a) dum(nealui), iscălit de însuș dum(nea)l(u)i s-au priimitla mănăstire.

1837 săp(tem)v(rie) 28

În Iaș(i).

<ss> Ghermano (ieromo)nah Florește(a)n(ul).

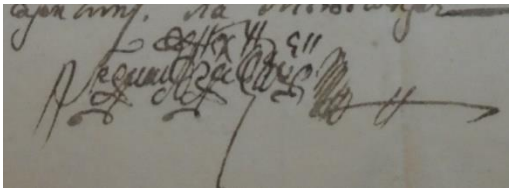

Giudecătoria ţân(u)t(ului) Eşâi

N. 1214

Înscrisul acesta fiind supt adivărată iscălitura sv. arhimandritului Ghermano Floreştianu, precum prin jalbă za slovenscoi au cerut, s-au întărit cu iscăliturile mădularil(o)r za pecete(a) tribunalului.

1837 oct(omb)r(ie) 5

<ss>
<ss>
Derect(o)r <ss>

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 637/30, original, pecetea judecătoriei Iaşi.

179. **1837 octombrie 11**

Cătră cinst(ita) giud(ecăto)r(ie) (a) ţin(u)t(ului) Vasluiului.

Marin Drăghiciu, vechil(ul) precuvioşii sali arhimandrit(ului) Ghermano, egumen(ul) m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreştii.

Jalbă

Pricina următo(a)re între încredinţătoriul meu cu răzăşii ot Toporăşti pentru înpresurare(a) ci au făcut pârâţii la moşiia m(ă)n(ăsti)r(ii) ot Toporăşti, care iaste cumpărată de la Dinul Sălav şi alţâi ai lor, prin două chiemări li s-au făcut cunoscut a veni spre înfăţoşare, şi ei pârâţii n-au fost următori. Plecat rog pi cins(ti)ta giud(ecăto)r(ie) să binivoiască a li mai adaogi altă chiemare. Iar această a me jalbă să să alăturezi la della pricinii cu No. 1650.

<ss> Marin Drăghici.

1837 oc(tom)v(rie) 6

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 11, original.

180. **1837 octombrie 3**

La mitropolie.

Divanul apilativ a Ţării de gios cu cinst(ită) cuviincioasă înpărtăşăşti ştiinţă înalt preosfinţii voastri că dumi(sale) log(o)f(ă)t(ul) Theodor Balş, log(o)f(ă)t(ul) Iordachi Catargiu şi post(elnicul) Ioan Jora prin jalobă dată cătră preînălţatul domn

și recomenduită acestui Divan pi lângă otnoșănie log(o)f(e)ții de supt No. 6814, au făcut ceriri a să rândui o comisii întrunită de înalt preosfinție voastră i dumi. bo(i)erii, log(o)f(ă)t(ul) Dimitrii Sturza și hat(manul) Răducan Rosăt, pentru di a faci samă venituril(o)r averil(o)r măn(ăstirii) Floreștii ci după hotărâre(a) Domnescului Divan, întărită și de cătră preînălțatul domn; Urmează:

a. A rămâne iarăș la ace(a) dintâi, aci(a) închinare cătră mon(astirea) Esfigmen. Pe care jalobă urmeazi rezuluție gospod a să rândui o asămine comisii. Deci, Divanul potrivit cu rezoluție înălțimii sali faci poftitoare ceriri înalt preosfinții voastri să binevoiți ca înpreună cu dumn(ea)lor bo(i)erii cerșuți, cărora totodată li s-au înpărtășit știință despre aceasta a regularisi lămurită samă prin dovezi de toati încărcăturili i scăderili cheltu(i)elil(o)r de la (1)828 până la trecire.

v. Numitei măn(ăstiri) iarăș la Esfigmen. Pe care samă să s(e) înpărtășască Divanului acestui pentru pentru ce(a) mai înainti lucrare.

(1)834 oc(tom)v(rie) 3

No. 843.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 33-33v., copie.

181. **1838 ianuarie 12**

Jurnal

În numile preînălțatului domn Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d, stăpânitoriu Prințipatului Moldaviei.

Anul 1838, luna ghenari, în 12 zili. Giudecătoriia țân(u)t(ului) Vasluiului luând în tratație della cu N° 1351 a pricinii următoari după pretenție cuvioșii sali arhimandritului Ghermano, egumenul monastirii Floreștii, asupra răzășil(o)r de moșie Vlădeștii pentru 200 stănjăni pământ din acel hotar, au avut în priviri următoarile înpregiurări.

Jăluitorul mai sus numit prin jaluba ci au dat aceștii giud(e)c(ăto)r(ii) la 5 iuni(e) anul trecut 1836, au făc(u)t arătari că în hotariul moșii Vlădeștii având 200 stănjăni pământ, în vremi(a) domnului Calimah s-au giudecat egumenul de atunci cu pârâții răzăș(i), și s-ar fi dat hotărâri ca mănăstire(a) să stăpânească părțile aceste în temeiul cărie au și urmat cu stăpânire(a), însă în urmă în lipsa egumenului de la monastiri megieșii acei moșii cu samavolnicie ar fi înpresurat această parte de moșii, rugându-să acum a să da numiții stănjăni supot stăpânire(a) monastirii, precum au fost și mai înnainte după învoiala ci au răzășii cu monastire(a), și ei dacă vor ave(a) vreo pretenție cu monastire(a) să-ș(i) caute prin drumul giudecății, iar nu cu de la sâni putere. În urmare cărie jalubi giudecătorie prin otnoșănie sa cu N° 2269, în alăturari eczămplear, au mijlocit cătră isprăvni(cia) locală ca să cercetez(e), și dacă părinții fără act giudecătoresc samavolnic s-au întins cu stăpânire(a), potrivit instrucțiil(o)r ci ari atingătoari de pridmetul samavolniciilor să înaintez(e) lucrare aducând în statăcva stăpânirii, iar pârâții de vor ave(a) pretenție să-ș(i) caute prin canalul giudecătoresc, când în cuprindere(a) ofisului gospod cu N° 117, regularisindu-să pricina a să căuta în rândul clasificații, s-au făcut chiemări jăl(uito)r(ului) prin foa(i)e de poblicație, în cari au și iscălit că va fi următor, iar

pârâții(o)r de-a dreptul prin povesca cu N° 5040, de priimire(a) cărie urmeaz(ă) adiverinți la dellă, și nefiind următori a să înfățoșa înpricinații după aceste chiemări, prin răzăluție pusă asupra docladului dum(i)s(a)le derectorului cănțălerii s-au mutat della în al doile(a) ecsameni; Și la 15 ghen(a)r, anul 1837, s-au arătat jăl(ito)r(ul) cu jalobă în alăturari și cu un înscris prin cari au rânduit deplin vichil din parte(a) sa pe d(umnealui) Marin Drăghici, spre a să giudeca în pricina aceasta, pi cari înscris de vichilime după cerire(a) ci au făc(u)t încredințându-să și de către giudecătorie supt N° 62 s-au alăturat la dellă.

Apoi în urmare(a) jalobii ci s-au mai priimit și de la numitul Vasili, pi de o parti s-au mai poftorit isprăvni(cia) cu N° 279 ca să înpărtășască științi de lucrare(a) ci va fi făcut după otnoșănie cu N° 2269, iar pi di alta s-au făcut cunoscut și jăl(uito)r(ului) prin povesca cu N° 280, ca să lămurească giudecătoriei numile asupra cui jălu(i)ești spre a să știi pe cini să să aducă întru înfățoșari, de priimire(a) cărie au triimăs adiverinți, însă la 25 fevr(uarie) personal s-au priimit răspuns de la vichil că pârâții sânt Andoni Neculau, Neculai O(u)at, Iordachi Buhle, Ioan Moșie și alții ai lor ot Stăngacii, ne(a)mul Negrușăsc, cari au dat învoială monastirii și să găsăști trecută prin acturi domnești i alti cărți de giudecată.

Deci, giudecătorie prin povescile cu N° 825 și 826 au făcut cunoscut amânduror părților ca la 25 mart(ie) (1)837 să vie spre înfățoșari cu toati dovezile ci vor fi având, ca prin înfățoșari să să dei legiuitul curs pricinii, asupra cărora s-au priimit adiverințile lor că vor fi următori, dar numai vichilul jăl(uito)r(ului) s-au arătat cu jalobă cerând puniri la cali și pentru că proțăsul acesta au intrat în clasăficație fiind mutat cu rezăluție în al doile(a) ecsamenii, au rămas ca la termenul clasificației înfățoșându-să să să înaintez(e) lucrari, pără când însă mai înnainti prin otnoșănia de supt N° 1211, di iznoavă cerându-să știință de la isprăv(ni)ci(e) pentru cercetare(a) ci i s-au scris să facă, la 27 apr(ilie) s-au priimit adresul ei cu N° 2902 cuprinzătoriu că rânduind pe privighetoriul de ocolul Racova au cercetat și au dovidit că neamul Negrușăsc au dat învoială manastirii pentru arătații stânjăni asupra cărora s-au și înputernicit pi monastiri în stăpâniri. Iar apoi după aceasta spre înpliniri rezăluției pominite mai sus, prin povescile cu N° 1534 și 1535 sorocindu-să iarăș pi înpricinați a vini întru înfățoșare, la 22 mai s-au priimit poronca marei logofiții cu N° 6138 în alăturari și cu o copie di pi jaloba ci au dat pârâții răzăș(i) tânguitoari asupra stăpânirii ci ar fi pus monastire(a) pe pomenita parte de moșie mai înnainte de a ave(a) înfățoșare și a să cerceta pricina.

Și așa apoi în urma acestor lucrări de mai sus mai urmând peripiscă cu dare de jalobi atât din parte(a) vichilului (…), cât și din parte(a) răzăși(lor), pără către mare(a) logofiție și către divan, precum poroncile acestor instanții din dellă lămuresc, după cari făcându-să chiemări înpricinați(o)r, în sfârșit astăz(i) la 12 ghenari următoriul an 1838 prin înfățoșari(a) vichilului jăluitoriului egumen și a răzășil(o)r pârâți în persoană, s-au luoat pricina în tratație și cerându-să ca să arăte dovez(i), au înfățoșat mai întâi vichilul numit următoarile cari sânt trecute și la opisul din della pricinii supt iscălitura sa:

1^{iu}. Din 7263 <1755> iulie 1. Scrisoari egumănului Antonie scoasă în copie de bo(i)eriul Costandin Veisa la anii 1798 iunii 18, prin cari să lămurești că egumenul au lăsat parte de moșie Luceștii ci o ave(a) cumpărată prin egumenul Zaharie toată parte(a) lui Irimie Coșăscu și a lui Pavăl, ficior lui Dumitrașcu din

Orțășți lui Vasâli Negruș spre a să hrăni pe dânsa, în cari scrisoari să adivereșți de numit(ul) bo(i)er că ce(a) adivărată au găsât-o în hârtiile Negrușăștil(o)r, ci să afla(u) la Ghiorghie Brașovanul.

2[le]. Din 1794 dec(em)v(rie) 14. Zapisul răzășil(o)r de moșie Vlădeștii și Degiugații, anumi iero. Ichim Găfii, i Iftimii Moșiemultă, i Ștefan Negruș, i Ghiorghi zăt Negruș / ci să poriclești și Brașovanul / i Gavril Buhle și Toader Moșiemultă cu alții ail or, pri(n) cari să îndatoresc și dau 200 stănjăni moșie monastirii Floreștii din hotarul Vlădeștii și Degiugații, numai ca să li nască pricina dintri ei, oprind și pi hotarnicii di atunci ci era(u) rânduiți spre a lămuri și părțile manastirii, întărită și de hotarnicii aceia Vasâli Pelin și Costandin Post (?) Jora vorn(ic) de poartă.

3. Din 1794 dec(em)v(rie) 15. O țâdulă hotarnică a lui Vasâli Pelin, rânduit cu poronca domnească, cuprinzătoari că au ales partea lui Ifteni Moșie(multă) i a diaconului Ichim Găfii cu neamurile, lor după cartea de blăstăm și după mărturisâre(a) tuturor răzășil(o)r, 186 stănjăni, patru palmi, baștină din hotarul Vlădeștii și a Digiugațil(o)r ci este alături și pi din sus de parte(a) m(ă)n(ăstirii) Floreștil(o)r și alături și pi din gios de hotarul Stăngacil(o)r.

4. Din 1819 mart(ie) 20. Răvașul rânduitului bo(i)er post(elnicul) Ioan Jo(ra) cătră răzășii de Vlădești hotărându-le a nu să atingi mai mult de parte(a) monastirii Floreștii ci prin învoială i-au dat 200 stănjăni din hotarul Vlădeștii.

5. Din 1837 săp(tem)v(rie). Harta geomitricească a moșiei Vlădeștii și Vlădeștii.

Pi lângă cari au mai înfăț(iș)at și patru cărți domnești, una de la domnul Costandin Alicsandru Ipsilant v(oie)v(o)d din 1810 mart(ie) 5 și tr(e)i de la domnul Alicsandru Moruz v(oie)v(o)d din le(a)turile 1805 iuni(e) 9, i (1)805 iuli(e) 27 și din (1)805 avg(us)t 12, doviditoari precum că acei ci au dat învoiala din 1794 dec(em)v(rie) monastirii au fost puternici a faci o asămine învoială, de vremi ci și domnii sus pominiți s-au întemeet de au slobozit cărți hotărâtoari pi a lor numi ca pi unii ci i-au cunoscut de moșani.

Înpotriva cărora au înfățoșat și pârâții următoarili dovez(i) cari iarăș sântu trecute la opisul din della pricinii supt iscălitura lor:

1[iu]. Din 1819 fev(ruarie) 15. Plan, arătătoari de fața pământului, întărită de dumn(ealui) post(elnicul) Ioan Jora din 1819 fevruari(e) 15.

2. Din 7222 <1714> iulie 1. O copie de hotarnică arătătoare pentru hotarăli Iveștii, Vlădeștii și alti hotară.

3. Din 1818 săp(tem)v(rie) 15. Anafora iscălită de răp(o)s(atul) vel logofăt Lupu Baloș[58] arătătoari că acei iscăliți în înscrisul mănăstirii Floreștii nu ar pute(a) înstrăina zăstre(a) fimeii lor.

4. Din 1824 fevr(uarie) 28. Copie anaforalii întărită de veliții bo(i)eri și domnul Sturza v(oie)v(o)d întăritoari anaforalii de mai sus.

Aceste fiind dovezile înfățoșate de cătră amândouă părțile cărora după cu amăruntu(l) luoari de samă ci li s-au făcut, s-au luoat lămuriri din scrisoare(a) din 1794 dec(em)v(rie) 14, că în vremi ci răzășii ș(i)-au hotărât moșiie și părțile lor, mănăstire(a) cerând parte(a) ei, însuși ei răzășii de atunce dau scrisoari de învoială

[58] Balș.

ca să stăpânească monastire(a) 200 stănjăni în paci, și anumi dintr-o piiatră vechi până în linie Stoeneștil(o)r și propunire(a) răzășil(o)r prin jalobă că adică dătătorii acei scrisori ar fi fost străini de moșie s-au cunoscut fără nici un temeiu, <u>întâi</u> că ace(a) scrisoari să vedi adiverită de hotarnicii ci le alege părțile lor, și dacă hotarnicii i-ar fi cunoscut streini de moșie nu adevere(au) o așa scrisoari cari slujăști monastirii destul docoment; <u>al doile(a)</u>, că din dătătorii acei scrisori sânt și astăz(i) urmaș(i) a lor stăpânind în numita moșie, și dacă dătătorii scrisorii au fost streini de moșie, apoi și ei tot a fi streini, dar așa precum ei stăpânesc moșie di pi aceia și monastire(a) trebu(i)esă stăpânească având tot de la ace(i) scrisoari data; <u>al 3[le]</u>, din țâdula hotarnicil(o)r tot din dintr-acelaș(i) an și lună 15 pentru 186 stănjăni ci au ales lui Iftimi Moșie(multă) cu ai lui să dovidești că monastire(a) au avut acolo parte, pentru că pominești în însuș ace(a) țâdulă de parte(a) monastirii, și dacă monastire(a) nu ar fi avut parte, acel Iftimi cu ai nu prime(a) țâdulă de la hotarnici de o asămine glăsuiri să pominească de parte(a) monastirii fără a fi cu cât mai vârtos că acel Iftimi Moșie(multă) să vedi iscălit și în scrisoari cătră monastiri, cari lămurești că parte(a) monastirii esti 200 stânjăni. Pi aceste dar temeiuri acealor propuniri esti fără nici un cuvânt și mai ales că curgătorii din Iftimi cu ai lui să află și astăz(i) stăpânind stânjănii ci li s-au ales, iar asupra stăpânirii monastirii că nu ar fi avut, însuș(i) acum în presudstvie nu au tăgăduit că nu au avut monastire(a) mai înnainte stăpânire, însă nu la locul ci acum s-au înputernicit a stăpâni, adăogând și aceasta să nu dipărtéz(e) pe monastiri, dar să stăpânească acolo unde îi zâci scrisoari(a) de învoială, din piiatra vechi păr(ă) în linie Stoeneștil(o)r, iar nu să să vâri în părțile lor, dinpotrivă vichilul monastirii au răspuns că piiatra vechi nefiind cunoscută cari esti, niciodată mănăstire(a) n-au stăpânit la anumi și însămnat loc, ci de multe ori era înpinsă când în părțile unora, când în părțile altora, căci ca unii ci ei să află trăitori la fața locului pururе înpresura(u) în a lor stăpâniri parte(a) monastirii.

Giudecătoria închei(e) a ei socotinți ca monastire(a) pi temeiul scrisorii arătată de învoială dată de însuș(i) răzăși să stăpânească în numita moșie acei 200 stânjăni, și pentru că nu sânt științi la ci loc anumi să află din neștiința p(i)etrii vechi pominită în scrisoare(a) de învoială, să să comandirisască cilen să m(e)argă la stare(a) locului să cercetezi spre a pute(a) dovidi ace(a) piiatră vechi zisă în scrisoare(a) de învoială, și din ace(a) piiatră să măsoari 200 stânjăni pân(ă) în lin(i)e Stoeneștilor după ace(a) scrisoari cari să-i dei în stăpâniri(a) manastirii, iar la din înpotrivă dacă ace(a) piiatră vichi nu să va pute(a) găsî și a să dovidi la ci loc esti de unde să caută încât acei 200 stănjăni a monastirii pân(ă) în linie Stoeneștil(o)r în însuș ace(a) moșie a Vlădeștil(o)r. Apoi pentru că monastire(a) nu poati a rămâne păgubașă din lipsâre(a) pietrii și pentru că în țâdula hotarnicilor dată lui Iftimi Moșie(multă) cu ai lui să lămurești că parte(a) acelui Iftimi cu ai lui acei 186 stănjăni, 4 palmi, i-au ales alături și pi din sus de parti(a) monastirii Floreștilor și alături și pi din gios de hotarul Stăngacilor esti destul dovadă în nedovidiri(a) pietrii vechi că acei 200 stănjăni a monastirii sânt alături pe din gios de acei 186 stănjăni a lui Iftimi Moșie(multă) cu ai lui; de vremi ci zâci curat în țâdulă că parte(a) lui Iftimi cu ai lui esti alături și pe din sus de parte(a) monastirii. Așadar cilenul comandarisât negăsând precum să zici mai sus piiatra ace(a) vechi, va măsura din hotarul Stăngacilor în gios parte(a) lui Iftimi cu ai lui, acei 186 stănjăni, 4 palmi, și

apoi alături pe din gios de parte(a) lui Iftimi va măsura acei 200 stănjăni a monastirii și îi va da în stăpânire.

Întru acest chip urmând socotința giudecătoriei s-au închiet jurnalul acesta în care fețile înpricinati vor iscăli a lor vroinți mulțămiri sau nemulțămiri dânduli-să întocmai copie pe formă, iar parte(a) ci a rămâne nemulțămită esti slobodă a apilarisî pricina la divanul răspectiv a Țării de gios în termen legiuit de două luni, socotit de la priimire(a) copiei de pi jurnal fără puniri de cauție, nefiind proțăsul de cumpitență giudecătorii.

Iscăliți. Pentru prezâdent banul Grigoraș Carp; cilenuri, med(elni)cer(ul) Grigori Codreanul și d(umnealui) Costachi Mavrodin, i derect(or) d(umnealui) Stati Cernat.

Anul una mie opt sute triizăcișiopt, luna fevr(uarie) în unsprezăci zile, am ascultat această hotărâre și am rămas mulțămit.

Iscălit Marin Drăghici, vechil monastirii Floreștii.

Iar pârâțil(o)r răzăș(i) ca unor nestăruitori li s-au triimăs copii prin privighitoriul de ocol cu poronca de supt N^{o} (…)[1] din (…)[1] 1838.

Iscălit direct(or) Cernat.

S-au poslăduit și la fața al patrule, rândul al șaptisprezăci s-au adaos pe deasupra scăpare(a) acestor cuvinti / vichilului jăl(uito)r(ului), cât și din parte / spre a să crede.

Protocolit G. Corbuli.

Giudecătoriea țin(u)t(ului) Vasluiul(u)i.

Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originalnicul jurnal să încredințază pe formă.

<ss> Grigori Carp ban.

<ss> G(rigore) Codr(eanu) med(elni)cer.

<ss> S(tati) Cernat.

Protocolit <ss> G. Corbul.

N° 773.

(1)838 fevr(uarie) 11.

<Pe ultima filă>: Rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/57, copie din 11 februarie 1838, pecetea judecătoriei ținutului Vaslui.

[1]Spațiu gol.

182. **1838 martie 18**

Opis de dovezili ci înfățoșazi în pricina cu răzășii di Toporăști pentru părți moșii.

1838 mart(ie) 18

Anul, luna, zâua acturilor	Cuprindire
1811 iuli(e) 8	Țâdula hotarnicului post(elni)ce(lul) Ștefan Mirce de alegire(a) părțil(o)r lui Toad(e)r Armanu i a lui Pascal sin Nastasii Burbucăniții din moșiea Toporăștii , adică 71 stânj(e)ni, parte(a) câmpului, 19 stânj(e)ni siliști pi din sus, cari siliști au rămas niînpărțită la un loc cu aceloralanți răzăș(i), iar codru(l) ci esti pi din sus de coastili moșii ari să-ș(i) tragă pi câtă parti ari în câmpu, care țâdulă esti iscălită și di ciialanți răzăș(i) acei moșii.
1811 iuli(e) 8	Tij, țâdula hotarnicului de mai sus prin cari alegi din moșiea Toporăști lui Dinu Silivu triizăci și trii stânj(e)ni dou(ă) palmi din câmpu i din siliști, iar parte(a) codrului din coastili moșii din sus fiind niîmpărțită s-au dat tuturor răzășil(o)r ca pi câtă parti ari în câmpu să-ș(i) stăpânească și în codru.
1811 iuli(e) 8	Tij, țâdula hotarnicului di mai sus pominit iscălită și di ciialanți răzăș(i), prin care alegi parte(a) Ștefanii Sălăvoai din moșie Toporăștii, adică 20 stânj(e)ni în câmpu, pi cari au și stâlpit-oși 20 stânj(e)ni în siliști(a) satul(u)i, iar în codru cât să va alegi parte(a) Ștefanii Sălăvoai.
1820 iuli(e) 21	Zapisul lui Dinul Silavu i Pascal Bursucanu i Catrina Sălăvoai și Toma Armanu, prin cari îș(i) vând părțili lor din moșiea Toporăștii arh(i)m(andritului) Luca, egumenul m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștii, priimind și 600 arvona pân(ă) ci li îș(i) vor regularisi părțili și vor faci și osebit zapis di ace(a) vecinică vânzare.
(1)820 o(cto)mvr(ie) 1	Țidula arhimandritului Luca prin care scrii post(elni)ce(lului) Ioan (Cațichi)[1] că după cerirea ce au făcut Dinu se-i dei una sută lei dacă a fi cu voia maică-sa din bani(i) poslușnicil(o)r monastirii.
(1)821 ghen(a)r 20	Izvod de banii scutelnicil(o)r monastirii Floreștii de la moșiea Toporăștii ci s-au strâns di către post(elni)ce(lul) Ioan Cațichi spre plata părțil(o)r cumpărati di monastiri prin zapisul trecut mai sus la N° 4.
Anul 1827 decemvr(ie) 8	O mărturii iscălită di vr(e)o câț(i)va marturi doviditoari

	că păr(ă) la ace(a) vreme locul de pricină s-au stăpânit di cătră răzăși Găfiași.

Acesti dovez(i) am în pricina mai sus arătată pe a cărora timeiu rog a se da curs pricinii.

<ss>Marin Drăghici.

Documenturile arătati prin acest opis s-au priimit din cinstita giud(e)c(ăto)r(ie) ţân(utu)lui Vasluiului de cătră mini gios iscălitul.

1841 ghen(a)r 22

Costantin sân Sălav.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 21-22, original; a se vedea şi f. 49-49v.

_____

[1]Spaţiu gol.

183. **1838 martie 18**

Opis di to(a)ti dovezâli în pricina răscumpărării a o samă stănjăni moşii di la măn(ă)stre(a) Floreştii.

Noi răzăşii di Toporăşti
(1)838 mart(ie) 18

N[o]. Copii di pi

1. Învoe(a)la urmată între răzăşi(i) di Toporăşti cu mănăstire(a) Floreştii din let 1805 maiu 1, în cari să arată că au rămas mulţămiti amândo(u)ă părţâle.

2. Jalba din let 1822, luna iunii 28, dată di cătră răzăşi ci(nsti)tii căimăcănii asupra vichilului moşii sfintii mănăstiri, post(elnicelul) Ioniţă, cu cari să arată şi orândatariu(l).

3. Copii di pi carte(a) ci(nsti)tii căimăcănii din let 1822, iunii 28, cuprinzăto(a)ri după jalobă ca di să va găsî cu adivăr arătărili răzăşilor, apoi să li facă şi îndestulari isp(ră)v(ni)ciia ţân(u)tală.

4. Carti(a) cin(sti)tii logofiţâi din let 1823, luna fevr(uarie) 10, hotărâto(a)ri ca rânduiţâi, d(umnealui) medelniceriul Tuduri şi d(umnealui) vornicul porţâi Pascal Gane să dipărtezi cu totul pi pârâtul Ion Caţâchi, orândatariul moşii sfintii mănăstiri, a nu stăpâni cumpărăturili ci el arată că le-(a)r fi fost cumpărat mănăstiri(a) Floreştii, cari după cerirea ci eu făcut răzăşii a li să răscumpăra şi niivindu-să nici un zapis di vânzari au înputernicit pi răzăşi cu stăpânire(a), şi când să va ivi vreun zapis fiind adivărat să-i înapoiască banii.

5. Răvaşul cin(sti)tii isp(ră)v(ni)cii din let 1822 iuli(e) 13, scris cătră d(umnealui) post(elnicelul) Ion Caţâchi şi Iordachi Grecu cuprinzătoriu după cerire(a) răzăşilor di Toporăşti, scriind a-ş(i) priimi banii pi părţâli ci la alţi cumpărat.

Aceste ni sânt dovezâli şi altele n-avem.

1838 mart(ie) 18

<Urmează patru iscălituri>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 23-23v, original.

184. **1838 martie 18**

Vechilime.

Prin cari eu gios iscălit(ul) arhimandrit Ghermano, egumen(ul) sf(i)n(tei) monastiri Florești și Bursucii, înputernicesc din partea me deplin vichil pi dum(nea)lui Marin Drăghiciu ca să să judici la orici instanții și pentru orici pricină, adică pentru toati moșiili a numitii m(ă)n(ă)s(tiri), cum și alti pricini, atât cari sânt proțesuri pornite din partea altora asupra m(ă)n(ă)s(tirii) și din partea m(ă)n(ă)s(tirii) asupra altora, cât și pentru cari să vor mai porni di acum. În scurt pentru oricare pricină atingătoari di interesurile sf(i)n(tei) m(ă)n(ă)s(tiri) și a moșiilor, apărând cu cât o va putea dreptățile numitilor m(ă)n(ă)s(tiri). Cari dum(nea)lui numitul vichil va ave(a) voi(e) a-ș(i) iscăli ori în hotărâri mulțămiri sau nimulțămiri, și di mini esti priimit.

(Iscălit) Gherman(o) arhimandrit și egumin m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii și Bursucii.

Giudecătoriia ț̦in(u)t(ului) Vasluiului.

După cerire(a) ci prin jalbă au făcut sv(i)n(ț̦itul) arhimandrit Ghermano, egumen sf(i)n(telor) m(ă)n(ă)s(tiri) Floreștii și Bursucii, să încrădințază această vichilimea pi formă.

/ Iscăliț̦(i) / Gheorghi Racoviță agă / G(rigori) Codreanu med(e)l(nice)r.

Costachi Mav(r)odin.

Pentru derector protocolit G. Corbu ar.

L.P.

N° 1361.

1838 mart(ie) 18 zili.

Poslăduit <ss>.

Pentru întocmai, șef: <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 97-98, copie.

185. **1838 martie 18**

Opis di to(a)ti dovezili în pricina răscumpărării a o somă stânjăni moșii di la mănăstire(a) Floreștii.

Noi răzășii di Toporășți.

(1)838 mart(ie) 18

Nº	Copii di pi.
1	Învoiala urmată întri răzășii di Toporăști cu mănăstire(a) Floreștii din let 1805, maiu 9, în cari să arată că au rămas mulțămiti amândo(u)ă părțâli – copii.
2	Jaloba din let 1822, luna iunii 28, dată di cătră răzăși cin(sti)tii căimăcănii asupra vichilului moșii sfintii mănăstiri post(elnicelul) Ion Cațâchi care să arăta și orândatariu.
3	Copii di pi cartea cinn(stiti)ii căimăcănii din let 1822, iunii 28, cuprinzăto(a)ri după jalubă că di să va găsî cu adivăr arătărili răzășilor apoi să li facă și îndistulari ispră(vni)ciia țân(u)tală.
4	Cartea cin(sti)tii logofițâi din let 1823, luna fevr(ua)r(ie) 10, hotărâto(a)ri ca rânduiții, d(umnealui) medelniceriului Tudurii și d(umnealui) vornicul porțâi Pascal Gane să dipărtezi cu totul pi pârâtul Ion Cațâchi, orândatariul moșii sfintei mănăstiri a nu stăpâni cumpărăturili ci el arăta că le-(a)r fi fost cumpărat mănăstire(a) Floreștii, carii după cerire(a) ci au făcut răzășii a li răscumpăra și niiavându-să nici un zapis di vânzari au înputernicit pi răzăși cu stăpânire(a), și când să va ivi vreun zapis fiind adivărat să-i înnapoiască banii.
5	Răvașul cin(sti)tii isp(ră)v(ni)cii din let 1822, iuli(e) 13, scris cătră d(umnealui) post. Ion Cațâchi și Iordachi Grecu cuprinzătoriu după cerire(a) răzășilor di Toporăști spre a-ș(i) priimi banii pi părțâli ci le-ar fi cumpărat.

Aceste ne sânt dovezâli și altile n-avem,

1838 mart(ie) 18

<ss> Ioan Cehan, post(elni)cel, răzăș.
<ss> Ștefănachi Găfeiu.
<ss>
<ss> Vas(i)li Păsat.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 23-23v., original; a se vedea și f. 49v-50.

186. 1838 martie 30

Povesca cinstitei giudecătorii a țin(u)t(ului) Vasluiului cu No. 1393 am priimit în pricina de giudecată ce avem cu sfânta măn(ăs)t(i)re Floreștii și cu răzășii pintru moșiia Toporăști, tot di la acest țin(u)t, și la termenul hotărât apri(lie) ne vom afla la cinstita giudecătorii cu toati docomenturile ce vom ave(a). Pintru cari s-au dat această răspică călăr(a)șului triimis.

1838 mart(ie) 30

<ss> Gheorghii Sălav. Zăp(o)deni (?).

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 26, original; Se păstrează cu aceeași dată adeverința semnată de postelnicelul Ioan Cațichi (f. 27-27v.).

187. **1838 aprilie 14**

Cătră cin(stita) giudecătorie ţin(ut) Vasluiului
Postelnicelu(l) Ioan Caţichi din sat(ul) Laza, ţin(utul) Vasluiului.
Jalobă

Povesca cin(stitei) giud(e)c(ătorii) di supt No. 1394 o am priimit la 2 a următoarii luni apr(ilie), prin cari mi să faci cunoscut ca să vin spre înfăţoşare la ace(a) giud(e)c(ătorie) în pricina purtată di mănăstire(a) Floreştii asupra răzăşilor di moşie Toporăştii pentru nişti părţi ci numita mănăstire le-ar fi cumpărat di la Dinu Sălav, Catrina Sălăvoae, Pascal Bursucanu şi Toma Armanu, cari s-au sorocit a să căuta (la) 16 apr(ilie). Apoi fiind că eu acum mă găsăsc stăruind la cin(stitul) domnesc divan în Eşi în o altă pricină, di aceia plecat mă rog cin(stitei) giudecătorii să binevoiască ca această pricină ci ari a să muta la 16 apr(ilie) a ma fi păsuită pân(ă) după curmare(a) pricinii ci am la domnesc(ul) divan, când atunce niapărat următori voi fi după povesca cin(stitei) giudecătorii.

<ss> Ioan Caţichi post(elni)ce(l).

1838 apr(ilie) 14 zile.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 35, original.

188. **1838 aprilie 16**

Cătră cinstita giud(e)c(ăto)r(ie) ţân(u)t(u)lui Vasluiului.
Sard(arul) Gavril Avram
Jalobă

Aşa precum în acest cinstit trebunal să află delă înjghebată pornită prin reclemaţii din parti(a) monastirii Floreştilor asupra răzăşil(o)r de moşiea Toporăştii pentru 270 stânjen(i) din numitul hotar Toporăştii şi pi cari stânj(e)ni îi agiută dreptate(a) a-i răscumpăra numiţii răzăş(i).

Eu plecat rog pi cinstita giud(e)c(ăto)r(ie), ca unul ci şi eu mă găsesc răzăş şi băştinaş în acel hotar, a nu scăpa din videri la tratăţia acei pricini de a mi se încuviinţa şi mii o asemine dreptate de răscumpărare şi a răspundi banii atât pi parte(a) ci după protimisis mi se cuvini mii a răscumpăra, precum şi pi ace(a) parti ci se va cuvini a răscumpăra ciialanţi răzăş(i) dacă ei nu vor ave(a) bani, căci de a se împrumuta de la alţii străini şi a-l vârî înlăuntrul moşii nu voi pute(a) suferi, precum dispre aceste atât pentru răscumpărare şi înpresurare de cătră numita monăstiri Floreştii, precum şi dispre post(elni)cel(ul) Ioan Caţichi, am mai jăluit şi în anul trecut. ~~1837.~~

<ss> G(avril) Avram serd(a)r.

1838 apr(ilie) 16

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 30-30v., original.

189. **1838 aprilie 18**

No. 1760
1838 apr(ilie) 18

La postelnicel(ul) Ioan Cațichi

Așa precum pricina următoari întri mănăstire(a) Floreștii și răzășii de Toporășții pentru pământ din ace(a) moșii la a căria tractații ceri trebuința a fi și d(u)mn(ea)ta fați la vadeo(a) din 16 a următoarii lun(i) apr(ilie), cari prin povesca cu No. 1394 s-au dat în cunoștința și a dum., și următori nu ai fost, pi cari ni s-au putut a să da curs, de iznoavă s-au sorocit a să căută la 2 a viitoarii luni mai. Ți să scrii ca la ace(a) vade niapărat să ti afli aice cu toati dovezile ci vei fi având, așa precum și prin numirarisita de mai înnainte povescă ți s-au scris, spre a să pute da legiuitul curs pricinii.

Asămine s-au scris supt No. 1761 și lui Ioan Ciurian Trohan.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 32, concept.

190. **1838 mai 2**

Cătră cinst(ita) giudecătoriia țin(u)t(u)lui Vasluiului

Marin Drăghiciu vechil m(ă)n(ăstirii) Floreștii

Jalbă

Pricina următo(a)re dintre răzășii de Toporăști cu încredințăto(a)re(a) me măn(ăstire) pentru răscumpărare(a) ci vor să facă la o soma stâ(n)j(eni) moșâi din acel hotar cari îi ari numita m(ă)n(ăstire) cumpărați de la niamul Sălăvăsc încă de la (1)820. La înfățoșare(a) ci am avut încă la 16 apr(ilie) atât cu pârâții răzăș(i), cum și cu însuș vânzătorii, după o(a)rișcare propuniri s-au mai înnaintit o altă vade, adecă astăz(i) la 2 mai, în cari am iscălit toate fețile că vor fi următori și potrivit acei hotărâri iată eu am venit și stăru(i)esc, iar din părțile pârâte nici unul nu să află. Apoi fiind că eu am termin de înfățoșari mâine la răspictiv(ul) divan a Țării de Gios mă rog cinstitii giud(ecăto)r(ii) să binevoia(scă) a hotărî celi di cuviință.du(pă) enstru(c)ții.

1838 maiu 2

<ss> Marin Drăghici.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 37, original.

191. **1838 mai 4**

N°. 2056.
(1)838 maiu 4 zile.
La post(elni)ce(lul) Ioan Cațichi.

Cu acist înadins slujitor ți să scrii ca numaidicât în minuntul ci vei priimi aceasta înpreună cu slujitoriul să ti scoli și să vii aice cu toati dovezile ci ai di cumpărare(a) moșii din Toporăști, fiind că fără a fi dumn(ea)ta nu să poati da curs pricinii ci urmeaz(ă) întri m(ă)n(ăsti)r(ea) Floreștii și răzășii di ace(a) moșii și după câti chiemări ți s-au făc(u)t prin povescile cu No. 1394 și 1760, următor nu ai fost și celelanti părți înpricinati stăru(i)esc. Cari slujâtoriul triimis, fără dumn(ea)ta nu ari voi a se întoarce.
Iscăliți: aga Gheorghii Racoviță
med(elni)cer Grigori Codrian.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 39, copie.

192. **1838 mai 6**

N° 20.
Jurnal.
În numili preînălțatului domn Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d stăpânitor Prințipatul(u)i Moldavii.

Anul 1838 luna maiu în șasă zili.
Giudecătoriia țin(u)t(ului) Vasluiului luând în tratații della cu N° 1650 a pricinii următoari după pritănțiia arhimandritului Ghermano, egumenul monastirii Floreștii asupra răzășil(o)r di Toporăști pentru că s-ar înpresura moșiia mon(astirii) Toporăștii dispre pârâț(i), au avut în priviri următoarili înpregiurări .
Numitul jăl(uito)ri prin jalba din trecutul an 1835 maiu 15 supt N° 46 ci au dat cătră divanul apilativ a Țării di Gios au făcut arătari că moșiia Toporăștii a m(ă)n(ăstirii) pătimești înprésurari dispré răzășii di moșiia Stăngacii, pintru cari în temeiu(l) poblicarisârii înalt(ei) ocârmuiri din 20 săpt(emv)r(ie) anul trecut (1)834 pentru opștiasca hotărâtură diclararisând dreptății Dumnezăescului lăcaș pentru înpresurarea zăstrii sali s-au rugat să-s(e) treacă în rânduita condică aceasta jalbă și a să slobozi m(ă)n(ăsti)r(ii) adiverința di priimirea rostită prin pomenita publicații.
Deci, fiind că toati pricinili di înpresurări au fost opriti di a să cerceta, lăsati fiind pân(ă) la înființarea comisii hotărâturil(o)r, cari în urmă iarăș după țircularnici poronci s-au slobozit asăminea pricini în cercetarea giud(e)c(ăto)r(iei).
Divanul prin poronca cu N° 2887 din 12 iulii anul trecut (1)837 au recomenduit în copii arătata jalbă a egumenului m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștii spre legiuitul curs, după cari apoi și giud(e)c(ăto)r(ia) prin poveșcili cu N° 3437 și 3438 au sorocit atât pe jăl(uito)r, precum și pi răzășii di Stăngaci la 11 săp(temv)r(ie) (1)837, di priimirea cărora urmiază adiverința la dellă, arătându-să cu jalbă la vade

numai vichilul jăl(uito)r(ului), iar din partea pârâtă di vremi ci din însuș(i) greșala jăl(uito)r(ului) s-au îndreptat chemarea cătră răzășii di Stăngaci, căci cei adivărați(i) pârâț(i) sânt răzășii din Toporăști cărora li s-au și făcut cunoscut di pricină; s-au însămnat al doile vadea la 2 oct(ombrie) tot acilaș(i) an, și pentru că unul din pârâț(i), anumi Ștefănachi Găfeiu s-au înfățoșat la giud(e)c(ăto)r(ie), au dat scris în dosul poveșcii că va fi următoriu a vini în pricină și cu ciialanți, iar vichilului jăl(uito)r(ului) i s-au făcut cunsocut prin povesca cu N° 3954, di primirea căriia urmiaz(ă) adiverinți la dellă și nci una din părți n-au fost următoari cu înfățoșare la vade, decât în urmă la 8 oc(tom)v(rie) vichilul m(ă)n(ăsti)r(ii), anumi Marin Drăghici, s-au arătat cu jalbă cerând a să mai adăogi o chemari pârâțil(o)r, după cari s-au și sorocit pi pârâț(i) cu N° 4641 la 20 tot oc(tom)vr(ie), făcându-să cunoscut di aceasta și numitului vichil prin povesca cu N° 4642, asupra căriia s-au priimit roșpișcă la dellă, urmând a vini la vadea precum jalba ci au dat adiverești, fiind (în)răgistrată supt N° 4137; însă doi vremi ci di la această pârâț(i) nu s-au fost priimit roșpișcă pe chemari(a) această di pi urmă, nu s-au putut da nici un curs pricinii și cu toati că în urmă, adică la 9 dec(em)vr(ie) s-au priimit ace(a) rospișcă; Dar fiind că della acestui proțăs potrivit ofisului gospod cu N° 117, giud(e)c(ăto)r(ia) au régularisât căutarea ei în rândul clas(i)ficații s-au mai adăogit și osăbiti chemări cătră feții înpricinate di a cărora priimire dând adiverinți s-au arătat apoi și la vade, când dându-să cu doclad della pi masa presudstvii înpreună și cu opisă de dovezâli înpricinați(o)r și luându-să în tratații după luoarea aminte ci s-au făcut s-au luoat lămuriri că m(ănă)s(ti)r(ea) pritandirisăști părț(i) din Toporăști pi cari li-ar avea cumpărate di la câț(i)va din răzăș(i) și anumi, Dinul Sălav, Catrina Sălăvaia, Pascal Bursucanu, Toma Armanu, după un zapis din 1820 a numiților, prin cari să arată că au vândut părții lor din Toporăști cătră m(ă)n(ăsti)r(e), primind și arvonă 600 lei, asupra cărora părț(i) răzășii au cerut răscumpărari, dar fiind că tocmala după zapis s-au văzut nisfârșită ca uniia ci răzășii n-au primit bani mai mult decât o arvonă; și totodată soma pământului trecut în vânzari cătră monastiri nelămurit(ă).

Această pritenții dar a m(ă)n(ă)s(tirii) priivești pi însuș acii vânzători mai cu dinadinsul și pentru aceasta pren rezăluții s-au hotărât a li să faci chemari atât vânzătoril(o)r, precum și unui post(elni)ce(l) Ioan Cațichi ci au arătat vichilul m(ă)n(ă)s(tirii) că au cumpărat pământul di la răzăș(i) cu banii m(ă)n(ă)s(tirii), făcându-să cunoscut și vichilului, numai puțin și răzășil(o)r ci au cerut răscumpărarea di a să afla la față la 16 april(ie) anul următoriu, cărora potrivit rezăluții pominiti li-au și scris prin poveșcili cu N° 1393, 1394, 1395 și 1396, dând ei adiverința că vor fi următori cu di a sâliri, numai post(elni)ce(lul) Ioan Cațichi propuind prin ropișca sac ă toate hârtiili ci ar fi avândli-ar fi lăsat la divanul domnesc în pricina ci ari acolo.

În sfârșit la vade s-au înfățoșat iarăș vichilul m(ă)n(ă)s(tirii) cu răzășii pritandatari di răscumpărare, anumi post(elni)ce(lul) Ioan Cihan și ai săi, precum și cu vânzătorii, când atuncea s-au arătat cu osăbită jalbă și du(misa)li sărrd(a)r(ul) Gavril Avram, prin cari faci arătari că așa precum și du(misa)li să găsăști răzăș și băștinaș în acel hotar, apoi să i să încuviințăză ți dum(isa)li dreptati di răscumpărari, răspunzând bani, atât pi partea ci după protimisâs i s-ar cuvini a răscumpăra, precum și pi partea ci s-ar cuvini a răscumpăra ciialanți răzăș(i) dacă ei nu ar ave(a)

pi bani, căci di a să înprumuta di la alți străini și a-i vârî în lăuntrul moșii, du(misa)li nu ar putea suferi.

Deci, luându-să pricina în di iznoavă tratații, iarăș nu s-au lămurit pentru plata banilor către vânzători, propuind vichilul monastirii că istovul banil(o)r s-ar fi făcut di Cațichi în vremea când ar fi fost vichil m(ă)n(ă)s(tirii) cu bani di ai ei, iar Ștefănachi Găfeiu ci esti iarăș răzăș în Toporăști carili s-au arătat di vichil lui Cațichi au înfățoșat zapis di cumpărătură a 36 stânjini făcută di Sălăvești, propuind că acel zapis esti cumpărat cu bani ai Cațichi. Giudecătoriia spre a vide(a) chipul cu cari s-au plătit banii vânzătoril(o)r și a cui bani anumi s-au întrebuințat în plată și ca unul ci Cațichi pi di o partiau fost vichil m(ă)n(ă)s(tirii), iar pi di altă parti s-au văzut a fi și însuș cumpărători a stânjinilor sus însămnați tot di la acii cari au vândut și m(ă)n(ă)s(tirii).

Au mai scris numitului Cațichi cu N° 1760 ca numai dicât să vii întru înfățoșari și după perepisca ci au mai urmat cu jalbi din partea înpricinaților și chemărili ci li s-au mai făcut lui Cațichi, astăz(i) s-au înfățoșat fețăli numiti mai sus, fața fiind și Cațichi, di la cari cerându-să ca să arăti dovez(i) au înfățoșat mai întâi vichilul monastirii următoarili cari sânt trecuti și la opisul din della pricinii supt iscălitura sa:

1. Din 1811 iulii 8, țidula hotarnicului post(elni)ce(lul) Ștef(a)n Mirce di alegiri(a) părților lui Toad(e)r Arman cu ai lui, Pascal sân Nastasăi Bursucăniții di moșiia Toporăștii.

2. Din 1811 iulii 8. Tij, țidula hotarnicului di mai sus prin cari alegi din moșiia Toporăștii lui Dinu Sălav 33 stănjini, două palmi, din câmp, iar codru au rămas neînpărțit.

3. Din 1811 iulii 8. Tij, țidula hotarnicului di mai sus pominit iscălită și di ciialanți răzăși, prin cari alegi partea lui Gheorghii Sălav ci tragi din partea Ștefanii Sălăvoai din moșiia Toporăștii, adică 20 stănjini în câmp, cari au și stâlpit-o, și 20 stănjini în săliștea satului, iar codru cât să va alegi partea Ștefanii Sălăvoaei.

4. Din 1820 iulii 21. Zapisul lui Dinul Sălav, Pascal Bursucanu, Catrina Sălăvoaia și Toad(e)r Armanu, prin cari îș(i) vând părțili lor din moșiia Toporăștii arhi(mandritului) Luca, egumenul m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii priimind și 600 lei arvona pân(ă) ci ei își vor regularisî părțili și vor faci și osăbit zapis di vânzari.

5. Din 1820 oc(tom)vr(ie). Țidula arhimandritului) Luca prin cari scrii post(elni)ce(lului) Ioan că după cerirea ci i-au făcut Dinu să-i dei una sută lei dacă a fi cu voia maică-sa din banii poslușnicilor m(ă)n(ăsti)r(ii).

6. Din 1821 ghenari(e) 20. Izvod di banii scutelnicil(o)r m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștii di la moșiia Toporăștii ci s-au scris di către post(elni)ce(lul) Ioan Cațichi spre plata părților cumpărati di m(ă)n(ăsti)r(e) prin zapisul trecut mai sus la N°4.

7. Din 1827 dicemvr(ie) 8. O mărturii iscălită di vr(e)o câț(i)va marturi doviditoari că pân(ă) ace(a) vremi locul di pricină s-au stăpânit de către răzășii Găfiești.

Înpotriva dar acestora au scos și răzășii următoarili dovez(i) cari iarăș(i) sânt trecuti la opisul din della pricinii supt iscălitura lor:

1^{iu}. Din 1805 maiu1. Copiia întărită pentru întocmai di căm(ina)r(ul) Andrunachi Donici di pi învoiala urmată întri răzășii di Toporăști cu m(ă)n(ăsti)r(ea) Floreștii pentru hliza ci s-au numit tij Lucenii.

2. Din 1822 iunii 28. Copiia jalbii răzăşil(o)r di Toporăşti cătră căimăcănie cu tânguiri că m(ă)n(sti)r(ea) Floreştii având alcătuit la moşiia sa orândatari pi un post(elni)ce(l) Ioan Caţichi, li-ar fi făcând îndistuli jocuri cu înpresurarea părţilor lor, în dosul căriia urmiaz(ă) cartea acii căimăcănii cătră isprăv(ni)ciia Tutovii ca să pui la la cali pi jăl(uito)r(i) .

3. Din 1823 fevr(uarie) 10. Poronca logofiţii cătră med(elni)cer(ul) Ilii Tudurii şi vor(ni)c(ul) di poartă Pascal Gane / în dosul căriia să vedi că ar fi urmat jalba Zoiţii Bonculesăi, cari acum lipsăşti cu fila ei / scriindu-li că aşa précum jăl(uitoa)re(a) au cerut răscumpărarea părţil(o)r cumpărati di un post(elni)ce(l) Ioan Caţichi, orândatariul m(ă)n(ăsti)r(ii) cu aceli zapisă să-ş(i) prim(e)ască banii înnapoi şi să de zapisălé.

Din 1822 iulii 13. Răvaşul isprăv(ni)ci(ei) prin cari să sorocéşti pi Caţichi după jalba Zoiţii Bonculeasăi de răscumpărari.

Acesti fiind dovezili înfăţoşati di cătră amândouă părţile cărora după cu amăruntul luoare de samă ci li s-au făcut, s-au luoat lămuriri că mănăstirea cu zapis din 1820 iuli(e) 21 au cumpărat di la Dinul Sălav 66 stănj(en)i, 5 palmi, de la Catrina Sălăvoai 200 stănjini, de la Pascal Bursucanul şi Toma Armanul 180 stănji(ni), după ţidulili ci au dat în cuprindirea zapisului însămnat a hotarnicului Ştefănachi Mircea din let 1811 iulie 8, dându-li arvonă şasă suti lei la toţi vânzătorii, asupra căriia părţ(i) de cumpărătură de la numiţii di sus răzăş(i), asupra cărora m(ă)n(ăsti)r(ea) au réclamarisât că ar fi înpresurând partea monastirii, au cerut răscumpărare şi totodată giudecătoriia luând în priviiri şi zapisul sus însămnat a monastirii nu iasti îndiplinit, adică daţ(i) banii însămnaţ(i) numai drept arvonă, s-au înfăţoşat şi pi vânzătorii cărora făcânduli-să întrebari de au primit istovul banilor, cari au rostit că ei n-au priimit toţ(i) banii.

Aşadar fiind că zapisul nu esti îndiplinit cu nedarea banilor cătră vânzători şi totodată mănastirea precât s-au cercetat nici odată au avut stăpâniri pi ace(a) cumpărătură după zapis, / despré care cumpărătură acum lăturalnic să jăluieşti cu chip de înpresurari / dişi vichilul au propus că banii s-ar fi dat deplin vânzătorilor prin postilnicelul Ioan Caţichi după nişti răvaşăli di rânduiri cătră post(elni)ce(lul) Caţichi ca să dei banii. Dar aşa precum post(elni)ce(lul) Caţichi au rostit că di au şi dat banii, dar i-au dat pentru sâni ca unul ci şi el au cumpărat părţ(i) de la acii de sus însămnaţ(i) vânzători, înfăţoşind de dovadă şi un zapis de cumpărătură de la Costa(n)d(i)n Sălav din 1804 dec(em)vr(ie), propuind totodată că mai ari şi alti zapisă de cumpărătură di la alţii cari nu li ari la sâni, fiind lăsati în pricina ci ari la divanul domnescu.

Îm urmare dar unor asăminea înpregiurări văzând-să că aceli părţ(i) sânt vânduti şi la alţii nu numai că zapisul sus însămnat, giudecătoriia hotărăşti ca monastirea să-ş(i) prim(e)ască di la vânzător banii şasă suti lei cu a lor legiuită dobândă di la vremea ci s-au dat şi pără la trădari, ca una ci ia banii însămnaţi i-au dat, iar stăpâniri n-au avut, şi moşiia încât priivești dispré vânzari cătră monastiri să-s(e) întoarcă în stăpânirea vânzătorilor, cu aceasta ca vânzătorii să fii datori în vade de 30 zili a număra banii cuviniţi monastirii după zapisul însămnat cu a lor dobândă, cari vadea să va socoti di la priimirea copii di pi jurnal şi fiind că din partea sărd(a)r(u)lui Gavril Avram cât şi a altor răzăş(i) de Toporăşti urmiazi la dellă reclemaţii de răscumpărari acii vânzători nu vor volnici / la întâmplari când ei

nu ar avea bani / a luoa de la alții străini și a supuni moșiia, iar încât priivești propunirea vichilului monastirii că s-ar fi dat bani mai mulți pren post(elni)ce(lul) Cațichi, carili în ace(a) vremi să găsă strângătoriu di bani din partea m(ă)n(ăsti)r(ii) de la niști poslușnici a m(ă)n(ăsti)r(ii) i altili, la carili postelnicel(ul) Cațichi precum mai sus să arată au propus că el au dat banii lui. În aceasta rămâni ca m(ă)n(ăsti)r(ea) să-ș(i) cauti cu post(elni)ce(lul) Cațichi precum și pretenția jăl(uito)r(rilor) de răscumpărari de la m(ă)n(ăsti)r(e) pentru acesti părț(i) cari să întorc în dreptatea stăpânirii proprietarilor rămâni stansă.

Și dar, în acest chip urmând socotința giud(e)c(ăto)r(iei) închiiat acest jurnal în cari feții înpricinati vor iscăli a l(o)r vroința mulțămiri sau nemulțămiri dânduli-să întocmai copii încredințată pi formă, iar partea ci ar rămâné nemulțămită esti slobodă a apilarisî pricina la divanul răspectiv al Țării de Gios în termin(ul) legiuit de do(u)ă luni socotit de la priimire(a) copii di pi jurnal fără puniri de cauții nefiind proțăsul acesta de compitențiia giudecătorii.

Iscăliți.

Prezident aga Ghiorghii Racoviț(ă).

Cilen med(elni)ce(r) Grigori Codreanul.

Și derect(o)r (State) Cernat.

Am iscălit această hotărâre și am rămas nemulțămit. Anul 1838 iul(i)e în 4 zile.

Iscălit Marin Drăghici.

Iar răzășil(o)r fiind că n-au vinit față li s-au triimis copii prin privighitoriul de ocol cu poronca di supt N° 36161 din 14 iul(i)e (1)838.

Iscălit. Derect(or) State Cernat sulgeriu.

Posleduit Protocolit Corbule (?)

Giudecătorie ținutul Vasluiului.

Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu originalul s-au încredințat cu iscăliturile cuvinite și punire(a) peceții trebunalului.

Pintru prezidentu <ss> Grigori Carp spat(ar).

<ss> C(ostachi) Mavrodin com(i)s.

D(irector) <ss> (State) Cernat sulger.

No. 3614

(1)838 iuli(e) 14.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 46-51v., copie.

193. **1838 mai 30**

Cătră cinstita Mare logofeţâi a dreptăţâi

Ion Caţâchi
Jalobă

La înfăţoşare(a) ci am avut la giudecătoriia ţânut(ul) Vasluiului mai în 6 cu sf(ânta) mănăstiri Floreştii pentru nişti stânjănii di moşii din moşiia Toporăştii di la acestu ţânut, ci-i arvonisă unii din răzăşi cătră mănăstiri, pi cari au şi luo(a)t 600 lei arvună atunci; Acii răzăşi lăsându-şi la mănăstire şi hotarnicili până vor faci şi zapisul cil disăvârşit, şi anumi Dinu Sălavu, Catrina Sălăvo(a)i, Pascal Bursucanu şi Toma Armanu, şi tot aceştii răzăşi încă di mai înnainti me(-a)u vândut to(a)tă parte(a) lor de moşii din Toporăştii mii. Carii aceşti răzăşi au şi murit şi li-(a)u rămas la unii numai feciori şi la unii soţâile lor văduvi. Şi mănăstire(a) în curgiri di 18 ani nici au făcut zapisul cel desă(vâr)şit, nici au cerut banii, nici au stăpânitu moşiia, şi nici urmaşii şi văduvili vânzătorilor nu au avut nici o ştiinţă di aci(a) vânzari cătră mănăstire până acmu după înfăţoşiri ni s-au hotărât ca în terminu di 30 zâli să plăte(a)scă mănăstirii. Urmaşii şi văduvili la termenu(l) pus mai sus nu or plăti banii, apoi să să înto(a)rcă cătră mini să le răspundu cu acei bani, cari iu[1] după zapisăle ci am di la dânşii şi după tocmală le-(a)m şi numărat toţî banii atunci cându am săvârşit tocmala cu răzăşii.

Pentru ace(a)sta, plecat mă rogu cinstitii mari logofeţâi să binivoiască a poronci locului co(m)petentu ca să urmeză cu cercetari(a) aceştii pricini potrivit dreptăţâlor meli şi potrivit legilor şi pravililor pământului Moldovei, ca să nu să facă vreo obijduire vreunii părţi precum sfânta mănăstire ar vroi a tragi acei bani pentru care au tăcut până acum, totodată di la vânzători(i) mei necunoscându-şi vinovăţâia sa câtă cere di atâta vremi, cu cari scopos vroiu şti a luo(a) aceştii bani potrivit unii danei pe za[2] interes care nu iaste iartat în pământul Moldavei.

<ss> Ion Caţichi post(elni)ce(el).
1838 mai 30.

Rezăluţii
Se va alătura la delă făcându-să chemari mai întâi jăl(uito)r(ului) să i să facă cunoscut jaluba că esti în nepotriviri cu hotărâre(a) giudecăt(o)r(ii) şi apoi di va ceri trebuinţa să va mai înnainta lucrare.

<ss> Grigori.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 52-52v., original.

---
[1] eu.
[2] pentru

194. **1838 iulie 8**

Copii întocmai di pi raport(ul) ci am făcut cătră cinstita isprăv(n)i(ci)e din parti(a) gios iscălitului.

Potrivit poroncii cinstitii is(prăvnicii) cu No. 4811, urmată otnoşănii giud(ecătoriei) supt N° 3272, după jaluba d(umnealui) Marin Drăghici, vichilu(l) mon(astirii) Floreştii, prin cari au arătat că di cătră privighit(o)r(ul) di Racova s-ar fi înpotrivind la stăpânire(a) a 200 stânjini moşii a mon(astirii) din hotarul Vlădeştii, luând şi un no. viti, bătând şi câţiva lăcuitori, (i)eşind din cuprindiri(a) poruncei F în stăpâniri(a) răzăşil(o)r acii moşii, aşa precum au avut-o mai înainti, scriindumi-să că di va fi avut mon(astirea) stăpâniri pi arătaţii stânjini di mai înainti şi în vremi când s-au tratarisit pricina în giud(ecător)i(e), apoi să înputernicesc tot pi mon(astire) a stăpâni pără după hotărâri(a) divanului, totodată să întorcu şi vitili răpiti di privighitor. A căriia cuprindiri urmând, am mersu la faţa locului şi în fiinţa dum(i)s(ale) privighitoriului am strâns oaminii acei cu vitili, triimiţând înadins să vii şi răzăşii spre înfăţoşari ci s-au îndosit, arătându-să numai un Mihai Moşie(multă), unul din răzăşi. Şi mai întâiu făcându-i întrebari pentru arătaţii stânjini di i-au avut mon(astirea) în a ei stăpâniri, atât în vremi(a) când s-au tratarisât pricina aceasta în giud(ecător)i(e) sau şi mai înnainti, atât ei i alţi megieşi, precum şi însuş dumn(ealui) privighitoriul, n-au tăgăduit că n-au avut mon(astirea) stăpâniri pi acei stânjăni încă mai înnainti di a să tratarisî ace(a)stă pricină în giud(ecător)i(e), văzindu-să şi în fiinţa lucrării din parti(a) mon(astirii) pi arătaţii stânjăni. După cari temeiuri am şi înputernicit iarăş stăpâniri(a) mon(astirii) aşa precum au avut , făcând cunoscut atât dumn(ealui) privighitoriului, cât şi numitului răzăş ca mai mult să nu-s(e) întindă cu stăpâniri(a), precum i s-au poroncit mai ales dumn(ealui) privighit(o)r(ului, adică urmari(a) să să păzască aşa, şi stăpâniri(a) pârâţil(o)r răzăş(i) şi a mon(astirii) precum au (a)vut-o mai înnainti pără după hotărâri(a) giudecăţii di la divan. Am făcut întrebari d(umnealui) privighitoriului pe ci s-au întemiet di au răpit vitili, au bătut şi au dizbrăcat pi uniia din lăcuitori, când în poronca ci i s-au slobozit asămini nu i s-au poroncit. Cu totul s-au apărat, zicând că nu le-(a)u poroncit răzăşil(o)r asămini, dicât numai locul le-a(u) dat în stăpâniri. Însă, după arătării oaminil(o)r acei cu vitili, această urmari să dovideşti că s-ar fi păzit numai di cătră dumn(ealui) Alecsa Hiotul înpreună cu ai săi răzăşi, anumi Andoni Neculau, Neculaiu Oatul, Toad(e)r Donici, Grigori Calin şi Vasâli Scutariul, înpreună şi cu un vităgiu a dumn(ealui) Hiotul, înarmat, carili au şi slobozit un foc spri îngrozi(rea) lăcuitoril(o)r acei cu vitili, luând şi un no. viti, din cari slobozind pi celelanti, au oprit numai 8 boi, un cal şi un sucman, pi cari boi găsindu-i la un suhat di pi moşiia Armăşaia daţi di acesteia răzăşi, i-am întorsu lăcuitoril(o)r înapoi, iar calul fiind la dumn(ealui) Alecsa Hiotul şi dus la târgul Bârladului nu s-au luat; asămini şi sucman(ul) la un Andoni Neculaiu, carili au dat dos. Bătuţii di cătră răzăşi sânt numai trei oamini cu câtiva lovituri di beţi. Cu toati că lăcuitorii ceri a li să faci îndistulari şi pentru cal i sucman i p(i)erdiri(a) zilil(o)r lor i a boil(o)r şi a chirii calului în vremi(a) cât le-(a)u ţin(u)t opriti, cinstita is(prăvnicie) va hotărî di la cini să cuvini a să înplini spri dispăgubiri(a) lăcuitoril(o)r, fiind că dumn(ealui) Hiotul lipsăşti.

1838 iulii 8 zili

Iscălit cinovnic(ul) isprăv(niciei) ţin(u)t(ului) Vasluiu.
Eu Mihălachi Isăcescu.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I/58, copie; ibidem, I/62, nr. 6 (rezumat).

195. **1838 august 22**

Copii di pi raport(ul) ci am făcut noi gios iscăliţii cătră cinstita is(prăvnicia) ţin(utului) Vasluiu pentru 200 stânjăni moşii a mon(astirii) Floreştii.

În cuprindiri(a) poroncii cinstitei is(prăvnicii) cu No. 6119, urmată otnoşănii giud(ecător)i(ei) cu N° 4011, după predpisaniia divanului No. 3681, urmată jalubii d(umnealui) Alecsa Hioti, unul din răzăşâi neamului Negruşăsc, în predmetul a 200 stânjăni din moşiia Vlădeştii şi Digiugaţii, pentru cari urme(a)z(ă) pricină întrii numiţii răzăşi cu mon(astirea) Floreştii ci pritindirisăşti mon(astirii) pi temeiul unei învoeli ci ari cu răzăşii şi pi temeiul jurnalului închiet di giud(ecător)i(e) la 12 ghenar trecut, scriinduni-să ca să cercetăm şi dacă mon(astirea) nu ar fi stăpânind arătaţii 200 stânjăni acolo undi îi zici învoiala, adică dintr-o pi(a)tră vechi pără în liniia Stoeniştil(o)r şi i-ar fi stăpânind în alt locu, apoi să oprim stăpăniri(a) mon(astirii) din alt loc şi să o înputernicim acolo a stăpâni unde-i învoiala; A căruia cuprindiri urmând am mersu la faţa locului şi în fiinţa vechilului dumn(ealui) Hioti şi vichilului răzăşil(o)r şi câţiva răzăşi din Vlădeşti şi Digiugaţi, în fiinţa vichilului mon(astirii) am adunat şi din megieşii răzăşi, di la cari mai întâi am cerut la jăluitorii răzăş(i) să ni arăti pi(a)tra vechi şi liniia Stoiniştil(o)r, şi dişi ne-(a)u arătat o pi(a)tră în în şăs, adică tocmai în margini(a) di din gios a moşii Vlădeştii pără undi au avut răzăşii iscăliţi în ace(a) învoială stăpăniri mai din vechiu, însă cerându-li să ni arăti dovez(i) hârtii pi cari să punim temeiu că aceia esti pi(a)tra vechi, au dat răspuns că hârtiili sânt la dumn(ealui) Alecsa Hioti la Eş. Am făcut întrebari şi megieşil(o)r răzăşi di au ştiinţă sau dovez(i)că aceia esti pi(a)tra vechi sau nu şi acestiia au răspuns că nu au nici o dovadă pentru pi(a)tra vechi decât asămini pi(e)tri sânt în şâr toată vali(a) Racovii şi nu-i ştiută cari esti numită pe(a)tra vechi, dicât au arătat că curgătorii din iscăliţi prin învoială n-au avut niciodată stăpăniri, nici au moşii mai în gios di ace(a)st(ă) pe(a)tră în însuş moşiia Vlădeştii şi Digiugaţii, cari şi însăşi răzăşii jăl(uito)r(i) n-au tăgăduit şi că ace(a) margini di din gios a pominitii moşii la colţul dispri răsărit esti liniia Stoeneştil(o)r, undi să găsăşti mon(astirea) astăz(i) stăpânind, cari di cătră noi nu s-au putut dipărta. Acesti fiind deslușirili di la faţa locului, aducem la ştiinţa ci(n)stitei isprăv(ni)cii.

1838 av(gus)t 22

Iscălit cinovnici(i) isprăv(ni)cii
Mihălachi Isăcescu şi Costand(i)n Sofroni.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Mănăstirea Floreşti, I/59, copie.

196. **1838 noiembrie 26**

Lei
200 Adică doau(ă) sute lei am am primit di la dum(nea)lui vornicu(l) Ioan Costachi embaticul pi al doilea an pentru locul de la Păcurari al sfintii monastiri Floreștii ci este dat dum(i)sali, și spre credință urmează a me iscălitură.

1838 no(i)emv(rie) 26
Mon(astirea) Floreștii.

(I)er(o)monah Paisii Hn.

<Pe aceeași filă la sfârșit>: Două rânduri în limba greacă.
Sânetul are plata embaticului pe al doile(a)anu luat di la mănăstire(a) Floreștii.

(1)838 no(i)emvr(ie) 29

Și în dos alt sinet tot p(...) embatic.
(1)839 dec(embrie) 9
<Pe verso>: Sânetul în limba greacă pentru suma de 200 de lei.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 832/14.

197. **1838 mai 22**

Cătră cinstita giudecătorii a ț̂ân(u)t(u)lui Vasluiului.
Gheorghii Sălavu și Costandin Sălavu

Jalubă

După înfățoșare(a) ci am avut la 6 a următoarii luni maiu, la cinstita giudecătorii, în pricina a unui zapis ce-l didesăm noi cătră m(ănă)s(tire) și după arvona ci am luoat di la m(ănă)s(tire) și în urmă să ni dei și toți banii, și m(ănă)s(tirea) numai ni-au amăgit cu ace(a) arvonă în curgiri de 18 ani și acum după înfățoșare(a) ci am avut, ni s-au hotărât ca să dăm banii cu legiuita lor dobândă în vade di 30 zâle, și până la înfățoșari răzășii cu di la sâni au arat toati aceli părți, ba încă și din fânați au strâcat, și acum noi am rămas cu sămințurile în saci. Pentru aceasta plecați ni rugăm cinstitii giudecătorii ca să poruncească locului cuvinit ca di la acei răzăși ci ni-au arat toati părțile noastri sau să ni dei loc pentru loc, s-au să-ș(i) priimască sămânța ca unii ci au lăsat părțile lor și au arat a noastri.

Anul 1838 luna maiu 22 zile.

Gheorghi Silav.
Costandin Silav.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 54, original.

198. **1838 august 28**

Adică noi, caari mai gios ni vom iscăli însuși cu mâinili noastre, nepoți lui Neculai Romașc(u), strănepoți Catrinii, fiica lui Aftanasăi[1] Mogâlde, egumin de

Floreşti, ci au ţân(u)t-o Iordache Romaşc(u) vel cruceriu, încredinţăm cu acest zapis al nostru ci dăm la cinstită mâna dumis(al)i sărd(a)r(ului) Iordache Romaşc(u), precum ştiut să fii că di nimine sâliţî, nici asupriţî, ci di a no(a)stră bună voi, am vândut dumi(sa)li di veciu cinsprezăci stănjăni moşii din hotaru(l) moşii Botoiul di pi apa Tutovii, care moşii îşi păzăşti zările ei, dispre apus până în apa Tutovii vechi, şi înspre răsărit până în zaare(a) ce să hotărăşti cu moşia Popeştii, cu tocmală săvârşâtă câti şaisprezăce lei stânjăn(ul), cu stânjăn gospod, care moşie o avem şi noi baştină i cumpărături di pi părintile nostru, răpos(a)t(ul) polc. Ioniţă Romaşc(u); adică douăzăci stânjăni baştină şi zăci cumpărături di la polc. Ghiorghii Romaşc(u), moşul nostru, caarile înpărţându-să în patru părţî, ni s-au cuvinit la doi aceşti cinsprezăci stânjeni, caari bani a tocmelii i-am priimit toţî deplin în mâinile no(a)stre, şi hotărâm prin acestu zapis ca di astăzi înnainte şi în veciu a fie, a stăpâni arătaţâi stânjăni, din tot locul, cu tot vinitul, ca pi o driaptă ocină şi moşie a dum(i)s(a)li, în veciu nirăşluit di cătră nimini, atât dum(nea)lui, cât şi urmaşii dum(isa)li, poftind şi pi alţî o(a)mini cinstiţî, caare s-au întâmplat faţă di au iscălit di marturi, cum şi noi, pentru mai adivărată credinţă ni-am iscălit.

(1)838 avgo(s)t 28

<ss> Vasile Romaşcu, am vândut.
<ss> Ianacachi Romaşc(u), am vândut.
Şi eu rugat fiind am scris şi am iscălit.
<ss> Anton Burleanu.

Privighit(o)r di ocol(ul) Tut(o)vvii.

Iscăliţi(i), prin acest zapis faţă înnainte(a) me, viind şi arătând că di a l(o)r bună voi(e) au dat acest zapis după (…)ri ci au făcut, să încridinţaz(ă).

(1)838 săp(tem)v(rie) 10

<ss> Gheorghi (…)re.

Giudic(ă)toria ţin(u)t(u)lui Tut(o)vvii.

Pi temeiul alegirii făcuti la faţa locul(u)i de cătră vor(ni)c(ul) porţi(i) Vasăli Chiriiac, mărturisitoare că vânzătorul ari cu adivărat acești stânj(eni) din pominitili trupuri de moşii, şi pe temeiul adiveririi priv(ighetorului) de ocol şi a ceririi ce prin jalbă au făcut însuş(i) vânzătorul, să încredinţ(e)az(ă) vremelniceşte acest zapis cu iscăliturili cuviincioasă şi punire(a) peceţăi tribuna(lu)lui.

<ss> (…) Iamandi.
<ss>
D(irector) <ss>
No. 290
1840 oc(tom)v(rie) 30 zili.
Reg(istrator) <ss>.

Acestu zapis al du(umisa)li Vasăli şi Ianăcachi Romăşceşti di cinsprezeci stă(n)jinni ci i-am fostu cumpărat di la d(umnea)l(o)r fiind vânzători fraţi cu văr(ul) Tudorachi Romaşc(u), după încheiare(a) giudecăţii giudec(ă)t(orie)i ţin(u)t(u)lui, dându-si driaptate vărului Tudorachi a-l răscumpăra me-(a)u plătit bani(i) şi iau <eu> i-am întors zapisul cu cari să stăpâne(a)scă d(umnea)l(u)i veşnicu.

<ss> Iordachi Romaşc(u) sărd(a)r.
Giud(e)c(ăto)ria ţân(u)t(ului) Tutovei

Pi timiu(l) vrimilniceştii încridinţări pusă di cătră această giud(e)c(ătorie) pi zapisul acista, prin cari Vasăli şi Ianachi Romăşcişti au trecut în vecinică vânzari cinsprezăci stă(n)j(e)ni, pământ din hotarul moşii Botoiu, cătră dum(nealui) sărd(a)r(ul) Iordachi Romaşc(u), şi în priiviri că atât în tirmin di şasă lune publicarisit prin rădacţăia Foe săteşti, tipărită cu No. 32 la 13 a lunei lui noiemv(rie), an 1840, cât şi în acelu di 15 zili încuviinţat prin anaforaoa Ocârmuitorul(u)i Sfat, supt No. 1008, pentru cazuri neprevăzuti nu s-au ivit nici o protestaţii asupra acestor stâ(n)j(e)ni vânduţi. Să întăreşte dar acum zapisul acista disvârşit cu iscăliturile cuviincioasă şi puniri(a) peciţii giud(e)c(ăto)r(iei) spri vicinica proprieta a dumn(ealui) sărd(a)r(ului) Romaşc(u) pe stă(n)j(e)ni(i) cumpăraţi de la dum(nea)l(o)r Vasăli şi Enachi Romăşceşti, aşa precum pritenţăe întinsă di (…) Toderachi Romaşc(u) s-au inch(i)et prin învoială, cari sau şi încredinţat di această giud(ecătorie).

<ss>
<ss>
Derect(or) <ss>.
No. 1749
An 1849 apr(ilie) 11 zile.

<La sfârşitul documentului>: Zapis de cinsprăzăci stă(n)je(ni) de moşie din Botoiu a dum. Vasăli şi Ianăcachi Romăşciştii. / (1)838 av(gus)t 28.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 646/62bis, original, peceţi.

_____
[1]Antonii în documentul nr. 114.

199. **<1838 octombrie ante 10>**

Copii di pi jalba dum(i)s(ale) Alecsă Hiotu din (...) cătră ad(ministra)ţăe ~~din anul 1838~~.

Pentru nişti documenturi a moşăil(o)r Vlădeştil(o)r şi Digiugaţăi din ţânut(ul) Vasluiului, ci ni s-au răpit de cătră Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Floreştii, di la soţâia răp(o)s(atului) med(e)l(nice)r Grigori Popa, încă di vr(e)o doi ani di zâli. Pentru cari pricină stăruind prin Divan, nici o lucrari nu s-au făcut din pricină că el pârâtul să afla afară şi fiind că pârâtul acum să găsăşti vinit aicea în gazdă la hanul lui Lefter din cv 3[le], pentru a căriia opriri dişi m-am rugat cinst(itului) Dipartament, dar până la vinirea poruncii să nu să ca cir(...) (?) dislocă din oraş. Rog pi cinstita ad(ministra)ţie ca grabnic să binevoiască a poronci periorisârea numitului.

Pentru întocmai cu or(i)ginalul <ss> Costachi Gheorghiu (?)

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 6, copie.

200. **<1838> octombrie 10**

Copii di pi poronca Dipartament(u)lui cu N. 20666 din 10 oc(tom)vr(i)e.

D(umnealui) Alecsa Hioti prin jalba ci au dat Dipartamentului au făcut arătari că nişti documenturi atingătoari de trupurile moşiil(o)r Vlădeştii şi Digiugaţii, în cari şi d(umnealui) s-ar găsi parti di prop(r)ietaru, răpindu-să cu chipuri vicleni di cătră un Marin Drăghici, vechil a măn(ăstirii) Floreştii, de la soţâia răp(o)s(atului) med(e)l(nice)r Grigori Popa, căriia i-au fost încredinţat documenturile dum(nea)l(o)r, ca unui hotarnic acel(o)r trupuri di moş(ii). Acum din lipsa acelor documenturi ar fi suferind înpiedicari în giudecăţâle ci ar fi având cu măn(ăstirea) Floreştii.

Pentru cari cerând a să periorisî (i)eşârea pârâtului din oraş, undi acum să găsăşti vinit şi a i să luoa docomenturile pominiti. Să scrii ad(ministra)ţie(i) să apuci pi pârât pentru arătatile docomenturi şi să-i oprească (i)eşârea din oraş până nu va da docomenturili prădati.

Pentru întocmai cu or(i)ginalul <ss> Costachi Gheorghiu (?)

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 6-6v., copie.

201. **1838 octombrie 29**

Cu fiasc(ă) supunire închinându-mă, sărut dreapta blagoslovitoare înalt preosfinţâiilor voastre.

După priimire(a) şi a pitacului din 28 aceştii luni a înalt preosvinţâilor voastre în pâra ce urmează asupra lui Marin Drăghici, vechilul svintei m(ă)n(ăstiri) Floreştii, din mai cu pătrundire însumi făcând sprafcă pârii ce este, am aflat că nu precum înţăleg din cuprindere(a) pitacului ce cred că v-au încredinţat numitul Drăghici, ce altmintere că tot(u)l făcând fără pricini precum din alăturatele copii de pe poronca Depart(amentului) cu N° 20666 şi a jalobii ce de-a dreptul cătră trebunalul Eşii au dat neg(ustorul) Alecsa Hiotu să vădeşte;

Căci cu documenturi de a svin(ntei) m(ă)n(ăstiri) pretinderisăşti el acele ce ca un vechil ce au fost răp(o)sat(ulu)i med(elni)ce(r) Grigori Popa i s-au încredinţat atingătoare de trupurile moşiilor Vlădeştii şi Dizgiugaţii, în care părţi şi dumn(ealui) Hiotu fiind răzăş i-ar favorisi aceli documenturi ce le ţâni Drăghici cu apărare numitei de vechil svin(tei) m(ă)n(ăstiri). Şi care îi sânt date de pomenitul med(elni)ce(r) şi nicicum de monastiri, la pricini de hotar, ce trăind au avut.

Aşa dar încredinţându-vă cea că precum favorisându-să au vrut a mărturisi. Binevoiţi a poronci ca fără a mai înpiedeca lucrare(a) poroncei să aducă la a(dministra)ţâi acele documenturi. Şi eu aşa precum i-aţ(i) făgăduit cu opisu, fără a le da nici jăl(uito)r(ului) Hiot, nici lui Drăghici, să le trimit Div(anu)l(ui) unde pricina să tratarisăşti, şi de acolo părţii cuveniti să li încredinţăzi. Cu care şi

Drăghici scapă, și înpiedecare(a) ce păr(ă) acum a d(umnealui) Hiotu îș(i) ia prefacere(a) ei, mântuindu-mi și eu lucrare(a), deși pe iel s-au slobozât, de li arăt.

Această ieu aduc supunerii fiind al înalt preosvințăilor voastre pre plecat ca un fiu sufletesc.

<ss> M(...) Mavrocordat (?).

1838 oc(tom)v(rie) 29.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 5-5v, original.

202. **1838 decembrie 16**

Cătră cinst(ita) giud(ecăto)r(ie) țin(u)t(ului) Vasluiul(u)i.

Marin Drăghiciu vechil (măn)ăstirii Floreștii.
Jalbă

Fiind că în pricina de giudecata ci am avut cu răzășii de Toporășți în acest tribunal pentru moșiia cumpărată de măn(ăstire) din acel hotar s-au hotărât ca m(ă)n(ăstirea) să-ș(i) priime(a)scă banii cu legiuita lor dobândă de la însuș vânzătorii.

Apoi fiind că acei vânzători nu s-au îngrijit a aduci banii după încu(non)științare(a) ci li s-au făcut, m(ă)n(ăstirea) să nu fie învinovoțătă când va priimi acei bani de la ce(a)lala(l)tă tabără de răzeș(i), cari au cerut a răscumpăra arătata moșii.

Însă eu rog pi giud(ecăto)r(ie) să binivoiască a le mai faci cunoscut vânzătoril(o)r ca cu grăbire să aducă banii spre a nu le rămâne cuvânt, dar cu dobânda lor de la hotărâre.

1838 dec(em)v(rie) 16
<ss> Marin Drăghiciu.

<Pe f. 72v.-74>:

Doclad

Din sprafca făcută s-au aflat că prin adresul supt N° 4457, la 9 sep(tem)vr(ie) trecut s-au făcut vânzătoril(o)r cunoscut să se numeri banii ci să cuvin m(ă)n(ă)s(tirii) după hotărâre(a) dată de giud(e)c(ăto)r(ie), pi care i-au priimit ca arvonă de la m(ă)n(ă)s(tire) în termen de 30 zili, de cătră cari priimindu-să adresul la 16 sep(tem)vr(ie), la 17 oc(tom)vr(ie) se vedi priimită jaloba unora din aceia că au vinit cu banii după cerire(a) ci li s-au făcut de giud(e)c(ăto)r(ie), și așa de cătră giud(e)c(ăto)r(ie) văzându-se că jurnalul s-au priimit de alți răzăș(i) ci pritindarise a răscumpăra, și banii au fost adus numai unii din acei vânzători și nu toț(i) banii, ci numai o somă.

S-au scris privighetoriul(u)i ca si li ia ace(a) copii di la aceia ci au dat și să o dei vânzătoril(o)r spre a ști ci sumă de bani au a răspunde. Și pân(ă) acum nicio

științi de lucrare(a) ci ar fi făcut nu s-au priimit de la privighetor, pentru care supus se docladarisești.

Stolnic (…).

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 72-74, original.

203. **<1838 decembrie 19>**

1838 decemv(rie) 19
Rezoluțiia este pusă pi alăturatile adiverinți <ss>.

Cătră cinsti(ta) giud(e)c(ătorie) Vasluiului.

Privighetor(ul) di Racova.
Raport.

În cuprindirea poroncii cu N° 5265, luându-să copiia jurnalului de la Ștefănachi Găfei cu ai lui în pricina dintre m(ă)n(ăstirea) Floreștii cu niști răzăși din Toporești pentru pământ din hotarul Toporeștii, s-au dat lui Ion Ciurea și a lui Opre zet Toma Armanu, ci să află vechil din parte(a) lui Gheorghii Silavu, precum să adiverești p(r)in alăturat(ul) înscris ce să prestavlisăști înpreună cu cfitanțiia di priimire(a) jurnalului, di a căror priimire să roagă să aibă răspuns.
<ss>
N. 788.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 75, original.

204. **1838 decembrie 22**

No. 5998
(1)838 luna decemvr(ie) 22 zile.

La d(umnealui) privighitoriul di ocolu(l) Racovii.

Fiind că rospisca lui Ioan Ciurea și Ioan Opre zăt Toma Armanu, priimită cu raport(ul) dumi(tali) supt No. 788, di priimire(a) copii jurnalului giud(e)c(ătoriei) în pricina ci au avut cu m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, nu esti rostitoare di au rămas mulțămiți sau nu cu hotărâre(a) giud(e)c(ătoriei). Di aceia să înapoești dumi(ta)li și ți să scrii ca să ei altă rospiscă rostitoare di a l(o)r vroință, pi cari cu grăbiri o vei predstavlisâ-o giud(e)c(ătoriei).

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 77.

205. **1839 februarie 8**

Al doile, facim arătari sfinţiilor voastre cinstite părinte arhimandrite pentru băta(i)e ci ne-(a)u bătut părintele Agapie Haltul fără nici o vinovăţie, având pi cinci părinţi. Eri am spus sfinţiilor voastre pentru că ne-(a)u bătut, însă nu ţ(i)-am făcut supărare a cere răspuns pentru că erai supărat şi ne rugăm bunătăţii sfinţiilor voastre ca să fim puşi la cale, că noi că până acum n-am putut trăi, ci totde(a)una ca de un boinic (?) de frica lui păzându-ne, cu cât mai vârtos acum, arătând drept cu adivărat că sâliţi am fost de sfinţiia sa de am iscălit unii, iar alţii văzând iscălitura părintelui egumenului şi pecete(a) mănăstirii au iscălit precum au mărturisit sfinţiilor voastre toţi pări(n)ţ(ii).

1839 fevr(uarie) 8

Teodosâe ieromonah.
Vasile frati.
Costantin Dochies.
Ghiorghi frati.
Erotheiu Băta.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 52, original.

206. **1839 februarie 11**

Înalt preosfinţite stăpâne!

În urmaria rezoluţii înalt preosfinţiilor voastre cu N. 155, pusă pi jaluba ieromonahul(u)i Veniamin şi monahul Agapie, de la m(ă)n(ă)s(tirea) Floreştii, ce au dat asupra ieromonahul(u)i Paisie, tot de la aciastă m(ă)n(ă)s(tire), gios iscălitul n-am lipsât a mă duce la numita m(ă)n(ă)s(tire) şi în fiinţa atât a pârâtorilor, cât şi a pârâtului, a faci cia mai cu amăruntul cercetari.

Şi mai întâiu m-am încredinţat că toţ(i) iscăliţii în mărturiia alăturată pe lângă jaluba mai sus zâsă niciun feliu de pretenţii asupra pârâtului ieromonah Paisii nu au; fiindu că niciodată întrucât de puţin nu s-au scârbit, nici să află în aşa fapti precum în mărturie îl însămniază, ci dinpotrivă sânt toate huli şi clevetiri pricinuite lui numai dispre aceşti, căci el ca un duhovnic ce le esti tuturor în mănăstire nu numai că nu esti (de) asămine, ci mai vârtos esti cel mai cuvios şi neprihănit întru purtări şi folositoriu, iar nu răzvrătitoriu şi de pagube pricinuitoriu m(ă)n(ă)s(tirii), precum îl defaimă ei în mărturiia aceia; că au urmat însă iscălire face mărturie de cătră unii din călugări.

Aciasta s-au făcut prin chipul cel viclean şi amăgitoriu ce au uneltit dătătorii jalubii, Veniamin şi Agapie, cari călugări şi preoţ(i) în urmă încredinţându-să de răul lor scopos, s-au şi căit îndată, şi în fiinţa me au căzut cu rugăminte de i-au (i)ertat duhovnicul lor Paisii. Iar unii din bătrâni cari nu ştiu a scrii, nici au fost iscălit în ace(a) mărturie, ci scriitoriul Agapie fără voia lor s-au însămnat.

Şi într-un cuvânt toţ(i) mi-au arătat, atât cei din m(ă)n(ă)s(tire), cât şi cei dinpregiur, că niciodată de cându să află veniţ(i) la această m(ă)n(ă)s(tire), Paisii

din porunca preosfinţiilor voastre vreun feliu de supărare sau obijduire nimărui n-au făcut.

Iar asupra jăluitoriul(u)i Agapie, un(ii) din părinţii călugări şi ieromonahi, trecuţ(i) unii cu vrâsta bătrâneţâlor, s-au arătat cu jaluba ce să alătureaz(ă) pe lângă ace(a)sta, că i-au bătut împlându-i de sânge, mai ales pe ieromonahul Theodosie, ce nu mai abie săvârşâsă Sf(ânta) Liturghie.

Deci, acesti înprejurări discoperindu, cu smerenii le supun ştiinţii înalt preosfinţiilor voastre, cari dacă pi făptuitorii Veniamin şi Agapie, prin poronca înalt preosfinţiilor voastre nu să vor dipărta de la m(ă)n(ă)s(tire), şi prin beţâile şi hărţaturile lor în care sporesc din ză în ză le vor (…), pot aduce în mai mari supărari şi răspândire p(r)in m(ă)n(ă)s(tire); căci Veniamin nu să af(lă) mai mult de 2 luni de cându fără blagosloveniia de mutari sau priimire la această m(ă)n(ă)s(tire), au venit din eparhiia Romanul(u)i şi au adus-o în aşa răzvrătire.

Al înalt preosfinţiilor voastre întru tot smerit cucernic şi supusă slugă.

<ss> Arh(imand)rit Nicodim Treerarhitul.

(1)839 fev(ruarie) 11.

Arhivele Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 12-12v.

207. 1839 februarie 15

Părintească blagoslovenie triimitem precuv(ioşiei) tale.

Priimind raportul precuv(ioşiei) tale din 11 a următoarii luni fevr(uarie), am văzut cele cuprinsă în pricina ieromonahul(u)i Paisie cu ieromonah(ul) Veniamin şi monah(ul) Agapie de la măn(ăstirea) Floreştii, în urmare(a) căruia să răspunde preacuv(ioşiei) tale, că de vreme ce însuş ei jălu(i)esc şi ei să dovedesc vinovaţi, iar nu pârâtul, apoi hotărâtor poroncim precuv(ioşiei) tali ca pe ieromonahul Veniamin ca un venit la ace(a) măn(ăstire), făr(ă) vreun fel de blagoslovenie a nimăruia, îndată şi făr(ă) ce mai mică prelungire după priimire(a) aceştiia să-l depărtez(i) din măn(ăstire) făr(ă) să te uiţi la niciun fel propuneri a lui, mai ales când este şi din altă eparhie, poruncindu-i a a să duce la metaniia de unde va fi.

Iar pe monahul Agapie cu înadins trăsură să-l trimiţi la măn(ăstirea) Niamţul cu alăturata noastră scrisoare, unde acolo am poroncit cele de cuviinţă pentru a lui priimire şi ţinere, înştiinţându-ne şi pe noi de întocmai urmare aceştiia.

Osăbit am luat ştiinţă că pe două femei din satul măn(ăstirii) călugărindu-să de cătră vechilul de igum(e)n de acolo, s-ar fi aflând şăzătoare tot în sat. De merare dar fiindu-ne o asămine urmari a numitului în vreme(a) când tot am slobozit înadins enstrucţii şi aşa obiect. Hotărâtor poruncim precuv(ioşiei) tale ca pe numitul vechil igumeniei, fiind ieromonah, să-i faci cunoscut că este oprit de toate lucrările preoţiei, dacă fără nici un fel de blagoslovenie au îndrăznit a tunde în shimă, şi că dacă va mai îndrăzni a mai face asămine îl vom trimeti la Săcu pe toată viiaţa, măcar nu vechil.

Şi de va fi monah, ia pe acele două femei călugărite, îndată să le dezbrace de hainele călugăreşti, înbrăcându-le în merenești, de vreme ce sânt călugărite nici

fără știre(a) noastră, nici a arhiereului eparhiei, făcându-le cunoscut că dacă au plecare traiului shime(i) monahicească să meargă mai întâi la vreo mon(astire) unde vor fi primite și făcându-le cuviincioasă ispitire după enstrucție, atunce dacă râvna le va fi neschimbată după voe și blagoslovenie ce li să va da de la arhiereu(l) eparhiei ar câștiga dorința lor. Și de întocmai urmare să ne raportueș(ti).

Iscălit Veniamin mitropolit Moldaviei.

Secție a 2 le

No. 105.

1839 fevruar(ie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 13-13v., copie.

208. **1839 februarie 28**

Înalt Preaosfințăte și mult milostivi stăpâni!

Cu stăpânească poroncă a înalt preaosfințăilor voastre di supt No. 104, priimindu-să aicea la monastirea Săcului pi monah(ul) Agapie triimes spre canonisâri, să va urma cu el potrivit stăpâneștii poronci. Pentru care cu multă smerenie nu lipsim a aduce prin acest raport la știință.

Fiind al înalt preaosfințăilor voastre smerit și prea plecat înpreună cu tot sobor(ul).

<ss> Neonil arhiman(drit) și și star(e)ț S(fintelor) M(ănăstiri) Neamțul și Secul.

No. 33.

1839 fevr(ua)r(ie) 28.

M(ănăstirea) N(eamțul).

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 18, original.

209. **1839 martie 7**

Înalt preosfințâte stăpâne!

În urmaria însărcinării pusă asupră-mi prin porunca cu N. 105, n-am lipsât a triimiti pe monahul Agapie la mon(astirea) Niamțul, cu deosăbita poroncă a înalt preosfințiilor voastre cătră precuvioșâia sa părintele starețul de acolo.

Iar ieromonahul Veniamin după cetire(a) înaltei poronci, făcându-să cunoscut a-ș(i) lua calabalâcurile din monastire și a să duce la metania sa, s-au arătat cu nesupunere, nevoindu a-ș(i) lua lucrurile din m(ă)n(ă)s(tire) și a să duce la metaniia sa, zâcându că nu ari loc și într-o noapte cu sloboda s-au făcut nevăzut. A căruia înpotrivire văzându-să, catagrafisându-să toate lucrurile s-au scos din m(ă)n(ă)s(tire) și s-au teslimarisât supt asămine izvod vornic(u)l(u)i din sat(ul) Floreștii, pi cari în urmă viindu numitul ieromonah și li-au priimit toate deplin.

Întocma după poruncă s-au urmat și cu fimeile călugărite, înbrăcându-să în albe. Și de aducere(a) întru întocma înplinire înalta poruncă cu smerenii să raportu(i)ești.

Al înalt preosfințâilor voastre, întru tot smerit și plecată slugă.

<ss> Arhim(a)n(drit) Nicodim Trierarhitul.

(1)839 mart(ie) 7 zâle.

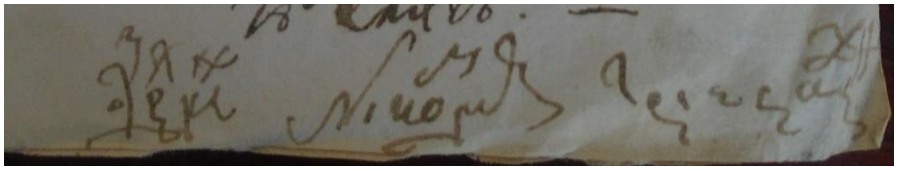

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 19, original.

210. **1839 mai 19**

Cinstit divanului apilativ a Țării de Gios

Răzășii
De moșiia Toporăștii, țân(u)t(ul) Vasluiului
Gheorghie Popa, Opria Petrilă și Gheorghie Selav.
Jalobă!

S(finția) sa Arhimandritul Gherman, egumenul m(ănăstirii) Floreștii, cu jurnalul giud(e)c(ăto)r(iei) ținutului Vasluiului închiet la 6 maiu (1)838 în proțăsul ci au pornit asupra noastră pentru niști părți de moșie ci au cumpărat din trupul moșii Toporăștii de la noi, fiind că nici însuș asupra lor n-au avut stăpânire, dar apoi nici banii cu a lor deplinătate nu ni-au plătit, pentru că ace(a) giud(e)c(ăto)r(ie) l-au dat rămas din giudecată au rămas nemulțămit, iar pi noi ni-au îndatorit ca în vade de 30 zâle să-i dipozatarisim banii 600 lei cu a lor legiuită dobândă și să ne priimim moșiia în stăpânire; la care am și umblat îndată cu înfățoșare de bani de la luna iulii anului trecut (1)838, precum întru aceasta cvitanțiia ne adiverește. Și de atunci și până acum ca un nemulțămit nici pi pricina în termenul hotărât n-au apilarisit, nici banii din giud(e)c(ătorie) nu și i-au priimit, dar nici noi moșiia în stăpânire nu ni s-au mai dat. Apoi noi văzându-ne pi di o parte îngreueț(i) cu dobânda ci plătim pe banii pominiț(i), iar pi de alta păgubaș(i) de vinitul moșiei ci am pute(a) lua.

Plecaț(i) ne rugăm cinstitului divan, binevoiască a lua în băgare di samă înprigiurările de sus priscrisă și potrivit cu a pravilil(o)r rostire, să fii poroncit locului compiti(n)t a ni să da moșiia în a noastră stăpâniri întocmai după hotărâre(a) giud(e)c(ăto)r(iei), de vremi ci sfințiia sa nici cu una, nici cu alta, n-au fost următori a păzi legiuirile apilației.

<ss> Gheorghi Pop(e)scu.

<ss> Opre Petrilă.

1839 maiu 19

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 88-88v., original.

211. **1839 iunie 15**

Divanul apilativ a Țării de giosu.
Secția I[iu].
No. 3220.
1839 iunii 15 zili.

Înalt Preosfințitului mitropolit al Moldavvii chirio chir Veniamin.

Din povodul otnoșănii logofiții de supt No. 1818, Divanul faci poftitoari ceriri înaltpreosv(inției) v(oastre) ca să binevoiț(i) a-i face înpărtășâri de înputernicire ci veți fi având di a fi și a vă numi epitrop monastirii Floreștii. Lucru cari într-o vechilime ci ave un Marin Drăghici di la mortul egumen de Florești Ghermanos să vedi trecut la (1)838 oc(tom)v(rie) 30, și asupra calității de epitropii aceștie.

Săborul ace(lei) monastiri protestuind, acum ceri trebuința a să vide un asăminea act de epitropiia a înaltpreosfințâilor voastre.

<ss> Iordachi spat(ar).
<ss>.
<ss> Veisa spat(ar).
Derect(tor) <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 22, original.

212. **<ante 1839 iunie 27>**

Prea înălțate doamne!

Știut iaste în(ălțimii) v(oastre) că monastirea Floreștii iaste înzăstrată și dănuită de familiia Gavrilițască, pe care eu ca cel mai de de aproape rudenie cu ctitorii, ca ctitor și firesc epitrop găsându-mă însufleț̦it de râvna întemeerii a acestui d(u)m(ne)zăesc lăcaș o am închinat-o monastirii de gios Esfigmenul.

Și deși cârmuiria locală mai în vremea trecută o au fost rădicat de supt stăpânirea monastirei Esfigmenul, îns(ă) ~~eu~~ iarăș prin îndestulă stărui(n)ță ce am întrebuințat au rămas tot de acolo a ei atârnare cu nejigniria driturilor ce mă haractirisăsc și ca pe un chiriarh și ca pe un firesc epitrop.

Au fost hotărât ca în ia să fie lăcuință de maice călugăriță și să poarte greutate(a) unui însămnat sobor. Pentru aceia am stăruit de i s-au legiuit prin reglement scutire(a) și apărare(a) de dările la cari celelalte m(ănăsti)ri urmează a fi supusă.

Apoi iarăș spre ușurare am dat m(ănăsti)re(a) Adamu pentru lăcuință ~~mutând în ia~~ soborul ce era acolo adunat, iar aceia au rămas ~~și acolo au rămas numai~~

~~câț(i)va monahi~~ ușurată de greotate și scutită, osăbit de altile care sânt cunoscute și știute pe care nu le mai însămnez spre a vă îngreu(na).

În privire(a) acestora și a dreptăților ce mă haractirisăsc ca pe un ctitor și firesc epitrop, în prilejul vacanției de igumen în locul răp(o)s(atului) arhimandrit Ghermano am pus înainte(a) însuș chinoviarhului m(ă)n(ăsti)rei Esfigmenul, cari să găsă aice, de a să rândui pe cuvioșie sa ieromonahul Iosif Râșcanu, carile dupre cinstitile purtări și neprihănita viiață ce are, învrednicești o asăminea însărcinare.

Am luat și făgăduință de a sa rânduire, dar în loc de a-i face hârtiile ~~de rânduire~~ furișăt și pe ascuns ~~de mine~~ au mijlocit rânduirea și întăriria unui altuia necunoscut, care neîndestulându-să cu această viclenie au pus îndemn călugărilor ce să află acolo de au dat jalobă Divanului, cerând a înfățișa dovez(i) de înputerniciri ce am de a fi și a mă numi epitrop.

~~Destul iaste a pune înaintea înălțimei voastre~~ niști așa neîncuviințări și cutezări ~~urmate cu chip de vielenie din partea călugărilor greci~~ care negreșât nu v-au fost cunoscute, sânt încredințat că nu le veț(i) îngădui nici acum. Și eu (…) cu smerenie vă rog să binevoiț(i) a-i aduce în cunoștința datoriilor lor prin chipul ce veț(i) socoti de cuviință.

Iar cuv(i)oșie sa ierom(ona)h(ul) Iosif, căruia pe temeiul încredințărilor chinoviarhului i s-au făgăduit igumeniia aceștii m(ă)n(ăsti)ri, cer cu rugăminte cu dreptățile de chiriarh și de firesc epitrop a fi rânduit ca unul ce învrednicește.

Pentru aceasta.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 24-25, concept.

213. **1839 iunie 27**

Tălmăcire di pi cel adivărat.

După din vechiu obiceiu ce ari Sfântul Munte Athonul ca să triimită igumeni din adivărați(i) săi fii duhovnicești și chinoviiaș(i) la mănăstirile și metohurile sali din Moldova și al noastră mare și înpărătiască m(ă)n(ă)s(tire) sfântă chinovii a Esfigmenul(u)i, ce să cinstești cu hramul Înălțatul(u)i întru mărire Mântuitoriul nostru Iisus H(risto)s, orându(i)ești pre mine supt iscălitul igumen la ceste din Moldova mănăstiri și metohuri a noastre Floreștii și Bursucii, dintru care Floreștii să cinstești cu hramul slăvitul(u)i Prooroc Ilii Thetvitul, iar Bursucii cu a slăviț(o)r și de toț(i) lăudați Apostoli Petru și Pavel. Înpreună să orându(i)escu și doi frați(i) din opștiia sfintii noastre m(ă)n(ăstiri) și aceștiia fiindu ispitiț(i) în multe slujbe a m(ă)n(ăstirii) noastre pi (i)erodiiaconul Nilu și monahul Gherasim, dintru care cel întâiu va fi dichiu a m(ă)n(ăstiri)l(o)r și la tot sfârșâtul anul(ui) va da socotelile datul(u)i și a luatul(u)i acestor m(ă)n(ă)s(tiri) pi care le va ține sf(ința) sa curati precuvioșâi sali arhimandritul(u)i chir Nichifor, canonicescul igumen, și în lipsa precuv(ioșiei) sali de la m(ă)n(ăstire) va ține locu(l) de igumen, iar cuviosul chir Gherasim iconom înăuntru(l) m(ă)n(ă)s(tirii), cari toț(i) ca niște frați(i) a soborul(u)i să ne sfătuim cele de folos în toate pricinile m(ă)n(ă)s(tiri)o(r).

Așadar fiindu punire la cali s-au făcut următoarele condiții spre păzâre(a) datoriilor noastre.

1iu. Suptiscălitul am să fiu igumen la aceste m(ă)n(ă)stiri în câtă vremi ar găsî de cuviință sfântul nostru sobor al Chinoviul(u)i.

2le. Mă îndatorescu să trimet pi fieștecare an socotelile datul(u)i și luatul(u)i și câț(i) bani să va găsî de cuviință că prisosăsc să să triimată la sfântul nostru sobor.

3le. Mă îndatorescu a ține buna rânduială a bisăricil(o)r sfintel(o)r m(ă)n(ăstiri) și să privighiez(e) ca să să citiască în toate zâlele canoniciasca acoluthie și să să săvârșască Sfânta Liturghie pomenindu-să neîncetat fericiții întru pomenire ctitori și miluitori și agiutători de sf(inte)le noastre m(ă)n(ă)s(tiri) spre slava lui Dumnezău și mântuire(a) lor după neapărata noastră datorii.

4le. Să nu aib(ă) voi(e) să schimbu moșâi nici de un stânjăn fără știria sfântul(ui) nostru sobor a Chinoviului, asămine nici robi să nu vându sau să dăru(i)escu la cineva ori să-i (i)ert, decât să fac schimbu după obiceiul locul(u)i, dându și luându.

5le. Câte odoară sfinte, câte documenturi a sf(intel(o)r noastre m(ă)n(ăstiri), voi primi după izvod, mă îndatorescu a le păzî cu scumpătate fără a ave(a) voi(e) a le amanetarisî la cineva.

6le. Să nu aib voi(e) a faci datorie cât de puțân pi numile m(ă)n(ăstirii), iar de va fi vreo neapărată nevoi(e) a m(ă)n(ăstirii), atunce sfânta noastră opștie a Esfigmenul(u)i ori să-mi trim(e)ată, sau să-mi dei voi(e) să mă împrumut și în scurtă vremi să-i plătescu.

7le. Să nu aib voi(e) a priimi călugări streini și mireni fără știria părințâl(o)r din gios la m(ănăstiri)le Floreștii și Bursucii.

8le. Să nu aibu voi(e) a tăe pădure de vânzare sau să dăru(i)escu, decât numai pentru trebuința m(ă)n(ăstirii).

9le. Mă îndatorescu a stărui în toate pricinile m(ă)n(ăstirilor) de giudecăț(i) spre apărare(a) dreptățâl(o)r și a folosul(u)i lor, iar mai vârtos pentru schitul Hirsova, care s-au înstreinat fără dreptate de la m(ă)n(ă)s(tirea) noastră.

10le. Mă îndatorescu a fi supus la oarice propunire a m(ă)n(ăstirii) noastre din gios și a precuv(ioșiei) sali părintelui starețul(u)i ei, fără a mă înpotrivi cât de puțân după obiceiul sfintel(o)r chinovii; cându însă ar găsî de cuviință sfântul nostru Chinovion să mă trim(e)ată într-altă slujbă a m(ă)n(ăstirii) ca pe un ispitit trebil(o)r din afară, fără oareșcare înpotrivire să mă duc în orânduita ascultare.

Pi aceste de mai sus condiții s-au făcut acest înscris iscălit de mine, pi care nesmintit mă îndatoresc a le păzî, iar cându a-ș(i) faci vreo călcare pomenitil(o)r îndatoriri, atunce să mă întorc la sf(ânta) m(ă)n(ăstire) Esfigmeno. Asămine și ceialalți doi frați(i) părinți ai noștrii dacă nu-ș(i) vor păzî cuviincioasăle datorii cătră m(ă)n(ă)s(tire), atunce să să triimată alțâi în locu(ri)le din sfântul nostru sobor.

Drept aceia s-au făcut do(u)ă asimine, dintru care unul supt pecetia m(ă)n(ă)s(tirii) s-au dat mie spre regula me, iar cel al doile(a) pentru asămine s-au lăsat m(ă)n(ă)s(tirii) Esfigmeno.

Anul 1839 iuni(e) 27

/Iscălit/ Nichifor arh(imandrit) Floreștiu și Bursuciu Esfigmenu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 24-25, traducere.

214. **1839 octombrie 30**

Înalt preosfințitului mitropolit al Moldavviei și cavaler chirio chir Veniamin.

Divanul acesta apelativ a Țării de Gios, la 3 octo(m)v(rie) (1)834 prin adresul cu N° 843, potrivit rezoluției pre înălțatului domn pusă asupra jalobei dumn(ealui) logof(ă)tului Theodor Balș, logof(ă)t(ului) Iordache Catargiu și post(elnicului) Ioan Jora, au poftit pe înalt preosfinție voastră ca înpreună cu dum(nea)lor logof(ă)t(ul) Dimitrie Sturza și răpăos(atul) acum, hat(manul) Răducanu Roset, să regularisiți o lămurită samă a veniturilor averilor mănăstirei Florești, pe care samă să s(e) înpărtășască Divanului.

Apoi pentru că a asemene pără acum nu s-au înpărtășât și nici știință nu este de s-au făcut vreo lucrare, cu cinste să face întrebare înalt preosfințielor voastre de s-au făcut vreo lucrare și ce anume și în ce stau socotelile epitropii și de mai urmează vreo trebuință întru aceasta.

<ss>.
<ss>.
Derector <ss> stol(nicul) Burada.
Șef <ss>.
Secția II.
N° 6368.
1839 octo(m)v(rie) 30 zile.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 28, original.

215. **1839 decembrie 15**

Copii

Încredințăz prin acest înscris ci dau dum(i)lors(ali) răzășil(o)r înpărtășitori în hotarul moșii Stângacii, Vlădeștii și Luceștii, ca să fie știut că toț(i) acei ci nu au iscălit în învoiala săvârșită cu mini pentru 475 # ci am cheltuit cu scoatire(a) a 200 stâ(n)j(eni) moșii ci am scos de supt înpresurare(a) m(ă)n(ăstirii) Floreștii, sânt volnici ca pără în șasă luni di zili orișicare va ave(a) vreo nemulțămiri cu ace(a) învoială să-ș(i) plătiască analoghie ce l(i) va agiungi din soma de 475 # cu a lor dobândă și să-ș(i) prim(e)ască pământul în stăpâniri, iar nefiind următori eu voi stăpâni stânjănii di moșii precum cu drepți banii mei i-am scos di supt înpresurarea m(ă)n(ăstirii) Floreștii. Drépt aceia iscălesc.

(1)839 dece(mb)i(e) 15

Alecsii Hiotu.
Față am fost și noi.
Mihai Isăcescu, Iordachi Spiridon, marturi; Ștefan Ciocan, marturiu.
Am scris și sânt martur. G. Dragoș.

Privighitorul de Racova.

Înscrisul acesta făcându-se în ființa me și fiind cu bună priimire(a) înbilor părț(i) și supt adivărată iscălitura dumn(ealui) Alecsi Hioti s-au încredințat.

1839 dece(mb)r(ie) 15

Iscălit Dimitrachi Lazu.
S-au poslăduit și fiind întocmai cu original(l) ci esti la mâna răzășilor.
<ss> Prăjăsc(u) agă.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/60, copie.

216. 1839 decembrie 15

Anul 1839 dechemv(rie) 15. N. 1621.
Cătră cinstitul Divan apelativ a Țării de gios.

La adresul acelui Divan din 30 oct(om)v(rie), No. 6368, cu ~~căzută~~ cinste răspundem că noi socotim destul răspunsul de la 17 sept(em)v(rie) trec(u)t asupra adresului ~~am fost dat la asămine ala celui Divan înpărtășât nouă la 15 iuni(e)~~, supt No. 3320, ~~care în puțân cuprinde tot~~ însămnând:

I. Că noi sântem fireşti epitropi, adică ctitori din niam ctitoricesc, și cu neoborâte ~~vecinice~~ ctitoricești dreptăți asupra averilor afierosâte la din pajiște zidită măn(ăstirea) Floreștii, de neamul Costăchescu și Jorăsc, strămoșii noștri, și înzăstrată de ac(e)ia și de urmașii lor până la noi, iar nu la Esfigmenon.

Al 2[le] (Am fost adaos) că mai înainte de toate să binevoiască acel Divan, ~~chiar pre forme~~, a cere de la aciia ~~rămășiței din adivăratul drum al cuvenitei lor adresarisâri~~, actul cu care cer și vo(i)esc a stăpâni zisa mănăs(tire) Floreștii ca o proprieta, în vreme afieroma (di ar fi) esta de noi dată.

Aceste de ar fi binevoit acel Divan a pune în legiuită lucrare, lesne s-ar fi lămurit de toate protestuitile dizlocuții a lucrăriloru ca (…) de forme și legi, ~~și legiuiri~~, încungiurări ce au născut înpresurarea ctitoriceștilor noastre dreptăți înprotiva îngrăditului bine și agiutoriu ce creștinește ne-am îndemnat a face la Esfigmenon. Căci în alt chip Divanul va întâmpina ~~fără o îndelungată peripisecă din mulțime de încurcături~~ greutate ca să poată dosloși cercare ce fac ~~din care pomeniții~~ vechilii de Esfigmeno în lipsă de dreptate ~~cercând nedrept~~ a să folosi nedrept.

Însă vreme fiind pentru toate, noi nădăjduim că ochiul cel neadormit priveghe și binile ce creștinescul cuget ni-au îndemnat a face, și mulțămirile ce au cules și culegim, și mâna dreptului giudecătoriu va însămna și vremea dreptății pre care în răbdare o vom aștepta / dacă astăzi ar lipsî.

Al 3 [le], întru aceia ce privește întrebaria acelui Divan de s-au făcut vreo lucrare potrivit cu rezoluția preînălț(atului) domn pusă pe jalba d(umnealor), d-le log(o)f(ă)t(ului) Iordachi Catargiu, log(o)f(ă)t(ului) Balș și post(e)l(nicului) Jora, și ce anume și în ce stau socotelile aceștii epitropii și de mai urmează vreo trebuință de ele. Să răspunde că potrivirea rezoluției cu ace(a) de atunce cuprindere a adresului acelui divan îndestul mărturisăște despre legiuirea protestuitelor de atunce lucrări; însă și al acestora îndreptare de la acelaș(i) prențipion al înfățoșărei actului pomenit

atârnând perecum și toate cele din urmă înmrejiri cari să văd nepotrivite cuprindiri aceluia.

Nouă nu ne rămâne alta decât a poftori, cu temeiu tuturor stând actul cu care ar trebui a să înfățoșa părinții esfigmeniți ori unde cuprinderea aceluia ar vedi toate îndo(i)elile și ar lămuri acelui divan ~~datornicul și conpetentile său~~ mer(…) în lucrările sale ar conteni toate pipăitele întrebări și ar slujî de pravăț dreptate și în îndreptare care nu ne îndoim că o cercă și numai așa ar afla-o.

No. 1621
1839 dechemv(rie) 15.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 32-33, concept.

217. 1840 martie 10, Florești

Înalt preosfințite și mult milostive stăpâne.

În trecutul an îndemnat de păr(intele) ar(himandrit) Nicodim și păr(intele) Paisie, doh(o)v(nicul) mon(astirii) Florești, mi-am lăsat casa din Eși și strămutându-mă cu fimei(a) și copii(i), am mers psalt di stra(na) mare, cu aceasta că contractul deși esti pi un an, însă vinind părinții greci voi fi statornicit cel puțin pi trei ani.

Acum înplinindu-să anul, văd că părinții greci vor[1] să mă goniască fără să-m(i) găsască vreo pricină, ci numai pentru că sint vlah vor[1] să-mi pricinuiască pagubă și sărăcii. Undi să mă duc când odată casili meli sânt date cu chirie, toati îmi sânt împrăștiete.

Milostive stăpâne, deși nu sint grec, însă sânt creștin pravoslavnic și totodată nu străin, ci patriot. Tocmai acum credem noi că vom fi fericiți și nu ni vor pute(a) călca în picioari neamurili, cât avem domnitori patriot și pi preas(fințitul) diasăminea.

Milostiviți-vă, cu lacrămi mă rog și li poronciț(i) ca să nu mă superi afară de vremi, că nu esti o leafă însămnătoari cari să-i aducă la pagubă și sărăcii, ci este numai de 700 lei.

Neștiarsă pominire vă va rămâne, fiind că și eu sint unul din scolarii ci au învățat în sf(ân)n(ta) mitropolii.

Pre plecat slugă.
<ss> Costachi Sofroniu psalt.
1840 mart(ie) 10.
Florești.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 36, original.

[1] În text „vror”.

218. **1840 martie 10**

Catagrafii

di toți iromonahii, monahii și diaconii i preuți slujitori ci să află la mănăstiri(a) Floreștii, cu metaniia di aici din mănăstire și viniți di aiure.

No.	
1.	Ieromonah Theodosii. Mă aflu vinit di la m(ănăstirea) Adam, undi acolo avi(a)m le(a)fă di trei suti lei și alti îndămânări di pitriciri, di mâncari și altili. Iar aici la mănăstire(a) Floreștii di când am vinit cu tot soboru(l) di la Adam mă aflu eu slujitoriu cu do(u)ă suti lei le(a)fă și di ali mâncării la trapizi cu totul slab, dând numai mămăligă și borș, și pre rareori puțână brânzi, iar altă nimică nici la praznici înpărătești și privighiere cu nimică nu sântem miluiți, pricum nici cu vinitu(l) bisăricii măcar la hram sau din cutii n-am fost agiutați măcar cu un ban. Iar din părinții di la Adam viniți cu mini nu să află nici unu(l) la această mănăstiri Floreștii, înprăștiindu-dă pi(n)tru a lor nemulțămiri pi la alte mănăstiri și schituri. <ss> Teodosâe ieromonah.
2.	Shimonah Grigori. Mă aflu cu mitaniia di aici în mănăstire(a) Floreștii di la 1802, în cari vremi am fost mulțămiți până la viniri(a) grecilor, iar acum sânt cu totu(l) nemulțămit cu mâncari în trapizi, dând numai mămăligă și borș, iar altă mângâ(i)eri n-am avut nici măcar la praznicili stăpânești, o bucățică pâini sau o cupă vin, aflându-mă în vrâsta bătrâneților pisti 70 ani. <ss> Grigor(e) shim(onah).
3.	Shimonah Gherasim. Asămine mă aflu cu metaniia tot di la această mănăstiri Floreștii di la 1802, și tot asămini nimulțămiri am. Cu nici un fel de mulțămiri, aflându-mă slab di bătrâneți pisti 70 ani, și gol, ba încă și 50 lei ci răposatu(l) Ghermano, igumenul me-(a)u lăsat ca să-m(i) dii, și nici până astăzi n-au voit părinții greci să mi-i dei. <ss> Gherasim sh(i)monah.
4.	Și eu, monah(ul) Pimen. Mă aflu cu mitaniia tot di la această mănăstire Floreștii, călugărit di răposatul Ghermano di al 1835, aflându-mă în vrâstă pisti 50 ani, și nici un fel di mulțămiri cu mâncari la trapiză nu am di nici altă mângâ(i)ere după ostavolu monahicescu, măcar la praznici și privighieri.
5 6	Monah Niofit și fratili Agapi paraeclisiarhi. Eu mă aflu cu mitaniia la această mănăstiri, călugărit di răposatul Ghermano la 1836. Iar eu fratili priimit tot di răposatu(l) la 1838 și pentru slujba paraclisiarhii avim le(a)fă, cel întâi 120 lei pi an, iar cu fratili 100 lei pi an. Pintru cari le(a)fă sântem însărcinați și cu faciri(a) prescurilor și lumânărilor pentru bisărică, însă di la mănăstiri materiia. Iar pentru mâncare în trapezi nu avem mulțămiri pricum și mai sus să arată di alții și nici altă mângâ(i)ere sau agiutor. Iar pentru rânduiala în bisărică să po(a)rtă după cuviinți cu aprindiri(a) candelilor și a lumânărilor la sfinti zili și în fi(eș)ti săptămână slujindu-să opștiia. <ss> Neofit monah; <ss> Agapii monah.
7	Eu ieromonah Ghenadi mă aflu cântărețu la strană, îns(ă) cu metaniia di la

	mitoc(ul) mănăstirii Niamțului din Gălați, iar la această mănăstiri vinit fiind la 1817, unde mă aflu și astăzi cu le(a)fă di 250 lei. Iar pentru mâncari în trapizi mă aflu cu totu(l) nimulțămit, aflându-să în trapizi precum să arată di cielanți fără a avi(a) vre(o) mângâ(i)ere după ostavlu(l) călugărescu. <ss> Ghenadi eromonah.
8.	Daniil monah. Mă aflu cu mitanie di la mănăstire(a) Mira și vinit la această mănăstiri la 1839. Eu mă aflu cu miștișugu(l) croitor, și ali mâncării sânt și mulțămit și nemulțămit.
9.	Fratili Costandin. Petricător pi lângă această mănăstiri din zilili răposatului egumin Luca, aflându-mă tot vătav aceștii mănăstiri, aflându-mă și frati di 5 ani. Iar acum slab fiind și fără vidiri(a) ochilor și în niputința ci mă aflu și nemulțămit.
10.	Și noi preoții slujitori și diiaconul di la această mănăstiri Floreștii, și anumi: Ghiorghi, Grigori și diiaconul Costandin, cari noi priuții ni aflăm slujitori acestui sfânt lăcaș di la 1823 și în vremi cât au fost maicili avi(a)m mulțămiri(a) no(a)stră cu le(a)fă de 120 lei pi an și alti îndimânări din bisărică și din mănăstiri. Iar di când au vinit părinții greci dișl le(a)fa ne-(a)u sporit, dându-ni do(u)ă suti lei pi an, dar altă nimică, lipsându-ni ajutoarili ci ave(a)m di la maici pi lângă le(a)fa di 120 lei ci ave(a)m, și do(uă) chili păpușoi, una chilă grâu și câti un rând di strai, dar apoi eram înpărtășiți și din bisărică di la cutii, și di la hram. Iar acum nu nu sântem agiutați nici cu un ban din acesti. Și noi păzim rânduiala în bisărică cu slujiri di opștii în săptămâna ci ni vini păzindu-să și în bisărică cu aprindiri(a) lumânărilor și a candililor pisti săptămână câti 4 candeli și 3 lumânări, iar praznicili și duminicili mai multe. Precum și eu diiaconul am le(a)fă di 120 lii pi an și altă nimică. <ss> Gheorghi preut. <ss> Grigorii preut. <ss> Costantin diacon.

1840 mart(ie) 10

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 38-40, original.

219. **1840 martie 13**

Cătră cinstită Doh(o)v(niceasca) Dicasterii a Sf(i)n(tei) Mitropolii din Moldova.

Eromonah Paisie, doh(o)v(nic) a sf(i)n(tei) mon(astiri) Floreștii.
Răspuns.

După poronca acei cinst(ite) comisii lucrătoare la mon(astirea) Floreștii, cu N° 20, din 13 mart(ie) mergătorul anu, prin cari mi să cere a da răspuns atât pentru un monah Agapie i două călugăriți, cari cu poronca înalt preosf(ințitului) mitropolit, pentru ali lor reli urmări. Cel dintâi au fost triimis la mon(astirea) Săcu pentru

totdianuna, iară pi călugăriță să să dezbraci din negru și înbrăcându-le în haini mirenești să să gonească di la Florești.

Precum și pentru monahi(i) ci s-au scos di la mon(astirea) lui Adam, pentru cari pricină nu s-au statornicit în mon(astirea) Floreștii și unde să află acum.

Asupra cărura cu smerenii răspund:

I[iu]. Preacuvi(osul) arhimand(r)it Nicodim priimind înaltă poroncă întru aceasta, m-au însărcinat ca eu să dizbrac pi numitili di hainili negri și înbrăcându-li în haine mirenești să li și gonesc di la mon(astire), iară pi monah(ul) Agapie, înpreună cu cartea ci era[1] închisă cătră igumenul di mon(astirea) Săcului, să-l triimet în bună pază acolo. La cari următori fiind, am și înplinit celi mii poroncite, afară numai că pi călugăriță nu li-am putut goni, nelăsându-mă părinții greci, după cari am și raportuit cuvioșii sali di toată lucrarea, cunoscându-l ca nacealnic și a doua față a înalt preos(finților) stăpân.

Însă după o lună, nu știu prin ce chip, au venit numitul Agapie iarăș la mon(astire), găsind și pi călugăriță tot acole, și înbrăcându-să eli de sine iarăș în negru stau supt ocrotirea părinți(o)r în mon(astirea) Floreștii până astăzi. Eu văzind călcarea și nebăgarea de samă a înaltii stăpânești poronci ci să face de cătră numiții, datori m-am găsit a faci cunoscut, atât preacuviosului arh(imandrit) Trierarh, precum și părinți(o)r greci ci au venit di la Sf(â)n(tul) Munte. Și li-am zis cu punire ca să-i gonească, însă nu numai că nu me-au ținut în samă, ci încă cu ură și batjocoră s-au pornit asupra me, hotărându-mi mai mult să nu mă amistic. Și mai ales acum în săptămâna mare, de luni și până marți sara, numitul Agapie cu soră-sa și maică-sa, nu s-au trezit din beții, bătându-să cu mirenii și umplându-să de singe, umbla p(r)in mon(astie) curgând singili și răcnind. Atuncea, nimaiputând răbda cu mari îndrăzneală am zis părinți(o)r greci, și mai vârtos starițului, că cum pot suferi niști asăminea batjocuri în mon(astire), hotărându-le că cu venirea me la Eși, voi arăta toate înalt preos(finților) mitropolit, însă nici unul n-au vrut să înțăliagă, ci încă unul di(n) ei spre mai multă batjocoră precum obicinu(i)esc me-au răspuns că ci pricină mari poati să fii dacă s-au bătut niște vlahi. Aceste mârșave urmări însuș starețul nu li-au tăgăduit, ci li-au spus Trierarhitului.

Iară pentru 18 monahi și eromonahi, după ci i-au scos di la mon(astirea) lui Adam, viind la Florești li-au zis răp(o)satul Ghermano că n-ari chilii undi să-i priimească, șăzind chiliili în cari au șăzut 50 de maice pustii. Și așa s-au înprăștiet cari undi au putut, unii la Valahiea, alții pisti Dunăré, iară alți(i) aicea în Moldova, rămâind numai doi în Florești, fiind că un al triilea ci era vinit tot cu noi, monah(ul) Gherasim, fără nici o pricină l-au gonit în vremea (i)ernii din mon(astire), pentru carile me-au și scris păr(intele) doh(o)v(nic) Veniamin ca să mijlocesc să-l priimească, însă n-au fost chip.

Precum și pentru arătarea ci au făcut cinstiti(i) comisii femeili aceli înbrăcate în negru, cari zic că eu adică li-aș fi dizbrăcat numai vremelnicește. Aceasta esti cu totul niadivărată, căci toc(mai) dinprotivă eu nu le-am putut suferi bețiile și blăstămățiile lor.

Dispre care nu lipsăsc a înștiința.

<ss> Ermonah Paisii duhovn(ic) monastire(a) Floreștii.

1840 mart(ie) 13.

Eși

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 37-37v., original.

[1] "erea" (**єрѣ**) în text.

220. **1840 martie 14**

Înalt preosvinţiti stăpâni.

Gios iscăliţii cu supuniri au priimit poronca înaltpreos(finţiei) v(oastre) din 6 următoarii luni supt No 418, prin cari ne rânduiţi ca să urmăm localnică cercetare la mănăst(irea) Floreştii, ţin(utul) Vasluiului, pentru neaducere în înplinire poruncii înaltpreos(finţiei) v(oastre) din trecutul an (1)839, ci prin sfinţie sa Nicodim Trierarhitul s-au urmat acolo pentru neîncuviinţările ci ieromonahul Venieamin şi monahul Agapie, precum şi cu dizbrăcarea din negru în alb a do(u)ă fimei tot de acolo pe cari (să le)[1] şi dipărtezi de la ace(a) ace(a) monast(ire).

Pentru cari în urmă aţi fi luat ştiinţă că a(acele)[1] poruncite nu s-au urmat şi pi lângă cari apoi şi alte neorându(i)ele s-ar fi urmat în monast(ire), precum şi în biserică, atât pentru lipsa trebuincioşil(o)r de agiuns sluj(ito)[1]ri, precum şi un număr de călugări di la monast(irea) lui Adam, ce cu alcătuiri ari (…)[1]cii de a-i ţine la această monast(ire), n-ar fi fost următori de toate aceste şi al(tele)[1], precum în 4 ponturi prin poruncă ceriţi lămurit a vă faci cunoscut.

Căriia poronci următori fiind am mers la faţa locului, unde adun(â)nd pe toţi părinţii monahi moldoveni aflaţi în ace(a) monast(ire), faţă fiind şi staritul cu ai săi părinţi greci, s-au cetit nomerarisâta poroncă, după cari li s-au pus înainte pontul 1[u], ci mijlociri au urmat pentru pomeniţii cari să văd tot în monastire şi în a lor shimă. De la cari s-au primit răspuns că ieromonahul Venieamin este dus din ace(a) monast(ire), iară Agapie cu maică-sa Magdalina şi sora lui Caliopiia cu vârsta de 30 ani, să află petrecând tot în casa lor di mai înainte în (al)[1] doile ogradă a monast(irii) şi tot în shima călugărească, călugărite la (1)838. Iar (…)[1] tot în acel an mai în urmă de monahul Ambrosie, fără a ave(a) vreo blagoslovenie fiind el (a)tunce loc(ţiitor) de igumen.

Şi după întrebările ci am făcut maicil(o)r cu a cui vo(i)e s-au înbrăcat iarăş(i) în negru, ne-au răspuns că duhov(nicul) Paisie, tot de acolo, prin cari cu poroncă s-au dezbrăcat atunce, le-ar fi zis că ace(a) dizbrăcare li să faci numai cât va sta acolo dum(nea)lui căminar(ul) Chiruş, rânduitul din partea Trierarhitului, şi în urmă iarăş să vor înbrăca în a lor shimă, precum au şi fost.

După cari, noi făcând întrebari pominitului dohov(nic) pentru o asămine călcari de poroncă ş-au dat înscrisul său pre cari îl alăturăm.

Apoi, pe lângă aceste do(u)ă maice să mai află şi alta cu numile Alixandra, că vârsta de 60 ani, călugărită la schitul Goroveiului la 1810. Şi cu dânsa trii surori înbrăcati în negru, una Rucsanda cu vârstă 45 ani, alta Smaranda de 30 ani şi alta Ecaterina de 18 ani, cari toate aceste patru să află la găinărie tot în al doile(a) ogradă. Iară mama şi sora cu Agapie şed înpreună în osăbită casă tot în aceeş ogradă, spicularisându-să Agapie în cărăuşie cu caru(l) şi cu boi, în a cărora casă au

pricinuit o mare scandală și întocmai în lunea săptămânii 1 a acestui post cu un meșter de lemn Andrei și altul Sava, amândoi burlaci, unde aducând piste 7 garafi cu rachiu, și după ce s-au înbătat cu toții, apoi au făcut și bătălie, spărgându-și și capetele, încât au fost de mari scandal și mari ni(…).

Al 2[le], prin bună dovadă ci am luat pentru călugării moldoveni aflători în ace(a) monast(ire) nu să află mai mulți, decât dohov(nicul) Paisie și ieromonahul Theodosie, veniți de la monast(irea) Adam, iară alți călugări ci vinisă cu acești doi tot di la Adam, neprimindu-să de greci în această monast(ire) s-au înprăștiet fiștecari cu statornicirea pi la alti monast(iri), cu N° 5 și 3 frați, cărora după întrebarea ci le-am făcut pentru a lor mulțămire cu mâncari(a) la trapezi și altile, toți într-un cuvânt au dat răspuns că sânt cu totul nemulțămiți, dânduli-să numai mămăligă și borș și rariori puțină brânză. Iară altă miluire nu au nicidecum, nici macar la praznici înpărătești sau privegheri, aflându-să unii slabi piste 70 ani, precum însuș prin înscrisul lor adiverează.

Al 3[le], în ograda monast(irii), afară de acești părinți călugări nu lăcu(i)esc alți.

Al 4[le], în biserică celi trebuincioasă să urmează cu slujirea de opști precum și cu aprindirea candilel(o)r și a luminăril(o)r, însă cu scumpătate, aflându-să și doi preoți de mir și un dieacon cari înpreună cu pomenitul Theodosie slujăsc opștie în biserică. Care și acești preuți prin înscrisul lor arată mare tânguiri și jăluiri cu necăutarea de cătră părinții greci.

Iară starea monast(irii), în ogradă să află următoarile acareturi: întâi casili egumenești cu 6 odăi, și de rând 7 odăi, și în capătul lor treapiza[2] i o bucătărie cu o oda(i)e, toate aceste(a) no(u)ă, buni, făcute de răpos(a)t(ul) Ghermano, bez 4 odăi mai vechi. Iară în al doile(a) ogradă să află 5 odăi în cari lăcu(i)esc vatavul, psaltul, orândarul, grecu, (…) cu casa, și pominitul Agapie cu maică-sa, undi să mai află un hambar și un grajdi pentru cai, durati di lemn.

Acestea s-au descoperit de cătră noi la fața locului, de cari și înscrisurile ci s-au luat și de la în No. di zăci, în(…) priimite toate, alăturându-le lângă acest raport cu supuneri vi le aducem la știință.

A înalt preos(finției) v(oastre) plecati slugi.

<ss> Veniamin arhimandrit.

<ss> Gheorghi Tavlu iconom.

No. 21.

1840 mart(ie) 14.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 35 și 44, original.

---

[1] Rupt.

[2] Trapeza.

221. **1840 martie 30**

Înaltu preosfințite și multu milostiv(e) stăpâni.

Jalobă.

În trecuta săptămână fiind aici mi s-au dat o poroncă a înaltu presf(inției) v(oastre) cuprinzătoare ca cu or(i)ce mijlo(a)ci voi ști să trimit la Secu pe un monah Agapi și pi nișți fimei înbrăcate în negru, ce să a(flă) în mănăstiti, să le depărtezu cu totu, pre care poroncă o înfățoșăzu.

Mântuindu-mi trebuința ce am avut aici m-am dus la monastiri. Am intrat în chilii unde mă aflu ședător. Pisti un ce(a)s am mer(s) sus la masă, precum ne-au fostu obiceiu totde(a)una. Îndată au început părinții greci a striga să lipsăscu de la masă și din monastiri. Am (i)eșit, m-am dus la chilii.

După doo ceasur(i) au venit și diaconu(l) Nil, ce să numești dichiu. M-au chemat la dânsul și îndată me-au poroncit ca să-m(i) cautu cară, să-mi încarcu calabălâcu(l) și să lipsăscu din monastiri, că aceasta este monastiri grecească, iar nu-i moldovenească. I-am arătat poronca ce am avut. Me-au hotărât. El nu vr(e)a să știi de aceste întru nimic, nici să mă ames(te)cu, căci apoi va fi vai de mini, poroncindu-mi îndată cu calabalâc cu tot să lipsăscu din monastire, căci ei au să aducă preut și duhovnic grec.

I-am arătat că până n-oi veni la preosfinția vo(a)stră să eu voi(e) unde să mă duc, nu pot a (i)eși cu calabalâcu(l). Me-au hotărât că n-am voi să (i)es singur, ce să pui țiganii să mă sco(a)tă ca pe o curvă cu necinsti. Am scapat noaptea din ogradă rătăcindu p(r)in codru vai de mini. Am agiunsu pe la m(i)ezul nopții la un bo(i)eriu, dumn(ealui) căminaru(l) Iordachi Străjescu. Am zăcut vr(e)o trii zili, me-au dat dumn(ealui) boieriu(l) trăsure.

Acum am alergat la înalt preosfințiia vo(a)stră și cu lacrămi vă rog, vă milostiviți ca un mare chiriarhu patriot ce vă aflați, cercetați și în scris ce-au dat ce(i)elanți părinți moldoveni la comisie, ce-au urmat. Me-au arătat că arhimandrit(ul) și starețu(l) le-ar fi zis să mă dei afară și că să nu vre(a) să știi nici di un fel de poroncă, fiind că noi vrem a aduce igumenu moldovanu, noi am trimis comisii de cercetare, noi am vorbit să închiz pe arhimandrit. Noi am fi arătat pricina călugărițelor, ca cum n-ar fi pricina aceasta încă din anul trecut și că preosfinția vo(a)stră n-aveți nici o trebuinți să poronciți la monastire(a) lor.

Milostivi stăpâni. Cunoscut îți este că eu nici un fel de vorbă ră sau pură nu v-am arătat, că n-am avut pentru ce. Nici n-au avut nevoi(e) sfânta mitropolii tocma de la mini a lua sfat. Eu am venit aici cu însuș părintele stariț în bricică pentru trebuința a me și a monastirii care însuș(i) acel diiacon Nil me-au poroncit să fac și le-am făcut.

Acu(m) dacă înalt preosfinție vo(a)stră ați rânduitu aceste lucrări, apoi noi că sintem moldoveni să fim de ba(t)giocură mai răi decât jidovii.

Eu slujiscu la (a)ceastă monastire de cându s-au dus maicile, așezat de preosfinția vo(a)stră în ființa răposat(ului) arhimandrit Ghermanu, nu numai cu slujba bisăricii, dar toate trebile monastirii pe la Gălați și pe la alte târguri, or(i)ce pricină au fost a mănăstirii, au toate cu folos(ul) lor le-am isprăvit fără să iau un banu leafă păr(ă) acu, cal(ul) meu, cu straile mele, di multe ori și cheltuiala me, cu

făgăduinți de la sărmanu(l) răposat Ghermanu că (i)eșindu casiale din vânzare voi ave(a) toată mulțămiri(a) și mai ales cu socoteală că la această monastiri să-m(i) sfârșescu viiața.

Iar de vreme ce părinții greci vor acu a ni ave(a) mai rău decât pe jidov(i), mă rog să să rânduiască comisii la fața loculuia mă cerceta de toate slujbile mele și a-m(i) înplini leafa pe ani(i) slujbii meli, și să să adu(că) aici spre înfrânare(a) ba(t)jocurii mele, că eu am slujit cu toată dreptate(a) și sâlința la iastă monastiri făr(ă) să dau cusur un niscai …

La mila înalt preosfinților vo(a)stre pre plecat slugă.

<ss> Duhovnic Paisii di la monastiri(a) Floreștii.

1840 mart(ie) 30.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 47-48, original.

222. **1840 martie 31**

Copie de pe anaforaoa către înălțatul domn în pricina m(ănăsti)rei Florești.

1840 martie 31
N. 564.

Rezoluție înălțimii sale du(mnea)lui logofătul(u)i de lăuntru prin măsuri politicești va pune la cale depărtare(a) de la pomenita monastire a acel(o)r doi călugări și a pominitil(o)r do(u)ă femei, iar călugăril(o)r greci li să va faci cunoscut că di să vor mai arăta cu nesupunere către chiriarhul locului vor fi izgoniți.

În 5 april(ie) 1840.

Iscălit / șăf jalbil(o)r Stoianovici.

La trecutul an 1839 priimind jalobă din parte(a) a doi călugări de la m(ănăsti)re(a) Floreștii, anume Veniamin și Agapie, asupra duhovnicului Paisie, tot de acolo, am rânduit pe arhimandrit(ul) Nicodim Trierarhitul, ca să facă cercetare la fața locului, carele prin raportul din 11 fevruarie același anaducându-ne la știință că pârâșii sânt vinovați, iar nu pârâtul, am poroncit ca pe cel întâi să să depărteză din m(ănăsti)re la metanie sa, nefiind de acolo. Iar pe cel al doile(a) să să triimată la m(ănăsti)re(a) Săcul ca unul ce cu de la sâne voe au mijlocit a să înbrăca în haine negre pre do(u)ă femei dându-le numire de călugăriță, precum și pe însuși acele femei ce ce era(u) pregătite în pre(a)jma m(ănăsti)rei să să depărteză, după cale am primit raportul pentru aducere(a) întru înplinire.

Dar în urmă după sosâre(a) esvigmeniților înștiințându-mă că atât pe călugării pominiț(i) cât și pe femeile acele le-au priimit înapoi, am rânduit de iznoavă comisie să cerceteză de să găsăsc acolo. Din a căru(i)e raport încredințându-mă de adevăr am înputernicit cu înscris pe duhovnicul Paisie ca să-i depărteză cu totul. În urmare(a) căru(i)e înscris voind a pune în lucrare depărtare(a) numiților călugări greci, iar mai cu samă a diiaconului Nil ce poartă însărcinare de

dichiu, chemându-l la sine i-au zis că monastire(a) este grecească, și nici mitropolitul, nici altul, nu poate porunci acolo. Și neîngăduindu-l a depărta nici pe acei răzvrătitori, nici pe femei, i-au hotărât că așa precum iaste moldovan și m(ă)n(ăsti)re(a) grecească să lipsască de m(ă)n(ăsti)re cu toate ale sale lucruri îndată, căci îl vor da afară cu țâgani(i). Încât pentru a scăpa de o asămine pornire și batjocură ce voia ai face, nevoit s-au găsât a pribegi noapte(a) din m(ă)n(ăsti)re și viind aici de-a dreptul la mine cere ajutorul sprijânirei.

Prea înălțate doamne, eu lăsând la o parte descoperire(a) făcută de comisie pentru mai multe neorânduiele ce urmează acolo mai ales cu masa la trapez(ă), unde călugării moldoveni deosăbiți fiind și neînvrednicindu-să a șăde cu grecii la masă, nu le dau altă decât mămăligă și borș, și rareori câte puțână brânză, iar alteori nimic nu văd în viiața lor.

Mă întorc a vă supune chipul îndatoririi călugăril(o)r esfigmeniți când li s-au dat această m(ănăsti)re ca nu numai acolea să să păzască o bună rânduială întru toate precum să cuvine, dar și însuși acolo la Esfigmen să fie cântările la o strană moldovenește și să să socotească ca un adăpost și liman al moldovenil(o)r ce vor voi să meargă de aice acolo.

Și acum nu numai aceia nu să urmează dar și însuși numărul călugăril(o)r ce în vreme(a) răpos(atului) igumen Ghermano s-au mutat de la m(ănăsti)re(a) Adam când li s-au dat Floreștii de a doile(a) și care ara(u) hotărâți să lăcuiască acolo. Prin feliurite mijloace întrebuințate de călugării greci alții s-au depărtat, alții de sâne s-au înprăștiet rămâind numai vr(e)o 4, 5 / dintre care este și acesta duhovnicul Paisie /. Și acum și pe aceștii vor ai depărta fără a lua în privire că datoriile supuneril(o)r, nici îndatoririle condiționale a hărăzirei aceștii m(ănăsti)ri umblând cum vor, liturghisăsc pe unde vor, fără blagoslovenie, fac ci vor, și în sfârșât acum au catadicsât fără nici o rușâne a zice că m(ănăsti)re(a) este grecească și nici mitropolitul, nici oricare altul nu are vreo trebuință.

Pentru aceasta cu smerenie vă rog ca luându-să în privire de către înălțime(a) voastră înpregiurările mai sus arătate, să binevoiți a poronci cuviincioasa îndreptare spre a să aduce pe călugării greci întru cunoștința datoriil(o)r lor atât întru cele pentru m(ănăsti)r, cât întru cele pentru chiriiarhia locală.

Iscălit Veniamin, mitr(opolitul) Moldaviei.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 51-51v., copie; ibidem, f. 50-50v. și 53, concept.

223. **1840 aprilie 9**

Monastiria Floreștii cu una sută și mai bine de ani în urmă s-au zidit și s-au înzăstrat de familia Gavrilițască și Costăchiască. Și ca o monastire pământească să ocârmuia de către cei după vreme egumeni rânduiți de mitropolitul acestui Prințipat prin uniria și a ctitorilor. Cu asăminia regulă s-au ocârmuit până la anul 1806, când după stăruitoare rugăminte a fostului ierochirim Theodorit a mitropoliei, încredințate cârmuirii mele, și igumen monastirii Esfigmenul[2], venit de la muntele Athonului, m-am îndemnat a îndupleca pe ctitorii acei monastiri Floreștii spre a o afierosi monastirii Esfigmenului. Și așa la 20 avgust 1806 săvârșindu-să actul

afierosârii supt iscălitura ctitorilor acei monastiri și cu a mea înbunătățire, s-au afierosit monastiria Floreștii cu a ei avere în folosul monastirii Esfigmenul de la Athon. Igumen însă a Floreștilor s-au rânduit din localnicii călugări și anume pe arhimandritul Daniil.

La anul 1814 pomenitul ierochirim a mitropoliei după înpregiurări necunoscute mie s-au desfăcut de driturile igumeniei Esfigmenului de la Athon. Și de cătră fostul domn Calimah prin hrisov s-au întărit actul de afierosâre pomenitii monastiri Florești, a căria venituri au urmat în folosul Esfigmenului până la anul 1821, când după urmatile în acest pământ întâmplări toate averile greco-monastirești s-au tras în despoziția localnicii ocârmuiri.

Și așa în vremea domnului Ioan Sturza v(oie)vod, după jaluba urmată din partea ctitorilor monastirii Floreștii, prin anafora întărită și cu hrisovul pomenitului domn, numita monastiri Floreștii scoțându-să din numărul greco-monastireștilor averi s-au lăsat în ocârmuiria pământeștii mitropolii, precum au fost și mai înainte până la anul 1806, așăzându-să în acia monastire și călugăriță.

După înpărătescul ferman din 1827, deși celelante averi greco-monastirești s-au luat din despoziția localnicii ocârmuiri, aducându-să în statocvu pricum au fost pân(ă) la 1821, însă această monastire Floreștii, (i)eșită fiind mai înainte din numărul greco-monastireștilor averi prin hrisov domnesc precum s-au arătat, au rămas tot supt ocârmuiria mitropoliei șî a ctitorilor ei, lăcuită de călugăriță, pentru a cărora nestrămutată statornicire, ace(a) monastire Florești s-au cuprins ca o localnică monastire și prin organicescul reglement înalt întărit și hărăzât acestui prințipat de cătră înduraria curții protectuitoare și suverană.

Eu însă, Veniamin mitropolitul, dorind a ajuta monastiria Esfigmenul am protimisit a da pentru lăcuința călugăriților statornicite la Florești o altă localnică monastire pentru a pute(a) lăsa pe monastiria Floreștii iarăș în folosul Esfigmenului, înduplecând prin a mea stăruință și pe celelante familii ctitoricești.

O asăminea a me osârdnică stăruință esti mărturisită și prin scrisoare a epitropului chinoviei Esfigmenul din 1832 ghenarie 12 prin cari numitul epitrop cu tot soborul său, între alte mă roagă ca să mă îngrijăsc despre apăraria tuturor dreptățil(o)r și înbunătățâre(a) pominitei monastiri Floreștii.

Potrivit cu buna plecare ce dintru început am avut pentru înbunătățiria acei monastiri și pentru folosul Esfigmenului, am propus opștiei acei monastiri prin exarhii ei de aicia, trierarhitul și golaitul ca să rânduiască la m(ă)n(ăsti)re(a) Floreștii igumen pe unul din călugării pământeni de aice pe viață, bărbat cu bune purtări și ispitit în cele duhovnicești. Și moșâile Floreștilor vânzându-să prin mezat în viața pomeniților ecsarhi să să opriască două părț(i) din venituri pentru păzire(a) în bună stare și sporire(a) înbunătățirilor m(ă)n(ăstirii) Floreștii și a soborului ce să va aduna acolo, și o a treia parte din venituri pe tot anul să să trimită spre agiutoriul Esfigmenului.

Dar în așteptare(a) unei asămine regularisiri înprotiva tuturor nădejdilor am văzut că s-au rânduit igum(e)n Floreștilor de acolo fără îngrădire(a) mai sus prescrisă cari privește spre înbunătățire(a) sfintelor lăcașuri. Și acel rânduit igumen sosând aice pune băgare de samă și a soborniceștilor canoane fără a-ș(i) lua arhieriasca me voe de a slujî au pășât în ieropraxie numai cu de la sine înputernicire[3]. Și pe lângă aceasta și pe părinții moldoveni de aice ce sânt rânduiț(i)

spre a-ș(i) petreci rămășița vieții lor în ace(a) m(ă)n(ăsti)re, îi tratarisăști foarte prost, osăbindu-i de înlesnirile grecilor călugări și lăsându-i în nesuferită lipsă.

Aceste fiind înpregiurările și cu asămine închipuiri răspunzând pârâții esfigmeniț(i) la cele ce eu am făcut pentru ei, mă găsăsc datori a nu le mai învoi neatârnata ocârmuire pomenitei m(ă)n(ăstiri) Florești, ci ca pre o mon(astire) și din vechi pământească și prin organicescul reglement hotărâtă pentru lăcuința călugărițel(o)r stăru(i)esc cu rugăminte către protectuire(a) puterea acestui Prințipat, potrivit cu rostire(a) pomenitului așăzământ, cap(itolu) III, artic(olul) 79, ~~iar ca pomenita m(ă)n(ăstire) Floreștii să fie~~ rămâ(i)e regularisită între m(ă)n(ăsti)rile pământești. ~~Arătând reclamația și înaintea tronului augusticescului nostru protector.~~

<ss> Veniamin mitropolit Moldaviei.

N. 609.

1840 ap(rilie) 9.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 56-57v., concept, cu o variantă în limba franceză; ibidem, f. 54-55v., alt concept.

---

[1] În celălalt concept, la început este trecut destinatarul: „La consulatul Rosiei, No. 609 – 840 apr(ilie) 9”.

[2] În celălalt concept, tăiată, următoarea frază: „care să ocârmuia de către numitul ierochirim”.

[3] Adăugată următoarea frază în parte superioară a filei: „ca cel ce însumi sânt afierosâtoriul, văzând asămine întrebuințări încă păr(ă) a nu treci eu din viață”.

224. **1840 octombrie 29**

Din cancțaleriia domnescului divan am priimit toati documenturile încredințătoarii mele manast(i)r(i) a Floreștii ci i li-am înfățoșat în pricina cu Panaiti Dioghenidi pentru bani.

1840 oct(ombrie) 29

<ss> Marin Drăghici

Is(călit) Marin Drăghici[1]

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 17 / 18, original.

---

[1]Scris de altă mână și cu altă cerneală.

225. **1840 iunie 7**

Către cinst(i)tul Divan apilativ a Țării di Gios.

Di la răzășii di moșâia Toporășții, țân(u)t(ul) Vasluiulu, Gheorghii Popa, Oprea Pitrilă și Gheorghi Selav.

Jalobă

La 1839 maiu 19 am dat jalobă cin(s)t(itului) divancu ceriri că așa precum noi am rămas mulțămiț(i) cu hotărârea gi(ude)c(ăto)r(iei) țân(utului) Vaslui în pricina următoari dintre noi cu sfin(țitul) arhimandritul Gherman, egumenul mănăstirii Floreștii, pentru niști părți di moșii ci au cumpărat din trupul moșâi Toporăștii, iar eguminul nimulțămit și n(e)-au apilarisit, după cari jalobă s-au scris giud(e)c(ătoriei) ca să triimată spre a să închidi; la 15 s-au și triimis în cinst(itul) divan arătata delă și găsându-să neîndiplinită s-au întorsu giud(e)c(ăto)r(iei) la 28 săpt(em)v(rie) 1839 cu No. 5550 spri a o îndiplini, și di atuncia și până acum giudic(ătoria) nu au îndiplinit-o și stă la ia în nilucrari și noi sântim răbdători di vinitul acii moșâi.

Di aciasta plecaț(i) ni rugăm cinst(itului) divan să binivoiască a poronci giudic(ăto)r(iei) ca ia îndiplinindu-o să o pristavlisască cinst(itului) divan spre spre a o închidi ca să ni putim luoa pământ(ul) în stăpâniri, căci ni aflăm răbdători di o îndelungată vrimi.

<ss> Ghiorghi Pop(e)scu.

<ss> Opre Petrilă.

1840 iuni(e) 7.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58 / 1837, f. 92-92v.. original.

226. **1840 iulie 3**

Să întărești această anafora spre întocmai urmare în 16 iuli(e) 1840.

La 20 decem(brie) 1840 cu N° 220 s-au făcut hrisov părții câștigătoare giudecății dum(i)s(ale) Șubinii.

Prea înălțate doamne

Întri mănăstire(a) Floreștii, proprietare moșii Laza, numită din vechiu și Fereștii, și întri dumne(a)ei nalvornicița Elencu Șubena, născută Ghica, proprietare moșii Vasluiului, urmând pricină de giudecată după pritenț(i)e întinsă de ce(a) întâi asupra cei din urmă, că adică iar înpresura moșiia Laza cu moșiia Vasluiului întinzându-să cu stăpânire(a) pân(ă) în pârâul Galnarilor, în vremi când moșie Laza ar treci pisti acest pârău pân(ă) într-un picior de deal ci să pogoară din zari(a) ce(a) mare a Racovii ci ar fi despărțitoriu acestor moșii. După jalbile porniti de către mănăstire încă de la trecutul an 1837, deși pricina aceasta prin adresul divanului apelativ al Țării de Gios cu N° 2887, s-au recomenduit în cercetare(a) giudecătorii țânutală de către cari după îndestulă peripiscă sau și luat în tratață(i)e la 8 octom(brie) a aceluiaș an în ființa vechilil(o)r despre amândo(u)ă părțile, însă găsându-o îngrădită cu hrisovul domnului Calimah din (1)817, nepășând în mai departe cercetare potrivit rezoluții închietă de către ia în priivire pomenitului act și a predpisanii acestui divan din 30 octom(b)r(ie) urmată din povodul jalbii lui Marin Drăghici, vichilul măn(ă)st(irii) prin raportul din 4 no(i)em(b)r(ie) a trecutului an 1837, au și predstavlisât della la acest divan. După cari mai urmând iarăș(i)

îndestulă peripiscă întru ceiia ci să atingi de chemare(a) în giudecată a feţil(o)r prigonitoari în sfârşit la ce(a) mai de pe urmă sorocindu-să căutare pricinii prin clasăficaţii; la 27 iunii sau şi luat în tratâţâ(i)e întru stăruire de faţă a presusfii a dum(nealui) Marin Drăghici, vechilul mănăstirii, precum a dumisale banului Dimitrii Drăghici, vechilul dum(i)sali nalvorniciţii Şubena. Şi luându-să în băgari de samă numai acturili ci îngrădesc acest proţăs, şi anumi din 1817, decem(v)r(ie) 20, hrisovul domnului Calimah, înfăţoşat de vechilul mănăst(irii), precum în hrisovul domnului Duca din 7203, iulii 11, în copii încredinţată, înfăţoşat de vechilul dum(isale) nalvorniciţii, precum şi hotarnica tot din acelaş(i) an 7203 <1695>, iunii 17, a lui Ştefan Pilat vornic de poartă, înfăţoşată în original de însuş(i) vechilul mănăstirii, prin cari hrisov a domnului Duca şi hotarnică a lui Pilat, întărită cu zisul hrisov, să statornicește hotarul despărţitori întri moşiili înpricinate pârăul Galnaril(o)r, pe cari să şi urmează stăpânire(a) moşii Vasluiului şi până astăz(i). În priivire dar a însămnatilor acturi de mai sus şi în priivire pe masa prisudsfii şi a hărţil(o)r de stare(a) locului înfăţoşate de vechili, divanul după cercetare(a) ci au făcut înpregiurăril(o)r aceştii pricini au venit în lămuriri că cerire(a) mănăstirii esti fără nici un cuvânt de dreptate pentru că hotarul despărţitori moşii Laza despre moşâ(i)e Vasluiului esti mărginit în pârăul Gălnarilor prin însuş(i) hotarnica lui Pilat şi hrisovul domnului Duca, aflătoari aceste acturi la mănăstire, pe cari pârău şi până astăz(i) să urmează stăpânire(a) moşii Vasluiului în curgiri de 149 ani fără vreo reclemaţie din parte(a) mănăstirii pân(ă) la 1834, neputându-i sluji de vreun agiutori vechilului mănăstirii nici hrisovul domnului Calimah din 1817 întăritori hotarnicii răp(o)s(atu)l(u)i logofăt Andronachi Donici, prin care cu stâlpire(a) de atunce să făcusă înpresurare moşii Vasluiului, pentru că lăsă a zâci că esti făcutu în osăbită pricină ci atunce au urmat între măn(ă)s(tire) cu alti streini feţă şi în nefiinţa documenturil(o)r moşii Vasluiului. Dar apoi el nici au avut vreo lucrari cu stăpânire pe faţa pământului din parte(a) mănăstirii după stălpire(a) logofătului Donici pe la locul undi astăz(i) mănăstire(a) ceri, căci din acelaş(i) an s-au desfiinţat această stâlpire tot de cătră domnul Calimah prin carte(a) gospod din 16 avgust, anume hotărâtoari ca scoţându-să pietrile pusă di logofătul Donici, logofătul Ghica proprietariul din ace(a) vremi să-ş(i) stăpânească moşâ(i)e Vasluiului pe la aceleaş(i) locuri pe undi şi mai înainti au stăpânit, adică pe pârăul Galnaril(o)r pe undi din în vechimi şi până astăz(i) să stăpâneşti, de la cari vremi şi pân(ă) la 1834, când mănăstire(a) iarăş(i) au reclemarisât pentru înpresurare, fiind trecuţ(i) la mijloc 17 ani, adică de la carte(a) domnului Calimah cu cari oborându-să ace(a) stâlpire despre moşâ(i)e Vasluiului cuprinsă prin hrisovul păstrat de mănăstiri, s-au încuviinţat în venita stăpâniri a răp(o)s(atu)l(u)i Ghica, cerire(a) mănăstirii să găsăşti închisă şi de paragrafii după legile statornicite, cu cât mai vârtos că precum mai sus s-au arătat nici în fondos nu ari ce(a) mai mică dreptate oborându-i cerire(a) sa însuş(i) hotarnica lui Pilat şi hrisovul domnului Duca, păstrate de măn(ă)s(tire), şi mărginitoari hotarului Laza în întindire până în pârăul Galnarilor, iar nici cum în piciorul de deal ci să găsăşti din zare(a) ce(a) mari a Racovii.

Şi dar aşa precum stăpânire(a) moşii Vasluiului să urmează neclintită într-un şâr de 145 ani până în pârăul Galnaril(o)r hotar despărţitori moşii Laza cuprinsu din însuş(i) documenturili mănăstirii mai sus arătate, Divanul hotărăşti că şi de

acum înainti dumneaii nalvornicița să-ș(i) stăpânească moșâ(i)e Vasluiului cu întindere până în pârâul Galnarilor, precum și până astăz(i) stăpânești fără ci mai mica supărari. Pentru cari cu supunire să aduce la cunoștința înălțâmii voastre.

A înălțâmii voastri plecati slugi,
<urmează semnăturile>
Practicaoa hotărârii iaste din 27 iunie 1840.
Derector <ss>
N° 2225
1840 iuli(e) 3

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul de Justiție, Anaforale, f. 264-265, original.

227. **1840 august 7**

Să întărești această anafora spre întocmai urmare în 23 avgust.

La 18 sept(em)vri(e) 1840, supt N. 95, s-au dat părții câștigătoare giudecății copie întărită.

Pre Înălțate doamne

Între supusul elinesc d(umnealui) Panaite Dioghinide și între mon(as)tire(a) Floreștii urmând pricină de giudecată după pritenție celui întâi asupra cei din urmă pentru o sumă bani. La trecutul an 1834, decemv(rie), jăl(uito)r(ul) Panaite Dioghinide prin jaloba ci au dat consulatului înpărății Rosiei / fiind atunce supus acei preotecsii / au făcut arătare că cu două sineturi are a lua 10860 lei de la mon(asti)re(a) Floreștii și că măcar deși la 1828 au pornit jalobă cerând îndestulare și s-au fost îndreptat la obștească adunare, dar de atunce nicio lucrare n-au văzut ci numai au fost prelungit din zi (î)n zi că îl va pune la cale, rugându-să că precum asupra mon(asti)rii să găsăsc epitropi rânduiț(i) precuvioșii arhimandriț(i) mon(asti)ril(o)r Sfinților Trei (I)erarhi, Agapiei și Dancu să fie înfățoșaț(i) spre curmare(a) aceștii pricini cu înplinire din averea mon(asti)rii; cari jalobă rosienescul consulat pe lângă nota din 22 decemv(rie) 1834 o recomenduești logof(e)ției spre punire în lucrare și i-au îndreptat-o giud(e)c(ătoria) de Eș(i) spre legiuita lucrare, cari chiemând în giudecată pe feții în pricină în sfârșit la 1 iu fevr(uarie) 1836 au luat pricina în tratație în neștiința epitropil(o)r mon(asti)rii potrivit cu art(i)c(olul) 305 din reglement ca unii ci i-au fost următori a veni după chiemările ci li s-au făcut și prin jurnalul ci au închiet însămneazi „că din dovezili ci au înfățoșat jăluitoriul s-au lămurit că d(umnealui) având a lua o sumă bani de la fostul domn Mihail Suțu au luat pecetluit cătră Costachi Popazuglu spre ai răspunde din cifertul lui maiu pentru ținere(a) ocnilor, cătră care înfățoșându-s(e) și nepriimind îndestulare au fost sâlit a strâmtori pe arătatul domn pentru plata lor, și înălțimea sa spre ecxoflisire i-au dat antre altile și un sinet pentru 20560 lei ci ave(a) a lua de la mon(asti)re(a) Floreștii când jăl(uito)r(ul) apucând pe egumenul de atunce arh(i)m(andritul) Luca la 1821 apr(ilie) 18, i l-au schimbat pe numili său cu vade de un an de zile și cu dobândă, din cari bani să vedi că la 19 acei luni scade 10000 lei,

care ar fi numărat arh(i)m(andritul) Agapie Ochiean (?) în socoteala jăl(uito)r(ului), mai rămâind drept dator cu 10560 lei și diosăbit 300 lei făcuț(i) poliță la 1822, ghenar 18, de către Iacovache Ros(e)t, pi care i-au încuviințat tot arh(i)m(andritul) Luca la 24 acei luni de buni. După care înpregiurari îș(i) dă socotință că atât arătații 10560 lei, precum și acești 300, să cuvine ai răspunde mon(asti)re(a) cu dobândă legiuită din zioa cuprinsă în sineturi și păr la înplinire(a) de 10 ani cap la cap. Asamine și de la 20 decemv(rie) 1834, când au venit jalobă către acel tribunal și pără la numărătoare, iar dacă d(umnealui) Dioghinide va da dovadă că reclemație au pornit la 1828, atunce dobânda arătaților bani va fi necontinită de la dare și până la numărătoare. Pe lângă acestea asupra înprotivirii epitropil(o)r mon(asti)rii de a plăti banii supt cuvânt că înprumutare(a) s-au făcut în vreme(a) revoluției din 1821, care ar da înțăles că egumenu(lo) Luca pentru personalnicul său interes s-ar fi împrumutat eg(ume)nul pentru mon(asti)re, cari propuniri a epitropilor au făcut cunoscut giud(e)c(ătoriei) d(umnealui) Dioghinide; Giudecătoria adaogi în jurnalul ei că mon(asti)re(a) nici cum vreodată ar pute(a) a să agiuta numai cu acesti temeiuri în vreme când din pre(scri)sili mai sus dovez(i) cu desăvârșire s-au lămurit că această datorie curgi de mai înainte și în urmă s-au prefăcut către d(umnealui) Dioghinide. În cari jurnal a giud(e)c(ătoriei) au iscălit mulțămire, iar epitropii mon(asti)rei f(…) nevroind a-ș(i) arăta vroința în hotărâre, la 13 iuni(e) acel an 1836 au încuviințat punire(a) în lucrare a art(i)c(olului) 367, lit(e)r(a) b, din reglement, lipind un ezemplar pe ușa presudsfii sale, iar altul l-au triimis la orășeneasca agie spre al pe ușa ei, și tot în ace(a) zi iunie 13 d(umnealui) Dioghinide spre dovadă că arhimandriții epitropii mon(asti)rii sprijinind dreptății mon(asti)rii ar fi și răspunzători pentru ea au înfățoșat jud(e)c(ătoriei) jaloba epitropilor zâși anume Ghermanos Florișteanu și Ionichentie Golaitu ci ei au dat înălțimii voastre prin care propun că arhimandritul Luca, fostul egumen mon(asti)rii Floreștii, au luat bani cu înprumutare după sineturi supt iscălitura sa, puind și pecetea mon(asti)rii, care au fost la dânsul, și acum de la d(umnealui) Constandin Neculce, de la dum(nea)ei post(elni)ce(asa) Casandra Costache, de bo(i)erii frați(i) Rosătești, de la domnița Efrosina Mavrogheni și de la d(umnealui) hatm(a)n(ul) Costachi Suțu, pe care aceste datorii jăl(uito)r(ii) epitropi cunoscându-le bune sau și îndatorit ca să le plătească preecum au și urmat a exoflisi plata către d(umnealui) aga Neculce, către dum(nea)ei post(elni)cis(ii) Casandra și către bo(i)erii frați(i) Rosătești, rămâind a mai plăti domniții Efrosinii și hatm(a)n(ului) Suțu, care neplată urmeazi din pricină că acesti față nu să află aice în Moldavie, iar îndată ci vor vini sânt datori ai îndestula. Acesti datorii de cari arată mai sus numitul arhimandrit Luca le-au făcut păr la anul 1821, când s-au stârnit revoluțiia în pământul acesta până când și el Luca au fost egumen la ace(a) mon(asti)re, iar apoi după trecire(a) lui Luca pisti Prut în bejenie s-au înprumutat cu zăci mii lei de la Panaite Dioginide, cari datorie fiind făcută într-o vremi când el Luca numai era egumen la mon(asti)re, după dreptul cuvânt s-au socotit de către divanul obștesc din 1829 că datoriia nu esti făcută în trebuința mon(asti)rii și că creditoriul Dioginide să-s(e) întoarcă cu pretenție către Luca; Pentru că arhimandritul Luca când au trec(u)t pisti Prut având cu sini pecetea mon(asti)rii au putut să mai ei bani de la unii și alții și să mai dei și alti sineturi ca aceli a lui Dioginide iscălindu-le el și puind asupra lor pecetea mon(asti)rii, însă mon(asti)re(a) după dreptate nu să cunoaște datoare a plăti

înprumuturi a lui Luca în numile ei după disființare(a) lui Luca din egumenie, rugându-s(e) în sfârșit înălțimii voastre să porunciț(i) ca creditorii ci să vor ivi cu sineturi date de Luca după disființare(a) sa din egumenie să ceară banii de la însuș(i) Luca fără a supăra pe mon(asti)re, precum divanul obștesc prin hotărârili din 1829 au legiuit pentru zăci mii lei cerșiț(i) de Dioghinide după sinetul lui Luca dat pe când el numai era egumen mon(asti)rii, fiind îndestul pentru mon(asti)re că plătești o însămnată soma de bani datorii făcute de Luca care să socot făcute în trebuința monastirii, urmând pe asamine(a) jalobă înalta voastră rezoluție în cuprindere(a) dum(nea)lui log(o)f(ătului) dreptății. Iscăliții nu pot fi răspunzători decât numai pentru datoriile mon(asti)rii care până acum s-au cunoscut de legiuite, iar cele ce de acum înainte s-ar ivi după trecire de atâț(i)a ani nu să pot socoti decât iconomicoasă eczămpliarurile înfrămăluiti stând lipite pe ușă termenu(l) legiuit.

Dumn(ea)lui Dioginide au cerut către divanul Țării de Sus a poronci aducire(a) în înplinire a hotărârii giud(e)c(ă)tori, cari trăgând della în reviziia sa după luare aminti ci i-au făcut au citit pricina îngrădită cu actu(l) obștescului divan din 1829 ce nu-i supus cercetării instanțiilor de mai gios, despre care încheind jurnal au predstavlisit de la început domnesc(ul) divan, cari chiemând pe fețili în pricină în giudecată, s-au înfățoșat în sfârșit d(umnealui) Dioghinide prin formalnic vechil, d(umnealui) pah(a)r(nicul) Vasile Lazarache, iar din parte(a) mon(asti)rii Floreștii obștesc culci(r) vechil Marin Drăghici și de față fiind și d(umnealui) dragomanu(l) consulatului eleno-crăesc.

Divanu(l) la 4 iuli(e) 1840 au luat în tratație pricina, când cerând dovez(i) de la vechilii feților în pricină, dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Lazarache prin opis au înfățoșat următoarele:

1. 1821, mart(ie) 18. Un pitac domnesc a domnului Suțu v(oie)vod către Costachi Popazoglu, țiitoriul ocnil(o)r, ca să plătească dum(i)s(ale) Dioghinide 33333 lei și 40 bani în socoteala banil(o)r ci ave(a) a lua de la camara g(os)pod, iar în dosul acestui pitac s-au trecut de domnul Suțu că s-au dat 20560 lei.

2. 1821 apr(ilie) 18. Zapisul dat la Sculeni supt iscălitura arhimandritului Luca și supt pecetea mon(asti)rii Floreștii prin cari zice că să înprumută de la d(umnealui) Dioghinide cu 20560 lei îndatorindu-s(e) ai plăti în vade de un an cu dobândă câte unul la sută pe lună, în dosul acestui zapis esti scris că s-au dat 10000 lei arhimandritului Agapie Ochiean în socoteala dum(nealui) Dioghinide la 19 aciiaș(i) luni și an, rămâind asupra arhimandritului Luca numai restu(l) de 10560 lei.

3. 1822 ghenar 18. Răvaș a dum(i)s(ale) Iacovache Ros(e)t către arhimandritu(l) Luca Floreșteanul ca să dei lui Anastasă Blănari 300 lei din banii ci are ai da dum(isale), cari răvaș s-au țitorisit de către numitu(l) arhimandrit.

4. 1835 fevr(uarie) 10. Copiia unui period de scrisoare lui Luca Leondari, fostul egumen Mon(asti)rii Floreștii, către d(umnealui) Dioghinide, prin care arată chipul datorii Mon(asti)rii către doamna lui Suțu v(oie)vod cu acei 20560 lei, precum și îndatorire(a) ci au avut el de a da zapis.

5. O înscrisă mărturisire din anul 1839 a șasă personae prin care arată că arhimandritul Luca au fost de iasta parte a Prutului aicea în Moldova pân(ă) la începutul lunii lui maiu, anului 1821, și că prin carantina Leova au trec(u)t la Basarabie cu sfintili odoară și documenturile mon(asti)rii Floreștii.

Iar vichilul Mon(asti)rii Floreștii cu asamine opis iscălit au înfățoșat următoarele:

1iu. 1829 iuli(e) 20. Hotărâre(a) obștescului divan prin care cu desăvârșit să disființază sinetul dum(i)s(ale) Dioginide și zici că d(umnealui) să-s(e) întoarcă a-șș(i) ceri banii ci ar fi dat de la fostu(l) egumen chir Luca, iar pe mon(asti)re să numai superi fiind că ace(a) înprumutare au făcut-o pisti Prut și în vreme(a) răzvrătirii când arhimandritu(l) Luca nu era egumen.

2. 1834 no(i)emv(rie) 22. Copie di pi jaloba dată înălțimii sale a căruia cuprindire s-au arătat mai sus pre larg.

3. 1834 dechemv(rie) 29. Copiia țârcularnicil(o)r marii logof(e)ții după înalta voastră rezoluție pusă pe jaloba de la Nº 2.

4. 1838 oct(om)v(rie) 1. Scrisoare a preosfințitului mitropolit către mon(asti)re(a) Floreștii în cari zici ca oricând să va ivi vreo cerire în pricina lui Dioginide să-s(e) îndreptezi la preosfinția sa, arătând că aceasta esti sfârșită încă de la domnu(l) Ioan Sandu Sturza v(oie)vod.

După cetire(a) cărora dovez(i) divanul domnesc făcând luare aminte înpregiurăril(o)r în pricină găsăște că hotărâre(a) obștescului divan din 20 iuli(e) 1829, închietă în acest pont de pretenție a lui Dioghinide asupra mon(asti)rii esti dreaptă pentru că din însuș sinetu(l) înprumutării banil(o)r de arhimandritu(l) Luca, fostu(l) egumen acei mon(asti)ri, de la dum(nea)lui Dioghinide să dovidești că această înprumutare s-au făcut la 13 apr(ilie) 1821, adică în vremea eteriei și la Sculeni în vremea trecirii arhimandritului pisti Prut, când el cunoscându-să disființat din dreptățile egumeniei nu pute(a) a mai dispozarisi din averea mon(asti)rii; Și dar în unire cu pominitu(l) act pe care să vede răzămată și înalta rezoluție din 4 dichemv(rie) 1834 însămnată pe jaloba ecsarhilor acei monastiri să hotărăște ca monastire(a) Floreștii să rămâi în veci nesupărată despre asămine pretenție a dum(i)s(ale) Dioghinide, fiind slobod dum(nea)lui Dioghinide daca va vroi a să întoarce către fostu(l) egumen Luca, ca pentru o datorie ce priivește numai a sa persoană. Pentru care cu supunire să aduci la cunoștința înălțimii voastre.

A înălțimii voastre plecate slugi

<Urmează 7 semnături>

Practicaoa hotărârii iaste din 4 iulie 1840.

Derector

No. 2515

1840 avgust 7 zile.

Prin lucrare(a) șef s(ecție) Costin pah(ar)nic.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul de Justiție, Anaforale, nr. 33, f. 266-268v., original.

228. **1842 septembrie 8**

Priimit 1842 săpt(em)v(rie) 8

<Rezoluție>: Să să chemere arhimandritului Agathanghel a vini să răspundă la cele ce urmiază a i să propune asupra mon(a)s(tirii) Floreștii.

<ss> Fil(aret) Ap(amias).

Departamentul trebil(o)r din lăuntru
Secsiea a 3[le]
N. 16761
1842 sept(em)vr(ie) 4
Către duhovnicească Decasterii a Sfintei Mitropolii.

Din partea precuvioșiei sale arhimandritul(u)i Nechifor, egumenul mănăstirei Floreștii, priimidu-să jalobă cu arătare că un arhimandrit ce ar fi venit acum de la Sfânta Agură și anume Agathanghel, fără știre(a) și priimirea sa s-ar amesteca la trebile și interesurile acei mon(astiri), încât pe lângă altile ar fi rânduit și purtători de grije acolo pe un diiacon Nilu.

Departamentul au și rânduit din parte-i cuvenita lucrare, dar totodată face cunoscut și Dicasteriei că așa precum jăluitoriul înfățoșază a fi domnescu înputernicitoriu ocârmuirei zâsăi mon(astiri), apoi să binevoiască a opri pe pârâtul arhimandrit Agathanghel de la mai multa amestecare în interesurile acei monastiri asupra căriia ne înfățoșază o dovadă de înputernicit ocârmuitoriu.

Ministru și cavaler <ss> C. Sturza.

<Pe verso>: Duhovniceștii Decasterii a Sfintei Mitropolii. N° 16761.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 765/33, original.

229. **1842 septembrie 10**

Către Înalt ocârmuitoriu sfat al Prințipatul(u)i Moldovvii

Arhimandrit(ul) Agathanghel, chinoviiarhul înpărățeștii m(ă)n(ăstiri) Esfigmeno de la Sf(â)n(tul) Munte Athonul.

Jalubă

La mănăstirile de aici, Floreștii și Bursucii, ce sânt închinate mănăstiii mie încredințată, fiindu trebuință de igumen, la anul 1839 am orânduit în ascultare pe arh(imandritul) Nichifor, după obiceiul și orânduiala chinoviului nostru, fără hotărât termen, decât cu înscrisuri, atât supt a sa, cât și supt a me iscălituri, condiționale și instructive, ca adică să fie datori a-m(i) triimeti socotială lămurită de venitul și cheltu(i)eli pe tot anul odată; nefiind volnic a să îndatori pi numile m(ă)n(ăstirii) nici cu o păra până cându n-ar scrii la chiriarhii și nu i s-ar da voi(e); precum și cându s-ar găsî de cuviință a să chiema la metaniia sa, să fie datori a mergi îndată fără ce mai mică înpotrivire, după cum pravilile chinovieticești îndatorescu a urma pi tot călugărul, lăsându-i de agiutoriu în casnicile trebuință și interesuri înpreună lucrători și pe alțî doi frați(i) părințî esfigmeniț(i); care iarăș să fie datori a păzî deopotrivă îndatoririle lor cu nestrămutare în câtă vremi ar găsî de cuviință chiriiarhiia să-i lasă la aceste metohuri a ei. Numitul însă arhimandrit după ce în vremi de trei ani numai odată mi-au trimis socotială și aceia foarte întunecată pre păgubitoare pentru m(ă)n(ăstire), apoi și înpotriva instriucțiilor ce i s-au dat și a

condițiil(o)r înscrisul(u)i său, s-au înprumutat de la unii și alțâi cu un îndestul număr de bani fără să aibă m(ă)n(ăstirea) trebuință de a să înprumuta, sfeterisându-i pi toț(i) și mai tăinuind încă și una mie # din tocmala ce au avut la daria în posesie a moșâi Laza, care vicleșug l-au discoperit în urmă moartia possesoriul(u)i.

De aceste toate încredințându-să opștiia m(ă)n(ăstirii) Esfigmeno, fiind și îndatorită pi di o parte de Patriiarhii după înalta scrisoare a preînălțatul(u)i domn stăpânitori de aice, cuprinzătoare ca chiriiarhiia să tragă la metaniia sa pi arh(imandritul) Nichifor să-l învețâ viiața călugăriască, iar pi di alta privindu că supt ocârmuiria sa m(ă)n(ăstirea) să înpil(e)az(ă) de datorii greli; Am fost îndemnat de părinții chinoviul(u)i nostru ca să viu aice ca chinoviiarh să cercetez de staria m(ă)n(ăstiri)l(o)r de aice și să-l eu înpreună cu mine la metaniia sa, mai ales că și însuș precuv(ioșia) sa mi-au scris ca să-l disfac di igumenie, cându îi scriem să trim(e)ată socotelile. Dar și aice viindu am întimpinat mai mari încă înpotrivire den partia sa / lucru cu desăvârșâre înpotriva, atât a pravilil(o)r politicești, cât și a canoanil(o)r bisăricești / nevrându a arăta unde acum au cheltuit așa de însămnătoare sumă de bani. După asămine apoi înpregiurări, m-am găsât sâlit al conteni de a igumeni mai mult și a alerga cu rugăminte către acel înalt Ocârmuitori Sfat ca închipuindu-să chiar cu însuș buiurdiu pre înălțatul(u)i domnu pus pi alăturata jalubă, ce au fost dat-o părinții igumeni aghiorițʼ(i) de la 27 ghenar, anul următori, cându s-au pliroforisât de chetahrisirile sali, care buiurdiu zâce ca încredințându-să Înaltul sfat de abatiria de la datoriia sa înpotriva înscrisuril(o)r ce ari de la m(ă)n(ă)s(tire) să i să docladarisască spre cuvenita punire la cali, să binevoiască Înatul Sfat a pune în lucrare publicaria dipărtării sale, ca nu prin neștiință să-l mai înprumute cineva și să vie și înprumutărorii în pagubă și m(ă)n(ăstirea) în supărari și cheltu(i)eli; căci aflare(a) sa igumen la m(ă)n(ăstirea) Floreștii nicicum nu esti priimită, precum să poate încredința Înaltul Sfat din scrisorile ce păstrez, pi care dacă va ceri trebuința le voi înfățoșa.

<ss> În limba greacă.

Anul 1842 sept(embrie) 10 zâle.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 2-3, original.

230. **1842 septembrie 11**

DUHOVNICEASCA DECASTERIE
A
SF(INTEI) MITROPOLII
MOLDAVIEI
N^{o}

Anul 1842. Luna septemv(rie). Zioa 11.

Cinstitului Departament al Trebil(o)r din Lăuntru.

În urmaria adresului acelui Departament cu No. 16761 ca să să oprească pe arhimandritul Agathanghel, venit de la mănăstire(a) Esfigmenu de la Sfântul Munte, a să amesteca mai mult la monastire(a) Floreşti, unde egumenește arhimandritul Nichifor pe temeiul înputernicirii cu ofisul domnescu. Gios iscălitul după datorie l-au chiemat în două rânduri și făcându-i cunoscut hotărâre(a) cuprinsă prin numirarisâtul adres nu s-au supus, zicând că este stăpân. S-au sfătuit duh(o)vnicește ca să stei în socoteală cu arhimandritul Nichifor să-i dei condract pe hotârâți ani de stăpânire și apoi si va duce și în gios la măn(ă)s(tire). La care propuneri s-au priimit Nichifor, iar Agathanghel nu să unește. Din care să cunoaște o îndărătnicie și vrăjmășie din parte-i cătră Nichifor, și dar cu căzuta cinste să aduce la cunoștința cinsititului Departament .

Prezâdentul duh(o)v(niceștii) Dicast(erii) <ss> Filaret Apam(ia)s.

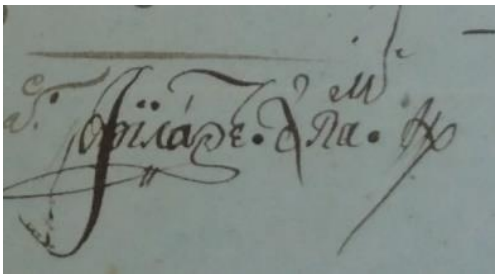

<ss> Ic(onom) Leon Climescu.

<Pe verso>: Cinstitului Departament al Trebilor din Lăuntru. / No. 16761 / Eșii.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 765/35, original.

231. **1842 septembrie 12**

Copii di pi otnoșăniia D(u)h(o)v(niceștii) dicasterii a Sf(intei) Mitropolii din (1)842 săp(tem)v(rie) 12 cu N° 1082.

În urmarea adresului acelui Dip(a)rt(ament) cu N° 16761 ca să să oprească pe arhimandritul Agathanghel venit de la mon(a)st(i)r(ea) Esfigmenu(l) de la Sv(â)n(tul) Munti a să amestica mai mult la m(ă)n(ăsti)rea Floreștii, unde igumenești arhimandritul Nechifor pe temeiul înputernicirii cu ofis domnescu, gios iscălitul după datorii l-au chiemat în do(u)ă rânduri și cerându-i titlurile și înputernicirile cu cari să găsăști vinit, n-au arătat vreun titlu decât au răspuns că esti proistos mon(a)st(i)r(ii) Esfigmenu; După cari i s-au propus de gios iscălitul că de vremi ci arhimandritul Nechifor esti rânduit după alegirea monastirii și întăritura bisericii cei mari cu ofis domnesc, apoi asămine egumen nu să va pute(a) scoati din egumenii fără pricină binecuvântată și dovedită greșala sa, pentru că nici după canoanile bisericești, nici după pravilă și obiceiurile pământului nu esti (i)ertat a să schimba egumenii în așa scurtă vremi;

Și în sfârșit s-au sfătuit și duhovnicești că asămine urmari nu numai va pricinui pagubă monastirii, dar și scandilă fiind alături cu bună orânduială, pentru cari cuvioșiia sa să-l lasă nesupărat pe numitul arhimandrit Nechifor spre a urma datoriilor sale de egumen, mai vârtos ca unul ce s-au purtat cu cuviință și cu purtări buni fără cât de puțână abatire; iar la toati acestor propuneri și sfătuiri, cuvioșiia sa s-au arătat nesupus, din cari să cunoaști îndărătnicie și vrăjmășie din partea sa către Nechifor. Și dar socotința bisericii urmează că așa precum arhimandritul Agathanghil esti neclintit la socotința sa și nici rezoani ascultă, nici sfătuiri, să să îndatorească ca să să întoarcă la urma sa de unde au venit, pentru că rămâind aice mai mult să vor pricinui scandile și supărări stăpâniri(i) și tot odată să-s(e) îndatorească a lua înpreună și pe diiaconu(l) Nilu, pentru cari esti lucrarea de mai înainte spre departarea sa peste hotar, fiind că precum să vedi acest diiacon esti întărtătoriul și pricinuitoriul acestor scandile. Și pe lângă aceste toati apoi gios iscălitul cunoscu cu încredințari că și preosfințitul proin mitropolit au avut totdeauna mulțămiri despre purtările arhimandritului Nichifor ca unul ce să interarisă a le cunoaști și că pururе auzăm laudând plăcutele lui purtări, și dovadă poati fi și aceasta că arhimandritul Agathanghil viind aice înpreună cu el, au venit și la mine să-mi facă cunoscut că să duc spre închinăciuni către părintele mitropolitul și nici o răceală despre el nu me-au arătat, mai vârtos mulțămir(e), precum nici și către părintele mitropolit că ar hrăni un așa scopos pentru Nichifor după cum în urmă s-au ivit. Apoi să înțălegi că numai diiconul Nilu au însălbăticit pe Agathanghil și alții. Aceste fiind înpregiurările pricinii, cu căzuta cinste să aduc la știința cinst(itul) dipartament.

Iscălit Prezident d(u)h(o)v(nicul) dicasterii Filaret Apamiias.

Icon(om) Leon Climescu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 16-16v, copie.

232. **1842 septembrie 12**

COMITETUL
MITROPOLIEI
și a
Mănăstirilor pământești
Secția I^{iu}
No. 1159
Anul 1842 luna septemvri(e) în 12 zile.
Iași

Cinstitului Secretariat al Statului.

Spre a să pute(a) înainta lucrarea cuvenită după închierea Cârmuitoriului Sfat înpărtășită prin otnoșănia cinstitului Secretariat cu No. 2710 în pricina reclamarisâtă de precuvioșâe sa arhimandritul Agathanghel, egumenul m(ănăsti)rei Esfigmenul asupra arhimandritului Nechifor, egumenul m(ănăsti)rei Floreștii, s-au cerut de la cel întâiu ca să înfățoșăzi comitetului condiția cu cari s-au rânduit pe cest

din urmă egumen Floreștilor și lămurire despre abaterile sale din cuvenitile datorii, asupra căria slovesnoi numai au arătat că ar fi cuprinsă în jalba ce au dat Cârmuitoriului Sfat, de pi care Comitetul cu căzuta cinste poftești pe Secritariat să binevoiască a-i înpărtășî o întocmai copie.

<ss>
<ss>
<ss> Veni(amin) arhimandrit.
<ss> (…) ermonah.
Direc(to)r Mitrop(olie) <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 19, original.

233. **1842 septembrie 15, Iași**

Să va face cunoscut dumisale vornicul(u)i ca să înfățoșăzi Sfatului acturile de epitropie spre a vede(a) a lor mărginire.

Vel log(o)f(ă)t <ss>
Sept(emvrie) 22.

Cătră cinst(itu)l Sfat administrativ Prințipatul(u)i Moldavvii.
Vornicu(l) Deodorachi Ghica.

Pentru că chiriiarhul și igumenul cuvioșiia sa arhimandrit(u)l Agathanghel Mns. chinoviia di la Sf(â)n(tul) Munti Athon Esfigmeno m-au rânduit epitrop și efor asupra monastirilor de aici Floreștii și Bursucii;

Cu căzutul răspect încunoștiințăz aceastacinstitului Sfat și rog ca la pricinili privitoari asupra acestor dou(ă) monastiri să fiu și eu înștiințat.

<ss> Deodor Ghica vor(nic).
1842 sept(em)vr(ie) 15.
În Eși.

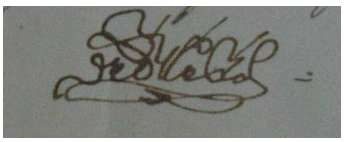

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 6, original.

234. **1842 septembrie 17**

Postelniciia
Cătră orășăniasca obștie
No. 2507

1842 săp(temv)r(ie) 17 zile

În urmare(a) rezoluții Sfatul(u)i cârmuitoriu pusă pe jaloba precuvioșii sale arhimandritul(u)i Agathanghel chinoviarhul înpărățeștii m(ă)n(ăstiri) Esfigmeno de la Sv(â)n(tul) Munte Athon cu pâră asupra pricuvioșii sale arhimandritul(u)i Nichifor, egumenul m(ă)n(ăstirii) Floreștii, pentru neurmare pusă (?) pe ~~înscrisurile~~ condițiile ce acest din urmă au fost dator a păzî în egumenie m(ă)n(ăstirii), Secritariatul de stat puni înainte(a) obștii de a li face cunoscut îmbil(o)r părț(i) a să înfățoșa la sfat cu dovezile ci vor fi având, asămine și arhimandriț̦il(o)r Dionisâe, exarh Galiți(i), Nicodim, ~~Nicodim, egumenil(o)r mănăstiril(o)r~~, Iacov a Răchitoasăi, Paisăi a Mieri(i) și Sofronii ~~Bărboi Sv(i)n(ții) Tr(e)i (I)erarhi Goliia~~ Tre(i) (I)erarhi (...) di acum (...) au reclamarisit ca ~~Rachito(a)si, Mira și Deodorenii~~ chezăș(i) pentru ~~Agathanghel~~ Nichifor, pentru cari toț(i) ~~de a să înfățoșa cu dovezile pârii ce au făcut tot asupra numitului egumen, iar spre pliroforie pârâtul(u)i de pârâle pornite asupră-i i să înpărtășăști copii de pe jalobile priimite~~ aceștiea din urmă să va adrisarisi ~~eătră~~ la Măn(astirea) ~~Galății~~ Goliia di undi și (?) va pute(a) afla.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 4-5, concept.

235. **1842 septembrie 19**

No. 1853

De vremi ce numitul arhimandrit Nichifor este rânduit igumen cu carte(a) domnească din 4 săpt(em)vr(ie) 1839 cu No. 39, Sfatul nu să socotește competent a hotărî departarea lui din igumenie, căci această atârnă de la înaltă hotărâre și după venire(a) pre înălțatului domnu jăluitoriul va face a sa cerire, iară încât pentru călcările și abatirile ce să input(e)ază asupra pârâtul(u)i igumen, Comitetul Mitropolie(i) fiind competent a cerceta de asămine gâlcevi iscate între fețile bisăricești va păși cătră cuvenita dosloșire, după care fiind vederată vinovăție va și aplicarisi îngrădire(a) cerșută de înpregiurare.

Vel log(o)f(ăt) <ss> <ss> <ss>

Cătră înaltul ocârmuitori Sfat al Prinț̦ipatul(u)i Moldovii.

Chinoviarhul m(ă)n(ăstirii) Esfigmeno de la Sfânt(ul) Munte Athonul la cari esti închinată m(ă)n(ăstirea) Floreștii de aice.

Protest.

Urmările arhimandritul(u)i Nichifor, orânduitul de mine igumen la m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, celi împotriva datorii sale și a folosul(u)i chiriiarhii m-au sâlit a mă dipărta de la postul mieu și a veni înadins aice în Moldova, precum să va pliroforisî Înaltul Sfat din dovezâle ce păstrez, spre rădicaria arhiman(ritului) Nichifor la metaniia sa și regularisâria după cuviință a m(ă)n(ăstirii) Floreștii.

Dar întimpinăi un caz nepilduit că numitul arh(imandrit) închipuindu-ș(i) mijloace agiutătoare n-au vrut să mă cunoască de chiriiarhul său, ce înfățoșându-să pe la locurile dicanice (?) și administrative cu ofisul domnescu ci i s-au dat după rugăminte me, mă propovedueșți de străin la m(ă)n(ă)s(tirea) aceasta și îș(i) urzăști

închipuire prin a sa lucrari de istov dărăpănătoare și disființătoare averii mănăstirești, pentru că după ce au făcut o mulțâme de datorii fără nici o trebuință sfeterisând toț(i) banii acei, apoi încă fiindu eu chiriiarhul său di faț(ă) în neștiința me au și închiet contract pi moșâia Odaia Bursucanii cu sălиștile ei pi 3 ani, cu un preț foarte păgubitor, adică 900 #, priimindu și toț(i) banii înnainte, după glasul contractul(u)i, cându moșâia aciasta esti dată de chiriiarhie cu contract întărit de preosfințâtul patriiarh și încredințat de canțileriia înpărății Rosii în Țarigrad cu 1400 #.

Deci, fiindu că cu numi de igumen la Florești și fără cercetare din partia ocârmuirii de înputernicire ce ar ave(a), mai vârtos cându Înaltul Sfat au priimit jalubă din partia me, întovărășâtă și cu altă jalubă a părințâl(o)r aghioriț(i) igumeni de aice, cu buiurdiu(l) înălțimii sali, arătătoare despre necuvioasăle sali urmări, înpotriva și a actul(u)i de igumenie, poate să pricinuiască o nespusă încurcare m(ă)n(ăstirii) și pot zâce că și de istov struncinare, Iscălitul ca chiriarh numitul(u)i arh(imandrit) și m(ă)n(ăstirii) Florești, în temeiul 1^{iu} a înputernicirii ce am de la soborul m(ă)n(ăstirii) Esfigmeno, întărită și de preosfințitul patriarh după forma păzâtă, și al 2^{le} a însuș închierii Sfatul(u)i Înalt întărită din anii 1841 maiu 1, N. 721, în asămine cazuri, adică pentru igumeniile m(ă)n(ă)s(tiri)l(o)r din gios, protestăluescu pi înaltul numi a stăpânitoriul(u)i domnu Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d, mai întâiu lucrare(a) contractul(u)i pomenit, și apoi toate celelalte făcute de zâsul arh(imandrit) pi numili m(ă)n(ăstirii), și ceia ce ar mai faci de acum înainte, fiindu că să află dipărtat di soborul Esfigmeno potrivit cu înscrisul său dat mie la anii 1839 iuli(e) 27, încă din anul 1841 avgust 12, cându soborul au fost orânduit alt igumen în locul său, pi care au stăruit de nu s-au priimit în Moldova, și s-au întorsu înapoi; și după asămine înpregiurări mai multu n-au fost în dreptate a să amesteca în trebile m(ănăstirii), nu tocmai ca să dei hârtie asupra me să mă (...)carisască de strein, încât cu asămine prilej să poată dizbrăca m(ă)n(ă)s(tirea) cu cuvânt că ar ave(a) ofis domnescu; care ofis prin buiurdiu tot a preînălțatul(u)i domnu pus pi jaluba părințâl(o)r pomeniț(i) mai sus, dată de mine Înaltul(u)i sfat să slăbește; Și de aceia mă rog întru tot smerit ca fără întârzâere să să cercetez(e) înscrisurile ce păstrezu spre a să pute(a) opri cu un ce(a)s mai înnainte de la catehrisis, după ce să va încredința din documentări.

<ss> Agathanghel arhimandrit (În limba greacă).

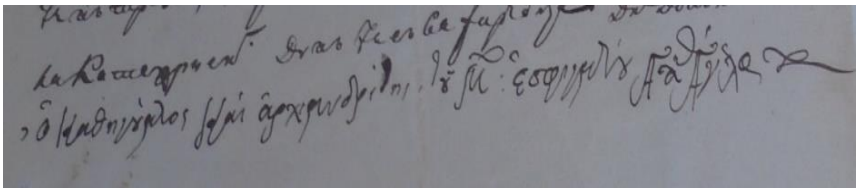

Anul 1842 sept(embrie) 19

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 10-11, original.

236. **1842 septembrie 23**

Să va urma după resoluție asupra jalobii arhimandritul(u)i Agathanghel din 19 sept(emv)r(ie) 1842.

<ss> <ss> C. Sturza. <ss> <ss>

Doclad sfatul(u)i.

Secțiia III[ia]
N° 18328
1842 săptemvrii 23 zili

Din partea pricuvioșii sale arhimandritului Nechifor, egumenul monastirii Floreștii, ivindu-si jăluiri cum că un arhimandrit ar fi venit acum di la Sventagură și anumi Agathanghel, s-ar amesteca în trebile interesurili mon(astirii) Floreștii, încât pe lângă altili ar fi rânduit și vechil pi un diiacon Nilu, și cerire de a si disființa pi numitul Nilu și a si periorisi pe arhimandrit(ul) Agathanghel di la mai multa amestecari. D(e)p(a)r(tamentul) în privire că pârâtul nu esti înputernicit de ocârmuire în interesurile sfintii monastiri Floreștii în vremi când mon(asti)r(ea) au înfățoșat spre aceasta ofis domnesc, pe di o parti au întors cuvenitile din partii poronci către isprăv(ni)ci(e) ca să nu îngăduiască mai mult amisticare(a) numitului întru nimic, iar pi di alta înpărtășindu-si comitetului mitropolii și poftindu-si ca si opriască pe pârâtul arhimandrit di la mai multa amestecari în interesurili aceștii măn(ăstiri), s-au priimit acum răspuns prin Dohovniceasca dicasterii cum că după multile sfătuiri și îndemnări ci i-au făcut întru aceasta s-ar arăta cu nesupunere i îndărătnicii; pentru cari și mijlocești a si îndatori di a mergi la urmăi (?), numai puțin și pentru diiaconu(l) Nilu a si dipărta piste hotar / precum mai bine si va luoa pliroforii din copiea adresului supt N° 1082 ci pi lângă acesta să însoțăști /; Acesti înpregiurări dip(a)r(tamentul) cu cu cinste le diclarisăști Sfatului spre dizlegari despri urmare(a) ci trebui a si păzi cu numiții.

Ministru și cavaleri <ss> C. Sturza.
D. D. <ss>.
Negruș șăf secții.
Iconom (…).

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 15-15v.

237. **1842 septembrie 25**

Post. către vornicul Teodor Ghica.

N. 2567
1842 săpt(em)vr(ie) 25 zil(e).

În urmare(a) închierii Sfatului cârmuitor asupra înscrisului dumitale din 15 a curgătoarii luni Secritariatul de stat poftești pi dumne(a)ta ca să binivo(i)ești a înfățoșa Sfatului acturili ci ai fi având di epitropi asupra monastirilor Florești și Bursucii spre a să vide(a) a lor cuprindire.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 7, concept.

238. **1842 septembrie 25**

Cătră cinstitul Secretariiat de statu.

Orășeneasca agii.

Raport

Potrivit poroncii cinstitului Secretariiat cu N° 2207, agiia pren înscris adresuri, făcând cunoscut arhimandriților arătați pren numirisita poroncă ca la 26 a următoarii să-s(e) înfățoșăzi la Sfatu pentru pâra întinsă di arhimandritul Agathanghel asupra arhimandritului Nechifor, au și dat răspunsu pren rospișcile sloboziti că vor fi următori.

Despre cari să aduci la științi cu diosăbiri numai de egumenii de la Mira și Răchitoasa, cari precum com. cv(ar)talului al 2^{le} pren raport(ul) cu N° 6155 încredințazi că după știința luoată de la arhimandritul mon(astirii) Goliei nu se afla aici, nici s-au putut a li să faci cunoscut spre a să înfățoșa la Sfatu.

<ss> Vor(nic) Mavrocordat.

Masa 1^{iu}.

N° 11335

1842 septemv(rie) 25.

<Pe verso>: Cătră cinstit Secretariatul de stat / No. 11335; Orășineasca agii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 8, original.

239. **1842 septembrie 26**

Să va urma după rezoluție asupra jalobii arhimandritul(u)i Agathanghel din 19 sept(emv)r(ie) 1842.

<ss> Vel log(o)f(ă)t (…) Sturza. <ss> <ss>

Cătră cin(s)t(itu)l Sfat ocârmuitoriu Prințipatului Moldavii.

Vornicu(l) Theodor Ghica

Gios iscălitul în cuprindirea și puterea înscrisului ci mi s-au triimis de cătră chiriarhiia formala monastire chinoviia Esfigmeno, ci cadi la Sf(â)n(tul) Munte Athon, cu cari mă rânduescu epitrop și efor monastiril(o)r Florești și Bursuci, aflătoare în țân(u)t(u)l Vasluiului, și înpreună cu mine pe cuviosiia lor trei arhimandriți, chir D(i)onisie Vatopedano, chir Nicodim, egumen de la monastirea Sf(i)n(ții) Trei Ierarhi, și chir Sofronie Deodoroniu, ca depărtându-să den egumenie

pe până acum arhimandritul Nechifor, după înscrisurile ci mijlocescu să ei pomeniții trei arhimandriți ocârmuirea mănăstiril(o)r Floreşti şi Bursuci şi toate docomenturile i zăstrili supt a me eforie. Cu căzutul răspect încunoştiinţăz pe cinstit(u)l Sfat că pomenitul până acum igumen, arhimandritul Nechifor, cunoscundu aceasta încă de când chiriarhiia monastirei Esfigmeno au dat jalbă prea înălțatului domnu pentru a sa depărtari din igumenie, pe care au recomenduit-o cin(s)t(itu)l(u)i Sfat spre cercetarea hârtiilor şi nici o urmare nu s-au făcut.

Şi dar până să vor supune cinstitului sfat hârtiile şi să va da hotărâre după a lor cuprindire spre a-l depărta, pentru cari s-au şi făcut chemări, poate că numitul Nechifor să sfătarisască den lucrare sau să priimască bani den câştiurile moşiilor ori să dei pe viitorime moşiile în posăsie.

Grăbescu ca un efor şi epitrop a le pune înainte şi arăta pe cin(s)t(itu)l sfat ca să binevoească spre depărtarea a tot feliul de pretenții, pe de o parte să să periorisască arhimandrit(u)l Nechifor a nu urma vreo asămine faptă păgubitoare m(ă)n(ăstiri)l(o)r, iară pe de altă parti să grăb(e)ască cin(s)t(itu)l sfat desfiinţare(a) sa den egumenie în puterea hârtiilor chiriarhiei, căci la deînpotrivă toate păgubirile vor fi în răspunderea prigonuitorriul(u), fiindu că toate celi de datorie s-au urmat în vremi.

<ss> Theodor Ghica. N° 52.

1842 sept(em)vr(ie) 26 zile

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 17-17v.

240. 1842 octombrie 2

Copii di pi jaloba arhimandritului Nichifor, egumen mon(astirii) Floreştii din 2 octom(brie) 1842.

După chiemare(a) ce mi s-au făcut de la acel cinstit Divan supt No (…)[1] urmată a să căuta la şasă a viitoarii luni noemvrii, pricină ci ari mon(asti)re(a) Floreşti cu dum(nea)lui paharnicu(l) Ioniță Sion, dar fiind că între mine şi precuviosul arhimandrit Agathanghel Esfigmenului urmată[2] pricină la cinstitul Sfat cârmuitor, precuvioşia sa vroind ca să mă dipărteză din egumeniia monastirei, cari o am în putere(a) ofisului gospod şi au pus mână în lipsa me de au luat cu di la sâni posvolire şi hârtiile mon(asti)rii, pân(ă) şi lucruri drept a meli. Mă rog cinstitului Divan sau să fie îngăduit până când să va alegi într-un feli cu cuvioşiia sa sau să binevoiască a mijloci undi va socoti spre a să lua documenturile mon(asti)rii şi dândumi-le să am cu ce să mă înfăţoşăzi atât la pomenita pricină cu dum(nea)lui Sion, precum şi la orici altă ar mai ave(a) monstire(a).

Iscălit Nichifor arh(i)m(andrit) Floreştii.

Pentru întocmai cu original Stoicovici Jalobă.

Registr(ator) <ss> D. Manoliu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 37,

_____

[1] Spațiu gol.
[2] urmează.

240a. **1842 octombrie 5**

Le 5 octobre 1842
Priimit în 6 oct(om)v(rie) la 10 ceasuri dimineața.
N° 1910

L 'honorable Secretariat d'Etat n'ignore pas que le Consulat Imperial de Rusie est oblige d'après ses instructions d'accorder son appui aux monasteries relevant des Saints Lieux, s'est dans cette obligation que le sousfigné se trouve dans la necesfite d'earosser ce qui suit.

En 1839 le Couvent d'Esphygmène du mont Athos envoya en Moldavie son archimandrite Agathangelos, pour introduire le père Nicephore comme supérieur des Convents de Floresty et de Boursouczy dependants d'Esphyhmène et situés dans çette principaute. Après avoir rempli cette tache ayant d'un coté abtenu un chryssobule en faveur de son subordonne et de l'autre conclu avec lui des conditions explicites qui devaient lui suivre de guide l'archimandrite Agathangelos s'en retourna au mont Athos.

Depuis cette époque le supérieur de Floresty, Nicéphore, s'est rendu coupable de differentes infractions aux conditions susmentionneés dont sorie de la traduction se jointe sau non seulement il a greve de dettes le dit monastère, mais encore il n'a pas voulu rendre compte de sa gestion. Ces circonstances forçèrent le Convent d'Esphygmène d'envoyer encore une fois en Moldavie le reverend Agathangelos pour règler les affaires de Floresty, muni d'un acte de Sa Saintetè le Patriarche de Constantinople. Ayant trouve ces affaires dans un état deplorable il s'adresfa au Conseil administratif en demandant l'expulsion de l'archimandrite Nicéphore, son subordonne. Cette demande n'eut aucune suite, bien contraire le Departement de l'Interieur émana conformément a une recuele du dit Nicéphore une publication d'après la quelle la reverend père Agathangelos devait être envisage comme étranger aux affaires de Floresty, en se basant sur la chryssobule delivré à Nicéphore, mais en perdant de vue que meme chryssobule avait éte donne à la suite des instances de son supérieur l'archimandrite Agathangelos. En autre on permit meme après ces circonstances à Nicephore de comlure (?) un contrat de ferme à raison de 300 # (…) an pour une terre qui jusqu ici en avait rapporté 800. Une seconde protestation de l'Archimandrité Agathangelos presenteé au Conseil, resta egalement sans suite.

Vú les granes circonstances enonceés ci-desfus le sousfigne, Conseil de Sa Majeste L'Empereur de toutes les Rusfies est en devoir de prier l'honorable Sécrétariat d'Etat de soumettre cette affaire a l' attention sérieuse du Conseil Administratif, afin que l'archimandrite Agathangelos, muni d'un acte Patriarc(h)al soit reconnu comme unique dépositaire de la volonté du Convent d'Esphygmène, que d'áprés sa demande le père Nicephore soit expulse de Floresty et que tous actes conclus par lui après la première protestation du révérend Agathangelos socent declares comme nuls et non avenus.

Le sousfigne profite de cette occasion pour renouveler à Monseur le Secrétaire d'Etat l'asfurance de sa consideration très distinguee.

Kotzebue, Consul de Rusfie en Moldavie

A l'honorable secretariat d'Etat de Moldavie

Oct(om)v(rie) 6.

Prin notă din partea Secretariatul(u)i de stat să să facă cunoscut Înpărătescului consulat că este din vechiu obicinuință și rânduială ca și așăzare(a) și scoatere(a) de egumen să să facă prin știre(a) ocârmuirii și a mitropolii, iară că numitul Agathanghel fără a să povățui de o asămine regulă au început a face lucrări lăturalnice de de știința ocârmuirii pentru depărtare(a) lui Nichifor din igumenie, carele năzuind cu tânguire și înfățoșând și hrisov domnesc pentru a sa rânduire. În lipsă de alte dovezi din partea lui Agathanghel, Departamentul au fost în poziție de a face lucrare pentru necunoaștereli de vreme sa. După venire(a) sa nici s-au înfățoșat la ocârmuire ca să arăte înputernicire(a) ce ave(a), însă după ce o dată s-au înfățoșat numitul Agathanghel cu jalobă, Sfatul încât pentru depărtare(a) lui Nichifor nu au putut încheia vreo hotărâre, de vreme ce la mijloc este ofis(ul) domnesc de rânduire și-i este cunoscută vinovăție de abatirile și călcările ce să inputează asupra igumenul(u)i Nechifor. Drept aceia pentru ca să să încredințeză de s-a însărcinat pe Comitetul mitropolii ca să intre în cercetare(a) dreptăților amânduror părți(l)or precum și a abateril(o)r mai sus arătate, după a cărie rezultat să va face lucrare(a) cuvenită.

Vel log(o)f(ă)t. (…) Suțu. / Catargi (…).

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat, dosar 944, f. 22-23.

241. **1842 octombrie 6**

Secritariatul de stat cătră Comitetul mitropoliei
a Moldovvii
Secția a do(u)a
N° 2710
1842 oct(om)vr(ie) 6 zile

Iscălitul în jalba cătră Sfatul cârmuitoriu, igumen și arhimandrit a monastirii ~~Agadanghel chinoviarul m(ănăsti)ri(i)~~ Esfigmeno Agathanghel, arătându-să de chiriarh monastirii Floreștii, au cerut mărginire a oricari lucrari atingătoare di această monastire ci s-ar fi făcut s-au s-ar mai face de cătră aflătoriul acum igumen al Floreștil(o)r, arhimandritul Nechifor, ca unul ci ar fi urmat înprotiva îndatoriril(o)r sale cu păgubire pentru monastire și ar fi dipărtat de soborul E(s)figmeno.

Sfatul luând aminte că arhimandritul Nechifor esti rânduit igumen cu carte(a) domniască din 4 sept(em)vr(ie) 1839 cu N° 39, încât sfatul nu să poati socoti cumpitent a hotărî dipărtare(a) lui din igumenie, au dat dizlegare că aceasta

atârnând di la înalta hotărâre rămâne ca jăluitoriul să facă a sa cerire după ci va sosi preînălțatul domn. Iar încât pentru călcările și abatirile ci să inputiază asupra pârâtului, comitetul ca un compitent a cerceta di asămine gâlcevi întri fețili bisericești va păși cătră cuvinita dosloșâri, după care fiind viderată vinovăție va și aplicarisî îngrădire(a) cerșută de înpregiurări. Pentru cari cu cinste i să recomenduești această jăluire și dizlegare a sfatului.

Înplinitor îndatoriril(o)r de vel post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 14-14v.

242. **1842 octombrie 7**

Precuvioșii sali arhimandritulu(i) Agathanghel, egumenul monastirii Esfigmeno.

N° 2721 / 1842 oct(om)v(rie) 7 zile.

Jalba precuvioșiei sali din 19 a trecutei luni cu cerire di a să mărgini pi arhimandritul Nechifor di la lucrările sali di egumen întru cele ci să atinge de interesurile monastirii Floreștii, aflându-să dipartat de soborul Esfigmeno, s-au înfățoșat Sfatului cârmuitoriu, însă luându-să aminte că precuvioșie sa arhimandritul Nechifor este rânduit acolo egumen cu carte domniasca din 4 sept(embrie) 1839, supt 39, încât Sfatul nu să socotești compitent a hotărî dipartare(a) lui din igumenie. Rămâne ca precuvioșie voastră să vă adresuiț(i) întru această cerire după sosâre(a) preînălțatului domn, ca pentru un caz ci atârnă di la a înălțimii sali hotărâre, iar încât pentru călcările și abaterile ci ar fi urmat arhimandritul Nechifor s-au scris Comitetului Mitropolii carile esti compitent a cerceta di asămine gâlcevi între fețile bisăr(i)cesti ca să pășască cătră cuvenita doșloșire și fiind viderata vinovăție, să aplicarisască îngrădire(a) cerșută di înpregiurare.

Pentru cari prin această, cu cinste să face cunoscut precuvioșii voastre spre regularisire.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 12-13, concept.

243. **1842 octombrie 9**

Secretariatul de stat a Moldovei
Secțiea 2
N° 2778
În 9 oct(ombrie) 1842

Notă.

Gios iscălitul, secretariu de stat, au înfățoșat Sfatului cârmuitoriu nota ce au priimit din parte(a) înpărătescului consulat atingătoare de înp(i)edicările ce fac pricina reclamației precuvioșiei sale arhimandritului Agathanghel al monastirei

Esfigmenu, întru a nu pute(a) dipărta din egumeniea monastirii Floreşti pe arhimandritul Nichifor pentru abaterile ce i să inputează. Şi dar după tratația urmată are cinste a răspunde spre regularisire(a) înpărătescului consulat că obiceiul şi rânduiala din vechiu păzâte fiindu ca aşăzare(a) şi scoatere(a) de egumeni să-s(e) facă prin ştire(a) cârmuirei şi a mitropoliei, s-au văzut că arhimandritul Agathanghel departe de a să povățui de o asămene(a) regulă au început a face lucrări lăturalnice de ştiința cârmuirei pentru depărtare(a) din igumenie a arhimandritului Nichifor, încât acesta au năzuit cu tânguire şi înfăţoşare(a) domnescului hrisov pentru a sa rânduire, după care Dipartamentul din lăuntru în lipsă de alte dovezi din parte(a) arhimandritului Agathanghel au venit în poziție de a face lucrare pentru necunoaştire(a) sa de dispozarisitiriu asupra monastirei Floreşti de vreme ce după venire(a) sa nici s-au arătat la cârmuire ca să înfăţoşăzi creditivile ce ar ave(a). ~~Iar apoi~~ După ce s-au priimit jalba sa întru aceasta, Sfatul încât pentru dipărtarea lui Nichifor n-au putut închie vr(e)o hotărâre în privire(a) domnescului ofis cu care este rânduit ~~şi mai ales când nici îi este cunoscută vinovăția acestuia şi pre aceasta pentru iar încât pentru că~~ ...şi mai ales când nici îi este cunoscută vinovăție lui, iar în ceea ce să atinge de călcările şi abaterile ce i să inputează, ~~nefiind cunoscută vr(e)o vinovăție asupră i, Sfatul~~ Sfatul pentru a lua încredințare ~~întru aceasta~~ cuvenită întru aceasta au însărcinat pi Comitetul Mitropoliei ca să intre în cercetare(a) dreptăţâl(o)r amânduror părţil(o)r precum şi a abateril(o)r mai sus zisă.

Înpărătescului Consulat al Rosiei.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 26-27, concept.

244. **1842 octombrie 13**

МИНИСТЕРСТВО
ИНОСТРАННЫХЪ – ДѢЛЪ
ИМПЕРАТОРКОЕ
РОССІЙСКОЕ КОНСУЛЬСТВО
ВЪ МОЛДАВІИ
Н^{o} 3121
13 octomvr(ie) 1842 ГОДА
ЯССЫ

Rezoluție: Oct(om)v(rie) 15 / Să supune Sfatului. / oct(om)v(rie) 17 / Cu toati că Sfatul a adrisarisit Comitetului Mitropolii ca să cerceteză inputările asupra arhi(mandritului) Nichifor şi dreptăţili ce Agathanghel are asupra averii m(ănăstirii) Floreştii, dar spre a nu-i întâmpla necuviinț(ă) nepriincioasă să s(e) scrii Dip(a)r(tamentului) ca veniturili m(ănăstirii) a câştiului Sf(ântului) Dimitrii să nu s(e) dei d(u)m(nealui) arh(imandritului) Nichifor, ce să-s(e) ea supt depozitar. Asămine să-s(e) scrii şi Log(o)f(e)ţii dreptăţii ca ea să dei cuviincioaseli poronci spre a-i întări nici un actu de posesuire pentru moşiile şi averili m(ănăstirii) Floreştii până la al doile(a) dezlegare.

<ss> <ss> <ss>

Cătră cin(stita) Postelnicie a Moldaviei.

Întimpinările înpărtășite de cin(stita) postelnicie prin nota din 9 a curgătoarii luni cu No. 2778 văditoare precât să vede dorinții ce are ocârmuirea Moldaviei de a sprijini pe arhimandritul Nechifor în ocârmuirea monastirii Floreștii, gios iscălitul cu păreri de rău nici într-un chip nu poate a li cunoaști statornice pentru:

1iu. Că deși în adivăr rânduiala din în vechime au urmat ca (...)rmenii (?) streini să-ș(i) aibă a sa cunoaștire și de la stăpânirea locală, însă în lăuntralnica ocârmuire acelor monastiri stăpânirea nici odinioară nu s-au amesticat; și dar Dipart(amentul) n-au avut nici o dreptate a să amestica în trebile arhimandritului Agathanghel, carile au venit spre discoperirea urmărilor nesupusului suptu-i orânduit, ce mai înnainte de a face rușinoasă pentru precuviosul Agathanghel publicație de necunoaștiria m(ănăsti)ri(i), Depart(amentu)l ar fi trebuit a să încredința de nu cumva părintele Agathanghel ari înputernicire de la mai înalta nacealstvă, precum aceasta de bună samă că o ari.

2le. Că ofisul domnesc aflători în mânile lui Nechifor este slobozit după mijlocirea a însuș arhimandritului Agathanghel și fiind că tocmai prin acel ofis acest din urmă este mai întâi cunoscut decât Nechifor, apoi de sine să înțălegi că după vinirea părintelui Agathanghel ca un nacealnic, supt rânduitului său Nechifor nu-i poate sluji zisul ofis povod de nesupunire, ce trebu(i)e a rămâne ofisul puternic numai întrucât priivești pe arhimandritul Agathanghel.

Din aceasta urmează că Departamentul cu lucrările sale însuș au prilejât nesupunirea supt rânduitului către nacealnic. Dacă un stăpânitori ducându-să de la casa sa au încredințat ocârmuirea ei unui om ce s-au folosit de crezământul lui, la întoarcerea sa de au aflat că acel om au întrebuințat cu totul spre rău crezământul ce i-au dat, au doară nu are dreptate nu numai al depărta dar și al supune pedepsii. Tot aceeaș(i) să asămăneazi și la întâmplarea de față și dar înprotivitoarile la aceasta lucrări a Dep(a)r(tamentului) nu pot a nu să cunoaști nedrepte.

Deci, gios iscălitul îndatorit să găsăști a poftori cerirea sa de mai înnainte spre cunoaștirea arhimandritului Agathanghel de legiuit stăpân monastirii Floreștii și totodată adaogi a pofti ca să să ei cele mai aspre măsuri spre periorisirea arhimandritului Nechifor, atât de la adunarea veniturilor ce urmează a intra la viitoarea vade(a) a sv(ântului) Dimitrie, cât și de la închierea de contracturi de posăsie din nou; căci la din înpotrivă întâmplare toată răspundirea pagubilor de la sine va căde(a) asupra vinovaților. Asăminea de sine să înțălegi că dacă ciniva din dumnealor mădulările cin(stitului) Sfat Administrativ au particularnice comunicații cu arhimandritul Nichifor, apoi în urmarea așăzământurilor statornicite nu poate ave(a) înpărtășire la tractațiia aceștii pricini.

Gios iscălitul poftești să aibă înștiințare de urmare fără prelungire spre a raportui mai înaintii nacealstve.

Consulî <ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 28-29.

245. **1842 octombrie 19**

Post(elni)ci(a)
N° 2870
1842 oct(om)v(rie) 19 zile.

Cătră Comitet(ul) Mitrop(oliei).

Spre înplinire(a) ceririi acel(u)i Comitet cuprinsă în adresu(l) cu N° 1159, Secritariatul de stat cu cinste îi înpărtășăști pi lângă aceasta copie de pe jaloba arhimandritul(u)i Agathanghel, adresuită Sfatul(u)i la 19 sept(embrie) în privire(a) egumenul(u)i mănăstirii Floreștii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 21, concept.

246. **1842 octombrie 20**

Copii de pe răspuns(ul) arhimand(ritului) Agathanghel cătră Comitet.

1842 octomv(rie) 20

Fiind că comitetul nici mai înnainti, nici prin adresul de (i)eri supt N. 1176, nu lămurești cari anumi reclamațâi ari a cerceta, adecă ace(a) pentru cari arhim(andritul) Nichifor să învinovățăști dohovnicești cătră chiriarhie sa sau ace(a) pentru călcari(a) condițiil(o)r cu cari l-am orânduit ocârmuitor averii m(ă)n(ăsti)r(ii) Floreștii, cari să atingi de ramul adminstrativ, eu nu mă dumiresc cu ce dovezi și pregătiri să mă înfățoșez, cu toate că socot că de esti pentru această din urmă reclamații ia după a ei firi urmează a-ș(i) ave(a) dezlegari sa de la ocârmuire(a) politice(a)scă.

Iar de esti pentru ce(a) întâi, apoi și eu și arhimnd(ritul) Nichifor avându-ni metanii(a) noastră la m(ă)n(ăsti)ri(a) Esfigmenu, competentă preosfințitului patriarh a toată lume(a), urmează a ne lua canonisâre după hotărâre(a) de acolo, dar spri a nu da povăd de nisupunire eu sânt gata a mă înfățoșa, însă nu astăzi, neavând hârtiile la mini, ci îndată ce-mi vor veni, mai vârtos că după jalba ce am dat sfatului cârmuitori, mi s-au făcut cunoscut că pricina rămâni a să dezlega după venire(a) înălțimii sale.

Totodată, îndrăznesc a mă ruga, ca înfățoșindu-mă cu înputernicire(a) ce am, să-mi fii înlesnită ecspeduire(a) numitului arhimand(rit) la metanii(a) sa, potrivit cu înscrisul său și ceriri(a) soborului m(ă)n(ăsti)rii, ca pentru un obiect dohovnicesc cuvenit înlesniril(o)r și acestui comitet.

Pentru întocmai <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 35, copie.

247. **1842 octombrie 21**

Postelnicii către Dip(ar)t(amentul) din lăuntru.
No. 2901
1842 oct(o)mv(rie) 21

Luându-să în băgare de samă propozițiile înfățoșate prin nota înpărătescului consulat al Rosiei de supt N° 3121 în pricina dintre arhimandritul Agathanghel din monastiri(a) Esfigmeno cu arhimandritul Nichifor, râ(n)duitul egumen la monastiri(a) Floreștii, gios iscălitul în urmare(a) închierii Sfatului cârmuitor poftește pe acel dip(a)rt(ament) ca să binivoiască a pune la cale ca venituril(e) câștiul(u)i Sfântului Dimitri(e) a monastirii Floreștii să nu să dea arhimandritul(u)i Nichifor, ci ci să-s(e) ei în deposit spre a nu să prileji neîncuviințîi pe pricina ce pân(ă) la o desăvârșită hotărâre.
La log(o)f(eție).

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 30, concept.

248. **<1842 octombrie 21>**

N° 2902

Cătră Depart(amentul) Iustiții.

După înpregiurările de pricină mijlocite între arhimandritul Agathanghel al monastirii Esfigmeno și arhimandritul Nichifor, egumen din monastire(a) Floreștii, cu în putiri asupra acestui din urmă pentru abatiri din condițiil(e) rânduirii sale, Log(o)feție în urmarea închierii Sfatului cârmuitoriu este poftit să binevoiască a pune la cale de a nu să înputernici un act de înposesuire pi moșiile și a averii monastirii Floreștii pân(ă) la o a do(u)a dizligari.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 30v, concept.

249. **1842 octombrie 21**

Post(elnicia).
N° 2903
1842 / 1842 oct(o)mv(rie) 21.

Cătră În(părătescul) cons(ulat) a Rosiei.

Spre știința înpărătescul(u)i consulat de lucrare(a) făcută după nota sa cu N° 3121 pentru egumeniia m(ă)n(ăstirii) Floreștii, Secritariiatul de stat are cinste a-i înpărtăși că Sfatul spre a nu să prilejî vruo necuviință până la rezultatu(l) cercetării ci s-au înadorit pi Comitet(ul) Mitropolii a faci în pu(r)tările ivite asupra arhimandritul(u)i Nechifor și a dreptățil(o)r ci ar s(...) părintile Agathanghel asupra averii m(ă)n(ăstirii) Floreștii, au însărcinat pi de o parte pe Dep(a)r(tamentul) din lăuntru ca viniturile mănăstirii zâsă, câștiul Sfânt(ului) Dimitrie să nu să dei arh(imandritului) Nichifor, ci să ei supt dipoziton, iar pe de alta pe Log(o)f(e)ți(a) dreptățâi ca ea să dei cuviincioasăle poronci pentru a nu să întări nici un act de posăsuire moșiil(o)r sau a altor averi a m(ă)n(ăstirii) până la al doile(a) dizlegare, cari va urma după ci s-ar primi lămuriri de la Comitet(ul) Mitropolii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 31-32, concept.

250. **1842 octombrie 22**

Comitetul Mitropoliei și a măn(ăsti)r(ilor) pământești
Secția I^{a}
N° 1206
1842 octomvr(ie) 22 zile.

Cătră cinstitul Secritariat de stat.

După priimire(a) copiei de pi reclamația precuvioșiei sale arhimandritului Agathanghel, ce s-au arătat de chiriarh monastirii Floreștii, asupra egumenului acei monastiri, arh(imandritul) Nichifor, înpărtășită comitetului cu otcoșănia cinstitului secritariat supt N° 2870, regularisându-să la 20 a curgătoarei căutare(a) pricinii dintre precuvioșia lor, încât să atinge pentru călcările și abaterile cuprinsă în pomenita reclamație potrivit cu închierea cârmuitoriului sfat, cunoscută din otcoșănia supt N° 2710, și făcânduli-să formalnice chemări, pârâtul s-au înfățoșat, iar jăluitoriul arhimandrit Agathanghel prin răspunsul din aceiaș zi întâmpină că pentru călcare(a) condițiilor cu care au rânduit cârmuitor averii m(ă)n(ăstirii) Floreștii pe arhimandritul Nichifor. După a sa fire urmează a-ș(i) ave(a) dizlegare(a) sa de la cârmuire(a) politicească, iar pentru învinovățirile duhovnicești cătră chiriarhie, fiind că și o parte și alta îș(i) au metania la m(ă)n(ăstirea) Esfigmenul, competentă preosfințitului patriarh a toată lume(a), urmează a-și lua canonisăre după hotărâre(a) de acolo, propuind în sfârșit că spre a nu da povod de nesupunire, să va înfățoșa, dacă îi vor veni hârtiile, precum să va lua pliroforie din însuș(i) copia pomenitului răspuns ce să alăturează.

Această înpregiurare din cari comitetul să să lămurești a fi numai o prelungire, înpiedecând marșa lucrării.

<ss> Theodorit arhimandrit.
<ss> Veniamin arhimandrit.
<ss> Nicon arhimandrit.

Direct(or) mitr(opolie) <ss> (…) Vasiliu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 33, original.

251. **1842 octombrie 29**

Postelniciia către Comitetul Mitrop(oliei)

No 3030
1842 oct(om)v(rie) 29 zile.

Înfățoșându-să Sfatului cârmuit(o)r adresul Comitetului cu No 1206 în alăturare cu copie jalobii arhimandritul(u)i Agathanghel, ce să arată de chiriarh m(ă)n(ăstirii) Floreștii, asupra egumenul(u)i l(u)i arh(i)m(a)n(dritul) Nichifor. Secretariatul de stat după tratarea urmată cu cinste îi face cunoscut că de vreme ce reclamatul este arhimandrit(u)l Agathanghel, apoi rămâne a să căuta pricina îndată ce-i vor veni hârtiile de care să zice în jaloba sa.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 36-36v., concept.

252. **1842 octombrie 30**

Domnescul divan a Prințipatului Moldaviei
Secția 1iu.
No 2694.
1842 oct(om)v(rie) 30 zile

Cinst(itului) Secretariat de stat

Acest Divan chiemând pe egumenul măn(ăsti)r(ii) Floreștii ca să să înfățoșezi în pricina ci ace monastiri ari cu dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Ioniță Sion pentru pământ, au priimit jaloba de la cuvioșiia sa arhimandritul Nichifor, egumenu(l) acei mon(asti)r(i), prin cari propuni neputință de a să înfățoșa până după dezlegarea ci să va da de Sfatul ocârmuitoriu în pricina ci ari cu arhimandritul Agathanghel pentru dritu(l) egumenii acei monastiri; de pi cari jalobă Divanul înpărtășind copii cinstitului Secritariiat. Totodată îl poftești a triimiti știință pe cini urmeazi a să cunoaști de egumen mon(asti)r(ii) Floreștii înputernicit a să giudeca în pricinile acei monast(iri).

<ss> Beldiman.
<ss>. <ss>. <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 37, original.

253. 1842 noiembrie <f.z.>

Cătră cinst(itul) Sfat administrativ a Prinţipatului Moldavviei!
Arhimandrit Nechifor, egumenul m(ă)n(ăstirii) Floreştii.

Precuviosul arhimandrit Agathanghel, dând jalobă şi cerând depărtare(a) me de la egumeniia Floreştii cu feliuri de catigorii, acel cinst(it) Sfat prin închiere(a) sa au îndreptat Comitetului Mitropoliei cercetarea jalobii cuvioşiei sali. Iar acel Comitet următoriu fiind adresului const(itei) Postelnicii ne-au făcut chemare la 20 a trecutei luni.

Eu, răzămat fiind la curăţănie me m-am înfăţoşat, gata fiind ca să dovidesc toate acele propusă de cuvioşiia sa dipartite di adevăr şi curat(ă) năpăstuire. Iar cuvioşiia sa nu s-au supus a să înfăţoşa, după cum răspunsul ci au trimes şi raportul Comitetului dovidesc, din care iasă la iv(e)ală o vie înţălegire cum că cuvioşie sa pentru aceasta nu s-au înfăţoşat, pentru că îl mustră cugetul că toate catigoriile asupra me nu au nici o fiinţă.

Pentru care pricină îndrăznesc să înfăţoşez această a me plecată jalbă ca să fie în videre cinst(itului) Sfat ca o apologhie a me la toate cele ce am auzit că au înşirat în jalba sa. După care şi eu deschizând ochii mei tocmai acum cunosc că altă pricină pentru care aztăz(i) pătimesc nu este, decât pentru că urmând celor poroncite noauă de pravoslavnica noastră credinţă. Şi crezând cum că şi a altor (…)namă ar fi ca şi a me, am dat încredire haractirului ci poartă cuvioşiia sa, fără să-mi treacă vreodată prin minte că voi fi viclenit de cătră acel cel alesăsăm de duhovnicesc părinte.

Iar ca să cunoască cinst(itul Sfat curăţăniia me, mă rog să fiu îngăduit a-i aşterne următoarele înpregiurări:

La 1839, după moarte(a) procatohului meu, arh(i)m(an)dr(itul) Gherman, rămâind măn(ă)st(i)re(a) Floreştii fără egumen, cuvioşie sa arhim(an)dr(itul) Agathanghel s-au însărcinat de cătră soborul Esfigmenului a veni în Costantinopoli spre aflare(a) vreunii persoane ca să-l rânduiască egumen în locul săvârşitului din viaţă Gherman. Pentru că deşi la măn(ăs)t(i)re(a) Esfigmenului să găsăsc barbaţi cu cuvioşi şi înpodobiţ(i) cu fapte placate lui Dumnezău, dar din nenorocire nu s-au găsit în ace(a) vremi nimene cu ştiinţa trebuitoare în pricinile politiceşti spre a i să încredinţa egumeniia pomenitei măn(ă)st(i)ri Floreştii.

Precuvioşie sa viind la Costantinopoli s-au adresarisit la Preosfinţitul mitropolit a Efesului, supt a căru(i)e apărare să găsăşti măn(ă)st(i)re(a) Esfigmenului lângă bisărica ce(a) mari, rugând pe preosfinţie sa ca să-i dei un om de a preosfinţii sali pe cari ar socoti cu purtări bune şi cu ştiinţăli şi vrednicie trebuitoare. Iar alegire(a) preosfinţiei sali au căzut asupră-mi, carili am priimit propunere(a) ce mi s-au făcut şi desfăcându-mă din slujba în care mă găsăm, desfăcând asămine cu sâmţâtoare păgubire şi toate ale meli interesuri, luaturi şi daturi, mi-am pus metaniia la măn(ă)st(i)re(a) Esfigmenului. Am priimit patriarhiceasca rânduiri după rânduiala păzită şi am venit aice înpreună cu cuvioşiia sa părintele Agathanghel.

În ace(a) vremi preosfinţitul proin mitropolit al Moldavviei cere cu mari stăruinţă ca în locul săvârşitului din viiaţă Gherman să să rânduiască pi un om de a

preosfinției sali. De prisos ar fi a prescrie aice cele trecute în ace(a) epohă, prigonirili ce am suferit, măsurili ce am ce am fost ales a întrebuința spre a birui valurili cele gro(a)znice di prigonire în cari precuvioșie sa aruncându-mă m-au lăsat și s-au întors la urma sa. Eu însă cu agiutoriul lui Dumnezău și acele valuri le-am biruit, și a preosfințâtului proin mitropolit în urmă apo(…) și iubire am căpătat. De luat aminte ar fi aice că cuviosul arhimandrit Agathanghel văzând stăruințili mitropolitului au fost dat făgăduință ca să rânduiască pe omul ce cere preosfinție sa, iar bisărica ce(a) mare a Patriarhiei, de la care atârna canonicească întăriri a egumenil(o)r măn(ă)stirilor aghioriticești, prin scrisoare(a) ci i-au îndreptat înalt preosfinției sali arată curat că rău și fără cale cuvioșie sa au făcut de au dat asămine făgăduință, făgăduind acele ce nu atârnă de la sine, privind ace(a) rânduire pi opștescul sobor a măn(ă)stirii și pi Patriarhie, iar nu pe sângura persoană a cuvioșiei sali, și pe care scrisoare având copie încredința(tă) de preosfințâtul Efesu o înfățoșez spre pliroforie.

Nu tăgădu(i)esc nici eu că cuvioșie sa arhimandr(itul) Agathanghel pornind de aice mi-au lăsat un contract foarte periorisit și fără hotărâtă vade. Însă acel contract fiind vremelnic și iconomicos spre a să dizgusta / arătându-să / pe ace(a) persoană ce cere egumeniia prin stăruințili mai sus zisă, în urmă s-au desființat, căci cuvioșie sa arhimandr(itul) Agathanghel au dat preosfinției sali Efesului făgăduință că îmi va triimite de la măn(ă)stire alt contract pe formă și hotărâte condiții, că acum deodată egumeniia me(a) să fie pe șasă ani cu 300 # embatic pe an. Iar în urmă sfârșindu-să acel termin și dezrobindu-să moșiile măn(ă)stirii să să facă alt alt contract cu mai mult embatic. Spre dovada adevăratel(o)r meli arătări înfățușez scrisoare(a) cătră mine a arhidiaconului mitropoliei Efesului din 1 iulii 1840. Precuvioșie sa încă au amăgit pe presfinție sa, asămini precum m-au amăgit și pre mine, căci prelungind din zi în zi au venit acum cu scopos ca să mă depărteză cu totul de la măn(ă)stiri, nici la băgari di samă luând jertvile și luptele meli.

Am uitat a pomeni cum că la pornire(a) sa de aiceau lăsat și un diiacon Nilu, cu cuvânt de a-mi fi de agiutori, dar în adivăr ca să-mi fie de supărari. Cu această persoană cuvioșie sa au ținut o tainică corespondențâe spre priginire(a) me(a), spre cum spre dovadă slujește copie di pe o scrisoari a sa triimisă mie de fratele Efesului ce o înfățușez.

După niști asămine înpregiurări lesne să poate giudeca și cunoaște nevinovățiia me(a) și că cuvioșie sa cu ră credință au lucrat și lucrează. Au lucrat, zâc, netriimițându-mi contractul de egumenie în urmare(a) învoirii făcute la Costantinopoli, iar lucrează pentru că au vinit aice ca să mă scoată din egumenie fără vreo vinovăție, vroind a-ș(i) săvârși scoposul ca să lasă pe pomenitul diiacon Nilu ocârmuitoriu măn(ă)stirii Floreștil(o)r spre personalnic interes, precum și la venire(a) s-au grăbit ca să intre la măn(ă)st(i)re(a) Floreștii să pu(i)e mâna pe lucrurili măn(ă)stirii încredințată mie supt catagrafie iscălită de mine, să pu(i)e mâna și pe chiar însuș lucrurili meli, să-mi ia din mână ocârmuire(a) măn(ă)stirii, rânduind pe diiaconul Nilu, fără să-mi zâcă măcar pentru ce și fără să să tălmăcească răzunalnic cu mine, ci numai cu cuvânt că îi proestos séf și așa vreu.

După care astăz(i) mă găsăsc fără lucrurili meli, fără lăcuință, șăzând pi la unii și alții cari din iubire di oameni mă priimesc. Pentru care socot că poate au înduplecat și pe părinții de la Esfigmen, precum și pe opștiia Sfetagorii, la cari dând

crezare și Patriarhiia că arătările cuviosiei sali vor fi adevărate, ar fi câștigat și vreo patriarhicească poroncă.

Cu toate aceste(a) gios iscălitul nu numai după bisăriceștili canoane mă găsăsc în dreptate ca să rămâiu la egumeniia me(a) nestrămutat în curgere de șasă ani, măcar deși totdeauna după rânduiala chinoviului Esfigmenului, egumenii de la Florești să orându(i)esc pe viiață, după cum de pildă au fost proin egumen Luca și procatohul meu Gherman, dar și după obiceiul pământului de aice, egumeniile nu pot fi mai scurte decât șasă ani. Nu mai puțân și după politicestile pravili mă găsăsc în dreptate a ceri înplinire(a) învoirii de la Țarigrad pentru cari mai sus am vorovit. Iar apoi și desființatul acel iconomicos contract pe cari vo(i)ești cuviosie sa acum a să sprijini, nici poate fi lucrătoriu după pravilă chiar de n-ar fi fost desființat, pentru că după pravilă contracturili și alcătuirili în dou(ă) aceste temeiuri să închei, adică folosurili părțâl(o)r alcătuitoare și îndatoririli lor, unul cătră altul. Dar cine nu cunoaște că în acel contract vreun folos pentru mine nu să însămnează și că chinoviul Esfigmenului la nici o îndatorire nu să pune cătră mine.

Acum viu la catigoriile cu care cuviosiia sa caută să mă înegrească înainte(a) ochilor publicului. Cuviosie sa propune că m-am arătat neascultătoriu poroncilor chinoviului meu și ca un asămine ar trebui să fiu și depărtat. Scoate măcar o mică dovadă că mi s-au poroncit ceva de măn(ă)stiri și n-am ascultat. Dinpotrivă scrisorile și corespondențâile ci păstrez dovidesc mulțămire(a) ce ace(a) chinovie au avut de la mine. Iar dacă cuviosie sa înțălegi de neascultare apărare(a) me(a) de acum, cinst(itul) Sfat va cunoaște bine că fiestecării i s-au dat dreptate a să apăra când să vede năvălit și obijduit la dreptățâli sali, iar apoi dacă mă voi supune acum și mă voi tragi de la egumenie de unde să plătesc banii ci am luat cu înprumutare di am cheltuit în Constantinopoli și aice, și cheltuiala făcută în folosul măn(ă)stirii aice, cari nu i-aș fi cheltuit dacă nu a-ș fi fost rânduit egumen la această egumenie și rămâne(a)m în locul și chivernisala ci am avut.

Cuviosie sa mă năpăstu(i)este și că am înplinit pe măn(ă)stiri cu datorii, deși la aceasta nu este vreo dovadă. Facă-să cercetari la toate presusfiile de s-au înfățoșat vreun sânet ca din parte(a) măn(ă)stirii supt a me(a) iscălitură sau spre întărire sau spre înpliniri, de am luat bani de undeva cu împrumutari a-ș fi luat în a me(a) personalnică răspundere, iar nu a măn(ă)stirii Floreștii.

Mai propune cuviosie sa că n-am triimes socotelile de luaturi și daturi a măn(ă)stirii. Eu știu și mărturisesc că socotelile am triimes și sânt la cuviosie sa, iar dacă acum vro(i)ești a zice din înpotrivă este în voia sa, însă și această propunere osăbire nu ari decât celalante fără ființă categorii.

În sfârșit cuviosie sa să jălu(i)este că a-ș fi viclenit pe măn(ă)stiri sfeterisând din veniturile ei. Cinst(itul) Sfat au ascultat că puțân mai sus au zâs că socotelile n-am triimes, de unde dar apoi s-au încredințat că am sfetarisit din viniturili măn(ă)stirii. Cer, dar și la aceasta dovadă cari din moșiile măn(ăst(i)rii am vândut mai cu mare preț, și în socoteli am trecut-o cu mai mic! De m-am folosit cu ceva din posăsie moșiei Lazii, aceasta nu să poate socoti de sfeterisăre pentru că ace(a) moșie, fiind vândută nu de mine, ci de stăpâniri, și până a nu veni eu egumen, în posăsăe dum(isale) aga Pogor, și dumn(ealui) trecându-o la dumn(ealui) vor(ni)c(ul) Lascarachi Cantacuzino, am luat-o în a me posăsie de la dumn(ealui) vor(ni)c(ul) ca o particularnică persoană, precum și oricari altul ar fi putut-o lua de

la pomenitul boeriu. Cu aceasta oare s-ar pute(a) zice că am sfetarisit de la măn(ă)st(i)ri ceva?

Iată că ce feliu de catigorie cuviosie sa căuta a mă obijdui, neprivind nici la dreptate, nici la omenire, nici la frica lui Dumnezeu. Eu nădăjdu(i)esc însă la iubire(a) de oameni a cinst(itului) Sfat, ca după dreptățili meli nu mă va lăsa ca să fiu jertva intrigil(o)r și prigonirilor, și mai vârtos îmi va statornici egumeniia cu condițăile hotărâte în Costantinopoli, după scrisoare(a) arhidiiaconului Chiril, temeiul acei alcătuiri, nu mai puțăn și scrisoare(a) dum(i)s(ale) pentru Ioanu, fratele Efesului, tot din ace(a) vremi.

<ss> Nechifor arhim(a)nd(rit) Floreștean (?).

1842 noemv(rie) (…)[1] zăli.

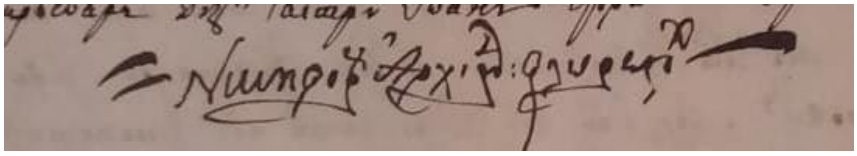

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 50, original.

[1] Fără zi.

254. **1842 noiembrie 2, Iași**

No. 2881. Trecut.
Priimit 2 noemvr(ie) 1842.
N° 1472.

Sfatul nostru disființând igumeniia părintel(u)i Nichifor îl va îndatori a să întoarce la metanie sa, iar mănăstire(a) să va încredința jeluitorului după înputernicirile ce va înfățoșa de la chiriarhiia sa. Totodată să vor cercita și legiuirile contracturil(o)r încheiati cu Nechifor. În 2 noemv(rie) 1842.

Șeful secții Jalobă Stoicovici

.

Fiindcă posesorul, dum(nea)l(u)i logofătul di lăuntru au arătat verbal în presudsfiia sfatului că în această pricină au făcut anafora înălțimii sale, apoi să va cere de la Departament rezultatul iei.

Pre înălțate doamne.

În urmarea așăzământului monastirilor Sv. Munti Atonului, iară mai ales a chinoviilor, precum și a vechiului obicei, după trecire(a) din viață a fostului egumen la monastire(a) Floreștii, la anii 1839, gios iscălitul, nacealnic soborului înpărățeștii și stavropiecești m(ănăsti)ri Esfigmenu(l), la cari esti închinată monastire(a) Floreștii și Bursucii, având cuviincioasă înputerniciri di la soborul părinț̦il(o)r esfigminiț̦(i) întărită și de preosfinț̦itul patriarh a toată lume(a), am fost vinit la numite(le) de aici m(ănăsti)ri ca să cercetez di stare(a) lor și să așăz egumen la dânsele pi supusul metaniet ei, arhimandritul Nichifor.

Am rugat pe înălțime(a) voastră ca să-i întăriț̦(i) egumenie, iar înălțime(a) voastră n-aț̦(i) trecut cu videre rugăminte(a) me și a-ț̦(i) binevoit a-i slobozi ofis a să cunoaști di asămine orânduire sa di cătră mine la aceste monastiri. S-au făcut înscris pe cari îndrăznesc a-l alătura aice în copii supt a sa iscălitură, condițională și estracturile, adică să fie datoriu a egumeni numai atât cât ar găsî di cuviință chiriiarhie sa. Să nu fie în dreptate a să înprumuta pi numile monastirii nici cu o para, ci când ar întimpina m(ănăsti)re(a) nevoe de bani să fie datoriu a înștiința pi chiriiarhie pentru a-ș priimi ori bani sau o dizlegari în ce chip să urmezi. Să trim(e)ată socotială lămurită pi tot anul odată de vinituri și cheltueli. Să fie datoriu a arăta supunire și ascultari la orice propunire i s-ar face de chinoviul nostru și nacealnicul său, neputându-să înpotrivi întrucât de puțin, precum pravilele unor asămine m(ănăsti)ri și chinovii poroncesc și când să va socoti de cuviință a să triimeti în altă ascultare să meargă îndată fără ce mai mică înpotrivire.

Numitul arhimandrit însă, Pre înălțate doamni, fără mustrari de cuget au urmat tot dinpotrivă, adică în vreme de trii ani numai odată mi-au triimes socotială, în urma cărie s-au ivit însămnată sumă tăinuită, și piste aceasta au dat și o moșie în posesie pe cinci ani, tăinuind una mie galbini.

Aceste și multi alti nenumărati catahrisuri și necuviincioasă urmări nesuferite și protivnice tagmii monahicești au silit pi părinț̦ii sfetagureni aflători egumeni aice, dintri cari unii sânt și epitropi m(ă)n(ăsti)ri(i) Floreștii, a supuni pi di o parti jalbă înălțimii voastre rugătoari ca să s(e) îngrădiască pi arhimandritul Nichifor di a nu înpila m(ănăsti)re(a) în datorii și a fi mărginit întocmai după condițiile contractului său, iar pi di altă parti n-au lipsit tot acești părinț̦i a înștiința pi chiriarhie cu di amăruntul despre toati.

Mai înainti însă de a priimi o așa înpregiurari soborul Esfigmenul(u)i, având priimită poronca preosfinț̦itului patriarh, urmată după cerire(a) înălțimii

voastre, ca pi numitul arhimandrit să s(e) trimită la metanie sa, ca să s(e) supui vieţuirii monahiceşti. Chinovion(ul) nostru au şi trimes pi doi părinţi dintri fraţii monastirii, unul ca să fie egumen în locul lui Nichifor şi unul exarh înputernicit ca să-l aşăzi şi să-i încredinţăzi monastire(a) după înputernicire(a) ci li s-au fost dat, înpreună şi cu jalba cătră înălţime(a) voastră spre a fi cunoscuţ(i) în calitaoa lor.

Uneltirile întrebuinţati atunce de zisul Nichifor au fost în stari a aduci în ispravă neprimire(a) în Prinţipat orânduiţilor chiriarhiei, încât ei au fost siliţ(i) a să întoarce la urma lor.

Aceste înpregiurări m-au silit pe mine în calitaoa chiriarhicescului egumen a soborului Esfigmenu să viu aice însuş ca să regularisăsc monastire(a) Floreştii prin rânduire(a) altui egumen în locul lui Nechifor pi unul din fraţii esfigmeniţ(i).

Piste toată nădejde(a) am întâmpinat niertati cutezări şi nespusă sumenţii din parte(a) numitului Nechifor înprotiva şi a canonicestil(o)r sali îndatoriri şi a însuş contractului său. Căci dând jalbă Departamentului din lăuntru au arătat că nu mă cunoaşti de chiriiarhul său şi au cerut a să publica niamestecare(a) me în trebile m(ă)n(ăsti)ri(i) şi a să disfiinţa şi pe vichilul orânduit di mine în pricinile monastirii ca cum n-aş fi fost eu aciala carile am rugat pe înălţime(a) voastră di a-i întări egumenie şi n-ar fi el aciala carile au iscălit supunire şi ascultari.

Această cerire, deşi cu totul sacă, însă aflându puteri în agiutoriul dumis(a)le logof(ă)t(u)l(u)i din lăuntru şi au şi pus în lucrare publicarisându-mă în toată ţara de strein la monastire(a) Floreştii. Înprotiva acestura ar fi fost pre îndistulu jalba ci am dat Cârmuitoriului sfat în alăturari cu jalba pomeniţil(o)r părinţi epitropi a Floreştil(o)r, buiurdisită de înălţime(a) voastră, prin cari s-au fost arătat necuviincioasăli urmări lui Nechifor, însă acesta ca să-ş(i) întimiezi sprijănire(a) sa au dat dumis(a)le log(o)f(ă)t(u)l(u)i Costachi Sturza o moşie di a monastirii, numită Odae Bursucanii, în posesie cu preţ de 900 galbini pi toţ(i) trii ani începători di la 23 apr(ilie) 1843, în vremi când ace(a) moşie esti dată în posesie până acum cu 800 galbini pe fieşti cari an, cu contractul cari să înplineşti tocmai la 1844, şi când Nechifor n-au avut nicio înputernicire întru aceasta ca o moşie vândută mai înnainti di a să orândui el igumen di la chiriarhie, şi totodată şi alcătuită tot cu acei posesori cu preţ 1200 galbini pe fieşti cari an.

Am protestuit la Cârmuitorul sfat atât eu, cât şi epitropul monastirii, dumn(ealui) vor(ni)c(ul) Teodorachi Ghica, lucrările lui Nechifor şi contractul a dumis(a)le log(o)f(ă)t(u)l(u)i Costachi Sturza, însă n-am aflat nicio punire la cale şi nici hârtiile înputernicirii mele n-au binevoit nu numai a li citi, dar nici a li priimi di la mine.

La asămine întâmplare, Preînălţati doamne! negăsind nicio ocrotire şi aflându-mă în diznădăjduire, silit am fost în lipsa înălţimii voastri a alerga la consulatul înpărăţiei Rosiei, de undi după jăluirile ci am făcut şi notile ci au scris acel consulat, Sfatul abe au făcut dispoziţie ca să nu să sloboadă câştiurile moşiil(o)r arhimandritului Nechifor şi să nu-i întăriască contracturile şi tocmelile ci ar face pân(ă) la al doile(a) dizlegari, fără însă a să disfiinţa contractul cu dumn(ealui) log(o)f(ă)t(ul) Sturza şi a să publica prin Foaia sătiască asămine desfiinţare.

Aşa fiind înpregiurările acum năzu(i)esc la tronul înălţămii voastre şi cu plecată smerenii mă rog ca să nu îngăduiţ(i) a i să face monastirii aşa fel di

strâmbătăț(i), iară mie necinsti și necazuri, ci să poronciț(i) cu obicinuita voastră bunătati a conteni cu disăvârșire egumeniia arhimandritului Nechifor di la monastire(a) Floreștii, luându-și și ofisul din mână, și a-l îndatori a să întoarci la metanie sa după făgăduința prin giurământ înnainte(a) celui pre înalt dată de el împreună cu a sa metanie, desființându-să totodată și contractul cu dumn(ealui) log(o)f(ă)t(ul) Sturza pentru moșie Odaia Bursucanii.

Pentru îndreptare(a) sus prescrisel(o)r întru adivăr catahrisuri a nesupusului arhimandrit Nechifor, având cinste a aștepta milostivnică hotărâre a înălțămii voastre, mă cunosc îndatorit eu împreună cu tot soborul mănăstirii Esfigmeno a vărsa f(i)erbinte rugăciune cătră înpăratul înpărați(o)r, pentru fericită și îndelungată sănătati înălțămii voastre împreună cu strălucita voastră famelie, rugăciuni cari di a pururе să jărtfăsc și să poftoresc di toati sfintili lăcașuri a Atonului la săvârșire(a) Dumnezăeștil(o)r slujbe.

A înălțămii voastre cătră Domnul smerit rugător și plecată slugă.

(…)[1].

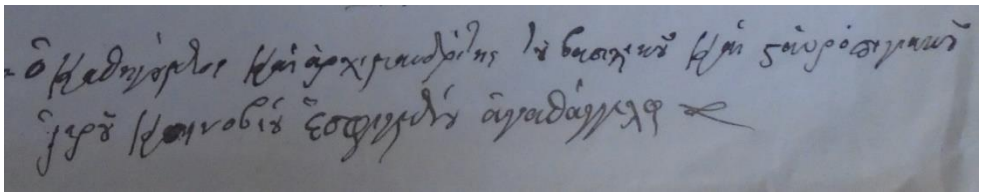

1842 noemvr(ie) 2
Eșii

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 43-44, original.

[1] În limba greacă; Probabil, Agathanghel.

255. **1842 noiembrie 3**

Postelniciia cătră Domnescul divan

N° 3084
1842 noemvr(ie) 3 zile.

Spre răspuns la adresul Domnescul(u)i divan cu N° 2694 de știința ci ceri pi cine urmează a să cunoaști de igumen monastirii Floreștii, gios iscălitul ari cinste a-i faci cunoscut că această înpregiurari nu s-au lămurit încă, fiind că s-au așteptat viniri(a) și dizlegare(a) înălțimii sale.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 40, concept.

256. 1842 noiembrie 6, Iași

Domnescul Divan a Moldavviei.
Secțiea 1.
No. 2788.
1842 noi(e)mvri(e) 6 zile.
Eși.

Cinst(itului) Secretariat de Stat.

În priivirea înpărtășării priimiti de la acel cinst(it) Secretariiat cu N° 3084 că înpregirurării ivite pentru egumeniia mănăstirii Floreștii încă nu s-au lămurit, așteptându-să desligare(a) înălțămii sale domnul stăpânitor. Divanul poftești pe cinstitul Secritariiat ca după înalta desligarei ce să va da în aceasta, să binevoiască a-i înpărtăși Divanul(u)i știință pe cine să să cunoască egumen acii măn(ăstiri) spre a să pute(a) ști pe cine să cuvine a să chiema în giudecată în pricinili atingătoari di măn(ăstirea) Floreștii.

<ss> Cant(a) vor(ni)c.
<ss> Vor(nicul) Balș.
<ss> Beldiman.
Derector <ss> Hasnăș.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 41, original.

257. 1842 noiembrie 16

No. 2017 / Trecut.
Priimit 23 noemvr(ie) 1842 / No. 1810 / N° 2316.
Să va supune Sfatului.
Dumn(ealui) vel post(elnic) va stărui la Sfat a să face lucrare(a) poroncită prin buiurdiul nostru cu N° 1472 și de ispravă ne va docladarisi. În 24 noi(e)mv(rie) 1842.
Șeful secții <ss> Jalobă Stoicovici.

Decemvr(ie) 1.
Prin anafora să să aducă la conoștința înălțimii sale înpregiurările aceștie pricini, după care să să arăte că Sfatul cercetând cuprindere(a) contractul(u)i cu care arhimandritul Nichifor are această monastire, au văzut că el după însuș glăsuire(a) contractului său, este supus la condiție di a fi igumen la această monastire pe pe atâta vreme pe cât chiriarhia[1] sa ar găsi de cuviință, și fiind că arhimandritul Agathanghel după dovezile ce au înfățoșat este însuș nacealnicul monastirii din gios, la care monastire de aice este închinată, și cere a depărta pe Nichifor pentru pricini care nu ar suferi mai mult rămânere(a) lui (în) igumenie. Apoi, Sfatul întemeiat pe cuprindere(a) acestui contract socotește că nu rămâne altă decât a să pune în lucrare buiurdiul înălțimei sale cu No. 1472.

<ss>.
<ss> Catargi.
<ss> G. Ghica.

Pre înățatea doamne.

După jaloba me data înălțimii voastre la 1iu a curgătoarei luni și după înaltul vostru buiurdiu, supt No. 1472, recomănduit Sfatului Ocârmuitor, în pricina desființărei arhimandritului Nechifor de la egumenie mon(astirii) Floreștii, stăruind de-a pururea la ușa Sfatului, nici pără astăz(i) nu am putut dobândi cuviincioasa îndestulare potrivit aceluiași înalt buiurdiu.

De iznoavă alergu la milostivirea înălțimei voastre, rugându-mă cu adâncă smerenie ca să să poroncească Sfatului de a-mi faci îndestulare în totul după buiurdiul înălțimei voastre ca să mă pociu cu grăbire a mă înapoi la Sfântul Munte, unde mă aștiaptă ocârmuire(a) monastirei Esfigmenului.

A înălțimei voastre cătră Dumnezeu smerit rugătoriu și supusă slugă.
<ss> Chinoviarhul și arhimandritul m(ănăstirii) Esfigmenu Agathanghel[2].
1842 noemv(rie) 16.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 52-52v., original.

[1] Ilizibil; se suprapune peste scrisul autorului jalbei.
[2] În limba greacă.

258. 1842 noiembrie 16, Iași

Priimit 17 noem(v)r(ie) la 14 ceasuri după amiazăzi.

Departamentul trebilor din lăuntru a Prințipatului Moldovei.
Secția 3ia.
No 21857.
Anul 1842 luna noemvri(e) 16 zile
Iassi.

Secretariatului de stat!

Acest Departament, potrivit închierii Sfatu(lui), înpărtășită lui prin adresul Secretariatului supt No. 2901, ca veniturile câștiului Sv(â)n(tu)lui Dimitrii a monastirii Floreștii să stei în dipozit pără la desăvârșita hotărâre a pricinei dintre arhimandritul Nechifor cu arhimandritul Agathanghel, scriind isprăvniciei de Tutova și Vasluiu spre întocmai urmare, au priimit acum de la isprăv(ni)ci(a) Vasluiului, prin No. 9001, răportația că făcând cunoscut posăsorului moșăii Laza a monastirei Floreștii din acel ținut, au luat răspunsu că de mai înainte au plătit banii câștiului după rânduiala egumenului, dumi(sale) vor(ni)c(ului) Lascarachi Cantacuzin(o), precum spre încredințare(a) predstavlisăști copiia cfitanții dată din

partea dum(i)s(ale) log(o)f(ă)t(ului) Costachi Canta, prin carile s-au priimit banii, 625 #.

Deci, Departamentul cu cinste faci cunoscut Secretariatului.
<ss>.
Șef săcțăi <ss>.

Rezoluții:
Să s(e) înpărtășasc(ă) pe Sfat.
Dechemvr(ie).
Să va urma după rezoluție pusă pe jalba cu buiurdiu supt N. 1810.
<ss> N(icolae) Suțu.
<ss> Catargi.
<ss> G. Ghica.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 57, original.

259. **1842 noiembrie 18**

Se va urma după rezoluțiia pusă pe jaloba arhimandritului Agathanghel cu buiurdiul domnisc din 2 noemvr(ie) 1842./ Vel log(o)f(ăt) <ss> Suțu / Vel post(elnic).

Cătră cinstitul Ocârmuitori sfat

Ar(himandritul) Agathanghel, chiriarhul m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii
Jalubă

Do(u)ă săptămâni sânt acum trecute de cându înălțămia sa prin rezoluțiia pusă pi jaluba me poroncești a să disființa igumeniia arh(imandritului) Nichifor și a să îndatori a mergi la metaniia sa m(ă)n(ăstirea) Esfigmeno, dar nici o punire la cali păn(ă) acum nu văd a să faci: Mă rog dar Înaltul(u)i Sfat ca să nu mai prelungias(că) aducire(a) întru înplinire a înaltei rezoluții ca să pociu și eu a mă duce la m(ă)n(ă)s(tire).
<ss>[1]

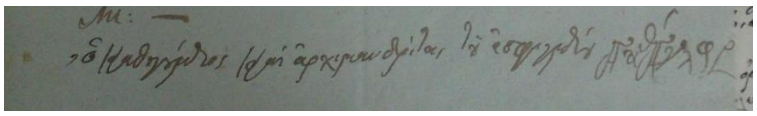

Anul 1842 noemv(rie) 18

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 45, original.

[1] În limba greacă; Agathanghel.

260. **1842 noiembrie 19, Iași**

Logofeția mare a dreptății .
Secsiia a II[a].
Masa I[ia].
N° 7022.
1842 noemv(rie) 19 zile.
Iași.

Rezoluție: Dechemv(rie) 1 / Să va urma după rezoluțiea buiurd(iului) supt N° 1810.
<ss> N(icolae) Suțu.
<ss> Catargi.
<ss> G. Beldiman.

Cinsti(tului) Secritariiat di stat!

Potrivit adresului acelui cinstit Secritariat supt No. 2902 din 21 a trecutei luni octomv(rie), Logofeția comunicarisând tuturor instanțiilor giudecătorești celi regularisâti pentru niînposesuire(a) moșiilor și a averii monastirei Floreștii, până la dizlegare(a) ci s-ar da, s-au priimit acum adresul Divanului Țării de gios supt N° 5396, cari în copii să înpărtășăști spre pliroforie din celi cuprinse.
Ocârmuitoriu Dip(ar)t(amentului) dreptății <ss> Catargi.
Pentru șef <ss> D. Lupul pah(a)r(ni)c.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat, dosar 944, f. 58, original.

261. **1842 noiembrie 21**

Tot cătră Dep(a)r(tamentul) din lăuntru.
No. 3382
Noemv(rie) 21 zil(e) 1842
Spre a să pute(a) înainti lucrare(a) cuvenită după înalta rezoluție cu cari s-au recomenduit Sfatul(u)i cârmuitoriu jaloba preacuvioșii sale părintelui Agathanghel pentru igumenie mănăstiril(o)r Floreștii și Bursucanii[1], Secritariat(ul) de stat după închiere(a) urmată are cinste a pofti pe acel Dep(a)r(tament) ca să binevroiască a înpărtăși știință ce rezultat au priimit anafora(ua) ci dum(nealui) log(o)f(ătul) din lăuntru au arătat în presudsfie, că au făcut în această pricină pre în(ălțatul) dom(n) (…).

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 47, concept.

[1]Bursuci.

262. **1842 noiembrie 25**

Să va urma după rezoluție pusă pe jalba arh(i)m(andritului) Agathanghel din 26[1] noemvr(ie) buiurdisită supt N. 1810.

<ss>; <ss> Catargi; <ss> G. Ghica.

Cătră Înaltul Cârmuitor Sfat.

Chinoviarhul M(ă)n(ăstirii) Esfigmeno, arh(imandritul) Agathanghel.
Jalubă.

La arhimandritul Nichifor să află documenturi de moșăi a m(ă)n(ăstirii) Floreștii, contracturi de posesie a moșăi(i) Laza și un zapis de 1000 #, tot pentru această posesie i alte lucruri mănăstirești ci le ari aice pe lângă el. Și fiindu trebuitoare contracturile și zapisul mai vârtos ca să le înfățoșăz Sfatul(u)i spre a cerceta legiuiria lor după înalta rezoluție, mă rog întru tot smerit să binevoiască Înaltul Sfat a-l îndatori prin locul cuviincios a le da cu un ceas mai înainte.

<ss> Chinoviarhul și arhimandritul m(ănăstirii) Esfigmenu Agathanghel[2].

Anul 1842 noemv(rie) 25.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 53, original.

[1] 16 noiembrie 1842.

263. **1842 noiembrie 28**

La Precuvioșiia sa arhimandritul Agathanghel / N°. 3370.

La precuvioșiia sa arhim(andritul) Nichifor / N° 3369.

1842 noemv(rie) 28.

Fiind că disară esti a să aduna mădulările Sfatului, când urmează a să tratarisi și pricina atingătoare de egumeniia monastirii Floreștii, canțileria Secritariatul(u)i de stat, potrivit poroncii presudsfiei, cu cinste poftești pe precuvioșiia sa, arhimandritul Agathanghel, de a să înfățoșa la sfat la lăcuința dum(i)s(a)le, log(o)f(ătul) Costachi Sturza.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 48, concept.

264. 1842 decembrie 1, Iași

Rezoluție: Spre știință fiind că s-au regularisit a să face anafora din parte(a) Sfatului / <ss>.

Departamentul Trebilor din lăuntru
în Prințipatul Moldovei.
Secția al 3.
N° 22931.
Anul 1842 dechem(brie) 1^{iu}
Iași.

Secritariatului di stat.

Asupra otnoșănii cinst(itului) Secritariiat di stat No. 3332, prin cari ceri știință despre rezultatul priimit asupra anaforalii acestui Dipartamentu în pricina dintre precuviosul arh(imandrit) Agathanghil cu precuvioșia sa arh(imandritul) Nechifor, Departamentul cu cinste răspundi că pân(ă) acum încă nu s-au primit un asămine.

<ss>
Șăf secții. / În lipsă <ss> Iconom Petru.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 56, original.

265. 1842 decembrie 3

Rezoluție: Fiind că după contractul a lui Nechifor urmiază a conteni igumeniea sa, să va dipărta, rămâind în nesupărare, iar monastirea să va încredința arhimandritului Agathanghel. În 5 decemvrie.

Să s(e) înpărtășască pe Dep(a)rt(amentul) de lăuntru de înaltă hotărârea spre întocmai urmari.

Preînălțati Doamni!

După reclămațiile ci și mai înainti să ivisă asupra arhimandritului Nechifor, igumen a monastirii Floreștii, pentru abatirili ci ar fi urmat din cuvinitile sale îndatoriri, la 19 sept(em)vr(ie) trecut s-au înfățoșat Sfatului pi di o parti jalbă din parte(a) arhimandritului Agathanghel, chiriarh a monastirii Esfigmeno di la Muntile Athonului, di-i esti închinată monastire(a) Floreștii, cu stăruitoare cerire de a i să mărgini pi arhimandritul Nechifor di la orice lucrare atingătoare di ace monastire și a să triimiti la metanie sa, ca unul ci s-au arătat cu totul neprielnic în cârmuire(a) interesuril(o)r monastirii, încât esti și lepădat di soborul Esfigmeno.

Iar pi di altă parte, docladul Dipartamentului din lăuntru supt N° 18328, în cuprindire că el au priimit jalbă din parte(a) arhimandritului Nechifor cu arătare că

arhimandrit(ul) Agathanghel, vinit di la Sfetagura, s-ar fi amestecând în trebile și interesurile monastirii Floreștii, și ar fi și rânduit acolo vichil pi un diiacon, Nilu, și cu cerire ca pi Nilu să-l dipărtezi di la o așa îndatorire, iar pi Agathanghel să-l mărginească a nu să amesteca mai mult.

După care, Dipartamentu(l) văzând că Agathanghel nu esti în înputernicit de cârmuire asupra monastirii Floreștii, iar că Nechifor au înfățoșat întru aceasta ofis domnesc, au slobozit poronci cătră isprăvnicie ca să nu îngădui mai mult amestecare(i) lui Agathanghel.

La tratație asupra pomenitilor jalbi și doclad, luându-să aminte că arhimandritul Nechifor esti rânduit egumen cu carte domniască din 4 sept(em)vr(ie) 1839, cu N° 39, Sfatul au dat dizlegare că el nu să socotești compitent a hotărî dipărtare(a) lui Nechifor din egumenie, și precum aciasta atârnă di la înalta hotărâre, apoi arhimandritul Agathanghel să rîmâi a-ș(i) face a sa cerire cătră înălțime(a) voastră.

În aceste stări înpregiur, priimindu-să notile înpărătescului consulat supt N. 3030 și 3031, sprijinitoare dreptăți(o)r arhimandritului Agathanghel, prin arătare întri alte că și însuș(i) ofisul domnesc dat lui Nechifor nu esti dicât după mijlocire(a) lui Agathanghel și cu cerire di a să opri pi Nechifor di a dispozarisî de viniturile monastirii și a să puni la cali ca să fie cunoscut Agathanghel de chiriarh al ei spre dipărtare(a) pagubilor, cari la înprotivă întâmplare di la sine ar căde(a) asupra vinovăți(o)r.

Sfatul au socotit de cuviință a încredința Departamentului din lăuntru ca viniturile câștiului Sf(ântului) Dimitrie a monastirii Floreștii să nu să dei arhimandritului Nechifor, ci să-s(e) ei supt dipozit, iar Logofeției ca să dei cuviincioasăle poronci di a nu să întări niciun act de posesuire pentru moșiile și averile acei monastiri până la al doile(a) dizlegari. Și spre aceasta făcându-să înpărtășirile cuvinite prin Secritariatul di Stat .

S-au priimit răspuns di la Dip(ar)t(ament) supt N° 21857, după raportu(l) isprăvniciei di Vasluiu că posesoru(l) moșiei Laza a monastirii Florești au apucat a plăti banii câștiului după rânduiala igumenului cătră dumn(ealui) vor(ni)c(ul) Lascarachi Cantacuzin(o) în sumă de 635 galbini, după rospisca ci păstriază, iar di la Log(o)f(e)ție arată supt N° 7022, după adresul Divanului Țării de gios, că arhimandritul Nechifor înposesuind dum(nea)lui log(o)f(ă)t(ului) Costachi Sturza moșiia monastirii, Bursucanii, Antonii și Tihulești di la țin(utul) Tutovvii, pe trii ani începători di la 23 apr(ilie) 1843 cu preț di 900 galbini pi tustrii anii.

Divanul au apucat a întări contracturile aceștii înposesuiri după jalba ci au fost priimită la 15 sept(em)vr(ie) și pi temeiul Buletinului cu N° 73 din 13 sept(em)vr(ie), prin cari s-au publicat după adresul Dip(a)r(tamentului) din lăuntru cunoaștire(a) lui Nechifor de igumen a monastirii Floreștii, iar că de acum înainte să va urma după hotărâre(a) Sfatului.

La 2 noemvr(ie) trecut, înălțime(a) voastră priimind jalbă din parte(a) arhimandritului Agathanghel cu arătare catahrisuril(o)r ci învinovățăsc pi Nechifor, precum și cât esti di neîntimietă stăruința lui di a rămâne egumen monastirii Floreștii înprotiva condiției rânduirii lui, cari îl mărginești a fi numai în atâta vremi încât chiriarhie sa va găsî de cuviință, a-ț(i) binevoit a o recomendui supt N° 1473 Sfatului, ca desființând eguminie pârâtului, să-l îndatoriască a să întoarci la metaniia

sa. Iar mănăstire(a) să s(e) încredințăzi jăluitorului după înputernicirile ci va înfățoșa di la chiriarhie sa, și totodată să s(e) cercetezi și legiuire(a) contracturil(o)r închiete cu Nechifor .

Sfatul, deși nu ave(a) dicât a puni în lucrari această înaltă hotărâre, dar fiind că dum(nealui) log(o)f(ă)t(ul) din lăuntru au fost rostit în presudstviia sa, că în aciastă pricină ar fi făcut anafora cătră înălțime(a) voastră, au socotit a aștepta rezultatul ei, însă acum înfățoșându-să ce di pi urmă jalbă a arhimandritului Agathanghel stăruitoare prin rugăminte(a) cătră înălțime(a) voastră di a-ș(i) priimi îndestulare după jalba însămnată mai sus, și asupra căriia esti înaltă rezoluții ca „dumn(ealui) vel post(elnic) să stăruiască la Sfat a să face lucrare poroncită prin buiurdiul nostru cu N° 1472 și de ispravă să să docladarisască.

Sfatul au intrat în cercetare(a) contractului cu cari arhimandritul Nechifor esti rânduit egumen la măn(ăstirea) Floreștii și din a lui cuprindire au văzut întri altile că el esti supus la condiție di a fi egumen la m(ănăsti)re(a) Floreștii pi atâta vremi pe cât chiriarhie sa ar găsî de cuviință, precum aceasta să însămniazi la cel întâi punct a contractului, iar la punctul al 10-le să zice că el are a fi supus la orice propunire a m(ănăsti)ri(lor) din gius și a starețului ei.

Deci, fiind că precuvioșiia sa arhimandritul Agathanghel esti însuș(i) nacealnicul acei monastiri din gios, la cari m(ănăsti)re(a) Floreștii să află închinată, și acum ceri a să dipărta pe Nechifor pentru pricini cari nu ar suferi mai mult rămânere(a) lui în egumenie, Sfatul întimiet pi cuprindire(a) pomenitul(u)i contract, socotești că nu rămâne decât a să puni în lucrare înalta rezoluție priscrisă mai sus supt N° 1472, pentru cari cu toată supunire(a) să aduci la știința înălțimii voastre.

Mădularile Sfatului cârmuitoriu, înălțimii voastre plecate slugi.

<ss> N(icolae) Suțu.

<ss> Catargi.

<ss> G(heorghe) Beldiman post(elnic).

N. 3460.

În 3 decemvr(ie) 1842.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 54-54v., original.

266. 1842 decembrie 7, Iași

Se va urma în cuprinderea anaforalii de mai înainte.

Cătră cinst(itul) Sfat Administrativ!

De dou(ă) ori am fost chemat la acel cin(stit) Sfat după zapișcile ce am priimit supt N° 3369 și 30 noemv(rie) ca să apăr dreptățili meli înprotiva precuvioșiei sale părintelui arhimandrit Agathanghel pentru egumeniia măn(ăsti)rii Floreștii. Și la amândou(ă) aceste chemări am fost următoriu de am venit, însă pricina nu s-au tratarisit în ace(a) vremi. Din înpotrivă, precuvioșie sa s-au arătat cu o viderată nesupunere, când cin(s)t(itul) Sfat ne-au triimes spre cercetare la

Sf(â)n(ta) Mitropolie, și sfinție sa nici au vroit să urmeze celor încuviințate de cin(s)t(itul) Sfat, după cum adresul Sf(i)n(tei) Mitropolii ar sluji de dovadă.

Acum, așteptând zioa dorită mie de înfățoșare spre a dovedi măcar curățăniia cugetului meu și chipurile viclene și de înșelătură ce au întrebuințat sfinție sa, mă trezăsc cu lăturalnică știință cum că cinst(itul) Sfat ar fi hotărât ca să facă anafora înălțimii sali fără a ne confruntarisi și fără a cerceta dovezili noastre numai din hodul dellii.

Deci, dar fiind că din dellă nimic nu să descopere din cele ce-ar folosi spre aflare(a) adivărului după cari orice să va culegi dintr-însa, va fi numai în favorul protivnicului meu și dreptățili meli vor pătimi.

De aceia protestăluind în numile înălțămii sali pentru o lucrari ca aceasta viderat înprotiva legiuirilor, mă rog cinst(itului) Sfatsă binevoiască a lua în cercetari și apologhiile meli i dovezili ce am spre înfățoșare, ca prescriindu-să înălțămii sali, atât propunerili protivnicului meu, cum și a părerili meli, și înălțăme(a) sa să de(a) dizlegare cuviincioasă.

<ss> Nichifor arhiman(drit) Floreștii.

1842 decemv(rie) 7.
Eșii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 49, original.

267. **1842 decembrie 9**

Cătră cinstitul Secretariat de stat

Arh(i)m(andritul) Agathanghel, chiriarhul m(ă)n(ăstirii) Esfigmeno și a m(ă)n(ăstiri)l(o)r atârnate de aciasta.

Jalubă.

Fiindu că anaforaoa Sfatul(u)i ocârmuitori pentru contenire(a) igumenii arhimandritul(u)i Nichifor la m(ă)n(ăstirea) Floreștii ș-au câștigat înalta întăritură, iscălitul cu adâncă smerenii mă rog ca să binevoiască a-mi slobozî o copii de pe aciastă anafora, spre a-mi slujî de regulă.

<ss> Agathanghel <În limba greacă>.

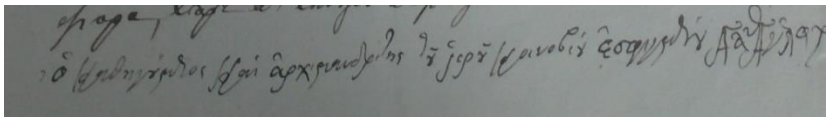

Anul 1842 dec(em)v(rie) 9.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 62, original.

267. **1842 decembrie 9**

Cătră cinstitul Secretariat de stat

Arh(i)m(andritul) Agathanghel, chiriarhul m(ă)n(ăstirii) Esfigmeno și a m(ă)n(ăstiri)l(o)r atârnate de aciasta.

Jalubă.

Fiindu că anaforaoa Sfatul(u)i ocârmuitori pentru contenire(a) igumenii arhimandritul(u)i Nichifor la m(ă)n(ăstirea) Floreștii ș-au câștigat înalta întăritură, iscălitul cu adâncă smerenii mă rog ca să binevoiască a-mi slobozî o copii de pe aciastă anafora, spre a-mi slujî de regulă.

<ss> În limba greacă.

Anul 1842 dec(em)v(rie) 9.

Arhivele Naționale Iași, Fond Secretariatul de Stat al Moldovei, dosar 944/1842, f. 62, original.

268. **1843 martie 1**

Adiverinți.

Josu iscăliții răzășii Negrușăști am priimit adresul cinstitului divan cu N° 460, prin cari ni să faci cunoscutu ca la zăci a curgătoatii mart(ie) să vinim la cinstitul divan spre înfățoșari cu arhimandritul monastirii Floreștii pentru 200 stânjăni pământ din hotarul Vlădeștii ci au primit diresă di la noi. Noi, cu cinsti răspundim cinstitului divan că pricina aceasta esti într-acestaș chip. Mănăstirea Floreștii în trecuții ani pornind reclimații cu cerire a 200 stânjăni di la noi, după cari esti înjghebată de la aceasta, și giudecându-ni la giudecătoriea țin(u)t(u)lui, giudecătoriea au încuviințat dreptăți monastirii, apoi noi cu asăminea hotărâri rămâind numulțămiț(i) am apilarisât pricina la cinstitul divan, și tot atuncea în anul 1839 unindu-să toată obștiia răzășilor au făcut vechil pi d(umnealui) Iordachi Spiridon ci esti părtaș la 2 hotară, Luceștii și Grosăștii. În urmă după apilație am așteptat ca să ni facă chiemari cinstitul divan, numitul nostru vechil făr(ă) știrea sau voiința noastră au trecut ace(a) vechilimea cătră dum(nea)lui Hiote, și divanul nu ni faci cunosc(u)t ca să ni înfățoșăm, dicât e pricina în tratații numai în ființa dum(i)sali Hiote în puterea vechilimelii ci o priimisă di la Spiridon și dă dreptati în folosul obștii; dum(nea)lui Hiote după ci au câștigat pricina, pi di o parti au pus stăpâniri pi 2 hotară, Luceștii și Vlădeștii, iar pi di alta tot atuncea prin giudecătorii au cerut di la noi 475 galbini, zicând că au cheltuit cu mănăstirea la înfățoșari ci au avut. Și giudecătoriea rânduind pricina în isprăvniciea ținutului ca să înplinească di la noi acii bani, și viind un cinovnicu în satul nostru n-au apucat ca să răspundim acii bani și noi sâliți fiind am dat o învoială dum(i)sali Hioté pe acii 200 stânjini, cari dum(nea)lui au arătat că i-au câștigat di la mănăstiri să-i stăpânească

dum(nea)lui în di veci, și că această pricină o știm răzămată numai pi conta dum(i)sali Hioté.

Pentru aceasta dar noi cu cinsti facim cunoscut cinstitului divan toati înpregiurările și totodată rugăm pi cinstitul divan ca să facă cunsocut dum(i)sali Hioté spre a vini dum(nea)lui întru înfățoșari, fiind și toati docomenturili aceștii pricini la dum(nea)lui, căci această pricină să atingi numai di dum(nea)lui Alecsa Hioté. Totodată binivoiască a faci cunoscut dum(i)sali Hiote ca să răspundă cinstitului divan dum(nea)lui, că dacă s-au lepădat di moșii, apoi cinstitul divan va binivoi a ni faci no(u)ă ca să vinim întru înfățoșari cu mănăstirea.

1843 mart(ie) 1

Eu Costandin Gherasâm.
Eu Mihălachi Hurmuzu.
Ierei Lupu.
Nicolai Buhle.
Gheorghi Baniț(ă).
Eu Andrii Acostii, pasnic.
Eu Neculai Costin, vor(nic).

Locul peceții satul(u)i Stăngacii.
Să va pridstavlisi divanul(u)i respectiv. Iscălit asesor Vasile Climent.

Divanul apelativ a Țării de gios.

Copiia aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu original(l), după cerere(a) ce prin jalbă au făcut precuvioșia sa arhimandritul Nilu, egumenul mon(astirii) Floreștii, înregistrată supt No 1061, să încredinț(e)az(ă) de cătră divan cu iscăliturile matjuritali(i) și punire(a) peceții lui.

<ss>
<ss> (Răducanul) Prăjăscu agă.
<ss> H(ristodor) Adamachi spat(ar).
D(irector) <ss> Pancrat(i).
Secțiia III.
No. 1141.
1843 mart(ie) 19 zile.
Șef <ss> N. (…).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/61, copie din 19 martie 1843.

269. **1843 martie 10**

N° 30

Jurnal.

În numile pre înălțatului domn Mihail Grigoriu Sturza v(oie)vod, stăpânitori Prințipatul(u)i Mold(o)v(ei). Anul 1843 mart(ie) 10 zile. Divanul apilativ a Țării di gios întru stăruire(a) de față a cuviosii sali egumenulu(i) mon(astirii) Floreștii, arhimandritul Nilu, precum și a dumn(ealui) Alecsa Hiote, pe care numai acum îl priivești proțăsul pornit de răp(osa)tu(l) / acum / arhimandritul Ghermano, fostul egumen arătatei mon(astiri) pentru 200 stă(n)j(eni) din hotarul moșii Vlădești, precum să dovidești din înscrisul răzășil(o)r din 1 mart(ie) curgătoriu datu asupra chemării divanul(u)i cu N° 460 și primit pe lângă raportul giudic(ă)t(oriei) Vasluiului cu N° 633, înregistruit cu N° 866, s-au aflat următoarele înpregiurări:

I^{iu}. Arătata mai sus pricină încă la 10 no(i)emvr(ie) (1)838 luându-s(e) în tractație de către acest divan în ființa lui Marin Drăghici, vechilul rânduit din partea pominitului egumen Ghermano, precum și în ființa dumn(ealui) Alecsa Hiot i Iustin Dragne, părtaș(i) în acel hotar. Prin jurnalul închiet în privirea tuturor înpregiurăril(o)r discoperite și a dovezilor ce atunce i s-au înfățoșat de fețăle înpricinate, au hotărât în dreptățile dumn(eal)u(i) Hiote și ai săi, precum lămurit să arată în acel jurnal, însă pentru că divanul proțăsul acesta l-au hotărât în urma săvârșirei din viiață a arătatului egumen mon(astirii) Floresti, Ghermano, pi temeiul formalnicei vechilimeli a acelui egumen pi numile arătatului vechil Marin Drăghici și alăturat la dellă, și în dosul căriia au fostu încredințat și fostul înaltul mitropolit Veniamin cu următoare(le) cuvinte „că deși egumenul s-au săvârșit din viiață, dar pentru că rânduitul vechil să află în mijlocul lucrăril(o)r va lucra și de acum înnainte în temeiul aceștii vechilimeli, pe temeiul § 1367 din condica civilă, ca un deplin vechil înputernicit și din partea noastră epitropul pomenitei mon(astiri)", urmându-să nu puțină peripiscă după jalobile soborul(u)i acii mon(astiri) pentru desființarea hotărârii dată, pe temei că de la moartea egumenul(u)i și încoace mon(astirea) nu mai cunoaști nici un vechil, dar nici epitrop pe nimeni; După adresul domnescului divan din 5 maiu 1841 cu N° 1375 desființându-să hotărârea închietă de către acest divan la 7 a acei luni prin adresurile cu N° 2069 și 2067 s-au și făcut chemările cuviinciosă atât dumn(eal)u(i) Hiote, precum și egumenul(u)i mon(astirii) Floreștii, ca la 4 iunii acelaș(i) an se vie întru de iznoavă înfățoșare în proțesul arătat, însă la arătata vade rămâind pricina necercetată pentru că della proțesului să luasă de către domnescul divan după înalta rezoluții pusă pe jaloba dumn(ealui) Hioti spre oarișcare cercetare; După ce della s-au priimit înnapoi pe lângă adresul acelui domnesc divan din 18 sept(embrie) 1842 cu No. 2352 și cu prescrierea înaltei riz(oluții) pusă pe anaforaua acelui domnesc divan în priivire că lucrarea divanul(u)i apelativ s-au cunoscut a fi înprotiva formil(o)r, să va urma după închierea divanul(u)i domnesc. Divanul și după aceasta au sorocit pricina spre căutare la 30 oct(om)v(rie) (1)842, dar după înperegiurări neputându-s(e) cerceta nici la arătata vade s-au mutat căutarea proțesului la 19 no(i)emv(rie) (1)842, când în aceeaș(i) zi priimindu-să jaloba dumn(eal)u(i) Alecsa Hioti înregistruită supt N° 5285 și cu propunire că așa precum la pomenita mon(astire) Floreștii s-ar ivi doi

egumeni care se găsăscu în gâlcevire pentru protie, cine dintr-înșii să rămâ(i)e cu desăvârșire statornic pentru totde(a)una egumen și ca nu cumva la cercetarea pricinii de către divan prin vichilul mon(astirii), unul din egumeni să-l înputernicească de vechil și altul să-l disființăză; di care dum(nea)lui jăl(ui)t(o)r(ul) Hioti să stăruească a ni întregi prin giudecăți s-au rugat divanul(u)i ca să nu să înaintească vreo lucrare păr(ă) când nu să va regularisi adevăratul egumen a mon(astirii). Divanul pe aceste temeiuri stavilirisind căutarea proțesului, la 23 a acei luni no(i)emv(rie) pe lângă otnoșăniea cu N° 5711 alăturând copie di pe jaloba dumn(ealui) Hioti s-au cerut din lucrarea log(o)f(e)țâi pe cine din acei doi să să cunoască de adevărat egumin a mon(astirii) Floreștii, ca după o asemine se să poată înnainti lucrarea pricinii; asupra căruia la 27 ghenar anul curgători priimindu-să otnoșeniia log(o)f(e)țâi cu N° 325 cuprinzătoare între altile că egumen(ul) la aratata mon(astire) este cuvioșiia sa arh(imandritul) Agathanghel. Divanul pe temeiul aceștii dizlegări sorocind pricina spre cercetare la 5 mart(ie) curgători, la 8 fevr(uarie) supt N° 459, 460 și 461 s-au făcut chemări atât arhimandritul(u)i Agathanghel egumenul mon(astirii) Floreștii, precum și răzășil(o)r de Vlădești, neamul Negrișăsc, i dumn(ealui) Alecsa Hioti, ca la arătata vade se vie întru înfățoșarea divanul(u)i, di priimirea cărora chemări urmând și adiverințâle cuviincioasă, cu adăugire din partea răzășil(o)r în giudecată prin răspunsul lor priimit pe lângă rap(or)t(ul) giudec(ă)t(oriei) Vasluiului din 1 mart(ie) curgător, N° 633, că proțesul arătațil(o)r 200 stânj(eni) pământ ar priivi numai pe d(umnealui) Hioti cu cae au săvârșit învoială, iar nu și pi dânșii. Divanul în priivirea acestui răspuns, astăz(i) luând pricina în tractație, precum la începutul acestui jurnal s-au arătat, și cerând mai întâi de la fețile înpricinate ca să înfățoșez(e) dovezile ce ar ave(a) în pricină, cuvioșiia sa arhimandritul Nilu au înfățoșat următoarele:

1^{iu}. 7263 <1755> iuli(e) 1. Scrisoarea egumenul(u)i Antonie scoasă în copie di bo(i)eriul Costand(i)n Veisa la anul 1798 iunii 18, prin care să lămurești că egumenul au lăsat partea de moșie Luceștii ce o ave(a) cumpărată prin egumenul Zahariia, toată partea lui Irimiea și a lui Pavăl, ficior lui Dumitrașc(u) din Urzăști, lui Vasili Negruș spre a să hrăni pe dânsa, în care scrisoare să adeverește de numitu(l) bo(i)eri Veisa că ce(a) adevărată scrisoare au găsit-o în hârtiile Negrușăștil(o)r ce să afla(u) la Gheorghi Brașovanul.

2^{le}. 1794 decemv(rie) 14. Zapisul răzășil(o)r Negrușăști, tot răzăși de moșiea Vlădeștii și Degiugații, anume ero Ichim Defe <Găfei – N.A.>, Iftimi Moșii(multă), Ștefan Negruș, Gheorghi zet Negruș, ce să poreclești Gheorghi Brașovanul, Gavril Buhle și Toader Moșii cu ail or, prin care să îndatoresc și dau 200 stă(n)j(eni) moșii mon(astirii) Floreștii din hotarul Vlădeștii și Degiugații, numai ca să lipsască pricinile și giudecățile dintre ei, întăriță și de hotarnicii ce le alege lor părțile din acel hotar, anumi Costand(i)n Jora vorn(ic) de poartă și Vasili Pelin, ce au fost rânduiți după poronca domnească și cu carte de blestem.

3^{le}. 1794 decemv(rie) 15. O țidulă hotarnică a lui Vasili Pelin rânduit cu poronca domnească cuprinzătoare că au ales partea dieaconului Ichim Găfei și a lui Iftimi Moșii(multă) cu neamurile lor, după carte de blestem și după mărturisirea tuturor răzășilor, 186 stă(n)j(ini), 4 palme, baștină din tot hotarul Vlădeștil(o)r, însă alături și pe din sus din partea mon(astirii) Floreștii, și alături și pe din gios de hotarul Stăngacil(o)r.

4[le]. 1819 mart(ie) 20. Răvașul rânduitul(u)i bo(i)eri post(elnicul) Ioan Jora cătră răzășii de Vlădești, hotărându-le a nu să atingi mai mult de partea mon(astirii) Floreștii, ce prin învoială ei au dat mon(astirii) 200 stă(n)j(ini) din hotarul Vlădeștil(o)r, fiind numitul bo(i)eriu hotarnic.

5[le]. Patru cărți domnești, una de la domnul Cost(an)d(in) Alecsandru Ipsilant v(oie)v(o)d din 1801 mart(ie) 5, și trei de la domnul Alecsandru Moruz v(oie)v(o)d din leturile (1)805 iunii 9, i (1)805 iulii 27 și din (1)805, avg(us)t 12, doveditoare precum că acei ce au datu învoiala din 1794 decemv(rie) mon(astirii) au fost puternici a faci o asemine învoială, de vremi ce și domnii sus pominiți s-au înteme(i)at de au slobozit cărți hotărâtoare pe a lor nume ca pe unii ce i-au cunoscut de moșani.

6[le]. 1838 iulii 8. Rap(or)t(ul) cinovnicul(u)i rânduit de isprăv(ni)ci(e), anume d(umnea)l(ui) log(o)f(ătul) Mihai Isăcescul, prin care arată că potrivit poroncii isprăv(ni)ci(ei) cu N° 4811, urmat(ă) otnoșenii giudic(ă)t(oriei) N° 3272, mergând la fața locului și în ființa răzășil(o)r de Vlădești au făcut cercetare și au dovedit stăpânirea mon(astirii) pe acei 200 stă(n)j(eni) încă mai înainte de hotărâre(a) giudic(ă)t(oriei) această pricină dovedindu și alte multe samovolnicii urmati din parte(a) dumn(ealui) Hiot(u)l.

7[le]. 1838 avg(us)t 22. Al doile(a) rap(or)t a rânduiți(l)o(r) cinovnici, a log(o)f(ătului) Mihai Isăcescu a isprăv(ni)ci(ei) și d(umnealui) Costa(n)d(in) Sofroni, arătând că mergând la fața locul(u)I după poronca isprăv(ni)ci(ei) cu N° 6219, urmată otnoșeniii giud(e)c(ă)t(oriei) cu N° 4011, după predpisanul divanul(u)i cu N° 3681, urmată jalobii dumn(ealui) Alecsa Hiotu, au dovedit liniia Stoeneștil(o)r, precum mai lămurit în el să arată.

Iar dum(nea)lui Alecsa Hioti au înfățoșat acesti:

1[iu]. 7150 <1642 iulie 12[1]>. Poroncă domnească a lui Vasâle v(oie)vod cătră Foce uricariul ca să hotărască moșiia Vlădești și Degiugații a lui Ursu și Gligorce.

2[le]. 7150 <1642> avg(us)t 30[2]. Hotarnica lui Foce uricariul arătătoare precum au hotărât părțile de moșie din Vlădești și Degiugați a lui Ursu și Gligorce.

3[le]. Din 7253 <1745> iulii 31. Carti de giudecată a log(o)f(ă)t(ului) Sandu Sturza de giudecata ce au avut Ioniță tretii armaș cu neamul Găfescu.

4[le]. 1811 mart(ie) 17. Carte de giudecată a divanul(u)i Cnejii Mold(o)v(ei) prin care darâmă vânzarea lui Stefan Negruș pentru părți de moșie ce au fost vândut(e) banul(u)i Arghiri Cuza, fiind zăstri zestre a fimei(i) lui,

5[le]. 1818 sept(embrie) 15. Anaforaua log(o)f(ă)t(ului) Lupu Balș prin care hotărăști că neamul Găfescul n-au moșii în Vlădești și pe Gheorghi Brașovanul zet Negruș, precum și pe alți gineri îi desființ(e)ază că n-au fost în dreptate a faci învo(i)eli pentru zestrea fimeilor.

6[le]. 1823 no(i)emv(rie) 20. Anaforaoa velițil(o)r bo(i)eri întărită de domnul Ioan Sturz(a) la (1)824 fivr(uarie) 28, de giudecata ce au urmat cu d(umnealui) sard(arul) Iancu Paste, Vasile Veisa și cu neamul Negrușăsc pentru părți de moșie.

7[le]. 1824 ghenar 23. Spiță de neam a Negrușăștil(o)r încredințată ce bo(i)erii de atunci.

8[le]. Planul moșiil(o)r Luceștii, Grosăștii, Stăngacii, Vlădeștii și Degiugații, scos de ingineriul Ihar Tenedi și încredințat de post(elnicul) Ioan Jora la 1819, și

9[le]. 1838 no(i)emv(rie) 10. Copiea jurnalului acestui divan supt N° 5665 pentru giudecata urmată cu mon(astirea) Floreștii.

Deci, după ce s-au cetit jurnal(u)l giudecătorii Vasluiului închiet la 12 ghenar 1838, documenturile înfățoșate cu opisă de amândouă părțile și replica dată de d(umnealui) Hiotu asupra nemulțămirii cu socotința giudic(ă)t(oriei) s-au luat apoi aminte și la toată cealantă cuprindere a dellii, și din toate aceste s-au văzut că prigonirea între fețile arătate urmeaz(ă) pentru arătații 200 stă(n)j(eni) moșii din hotarul pominit, care după zisa hotărâre s-au datu în stăpânirea dumn(ealui) Alecsa Hioti precum dovedești rap(or)t(ul) giudic(ă)t(oriei) cu N° 1820, înregistrat supt N° 2188. Debatarisindu-să asupra înpregiurăril(o)r pricinii și a dovezilor s-au luat lămurire mai întâi dintr-o scrisoare de învoială din 1794 decemv(rie) 14 înfățoșată de zisul egumen la N° 2 a opisului, cum cu Iftimi Moșiimultă, nepotul Găfei și alți răzăși ai lor, au dat mon(ăstirii) Floresti 200 stă(n)j(ini) gospood în hotarul moșii Vlădești și Degiugații, încredințată fiind și de hotarnicii ce atunce alege părțile lor și al 2[le] dintru o țidulă a unuia din acei hotarnici și anume Vasili Pelin, din acelaș an și lună 15, pentru 186 stă(n)j(eni), 4 palme, ce au ales lui Iftimi Moșii(multă) cu ai lui, ci dovidești că mon(astirea) Floreștii au avut parte de moșii acolo, apoi după niști așa înpregiurări dizvălite și divanul se unești cu socotința giudecătorii numai întru ce(i)a ce să atinge ca mon(astirea) Floreștii în temeiul scrisorii arătate de învoială să stăpânească în numita moșii acei două sute stă(n)j(ini) moșie la locul unde stăpâne(a) atunce când după zisa hotărâre a divanului i s-au luat din stăpânire și s-au dat dumn(ealui) Alecsa Hioti, iar întru ceea ce să atinge de cercetarea ce giudicăt(oria) prin al ei jurnal încuviințază, Divanul nu să unești, căci stânjinii mon(astirii) sânt știuț(i) că sânt acei ce după hotărârea divanului s-au luat și s-au dat dumn(ealui) Alecsa Hioti, și tot pi aciea acum să să ei de la dum(nea)lui Hioti și să să dei iarăș mon(astirii) înapoi, rămâind oborâte propunirele prin replică a dumn(ealui) Alecsa Hioti înprotiva socotinții giudicătoriei;

Pe temeiurile de mai sus s-au închiet acestu jurnal de pe care să va înpărtăși copii legalizate părților înpricinati și fiind că valora proțesului este de a divanul(u)i competență, să va înpărtăși log(o)f(e)țâi spre aducere întru înplinire, slobod fiind părții nemulțămiti apelație la divanul domnesc în termenul legiuit de 30 zile, dacă însă mai întâi va depuni într-acest divan cauțiea legiuită 1200 lei pe soma de 6000 lei, valora proțesului.

Iscăliți / vor(ni)c(ul) Scarlat Crupenschi / vor(ni)c(ul) Neculai Greceanul / aga Răducanul Prăjăscu / spat(arul) Hristodor Adamachi / Director Pancrati / Șef Secții Zagoră stol(ni)c.

Am ascultat hotărârea cuprinsă pren acestu jurnal și am rămasu mulțămit priimind și copie di pe dânsul. 1843 martie 19. Iscălit Nilu arhimandritul Floreștii.

Divanul apelativ a Țării de gios.

Copiea aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginalul să încredinț(e)ază cu iscăliturile cuviincioase și pecetiia divanul(u)i.

<ss>

<ss> Razu <m.p.>. .

<ss> H(ristodor) Adamachi spat(ar) <m.p.>.

Secțiea 1iu.
No 1149.
1843 martie 19.
Șef <ss> Zagoră <m.p.>.
Posleduit <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/62, copie legalizată de Divan la 19 martie 1843.

---

[1] A se vedea *DRH*, A. Moldova, *XXVI*, p. 437, nr. 521; a se vedea și nr. 524.
[2] Ibidem, p. 459, nr. 556.

270. 1843 martie 10

Anul 1843 mart(ie) zăci zâli. În seansa Divanul(ui) apilativ a a Țărei de gios în presudsviie.

Prezâdent vor(ni)c(ul) Scarlat Crupenschi
vor(ni)c(ul) Neculai Grecean.
aga Răducan Prăjăsc(u).
spat(a)r(ul) Hristodor Adamachi.

Proțăsul pornit de răp(o)s(atul) acum arhimandrit Ghermano, egumen a mon(astirii) Floreștii, asupra răzășil(o)r de moșâe Vlădeștii pentru 200 stâ(n)j(eni) din arătatul hotar, în urmare(a) adresului Domnescului Divan cu No 1375, prin cari desființând hotărâre(a) acestui divan din 11 noemv(rie) (1)838, poroncești a să tratarisi proțăsul de iznoavă.

S-au luat în de iznoavă tratațâe în ființa rânduitului acum egumen la pomenita mon(astire), precuviosul arhimandrit Nilu, în a sa persoană, și în ființa d(umnealui) Alecsa Hiot, pe cari numai acum el priivești proțăsul acesta precum să dovidești din înscrisul răzeșil(o)r din 1 mart(ie) a următoriul(u)i an dat asupra chemării divanului cu No. 460 și priimit pe lângă raport(ul) giud(ecăto)r(iei) Vasluiu, cu No. 633, înrăgistrat supt No. 866. Și după ce s-au cetit jurnal(ul) pominitii giud(ecăto)r(ii), făcut la 12 ghenar(ie) (1)838, docomenturile înfățoșati cu opisă de amândou(ă) părțili și în suplica dată de dum(nea)lui Hiotu asupra nemulțămirei cu socotința giud(ecăto)r(iei), s-au luat apoi aminti și la toată ceelaltă cuprindiri a dellei și din toati aceste s-au văzut că prigoniri întri fețăli arătati urme(a)ză pentru arătații 200 stâ(n)j(e)n(i) moșii din hotarul pominit.

Cari după zâsa hotărâri s-au dat în stăpânire(a) dum(i)s(ale) Alecsa Hioti, precum dovidești rap(o)rt(ul) giud(ecăto)r(iei) cu No 1820, înregistrat supt No 2188.

Disbatarisându-s(e) asupra înpregiurăril(o)r pricinii și a dovezil(o)r s-au luat lămuriri mai întâi dintr-o de învoială din 1794 dec(em)v(rie) 14, înfățoșată de zâsul egumen la No 2 a opisul(u)i, cum că Iftimi Moșiimultă, iere(i) Ichim Găfei și alți răzăș(i) ai l(o)r au dat mon(astirii) Floreștii 200 stânj(eni) gospod în hotarul moșii Vlădeștii și Degiugații.

Și al 2[le], dintr-o țidulă a unuia din acei hotarnici, și anumi Vasâli Pelin din acelaș(i) an și lună 13, pentru 186 stânj(eni), 4 palmi, ci au ales lui Iftimi Moșâi cu ai lui, să dovedești că mon(astirea) Floreștii au avut parti di moșii acolo.

Apoi, după niști așa înpregiurări dezvăliti și divanul să unești cu socotința giud(ecăto)r(iei) numai întru ceia ci să atingi la mon(astirea) Floreștii în temeiul scriso(a)rei arătată de învoială să stăpânească în numita moșii acei 200 stânj(eni) moșăi la locul unde stăpâne(a) atunce când după o hotărâre a divanului i s-au luat din stăpâniri și s-au dat d(umnealui) Alecsa Hiot.

Iară întru ceia ce să atingi di cercetare(a) ci giud(ecăto)r(ia) prin al ei jurnal încuviințază, divanul nu să unești, căci stânj(enii) mon(astirii) sânt știuț(i) că sânt acei di după hotărâre(a) divanului s-au luat și s-au dat dum(nealui) Alecsa Hiot. Și tot pi aceia acum să ei de la d(umnealui) Hioti și să s(e) dei iarăș mon(astirii) înnapoi, rămâind oborâti propunirele prin replica a dum(nealui) Alecsa Hioti înprotiva socotinței giud(ecăto)r(iei).

Pi temeiurili di mai sus să va face jurnal și fiind că valo(a)r(e)a proțesul(u)i esti di a divanul(u)i competenții să va înpărtăși log(o)f(e)ții spre aducere întru înpliniri, slobod fiind părți(le) nemulțămiti apelație la Divan(ul) domnesc în termen legiuit de 30 zili, dacă în mai 1[iu] va depuni în acest divan cauții legiuită 1200 lei pe soma de 6000 lei valo(a)r(e)a proțăsului.

Iscăliți / Prezâdent d(umnealui) vor(ni)c(ul) Scarlat Crupenschi / vor(ni)c(ul) Neculai Grecean / aga Răducan Prăjescu / spat(a)r Hristod(o)r Adamachi.

Cănțeleriia Divanul(u)i apilativ a Țărei de Gios.

Copiea aceasta posleduindu-s(e) din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginalul, să încredințe(a)ză de cătră gios iscălitul și cu punire(a) pecetăi Divanului.

Derector <ss>.

N° 999.

1843 mart(ie) 12 zile.

Arhivele Naționale Iași, Fond mănăstirea Floreşti, I/63, copie din 12 martie 1843.

271. **1843 mai 16**

Copie

Cătră cinstita giudecătorii ţin(utului) Vasluiu,

Gios iscălitul, asesorul iai[1], potrivit însărcinării pusă de cătră presudstvii prin adresul cu No. 1590, după jurnalul închiet din 14 a următoarei luni maiu, ca să mergu în comandirofca[2] de la moşie Vlădeştii, acest ţin(u)t, şi să înputernicesc stăpânire(a) măn(ă)s(tirii) Floreştii asupra a 200 stâ(n)j(e)ni pământ din acel hotar pentru care urmiază proţăs între m(ă)n(ă)s(tire) şi răzăşii niamul Negruşăsc.

Următoriu fiind, am mers la faţa locului şi după ce mai întâiu cu No 47 am făcut cunoscut răzăşil(o)r şi dând rospisca alăturată la dellă au şi urmat a să înfăţoşa, şi în înţălesul şi a predpisanii Divanului apilativ al Ţării de Gios de supt No. 1950, înpărtăşât cu copiia docladului canţalerii Divanul(u)i din 7 maiu trecut am şi păşit cătră săvârşire(a) lucrării, statornicind m(ă)n(ă)s(tirea) pi acei 200 stâ(n)jăni pământ, aşa precum i-au avut în stăpânire şi la cercetare(a) proţăsului de giudecătorii, măsurându-i din piatra din şăsu(l) Vlădeştil(o)r şi în linia hotarului Stoeneştil(o)r şi în sus până unde s-au înplinit stâ(n)jănii arătaţi s-au făcut gropi. Şi cu care măsură de acum s-au şi potrivit cu măsura şi gropile făcute când întâi i s-au fost dat m(ă)n(ă)s(tirii) în stăpânire, găsându-să acum şi strat(ul) morii de chioună ce au avut m(ă)n(ă)s(tirea) în cuprinsul acestor 200 stâ(n)jăni, mărturisât şi de răzăş(i) în apa Racovii. Şi cu aceasta săvârşându-să lucrare de la faţa locului, să aduci la ştiinţa presudstvii cu înnapoere(a) perepiscii urmată adaosului lucrării în No. de 12 file scripisâte supt şnurul şi pecetia supt iscălitul(u)i.

1843 maiu 16

Iscălit căm(ina)r Vasăle Climent asesor.

No. 48

Giudecătoriia ţin(utului) Vasluiului.

Copiia aceasta posleduindu-să den cuvânt în cuvânt şi fiind întocmai cu or(i)ginalnicul adres a dumis(ale) asesorul(u)i să încredinţază cu iscăliturile mădularil(o)r şi punire(a) peceţii trebunalului, dându-să egumenului m(ă)n(ă)s(tirii) Floreştii potrivit ceririi ci prin jalbă au făcut.

<ss> V(asile) Climent cam(i)n(a)r.
<ss> Neculai Lipan.
Derect(or) <ss> Teliman.
Răg(i)st(rator) <ss>.
No. 1643.
1843 maiu 19 zile.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/ 64, copie din 19 mai 1843, sigiliul judecătoriei ținutului Vaslui.

---

[1] ei.

[1] Corect comandirovca (în anchetă, în control).

272. **1843 iunie 26**

Cătră cinst(ita) giud(ecăto)r(ie) ţin(u)t(ului) Vasluiului

Marin Drăghici fost vechil a m(ă)n(ăstirii) Florești

Deși cinst(it)a giud(ecăto)r(ie) prin încoști(i)nțărili sali cere să înfățoșăz vechileme(a)oa ci am avut în vreme(a) când au tratarisit pricina dintre m(ă)n(ăstire) cu răzășii de moșiia Toporăști, însă fiind că copiia vichilimelei a răp(osa)tul(u)i arhimandrit Ghermano s-au pierdut după moarte(a) sa, dar au rămas ur(i)ginalnica vechilime în cari eram înputernicit opștesc vichil; în della ci acum să află la divan(ul) apilativ a Țării de Gios dentre numita m(ă)n(ăstire) cu răzășii, ne(a)mul Negrușăsc, în cari faci parti și dum(nealui) Alecsa Hiot pentru păm(â)nt din Vlădești, giud(ecăto)r(ia) dar bini voia(s)că a ceri de la pomenit(ul) divan copii de pi ace(a) vechilime și să alătureză la della ci trebui(e) a să înzăstra cu ea, dacă atunci s-au scăpat din vedere.

1843 iuni(e) 26

<ss> Marin Drăghici.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 84, original.

273. **1843 august 24**

Copii
Rezoluții (1)843 av(gus)t 24 zâle.

În urmare(a) otnoșănii log(o)f(e)ții dreptății din 30 a trecutii luni apr(ilie) anul următ(o)r, cu N° 2528, înaintindu-să lucrare proțăsului următ(o)r, după pretenție mon(astirii) Floreștii, asupra supusului austriecescu Alecsa Hioti și răzășii di Vlădești, pentru 200 stânj(eni) din acel hotar, s-au făcut di iznoavă chemări fețâl(o)r înpricinati arătati în della proțăsului.

Și în sfârșât sorocindu-să pricina spre căutari la 20 a următoarii și pri(m)indu-să rospicili înpricinații(o)r pe chemărili divanului, astăzi în ființa d(umnealui) marelui log(o)f(ă)t al dreptății i a d(umnealui) dragomanului C.C. agenții și a feții(o)r înpricinati, luându-să pricina în dibatații numai întru celi ci să atingi di celi propusă de mare(a) log(ofe)ții pren întărita otnoșănii, s-au văzut și acest din nou răspuns a răzășâlor priimit pe lângă rap(o)rtul giud(ecăto)r(iei) Vasluiului N° 2611 asupra aceștii din urmă chemări a divanul(u)i înaintate potrivit cu rostire(a) arătatei otnoșănii în următoare cuprindere.

Gios iscăliții răzăși Negrușăști și Moșâești, am priimit chemare(a) cinst(itu)lui divan apelativ a Țării de Gios cu N° 2899, prin cari ni să faci cunoscut că la 20 a viitoarii luni av(gus)t să vinim întru înfățoșari cu mon(astirea) Floreștii pentru 200 stânj(eni) ci pretinderesăști din hotar(ul) Vlădești. Și dar noi cu cinsti răspundim cinst(itului) divan că pricina aceasta urmează precum am dat răspuns pren rospisca de la zî întâi mart(ie), și nou(ă) di prisos ostine(a)lă mai faci cunoscut, fiindcă aceasta priivești numai pe d(umnealui) Alecsa Hioti, undi și documenturili pricinii să află la d(umnealui).

Și di priimiri am dat aceasta. După cari făcându-s(e) și slovescoi întrebari răzășil(o)r asupra cel(o)r propusă de ei pren ţâtarisătul răspuns, au arătat că cu adivărat pricina aceasta priivești numai pe d(umnealui) Alecsa Hioti ca unul ce singur stăpânești acei 200 stânj(eni), avându-i luați de la dânșii pren învoială drept 475 # ci zâci că au cheltuit cu mon(astirea) la înfățoșare(a) ci au avut. Cari învoială s-au văzut glăsuitoare chiar pe arătații 200 stânj(eni) ci mon(astirea) Floreștii acum îi pritenderisăști, și pi cari priivești numai pe d(umnealui) Alecsa Hiot ca unul ce singur stăpânești acei 200 stânj(eni), avându-i luați de la dânșii pren învoială drept 475 # ci zâci că au cheltuit cu mon(astirea) la înfățoșare(a) ci au avut. Cari învoială s-au văzut glăsuitoare chiar pi arătații 200 stânj(eni) ci mon(astirea) Floreștii acum îi pritenderesăști și pi cari d(umnealui) îi păstre(a)ză în sânul dum(i)s(ale).

După cari înpregiurări cunoscându-să că toată perepisca urmată în urma hotărârii divanului din 10 mart(ie) a următoriului an au fost uneltiri a dum(i)s(ale) Alecsa Hiot spre a pute(a) sfărâma zâsa hotărâri, mai vârtos că din răzăși tot slovescoi în presudstvii au arătat că și jaloba dată log(o)f(e)ți(i) la 21 mart(ie), și di pi cari s-au înpărtășât copii divanului pe lângă pomenita otnoș(ă)ni(i), nu esti cu știre(a) lor, mărturisâtă fiind și prin jaloba ci acum la tratari au dat divanul(u)i. Și că după urmari fiind di prisos a mai dibatarisî pricina în fondos, că di răzășii s-au văzut întimieț tot pren răspunsul lor din 1 mart(ie) a următoriul(u)i an, priimit pi lângă rap(o)rt(ul) giud(ecăto)r(iei) cu No. 633, pi temeiul căruia pricina dată s-au cercetat

în fondos în ființa docomenturil(o)r mon(astirii) și a d(umnealui) Alecsa Hiot, încheindu-să jurnal(ul) din 10 mart(ie) a următoriului an.

Să va înainti dar lucrare pominitului jurnal aducându-s(e) și la cunoștința log(o)f(e)ți(i) înpregiurările prescrisă și că d(umnealui) Hiot la a sa nemulțămiri potrivit cu rostire(a) aceluiaș jurnal esti în dreptati a-ș(i) faci a sa apelații la devan(ul) domnesc.

Iscălit / prezâdent d(umnealui) vornic Scarlat Crupenschi / aga Răducan Prăjăscu / spat(a)r Hristod(o)r Adamachi.

Canțăleria Divanul(u)i apelativ a Țării de gios.

Copie aceasta poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginal(ul), să încredințază de către gios iscălitul și cu punire(a) pecеții Divanului.

<ss>.

N° 3356.

1843 av(gu)st 26.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/65, copie legalizată de Divan la 26 august 1843.

275. 1843 septembrie 4

N° 106.

Jurnal

În numile preînălțatului domnu Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d, stăpânitori Prințipatului Moldavvii.

Anul 1843 luna săp(tem)v(rie) în 4 zile.

Divanul apelativ a Țării de Gios la trecut(ul) an (1)839 mai 20 zile au priimit jalba răzășilor di moșiia Toporăștii și anumi, Gheorghi Popa, Oprea Pătrilă și Gheorghi Sălav, cu cerire că așa precum arhimandritul Gherman, egumen m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii, asupra nimulțămirii ci au arătat cu hotărârea giudecăt(o)rii țin(u)t(ului) Vasluiului inch(i)eti în pricina ci ari ace(a) m(ă)n(ă)s(tire) cu ei jăluitorii pentru niști părți di moșie n-au urmat a-ș(i) faci apelul cuviincios în tărmin, apoi să să închidă dela acestui proțăs după forme; Din povădul căriia jalbi cu N° 2776 s-au scris pominitii giudicăt(o)ri(i) ca dela acestui proțăs îndiplinită după legi și formi să o pristavlisască divanului di la giudicătorii. La 15 ioni(e) (1)839 pi lângă raportul ei di supt N° 2324 priimindu-să cerșută delă după luarea aminté ci i s-au făcut s-au văzut următo(a)rile înpregiurări:

1^{iu}. Sfințiia sa arhimandritul Gherman, egumen m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii, la 15 mai (1)835 au dat jalbă acestui divan cu arătari că moșiia Toporăștii a m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii din țin(u)t(ul) Tutovii, pătimești înpresurari dispre răzășii de moșiia Stăngacii, apoi el în tămeiul așăzământului statornicit întru aceasta reclămarisășți dreptății m(ă)n(ă)s(tirii) cari jalbă la anul (1)837 după cerirea

m(ă)n(ă)s(tirii) di a să da pricina în curs cu porunca din 12 iuli(e) (1)837 cu N° 2887, s-au triimis în copii giudicătorii Vaslui spre a da pricinii legiuit curs.

2^{le}. După priimirea căriia porunci giudicăt(o)ri(a) înaintând acolo lucrari prin chiemari în giudecata atât a jăluitorului egumen, cât și a pârâților răzăș(i). În sfârșit, după peripisca ci au mai urmat la 6 mai (1)838 au luat pricina în tratații în ființa dum(i)s(a)li Marin Drăghici, vichil din partea m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii și a post(elni)ce(lului) Ioan Cehan i ai săi prădiendatari di a răscumpăra, precum și a vânzătorilor moșii cătră m(ă)n(ă)s(tire), Dinul Sălav, Catrina Sălăvoaia, Pascal Bursucanu și Toma Armanu, și prin jurnalul ci au închiet giudecătoriia s-au lămurit că m(ă)n(ă)s(tirea) cu zapis(u) din (1)820 iuli(e) 21 au cumpărat di la Dinul Sălav 66 stănjăni, 5 palmi, di la Catrina Sălăvoaia 200 stănjăni, di la Pascal Bursucanu și Toma Armanu 180 stănjăni, după țidulili ci au dat în cuprindirea zapisului însămnat a hotarnicului Ștefănachi Mirce din let (1)811 iuli(e) 8, dându-li numai arvonă 600 lei la toți vânzătorii; Cari aceste fiind părțile reclamarisâti di cătră m(ă)n(ă)s(tire) că i-or înpresura, răzășii la tratațiia pricinii în giudecătorii au cerut răscumpărarea, dar giudecătoriia în priivirea că zapisul nu esti îndiplinit cu darea banilor cătră vânzători și totodată m(ă)n(ă)s(tirea) nici stăpâniri n-au avut pi aceli cumpărături după zapis și deși vechilul au propus că banii i-ar fi dat deplin vânzătorilor prin post(elni)ce(lul) Ion Cațichi, că după niști răvășăli di rânduri cătră postelnicelu(l) Cațichi ca să-i dăi banii, dar postelnicelu(l) Cațichi au rostit că di au și dat banii, dar i-au dat pentru sine ca unu(l) ci și el au cumpărat di la acei di sus însămnați vânzători, înfățoșând di dovadă și un zapis de cumpărătură di la Costandin Sălav din (1)834 decemv(rie) 5, propuind totodată că ar mai ave(a) și alti zapisă di la alții cari nu l-ar ave(a) la sâne fiind a d(umnealui) lăsati în pricina ci ari la divanul domnescu. În priivirea dar unor asăminea înpregiurări, giudecătoriia hotărăști ca m(ă)n(ă)s(tirea) să-ș(i) prim(e)ască di la vânzători banii 600 lei cu a lor legiuită dobândă di la vremea ci i-au dat și păr(ă) la tradaré ca una ce ia banii însămnați s-au dat iar stăpânire(a) ce-au avut; și moșiia încât priivești dispri vânzari(a) cătră m(ă)n(ă)s(tire) să să întoarcă în stăpânirea vânzătorilor, cu aceasta că vânzătorii să fii datori în vadi de 36 zile a număra banii cuviniți m(ă)n(ă)s(tirii) după zapisul însămnat cu a lor dobândă, cari vade să va socoti di la priimirea copii di jurnal. Și fiind că din partea sărd(a)r(ului) Gavril Avram, cât și altor răzăși din Toporăști, urmează la delă răclămații di răscumpărari, acii vânzători nu vor fi volnici la întâmplari când ei n-ar avea banii a lua di (la) alții străini și a supuni. Iară încât priivești propunerea vichilului m(ă)n(ă)s(tirii) că s-ar fi dat bani mai mulți prin postelnicelu(l) Cațichi, carile în ace(a) vremi să găse(a) strângători di bani din partea m(ă)n(ă)s(tirii) di la niști poslușnici a m(ă)n(ă)s(tirii) i altili, iar post(elni)ce(lul) Cațichi precum mai sus să arată au propus că el au dat banii lui. În această rămăne ca m(ă)n(ă)s(tirea) să-ș(i) cauti cu post(elni)ce(lul) Cațichi precum și pretenția jăluitorilor de răscumpărari di la m(ă)n(ă)s(tire) pentru acesti părți cari să întorc în dreptatea stăpâniri(i) proprietarilor rămâne stanza, adăogând judicăt(o)r(ia) către sfârșit că partea ci ar rămâne nemulțămită va puti(a) apilarisî fără puniri di cauții în tărmin di dou(ă) luni di la priimirea copii di jurnal, fiind proțăsul covârșitor cumpetenții judicăt(o)ri(ei).

3^{le}. În jurnalul judecătorii Marin Drăghici, vechil(ul) m(ă)n(ă)s(tirii) au iscălit nemulțămiri(a), dar pentru că el n-au străuit a priimi și copiia de judecat(a)

jud(e)c(ă)t(oriei) au triimes privighitorului di ocol ace(a) copii di jurnal ca să o dei lui Marin Drăghici, di la cari privighitori urmează raportul lui cu triimitiri(a) rospisăni(i) ci au dat însuș arhimandritul Gherman, egumenu(l) m(ă)n(ă)s(tirii), cari rospică esti din 14 av(gus)t (1)838 cuprinzătoari că au priimit copii di jurnal; aseminea și răzășilor triimițind judicăt(o)rie copii de jurnal privighetorului di ocol. Pi lângă al să(u) raport să vedi rospisc(a) lui Ioan Ciurea și Ioan Oprea zăt Toma Armanu cuprinzăto(a)ri că au rămas mulțămiț(i) cu hotărârea judicătorii cu data din 29 decemv(rie) (1)838; După cari la 16 ghenar (1)839 răzășii câștigători judecăți(i) au dipozitarisât și banii răscumpărării în judicăt(o)rie în tărmin(ul) lăgiuit, iar după sprafca făcută în condica dărăcții undi să trăc jalbili di apilații nici o jalbă di apelații nu s-au văzut priimită din partea egumenului m(ă)n(ă)s(tirii) în tărmin di dou(ă) luni socotit di la priimirea copii di jurnal. Dar în priivire că la dela nu s-au văzut vichilimeaua ci au trebuit să aibă Marin Drăghiciu di la egumenul m(ă)n(ă)s(tirii), înputernicito(a)ri di a să judeca în pricină; asăminea și opis dovăzilor ce judicăt(o)rie zice că i-au înfățoșat la tratațiia pricinii acel vechil a m(ă)n(ă)s(tirii), cu N° 5550, s-au întors dela judicătorii spre înformăluiri , cari delă priimindu-să acum pi lângă raport(ul) judicătorii di supt N° 2279 s-au văzut înformăluită cu opisu(l) dovăzălor supt iscălitura vechilului, iar încât priivești de vichilime pe numili său din partea m(ă)n(ă)s(tirii), judicătoria încunoștiințază că după apucarea ci i-au făcut numitului vechil, el prin jalbă au arătat că or(i)ginalnica vechilime ar fi în delă, ci să află acum la acest divan următori întri ace(a) m(ă)n(ă)s(tire) cu răzășii neamul Năgrușesc din păvodul căriia făcâ(n)du-să luari aminti în ace(a) delă și găsându-să vichilimeaoa opștească din partea m(ă)n(ă)s(tirii) cătră numitul Marin s-au scos întocmai copii și s-au alăturat cătră această delă ci esti în pricină cu Toporăștii, cu cari s-au îndiplinit și aceasta formalita.

Drept aciiea fiind că partea rămasă n-au apelarisât în tărmin, iar vechilimeaoa m(ă)n(ă)s(tirii) să vădi opștească și și câștigătorii judecății au cerut închiderea delei, apoi divanul hotărăști că dela închizindu-să să să triimată divanului domnescu.

Iscăliți:

Vornic Scărlat Crupenschi.

Aga Răducanu Prăjăscu.

Spat(a)r Hristodor Adamache.

Divanul apilativ a Țării di Gios

Copiia aceasta poslăduindu-s(e) din cuvânt în cuvânt și fiind întocmai cu or(i)ginall(ul) să încredințazi cu iscăliturile majoritali și punirea peceții divanului.

<ss> Scarlat Crupenschi vornic.

<ss> (Răducanu) Prăjăscu agă.

<ss> H(ristodor) Adamache spat(ar).

Săcțiia al III^{le}.

N^{o}

1843

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 99-101, copie.

276. **1843 octombrie 12**

Priimit oct(om)v(rie) 13 / 1843 / N° 4123!

Copie di pe protestul cuviosii sale arhimandritului Nilu, egumenul monastirei Floreștii dat către Divanul apelativ a Țării de Giosu.

Prin Buletinul din 10 a următoarei luni cu N° 80 publicându-să întărirea de către giudecătoriia ţân(u)t(ului) Eșii, secţiia întâi, a dou(ă) zdelci săvârșite între dumn(ea)lui aga Vasile Pogoru și întri dum(nea)lui neguțitorul Alecsa Hiotu pentru părțâle celui al doile(a) din moșiia Vlădești și Degiugații din ţân(u)t(ul) Vasluiului, iscălitul ca unul ce mă aflu ocârmuind monastirea Floreștii, care este în giudecată cu dum(nea)lui Hiotu pentru 200 stâ(n)j(e)n(i) pământu din trupul Vlădeștil(o)r, și de către acel Divan i s-au și dat dreptate monas(ti)r(ii) a-i stăpâni, ca nu cumva în pomenitile zdelci să să cuprindă și pământul mon(a)s(ti)r(ii) și cu aceasta să să lovească dreptățâle ei. Protestălu(i)escu în numile preînălțatului domn stăpânitoru Mihail Grigoriu Sturza v(oie)v(o)d în tăriia lor, mai vârtos că s-au făcut călcare de formă nefiind compitentă giudecătoriia a întări așa zdelci și pentru pământ(ul) aflat la alt ţânut, dându-mi-să copii di pe acestu protest legalizată după ofisul domnescu.

1843 oct(om)v(rie) 12 zile.

Iscălit / Arh(imandrit) Nilu Floreșteanu.

Divanul Apelativ a Țării de Gios.

Copiea aceasta posleduindu-să din cuvântu în cuvântu fiind întocmai cu or(i)ginalul protestu, să încredinț(e)ază după cuviință, pe care să dă cuviosii sale arh(imandritului) Nilu, egumenului monastirii Floreștii, potrivit ceririi cuviosii sale.

<ss> vorn(i)c Crupenschi.

<ss> (Răducanu) Prăjăscu agă.

<ss> Hr(istodor) Adamachi spatar.

D(irector) <ss>.

Secţiea 1.

N° 4397.

1843 no(i)mv(rie) 1.

Posleduit <ss> D. Zagură.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Floreşti, I/66, copie.

277. **1843 noiembrie <ante 11>**

1843 noemvr(ie) 11

În unire cu Divanul apilativ și acest Domnesc Divan găsăşti pricina închisă prin p(i)erdere(a) de apel după art(i)c(olul) 374 din reglement. Pentru cari să s(e) facă anafora.

<ss> Cristescu vor(ni)c.

<Alte șase iscălituri>.

Doclad.

1843 noemv(rie) (…)[1] zile.

Egumenul m(ă)n(ăsti)rii Floreștii prin jaloba ce au dat Divanului Țării de Gios la 15 mai 1835, au făcut arătare că moșia Toporășții a măn(ăstirii) Floreștii pătimești înăresurari despre răzășii de moșia Stângacii. Pentru cari și reclamarisășți în termenul publicarisât ca la vreme să s(e) afli îndestulari.

Această jalobă Divanul apilativ să vedi că pe lângă poronca cu No. 2887 din 12 iuli(e) 1837 au trimes în copii giud(e)c(ător)rii de Vasluiu spre a da legiuit curs. De către cari făcându-să chemări atât jăluitului egumen, cât și pârâților răzăș(i), și după îndestulă peripiscă ce au mai urmat la 6 mai (1)838, au luat pricina în tratație în ființa lui Marin Drăghici, vechil din parte(a) m(ă)n(ăsti)rii și a post(e)l(nicelului) Ioan Cihan i ai săi pretendatari di a răscumpăra, precum și a vânzătorilor moșii către m(ă)n(ăsti)re, Dinul Sălav, Catrina Sălăvoaia, Pascal Bursucanu și Toma Armanu; și au închiat practica, fila 54, cari să supune presudsfii spre cetire, în cuprindere(a) căria încheind și jurnal în el.

Marin Drăghici la 4 iulii (1)838 au iscălit nemulțămire și pentru că n-au stăruit a priimi și copie di pi jurnal, o asămine s-au triimes prin privighetori, de a căria primire pe lângă al său raport au predstavlisit rospica a însuși egumenului măn(ăsti)rii arh(i)m(andritul) Gherman din 14 avgust (1)838, fila 80.

Asămine și răzășilor triimițându-să copie de pe jurnal, de a ei priimire au predstavlisit rospica lui Ioan Ciurea zăt diacon(u)lu(i) Pascal, și lui Ioan Opre zet Toma Armanu din 29 dechemvr(ie) (1)838, fila 102, că au rămas mulțămiț(i), după cari la 14 ghenar (1)839, Gheorghi Silav, Gheorghi Popa și Opre Petrilă, clironomii lui Pascal Bursucanu, au și adus în dipozitu giud(e)c(ă)t(o)rii 1200 lei. Iar după după trecire(a) termenului răzășii de Toporăști, Gheorghi Popa, Oprea Petrilă și Gheorghi Silav, prin jaloba ce au dat Divanului apilativ cerând în(c)hidere(a) dellii, pentru că măn(ăsti)re(a) ar fi p(i)erdut dritul apilației s-au tras della în revizie. Și pe lângă poronca cu No 5550 au întors-o înapoi giud(e)c(ă)t(o)rii ca să o îndeplinească cu vechilemeaoa ci va fi avut Marin Drăghici din parte(a) măn(ăsti)rii.

Și cu opisul dovezilor înfățoșati de părț(i) după cari giudecătoria încât iar priivești pentru opisă, îndeplinindu-o pe lângă raportul cu No 2219 au predstavlisit-o iarăș Divanului apilativ cu încunoștiințări că după apucare(a) ci i-au făcut vechilului, el prin jalba ci au dat au arătat că or(i)ginalnica vichilime ar fi în della ci urmeazi întri acea măn(ăsti)r(e) cu răzășii neamul Negrușăsc.

După cari Divanul găsând acea vechilime și alăturând copii di pi ea la della aciștii pricini, fiind obștească, la 4 sept(em)vr(ie) (1)843 au închiiat jurnal ca așa precum partea rămasă n-au apilarisit în termin, iar vechilimeaoa măn(ăsti)r(ii) să vedi obștească și câștigătorii giudecății au cerut închidere(a) dillii. Apoi Divanul pi temeiul art(i)c(olului) 374 cunoscând acest proțes curmat prin p(i)erdere di apel, hotărăști ca dilla închipuindu-să să s(e) triimată în reviziia Domnescului Divan. Și așa triimițându-o și după luoare a multi făcuti în ea descoperindu-să înpregiurării di mai sus cu supunire să docladirisăști.

Șef <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Divanul domnesc, dosar 58/1837, f. 106-107, original.

[1] Spațiu gol.

278. **1844 martie 22**

Hotarnică.

Gios iscălitul, cinovnic isprăv(ni)ci(ei) ținut(u)lui, rânduit fiind di către dumn(ealui) boeriul dregător cu povățuitoare închieri făcută la 21 a următoarii luni mart(ie) din povodul dizlegării Marii log(o)f(e)ții cuprinsă în predpisanie din 20 ghenar, supt No 368, ca să aducă întru întocmai înplinire hotărâre(a) Divanului apelativ a Țării di Gios dată în pricina dintri precuvioșiia sa arh(imandritul) Nilu, egumen(ul) sf(intei) măn(ăstiri) Floreștii cu dum(nealui) Alecsa Hiot pentru 200 stânj(e)ni pământ din hotarul Vlădești și recomenduită isprăv(ni)ci(ei) spre aducire întru înplinire cu ofisul g(o)spod de supt No. 208, din anul trec(u)t 1843.

Am mers la fața locului, undi având în privire atât cuprindire(a) hotărârii Divanului, cât și țitarisâta închieri, numai puțân și rostire(a) poroncii Marii log(o)f(e)ții / pi a căruia povod este închiere(a) întimietă /. Din toate aceste(a) m-am lămurit că măn(ăstirea) Floreștii să cuvine a-ș(i) luoa în stăpânire arătații stânj(en)i din Vlădești la locul undi îi stăpâne(a) atunce când după o altă hotărâre tot a Divanului din 1838 i s-au fost luoat din stăpânire și s-au dat dum(i)s(ale) Alecsa Hiot, dispre care mi să poronceșți că dacă mai întimpină vreo îndoială, apoi așa precum di la pominitul an 1838 nu esti îndelungă vremi trecută să să ei asămine relație dispre locul undi au stăpânit măn(ăstirea) acei stâ(n)j(e)n(i) di la însuș răzășii di Vlădești cu care Hiot s-au învoit a stăpâni acel pământ, înprotiva cheltuielil(o)r întrebuințate de el ca vechil răzășil(o)r la giudecata urmată cu măn(ăstirea) asupra acestor stânj(e)ni, pentru care mărturisăști dum(nealui) Hiot prin înscrisul său dat răzășil(o)r la anul 1839 dec(em)v(rie) 15.

În privire dar cu acest întâles, suptiscălitul chemând pi numiții răzăș(i) di Vlădești, au venit acei mai di căpitenii dintri dânșii, și anume Necolai Oatul, Dămiian Negruș, Necolai Buhle și alții ai lor, cu care înpreună mergând pi chiar fața pământului, undi au stăpânit măn(ăstirea) arătații stânj(e)ni, precum di dovadă s-au văzut pi apa Racovii înlăuntru acestor stânj(e)ni un strat di moară cu chio di sucmani făcută di măn(ăstire) în vremi când îi stăpâne(a).

Deși dum(nealui) Hiot n-au fost di față, dar iscălitul în temeiul închierii dum(i)s(ale) dregătoriului cu care s-au întimpinat această înpregiurare, au păsit către lucrare(a) aducirii în înplinire numai în ființa câștigătorului giudecății și prin urmare s-au dat în stăpânire(a) măn(ăstirii) acei 200 stânj(e)ni chiar la locul undi s-au stăpânit. Pi care stânj(e)ni i-am și stâlpit cu p(i)etri hotară după măsurile întinsă pi fața pământului, cu stânj(e)n(ul) di opt palme, iar palma arătată di răzăș(i) că s-ar fi măsurat moșie Vlădeștii.

Începându-să ce(a) întâi măsură pi șăsul Vlădeștil(o)r dintr-o piatră vechi ci esti dispărțitoare unii hlizi di moșii din Vlădești a niamului Negrușăsc și Moșiesc dispre o altă hliză tot din Vlădești a răzășil(o)r Hușănești sau Ivănești, pi care piatră mi-au arătat-o răzășii di Vlădești că disparte pi Hușăni în gios și în sus pi Negrușăști, din care măn(ăstirea) tragi acești 200 stânjini. Nu mai puțân esti mărturisâtă această piatră că slujăști în dispărțire(a) hlizil(o)r arătate atât di urmare(a) stăpânirii, cât și chiar di către doi dintre răzășii Hușănești, anume

poroș(ni)c(ul) Matei Naciu și Vasâle Langa, ci au fost rânduiți la înputerniciria măn(ăstirii) în stăpânire după raportul lor aflat în dela pricinii din anu(l) 1837 mart(ie) 16. Și așa pi acesti temeiuri am purces cu măsura di la această piatră lângă care s-au mai pus alta di noi, și în sus pân(ă) undi s-au înplinit 200 stânj(e)ni în dreptul linii Stoinești(o)r și acolo am pus altă piatră.

Al 2$^{le(a)}$ măsură s-au făcut în costișa dispre capătul moșiei di la răsărit pi supt poalile pădurii undi iarăș s-au pus doauă p(i)etri dispărțitoare stânjănil(o)r arătați, iar codru(l) pân(ă) la capătul moșii nu s-au putut măsura făr(ă) meșteșug giometricesc.

Apoi întorcându-ne di acole înnapoi și trecând apa Racovii spre apus am făcut al 3$^{le(a)}$ măsură începând dintr-un carpăn dispărțitor Hușănil(o)r di Negrușăști, undi s-au pus piatră, și în sus pân(ă) undi s-au înplinit măsura, undi iarăș s-au pus piatră. Iar di aice pân(ă) la capătul moșiei dispre apus fiind ponoară și codru, iarăș nu s-au putut măsura făr(ă) meșteșug geomitricesc.

Cu această orânduială aducându-să hotărâre(a) în înplinire potrivit cu a ei rostire și cu înțălesul povățuril(o)r următoare făr(ă) vreo abatire și făr(ă) să să iv(e)ască vreo protestație, s-au dat acesta la mâna câștigătoriului giudecății, precuvioșie sa egumen(ul) măn(ăstirii), spre cunoștința stăpânirii în viitorime.

Neculai Butucescul.

Isprăvniciia ți̇n(u)t(u)lui Vasluiului.

Făcându-să luare aminti lucrării aducirii în înpliniri săvârșită di către iscălitul cinov(ni)c și văzându-să neabătută din hotărâre(a) dată în pricină și în toată potrivire(a) cu dezlegare(a) Marii logofeții, întru aceasta încât nu s-au ivit nici o protestații, di aceia actul acesta încredințându-să după formă și legi s-au dat la mâna câștigătoriului giudecății spre cunoștința stăpânirii în viitorimi.

<ss>.

No. 2127.

1844 mart(ie) 23.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/67, original, sigiliu în tuș negru.

279. **<c. 1845>[1] august 10**

Copii di pi otnoșăniia Logofițăi(i) dreptății din 10 av(gu)st, cu No. 6733, cătră Dipartament(ul) din lăuntru.

În pricina banil(o)r ci d(umnealui) aga Costandin Neculce pretenderisăști di la manastire(a) Floreștii, Logofițiia spre a aduce în înplinire cuprindire(a) predlojănii di plinipotent cu No. 339, urmată în acest predmet prin locurile compitente, au pus în lucrare celi de cuviință. Acum însă s-au priimit adresul Divanului di apilați a Țării de Gios cuprinzător că d(umnealui) sărd(a)r(ul) Grigori Carp, posesorul moșăi Laza a monastirii Floreștii, nu să supuni poruncil(o)r Divanului a da banii câștiuril(o)r moșii întru îndestulare(a) dum(i)sali aga Neculce. Deci, Logofițiia spre a-ș(i) pute(a) înplini poronca (...) poftești pe Cinstitul Dipartament să binivoiască prin eczăcuții atât di la d(umnealui) sard(a)r(ul) Grigorii Carp, cât și di la d(umnealui) post(elnicul) Jora să înpliniască căștiul moșiil(o)r monastirii Floreștii ce și l-au însușit și unul și altul supt diosăbite cuvinte.

Вернос бадетс[2].

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 810/105, copie.

---

[1] Datarea după inventar.

[2] Va fi corect.

279a. **1846 septembrie 12, Florești**

Cu plecăciune și evlavie mă închin dumn. c(u)c(oană) Smarandă.

Viind părintili arhimandritul din gios (?) am vorbit, dară n-am avut închipuire ca să vă înștiințăz. Dară d(u)m(neata) îndată trimeti în(că) un car pentru 200 de beți, că țâdula am scos de la părintili, câti un galbăn suta, și scăzând trei irmilici să mai primești d(u)m(neata) înpreună cu omu 23 lei, și cei priimi 200 de beți pentru cercuri că am arătat părintilui toată curgire(a) priimirii irmilicilor și altili.

Al dumi(ta)li de bini voitoriu și cătră D(u)mnezău rugătoriu.

Theodosâe ieromonah.

1846 săpt(embrie) 12
Florești

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 827/110, original, rupt.

280. **1846 decembrie 13**

Practică – 1846 decemvr(ie) 13

S-au cercetat proțesul pornit de mănăstirea Floreștii pentru 200 stânjăni din moșiile Vlădești și Degiugații de pe apa Racovii de la țin(u)t(ul) Vasluiului ce s-ar

fi stăpânit de mănăstire și s-ar fi înpresurat de cătră răzășii acelor moșii, fiind față în presudstvie la tratațiia urmată cuviosiia sa arhimandritul Nil, egumenul acei mănăstiri, dumis(ale) post(elnicul) Vasile Pogor, cumpărătoriul dreptăți(o)r ce supusul austriecesc Alecsa Hioti le-au câștigat de la răzăș(i) prin înaltul hrisov din (…)[1] și dumi(sale) boeriul Alecu Suțu, fiiul și vechilul luminării sale beizade Neculai Suțu, cătră care au trec(u)t aceleaș(i) dreptăți prin cumpărătură de la d(umnealui) post(elnicul) Pogor.

Și după cetirea închieril(o)r instanțiil(o)r de mai gios, a dovezil(o)r înfățoșate cu opisă de îmbele părți și a răplicei dată de luminarea sa beizade, făcându-să aminte la toate înpregiurările pricinei, Domnescul divan s-au lămurit că prin însuș învoiala din 1794 decemvr(ie) 14, sângurul titlu ce îl înfățoșază mănăstirea spre dovadă că ar ave(a) drit a stăpâni acei 200 stânj(e)ni în arătatili hotară să cuprinde că mănăstirea să stăpânească acei stânj(e)ni din peatra veche pân(ă) în liniia Stoineștil(o)r, iară nu la locul unde i s-au dat mănăstirei după hotărârea Divanului de apel din 1843 mart(ie) 10 și unde mănăstirea îi și stăpânește astăz(i), adecă cu mult mai în sus, căci deși egumenul mănăstirei cu înfățoșarea a unor locale cercetări din 1838 a rânduiți(o)r din partea isprăv(ni)ci(ei) și din 1843 mai 16 a asesorului giud(e)c(ăto)r(esc), au stăruit a dovedi că ia și mai înainte vremi ar fi stăpânit acei stânj(e)ni la acel loc unde i s-au dat de-i stăpânește acum.

Însă acele cercetări să dovedesc din contra cu însuș mărturisirea ce au făcut-o în presudstviia giud(e)c(ăto)r(iei) vechilul m(ă)n(ă)s(tirei), că mănăstirea n-au stăpânit liniștit în un loc, ce pururea au fost înpinsă de cătră răzăș(i) când în o parte, când în alta. Și această mărturisire și reclemațiia m(ă)n(ă)s(tirii) după care s-au pornit acest proțes că ia au stăpânit acei stânjâni, iar acum să înpresoară de cătră răzăș(i) dovedește de neadevărată și verbală propunere ce au mai făcut-o egumenu(l) m(ă)n(ă)s(tirii), că mănăstirea ar fi stăpânit pacinic acei stânjâni de la 1794, data învo(i)elii zisă, până acum.

Deci fiind că însuș titlu(l) pe care mănăstirea îș(i) sprijânește pretențiia precum s-au zis, nu o îngădu(i)e pe ia a stăpâni la locul unde stăpânește acum, și care loc să cuvine a rămâne în proprietaoa luminării sale beizade Suțu pe dritul cumpărăturei de la d(umnealui) post(elnicul) Pogor. Apoi Divanul au socotit de prisos a mai intra și în dezbatirea osăbitel(o)r propuneri ce luminarea sa le-au făcut prin replică, și anumi:

a). Că mănăstirea ca jăluit(oa)ri trebu(i)e să dovidească dritul proprietății ei prin înfățoșarea acturil(o)r pe a cărora temei au urmat învoiala din 1794.

Și b). Că acei ce au dat mănăstirei zisa învoială n-ar fi fost băștinaș(i) în moșii, mai ales că și locul unde pe mănăstire o mână zisa învoială a stăpâni acei stânj(e)ni, adecă la marginea despre Stoinești, nu să stăpânește de luminarea sa beizade, ci de cătră niște răzăș(i) care n-au figurarisit pân(ă) acum în proțes.

Și dar Divanul hotărăște ca să să râdice stăpânirea mănăstirei de la locul unde ia astăz(i) stăpânește, rămâind acel pământ precum s-au zis în proprietaoa luminării sale beizade Suțu, iar mănăstirea dreptățile ce va ave(a) să și le caute cu răzășii ce să află stăpânind la marginea despre Stoinești, pornind osăbită reclemație de la întâia instanție după legi și forme, pentru care să să facă anafora.

Iscăliți. Prezident A. Mavrocordat log(o)f(ă)t; vorn(i)c Scarlat Miclescu; Iacovache Palade vorn(i)c; Dimitrie Manu vorn(i)c; Iordache Darie vorn(i)c; post(elnic) Dimitrie Bran; Costache Carp post(elnic).

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/68, copie.

---

[1] Spațiu gol.

281. **1846 decembrie 16**

Copii
Socotință

În pricina dintre luminarea sa Neculai Suțu și între monastire(a) Floreștii pentru 200 stânj(eni) din moșiia Vlădeștii și Degiugații, suptiscălitul nu m-am unit cu majoritaoa Divanului domnesc.

Întâi, pentru că cunosc că după învoiala din 1794 dec(em)v(rie) 14 monastire(a) trebui(e) să-i stăpânească acei stânj(eni) tot acolo unde să stăpânești, adică în parte(a) de sus a moșii Vlădeștii, iară nu să și-i caute în parte(a) de gios precum o mână majoritaoa. Și socotința me în acest caz o sprijânesc pe următoarele temeiuri.

a. Că de la zisa învoială cuprinde că acei stânj(eni) să-i stăpânească mănăstire(a) din piatra veche până în liniia Stoi(e)neștilor, însă ca prin aceasta nu să înțălegi ca mănăstire(a) să stăpânească în parte(a) de gios slujăști drept dovadă țâdula hotarnică din 15 decemv(rie) acel an, adică a dou(a) zi după învoială, prin care s-au ales alți 186 ½ stânj(eni) parte(a) neamului Moșâesc pe din sus de acii 200 stânj(eni) a mănăstirii și pe din gios de hotarul Stângacilor, adică alături cu hotarul Stângacii s-au dat acei 186 ½ stânj(eni), și pe din gios alături cu aciia s-au data cii 200 stânj(eni) a mănăstirii unde să-i (!) stăpânești și acum. Și dovadă că acolo i-au stăpânit și din învechime până la 1821, când cu prilejul tulburărilor, în lipsa igumenului răzășii au început a-i înpresura, slujăști că acolo s-au găsât și stratul morii ce au avut mănăstire(a) în apa Racovei, netăgăduit de însuș răzășii precum încredințază asesoriul giudecătorii, căminariul Clement ce au înputernicit stăpânire(a) mănăstirii .

b. Că nici au putut a să da mănăstirii acei 200 stânj(eni) aiure, decât numai acolo pentru că iscăliții în învoială au avut partea lor în parte(a) de sus, iară în parte(a) de gios undi majoritaoa acum după 52 ani o mână pe mănăstiri au fost și sânt alți răzăș(i).

Și 2[le]. Pentru dreptatea ce majoritaoa dă luminării sale beizade de a stăpâni 200 stânj(eni) ce astăz(i) stăpânești mănăstire(a) numai pe cuvânt că luminarea sa iar ave(a) cumpărați de la dumn(ealui) post(elnicul) Pogor.

Eu sânt de socotință că luminarea sa nu poate ave(a) asămine dreptate pe cuvinte temelnici.

a. Că răzășii cari au dat au dat lui Alecsa Hiotu / vânzătoriul cătră dumn(ealui) Pogor / drept(ul) de a să folosî numai el cu acei 200 stânj(eni) n-au fost desăvârșit prop(r)ietari, avându-i câștigați numai prin hotărâre(a) Divanului de

apel, care în urmă s-au desființat. Și precum răzășii n-au fost desăvârșit proprietari, asămine și Hiotu n-au fost desăvârșit proprietar, ca pe un lucru ce încă nu-l ave(a) statornic iată că n-au putut valab(i)la.

Și b. Chiar valab(i)lă de s-ar cunoaște ace(a) despoziție, totuș(i) luminarea sa nu poate stăpâni, ce trebui(e) a rămâne ca un depozât până la de istov curmare a proțesului, pentru că dacă mănăstire(a) va câștiga a stăpâni în parte(a) de gios, atunce aceia cărora li să va lua pământul de a să da mănăstirii trebui(e) să să despăgub(e)ască cu stânj(enii) ce mănăstiri(a) i-au stăpânit până acum, neputând fi ei osândiți a pagubi, că di ei n-au dat mănăstirii învoială din 1794 care precum s-au zis au dat-o stăpâțnitorii din partea din sus. Căci la din înpotrivă dacă s-ar da luminării sale a stăpâni acii 200 stânj(eni) ce astăz(i) îi stăpânești mănăstiri(a), și dacă ar câștiga mănăstire(a) a stăpâni în parte(a) de gios 200 stânj(eni) atunci să fac acei 200 stânj(eni) a mănăstirii 400, adică 200 în parte(a) de gios și 200 în parte(a) de sus vânduți di Hiotu tot cu drit ca pe acei di la mănăstiri.

1846 decemv(rie) 16

Iscălit Scarlat Miclesc(u) vornic.

Întocma fiind cu originalul ce s-au alăturat la delă am încredințat.

<ss>

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/69, copie.

282. **1847 martie 4**

Noi lăcuitorii șăzători pe moșiia s(fi)ntii mon(astiri) Floreștii, lingurari dizrobiți coronii, știut facim priin acest zapis al nostru, ce-l dăm noi în cinstită mâna dum(i)sali c(u)c(onului) Apostoli paharnic, precum că sântem drepții datori a prăși doo fălci păpușoi di doo ori, prășiți bini, la vre(mea) cuvi(i)ncioasă și culeș(i), dijgoliți pe ogor, și hlujii tăiați, și dumn(ea)lui are să ne dei mâncare(a) trebu(i)ncioasă la lucuru(l)[1], iar neurmând noi după zapis și făcându-să vreo sminte(a)lă sau păgubiri din pricina noastră, atunce noi să fim răspunzători cu averile noastri mișcătoare și chezăș(i) unii pentru alți(i), și pentru că vom fi următoriu întocmai după zapis ni s-au scris numili, iar noi am pus digitili.

1847 mart(ie) 4

Eu Conachi Naciul, răspunzătoriu.
Eu Toderașcu Ghindă, răspunzătoriu.
Eu Radul Turle tij.
Eu Ștefanache Mathei.
Eu Simioan sin Mathei.
Eu Ștefanachi Suhariu.
Eu Neculai Ce(o)praga.
~~Eu Ion Anghena.~~
~~Eu Toma Ghindă~~.
Eu Micăl sin Conachi.
~~Eu Ioan sin Stoian~~.
Eu Iordachi Pahomii.
Eu Gheorghi Dima vornic.

Eu Gheorghi Cuj(o)cariu pasnic.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 630/190, original

_____

[1] lucrul.

283. 1847 martie 8

Adică noi, gios iscăliți, lingurari șăzători pi moșiia s(fi)ntii mon(astiri) Floreștii, șteut facim prin acist zapis al nostru ce-l dăm în cinstită mâna dum(i)sali c(u)c(onul) Apostolii păharnic, precum că sântem drepți datori a-i ara noi on[1] ogor și o grădină ci le ari d(u)mn(e)alui la crâșma dum(i)sali aice în sat, însă dacă dumn(e)alui va voi să ari mai di vremi, apoi să ne ii fân, iar mai târzâu cu iarbă, și si ne dei și mâncari trebuincioasă, și noi sântem datori a ara bini și a-i prăși bini di doo ori, culeș(i), dijghio(ca)ți pi ogor și hluji(i) tăiați, iar neurmând noi după zapis și făcându-să vreo păgubire din pricina noastră să fim noi răspunzători cu averile noastre mișcătoare și chizăș(i) uni(i) pentru alții, și pentru credință ni s-au scris numili și noi am pus digitili.

1847 mart(ie) 8

Eu Toma Ghindă, răspunzătoriu.
Eu (...) Mathei tij.
Eu Ursăitu Luc(a) tij.
Ei Ghiorghi Dima vornic.
Eu Ghiorghi Coj(o)cari pasnic.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 630/191, original.

_____

[1] un.

284. 1847 aprilie 9

Sfințâ(e)i sale arhimandritului Nilu, egumenul sv(i)n(tei) mon(a)s(tiri) Floreștii ~~și Bursucii~~

Gios iscălitul, geometru(l) țân(utu)lui Fălciiu, prin aciasta cu cinst(e) faci cunoscut sfințâil(o)r voastre ca la 24 a lunii viitoarei mai să vă aflați la fața locului la moșiia Elanu, spre a veni să râdicăm în plan moșâia de pricină ce aveți de cătră dum(nea)l(u)i vor(ni)c(ul) Iordachi Costachi după alcătuirea ci am făcut, dar negresât la termenul însămnat să vă aflați, căci în altă vremi nu sânt slobod și prin urmare lucrarea aceasta poate să rămâ(i)e.

I(osif) A(nton) de Baiardi
N. 10
1847 apr(ilie) 9 zile
Eșâi

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 596/300, original.

285. **1847 mai 11**

Zapis.

Eu cari mai gios mi să va scrie numili și voiu pune degitul, anume Toma Toderașcu, lingurar, șăzătoriu pi moșie sf(intei) mon(astiri) Floreștii, dau acest zapis al mieu la cinstită mâna dumisali pah(arnicului) Apostolachi Athanasiiadi, spre a fi știut că m-au înprumutat dum(nea)lui cu 120 lei, adică una sută douăzăci lei cu vade pân(ă) la Sfântul Necolae viitoriu, iară pentru facire(a) de bine ce mi-au făcut dum(nea)lui la nevo(i)e me, eu mă îndatoresc ca să-i prășăsc dumisali 44 prăjini păpușoi de două ori bine și la vreme(a) lo, a-i culegi cu tot istovul și hlujănii tă(i)ești, însă din aceste 44 prăjini de mai sus zâsă mă îndatoresc ca 4 prăjini să le curăț din pădure, și să li săp, și să li prășăsc ca și pi celelanti patruzăci, și la lucratu(l) acestor prăjini să ne să dei de mâncari de la dum(nea)lui păr(ă) când voi isprăvi munca, iar nefiind eu următoriu de a mă sili cu munca la vreme(a) cuviincioasă sau cu dare(a) banilor la numita vade, atunce dumn(ea)lui să aibă toată voia a mă înplini din vitili mele. Așadar spre credință neștiind carti am rugat pi scriitoriu de mi-au scris numele și eu am pus degitul.

1847 maiu 11

Eu Toma Toderașcu, plat(nic).

+ Eu Gheorghi, mazâl, pasnic.

+ Eu Gheorghi Dima vornic.

<Pe f. 2>: O însemnare în limba greacă din 23 aprilie 1849, probabil de restituire a banilor.

<Pe verso-ul filei a doua>: Două însemnări în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 327/116, original.

286. **1847 octombrie 26**

Zapis.

Supt iscăliț(i), lingurari șăzători pi moșiia sf(i)n(tei) mon(astiri) Floreștii, cari mai gios ni să va scri numele, iară noi vom pune degitili, știut facim pren acest zapis al nostru ce-l dăm la cinstită mâna dumisale c(u)c(onulu)i Apostolachi păharnic, precum că ni-au înprumutat dum(nea)lui cu două sute de lei, cu vade pân(ă) la Ispasul viitoriu, și atunce să avem a-i da banii cu mulțămită, iar neurmând noi cu darea banilor la vadeaoa sus însămnată, atuncia dum(nea)lui să aibă toată voia a înplini din vitili noastre fără a ne înprotivi noi cât de puțân, și fiind că vom fi noi următori întocmai după zapis, ni s-au scris numile și noi am pus degitile, fiind chezăș(i) unul pentru altul.

1847 octomvrie 26

Eu Toma Ghindă, răspunzătoriu.

Eu Iftimi Matheiu tij.

Eu Gursăi (?) Tutuluc tij.

<Pe fila a doua>: O însemnare în limba greacă din 23 aprilie 1849, probabil de restituire a banilor.

<Pe verso-ul filei a doua>: un rezumat în limba greacă.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 327/119, original.

287. **1847 noiembrie 10**

Cinst. dumn. sard(ar) Vasăli Parfeni.

Înpregiurările cuprins(e) în răspunsul dum(nea)v(oastră) din 12 oct(om)v(rie) către această is(pră)v(nicie) a ţân(u)t(ului) Tutovvii pentru câştiul Sfântului Dumitrii a moşâi Strâmtura, ci aveţi în posăsâi di la m(ă)n(ă)s(tirea) Floreştii, aducându-să prin rap(or)tu la conoştinţa Dip(a)r(tamentului) din lăuntru, s-au priimit acum a sa dezlegari prin poronca No. 22272, în urmare(a) căriia cu cinste căzută vi să faci conoscut ca să aduciţi la is(pră)v(nicie) 82 pol # banii câştiului Sfântului Dumitrii trecut pentru moşâia Strâmtura i Tămăşenii, cu aceasta îns(ă) ca de veţi fi plătit în adivăr sau veţi fi avându niscavai socoteli cu egumenul, să vor scăde(a) la viitorul câştiu a Sfântului Gheorghii. Pe acestu înţăles a (...) a numerarisâtii poronci dum(nea)v(oastră) fără întârzâere să aduciţî însămnaţii bani la is(pră)v(nicie) spre a să triimeti Dip(a)r(tamentului) precum să cer, căci tot acum în cuprindiria ţâtatei poronci s-au scris şî privighitoriului de ocol ca la a dum(nea)v(oastră) neurmare cu răspundere(a) banilor să facă înplinire din producturile de pe numita moşâ.

<ss>. <ss> Lambrino. <ss>. <ss> Stolnicel (...).

N° 12007.

1847 no(ie)mv(rie) 10.

<Pe fila a doua>: S-au fost pus is(prăvniciei) pre(…) că aşa precum plata s-au urmatu să să înpline(a)scă de la igumen. / 1847 no(ie)m(v)r(ie) 17.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cin(s)t(it) d(umnealui) sărd(a)r(ul) Vasili Parfeni. / No. 12007.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 604/110, original.

288. **1847 decembrie 27**

Înscris.

Gios iscăliţi, post. Gheorghi Iamandi şi şătr(arul) Ioan Ignat, facim ştiut prin acest înscris ci-l dăm sfinţii sale igumenului schitului Grăjdenii, spre a fi ştiut că pentru cumpărare(a) pădurii Andoniia a mon(astirii) Floreştii, am dat svinţii sale eu şătr(arul) Ignat trii suti galbini blanci, No 300, cari i-am luat cu înprumutari di la dumn(ealui) bo(i)eru(l) post. Iamandi după vecsălul ci l-am dat, cu dobândă unu şi giumătati la sută pi lună, în curgire de patru luni, cu aceasta că la pădure(a) di sus

sântem drepți tovarăș(i) cu sfințâe sa, adică mai întâi scoțându-să capitile ci s-au dat cu a lor dobândă precum sus să arată, să si răspundă locului di undi s-au luat, iar folosul ci va prisosi, atât din vinit(ul) tă(i)erii pădurii, din imaș(ul) ci să va puni pi acel loc, i crâșma și fâneți, în sfârșit orici folos va (i)eși di pi ace(a) parti numită Andoniia a măn(ăstirii) să va înpărți în trii; asămine și la cheltu(i)elile trebuito(a)ri ci să vor face să si urmezi diopotrivă, iar stăpânire(a) pădurii cu a ei tă(i)eri, precum și celilante, ari a să păzi potrivit condiții condractului ci să păstre(a)ză la sfinție sa, luat di la arh(imandritul) Nilu, egumen(ul) mon(astirii) Floreștii, așa precum pădure(a) Andonii să începi hotar(e)li di la liniia făcută di cumisăi, margine(a) din gios dispre a dum(i)s(ale) spat(arului) Iorgu Radu și drept la de(a)l zările dispre răsărit și apus, până undi să sfârșăsc după hotărâre(a) dată acum di comisăi, undi s-au statornicit movili dispărțătoare. Și di a să păzî întocmai aceasta s-au făcut dou(ă) asămine. Acista supt a no(a)stri iscălituri l-am dat sfinții sale și noi am priimit tot cu asămine cuprindire altul de la sfinție sa.

(1)847 dec(em)v(rie) 27

<ss> Ion Ignat ș(a)tr(ar).

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 650/169, original.

289. **1848 ianuarie 1**

Contract!

Prin care să face știut că eu supt iscălitul arhimandritul Nil, egumin mo(nasti)rii Floreștii, asupra căriea am îndeplină stăpânire de la chiriarhie de la anul 1843, că am vândut cuvioșiei sale părintelui Ștefan Grăjdeanul tă(i)erea pădurei a moșiei Antoniea, aflătoare în ținut(ul) Tutovvei, pi vreme de patru ani de zile, începătorru de la anul una mie opt sute patru zăci și opt, ghenarie 1^{iu} și până la anul una mie opt sute cinzăci și doi, ghenarie 1^{iu} cu următoarile condițâi:

1^{ea} Cuvioșiea sa să îndatorești a plăti acuma înainte pe vreme de patru ani toți banii, somă de trei sute galbeni blanci, prețul înleit (?) pentru posesiea acei moșii Antoniea, adecă a tă(i)erii pădurei, a fânațului și a celuealalt loc, înțălegându-să că suma mai sus însămnată este pe curgere de patru ani.

2^{le}. Cuvioșiea sa să îndatorești ca în vreme de patru ani de la încheierea contractului, să ta(i)e toată pădurea aflătoare pe ace(a) moșie și după trecerea acestei vremi să rămâie stăpânirea moșiei Antoniea în stăpânirea mon(asti)r(ii) Floreștii, și dacă va rămâne parte de moșie netăetă în vremea acestor patru ani, ace(a) pădure va rămâne în stăpânirea mon(asti)r(ii) Floreștii, fără a pretinde cuvioșiea sa ace mai mică despăgubire, precum și câti lemne tăete vor rămâne pe ace(a) moșie după trecerea acestor patru ani, acele lemne vor rămâne eară a mon(asti)r(ii) Floreștii, fără a ave(a) cuvioșiea sa drit a le râdica de pe moșie.

3^{le}. Cuvioșiea sa să îndatorești a lăsa la fieșcare falce de pădure câte patruzăci copaci și a pune doi oameni a păzi moșiea, la care oameni să îndatorești cuvioșiea sa a le face o casă pe moșie.

4^{le} În toată aceasta vreme cuvioșiea sa va ave(a) drit a pășuna pe aceasta moșie Antoniea câte vite mari și mici va pute(a) aduna, a cărora folosul va fi în

socoteala cuviosiei sale, iară păşunea vitelor să va întinde pe toată ace(a) tăetă pădure / care nu să va păzi / precum şi preste tot locul moşiei.

5[le]. Cuviosiea sa să îndatoreşti în vremea acestor patru ani a păzi hotarile moşiei pentru a nu să înpresura de niciunul din megieşi, iară dacă de neprivegherea cuviosiei sale să va înpresura moşiea, atunce cuviosiea sa să îndatoreşti ca cu cheltuelile cuviosiei sale să o scape de asăminea înpresurare.

6[le]. Cuviosiea sa să îndatoreşti a da numai o dată posesorului moşiei Bursucanii din pădurea aflătoare pe ace(a) moşiea Antoniea tot lemnul trebuitor pentru facerea unui coşări de do(u)ăzăci şi cinci stânjini.

7[le]. Dacă în curgere de patru ani tăerea pădurei să va opri de ocârmuire, cuviosiea sa nu va pute(a) pretinde niciun fel de despăgubire de la mon(osti)r(e) pentru pădurea ci va rămâne netăetă, dar să va folosi numai de acelelalte venituri a moşiei până la înplinirea contractului.

Acest contract să închee în aceste şapte mai sus arătate condiţii şi pentru încredinţarea a înbelor părţi s-au făcut do(u)ă asăminea contracturi, din care cuviosiea sa au priimit unul din partea mon(asti)r(ii) supt a mea iscălitură, dând şi cuviosiea sa unul mon(asti)r(ii) supt iscălitura cuviosiei sale.

1848 ghenar 1[iu].

Una mie opt sute patru zăci şi opt, ghenar 1.

<ss> Arhimandrit Nil Floreştii[1].

<Urmează o însemnare în limba greacă>

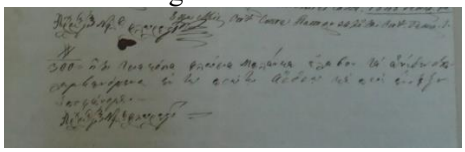

[1] În limba greacă.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 650/170, original.

290. **1849 aprilie 14**

Noi gios iscăliţii, pren punire degitilor no(a)str(e), li(n)gurari şăzătoriu pi moşiia mon(astirii) Floreşti, ştiut facim pren acest zapis al nostru ce-l dăm în cinstită mâna dumisali cuco(nului) Postolachi păharnic, precum ştiut să fii că ne-(a)m alcătuit cu dumne(a)lui împrumutându-ni cu o sută optzăci şi trii di lei la nevoile no(a)stri, cu vade până la Sfântul Dimitri viitoriu, şi pentru facire di bini noi ne-(a)m îndatorit ca să îi facem d(ou)ăazăci di prăjini prăşiti dă d(ou)ă ori, culesă pi ogor, curăţiţi gata, şi dumne(a)lui să ni dei di mâ(n)care trebuincio(a)să, şi noi după zapis nifiind următori, să aibă voi(e) di a ni înplini din averile no(a)stri celi mişcăto(a)ri sau nimişcăto(a)ri. Şi pentru credinţă ni s-au scris numile, şi noi am pus degitili.

1849 apriil(ie) 14

Ioan Ene, răspunzătoriu.
Sămioan Eane, răspunzătoriu.
Socia a lu(i) Antonu, răspunzătoriu.

Alicsandru Isacu (?) răspunzătoriu.
Savu Fodor, răspunzătoriu.
Marin Ursu, răspunzătoriu.
Gheorghi Codorachi, răspunzătoriu.
Ioan Ursu, răspunzătoriu.
Bălăce Atomii, răspunzătoriu.
Toma Lupan, răspunzătoriu.
Și eu Costandi(n) Fodor am fost față la facire(a) zapisului și m-am iscălit și eu.
Eu Costandin Fodor.
După alăturat(ul) izvod acesti lingurari au rămas datori numai cu 77 lei și 14 p(a)r(a)le.

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 728/63, original, sigiliul satului.

291. 1849 iunie 15

Opis de dovezăle ce înfățoșază m(ă)n(ăstirea) Floreștii Înaltul(u)i domnescu Divan în pricina dintre dum(nea)lui postelnicul Iacovachi Veisa cu răzășii de moșâia Luceștii din ținut(ul) Vasluiul(u)i. 1849 iunie 15 zâle.

N.	Anul	Luna	Zăoa	
1.	7194 <1686>	mai	8	Zapisul prin cari cumpără m(ă)n(ăstirea) de la Pavăl, ficiorul lui Dumitrașcu de la Orzăști, nepotul lui Nichifor Țenchea și fimeia lui Sanda, partia ce să va alegi din bătrânul Ursul Ghindar.
2,	7199 <1699>	apr(ilie)	5	Asămine prin cari cumpără de la Irimiia și fimeia sa Nastasiia, câtă parte li să va alegidin giumătate de sat din tot locul.
3.	7235 <1727>	mart(ie)	6	Înscrisul lui Chiriiac, în or(i)ginal cu copiia sa, ce dă igumenul(u)i de m(ă)n(ăstirea) Floreștii, Calestru, pentru ispisocul ci i-au dat numitul igum(en), atingătoriu de giumătate de sat Luceștii, prin cari înscris să îndatorești a-l întoarce igumenul dacă nu ar vre(a) să-i dei moșâia hatmanul.
4.	7263 <1755>	iuli(e)	1	Asămine igumenul(u)i m(ă)n(ăstirii), Antonie, că au dat lui Vasâle Negruș partia din Lucești ce o ave(a) luată de la Pavel, fiiul lui Dumitrașcu din Orzăști, nepotu lui Nichifor Țenchia, prin cumpărare de cătră igumenul Zahariia,

				ca să să hrăniască pe dânsa, cari înscris fiindu în copie, esti adiverit de răp(o)satul Costantin Veisa la 1798 iuni(e) 18.
5.	1770	sept(embrie)	27	Daniia lui Ștefan Gălușcă către m(ă)n(ăstire) prin cari dănu(i)ești toată partia sa din Lucești și din alte hotară precum și pe a doi frat(i) ai săi.
6.	1785	mai	15	Cartia domnul(u)i Alexandru Ioan Mavrocordat v(oie)v(o)d către isprăvniciia de Tutova ca după jaluba igumenul(u)i să hotărască părțile din Lucești și alte moșâi.
7.	1805	iuni(e)	25	Buiurdiul domnul(u)i de atunce pus pi jaluba igumenul(u)i măn(ăstirii) prin cari ceri a i să hotărî părțâle m(ă)n(ăstirii) din hotarăle Lucești și altile, prin cari buiurdiu să recomenduești la log(ofă)tul celui mari spre cuviincioasa lucrare.
8.	1806	mart(ie)	5	Jaluba arhim(an)d(ritului) Athanasie proin igumen a m(ă)n(ăstirii) prin cari ceri a ave(a) giudecată la Divan cu răzăși(i) de Lucești pentru părțâle m(ă)n(ăstirii) din ace(a) moșâe, avându pe dânsa buiurdiul domnescu către vornicu(l) de aproz(i) ca să urmez(e) giudecată de velițâi bo(i)eri.
9.	1806	mart(ie)	6	Hotarnica banul(u)i Gavril Iamandi urmată după poronca domnul(u)i Alexandru Costandin Muruz v(oie)v(o)d prin care să arată cercetare(a) ce au făcut la fața locul(u)i pentru părțile m(ă)n(ăstirii) din Lucești.
10.	1806	apr(ilie)	7	Rezoluțiia domniască pi jaluba ieromonah(ului) Athanasie ca vornicul de aproz(i) să-l bagi în giudecată cu răzăși(i) de Lucești.
11.	1805	iuni(e)	25	Porunca domnul(u)i Alecsandru Costantin Muruz v(oie)v(o)d către banul Grigori Iamandi ca să aliagă părțâle m(ă)n(ăstirii) din hotarul Luceștilor și alte moșâi de pe Racova.
12.	1812	fevr(uarie)	15	Răvașul medelnicerul(u)i Costantin Veisa prin cari să mărturisăști că

				m(ă)n(ăstirea) ari părț(i) în moșâia Luceștii.
13.	1813	iuli(e)	18	Porunca logofeții cei mari către cluceriasa Safta Racoviț(ă) scrisă pe jaluba igumenul(u)i ca negreșât la 26 octomv(rie) să să aflea le giudecată în pricina cu m(ă)n(ăstirea).
14.	1814	fevr(uarie)	4	Asămine pusă pe jaluba m(ă)n(ăstirii) ca vornic(ul) de aproz(i) să înfățoșăz(e) pricina cu cluceriasa Safta Racoviț(ă) în giudecata velițâl(o)r bo(i)eri.
15.	1815	fev(ruarie)	5	Asămine tot a logofeții pi jaluba igumenul(u)i, puindu și altă vade cluceresii Safta Racoviț(ă) pentru înfățoșare în giudecata Divanul(u)i.
16.	1815	sept(emvrie)	24	Asămine a domnul(u)i Scarlat Calimah tot pi jaluba igum(enului) către spătariul Ioan Jora să cercetezi dispre înpresurare(a) ce pătimescu părțâle m(ă)n(ă)s(tirii) din Lucești și alte moșâi și să le scoată de supt înpresurare.
17.	1818	sept(emvrie)	13	Carte gospod ca să să ei din stăpâniria medelniceriul(u)i Veisa părțâle ce stăpâne în Lucești după hotarnica vornic(ului) Andronic Doni(ci) și să le dea Negreșăștilor.

Costantin Chiriț cam(ina)r, opștescu vechil a m(ă)n(ăstirii) Floreștii.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, I/70, original.

292. **1849 septembrie 14, Florești**

Cinstit dumisale ingineriului de țânutul Fălciului.

La 10 a curgăto(a)r(e)i fiind termenată de dumniata în localnica cercetare despresurarie moșii Hordești a dumisale vornicului Nicolai Grecianul despre megieși, la care termen toți înpricinați(i) cu hotarnicii lor s-au aflat la fața locului și numai din neveniria dumitale nu s-au făcut nici o înnaintire, și pentru că la 26 tot a aceștii luni să mai vede sorocită de dumniata și reclamația monastiri(i) Florești pentru Tămășăni asupra răzășilor, în care vreme nu sânt îndemânatic de a veni. De aceia te poftescu ca când vii soroci din nou reclamație dumisale vornicului Grecianul pentru Hordești cu o zi în urmă să sorocești și reclamația monastiri(i) asupra răzășilor pentru că sânt tot de o înclinare, și ca să nu să piardă și vremia în zădar și tot odată cu patru zile în urmă să pui și pricina monastiri(i) cu moșia Ilanul despre dumnialui vornicul Iordachi Costachi, care au fost sorocită tot de dumniata la 20 a trecut(e)i luni iuni(e), și iarăș pentru că n-au vinit nu s-au făcut nimica. Aciasta

pentru ca să fie pricinile în șâr și ca să poată lua sfârșit odată, de priimire însă a acestui adres și de rezultatul ce vii face cu acest înnadins triimăs să binevoești a ne răspunde.

<ss> Arhim(a)n(d)rit Nil ig(umen) Floreşti.

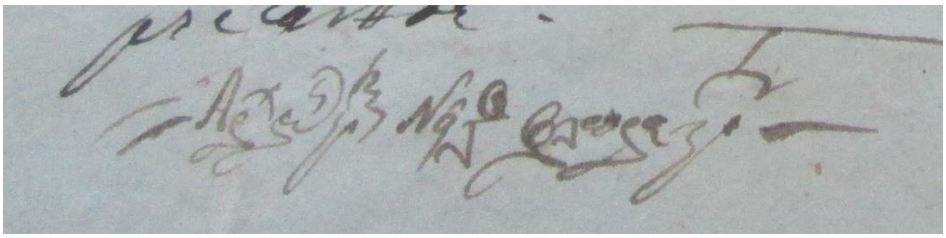

N. 39
1849 săpt(em)v(rie) 14
Floreşti

<Pe fila a doua>:
Sfinţâi sali arhimandrit(ului) şî egumen a Sf(intei) Mon(astir)i Floreştii.
1848[1] (?) săp(tem)vr(ie) 16 / No. 49.

Spre răspuns la adres(ul) Sfinţâii voastri însămnat din 14 a următoarii, No. 39, cu cinsti vă însemnezu că asupra ceririi ci faciţi di a termena pricinili monastirii, dispre aceasta veţi ave(a) rezultat şî regulat răspuns după mergire(a) me(a) la Eş(i), aşa precum să (...) pute(a) regularisî şî pren foile ofiţâiale.

<Pe verso-ul filei a doua>: Cinstit dumisale ingineriului de ţânutul Fălciului. / No. 39.

Arhivele Naţionale Iaşi, Colecţia Documente, 592 / 168, original, difolio.

[1] Conform documentului.

293. 1849 septembrie 20

Doclad la presudstvii de localnică lucrare, 1849 săp(tem)vri(e) 20.

Subtiscălitul, prezidăntul ei, priimind adresul cu No. 3403, pe lângă care i s-au înpărtăşit della pricinii următoarii între dum(nea)lui pah(a)rnicu(l) Costachi Sion cu răzăşii di moşiia Miceştii şi m(ănăsti)re(a) Floreştii pentru pământ din acea moşie, spre a păşi cătră localnica cercetare potrivit poroncii Departamentului dreptăţii No. 6920 din 14 noemvri(e), trecutul anu 1846, cari mărginești a să disăvârşi lucrarea cerşută de adresul Domnescului divan N° 1971 din 15 iuni(e) 1840, înpărtăşit judecătorii cu poronca desfiinţatului acum Divan a Ţării de Gios de supt N° 3777; Deşi mai întâi prin formă au făcut chiemări feţălor figurati de a să afla la faţa locului cu dovezile în pricină întru săvârşirea acestii lucrări, însă pe temeiul adresului N° 4169, urmat după poronca Departamentului dreptăţii cu N° 5057, am contenit cu săvârşirea lucrării până ci mai întâi să va râdica în plan pomenita moşii Miceştii de cătră ingineriul statului, ban(ul) Ioan Fucs.

Iar la 24 săp(tem)vri(e) 1848, priimind adresul N° 1715, prin cari mi să ceri săvârșirea lucrării, în priviri că s-au pregătit rădicarea planului numitii moșii, am făcut apoi de iznoavă chemările legiuiti feții(o)r în pricină. Și la cinci (…)vri termenul de pe urmă regulat întru aceasta, am păsit la fața locului, undi în ființa atât a dumisali pah(a)r(nicului) Sion i a răzășil(o)r, cât și a egumenului măn(ăsti)rii Floreștii, înpreună cu vechilul din partii, după jurnalul ci c-au închiet pentru a să aproba planul înfățoșat de dum(nea)lui Ilii Monșain, pomoșnicul dumisali ingineriului, ban(ul) Fucs, făcând aprobații planului râdicat întregului trup a moșii Miceștii, l-am găsit greșit și nepotrivit cu sămnile de pi fața pământului, venită aceasta numai din înpregiurare că planul s-au râdicat în neștiința răzășilor.

1^{iu}. În dispărțirea părții măn(ăstirii) Răchitoasa despre a răzășilor în partea din gios, fiind din în vechimi după docomenturi pusă piiatră pe malul despre răsărit a pârâului unde esti și iazu, pe plan s-au găsit însămnată această piatră nu la locul arătat mai sus, ci să însămnă a fi despre apus în depărtare mult di la acest pârâu, undi nici odată au mai fost piiatră statornicită.

Al 2 le, lângă podul vechiu ci esti despre fundul Miceștil(o)r în drumul ce mergi la Dracsăni, fiind și un alt pod mai nou. Acesta nu s-au găsit arătat pe plan de feliu, fără cari să făcea o mare nedumeriri și îndoială, căci acolo stă marginea din sus a părții stăpânită de măn(ăsti)rea Floreștii, cari nu-ș(i) are diopotrivă lățimea ei Și tot lângă acest pod nou fiind drum pe vale în sus, s-au găsit însămnat pe plan într-o dipărtari di la pod, cari nu-ș(i) ave(a) ființă pe fața pământului.

Al 3^{le}. S-au găsit iarăș pe plan însămnată o linii și niști movili dispărțitoare a 390 stânjini a măn(ăsti)rii Răchitoasa despre a răzășil(o)r, cu totul depărtate de ființa aceia de pe fața pământului, mai ales că ace(a) linii și movili de mai înnainte să găsă desființati prin lucrarea judecătorii.

Al 4$^{le.}$ Nu s-au însămnat pe plan marginea din sus a Miceștilor la mijloc până în bourul unde după docomenturi stă marginea Miceștilor, rămâind neînsemnat locul de 35 stâ(n)j(i)ni.

Și al 5^{le}. S-au mai găsit însămnată pe planu palma mai mică decât ace(a) gospod cu cari s-au alcătuit planul.

Așadar niști așa nepotriviri prevăzuti și chiar înpricinatil(o)r fețe, urmând a să îndrepta pe plan s-au dus dum(nea)lui Ilie Monșain, pomoșnicul ingineriului la s(fânta) măn(sti)ré Floreștii, cu aceasta ca a do(u)a zi să vie cu planul îndreptat. Din înpotrivă însă, după câtă așteptare am făcut venirii dumisali Monșain n-au urmat a veni cu țătatul plan spre a i să vide(a) îndreptarea și a să adiveri și de iscălitul după regulă.

Cătră aceste(a), iscălitul luând aminti că lucrarea să prelungești de o foarti îndelungată vreme, și cari prin mai multi poronci a Dip(a)r(tamentului) dreptății să ceri grabnic săvârșirea ei. Și în priiviri având că după măsoriștile făcute în aprobațiia planului, s-au luat lămuriri de mărimea trupului Miceștil(o)r, am păsit apoi în îndeplinirea lucrării cerșută de puncturile cuprinsă în adresul Domnescului divan, cari mărginescu în punctul întâi a să descoperi câtă soma de stânj(e)ni esti întreaga moșii Micești și pe câți bătrâni să înparti.

Al doile(a). Câtă somă de stânj(e)ni are m(ă)n(ăsti)re(a) dănii, schimburi sau cumpărături și di la cini anume din neamuri, și de nu cumva întră aceste neamuri esti și neamul paharnicului Săon, trecut cătră m(ă)n(ăsti)re, precum di

stăpânești m(ă)n(ăsti)re(a) numai cât scrisorile cuprind sau că stăpânești și mai mult cu înpresuraré, precum postelnic(ul) Jora prin mărturiia sa din 1812 arată.

Și al triile, de la ce vreme au lipsit stăpânirea suitorilor pah(a)r(nicului) Sion din această moșii Meceștii sau că nici odinioară au stăpânit, câtă anumi parti și cât i să cuvini di pi Sioneasa, fata Lucănesei.

Spre cari sfârșit trăgând în cetiri documentile înfățoșate de fețele înpricinate, au disvălit pentru punctul întâiu din adresul Domnescului divan că moșiia Micești să găsăști în mărime de 4360 stânj(e)ni zarea despre răsărit, 4366 stânj(eni) mijlocul, cu 35 stânj(eni) ce nu să cuprinsăse în plan, și 4360 stânjeni zarea apusului. Această somă adunându-se alcătu(i)ești trupul aceștii moșii, îndeopotrivă mărime a lățimii somă de 4362 stânj(e)ni, care să înparte pe patru bătrâni dovediți din actul de învoială din anul 1801 iulii 10, înfățoșat de răzăși, precum și de izvodul de neamuri din 1812 mai 4, făcut de pah(a)r(nicul) Ioan Jora de pe un alt izvod vechiu din let 7235 <1727> iulii 12, supt iscălitura unui Pavel paharnicul. Iară numirea acestor patru bătrâni esti, unul Marcu sân Ștefu, al doile(a) Lucăneasa, fata Ștefului, al triile Mircescul, fecior Ștefului, și al patrule Botnoae Tat, fata Ștefului, și li să cuvini de fiecari bătrân câti 1090 stânjeni, 4 palmi.

Pentru al doile(a) punctu cerând de la egumenul s(fintei) măn(ăsti)ri Floreștii toati docomentile de proprieta priivitoari pe acest hotar, mi-au înfățoșat un ispisoc di la Costandin v(oie)v(o)d din 7197 <1688 septembrie 1-1689 august 31> și alt ispisoc di la domnul Mihai Racoviță v(oie)v(o)d din 7231 <1723> iuli(e) 13, întăritoriu ispisocului țitat mai sus; cărora făcându-le luoare aminti le-am găsit nepotrivite în conglăsuirea lor pe următoarile temeiuri.

Adică, prin ispisocul domnului Costandin v(oie)vod să arată că Toader Surtă, ficior lui Ioan Surtă, dă danii părți sale din hotarul Stângacii, dar nu din hotarul Micești, și Grigorii Zighel cu Costantin se zâci că dau părțile lor din Micești nearătati anumi.

Iar prin cel al doile(a) ispisoc întăritoriu celui dintâiu să prevede o altă numire, adică că Toadir, ficior lui Ioan Surtă, dă danii un bătrân din Micești, și Grigori Zighel i Costantin dau giumătati bătrân tot din Micești. În priivirea dar unii așa nepotriviri, purtând prihăniri țitatili ispisoaci, nu le-am putut socoti valabile și am cerut de la egumenul m(ă)n(ăsti)rii ca să-mi înfățoșăzi or(i)ginalnicili acturi de dănii pomeniti prin aceli ispisoaci spre a se luoa lămurire de cuprinderea lor și a să videa cari din amândouă aceste ispisoaci să poati luoa de temeiu; Pentru că de este a-ș ave(a) putere cel întâi ispisoc, atunce măn(ăsti)r(ea) urmează de a îndeplini rostirea dăniei din hotarul Stângacii și nu din Micești, iar de poate fi puternic cel al doile(a), să cuvine a să îndeplini dăniile din hotarul Micești, pe cât legile ar pozvoli.

Și totodată am cerut de a mi s(e) înfățoșa dovadă din cari anumi bătrân să tragu Grigorie Zighel și Costandin, numiți mai sus, ca prin urmari să să poată limpezi părtășiia ci s-ar cuveni acestora din pomenitul hotar Micești. Pentru că din ispisoacili țitati nu s-au putut luoa o asămine lămuriri.

Însă egumenul măn(ăsti)rii nu s-au supus a înfățoșa acesti acturi de dănii și nici alti dovezi, întimpinând că nu ar fi datoriu a înfățoșa dovezi, pe cuvânt că măn(ăsti)rea stăpânești de mai multă vremi părțile ci și astăzi le are subt stăpânire.

Prin urmari nici am putut face lămurire de câtă somă de stânj(e)ni să cuvini măn(ăsti)rii după dănii, schimburi și cumpărături și de la cini anumi, și nici s-au putut dovedi să fie trecută cătră m(ă)n(ăsti)re părtășiia ci să cuvini dumisale pah(a)r(nicului) Sion de pi străbuna dumisale Gafița Sioneasă, fata Lucănesii, căci din izvodul de neamuri din anul 1812 mai 4, făcut de post(elnicul) Jora după un alt izvod din 7235 <1727>să e vii dovadă că bătrâna Lucăneasă să înparte pentru curgători a ei, anumi Ioan Surtă, Sioneasă, ci au ținut-o Sion Coșăscu, din cari să tragi dum(nea)lui pah(a)r(nicul) Sion, și Zoicoaea, ci au ținut-o Zoica; Încât cu toate că prin ispisocul domnului Racoviță din 7231 <1723> iuli(e) 13 să cuprinde că Toader, feciorul lui Ioan Surtă, arătat mai sus, dă danii un bătrân din Micești și Grigori Zighel i Costandin dau jumătate bătrân, însă numirea de bătrân să înțălegi a fi nu din acei patru bătrâni pe cari să înparti moșiia, ci unul dintr-acii trii numiți mai sus iar de au stăpânit cari curgu din Lucăneasa, adică o a trie parti a lui Ioan Surtă ci o tragi di pi Lucăneasa, și chiar de ar sta valabil acel ispisocu din 7231 <1723> iulii 13, totuș(i) precum mai sus s-au lămurit nu să cuvini mai mult m(ă)n(ăsti)rii decât ace a triia parte a lui Ioan Surtă, cari să mărginești în soma de 363 stânj(eni), 3 palme, 2 parmace, precum și giumătati bătrân dată danie de Grigori Zighel și Costandin. Dacă însă pentru aceștiia va înfățoșa dovadă din ci anumi bătrânu să tragu și cât să cuvini părtășiia lor, fiind că ei nu să văd a fi din numărul acelor patru bătrâni sau curgători ai lor, fără cari nici să poati socoti acea jumătati a fi în câtimi de 545 stâ(n)jinni, pe cât adică să cuvini acest (…) bătrân din acei patru pomeniți mai sus, mai ales că cu asămine dănii nu să poate jigni după legi dreptul unie a triea față.

După asămine înpregiurări și după urmarea stăpânirii măn(ăsti)rii, aflată astăzi în hotarul Miceștii, m-am încredințat că m(ă)n(ăsti)rea stăpânești somă de 1850 stânj(e)ni zarea apusului, 1600 stânj(e)ni mijlocul și 1750 stânj(e)ni zarea răsăritului, cari somă adunându-să la un loc alcătuești lățimea părții stăpânită de m(ă)n(ăsti)re, în deopotrivă mărime de 1733 stânj(e)ni, adică nu precât scrisorili îi cuprindu, ci înpresurând o însămnată somă de stânj(e)ni peste soma cuprinsă de aceli ispisoace, lămurită mai sus.

Cătră sfârșit pentru punctul al triile m-am încredințat că dumisali pah(a)r(nicul) Sion după tot cuvântul i să cuvini de pi Sioneasă, fata Lucănesii, somă de 363 stânj(e)ni, 3 palmi, 2 parm(a)ce, o a triia parte din partea Lucănesii, cari somă cu înpresuraré să vedi supt stăpânirea m(ă)n(ăsti)rii. Ear pentru stăpânirea suitoril(o)r pah(a)r(nicului) Sion slujăști pe lângă celi discoperiti de revezorul Dep(a)r(tamentului) dreptății, pah(a)r(nicul) Costachi Shobihor, și răspunsul răzășilor din 1849 sept(emvrie) 7, prin cari diclărează că n-au apucat stăpânind pe d(umnealui) pah(a)r(nicul) Sion, dar de mai înainti de au stăpânit sau nu, aceasta nu o știu. Cât însă în ceia ce privești propunerea măn(ăsti)rii că nu ar fi datoare a da dovezi, având stăpânirea de mai multă vremi, aceasta nu-ș(i) are locul ei, așa precum asupra aceștii stăpâniri întinsă de m(ă)n(ăsti)re cu înpresuraré, au urmat di a pururea reclemații din partea răzășilor pornite mai înainte de anul 1804. Numai puțin și din partea jeluitoriului Sion di la anul 1824 mai 7, precum dovezile ci să păstrează de răzăși și di dum(nea)lui pah(a)r(nicul) fac dovadă.

Și în priivire că dritul părtășii dumisali pah(a)r(nicul) nu esti prihănit de răzeși, apoi ca unul adivărat partaș cu ei esti ajutat de dritul reclemații lor și cu atâta

mai mult cu cât că măn(ăsti)rea stăpânești cu dreptățile unuia din frații Sionesei, cari sânt moștenitori din bătrâna Lucăneasă.

Și așa fiind descoperirile de la fața locului ceri adivărul cad um(nea)lui Sion să să dispăgubască de la măn(ăsti)re cu soma prescrisă mai sus, precum și răzășii cu soma ci li rămâni înpresurată tot de mîn(ăsti)re, pisti aceia ci să cuvini dumisali pah(a)r(nicu)lui.

Iscălit Miclesc(u) spat(a)r.

Arhivele Naționale Iași, Fond Mănăstirea Florești, II/21, copie.

294. 1850 septembrie 18

Rezoluție: Dum(nealui) vor(ni)c(ul) bisericesc încredințându-să de titlurile cu care să pretinderisești sfânta icoană și de chipul cu cari s-au luat, ne va refera spre hotărâre.

În 26 sept(e)mv(rie) 1850.

<ss>.

Șeful secții Jalobă Stoicovici.

Pre înălțate doamne!

Încă din anul 1831, cându au fost epidemiia holerii, Svânta Mitropolie au cerut de la igumenul de atunce a m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii ca să triimată în capitalii svânta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezău, pe cari igumenul după pilda și altor dăț(i), au trimes-o cu cuviincioasa rânduială; De atunce și până astăz(i) sv(ânta) icoană să află în bisărica Sv(intei) Mitropolii.

De multe ori s-au cerut de către m(ă)n(ă)s(tire) întoarcere(a) ei și i s-au făgăduit, dar din înpregiurările vremilor s-au tot amânat din vremi în vremi. Acum în buna oblăduire a înălțimii voastre, iscălitul igum(en) a numitei m(ă)n(ă)s(tiri) fac plecată rugăminte ca să binevoiț(i) înalt a poronci unde să cuvine să să întoarcă sv(ânta) icoană la m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, unde esti afierosâtă.

Al înălțimii Voastre către Domnul plecat rugătoriu.

<ss> Arhimandrit Nil Floreșteanu.

1850 sept(embrie) 18.

Secție a 2.

Să s(e) ceară dum(nea)lui, precuvioși(e) sa Florește(anu), dovezi atât despre sfânta icoană că esti afierosâri către monastire(a) Floreștii, precum și despre puntul (…) ceririi sale de către Sf(ânta) Mitropolii.

<ss> G(rigore) Cuza.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 1, original.

295. **1850 septembrie 28**

Giudecătorie ținu(tului) Fălciiului
Masa 1iu
No 2874
1850 sep(tem)v(rie) 28

Geometrului acestui ținut dum(itale) Iosef Anton Baiardi

La acta înpărtășită de dumne(a)ta pi lângă adresul No 22 următoari pentru despresurare(a) moșiei Elanul a m(ănăstirii) Floreștii despre Băleștii dumisale vorn(i)c(ului) Iordachi Costachi, după luoare aminte făcută nevăzindu-se lipită copie de pi adeverința devanului de priimire în termen a reclamațâei de înpresurare, prin aceasta potrivit închierii magiuratalii să faci dumi(tale) cunoscut a înpărtăși neîntârzeet giudecătorii o asămine(a) copie adeverită după cuviință, după cari să să poată lucra celi cuvenite.

<ss> Mălinescu.
<ss>
<ss>

Arhivele Naționale Iași, Colecția Documente, 592 / 177, original.

296. **1850 octombrie 2**

La igumenia m(ă)n(ăsti)rei Floreștii.

No 4669.
1850 oct(ombrie) 2.

Jaloba ce ați dat preaînălțatului domn cu cerire a să întoarce la ace(a) m(ă)n(ăsti)re icoana făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumneză(u), pe care arătați că fostul igumen încă din anul 1831, când au fost epidemia holerei ar fi trimis-o la mitropolie; recomenduidu-să acestui Departament al averilor bisericești și a învățăturil(or) publice cu următoarea înainte rezoluție: D(umnea)lui vornicul bisăricescu încredințându-să de titlurile cu care se pretinde sfâ(ânta) icoană și de chipul cu care s-au luat, ne va refera spre hotărâre.

Pe asemene(a) temeiu, Departamentul poftește pe precuvioșia voastră de a da dovezi, atât despre sf(ânta) icoană că este afierosită m(ă)n(ăsti)rii Floreștii, precum și despre timpul și apoi cum s-au oprit până acum de sf(ânta) mitropolie.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 2-2v., concept.

297. 1850 octombrie 10

Secție a 2 a/ No. 4466 / Primit în 13 oct(ombrie) 850.

Cu alăturari di copii întocmai să s(e) facă întrebare pre sf(inț)itului) locotenent dacă după dovezăle anume însămnate și care s-au văzut în Dep(a)r(tament) urmiază vreo întâmpinari din parte(a) sf(intei) mitropolii asupra Făcătoarii de minuni sfinti(i) icoani că nu s-ar cuveni mon(astirii) Floreștii, și cari ar fi rezoanile sau de contestații sau de oprire(a) ei în bisărica mitropolii, chiar de nu s-ar tăgădui dreptate(a) de proprieta a monastirii, precum și în ce timpu s-au luat de la monastiri și după cari înprejurări.

<ss> G(rigore) Cuza.

Respectivul(u)i Depart(ament) a averil(o)r bisăricești și învățăturil(o)r publice.

Priimind adresul acelui respectiv Depart(ament) cu N° 4099, cuprinzător ca să înfățoșăz titlurile ce ari m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, la cari gios iscălitul mă aflu igumen, după cari i s-ar cuvini sv(ânta) icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezău și dovez(i) de chipul cu cari s-au luat de la m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii la Sv(ânta) Mitropolie ca să să refereză preînălțatul(u)i domn, după înaltul apostil spre hotărâre. Gios iscălitul cu cuviinciosul respect înfățoșez următoarele dovez(i) că sv(ânta) icoană este întru adevăr a m(ă)n(ă)s(tirii) și că s-au poprit de Sf(ânta) Mitropolie la nevoia ce-au întimpinat în vremia epidemii ciumii și a holerii, după obicinuința ce urma, cu îndatorire însă totdiauna a să întoarci înapoi.

1^{iu}. Hrisovul domnului Grigori Ghica v(oie)v(o)d din 1775 av(gust) 25, cuprinzătoriu că pi m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, unde este sv(ânta) icoană făcătoare de minuni a Presfintei Născătoare de Dumnezău, să să scutiască de toate câte alte proprietăț(i) dau la stăpânire.

2^{le}. Asămine, a aceluiaș(i) domnu din 1776 mai în 25, cuprinzătoriu că m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii la cari să află și sv(ânta) icoană făcătoare de minuni, chipul Preasvintei Preacuratei stăpânii noastre, să fie miluită din vama gospod cu 2 ocă untdelemnu pi an pentru sv(ânta) icoană și altile.

3^{le}. Carte(a) mitropolitului Leon din 1785 av(gust) 22, rostitoare cătră igumenul de mănăstiria Floreștii că de s-ar tâmpla vreo răzmiriț(ă), sv(ânta) icoană să nu să scoată din locul ei, că Maica Precista prin rugăciunile sali îș(i) va purta grijă de capul sv(inției) sali și de bisărica în cari să află ședându.

4^{le}. Scrisoaria dumilorsali ispravnicilor de Fălciiu din 1813 mai 21 cătră igumenul de m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii, rugătoare ca să le trimată sv(ânta) icoană a Maicii Domnul(u)i spre a-i faci rugăciuni de ploi, fiind pe acolo mari săcită.

5^{le}. Copie încredințată de boerii și ecsarhii comisii averilor greco-monastirești la 1829, de pe hrisovul domnului Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d din 1814 oct(o)m(brie) prin cari întărești daniia și închinaria m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii înpreună cu sv(ânta) icoană făcătoare de minuni a Presvintei Născătoarei de Dumnezău la m(ă)n(ăstirea) Esfigmeno din Sv(ântul) Munte Athonul.

6[le]. Poronca domnul(u)i de mai sus către igumenul m(ă)n(ă)s(tirii) Floreștii din 1815 că fiindu îngrijăre pentru boala ciumi(i) să trimată sv(ânta) icoană de minuni făcătoare de la Florești la capitalii, cu îndatorire din partia sa a o trimeti iarăș(i) la m(ă)n(ă)s(tire) după potolire(a) bolii ciumi(i).

7[le]. Asămine, a căimăcămii din 1819 av(gust) 14 către igumenul m(ă)n(ăstirii) Floreștii, că văzându-o igumenul întovărășâtă și de a mitropolitul(u)i să să trimată sv(ânta) icoană cu un preot a m(ă)n(ă)s(tirii) și cu orânduitul de isprăvniciia Vasluiul(u)i ca să să ducă cu toată cuviința la m(ă)n(ăstirea) Frumoasa, îndatorindu-să căimăcănia ca după ce a treci ciuma să o întoarcă iarăș(i) la locul ei în m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii. Și,

8[le]. Formalnicul adres în diialectul rosienescu și tălmăcit art(icolul) al 3[le] din el în diialectul moldovenescu a domnului consul a înpărățăi(i) Rossii, Karl Ko(t)zibu(e), către igumenul m(ă)n(ăstirii) Floreștii din 1840 apr(ilie) 9, cuprinzătoriu că în urmaria punctul(u)i al 3[le] din jaluba igumenul(u)i, potrivit cu răspunsul ce au primit de la înalt Preosfințitul Mitropolit, ari cinst(e) a-i înpărtășî că de a să priimi înapoi la m(ă)n(ăstirea) Floreștii cuvenita ei sv(ântă) icoană făcătoare de minuni. Din partea înalt Preosfinții sali nici o înpiedecari nu să faci și că trebui a să adresa igumenul cu rugăminte către Preînălțatul domn a faci știut dispre aceasta și a ecselenții sali domnul(u)i ministru Butiniev.

Din cari toate aceste, cinst(itul) Depart(ament) va lua deplină încredințare că sv(ânta) icoană este driaptă a m(ă)n(ăstirii) Floreștii și că luaria ei în capitalii au fostu după din vechiu obicinuință la nevoile ce să întimpina, cu îndatorire totdiauna a să întoarce la m(ă)n(ăstire), unde esti afierosâtă.

No 106.
1850 oct(o)mv(rie) 10.

<ss> Arhimandrit Nil Floreșteanu.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 6-6v. și 9, original; Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 60- 61, copie.

298. 1850 octombrie 16

Rezoluție: Atât Preacuviosul arhimandritul Ghermano, arhivistul vechilor docomenti a mitropoliei, cât și arhivariul canțeleriei, vor căuta cu amăruntul spre a găsi toate docomentile și lucrările atingătoarede acest obiect, pentru sprijinirea dritului mitropoliei atât asupra sf(i)ntei icoane, cât și asupra a toatei averi a m(ă)n(ă)s(tirii) Florești, ca apoi să să facă ce(a) mai departi lucrare.

<ss> M(ardarie) Apamias.

Departamentul Averilor Bisericești și al Învățăturilor Publice
Secțiea II[a]
N° 4352

Anul 1850 octomvrie 16 zile
Iașii

Preasfințitului locotenent de mitropolit.

Jaluba ce au dat Prea înalțatului domnu egumenul monastirei Floreștii cu cerere a să întoarce la ace(a) m(ănăsti)re icoana făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu pe care fostul egumen încă de la anul 1828, când era epidimia holerei ar fi trimis-o la mitropolie, recomendându-să acestui Departament cu înalta rezoluție, d(umnea)lui vornicul bisericescu încredințându-să de titlurile cu care să pretinde sfânta icoană și de chipul cu care s-au luat ni va refera spre hotărâre.

Pe asemine temeiu Depart(amentul) prin adresa cu N° 4029 au cerut egumenului numit ca să dee dovezi atât despre sfânta icoană că este afierosită monastirei Floreștii, precum și despre timpul și chipul cum s-au oprit până acum de sfânta mitropolie.

Din partea căriea priimindu-să acum adresul cu N° 106, alăturat aice în copie, Departamentul cu cinste face întrebare Presfinției voastre dacă după dovezile anume însemnate în adres și care s-au văzut de el, urmează vreo întâmpinare din partea Sfintei Mitropolii asupra făcătoarei de minuni icoană, precum că nu s-ar cuveni m(ă)n(ăsti)rei Floreștii. Asemenea, care ar fi rezoanele sau de contestație sau de oprirea ei în biserica Mitropoliei, chear de nu s-ar tăgădui dreptatea de proprieta a monastirei, precum și în ce timpu s-au luat de la Florești și după care înpregiurări.

<ss> Grigori Cuza.
Șef secției <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 59, original; Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, concept.

299. **1850 noiembrie 27**

N° 4901.
Priimit în 1 dec(embrie) (1)850.

Să va înnoi cerire(a) locțâitoriului de mitropolit ca să răspundă di înpărtășire(a) ci i s-au făcut întru aciasta, căci la prelungire mai multă decât de cinci zile, Dep(a)r(tamentul) va fi nevoit după stăruinți(le) igumenului de Florești și după îndatoriri pusă asupră-i prin înalt(ul) apostil a supune prin anafora înălțimii sale dezvălirile (…) după dovezâle ci au înfățoșat egumenu(l) numitei monastiri.

<ss> G(rigore) Cuza.

Cinstitul(u)i Depart(ament) al averil(o)r bisăr(icești) și a învățăt(uri)l(o)r publice.

Văzându că după îndestulă trecire de vremi ce m-am tânguit preînălțatul(u)i domnu pentru sv(ânta) icoană a Născătoarei de Dumnezău, ce să țâne la Mitropolie, numai priimești m(ă)n(ăsti)r(ea) mie încredințată îndestularia ei, adaog arăta pi acel

cinst(it) Depart(ament) ca să binevoiască a regularisî cele de cuviință pentru neîntârzăere, spre a lua sfârșât tânguirile mele.

<ss> Arhimandrit Nil Floreșteanu.

No. 131.

1850 noemv(rie) 27.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 10, original.

300. **1850 decembrie 4**

Departamentul Averilor Bisericești și al Învățăturei Publice
Secțiea a II[a]
N° 5175
Anul 1850 dechemvr(ie) 4 zile
Iașii

Preasfințitului locotenent de mitropolit.

Acest Departament înpărtășind Presf(i)n(ției) voastre cu adresa supt N° 4352 reclemației Precuvioșiei sale egumenului m(ă)n(ăsti)rei Floreștii pentru sfânta icoană a Maicei Domnului, pe care mitropoliea au luat-o de la numita m(ă)n(ăsti)re, v-au făcut întrebare dacă după dovezile însamnate în reclamației egumenului urmează vreo întimpinare din partea sf(i)n(tei) mitropolii asupra Făcătoarei de minuni icoană, precum că nu s-ar cuveni aceasta m(ă)n(ăsti)rei Floreștii.

Și fiind că până acum nu s-au priimit nici un răspuns, Depart(amentul) adaoge poftire Preasf(i)n(ției) Voastre ca să răspundeți la adresa țitată, căci la prelungire mai multă decât de cinci zile de la data acestiea, Departamentul va fi nevoit după stăruința egumenului de Florești și după îndatorirea pusă asupră-i prin înaltul apostil de a supune prin anafora înălțimei sale disvălirile ce s-au făcut în acest obiect numai după dovezile ce au înfățoșat egumenul m(ă)n(ăsti)rei Floreștii.

<ss> Grigori Cuza.

Șef secției <ss>.

Rezoluție: Să să triimită della ce să găsăști în arhiva cancelariei ca doveditoare că și însuș m(ă)n(ăstirea) numită cu toată a ei averi au fost și să cuvine a fi sub atârnare(a) mit(ropoliei), cu încunoști(i)nțare că acum în grab(ă) nu să pot găsi și vichili dovez(i) ce vor mai fi pentru că arhiva vechilor ducomenti a mitropoliei iasti încă neregularisită. Pentru care regularisire s-au și însărcinat comisiea înjghebată de acel Departament, încât orice despoziție ar urma a să faci dupre legi trebu(ie) a fi pe sprijin di ducoment. Apoi Departamentul este poftit ca cel ce ari încredințat(ă) ocrotirea dreptului mitropoliei să binevoiască a stărui cu osăbire întru aceasta. Luând în priivire că între ducomentile însămnate de către igumen(ul) Floreștilor niciunul nu-i titlu doveditor că acea m(ă)n(ă)s(tire) ar fi proprietarea cerșutei sf(i)n(te) icoane, și iarăș cercetat că dacă o numești ca pi a a

acei m(ă)n(ă)s(tiri), cum au lăsat-o în stăpânire streină fără să reclamezi în terminul întărit de legi ca să nu să paragrafisască cerirea.

În sfârșit că dupre oricari înpregiurări o asăminea icoană mai cuviincios iasti a sta în capitalie decât la acea m(ă)n(ă)s(tire) pentru feliurite înpregiurări întâmplătoare norodului, însămnându-să căci iasti di luat aminte la cerirea igumenului § 1959 din condica țivilă.

(...)[1] N° 1739 (...)[1] decemvr(ie) 7 / s-au trimis della potrivit

<ss> Mardarie Apamias.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 64, original; Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 11-12, concept.

[1] Rupt.

301. 1850 decembrie 7

Cinst(i)t(u)lui Departament al averilor bisericești și învățăturilor publice.

La adresele acelui cinstit Departament cu N° 4352 și 5175, cu cinste să răspundi că acum în grab(ă) nu să pot găsi și osăbite ducumente / dicât o dellă / pentru că vechili ducomenti a mitropoliei încă sânt neregularisite, spre care regularisire s-au și însărcinat comisiea înjghebată de acel Departament, încât orici despoziție ar urma a să faci dupre legi trebui a fi pe sprijin de ducoment.

Apoi, cinstit(ul) Dipartament iasti poftit ca cel ce ari încredințat ocrotirea dreptului mitropoliei a stărui cu osăbire întru aceasta, luând în privire că între ducomentile însămnate de cătră igumenul Floreștilor nici unul nu-i titlu doveditor că acea m(ă)n(ă)s(tire) ar fi proprietară cerșutei de ea sfântă icoană. Și iarăș că dacă uneltești ca averi a acei mon(astiri), cum au lăsat-o în stăpânire streină fără să o reclemezi înlăuntru(l) termenului hotărât de legi ca să nu i să paragrafisască cererea.

În sfârșit, dupre oricare înpregiurare o asăminea icoană mai cuviincios iasti a sta în capitalie / decât la acea m(ă)n(ă)s(tire) / pentru feliurite înpregiurări întâmplătoare norodului.

Totodată feliurite să triimiti să trimiti della ce s-au zis, scripisită și șnuruită în N[o] de (…)[1] file ca doveditoare că și însuș m(ă)n(ă)s(tirea) Floreștii cu toată a ei averi au fost și să cuvini a fi sub atârnarea mitropoliei. Și să însămneazi, căci iasti de luat aminti la cerirea igumenului § 1959 din din Condica țivilă.

Deplinitor datoriei de mitropolit <ss> Mardarie Apamias.

Director mitropoliei <ss>.

N° 1739.

1850 dechemvr(ie) 7 zile.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 14-14v., original; Arhivele Naționale Iași, Fond

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 27/1834, f. 64v. și 67, concept.

[1] Spațiu gol.

302. **1850 decembrie 20**

Cinstitul(u)i Dep(a)r(tament) al averil(o)r bisericești și a învățăturil(o)r publice!

La adresa acelui cinstit Dep(a)r(tament) N° 5306, pe lângă cari ne-au înapoit acta atingătoare de m(o)n(asti)re(a) Floreștii, cu cinste răspundem că această actă necuprinzând în sine vreo lucrare în parti numai pentru Sfânta Icoană, prin urmare nici i s-au trimis Dep(a)r(tamentului) cu titlu de dovadă în acel caz, ci pentru că cuprinde dovadă căci mon(asti)re(a) Floreștii au fost și să cuvine a fi a mitropolii cu toate ale ei, precum s-au aratat prin adresu(l) N. 1739, cu cari i s-au fost triimis acta.

Înplinitor datoriei de mitrop(oli)t <ss> Mardarie Apamias.
Direct(o)r mitropolie <ss>.
N. 1842.
1850 decem(vrie) 20.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 18.

303. **1851 ianuarie 13**

Rezoluția domnului: Va rămâne în nelucrare această anafora până la alegere(a) de mitropolit.

În 13 ienuar 1851.
<ss> G(rigore) G(hica) v(oie)v(o)d.

Prea înălțate doamne!

Egumenul m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, Prea cuviosiea sa arhimandritul Nil, prin suplica din 18 septemvrie, anul trecut 1850, au supus la cunoștința înălțimei voastre: că încă din anul 1831, când au fost epidemiea holerei, mitropoliea au cerut egumenului de atunce a numitei m(ă)n(ăsti)ri să trimită aici în capitalie sfânta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu.

Pe care egumenul după chipul și altor dăți primindu-o, de atunci și până astăzi să află în biserica mitropoliei, și cu toate că de m(ă)n(ăsti)re s-au cerut întoarcerea ei și i s-au făgăduit, încă din înpregiurări s-au tot amânat din vreme în vreme. Pentru care se roagă înălțimei voastre ca să poronciți a să întoarce sf(ânta) icoană m(ă)n(ăstirii) Florești, unde este afierosită.

Această suplică recomendată fiind acestui Departament cu înalta rezoluție cuprinzătoare: „D(umnea)lui vorn(icul) bisericescu încredințându-se de titlurile cu care se pretinde sf(ânta) icoană și de chipul cu care s-au luat, ne va refera spre hotărâre". Departamentul, prin urmare au cerut numitului egumen a da dovezi despre icoană că este afierosită m(ă)n(ăsti)rei Florești, care pe lângă adresa sa supt N° 166, din anul trecut, au înfățoșat următoarele dovezi:

1. Hrisovul domnului Grigorie Ghica v(oie)v(o)d din anul 1775 avgust 25, cuprinzătoriu că pe m(ă)n(ăstirea) Florești, unde este sf(ânta) icoană făcătoare de minuni a Pre sfintei de Dumnezeu Născătoare, să să scutească de toate câte alte are proprietăți dau la stăpânire.

2. Alt hrisov a aceluiași domn din 1776 mai în 25, cuprinzătoriu că m(ă)n(ăstirea) Florești la care se află și sf(ânta) icoană făcătoare de minuni, să fie miluită din vama domnească cu do(u)ă ocă untdelemn pe an pentru sf(ânta) icoană și altele.

3. Cartea mitropolitului Leon din 1785 avgust 22, răspunzătoare către egumenul de Florești că dacă s-ar tâmpla vreo răsmeriță, sf(ânta) icoană să nu să scoată de la locul ei că Maica Domnului prin a sale rugăciuni îș(i) va purta grijă de sine și de biserica în care să află ședzind.

4. Scrisoarea ispravnicilor de Fălciiu din 1813 mai 21 către egumenul de Florești rugătoare ca să le trimită sf(ânta) icoană a Maicei Domnului spre a să face rugăciuni pentru ploa(i)e, fiind pe acolo secetă mare.

5. Copie încredințată de bo(i)erii și ecsarhii comisiei averilor greco-m(ă)n(ăsti)rești la 1829 de pe hrisovul domnului Scarlat Alexandru Calimah v(oie)v(o)d din 1814 octomvrie, prin care întărește daniea și închinarea m(ă)n(ăsti)rei Florești înpreună cu sf(ânta) icoană făcătoare de minuni a Pre Sfintei Născătoare de Dumnezeu la m(ă)n(ăstirea) Esfigmenul din Muntele Aton.

6. Poronca domnului de mai sus către egumenul de Florești din 1815, că fiind îngrijere pentru boala ciumei, să trimită sf(ânta) icoană făcătoare de minuni în capitalie cu îndatorire din partea sa a o trimite iarăș(i) m(ă)n(ăsti)rei, după potolirea ciumei.

7. Altă poroncă a căimăcămiei din 1819 avgust 14, către egumenul de Florești că văzindu-o egumenul întovărășită și de a mitropolitului, să trimită sf(ânta) icoană cu un preot a m(ă)n(ăsti)rei și cu rânduitul isprăvniciei de Vasluiu la m(ă)n(ăstirea) Frumoasa de aice, îndatorindu-se căimăcămiea că după ce va trece ciuma să o întoarcă iarăș la locul ei în m(ă)n(ăstirea) Floreștii. Și,

8. Formalnicul adres în dialectul rosian și tradus art(icolul) al 3^{le} din el în dialectul românescu, a domnului consul a imperiei Rossiei, Karol Koțebu, către egumenul de Florești, din 1840 april(ie) 9, cuprinzătoriu că în urmarea punctului al 3^{le} din jalba sa și potrivit răspunsului ce au priimit de la înalt preasfințitul mitropolit, are cinste a-i înpărtăși că pentru primirea înapoi la m(ă)n(ăsti)re a icoanei ei făcătoare de minuni, nu este nici o înpiedecare din partea mitropoliei și că trebu(i)e a să adresa egumenul cu rugăminte către preînălțatul domn, și prin urmare de a sa datorie cunoaște a face știut despre aceasta și ecselenței sale domnului ministru Buteniev.

Aceste fiind dovezile înfățoșate de egumenul de astăzi a m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, că pomenita icoană este dreaptă a ei, Departamentul le-au înpărtășit în

urmă mitropoliei făcându-i întrebare dacă după niște de asemene dovezi urmează din parte-i vreo întimpinare precum că sf(ânta) icoană nu s-ar cuveni m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, și care ear fi rezoanele, sau de contestație sau de oprirea ei în biserica mitropoliei, chear de nu s-ar tăgădui dreptatea de proprieta a m(ă)n(ăsti)rei, precum și în care timpu s-au luat de la Florești și după ce înpregiurări.

Asupra căriea întrebări s-au priimit răspuns cu adresa N° 1739, anul trecut, cuprinzătoriu „că între documentele înfățoșate de egumenul m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, niciunul nu-i vreun titlu doveditoriu că ace(a) m(ă)n(ăsti)re ar fi proprietara cerutei de sf(ânta) icoană, și iarăși că dacă o numește ca avere a acei m(ă)n(ăsti)ri, cum de au lăsat-o în stăpânire străină, fără a o reclema înlăuntrul termenului hotărât de legi ca să nu să paragrafisască cereria.

În sfârșit, după orice înpregiurare, asemene icoană mai cuviincios este de a sta în capitalie, decât la ace(a) m(ă)n(ăsti)re pentru feliurite înpregiurări întâmplătoare norodului, mai ales că și însuș m(ă)n(ăsti)rea Floreștii cu toată averea ei, au fost și să cuvine a fi supt atârnarea mitropoliei.

Potrivit dar rezoluției înălțimei voastre, subiscălitul cu tot respectul vă supune aice, atât dovezile în scris ce au înfățoșat precuvioșiea sa arhimandritul Nil, egumenul m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, precum și întimpinările mitropoliei, cu adăugire din parte-i că după dovezi și obștească știință, icoana aceasta este a m(ă)n(ăsti)rei Floreștii, în locul căriea răposatul mitropolit Veniamin au dat numitei m(ă)n(ăsti)ri o altă asemine icoană, întocmai copietă de pe original, cu toate podoabele ce ave(a) pe ea în argint, și pietre de preț, care să află și acum la ace(a) m(ă)n(ăsti)re. Iar pe această aflătoare la mitropolie s-au oprit aice ca un obiect de venerație și ca apărătoare de calamități, cu care adese au fost certată capitaliea mai denainte, precum epidemiea ciumei și a holerei, numai puțin și spre mângâ(i)erea și vindecarea ce află mulți din ace ice pătimesc de feliurite boale și năzu(i)esc cu credință la al ei agiutoriu; Socotind răposatul mitropolit a fi mai potrivită păstrarea acestei sf(inte) icoane într-o capitalie, unde mai mulți să pot înpărtăși de a sa lucrare făcătoare de minuni, decât la o m(ă)n(ăsti)re în loc singuraticu.

A Înălțimei Voastre plecată slugă.
<ss> Grigore Cuza.

Departamentul averilor bisericești și a învăț(ăturilor) publice.
Secțiea II.
Masa I.
N° 146.
1851 ghenarie 13 zile.
Iașii.
Șef secției <ss>.

Arhivele Naționale Iași, Fond Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice-Moldova, dosar 133/1850, f. 24-25, original; ibidem, f. 19-22, concept.

304. **1863 februarie 23**

1863 februarie 23
Suplică

Subscrisul, sânt călugărit și hirotonit ieromonah în monastirea Secului; de unde cu binecuvântarea Prea Sfințitului Dionisie, fostul stareț a monastirei Neamțului și Secu, am venit la monast(irea) Floreștii, dupre înțelegerea ce au avut Prea cuviosul părinte Nil (egumenul monastirea Florești) cu amintitul stareț; și după aceasta întâmplându-se reposarea nacealnicului de la schitul Bursucii, proprieta a monastirei Floreștii, părintele egumenul m-au rânduit pe mine în locul lui de la 23 aprilie, anul ecspirat, de când osebitele împregiurări nu numai (...) a face cunoscut protoiereului respectiv aceste împregiurări; pentru care sânt și oprit acum de a sluji Sfânta Liturghie, după un referat ce v-a prezentat Pre(a) Sfinției Vo(a)stre.

În urmarea aceasta, dar cu smerită metanii vă rog Prea Sfințite Stăpâne, să binevoiți a regula liberarea me(a) de sub canonisirea în care mă aflu.

La mila Prea Sf(inției) Vo(a)stre
Smerit serv <ss>Vichenti, (i)eromonah.

Arhiva Episcopiei Hușilor, Fond Episcopia Hușilor, dosar 95 / 1863, f. 56, pachet 29, original.

EDIȚII: Costin Clit, Documente hușene, IV, p. 471-472, nr. 548a.

INDICE DE NUME

A

A. Mavrocordat logofăt, 280.
Acostii, **Andrii**, pasnic, 268.
Acrodii, Ghiorghii, 64.
Acsăniia, 93.
Adam, Coste, logofăt, 38, vtori logofăt, 63.
Adamachi, Hristodor, spatar, 268, 269, 270, 273, 275, 276.
Aftanasăi ermonah, 38, 63, vechilul mănăstirii Florești, 78, egumenul 114, Catrina, fiica sa, 114, 198.
Aftanasii, proegumen mănăstirea Florești, 48, 61, 76.
Agapi paraeclesiarh, 218.
Agapi sin Alexandru Rogoz, 66.
Agapie Haltul monah, 205, 206, 207, 208, 209, 219, 220, 221, 222.
Agapie Ochiean (?) arhimandrit, 227.
Agapii, Costandin, 66.
Agathanghel arhimandrit, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 238, 239, 240, 240a, 241, 242, 243, 244, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 257, 258, 259, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 269.
Agăriciu, Angheluți vornic de poartă, 35v, 66, 68, 114.
Agăriciu, Ioniți, 114.
Agăriciu, Vasâli, 114.
Albu, bătrân în Stâgaci, 28, 29.
Alecsa Hioti/Hiotul, 194, 195, 199, 200, 201, 215, 268, 269, 270, 272, 273, 276, 278, 281, supus austriac, 280.
Alecsandra, 111.
Alecsandra, fiica lui Matei Roșca, 9.
Alecsandru Molența, 35, 102.
Aleco Iancu(…), 82.
Alecu Balș, 126.
Alecu Balș vistiernicul, 126.
Alecu Miclescu agă, 19, 83, 84, 92.
Alecu Nacul, 159.
Alecu Savagtog serdar, 159.
Alecu Suțu, fiul beizadelei Neculai Suțu, 280.
Alecu Sturza spătar, ispravnicul ținutului Tutova, 118, 119, 120, 129.
Alestar Necoară, 103, 168.
Alestir Necocor, 104.
Alexandru voievod, 66.
Alexandru Callimachi voievod, 54, 66.
Alexandru Costandin Mavrocordat, voievod, 43.
Alexandru Costandin Moruzi voievod, 65, 67, 68, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 77, 85, 102, 181, 269, 291.
Alexandru Ghica, 226.
Alexandru Ioan Mavrocordat (Firaris) voievod, 44, 46, 47, 102, 112, 291.
Alexandru Iliaș voievod, 35, 63.
Alexandru Movilă voievod, 63.
Alexandru Neculce vel vornic, 66.
Alexandru Rogoz, 66.
Alexandru Neculai Suțu voievod, 63, 64.
Alexi, **Ștefan,** 63.
Alicsandru Isacu, 290.
Alisandru Mavrocordat spatar, 81.
Alixandra, 63.
Alixandra monahie, 220.
Ambrosie monah, locțiitor de egumen la mănăstirea Florești, 220.
Amvrosie ieromonah, egumenul mănăstirii Sfinții Mihail și Gavriil din Galați, 65.
Ana, fiica Grozavii, vara lui Vasăli și Stratul Huhule, 63.

Ana, mama lui Toadir, Necoară, Nastasăe și Mariia, 63.
Ana, mama Sorei, 63.
Anastasă Blănari, 227.
Ancuța, 47, 111.
Andoni, Dință, 107.
Andonii din Stângaci, 35a.
Andonii, ginerele lui Grigorii, 162.
Andoni Neculau, 181, 194.
Andrebuș, fiul lui Petru Corod, 63.
Andrei Petre ot Onțăști, 66.
Andrei Roset logofăt, 66.
Andrei Tivichel, 101.
Andreica, fratele lui Andrebuș, fiul lui Petru Corod, 63.
Andreiu Bendei, 50.
Andrei condicar, 44, 46.
Andrei, meșter lemnar, 220.
Andrichi, 122.
Andrii Acostii pasnic 268.
Andrii Hușanul, 66.
Andriian Hușanul, 35a,111.
Andronachi ot Greceni, 38.
Andronachi ot Hârsova, 63.
Andrunachi Donici, căminar, 192,vornic, 101, 102, 291, logofăt, 226.
Andrunachi vel spatar, 63.
Andronic, 63.
Andronic din târgul Vaslui, 4.
Anghel, Costachi, 158.
Anghelescu ban, 147, 148.
Anghelina, 63.
Anghelina Chicoșoae, jupâneasa lui Dabija voievod, 8.
Anghelina, cneaghina lui Crâste Ghenovici biv vel vornic, 1, 2,.
Anghelina, fiica lui Crâstea și Anghelinei Ghenovici, 1, 2, 23a.
Angheluța, fiica lui Crâstea și Anghelinei Ghenovici, 23a.
Angheluți Agăriciu vornic de poartă, 35a, 66, 68, 114.
Anghena, Ion, 282.
Anița, fiica lui Ionașco Bolea, 3, 63.
Anița, fiica lui Vasili Doroș, 111.
Anița, sora lui Apostul Doruș, 63.
Anița, soția lui Cărăbăț. 63.
Anița, fiica Dochiței, 63.
Antemia, soția lui Toader din Bărseni, 41.
Antim, egumenul mănăstirii Mavromol din Galați, 38.
Antioh Cantemir, 15a.
Antiohii Jora logofăt, 109, 124, 131, 151, 152, 153, 154.
Antohi Bobeiu, 66, 93, 94.
Antohi Carage postelnic, ispravnicul ținutului Tutova, 35.
Antohi Lungu, 47.
Antohi Luți vornic de poartă, 33, 64
Antohi Manolachi, nepotul lui Ciurlan, 63.
Antohi, **Neculai,** vel șatrar, 63.
Antohi Scărlat biv vel căpitan, 35.
Antohi sin Popa, 60, 102.
Antohi Sion spătar, 161a.
Antohie ot Pleșăni, 66.
Anton, 63, 290.
Anton Burleanu, 198.
Anton, Toader din Tunsăști, 66.
Antonache Ramadan, vel postelnic, 23.
Antonie Cozma, egumenul mănăstirii Florești, 47, 63, 112.
Antonie, egumenul mănăstirii Florești, 6, 25, 26, 44, 48, 63, 102, 181, 269, 291.
Antonie Mogâlde, egumenul mănăstirii Florești, 25, 26, fost egumen al mănăstirii Florești, 46, Catrina, fiica lui, 114, 198.
Anușca, fiica lui Nistor Sculeș comis, 63.
Apamias, **Filaret**, 228, prezidentul Dicasteriei a Mitropoliei Moldovei, 230, 231.
Apamias, Mardarie, locotenent de mitropolit, 298, 300, 301, 302.
Apostolachi Athanasiiadi paharnic, 282, 283, 285, 286.

Apostoli paharnic, 282, 283, 286. **Postolachi**, 290.
Apostolachi, fiul Mitrofanei călugărița, 63.
Apostul Haragoja, 50.
Apostolache vel spatar, 10.
Apostu Arogojii călăraș, 35.
Apostul Cehan, 63, 23a.
Apostul Doruș, 63, 111.
Apostul, fiul Dochiței, 63.
Apostul, ginerele lui Ionașcu Bole, 63.
(Apostul) Postul Negre jicnicer, 33.
Apostul preot, 103.
Apostul, tatăl lui Gheorghii, 104.
Armanu, **Toader**, 182.
Armanu, Toma, 182, 187, 192, 193, 203, 204, 275, 277.
Archipoaia, 5, 6.
Arghire Cuza ban, 81, 102, 269.
Arherii, sora lui Apostul Doruș, 63.
Arhiriia, fiica lui Vasili Doroș, 111.
Arhirie, 47.
Arie, 8, 12.
Aristarh Hrisoscoleo, vel vistiernic, 23.
Armanca, jupâneasa lui Roșca vornicul, 12.
Armeni, Ion din Tunsăști, 66.
Apostu Arogojii călăraș, 35.
Arsănii, Vasăli, 64.
Arvat, fiul Nastii ot Scurți, 63.
Asinefta monahia, 156.
Athanas proin egumen, 47, 291.
Athanasăi ieromonahul și vechilul mănăstirii Florești, 63, 64, 72, 73, 291.
Athanasăi Racoviță ieromonah, egumenul schitului Hârsova, 63.
Athanasiiadi, Apostolachi, paharnic, 282, 283, 285, 286, **Postolachi**, 290.
Athanasie Mogâlde egumen ot Florești, 22.
Atanasii, vechilul mănăstirii Florești, 49.
Atomii, Bălăce, 290.
Avram, Gavril, serdar, 188, 192, 275.
Avrama, sora lui Ionașco Băltag, 41, 42.
Avrenti, fiul Ghinii Dămian, 41.

B

Babon bei, 94.
Baiardi, Iosif Anton de, geometrul ținutului Fălciu, 284, 295.
Balș, vornic, 256.
Balș, Michail, 5, 6.
Barnoschii, paharnic, 2.
Balș, Alecu, 126.
Balș, Alecu, vistiernicul, 126.
Balș, **Costachi**, hatman, 126, 127.
Balș, Costandin, vel logofăt de Țara de Gios, 65, 66, 67.
Balș, **Iordache,** vel ban, 23, vel vornic, 26, 66.
Balș, Lupu, vornic, 81, 157, vel vornic, 35, vel serdar, 46, logofăt, 269, vel logofăt al Țării de Jos, 101, 181.
Balș, Neculai, stolnic, vornic, 66.
Balș, Theodor, logofăt, 126, 127, 177, 180, 214, 216.
Balș, **Todirașcu**, hatman, 126.
Baniță, **Gheorghi**, 268.
Banul, Nicolai, vornic de poartă, 30.
Bașotă, Pătrașco, vel logofăt, 5.
Batin, Ionașcu, vornic, 63.
Bădros, Gligori, 23a.
Băhnariu din Vaslui, 16.
Băilă, 63.
Băisan, Ionițe, 22.
Băisan, Neculai, 35, 102.
Băisan, Postolachi, 35, 102.
Băisan, Ursul, 36.
Băiséne, 35.
Bălace, 66.
Bălaciu Movili păharnicul, 43.
Bălaia, 41.
Bălan, Gheorghii ot sat Valea Cănepii, 142.

Bălan, Ion, 64.
Bălăce Atomii, 290.
Bărariu, Toma, ot Tunsăşti, 66.
Băltag, 41.
Băltag, Costandin, căpitan, 88.
Băltag, **Ionaşco,** 41, 42.
Băncilă, Ion, 43, 93.
Băncilă, Vasăli, fiul lui Ion, 93.
Băta, **Erotheiu**, 205.
Bătcovici, Ionaşco, din Greci, 4.
Bârsă, 41.
Bâzgu, Ion, 64.
Bechiul, 19.
Beldiman, 158a, 252.
Beldiman G., postelnic, 260, 265.
Beldiman, Ioan, 157, 158.
Beldiman, Vasili, spătar, 126.
Belibabă, 94.
Belibabă, Vasăli, 93.
Bejan, Gavril, 63.
Bendei, Andreiu, 50.
Blănar, Năstas, 80.
Blănari, Anastasă, 227.
Bleg, Micul, 63.
Bobeiu, Antohi, 66, 93, 94.
Bogdan din Vaslui, 16.
Bogdan, Ion, vel logofet, 26.
Bogdan, Lupu, stolnicul, 66.
Bogdan, Manolachi, ban 35a.
Bolea, Aniţa, fiica lui Ionaşco Bolea, 3.
Bolea, Gheorghii, 63.
Bolea, Ionaşco, 3, 63.
Bolea, Vasile, fiul lui Ionaşco Bolea, 3, 63.
Bolga, 18, 19.
Boncul, 97.
Bonculeasa, Zoiţa, 192.
Bosna, Grigoraş, diiacon, 64.
Bostaca, **Costandin**, 66.
Bostaca, ginerele lui Crăste ot Pleşăni şi a Catrinei, 66.
Bostaca, **Ignat,** 93.
Bostaca, Toader, 103, 104.
Botnoaia, fiica Ştefului, 19, 293.
Botezat, **Costandin** vornic, 162.
Borăleanul, 4.
Bran, Dumitriu, ban, 158a.
Dimitrie, postelnic, 280.
Brandaburul, Meletie, Episcopul Huşilor, 108.
Braşovan, Gheorghii, 71, 269, zet **Negruţ**, 77, 102, 181.
Braşovanu, Bucur, 162.
Braşoveanca, Căsandra, 107.
Brăescu, Matei, vornic de poartă, 145a,158v.
Brumariu, fiul Ghindii, nepotul lui Băilă, 63.
Bucur Braşovanu, 162.
Bucur, Neculai, paharnic, 178.
Buhăescu, **Lupul**, 35 (vezi şi **Catrina**).
Buhăescu, **Ştefan,** fiul Lupului, nepot lui Vasile, 35.
Buhăescu, **Vasile**, 35.
Buhle, Gavril, cumnat lui Iordachi Negruş, 36, 49, 181, 269.
Buhle, Iordachi, 107, 181.
Buhle, Nicolai, 268, 278.
Buhuş, 18, 19.
Bujoranu, Chiriiac, 23a.
Bujoranu, Ion, 42.
Bujoranu, Lupul, 23a.
Bujoranu, Toader, 23a.
Buliga, Vasile, 58.
Burada stolnic, 214.
Burbucan, Pascal, 106.
Burbucan, Toma, 106.
Burleanu, **Anton,** 198.
Bursucanu, Pascal, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Bursucăniţii, Nastasăi, 192**.**
Busuioc, spătar, 2.
Buta, **Costandin**, 41.
Buta vornic de poartă, 41.
Butiniev, ministru rus, 297, 303.
Butnariu, **Constandin** ot Laza, 63.
Butucescul, Neculai, hotarnic, 278.
Buzdugan, Ghiorghii, paharnicul, 110.

C

Calestru, 18, 19, egumen de Florești, 291.
Callimachi, **Alexandru,** voievod, 54, 66.
Callimachi, **Scarlat Alexandru**, voievod, 84, 85, 89, 90, 92, 98, 99, 101, 102, 105, 223, 226, 291, 297, 303.
Callimachi, Grigore Ioan, voievod, 31, 34, 35, 66.
Callimachi (Călmașul), Ioan Teodor, voievod, 30, 66.
Calimah, 61, 181, 223, 226.
Calin, Grigori, 194.
Calin vel medelnicer, 66.
Calinic ieromonah, egumenul mănăstirii Florești, 113.
Caliopia, sora lui Agapie, 220.
Calistru, egumenul de Florești, 17, 102.
Calistru, episcopul de Huși, 10.
Caluda, Ștefan, 136, 159.
Camiarh ermonah, 38.
Canta vornic, 256.
Canta, Costachi, logofăt, 258.
Canta, Iordachi, logofăt, 81, vel logofăt, 88, biv vel logofăt, 61.
Canta, Neculachi, postelnic, 126.
Cantacozino, Iordache, hatman i pârcălab Suceavschii, 23.
Cantacuzino, Lascarachi, vornicul, 253, 258, 265.
Cantemir, **Antioh**, 15a.
Cantemir, Constantin, voievod, 14, 15a.
Cantimir, **Dimitrie**, 15a.
Capră, Lupul, 80, 145a, 158a.
Capșa, Gheorghieș, 178.
Caracaș Ioan sulger, 168.
Caracaș, Ștefan, pitar, fiul vel șetrarului Ștefan Gălușcă Caracaș, 63.
Caracaș, Ștefan Gălușcă vel șetrar, 36, 63.
Carage, Antohi, postelnic, ispravnicul ținutului Tutova, 35.
Carage, **Costachi** comis, 66.
Carp, Costache, postelnic, 280.
Carp, Grigorii, serdar, 159, 279.
Grigoraș, prezidentul Judecătoriei Vaslui,181, 192.
Casandra Costache postelniceasa, 227.
Casandra Ghedeonova, polcovniceasa, 125.
Casian, zet lui Toader Hușanu, 28, 29.
Cașotă, Dragomir, 43, 66.
Cașotă, Mihai, 66.
Catargi, 257, 258, 260, 262, 265.
Catargiu, 151.
Catargiu vornic, 158a.
Catargiu logofăt, 138.
Catargiu, Costin, clucer, 66, spătar, 41, logofăt, ispravnic al ținutului Tutova, 63, 66.
Catargiu, Iordachi, logofăt, 136, 138, 141, 143, 159, 177, 180, 214, 216.
Catargiu, Ștefan, vornic, 126.
Catargi, Ileana, spătăreasă, 41.
Catinca, soția lui Andrei Tivichel, 101.
Catrina, fiica lui Antonii Mogâlde, egumenul de Florești, 114, 198.
Catrina, fiica lui Ioan Miclescu postelnicel, sora lui Petre Miclescu jicnicer, 66.
Catrina, fiica lui Ionașcu Ușeriul, 35.
Catrina, soția lui Crăste ot Pleșăni, 66.
Catrina Palade din Iași, 41.
Catrina Sălăvoai, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Catrina Rusăt/Roset vorniceasa, 43, 66.
Catrina, sora lui Lupul Buhăescu, 35.
Cațiche, Ioniță, postelnicel, 176, 183.

Caţichi, Ioan, postelnicel, 176, 182, 183, 185, 186, 187, 188, 189, 191, 192, 193, 275.
Cazimir, Gavril, 47.
Cazimir, Ghenadie, nacealnicul schitului Golgotha, 97, 102, 111, 123.
Cazimir, Răducanu, spatar, 168.
Cazimiroaia, sora lui Vasilică Huşanu 47.
Căldari, bătrân din Baboşăni, 63.
Călina, fiica lui Crâstea şi Anghelinei Ghenovici, 1, 2.
Căpătan, 66.
Căpătan, egumenul ot Floreşti, 25, 102.
Cărăbăţ, 37, 63.
Cărăiman, comis, 2.
Cărăuşul, Ion din Tunsăşti, 66.
Căsandra Braşoveanca, 107.
Căsiian Mătani, 35a, 47.
Căuia, Ostahii mazil, 64.
Căzacul, 63.
Cârstea Cuşbă, 23a.
Cehan, Apostul/Apostol, 63, 23a.
Cehan, Ioan, postelnicel, răzeş de Toporăşti, 185, 275, 277.
Cehan, Ioniţă stegar, 24.
<Cehan>, Mihai, 23a.
Cehan, Mihălache, medelnicer, 24.
Cehan Racoviţă vel logofăt, 63.
Ceopraga, Neculai, 282.
Ceprăgariul, **Tănasă,** 36.
Cerchez, Ghiorghi, sardar, 168.
Cerchez, Mihălachi, jicnicer, spătar, ispravnic al ţinutului Tutova, 63.
Cernat, ginerele lui Crâstea Ghenovici, 1, 2.
Cernat, Stati, director la Judecătoria Vaslui, 181, 192.
Chicoş stolnicul, 43.
Chicoşoae, Anghelina, jupâneasa lui Dabija voievod, 8.
Chiolsău, 66.
Chiric, 93.
Chiric, Costandin, 66.
Chiric, Lupul, 66.
Chiric, Neculaiu, 93.
Chirica ot Petreşti, 63.
Chirica Stămati, 158a.
Chiriiac, 291.
Chiriiac Bujoranul, 23a.
Chiriiac călugărul, fiul lui Nistor, 47, 111.
Chiriiac Naciul, fiul lui Nistor, 47, 111.
Chiriiac, Nistor, 66.
Chiriiac, Vasăli, 198.
Chiricei, Costandin, 36.
Chiricei, Gheorghi, 36.
Chiricioai, fiica lui Toader Coşescu, 36.
Chirila căpitan, 27.
Chirila, nepotul Faurului, 41.
Chirilă diacon zet Ursul Băisan, 36, 102.
Chirila Diiaconu, 35.
Chiriiac din Gârcini, 17, 25, 102.
Chiriiac Găluşcă sin Macsân, 35.
Chiriiac Poroschii, fratele Lupului, 35.
Chiruş căminar, 220.
Chisar, Ghiorghie, diaconul, 64.
Cihan, **Iftodi,** 23a.
Cihodariul, Toader, biv 2 comis, 36, 37.
Ciohodariu, Costandin biv vătaf za copii, 47.
Cioară, Ichim ot Tunsăşti, 66.
Cioară, Ion din Tunsăşti, 66.
Ciocan, Ştefan, 159, 215.
Ciocan, Ştefanachi, vătav, 137.
Ciohodariu, Gheorghii, 129.
Ciolan, Vasăli, 63.
Ciolpan, pârcălab de Roman, 2.
Ciornei, 94.
Ciurian Trohan, **Ioan**, 189.
Ciurlan, 63.
Ciurlan, bătrân din Baboşăni, 63.
Ciurea, Ion, mazil, 82, 203, 204, 275, ginerele diaconului Pascal, 277.
Ciutea, Vasâli, pristavul, 124, porośnic, 152, 153.

Clapa, 62.
Clement, nepotul lui Ionchentie Greceanu, egumenul mănăstrii Adam, 58.
Climent, Vasile, asesor, 268. 271, 281.
Climescu, Leon, iconom, 230, 231.
Cociubănița fiica lui Grigorii, 19.
Codorachi, Gheorghi, 290.
Codrean, Grigori, 122.
Codreanu, D., preot din comuna Epureni, județul Tutova 11..
Codreanu, Grigori, 122, medelnicer, 181, 184, 191, 192.
Codrian, Vasile, diiacu, 40.
Cojăscu, 23a.
Cojocariu, Ioniți, 162.
Cojocariu, Vasile, 47.
Conachi, 282.
Conachi, Gavril, spătar, 51, vornic, 54, 57, 66, 68, 129.
Conachi Naciul, 282.
Condrea, fiul lui Rusul, nepotul lui Fădor, 4.
Condri, Costandin, 98b.
Constandin Butnariu ot Laza, 63.
Constantin Cantemir voievod, 14, 15a.
Constantin Corodescul, 103.
Constantin Costachi, 11.
Constantin Duca voievod, 15a, 16, 63, 226, 293.
Constandin Alexandru Ipsilanti, voievod 51, 59, 60, 66, 102, 181, 269
Constantin Movilă voievod, 2.
Constandin Nicolae Mavrocordat voievod, 20, 21.
Constantin stolnic, 93.
Constantin Tudori, neguțitor, 23a.
Coranga, Costantin, vătămanul ot Florești, 15.
Corbu, G., 184.
Corbuli, **G.**, 181, 102.
Corenschii (Samuel Korcki), 63.
Corlat, 42.
Corlat, Iliseiu/Elisei, fost uricar, cu postrigul la mănăstirea Florești, 15, 63.
Corlat uricarul, 41.
Corod, Petru, 63.
Corod, Stanciul, 63.
Corodeanu, **Ion**, 171.
Corodescu vornicul, 80.
Corodescu, **Constantin**, 103.
Corodescu, Ion, ot Corodești,161.
Corodescu, Niculai (Neculai) de Micești, 15.
Corodescu, Sandul, 70, 80.
Corodescu, Ștefan, vornic de poartă, 145a,158v, 161.
Coroi, 41.
Coroiu spătar, 122.
Costache Carp postelnic, 280.
Costache, Casandra, 227.
Costache Guliiano, vel paharnic, 23.
Costache Razul, vel vornic de Țara de Jos, 23.
Costache, **Vasile**, vel stolnic, 23.
Costachi/Costăchesc, familie, neam, 158, 216, 223.
Costachi, preot ot Corodești, 124a.
Costachi Anghel, 158.
Costachi Balș hatman, 126, 127.
Costachi Canta, logofăt, 258.
Costachi Carage comis, 66.
Costachi, Constantin, 11.
Costachi Crupenschi vornic, 126, 159.
Costachi, Gavril, vornic, 9, 41, mare vornic al Țării de Jos, 11, 12, 15a, 124, 131, 152, 153.
Costachi Gheorghiu (?), 199, 200.
Costachi (...) hat(man), 62.
Costachi, Ioan, fiul spătarului Grigoraș, 11; postelnic, 158a, 178, 196.
Costachi, Iordache, fiul spătarului Grigoraș, 11.
Costachi, Iordachi, vornicul, 128, 284, 292, 295.
Costachi, **Iorgu**, 153.

Costachi, Lupu, 12.
Costachi, **Lupul,** biv vel banu, 32, 66, vornic, 41, 42, 63, 64, 109, 124, 131, 151, 152, 153.
Costachi Mavrodin, 176, 181.
Costachi, Manolachi vel logofăt, 35, 41.
Costachi, Matei, postelnic, 11, 90.
Costachi Sofroniu, psalt, 217.
Costachi Negre sulger, 79.
Costachi Popazuglu, 227.
Costachi Racleș, 35.
(**Costachi**), **Scărlătachi,** ban, 33, 41.
Costachi Shobihor paharnic, 293.
Costachi Sion paharnic, 118, 119, 145a, 157a, 158a,159, 293.
Costandin, 161a.
Costachi Suțu, 227.
Costachi Sturza, ministru și cavaler, 228, 236, logofăt, 254, 263, 265, vel logofăt, 238, 254.
Costachi, Șerban, spătar, 11.
Costachi, Teodorașco, fiul spătarului Grigoraș, 11.
Costachi, Vasile, vornic, 11, vel vornic, 63, 66.
Costachi, Veniamin, episcop de Huși, 152, mitropolitul Moldovei, 11, 65, 109, 117, 124, 126, 131, 155, 164, 178, 207, 209, 211, 214, 222, 223, 269, 303.
Costachi Zugrav, 36.
Costandachi, Gheorghi biv vel stolnic, 47, biv vel spătar, 51, 57, ispravnicul ținutului Tutova, 47, 51.
Costandin, 1.
Costandin Agapii, 66.
Costandin Balș vel logofăt de Țara de Gios, 65, 66, 67.
Costandin Băltag căpitan, 88.
Costandin Bostaca, 66.
Costandin Botezat vornic, 162.
Costandin Buta, 41.
Costandin călărașul den Bărseni, 41.
Costandin Chiric, 66.
Costandin Chiricei, 36.
Costandin Ciohodariu biv vătaf za copii, 47.
Costandin Condri, 98b.
Costandin Croitor din Tunsăști, 66
Costandin Cuza, 26.
Costandin, diacon la mănăstirea Florești, 218.
Costandin din Păncești, 41, 42.
Costandin Dimitrie Moruzi voievod, 40, 63, 67.
Costandin Duca voievod, 16, 63, 226.
Costandin, fiul lui Sămitu, 41.
Costandin, fiul Măricuții, nepotul Zaharii, 35.
Costandin Fodor, 290.
Costandin frate, 218.
Costandin Gherasâm, 268.
Costandin, ginerele vornicului Gavril Costachi, 41.
Costandin Greceanu biv vel logofăt, 61.
Costandin Grecul, 63.
Costandin Grecu căpitan 36, clucer, 88.
Costandin Huiudiu, 158a.
Costandin Ichim, 47.
Costandin Ichim, nemernic ot Ivănești, 36.
Costandin sin lui Vasăli Belibabă, 93.
Costandin Leondari sulger, 82.
Costandin M., 51.
Costandin Miclescul, fratele lui Vasili, 51, 68.
Costandin, moșul Ancuții, fiul lui Nistor, 47, 111.
Costandin Neculce aga, 133, 138, 141, 145, 149, 227, 279.
Costandin Păscălina, 66.
Costandin Post (?), 181.
Costandin Veisa ot vistierie, 59, 60, medelnicer, 65, 69, 74, 81, 82, 85, 89, 99, 102, 181, 269, 291.
Costandin Jora, vornic de poartă, 49, 269.

Costandin Onică ot Coroești, 66.
Costandin Paladi, vel agă, vornic, logofăt, ispravnicul ținutului Tutova, 66.
Costandin Poiană, 36.
Costandin Racoviță, voievod, 30, 138.
Costandin, **Sofroni**, cinovnic la judecătoria Vaslui, 195, 269.
Costandin Sturza stolnic, 66, spatar, 43, 63, 66, biv vel comis, 51, 57, ispravnicul ținutului Tutova, 51.
Costandin Timircan, condicar de la department, 35.
Costandin Tiron ot Coșăști, 36, 47.
Costandin Toader, 66.
Costandin vel comis, 23.
Costandin voievod, 63.
Costantin din Micești, 293.
Costantin Coranga, vătămanul ot Florești, 15.
Costantin, **Dochies,** 205.
Costantin, fiul lui Toader Hușanu, 28, 29.
Costantin Mogâlde, 80.
Costantin Popa, 104.
Costantin Sălav, 182, 192, 197, 275.
Costantin sin Tănas țigan, 58.
Coste Adam logofăt, 38, vtori logofăt, 63.
Coste Găfeiu postelnicel, 81.
Coste Grecul căpitan, 63.
Coste vel medelnicer, 63.
Costin Catargiu, clucer, 66, spătar, 41, logofăt, ispravnic al ținutului Tutova, 63, 66.
Costin, Miron, vel logofăt, 10.
Costin, **Neculai**, vornic, 268.
Costin Negre biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tutova, 44, 46, ban, 129.
Costin, Ni(…), stolnicel, 168.
Costin paharnic, 227.
Costin (?) stolonacealnic, 140.
Costin Strezăscu, 47.
Costin, Velicico vel comis, 10.
Costul, 102.
Coșescu, 102.
Coșescu (Coșăscu), 15, 36, 77.
Coșescu (Coșăscu) Dumitru, 50.
Coșescu, **Irimiia**, 25, 35, 36, 102, 181.
Coșescu, Postolachi, 36.
Coșescu, **Sion**, 19, 112, 158a, 293.
Coșescu, Toader, 36, 50.
Cotescul, 17.
Cozma, Antonie, egumenul mănăstirii Florești, 47, 63, 111.
Cozma, nepotul Faurului, 41.
Cozmulești, 47.
Crăciun, fiul Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Crăngan, Toader, 1.
Crăste căpitanul, 66.
Crâste (Cărste) Ghenovici vel vornic, 1, 2, 5, 12, 23a, 41, 109, 152, 153, 154.
Crăste ot Pleșăni, 66.
Crăstoae, 63.
Cristescu vornic, 277.
Croitor, Costandin din Tunsăști, 66.
Crupenschi, Costachi, vornic, 126, 159.
Crupenschi, Sandu, vornic, 126.
Crupenschi, Scarlat, vornic, 269, 270, 273, 275, 276.
Cucul, Ștefan, ot Onțăști, 66.
Cujocariu/Cojocari, Gheorghi, pasnic, 282, 283, 285.
Cupeț, Gheorghii, ginerele lui Ioan Negruș, 60, 102.
Cușbă, Cârstea, 23a.
Cuza, Arghire, ban, 81, 102, 269.
Cuza, **Costandin**, 26.
Cuza, Eupraxiia monahia, sora stareței Xenia, 134, 137, 154, 156.
Cuza, **Grigore**, 294, 297, 298, 299, 300, 303.
Cuza, **Ioan**, biv vel spatar, 37, 135.
Cuza, Ioniță, stolnic, 88, spătar, 63.
Cuza, Iordachi, 66.

Cuza, **Xenia**, starețа mănăstirii Florești, 154, 156, 158, starețа mănăstirii Adam,164.

D

D. Codreanu, preot din comuna Epureni, județul Tutova 11.
D. **Lupu**, paharnic, 260.
D. Manoliu, 240.
D. **Zagură**, stolnic, 158a, 269, 276.
Dabija, Ecaterina, doamna, 66, 68.
Dabija, Evstratie, voievod, 8, 66.
Dabija Scărlet biv 2 logofăt, 63.
Dabija, **Velișcu**, unchiul Martei monahia, 38.
Dan, 19.
Daniil arhimandrit, egumenul mănăstirii Florești, 223.
Daniil (?) egumenul Berzunțiului, 79.
Daniil, egumenul mănăstirii Florești, 82.
Daniil monah, 218.
Dapasti, Drăcachi logofăt, 54, vel spătar, 66.
Darie, Iordache vornic, 280.
Darii, **Dumitrachi**, 114.
Darii, moșul lui Pavăl Parfenii din Coroești, 66.
Dămian, fratele lui Coroi, 41.
Dămian, **Ghinea**, mama lui Avrenti, 41.
Dămiian Negruș, 278.
Dămiian sin Telica, 35.
Dămiianu, nepotul Faurului, 41.
Dănăilă, nepotul Faurului, 41.
Dănăilă, **Tudor,** din Sauca, 63.
Dănească, 35.
Demiian din Bogdana, 13.
Denilei Săvel, 106.
Diiaconu, **Chirila,** 35.
Dima, Gheorghi, vornic, 282, 282, 285.
Dima Mocan ot Florești, 93.
Dimitrachi Lazu, 124a, 215.
Dimitri Popa, 124a.
Dimitrie Cantimir, 15a.
Dimitrie Manu vornic, 280.
Dimitrie Sulima, arhiepiscopul Chișinăului și Hotinului, 130.
Dimitrii Drăghici banul, 226.
Dimitrii părintele, 123.
Dimitrii Sturza logofăt, 177, 180, 214.
Dineș, 63.
Dință Andoni, 107.
Dinul Sălav, 179, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Dioghenidi, Panaiti, supus elen, 224, 227.
Dionisie exarh mănăstirea Galata, 234.
Dionisie, fost stareț al Mănăstirii Neamțul și Secul, 304.
Dionisie Vatopedano, 239.
Dobre preotul, 41.
Docan, Neculai, 12.
Docan, Pavăl, mazil ot Tutova, 47, 111.
Dochia, 19.
Dochia din Lucești, 35.
Dochia, soția lui Irimia Coșescu, 35, 36.
Dochies, Costantin, 205.
Dochița, 63.
Dochița, fiica lui Crăste ot Pleșăni și a Catrinei, 66.
Dodoiu, **Toader**, din Tunsăști, 66.
Dolca, 63.
Dolhan, 19, din Stângaci, 35a.
Donesă, 35.
Donici, Andrunachi, căminar, 192, vornic, 101, 102, 291, logofăt, 226.
Donici, **Toader**, 194.
Donosâi din Vaslui, 16, 63.
Doroboț,Vasâle, 88.
Doroboț, Enache, 88.
Doroftei monah, 38.
Dorofteiu, starețul mănăstirii Florești, 38.
Doroș/Doruș, 111.
Doroș, Gligorcia, 63.

Doroș, Neculai, 63.
Doroș, Nistor, 47.
Doroș, Tănas ot Albești, 47.
Doroș, Vasăli/Vasili, 63, 111.
Doruș, Apostol, 63, 111.
Doruș, Lupul, 111.
Dosoftei, arhiepiscop și mitropolitul Sucevei, 10.
Dosofteiu, patriarhul Ierusalimului, 66.
Dragne, **Iustin**, 269.
Dragomir Cașotă, 43, 66.
Dragomir, **Enacachi**, caminar, 140.
Dragoș de Dracsini, 19.
Drăcachi Dapasti logofăt, 54, vel spătar, 66.
Drăgan, tatăl Tofanei 35.
Drăgan din Zmiiani, 4.
Drăgan, **Jilțul**, 19.
Drăgan, postelnic, 2.
Drăghici, Dimitrii banul, 226.
Drăghici, Marin, vechilul mănăstirii Florești, 172, 175, 179, 181, 182, 184, 190, 192, 194, 199, 200, 201, 202, 211, 224, 226, 227, 269, 272, 275, 277.
Druhuș, Toadir, țigan.
Dubău, Tudosie vel logofăt, 16, 63.
Duca, Costandin, voievod, 15a, 16, 63, 226, 293.
Duca, Gheorghe, voievod, 41.
Duca, Ioan, banul, 110.
Duca, Pavăl banul, 110.
Dumbravă, Macsim, preotul din Micești, 145a, 145b, 158a.
Dumitrache, pârcălab de Neamț, 2.
Dumitrachi cafegiu, 111.
Dumitrachi Darii, 114.
Dumitrașc a Acsănii, 93.
Dumitrașc vel ceașnic, 10.
Dumitrașco din Hulpășești, 4.
Dumitrașco din Orzești, 13, 26, 77, 82, 102, 181, 269, 291.
Dumitrașco, fiul lui Mihăil Roșca, 9.
Dumitrașco, fiul Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Dumitrașco Păladi vel vistiernic, 27, 30.
Dumitrașco Șeptelici, 4.
Dumitrașco Ștefan mare logofăt, 4, 5.
Dumitrașco, tatăl lui Cârstea Cușbă, 23a.
Dumitrașcu, 63.
Dumitrei ciohodar, 178.
Dumitru Coșescu, 50.
Dumitru Leurdă, 47.
Dumitru preotul, 64.
Dumitriu Bran ban, 158a, **Dimitrie**, postelnic, 280.

E

Eane/Ene, Sămioan, 290.
Ecaterina, Dabija, doamna, sora lui Gavril Jora, 66, 68.
Ecaterina soră, 220.
Ecaterina, soția lui Ștefan Gălușcă, 102.
Efrem, fiul Nastii ot Scurți, 63.
Efrosina Mavrogheni, 227.
Elencu Șubin, născută Ghica, 226.
Elisaveta Miclescu monahia, 154.
Elisaveta Sturza monahia, 154.
Elisei călugărul, fostul uricar Corlat, cu postrigul la mănăstirea Florești, 15, 63.
Enacachi Dragomir caminar, 140.
Enache Doroboț, 88.
Enachi Sava, 63.
Ene, Ioan, 290.
Eni jâdov, 137.
Eni Sârbul, 62.
Epifanie ieromonah, 130.
Epuri, Nechita, diacon, 158v.
Epuri, Tănasie, 70, 80.
Erotheiu Băta, 205.
Eupraxiia Cuza monahia, sora stareței Xenia Cuza, 134, 137, 154, 156.
Evcaterina, 8.

Evloghie, Gheorghie, 38.
Evstratie Dabija voievod, 8, 66.

F

Farmachi, vornic de gloată, 4.
Fauru, 41.
Fădor, 4.
Fărțăgău, Necula cupeț, 1.
Feodor, ermonah ot Secu, 10.
Filaret Apamias, 228, prezidentul Dicasteriei a Mitropoliei Moldovei, 230, 231.
Florița, 63.
Foce uricarul, 269.
Focșa, 132.
Fodor Costandin, 290.
Fodor, Savu, 290.
Foico, poiana lui, 27.
Fontul, Iordachi, 63.
Frănșeroai, 35.
Frunzoai, Măriuța, 47.
Fucs, **Ioan,** ban, 293.

G

G. **Beldiman** postelnic, 260, 265.
G. Corbu, 184.
G. Corbuli, 181.
G. Dragoș, 215.
G. Ghica, 257, 258, 262.
G. Ionescu, 12.
Gafița Sion, 158a, 293.
Gafta, fiica lui Metanii, 35.
Galacthion, ermonah ot Secu, 10.
Gane, Pascal, vornic de poartă, 183, 185, 192.
Gavril, 63.
Gavril, **Avram**, serdar, 188, 192, 275.
Gavril Bejan, 63.
Gavril Buhle, cumnat lui Iordachi Negruș, 36, 49, 181, 269.
Gavril Cazimir, 47.
Gavril Conachi spătar, 51, vornic, 54, 57, 66, 68, 129.
Gavril Costachi vornic, 9, 41, mare vornic al Țării de Jos, 11, 12, 124, 131, 152, 153.
Gavril din Vaslui, 16, 63.
Gavril, fiul lui Donosâi din Vaslui, 16, 63.
Gavril, fratele lui Nistor, 47.
Gavril Gheorghii, 61.
Gavril Gheuca, 43.
Gavril Grigoraș, 63.
Gavril Haiul, 43.
Gavril Iamandi ban, 72, 74, 76, 77, 78, 82, 87, 91, 102, 129, 291, biv vel ban, 73; postelnic, 112, 158a, Emandi, 74, 75; Diiamandi, 75.
Gheorghi Iamandi postelnic, 288.
Gavril, Iordache, 74, 75.
Gavril Leurda, 28, 29.
Gavril Jora, 8.
Gavril medelnicer, unchiul lui Petre Miclescu, 26.
Gavril Mogâlde, 80.
Gavril Moșiemultă ot Stângaci, 47.
Gavrilă Popa, 104.
Gavril Necoară, 103.
Gavril sin Cazimiroai, 47.
Gavril sin Păcurariu, nepotul lui Corlat uricarul, 41.
Gavril Solomon, 12.
Gavril vătămanul, 63.
Gavrilă Popa, 104.
Gavrilă sin Păcurariu, nepot lui Corlat, 42.
Gavriil, ginerele lui Crâstea Ghenovici, 1, 2.
Gavrilcia, 1.
Gavriliță Hușanu, 35a.
Gavrilițești, 212, 223.
Gavriliți, **Vasilachi** vel vornic, 63.
Găfei, Coste, postelnicel, 81.
Găfei, **Ichim**, 49, 269, ieromonah, 181, diacon, 269.
Găfei, Ștefănachi, 176, 185, 192, 203.
Găfiești, răzeși, 101, 182, 192, 269.
Gălușcă, 97.

Găluşcă, Chiriiac sin Macsân, 35.
Găluşcă, Lupul, fratele lui Ştefan, 47, 77.
Găluşcă, Ştefan, 28, 29, 35, 36, 37, 47, pitar, 76, 77, 78, 87, 91, 102.
Găluşcă Caracaş, Ştefan, vel şetrar, 36.
Găluşcă, **Toader**, 35.
Găluşcă, Vasili, fratele lui Ştefan, 47, 77.
Ghenadi ieromonah, cântăreţ la strană, 218.
Ghenadie Cazimir, nacealnicul schitului Golgotha, 97, 102, 111, 123.
Geneti, Ştefan, 103.
Geneti, Toadir, 103.
Ghedeonova, Casandra, polcovniceasa, 125.
Ghenovici, Anghelina, cneaghina lui Crâste Ghenovici vel vornic, 1, 2.
Ghenovici, Crâste (Cărste), biv vel vornic, 1, 2, 5, 12, 23a, 41, 109, 152, 153, 154.
Gheondar, Ursul, 82.
Gheorghe din Ştefeşti, 41.
Gheorghe Duca voievod, 41.
Gheorghe Ghica voievod, 63.
Gheorghe Obreja polcovnic ot Corodeşti, 119, 158a.
Gheorghe Săvel, 106.
Gheorghe Siminicianul, 4.
Gheorghi, 50.
Gheorghi Baniţă, 268.
Gheorghi Chiricei, 36.
Gheorghi Codorachi, 290.
Gheorghi Costandachi biv vel stolnic, 47, biv vel spătar, 51, 57, ispravnicul ţinutului Tutova, 47, 51.
Gheorghi Cujocariu/Cojocari pasnic, 282, 283, 285.
Gheorghi Dima vornic, 282, 283, 285.
Gheorghie, ermonah ot Secu, 10.
Gheorghie Sturza vel ban, 66.
Gheorghie Ştefan voievod, 63.
Gheorghi (…) postelnic, 55.
Gheorghi Popescu, 210.
Gheorghi Romaşcu paharnic, 114, polcovnic, 198.
Gheorghi Talpeş, ispravnicul lui Toader Pălade, 23a.
Gheorghi Talpeş vornic de poartă, 63, 66, 90, 102, 111.
Gheorghi zet Ioan Negruş, poreclit Braşovanul, 49, 74, 75, 181, 269.
Gheorghie Evloghie, 38.
Gheorghiu (?), Costachi, 199, 200.
Ghica, Grigore Alexandru, voievod, 303.
Ghica G., 257, 258, 262.
Ghica, Grigorie al II-lea, 15a.
Ghica, Grigore al III-lea, voievod, 297, 303.
Ghica, Teodor, vornic, 233, epitrop al mănăstirilor Floreşti şi Bursuci, 237, 239, 254.
Ghiorghi frati, 205.
Ghiorghi, preot la mănăstirea Floreşti, 218.
Ghiorghie Negruş, 97.
Gheorghie popa, 18, 19.
Gheorghie Popa, 210, 225, 275, 277.
Gheorghieş Capşa, 178.
Gheorghieş sin Vasili jicnicer, 66.
Ghiorghi Cerchez sardar, 168.
Gheorghi Racoviţă agă, 184, 191, prezidentul tribunalului Vaslui, 192.
Gheorghi Tavlu iconom, 220.
Gheorghii, 63, 129.
Gheorghii Bălan ot sat Valea Cănepii, 142.
Gheorghii Bolea, 63.
Gheorghii Braşovan, 71, zet Negruţ, 77, 102, 181.
Ghiorghii Buzdugan paharnicul, 110.
Gheorghii, călăraş de Ţarigrad, 63.
Gheorghii Ciohodariu, 129.
Gheorghii Cupeţ, ginerele lui Ioan Negruş, 60, 102.
Gheorghii (…) căpitan, ginerele lui Ştefănache Mirce, 47.

Gheorghii grecul de Horiiata, 63.
Gheorghii Guțul diaconul, 64.
Gheorghii logofăt, 63.
Gheorghii, pârcălabul de Hotin, 2.
Gheorghii popa din târgul Vaslui, 63.
Gheorghii preotul, 116, 117.
Gheorghii sin Ioniță Hușanu, 47.
Gheorghii Talpeș, mazil ot Tutova, 47.
Gheorghii Pârlici, 43.
Gheorghii Sălav, 186, 192, 197, 275; ***Silavu***, 203, 277, ***Selav***, 210, 220.
Gheorghii vel vistiernic, 63.
Gheorghiți Zălariul, 37.
Gherasâm, Costandin, 268.
Gherasâm, fiul lui Căpătan, 66.
Gherasim monahul, iconom, 213.
Gherasim shimonah, 218.
Gherghescul, Neculai, 119, 158a.
Ghermano/Gherman ieromonah, egumenul mănăstirii Bursuci, 128, 141, 159, egumenul mănăstirii Florești, 161, 163, 165, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 178, 179, 181, 192, 210, 211, 212, 218, 219, 220, 221, 222, 225, 253, 269, 270, 272, 275, 277, egumenul mănăstirilor Florești și Bursuci, 184, Ghermanos Florișteanu, epitrop, 227.
Gheuca, Gavril, 43.
Gheuca, Ion, fiul Zoiții, răzeș de Albești, 88.
Gheuca, Leon, mitropolit, 297, 303.
Gheuca, Maria vist., 66.
Gheuca, Simion. mare medelnicer, 4.
Gheuca, Vasile, vistiernicul, 66.
Gheuca, Zoița, mama lui Ion și Ioniță, răzeși de Albești, 88.
Ghica, Alexandru, 226.
Ghica, Gheorghe, voievod, 63.
Ghica, Grigore, voievod, 35, 61, 94.
Ghica, Grigorie Alexandru, voievod 32, 35, 36, 37, 38, 66, 68.
Ghica, Iordache, biv vel logofăt, 54.
Ghica, Iorgu, aga, 126, 127.
Ghica, **Scarlat Grigore**, voievod, 28, 29, 30, 66.
Ghid din Țifești, 4.
Ghilțu sin Pleșan, 66.
Ghindă, Toderașcu, 282.
Ghindă, Toma, 282, 283, 286.
Ghindar, Ursul, 13, 82, 102, 291.
Ghindari, 13, 82.
Ghindăroai, Mărica, fiica lui Nistor, 47, 111.
Ghindii, 63.
Ghinea Dămian, mama lui Avrenti, 41.
Ghiniia, 63.
Ghiorghi, copilul lui Toadir Druhuș țiganul și a Mariiei, 55.
Ghiorghie Chisar diaconul, 64.
Ghiorghie, fiul Măricuții, nepotul Zaharii, 35.
Ghiorghi sin preut Apostul, 103, 104.
Ghiorghii Acrodii, 64.
Ghiorghii Zbanțu, 64.
Ghilasie, 15.
Giurge, Iordachi, căminar/biv vel căminar, 92, postelnic, 158a.
Gligorce, 1, 269.
Gligore (Grigore) Surtă, 18, 19.
Gligorcia Doroș, 63.
Gligorci Scapei din Stângaci, 35a.
Gligorie Petru (?) pasnic, 161.
Gligori Bădros, 23a.
Gligoru, 18, 19.
Golaitu, Ionichentie, 227.
Gogol, 4.
Gorgăneștii, neam de țigani, 56.
Gorgul, nepotul Faurului, 41.
Gonța/Gonțu, Mătei, răzeș de Micești, 80, 84, 92, 157a.
Grădescul, Tănas, 80.
Grăjdeanul, Ștefan, egumenul schitului Grăjdeni, 289.
Grecean, Ion, 122.
Greceanu, Costandin biv vel logofăt, 61.

Greceanu, **Ioan,** nepotul lui Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Grecianu, **Ionichii**, egumenul mănăstirilor Florești și Adam, 38.
Greceanu, **Iancul** paharnic, ispravnicul ținutului Tutova, 36, 66.
Greceanu, **Inochentie**, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Greceanu, Neculai vornic, 269, 270.
Grecu, **Costandin**, căpitan, 36.
Grecu, Iordachi, 183, 185.
Grecul, **Costandin**, 63.
Grecul, Coste căpitan, 63, clucer, 88.
Grigoraș Bosna diiacon, 64.
Grigoraș, Gavril, 63.
Grigoraș Guzganu, 64.
Grigorce, vornicul Țării de Sus, 2.
Grigore Ghica voievod, 35, 61, 94.
Grigorie al II-lea Ghica, 15a.
Grigore al III-lea Ghica, voievod, 297.
Ghica, Grigore Alexandru, voievod, 303.
Grigorie Alexandru Ghica voievod 32, 35, 36, 37, 38, 66, 68.
Grigore Cuza, 294, 297, 298.
Grigorie preotul, 116.
Grigore Ioan Callimachi voievod, 31, 34, 35, 66.
Grigori, 193.
Grigori, bătrânul lui, 162.
Grigori Calin, 194.
Grigori Codrean, 122, medelnicer,181, 184, 191, 192.
Grigori diaconul, 63.
Grigori, fiul Ghindii, nepotul lui Băilă, 63.
Grigori Perju, 104, 168.
Grigori Popa, medelnicer, 139, 160, 199, 200, 201.
Grigori, preot la mănăstriea Florești, 218.
Grigori Rizu spatar, 144.
Grigori shimonah, 218.
Grigori sin Costandin din Pănceşti, 41, 42.
Grigori, tatul Cociubăniții, 19.
Grigorie, stolnic, 2.
Grigorii Carp serdar, 159, 279.
Grigoraș, prezidentul judecătoriei Vaslui, 181, 192.
Grigorii zet Hușanu, 47.
Grigoraș sulger, grec, 66.
Grozava, 63.
Grozavu din Ștefești, 41.
Guliiano, Costache, vel paharnic, 23.
Gursăi (?) Tutuluc, 286.
Guțul, **Gheorghii** diaconul, 64.
Guțul, Vasâle, 64.
Guzganu, Grigoraș, 64.

H

Haiul, Gavril, 43.
Haltul, Agapie, monah, 205, 206, 207, 208, 209, 219, 220, 221, 222.
Hancuran din Vaslui, 16.
Hancu arman, 63.
Haragoja, Apostul, 50.
Hariton, 63.
Hasnăș, director la Divanul domnesc, 256.
Hăliță, Vasili, 36.
Hiotul, **Alecsa,** 194, 195, 199, 200, 201, 215, 268, 269, 270, 272, 273, 276, 278, 281, supus austriac, 280.
Hordilă, Stratulat, 28, 29.
Hrisoscoleo, Aristarh, vel vistiernic, 23.
Hrisoverghi vornic, 81.
Hriste căpitan, fratele lui Ghilțu sin Pleșan, 66.
Hristodor Adamachi spatar, 268, 269, 270, 273, 275, 276.
Hristodor treti logofăt, 38.
Hristofor popa, 50.
Huhule, **Stratul,** 63.
Huhule, Vasăli șetrar, 63.
Huiudiu, Costandin, 158a.

Hulpi, **Vasăli** diiaconul, 63.
Hurmuzu, Mihălachi, 268.
Huşanii/Huşenii, 28, 29, 35a, 47, 48.
Huşanu, 28, 29.
Huşanu, Andrii, 66.
Huşanu, **Andriian**, 35a,111.
Huşanu, Costantin, 28, 29.
Huşanu, Gavriliţă, 35a.
Huşanu, Gheorghii sin Ioniţă, 47.
Huşanu, Ion, fiul lui Toader, 36.
Huşanu, Ion, fiul lui Toderaşcu, 35a.
Huşanu, Ioniţă, fiul lui Toader, 36, 47, 111.
Huşanu, Ioniţi, fiul lui Andriian Huşanu, 35a, 111.
Huşanu, Iorest, 47.
Huşanu, **Toader,** 28, 29, 36, 111.
Huşanu, Toderaşcu, 28, 29, 35a.
Huşanu, Vasile, clucer, 16, 35a, 36, aprodul de târgu, 63.
Huşanu, Vasilică, 47.
Huşăneşti sau **Ivăneşti**, neam, 278.

I

Iacob, Luca, 47, 111.
Iacomi stolnic, directorul judecătoriei ţinutului Tutova, 140.
Iacov, 111.
Iacov de la Răchitoasa, 234.
Iacovache Roset, 227.
Iacovachi Paladi agă, 12, vornic, 280.
Iacovachi Veisa postelnic, 291.
Iamandachi sărdar, 33, 41.
Iamandi, 198.
Iamandi, Gavril, ban, 72, 74, 76, 77, 78, 82, 87, 91, 102, 129, 291, biv vel ban, 73, postelnic, 112, 158a; **Emandi**, 74, 75; Diiamandi, 75.
Iamandi, Gheorghi, postelnic, 288.
Iamandi, Ioan, ban, 171, biv vel ban, 105, spătar, 111, 114.
Ianacachi, **Romaşcu,** 198.
Iancu, fiul lui Ion Corodescu, 161.
Iancu Paste (?) serdar, 269.
Iancu Racoviţă postelnic, 126, 127.
Iancul Greceanul paharnic, ispravnicul ţinutului Tutova, 36, 66.
Iamandi, Ioniţă, ban, 98.
Iancul, nepotul lui Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Ibriiam, Ismail, neguţător turc ot Vasluiu, 172.
Ieremia Movilă, 2, 16, 63, 66.
Ichim biv vel copil din casă ot Ivăneşti, 36.
Ichim Cioară ot Tunsăşti, 66.
Ichim, Costandin, 47.
Ichim, **Costandin**, nemernic ot Ivăneşti, 36.
Ichim diaconul, 50, 60, 74, 77, 102.
Ichim diaconul ot Topărăşti, 47.
Ichim Găfeiu, 49, 269, ieromonah, 181, diacon, 269, ierei, 270.
Ichim Stratul, 47.
Ichim, **Traian**, 12.
Ifrim din Floreşti, 15.
Ifrim, egumenul mănăstirii Secu, 10.
Ifrim, **Toader**, 161.
Iftemii sân Apost(u) Arogojii călăraş, 35.
Ifteni/Iftemi Necoară, răzeş de Corodeşti, 103, 104, 161.
Iftimi Matheiu, 286.
Iftimi Moşiimultă aprod, 36, 47, 49, 181, 269, 270.
Iftimii, 50.
Iftodi, fratele lui Toader din Bărseni, 41.
Ignat, 1.
Ignat Bostaca, 93.
Ignat, Ioan, şetrar, 288.
Ignat, nepotul Faurului, 41.
Ignat stolnicul, 66.
Ignat, Tănas ot Petreşti, 63.
Ignat, ţigan, 4.
Ileana Catargi spătăreasă, 41.
Ileana, fiica Catrinii, fata lui Antonii Mogâlde, igumânul de Floreşti, 114.
Ileana Miclescu, 52.

Ileana, țigancă, 4.
Ileonașcu, 124a.
Iliana Nicolau, 107.
Iliaș Alexandru voievod, 35, 63.
Ilii, 35, 63.
Ilii diaconul, 63.
Ilii din Băilești, 63.
Ilii Monșain, pomoșnicul banului Ioan Fucs, 293.
Ilii, **Tuduri**, medelnicer, 183, 185, 192.
Ilinca, jupâneasa lui Costandin, ginerele vornicului Gavril Costachi, 41.
Ilinca Potropopoei, 114.
Ilința, fiica Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Iliseiu Corlat, fost uricar, cu postrigul la mănăstirea Florești,15, 63.
Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Ioasaf arhimandritul și egumenul mănăstirii Florești, 52, 53, 63, 64, 131, 146.
Ioasaf, egumenul mănăstirii Florești, 9.
Ion a lui Ifrim din Florești, 15.
Ion Anghena, 282.
Ion Armeni din Tunsășți, 66.
Ion Bălan, 64.
Ion Băncilă, 43, 93.
Ion Bâzgu, 64.
Ion Bogdan vel logofet, 26.
Ion Bujoranul, 42.
Ion Cărăușul din Tunsășți, 66.
Ion Cioară din Tunsășți, 66.
Ion Ciurea mazil, 82, 203, 204, 275, ginerele diaconului Pascal, 277.
Ion Corodeanu, 171.
Ion Corodescu ot Corodești,161.
Ion diiaconul, 70.
Ion din Vaslui, 16, 63.
Ion, fiul Ghindii, nepotul lui Băilă, 63.
Ion, fiul Sandii, 47.
Ion Gheuca, fiul Zoiții, răzeș de Albești, 88.
Ion Grecean, 122.
Ion Hușanu, fiul lui Toderașcu/ Toader, 35a, 36.
Ion Miclescul, 26.
Ion Mihăilă, 64.
Ion Naciul, 47.
Ion Necoară din Corodești, 103, 161, 168.
Ion Nigra (?), 22.
Ion Onăica, 50.
Ion Pălade biv vel vistiernic, 30.
Ion, popa din Zmiianu, 4.
Ion Popa, 35.
Ion Rale vornic de poartă, 47, 111.
Ion sin Păscuții preutesăi, 111.
Ion sin preotul Vasili Naciu, 111.
Ion Stan, 94.
Ion Sturza logofăt, 109.
Ion Surtă, 19, 45, 82, 158a, 293.
Ion Tigheci, 64.
Ionichii Grecianu, egumenul mănăstirilor Florești și Adam, 38.
Ioan Ene, 290.
Ioan/Ioniță Cațiche postelnicel, 182, 183, 185, 186, 187, 188, 189, 191, 192, 193, 275.
Ioan, vărul lui Gheorghi (…) postelnic, 55.
Ioan (Iacob Heraclid), 63.
Ioan Beldiman, 157, 158.
Ioan Caracaș sluger, 168.
Ioan Cehan, postelnicel, răzeș de Toporășți, 185, 275, 277.
Ioan Ciurian Trohan, 189.
Ioan Costachi, fiul spătarului Grigoraș, 11; postelnic, 158a, 178, 196, 295.
Ioan Cuza biv vel spătar, 37, 135.
Ioan Duca banul, 110.
Ioan, episcopul de Roman, 10.
Ioan, ermonah ot Secu, 10.
Ioan Fucs ban, 293.

Ioan Greceanu, nepotul lui Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Ioan Iamandi, ban, 171, biv vel ban, 105, spătar, 101, 114.
Ioan Ignat șetrar, 288.
Ioan Jora, paharnic, 45, 83, 86, 92, 112, biv vel sulger, 53, biv vel paharnic, 70, 80, spătar, 81, 92, 93, 98, 102, 291, biv vel spătar, 90, 92, 98, postelnic, 94, 109, 112, 115, 123, 129, 133, 137, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 151, 152, 158a, 162, 177, 180, 181, 214, 216, 269, 279, 293, vel postelnic, 116, 122, 134, 135.
Ioan Jora postelnic, 19.
Ioan Miclescul, post(elni)ce(l), tatăl lui Petre Miclescu jicnicer și al Catrinei, 66.
Ifteni Moșiemultă, 181.
Ioan Moșie, 181.
Ioan Neculce vornic, 66, 81.
Ioan Negruș, 60, 74, 75.
Ioan Nicolae Mavrocordat voievod, 23, 69.
Ioan Nițul, 28, 29.
Ioan Oprea zet Toma Armanu, 203, 204, 275, 277.
Ioan Sandu Sturza voievod, 112, 124, 181, 223, 227, 269.
Ioan Scorțăscu, preot ot Corodești, 145a, 145b,158a, 168.
Ioan sin Stoian, 282.
Ioan spătărel sin Ilii, 35.
Ioan Stratil, mazil din Hănășeni, 130.
Ioan Teodor Callimachi (Călmașul), voievod, 30, 66.
Ioan Ursu, 290.
Ioana țiganca, 58.
Ionichi (…) călugăr, 38.
Ioanichie, episcopul Romanului, 30.
Ionaș/Ioniță Negruș armaș, 35, 36.
Ionașco Băltag, 41, 42.
Ionașco Bătcovici din Greci, 4.
Ionașco/Ionașcu Bolea, 3, 63.
Ionașcu, 19, 63.
Ionașcu Batin vornic, 63.
Ionașcu, fiul Măricuții, nepotul Zaharii, 35.
Ionașcu, fiul lui Păcurar, 42.
Ionașcu Pascul, 63.
Ionașcu Țigara, bătrân în Stângaci, 28, 29.
Ionașcu Ușeriul, 35.
Ionașcul Vespi, 35.
Ionescu G., 12.
Ionichentie Golaitu, 227.
Ioniță armașul, unchiu lui Iordachi Negruș, 36.
Ioniță Cațiche postelnicel, 176, 183.
Ioniță Cehan stegar, 24.
Ioniță Cuza, stolnic, 88, spătar, 63.
Ioniță diaconul, 47.
Ioniță din Popești, 46.
Ioniță, fecior popei lui Gheorghii, 63.
Ioniță Hușanu, fiul lui Toader, 36, 47, 111.
Ioniță Iamandi ban, 98.
Ioniță Iuliano, treti logofăt, 23.
Ioniță Mustărețu, 47.
Ioniță Nica, 63.
Ioniță Paladi vornic, 126, 127, 129.
Ioniță Pălade spătar, 27, 30.
Ioniță Sion paharnic, 161a, 240, 252.
Ioniță tretii armaș, 269.
Ionițe Băisan, 22.
Ioniți, **Agăriciu**, 114.
Ioniți armaș, 82.
Ioniți Cojocariu, 162.
Ioniți, fiul lui Andriian Hușanu, 35a, 111.
Ioniți Leurdă, 47.
Ioniți Mendri, 36.
Ioniți, **Necoară**,103.
Ioniți Romașcu, 114, 198.
Ioniți Toderașcu, 47.
Iordache Balș, vel ban, 23, vel vornic, 26, 66.
Iordache Cantacozino, hatman i pârcălab Suceavschii, 23.

Iordache Costachi, fiul spătarului Grigoraș, 11.
Iordachi Costachi vornicul, 128, 284, 291, 292.
Iordache Darie vornic, 280.
Iordache Gavril, 74, 75.
Iordache Ghica biv vel logofăt, 54.
Iordache Oprișan, medelnicer, 98a, paharnic, 108.
Iordachi, 17, 66.
Iordachi spătar, 211.
Iordachi Buhle, 107, 181.
Iordachi Canta logofăt, 81, vel logofăt, 88, biv vel logofăt, 61.
Iordachi Catargiu logofăt, 136, 138, 141, 143, 159, 177, 180, 214, 216.
Iordachi Cuza, 66.
Iordachi Fontul, 63.
Iordachi Giurge căminar/biv vel căminar, 92, postelnic, 158a.
Iordachi Grecu , 183, 185.
Iordachi Lambrino, biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Tutova, 44, 45, 46, ban, 66.
Iordachi Manu agă, fiul lui Ioan Jora, 122, 123.
Iordachi Miclescu medelnicer, 51, căminar, 61, 66.
Iordachi Mircea, nepotul lui Ioniță Hușanu, 111.
Iordachi/Iordache Negruș mazil, 35, 36, 60, 74, 75, 78, 87, 91, 102.
Iordachi Pahomii, 282.
Iordachi Romașcu clucer, 114, 198.
Iordachi Roset vel vistiernic, 63, 69, biv vel vistier, 125.
Iordachi Sion, 47.
Iordachi spătar, 12.
Iordachi Spiridon, 215, 268.
Iordachi Străjescu căminar, 221.
Iordachi, vel clucer, 66.
Iordachi, **Toderașco**, vel vistiernic, 10.
Iorest Hușanu, 47.
Iorga gealepul, 41.
Iorgu Costachi, 153.
Iorgu Ghica aga, 126, 127.
Iorgu Radu spătar, 288.
Iosif Anton de Baiardi, geometrul ținutului Fălciu, 284, 295.
Iosif Râșcanu ieromonah, 212.
Ipsilanti, Constandin Alexandru, voievod, 51, 59, 60, 66, 102, 181, 269.
Irimia, soțul Nastasiiei, 77, 102.
Irimia <Movilă> voievod, 16.
Irimiea, 269.
Irimiia, 15, 25, 291.
Irimiia Coșescul, 25, 35, 36, 102, 181.
Isacu, Alicsandru, 290.
Isăcescu, Mihălachi/Mihai, 194, 195, 215, logofăt, 269.
Ismail Ibriiam, neguțător turc ot Vasluiu, 172.
Iuda, 8.
Iuliano, **Ioniță**, treti logofăt, 23.
Iustin Dragne, 269.
Iurașcu, tatăl lui Ursachi, 66.
Ivan armanul din Vaslui, 16, 63.
Ivu, 29.

J

Jalobă, Stoicovici, 240, 254, 257.
Jilțul Drăgan, 19.
Antiohii, Jora, logofăt, 109, 124, hatman,131, 151, 152, 153, 154.
Jora, Costandin, vornic de poartă, 49, 269.
Jora, Gavril, 8.
Jora, Ioan, paharnic, 45, 83, 86, 92, 112, biv vel sulger, 53, biv vel paharnic, 70, 80, spătar, 81, 92, 93, 98, 102, 291, biv vel spătar, 90, 92, 98, postelnic, 94, 109, 112, 115, 123, 129, 133, 137, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 151, 152, 158a, 162, 177, 180, 181, 214, 216, 269, 279, 293, vel postelnic, 116, 122, 134, 135.
Jora, Ioan postelnic, 19.
Jora, Smaranda, 279a.

Jora, ureadnic de Bârlad, 1.
Jorăsc, neam, 216.
Jubei, Pricochi, 103.
Jupan, Ursul, 1.
Jurja, 1.

K

Karl Kotzibue/Kotzebue, consulul rus, 240a, 297, 303.
Kiseleff, Pavel, 132.

L

Lambrino, 287.
Lambrino, Iordachi, biv vel paharnic, ispravnicul ținutului Tutova, 44, 45, 46, ban, 66.
Langa, Vasâle, 278.
Lascarachi Cantacuzino vornicul, 253, 258, 265.
Lazăr pitarul, 1, 2.
Lazarache, Vasile paharnic, 227.
Lazu, Dimitrachi, 124a, 215.
Lăscărachi Roset treti logofet, 31.
Lefter, 19.
Lefter Dhbu (?), 29.
Lefter, hanul lui, 199.
Leftereștii, 124a.
Leon Climescu iconom, 230, 231.
Leon Gheuca mitropolit, 297, 303.
Leondari, **Costandin**, sulger, 82.
Leordeștii/Leurdeștii, 28, 29, 35a.
Leurda, Gavril, 28, 29.
Leurda, Miron, 28, 29, 47.
Leurda, **Toader**, 28, 29.
Leurdă, Dumitru, 47.
Leurdă, Ioniți, 47.
Leurdă, Mihălachi, 47.
Leurdă, Simion, 47.
Libov, Toader, fiul Zoicăi, 19.
Limbov, Toader, 158a.
Lipan, Neculai, 271.
Lohan armanul din Vaslui, 16, 63.
Luca arhimandrit, egumenul mănăstirii Florești, 79, 84, 85, 87, 88, 89, 97, 98, 98a, 98b, 99, 103, 104, 105, 124, 125, 138, 139, 141, 145, 149, 182, 192, 218, 227, 253, ***Luca Leondari,*** fost egumen, 227.
Luca Iacob/Iacov, 47, 112.
Luca lui Iacov, 111.
Luca, Toma, stolnic, 33.
Luca, Ursăitu, 282.
Lucăniasa, bătrân, 83, 124a, 145b, 293.
Lucănasă, fiica Ștefului, 19, 112, 158a.
Lucăneasă Sion, 119,158a, 293.
Luchin Nejă de Corodești, 120, 124a.
Lungu, Antohi, 47.
Lupa, fiica Martei monahia, 38, 94.
Lupan, fost pâcălab, 63.
Lupan, Toma, 290.
Lupul Bujoranu, 23a.
Lupu, fiul Alecsandrii, nepot lui Apostu Doruș, 111.
Lupu ierei, 268.
Lupu, tatăl preotului Ursu, 111.
Lupu Balș vornic, 81, 157, vel vornic, 35, vel serdar, 46, logofăt, 269, vel logofăt al Țării de Jos, 101, 181.
Lupu Bogdan stolnicul, 66.
Lupu Costachi, 12, ban, 66, vornic, 41, 42, 63, 64, 109, 124, 131, 151, 152, 153.
Lupu D., paharnic, 260.
Lupu preotul, 107.
Lupu Stroici, marele logofăt, 2.
Lupu, Ștefăniță voievod, 63.
Lupu, Vasile, voievod, 5, 6, 23a, 32, 35, 63, 269.
Lupul, 35.
Lupul (…), 70.
Lupul Buhăescu, 35.
Lupul Capră, 80, 145b,158a.
Lupul Chiric, 66.
Lupul Costachi biv vel banu, 32, 66
Lupul Doruș, 111.
Lupul, fiul Alixandrii, 63.

Lupul, **Gălușcă,** fratele lui Ștefan, 47, 77.
Lupul Poroschii armaș, 35.
Lupul Postolachi ot Mânzați, 66.
Luncariul, Simion, 18, 19.
Luți, **Antohi,** vornic de poartă, 33, 64.

M

M. Costandin, 51.
Macsim Dumbravă, preotul din Micești, 145a, 145b, 158a.
Macsâm, 35.
Maftei Parfeni, 66.
Magda, 63.
Magdalina, mama lui Agapie, 220.
Male, fiica lui Petru Corod, 63.
Mane grecul din Vaslui, 16, 63.
Manolachi, Antohi, 63.
Manolachi Bogdan ban 35a.
Manolachi Costachi vel logofăt, 35, 41.
Manolești, neam de răzeși, 129.
Manoliu, **D**., 240.
Manu, Dimitrie vornic, 280.
Manu hatman, 12.
Manu, Iordachi, agă, fiul lui Ioan Jora, 122, 123.
Marco sin Șteful, 19, 293.
Mardarie Apamias, locotenent de mitropolit, 298, 300, 301, 302.
Maria Gheuca vist., 66.
Maria, nepoata lui Apostul Cehan, 63.
Mariia, soția lui Ioan Stratil, mazil din Hănășeni, 130.
Marica, fiica lui Crâstea și Anghelinei Ghenovici, 1, 2.
Mariia, fiica Anii, 63.
Mariia, țiganca lui Toadir Druhuș, 55.
Marin Drăghici, vechilul mănăstirii Florești, 172, 175, 179, 181, 182, 184, 190, 192, 194, 199, 200, 201, 202, 211, 224, 226, 227, 269, 272, 275, 277.
Marin țigan, 58.
Marin Ursu, 290.
Marta, mama lui Țântie, 171.
Marta monahie, fiica lui Coste Adam logofăt, 38.
Matei Brăescu, vornic de poartă, 145a, 158a.
Matei Costachi postelnic, 11, 90.
Matei Negel ban, 63, bivv el vornic, 63.
Matei Costan condicar, 81.
Matei Gonțu, 157a.
Matei Naciu porosnic, 278.
Matheiu Iftimi, 286.
Mathei Ștefanache, 282.
Mavrocordat A., logofăt, 280.
Mavrocordat vel logofăt, 167, vornic, 238.
Mavrocordat, Alexandru Costandin, 43.
Mavrocordat, **Alisandru,** spatar, 81.
Mavrocordat (Firaris), **Alexandru Ioan** voievod, 44, 46, 47, 102, 112, 291.
Mavrocordat, Constandin Nicolae, voievod, 20, 21.
Mavrocordat, **Ioan Nicolae,** voievod, 23, 69.
Mavrocordat (?) M(…), 201.
Mavrocordat, Nicolae Alexandru, 15a.
Mavrodin, Costachi, 176, 181, 192.
Mavrogheni, Efrosina, 227.
Mălanca, mătușa preotului Pricopii, 43.
Mălinescu, 295.
Mărcescul, 4.
Mărcescul/Mircescu, fiul Ștefului, 19, 293.
Mărdari, 63.
Mărdari din Scurți, 63.
Mărica Ghindăroai, fiica lui Nistor, 47, 111.

Mărica, sora lui Gherasâm și Molodiț, fiii lui Căpătan, 66.
Măricuța, 35.
Măriița, 63.
Mărinca, 63.
Mărinca, fiica lui Stanciul Corod, 63
Măriuța, mătușa lui Inochentie Greceanu, eguemnul mănăstirii Adam, 58.
Măriuța, nepoata lui Ghindari, 13.
Măriuța, fiica lui Mărdari, 63.
Măriuța, soacra lui Pavel, 77.
Măriuța Frunzoai, 47.
Măriiuța, din care se trag Sionești, 124a.
Mărunca, fiica lui Stanciul Corod, 63.
Mătani, Căsiian, 35a, 47.
Mătei Gonța/Gonțu, răzeș de Micești, 80, 84, 92, 157a.
Măteiu, 19.
Meletie Brandaburul, Episcopul Hușilor, 108.
Mendri, Ioniți, 36.
Merla, 63.
Metanii, 35.
Micăl sin Conachi, 282.
Miclescu agă, 158a; spătar, 293.
Miclescu, Alecu, agă, 19, 83, 84, 92.
Miclescu căminarul, 66.
Miclescu, Costandin, fratele lui Vasili, fii lui Petre Miclescu, 51, 68.
Miclescu, **Elisaveta** monahia, 154.
Miclescu, Ileana, 52.
Miclescu hatman, podul hatmanului, 27, 30.
Miclescu, Ion, 26.
Miclescu Ioan, postelnicel, tatăl lui Petre Miclescu jicnicer și al Catrinei, 66.
Miclescu, Iordachi, medelnicer, 51, căminar, 61, 66.
Miclescu, Petre, jicnicer, fiul lui Ioan Miclescu postelnicel, 26, 43, 68.
Miclescu, **Sandu,** ban, 52.
Miclescu, **Scarlat** logofăt, 95, vornic, 280, 281.
Miclescu, Vasili, jicnicer, 51, 57, 61, 65, 68, 94, biv vel jicnicer, 54, 93, postelnic, 109.
Micul Bleg, 63.
Mihai, 66.
Mihai Cașotă, 66.
Mihai Costandin Suțul voievod, 65, 85.
Mihai, **Moșiemultă,** 194.
Mihai Strălbischii/Mihail Strilbiţchi, exarhul Mitropoliei, 66.
Mihai Sturza biv vel logofăt, 54, 61
Mihail Sturza voievod, 154, 158, 158a, 168, 181, 192, 235, 269, 275, 276.
Mihail Suțu voievod, 227.
Mihalachi Romașcu, 114.
Mihălachi Hurmuzu, 268.
Mihălachi Sturza postelnic, 126.
Mihăilă, Ion, 64.
Miclescu, Alecu, agă, 19.
Mihai, fiul lui Corlat uricarul, 41.
Mihai zugravul, 13.
Mihoci din Rădulești, 65.
Michai Vergolici, hotarnic, 5, 6.
Michail Balș, 5, 6.
Mihai Racoviță (…), 56.
Mihai Racoviță voievod, 15a, 27, 30, 41, 293.
Mihaiu, 43.
Mihaiu Morar, 22.
Mihaiu vătaf, răzeș de Broșteni și Coșești, 47.
Mihăilă sin Gavril Grigoraș, 63.
Mihălachi Cerchez, jicnicer, spătar, ispravnic al ținutului Tutova, 63.
Mihălachi/Mihai Isăcescu, 194, 195, 215, logofăt, 269.
Mihălachi Leurdă, 47.
Mihălachi Motoș, 63.
Mihălachi Tenedin medelnicer, inginer, 98.
Mihai țigan, 58.
Mihăilă, 19.

Mihăil Roșcăi, 9.
Mihăilă sin Costandin Poiană, 36.
Mihălache Cehan medelnicer, 24.
Mihălachi Tenudi serdar, 7.
Mihnea, Radu, voiievod, 3, 5, 63.
Mirăuță, fiul lui Sămitu, 41.
Mircea, Iordachi, nepotul lui Ioniță Hușanu, 111.
Mircea, Toderașcu postelnicel, nepotul lui Ioniță Hușanu, 111.
Mirce, Ștefan, 182, 192.
Mirce, Ștefănachi, 47, 275.
Miron Barnovschi Moghila, voievod, 4, 5.
Miron Costin vel logofăt, 10.
Miron diaconul, 107.
Miron, Neculai, 66.
Miron sân Gavril Leurda, 28, 29, 47.
Misail, ermonah ot Secu, 10.
Misail, erodiacon ot Secu, 10.
Mitrofan ermonah, 38.
Mitrofana călugăriță, fiica lui Lupan, 63.
Moașa, fiica Anghelinei și a lui Vasile postelnic, soția lui Porcea, 23a.
Mocan, Dima ot Florești, 93.
Mogâlde egumenul, 93.
Mogâlde, Athanasie, egumen ot Florești, 22.
Mogâlde, **Costantin**, 80.
Mogâlde, **Gavril**, 80.
Mogâldea, Antonie, egumen ot Florești, 25, 26, fost egumen, 46, Catrina, fiica lui, 114, 198.
Moghila, Miron Barnovschi, voievod, 4, 5.
Moisei, fiul lui Vasâli și Mărica, 41.
Moiseiu de Olănești, 19.
Molența, Alecsandru, 35, 102.
Molința, soțul Catrinii, 35.
Molodiț, fiul lui Căpătan, 66.
Monșain, Ilii, pomoșnicul banului Ioan Fucs, 293.
Morar, Mihaiu, 22.
Morariul, Roman, 66.
Moruzi, Alexandru Costandin voievod, 65, 67, 68, 69, 70, 71, 73, 74, 75, 77, 85, 102, 181, 269, 291.
Moruzi, Constandin Dimitrie, voievod, 40, 63, 67.
Moșie, **Ioan**, 181.
Moșiemultă, **Ifteni**, 181.
Moșiemultă, Mihai, 194.
Moșiemultă, **Toader,** 49, 77, 181, 269.
Moșiimultă, Gavril ot Stângaci, 47.
Moșiimultă, Iftimi, aprod, 36, 47, 49, 181, 269, 270.
Moșiimultă, **Vasili**, 47.
Moșuleț, Ștefan, 88.
Motăș, bătrân din Baboșăni, 63.
Motășăștii, 63.
Motoș, Mihălachi, 63.
Motoș, Simion ot Petrești, 63.
Movilă, Alexandru, voievod, 63.
Movilă, Constantin, voievod, 2.
Movilă, Ieremia, voievod, 2, 16, 63, 66.
Movilă, Simion voievod, 45, 82.
Movili/Movila, Bălaciu, păharnicul, 43, 66.
Moviliță, Nicoară spătar, 4.
Mustăreț, Costantin, nepotul lui Ștefan Mustăreț, 47.
Mustăreț, Ioniță, 47.
Mustăreț, Ștefan, 47.

N

Naciu, Chiriac, fiul lui Nistor, 47, 111.
Naciu, Ion, 47.
Naciu, Matei, poroșnic, 278.
Naciu, **Vasili**, preot 111.
Naciu, Vasili zet Lica Iacov, 111.
Naciul, Conachi, 282.
Nacul, **Alecu**, 159.
Nasta ot Scurți, 63.
Nastasăi Bursucăniții, 192.
Nastasia, fiica lui Nicoară Moviliță spătar, 4.

Nastasăe, fiica Anii, 63.
Nastasie, copilul lui Toadir Druhuș țiganul și a Mariiei, 55.
Nastasie, fiica lui Matei Roșca, 9.
Nastasiia, soția lui Irimiia, 15, 25, 77, 102, 291.
Nastasii Burbucăniții, 182.
Năstas Blănar, 80.
Năstas Tigheci, 64.
Neagul, Vasâle, uricar, 16.
Nechifor, ermonah ot Secu, 10.
Nechita dascălul (**Neofit** ieromonahul), 113, 116, 117, dichiul mănăstirii Florești, 161.
Nechita din Păncești, 42.
Nechita Epuri diacon, 158a.
Necoară, 70; neam din Corodești, 168.
Necoară, Alestar, 103, 168.
Necoară din Corodești, 103, 104.
Necoară, fiul Anii, 63.
Necoară, **Ifteni**, răzeș de Corodești, 103, 104, 161.
Necoară, Ion, din Corodești, 103, 161, 168.
Necoară, Ioniți, 103.
Necoară, **Sandul**, 103, 104.
Necoară, **Toderașcu**, 103, 104.
Necoară, Vasile, preot, 104, 171.
Necocor, Alestir, 104.
Necolai Romașco, 46.
Necolai Roset biv vel logofăt, 54, 61.
Necolaiu Pușcaș din Ivănești, 35a.
Necula de Tulești, fiul lui Nistor, 47, 111.
Necula Fărțăgău, cupeț, 1.
Necula, fiul Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Neculachi, 134.
Neculachi Canta postelnic, 126.
Neculai, 35, 63.
Neculai Antohi vel șatrar, 63.
Neculai Balș, stolnic, vornic, 66.
Neculai Băisan, 35, 102.
Neculai Bucur paharnic, 178.
Neculai Butucescul hotarnic, 278.
Neculai Ceopraga, 282.
Neculai Costin, vornic, 268.
Neculai Docan, 12.
Neculai Doroș, 63.
Neculai Gherghescul, 119, 158a.
Neculai Greceanu vornic, 269, 270, 292.
Neculai Lipan, 271.
Neculai medelnicer, 66.
Neculai Miron, 66.
Neculai Nedele ot Laza, 63.
Neculai Oprișan, 66.
Neculai Ouat, 181, 194, 278.
Neculai Paladi, 111.
Neculai Popa, 104, 171.
Neculai Racoviță biv vel medelnicer, 27, 30, clucer, 76, 77, 78, 87, 91, 102.
Neculai Romașcu, fiul Catrinii, fiica Aftănasăi, egumenul de Florești, 114, 198.
Neculai sin Dumitrachi cafegiu, 111.
Neculai Sion paharnic, 115, 120, 124a, ban, 161a.
Neculai Tiron vornic de poartă, 28, 29.
Neculaiu Chiric, 93.
Neculaiu, nepotul lui Inochentie Greceanu, egumenul mănăstirii Adam, 58.
Neculaiu, popa lui, 47.
Neculau, **Andoni**, 181, 194.
Neculce, Alexandru vel vornic, 66.
Neculce, **Costandin** aga, 133, 138, 141, 145, 149, 227, 279.
Neculce, Ioan, vornic, 66, 81.
Neculce, Ralu, născută Negre, 132.
Neculci meșterul, 13.
Nedele, Neculai ot Laza, 63.
Negel, Matei ban, 63, biv vel vornic, 63.
Negre, 132.
Negre, Costachi, sulger, 79.
Negre, Costin, biv vel stolnic, ispravnicul ținutului Tutova, 44, 46, ban, 129.
Negre, Postul (Apostul) jicnicer, 33.

Negrul, Sandul din Mânzați, 66.
Negruș, 49.
Negruș, Dămiian, 278.
Negruș, șef secție, 236.
Negruș, Ghiorghie, 97.
Negruș, Ioan, 60, 74, 75, 181.
Negruș, Ionaș/Ioniță, armaș, 35, 36.
Negruș, Iordachi, mazil, 35, 36, 60, 74, 75, 78, 87, 91, 102.
Negruș, Pavăl, fratele lui Iordachi, 36.
Negruș, Ștefan, 77, ginere lui Iordache Negruș, 78, 81, 102, 181, 269.
Negruș, Ștefan din Hârsova, 63.
Negruș, Toader, vechilul mănăstirii Florești, 137.
Negruș, Vasile, 25, 35 (tatăl lui **Iordache**), 102, 181, 269, 291.
Negrușăsc, neam, 181, 195, 268, 269, 271, 272, 273, 277.
Negruț, 77.
Nejă, Luchin, de Corodești, 120.
Neofit ieromonahul (Nechita dascălul), 113, vechilul mănăstirii Florești, 116, 117.
Neonil arhimandrit, starețul Mănăstirii Neamțul și Secul, 208.
Ni(…) Costin stolnicel, 168.
Nica, Ioniță, 63.
Nichifor arhimandrit, egumenul mănăstirii Florești, 213, 228, 229, 230, 231, 232, 234, 235, 236, 238, 239, 240, 240a, 241, 242, 243, 244, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 257, 258, 259, 262, 263, 264, 265, 266, 267.
Nichifor Țenche (Nechifor), 13, 26, 77, 82, 291.
Nicoară (Necoară), Ion, 161.
Nicoară, popa din Vaslui, 4.
Nicoară Moviliță spătar, 4.
Nicoară, **Tudosă**, 161.
Nicodim arhimandrit, 217, 219.
Nicodim, egumenul mănăstirii Sfinții Trei Ierarhi, 239.
Nicodim Trierarhitul, 206, 209, 217, 219, 220, 222.
Nicolae Alexandru Mavrocordat, 15a.
Nicolae Suțu, vel logofăt, 240a, 258, 260, 265, 280, 281.
Nicolai Banul, vornic de poartă, 30.
Nicolai Buhle, 268, 278.
Nicolai I Pavlovici, țarul Rusiei, 145.
Nicolau, Iliana, 107.
Nicoară, **Toader**, 158a.
Nicon arhimandrit, Comitetul Mitropoliei și a mănăstirilor pământești, 250.
Niculai (Neculai) Corodescul de Micești, 15.
Nigra (?), **Ion**, 22.
Nil ierodiacon, 213, 228, 231, 236, 253, 265, dichiu, 221, vechil, 265, egumenul mănăstirii Florești, 268, 269, 270, 276, 278, 280, 284, 288, 289, 292, 294, 297, 299, 303, 304.
Niofit monah, 218.
Nistor, bătrân din Broștenii de Sus, 47, 111.
Nistor Chiriiac, 66.
Nistor Doroș, 47.
Nistor ot Pleșăni, 66.
Nistor Sculeș comis, 63.
Nistor Ureche vornicul, 10.
Nițăș**tii**, 28, 29, 35a.
Nițul, Ioan, 28, 29.
Nofit, 1.
Noor, 41, 42.

O

Oaie, Toader, 9.
Obreja, Gheorghe, polcovnic ot Corodești, 119, 158a.
Ochiean (?), **Agapie**, arhimandrit, 227.
Onăica, **Ion,** 50.
Onică, Costandin, ot Coroești, 66.
Onică, Sămion, ot Coroești, 66.

Oprea Ioan zet Toma Armanu, 203, 204, 275, 277.
Oprea Petrilă, 210, 225, 275, 277.
Oprișan, Iordache, medelnicer, 98a, paharnic, 108.
Oprișan, Neculai, 66.
Ostahii (Stahii) Căuia mazil, 64.
Ouat, Neculai, 181, 194, 278.

P

Pahomii, Iordachi, 282.
Paisie, egumenul mănăstirii Mera, 234.
Paisii/Paisie ieromonah, 196, 206, 207, 217, 219, duhovnic, 220, 221, 222.
Palade, 86.
Palade, Catrina, din Iași, 41.
Palade, Iacovachi, agă, 12, vornic, 280.
Palade, Toader, vel spatar, 23.
Paladi, Costandin, vel agă, vornic, logofăt, ispravnicul ținutului Tutova, 66, 81.
Paladi, Ioniță, vornic, 126, 127, 129.
Paladi, Neculai, 111.
Pamfile Popa, 103, 124a.
Pamfili Rusul ot Coruești, 43.
Pamvo egumenul mănăstirii Florești, 63.
Pan călăraș, 63.
Panaiti Dioghenidi, supus elen, 224, 227.
Panas, 171.
Pancrati, 268, 269.
Pancrati comis, 12.
Panfile Popa, 80, 124a, fost vătav la mănăstirea Florești,168.
Parfeni, Vasăli, serdar, 287.
Pascal diacon, 277.
Paste (?), **Iancu**, serdar, 269.
Panfili, 93.
Panfili vătav, 170.
Paraschiva den Cojări, 9.
Paraschiva, preuteasa lui Dobre, 41.
Parfeni din Nicorești, 66.
Parfeni, Maftei, 66.
Parfeni, Pavăl din Coroești, 66.
Parthenie, egumenul de la mănăstirea Badiul din Galați, 69.
Parvana, fiica fiul Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Pascal Burbucan, 106.
Pascal Bursucanu, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Pascal Gane, vornic de poartă, 183, 185, 192.
Pascal sin Nastasii Burbucăniții, 182.
Pascal Strezăscu, 47.
Pascul, fiul lui Corlat uricarul, 41.
Pascul, Petre, 63.
Pascul, Ionașcu, 63.
Pavăl Docan, mazil ot Tutova, 47, 111.
Pavăl Duca banul, 110.
Pavăl, fiul lui Dumitrașco din Orzești, nepotul lui Nichifor Țenche, 13, 26, 77, 82, 102, 181, 269, 291.
Pavăl, fratele lui Iordachi Negruș, 36.
Pavăl paharnic, 19, 120, 293.
Pavăl Parfeni din Coroești, 66.
Pavăl Popa, 104, 168.
Pavăl Țenche, 82, 102.
Pavel, Kiseleff, 132.
Pavel, Popa, 103.
Pavlovici, Nicolai I, țarul Rusiei, 145.
Păcurar, tatăl lui Gavrilă, nepot lui Corlat, 42.
Păcurariu, 41.
Păcurariu, fiul lui Vasâli și Mărica, 41.
Pălade, Ion biv vel vistiernic, 30.
Pălade, Ioniță, spătar, 27, 30.
Pălade, Toader, 23a.
Păladi, Dumitrașco, vel vistiernic, 27, 30.
Păsat, Vasili, 185.
Păscălina, Costandin, 66.
Păscuța preotesa, 111.

Pătrășcan, 9.
Pătrașco Bașotă vel logofăt, 5.
Pătrașco, fiul lui Nicoară Moviliță spătar, 4.
Pătrașco jignicerul, 13.
Pătruț jicnicerul (Silion călugărul), 15.
Pârlici, Gheorghii, 43.
Pelin, Vasili, hotarnic, 49, 50, 181, 269, 270.
Perju, Grigori, 104, 168.
Perjul, Sandul, 103.
Petrachi vameșul, ispravnicul ținutului Tutova, 35, 66.
Petre, Andrei ot Onțășți, 66.
Petre, fiul lui Ion Miclescul, 26, 43, 68.
Petre Tălăbir, 64.
Petre Pascul, 63.
Petrilă, Oprea, 210, 225, 275, 277.
Petru Corod, 63.
Petru (?), **Gligorie**, pasnic, 161.
Petru iconom, 264.
Petru Rareș voievod, 63, 129, 171.
Petru voievod, 2, 120.
Petru Șchiopul voievod, 63.
Picioroga, 18, 19.
Pilat, Ștefan, vornic de poartă, 16, 63, 226.
Pimen monah, 218.
Pizdaroșie, **Toader**, bătrân în Stângaci, 28, 29.
Pleșan, 66.
Pleșanu, **Toader,** 43, 66.
Plithos, Scarlat, sardar, 168.
Pogor, Vasile, aga, 253, 276, postelnic, 280, 281.
Poiană, **Costandin**, 36.
Popa, 60.
Popa, Dimitri, 124a.
Popa Gheorghie, 210, 225, 275, 277.
Popa, Pavăl, 104, 124a, 168.
Popa, tatăl lui Antohi, 60, 102.
Popa, **Vasâli,** 168.
Popa, Costantin, 104.
Popa, Gavrilă, 104.
Popa, Grigori, medelnicer, 139, 160, 199, 200, 201.
Popa, Ion, 35.
Popa, Neculai, 104, 171.
Popa, Pamfile, 103.
Popa, Panfile, 80, fist vătav la mănăstirea Florești, 168.
Popa, Pavel, 103, 104.
Popazuglu, Costachi, 227.
Popăscu, Ștefan, vornic de poartă, 66.
Popescu, Gheorghi, 210.
Popescu, Ștefan, vornic de poartă, 161.
Popescu, hotarnic, 45, 82.
Porcea, 23a.
Poroschii, Chiriiac, fratele Lupului, 35.
Poroschii, Lupul armaș, 35.
Poruțchii, Savin, 63.
Postolachi, 35, 102.
Postolachi Băisan, 35, 102.
Postolachi Coșescu, 36.
Postolachi, fiul Anghelinei și a lui Vasile postelnic, 23a.
Postolachi, Lupul, ot Mânzați, 66.
Postul (Apostul) Negre jicnicer, 33.
Potropopoei, Ilinca, 114.
Prăjăscu Răducanu agă, 215, 268, 269, 270, 273, 275, 276.
Pricopii preotul, 43.
Pribasca vorniceasa, 66.
Pricochi Jubei, 103.
Prohir din Șărbăcani, 41.
Puiu, 18, 19.
Pușcaș, Necolaiu, din Ivănești, 35a.

R

Racleș, Costachi, 35.
Racleș, **Vasili,** medelnicer, vechilul cluceresei Safta Racoviță, 91.
Racoviță, Athanasăi, ieromonah, egumenul schitului Hârsova, 63.
Racoviță, Cehan, vel logofăt, 63.

Racoviță, Costandin, voievod, 30, 138.
Racoviță, Gheorghi, agă, 184, 191, prezidentul tribunalului Vaslui, 192.
Racoviță, Iancu, postelnic, 126, 127.
Racoviță, Mihai, (…), 56.
Racoviță, Mihai, voievod, 15a, 27, 30, 41, 293.
Racoviță, Neculai, ginerele pitarului Ștefan Gălușcă, biv vel medelnicer, 27, 30, clucer, 76, 77, 78, 87, 91, 102.
Racoviță, **Radul**, vel vornic de Țara de Sus, 23, biv vel logofăt, 27, 30.
Racoviță, **Safta**, fiica pitarului Ștefan Gălușcă, 87, 91, 96, 291.
Radu, Iorgu, spătar, 288.
Radu Mihnea voievod, 3, 5, 63.
Radul Racoviță, vel vornic de Țara de Sus, 23, biv vel logofăt, 27, 30.
Radul Turle, 282.
Racovițești, 56.
Rale, **Ion,** vornic de poartă, 47, 111.
Rali diiacon, 35.
Ralu Neculce, născută Negre, 132.
Ramadan, Antonache, vel postelnic, 23.
Razu, 269.
Razul, Costache, vel vornic de Țara de Jos, 23.
Razul, **Vasăli** logofăt, 41, vel logofăt, 66.
Ramandi vel postelnic, 10.
Rareș, Petru voievod, 63, 129, 171.
Răcși, 62.
Răducanu Cazimir spatar, 168.
Răducanu Prăjăscu agă, 215, 268, 269, 270, 273, 275, 276.
Răducanu Roset hatman, 66. 177, 180, 214.
Râșcanu, Iosif, ieromonah, 212.
Rizu, **Grigori**, spatar, 144.
Rogoz, Alexandru, 66.
Roman Morariul, 66.
Romașco, Necolai, 46, 61.
Romașcu, Gheorghi, paharnic, 114, polcovnic, 198.
Romașcu, Ianacachi, 198.
Romașcu, Ioniți, 114, 198.
Romașcu, Iordachi, clucer, 114, 198.
Romașcu, **Mihalachi**, 114.
Romașcu, Neculai, fiul Catrinii, fiica Aftănasăi, egumenul de Florești, 114, 198.
Romașcu, Tudorachi, 198.
Romașcu, Vasăli, biv vel stolnic, 114, 198.
Roset, **Andrei,** logofăt, 66.
Roset, Iacovache, 227.
Roset, **Iordachi** vel vistiernic, 63, 69, biv vel vistier, 125.
Roset, Lăscărachi, treti logofet, 31.
Roset, **Răducanu** hatman, 66, 177, 180, 214.
Roset, Vasile, vel spatar, 26, 66.
Rosetești, 227.
Roșca vornicul, 12.
Roșca, Mihăil, 9.
Roșca Simion Gavril, 12.
Roșca, Vasilii, vornic de gloată, 5.
Rucsanda soră, 220.
Rusanda, fiica lui Matei Roșca, 9.
Rusăt/Roset, Catrina, vorniceasa, 43, 66.
Rusătești, 62.
Rusu, Toader, 50.
Rusul, 4, 19.
Rusul, **Pamfili** ot Corueșți, 43.
Rusul vornicul, 9.

S

Safta, fiica lui Cărăbăț, 37.
Safta, fiica lui Sămit, 41.
Safta Racoviță, fiica pitarului Ștefan Gălușcă, 87, 91, 96, 291.
Salomie, fiica lui Cârste Cușbă, 23a.
Samoil monah, 38.
Samoilă, nepotul Faurului, 41.
Sanda, soția lui Pavăl, fiica lui Titchiu (Titici) din Stângaci, 13, 26, 77, 82, 102.

Sanda, 47, 291.
Sandu Crupenschi vornic, 126.
Sandu Miclescu ban, 52.
Sandul Corodescul, 70, 80.
Sandul, fiul lui Cărăbăț și al Mariei, nepoata lui Apostul Cehan, 63.
Sandul Necoară, 103, 104.
Sandul Negrul din Mânzați, 66.
Sandul Negruș, 101.
Sandul Perjul, 103.
Sandul sin Ioniți Necoară, 103.
Sandul Sturze, vel logofăt, 23, 269.
Sandul Țănchioai (Țenche), 82.
Sava, 66, 220.
Sava, Enachi, 63.
Savagtog, Alecu, serdar, 159.
Savin, fiul lui Cârste Cușbă, 23a.
Savin Porutchii, 63.
Savu Fodor, 290.
Sălevăsc/Sălivăsc, neam, 175, 175, 190.
Sălav, Costantin, 182, 192, 197, 275.
Sălav, Dinul, 179, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Sălav, Gheorghii, 186, 192, 197, 275, ***Silavu,*** 203, 277, ***Selav,*** 210, 220.
Sălăvăști, neam, 192.
Sălăvoai, Catrina, 182, 187, 192, 193, 275, 277.
Sălăvoai, Ștefana, 182, 192.
Sămina/Simina, fiica lui Gavril Jora, 66.
Sămion, 35, 63, egumenul, 63.
Sămioan Eane, 290.
Sămion Onică ot Coroești, 66.
Sămit, 41.
Săon, moș lui Gălușcă, 63.
Săoneasa, 158a.
Săonească, fiica lui Luchin Nejă de Corodești, 120.
Săvel, Denilei, 106.
Săvel, Gheorghe, 106.
Sârbul, Eni, 62.
Sânchitriu, hotarnic, 45, 82.
Sârghii, rugătorul de la mănăstirea Florești, 63.
Sârghii din Vaslui, 16, 63.
Scapei, 28, 29.
Scapei, Gligorci, din Stângaci, 35a.
Scapeiu din Toporăști, 35a.
Scarlat Alexandru Callimachi voievod, 84, 85, 89, 90, 92, 98, 99, 101, 102, 105, 223, 226, 291, 297, 303.
Scarlat Crupenschi vornic, 269, 270, 273, 275, 276.
Scarlat Grigore Ghica voievod, 28, 29, 30, 66.
Scarlat Miclescu logofăt, 95, vornic, 280, 281.
Scarlat Plithos sardar, 168.
Scărlat, **Antohi**, biv vel căpitan, 35.
Scărlat Sturza spatar, 129.
Scărlătachi (Costachi) ban, 33, 41, 64.
Scărlet, Dabija, biv 2 logofăt, 63.
Scărlet, Toader, 66.
Schiva, fiica lui Crâstea și Anghelinei Ghenovici, 1, 2, 23a.
Scorțăscu, **Ioan,** preot ot Corodești, 145a, 145b,158a, 168.
Sculeș, fiul Ghindii, nepotul lui Băilă, 63.
Sculeș, Nistor, comis, 63.
Scutariul, Vasâli, 194.
Serafim, episcopul de Rădăuți, 10.
Serafim monahul (Simeon în mirenie), 130.
Shobihor, Costachi, paharnic, 293.
Silion călugărul (în mirenie Pătruț jicnicerul), 15.
Silion din Vaslui, 4.
Simeon, portar de Suceava, 2.
Simeon (Serafim monahul), 130.
Simeon Stroici vistiernic, 2.
Simina/Sămina, fiica lui Gavril Jora, nepoata Ecaterinei Dabija, 66.
Simioan sin Mathei, 282.
Simion Gavril Roșca, 12.

Simina Gheuca, nepoata Ecaterinei Dabija, 66.
Simion Gheuca mare medelnicer, 4.
Simion Leurdă, 47.
Simion Luncariul, 18, 19.
Simion Motoș ot Petrești, 63.
Simion Movilă voievod, 45, 82.
Simion ot N(…), 43.
Simion, tatăl Jilțului Drăgan, 19.
Simion Zugravu (?) ierei, 161.
Simina, fiica lui Gavril Jora, 8.
Siminicianul, Gheorghe, 4.
Simon, rugătorul de la mănăstirea Florești, 5.
Sinica, fiica lui Cârste Cușbă, 23a.
Sion, 50.
Sion, Antohi, spătar, 161a.
Sion aprodu, 111, banul, 142.
Sion, Costachi, paharnic, 118, 119, 145a, 157a, 158a, 159, 293; ***Costandin***, 161a.
Sion Coșescul, 19, 112, 158a, 293.
Sion, Gafița, 158a, 293.
Sion, Ioniță, paharnic, 161a, 240, 252.
Sion, Iordachi, 47.
Sion, Lucăneasă, 119, 158a.
Sion, Neculai, paharnic, 115, 120, 124a, ban, 161a.
Sion, Toader, serdar, fratele lui Costachi, 158a, 161a.
Sioneasa, fiica Lucănesii, 293.
Sioneștii, frații, 112, 120, 124a (se trag din Măriiuța).
Smaranda Jora, 279a.
Smaranda soră, 220.
Sofiia, fiica Sandului Negruș, 101.
Sofroni, Costandin, cinovnic la judecătoria Vaslui, 195, 269.
Sofronia, fiica Tonei, nepoata lui Gogol, 4.
Sofronie Deodoroniu, 239.
Sofronie, fiica lui Noor, 41, 42.
Sofronie de la Sfinții Trei Ierarhi, 234.
Sofronie popa, 15.
Sofroniu, Costachi, psalt, 217.
Solomiia, fiica Ghindii, nepotul lui Băilă, 63.
Solomon Gavril, 12.
Solâncăi, 41.
Sora, fata Anii, nepoată lui Micul Bleg, 63.
Spiridon, **Iordachi**, 215, 268.
Spiridon polcov., 82.
Stahii (Ostahii) Căuia, 64.
Stahii Zalar, 50.
Stan, Ion, 94.
Stanciul Corod, 63.
Stan țiganul, 58.
Stana, fiica lui Dragomir Cașotă, 43, 66.
Stati, **Cernat**, director la Judecătoria Vaslui, 181, 192.
Stămati, Chirica, 158a.
Stoian, 282.
Stoianovici, leful jalbelor, 222.
Stoicovici Jalobă, 240, 254, 257.
Stratil, Ioan, mazil din Hănășeni, 130.
Stratul Huhule, 63.
Stratul, Ichim, 47.
Straturat Hordilă, 28, 29.
Străjescu, Iordachi, căminar, 221.
Strălbischii, Mihai/ Mihail Strilbiţchi, exarhul Mitropoliei, 66.
Strătulat uricariul, 10.
Strezăscu, Costin, 47.
Strezăscu, Pascal, 47.
Strilbiţchi, Mihail (Strălbischii, Mihai), exarhul Mitropoliei, 66.
Stroici, Lupu, marele logofăt, 2.
Stroici, Simeon, vistiernic, 2.
Sturza, Alecu spătar, ispravnicul ținutului Tutova, 118, 119, 120, 129.
Sturza, **Costachi,** ministru și cavaler, 228, 235, logofăt, 254, 263, 265, vel logofăt, 238.
Sturza, Costandin, stolnic, 66, spatar, 43, 63, 66, biv vel spătar, 51, 57.

Sturza, Dimitrii, logofăt, 177, 180, 214.
Sturza, Elisaveta monahia, 154.
Sturza, **Gheorghie** vel ban, 66.
Sturza hatman, 126.
Sturza, Ioan, logofăt, 109
Sturza, Ioan Sandu, voievod, 112, 124, 181, 223, 227, 269.
Sturza, **Mihai**, biv vel logofăt, 54, 61.
Sturza, Mihail voievod, 154, 158, 158a, 168, 181, 192, 235, 269, 275, 276.
Sturza, Mihălachi, postelnic, 126.
Sturza, Scărlat, spatar, 129.
Sturza, Ștefan/Ștefănachi, ban, 51, spătar, 61, 66, 129.
Sturza vel logofăt, 87.
Sturze, Sandul, vel logofăt, 23, 269
Sufletățtii, 63.
Suhariu, Ștefanachi, 282.
Sulima, Dimitrie, arhiepiscopul Chișinăului și Hotinului, 130.
Surtă, Gligore, 18, 19.
Surtă, Ion, 19, 45, 82, 158a, 293.
Surtă, Toader, fiul lui Ioan Surtă, 293.
Suțu, Alecu, fiul beizadelei Neculai Suțu, 280.
Suțu, Alexandru Neculai voievod, 63, 64.
Suțu, **Costachi**, 227.
Suțu, Mihail, voievod, 227.
Suțu, **Mihai Costandin,** voievod, 65, 85.
Suțu, **Nicolae**, 240a, 258, 259, 260, 265, 280, 281.
Suțu vel logofăt, 259.

Ș

Șeptelici, Dumitrașco, 4.
Șerban Costachi spătar, 11.
Ștefan Alexi, 63.
Ștefan Buhăescu, fiul Lupului, nepot lui Vasile, 35.
Ștefan Caluda, 136, 159.
Ștefan cel Mare, voievod, 43, 63, 66.
Ștefan Caracaș pitar, fiul vel șetrarului Ștefan Gălușcă Caracaș, 63, 76.
Ștefan Catargiu vornic, 126.
Ștefan Ciocan, 159, 215.
Ștefan Corodescu vornic de poartă, 145a, 158v, 161.
Ștefan Cucul ot Onțăști, 66.
Ștefan din Vaslui, 16, 63.
Ștefan, Dumitrașco, mare logofăt, 4, 5.
Ștefan Gălușcă, 28, 29, 35, 37, 47, pitar, 76, 77, 78, 87, 91, 102, 291.
Ștefan Gălușcă Caracaș vel șetrar, 36, 63.
Ștefan Geneti, 103.
Ștefan, **Gheorghie** voievod, 63.
Ștefan Grăjdeanul, egumenul schitului Grăjdeni, 289.
Ștefan meșterul, 13.
Ștefan Mirce, 182, 192.
Ștefan Moșuleț, 88.
Ștefan Mustărețu, 47.
Ștefan Negruș, 77, ginerele lui Iordache Negruș, 78, 81, 102, 181, 269.
Ștefan Negruș din Hârsova, 63.
Ștefan Pilat vornic de poartă, 16, 63, 226.
Ștefan Popăscu, vornic de poartă, 66.
Ștefan Popescu vornic de poartă, 161.
Ștefan/Ștefănachi Sturza ban, 51, spătar, 61, 66, 129.
Ștefan Tomșa voievod, 16, 63.
Ștefan zet Iordache Negruș, 49, 60, 74, 75.
Ștefana, fiica lui Nistor, 47, 111.
Ștefana Sălăvoai, 182, 192.
Ștefana, soția lui Ion Corodescu, 161.
Ștefanachi Ciocan, vătav, 137.
Ștefanache Mathei, 282.
Ștefanachi Suhariu, 282.

Ștefănachi Găfei, 176, 185, 192, 203.
Ștefănachi Mirce, 47, 275.
Ștefăniță Lupu voievod, 63.
Șteful, 19, 158a, 293.
Ștubeiu, 43.
Șubin, Elencu, născută Ghica, 226.

T

Talpeș, Gheorghi, ispravnicul lui Toader Pălade, 23a.
Talpeș, Gheorghii, mazil ot Tutova, 47, vornic de poartă, 63, 66, 90, 102, 111.
Talpiș, Vasile/Vasili, clucer, 66.
Tamvoaia, Costandin, 41.
Tamvoaia, Toader, 41.
Tăbușcă, 62.
Taivănești, neam de răzeși, 129.
Tălăbir, Petre, 64.
Tănas Doroș ot Albești, 47, 111.
Tănas, fratele lui Toader din Bărseni, 41.
Tănas Grădescul, 80.
Tănas Ignat ot Petrești, 63.
Tănas țigan, 58.
Tănasă Ceprăgariul, 36.
Tănasă din Ștefești, 41.
Tanasă, fratele preotului Ursu, 111.
Tănasie Epuri, 70, 80.
Teleștii, 35.
Telica, 35.
Teliman, 17.
Tenudi, Mihălachi, serdar, 7.
Teodor Ghica vornic, 233, epitrop al mănăstirilor Florești și Bursuci, 237, 239, 254.
Teodorașco Costachi, fiul spătarului Grigoraș, 11.
Tenedi Ihar (?), 269.
Tenedin, Mihălachi, medelnicer, inginer, 98.
Teodorit arhimandritul, 11.
Teodosâe/Theodosie ieromonah, 205, 206, 220.
Tetiul, 63.
Theodor Balș logofăt, 126, 127, 177, 180, 214, 216.
Theodor protopop, 145.
Theodorit arhimandrit, 151, ierochirim, 223.
Theodorit arhimandrit, Comitetul Mitropoliei și a mănăstirilor pământești, 250.
Theodosii ieromonah, 218, 279a.
Theohari, Tudurache, 115.
Tigheci, **Ion**, 64.
Tigheci, Năstas, 64.
Timircan, Costandin, condicar de la department, 35.
Timoftii preotul din satul Cursăștii, 94.
Tiron, 48.
Tiron, Costandin, ot Coșăști, 36, 47.
Tiron, Neculai, vornic de poartă, 28, 29.
Titici, Vasili, 82.
Titchiu din Stângaci, 13, 25 Titic, Titici, 77, 82.
Tivichel, **Andrei,** 101.
Toader Anton din Tunsăști, 66.
Toader Armanu, 182, 187, 192, 193, 203, 204, 275, 277.
Toader biv armaș, 63.
Toader biv vel comis, 35, 36.
Toader Bostaca, 103, 104.
Toader Bujoranu, 23a.
Toader comisul, 102.
Toader Cihodariul biv 2 comis, 36, 37.
Toader, Costandin, 66.
Toader Coșescu, 36, 50.
Toader Crăngan, 1.
Toader, dascălul de la schitul Hârsovița, 36.
Toader diacon, răzeș din Micești, 80.
Toader diaconul, 103.
Toader din Bărseni, 41.
Toader Dodoiu din Tunsăști, 66.
Toader Donici, 194.
Toader, fiul lui Corlat uricarul, 41.

Toader Găluşcă, 35.
Toader Huşanu, 28, 29, 36, 111.
Toader Ifrim, 161.
Toader Leurda, 28, 29.
Toader Libov, fiul Zoicăi, 19.
Toader Licovu (Libovu), 82.
Toader Limbov, 158a.
Toader Moşiemultă, 49, 77, 181, 269.
Toader Negruş, vechilul mănăstirii Floreşti, 137.
Toader Nicoară, 158a.
Toader Oaie, 9.
Toader Pălade, 23a.
Toader Pizdaroşie, bătrân în Stângaci, 28, 29.
Toader Pleşanu, 43, 66.
Toader preotul, 64.
Toader Palade, vel spatar, 23.
Toader Pleşan, 43.
Toader, pârcălab de Roman, 2.
Toader, popa de Voineşti, 22
Toader Rusu, 50.
Toader Scărlet, 66.
Toader Sion, serdar, fratele lui Costachi, 158a, 161a.
Toader Surtă, fiul lui Ioan Surtă, 293.
Toader şetrărel, 22.
Toader Tamvoaia, 41.
Toader Urde, 41.
Toader zet Ştubeiu, 43.
Toadir Druhuş ţigan, 55.
Toadir, fiul Anii, 63.
Toadir, fiul Zoiţii, 124a.
Toadir Geneti, 103.
Toderaşco Iordachi vel vistiernic, 10.
Toderaşcu Ghindă, 282.
Toderaşcu Huşanu, 28, 29, 35a.
Toderaşcu, Ioniţi, 47.
Toderaşcu Mircea postelnicel, nepotul lui Ioniţă Huşanu, 111.
Toderaşcu Necoară, 103, 104.
Toderaşcu, Toma, lingurar, 285.
Todiraşcu Balş hatman, 126.
Todosăe, fiica Nastii ot Scurţi, 63.
Todosăica, jupâneasa lui Gavril Costachi vel vornic, 12.
Todosâica stolniceasa, 64.
Tofana, fiica lui Drăgan, soţia lui Costachi Racleş, 35.
Tofana, sora lui Vasili Moşiimultă, 47.
Tofana Zălăriţa, 36.
Tofanu, nepotul Faurului, 41.
Toma Armanu, 182.
Toma Bărariu ot Tunsăşti, 66.
Toma Burbucan, 106.
Toma Ghindă, 282, 283, 286.
Toma Luca, stolnic, 33.
Toma Lupan, 290.
Toma Toderaşcu, lingurar, 285.
Tomşa, 41.
Tomşa, Ştefan voievod, 16, 63.
Tona, 4.
Tonciul, negustor din Iaşi, 97, 107.
Traian, Ichim, 12.
Trancă (?), **Vasilachi**, zet Ursul Băisan, 36.
Trierarhitul, Nicodim, 206, 209, 217, 219, 220, 222.
Trifan, 63.
Tudosca, 107.
Tudor Dănăilă din Sauca, 63.
Tudora, 63.
Tudora, preuteasa popii Dolhanului, 19.
Tudorachi Romaşcu, 198.
Tudori, Constantin, neguţitor, 23a.
Tudosiica, fiul Anghelinei şi a lui Vasile postelnic, 23a.
Tudurache Theohari, 115.
Tuduri, Ilii, medelnicer, 183, 185, 192.
Tudosă Nicoară, 161.
Tudosie Dubău vel logofăt, 16, 63.
Turle, Radul, 282.
Tutuluc, **Gursăi (?),** 286.

Ţ

Țânchioai (Țenche) Sandul, 82.
Țântie, fiul Martei, 171.
Țenche, Nichifor (Nechifor), 13, 26, 77, 82, 291.
Țenche, Pavăl, 82, 102.
Țigara, Ionașcu, bătrân în Stângaci, 28, 29.

U

Urâta, fata lui Titici, sora Sandii, 82.
Urde, **Toader**, 41.
Ureche, Nistor, vornicul, 10.
Ureche, vornicul Țării de Jos, 2.
Ursa, 18.
Ursachi sin Iurașcu, 66.
Ursan, 19.
Ursan ot Pleșăni, 66.
Ursăitu Luca, 282.
Ursu, 269.
Ursu, Ioan, 290.
Ursu, Marin, 290.
Ursu preotul, fiul Lupului, nepot lui Apostu Doruș, 111.
Ursul Băisan, 36.
Ursul preotul din Glodeni, 63.
Ursul Gheondar, 82.
Ursul Ghindar, 13, 82, 102, 291.
Ursul Jupan, 1.
Ursul ot Brăițăni, 9.
Ușeriul, Ionașcu, 35.

V

Valaam/ Varlaam, erodiacon ot Secu, 10.
Varlam monah, 38.
Vartolomei monah, 38.
Vasăli Arsănii, 64.
Vasăli Ciolan, 63.
Vasăle diacon, 63.
Vasăle, fiul lui Scapeiu din Toporăști, 35a.
Vasăle Veisa, medelnicer, 102, serdar, 101, 102, 269.
Vasăli, Băncilă, fiul lui Ion, 93.
Vasăli Belibabă, 93.
Vasăli, **Chiriiac**, 198.
Vasăli Hulpi diiaconul, 63.
Vasăli Huhule șetrar, 63.
Vasăli, fiul Grozavii, vărul lui Vasăli și Stratul Huhule, 63.
Vasăli/Vasili Doroș, 63, 111.
Vasăli Parfeni serdar, 287.
Vasăli Romașcu biv vel stolnic, 114, 198.
Vasăli zet Costandin Buta, 41.
Vasâle Doroboț, 88.
Vasâle Guțul, 64.
Vasâle Langa, 278.
Vasâle Neagul uricar, 16.
Vasâli Agăriciu, 114.
Vasâli Ciutea pristavul, 124, porosnic, 152, 153.
Vasâli Popa, 168.
Vasâli Scutariul, 194.
Vasilachi Gavriliți vel vornic, 63.
Vasilachi ot Pleșăni, 66.
Vasilachi Trancă (?), zet Ursul Băisan, 36.
Vasilca, fata lui Necoară, 104, 171, Vasâlca Nicorească, 168.
Vasilca, soția lui Ghilțu sin Pleșan, 66.
Vasile, 19.
Vasile Bolea, fiul lui Ionașco Bolea, 3, 63.
Vasile Buhăescu, 35.
Vasile Buliga, 58.
Vasile Climent asesor, 268, 271, 281.
Vasile Codrian diiacu, 40.
Vasile Cojocariu, 47.
Vasile Costache, vel stolnic, 23.
Vasile Costachi vornic, 11, vel vornic, 63, 66.
Vasile din Tătărăni-Fălciu, 46.
Vasile frate, 205.
Vasile Gheuca vistiernic, 66.
Vasile Hușanul, clucer, 16, 35a, 36, aprod de târg, 63.
Vasile Lazarache paharnic, 227.

Vasile Lupu voievod, 5, 6, 16, 23a, 32, 35, 63, 269.
Vasile Necoară preot, 104, 171.
Vasile Pogor agă, 253, 276, postelnic, 280, 280.
Vasile Roset vel spătar, 26, 66.
Vasăli Razul logofăt, 41, vel logofăt, 66.
Vasili Hăliță, 36.
Vasile Negruș, 25, 35, 102, 181, 269, 291.
Vasile sân Petre, răzeș din Micești, 80.
Vasile voievod, 16, 32, 35, 63.
Vasile (…) vor(ni)c, 115.
Vasili, 181.
Vasili Beldiman spătar, 126.
Vasili comis, 61.
Vasili, fiul lui Ion Corodescu, 161.
Vasili Gălușcă, fratele lui Ștefan, 47, 77.
Vasili, ginerele lui Crâstea Ghenovici, 1, 2.
Vasili logofet, 48.
Vasili Miclescu jicnicer, 51, 57, 61, 66, 68, 94, biv vel jicnicer, 54, 93, postelnic, 109.
Vasili Naciu, preot 111.
Vasili Naciu, zet Lica Iacov, 111.
Vasili Păsat, 185.
Vasili Roșca, vornic de gloată, 5.
Vasili (...) spat(a)r, 88.
Vasilică Hușanu, 47.
Vasilie, logofăt de taină, 23.
Vasilie, pârcălab de Neamț, 2.
Vasili Racleș medelnicer, vechilul cluceresei Safta Racoviță, 91.
Vasile Roset vel spatar, 26.
Vasili Doroș, fiul lui Nistor, 47.
Vasili Moșiimultă, 47.
Vasili (Vasile) Pelin, hotarnic, 49, 50, 181, 269, 270.
Vasili Talpiș clucer, 66.
Vasili, Titici, 82.
Vasili Văjiian, 47.
Vasili vel post(elnic), 23a.
Vasilii uricar, 5.
Vasiliu, director mitropolie, 250.
Vatopedano, Dionisie, 239.
Văjiian, Vasili, 47.
Velicico Costin vel comis, 10.
Velișcu Dabija, unchiul Martei monahia, 38.
Veniamin Costachi, episcop de Huși, 152, mitropolitul Moldovei, 11, 65, 109, 117, 124, 126, 131, 155, 164, 178, 207, 209, 211, 214, 222, 223, 269, 303.
Veniamin arhimandrit, Comitetul Mitropoliei și a mănăstirilor pământești, 250.
Veniamin ieromonah, 129, 206, 207, 209, 220, 222, duhovnic, 219, arhimandrit, 232.
Veniamin, schivnic de la mănăstirea Adam, 158.
Vergolici, Michai, hotarnic, 5, 6.
Vespi, Ionașcul, 35.
Veisa, 97, 211.
Veisa, **Costandin,** condicar ot vistierie, 59, 60, medelnicer, 65, 69, 74, 81, 82, 85, 89, 99, 102, 181, 269, 291.
Veisa, Iacovachi, postelnic, 291.
Veisa, Vasăle, medelnicer, 102, serdar, 101, 102, 269.
Vichenti, ieromonah, 304.
Voicu, 58.
Voinicul, 63.

X

Xenia Cuza, stareța mănăstirii Florești, 154, 156, 158, 164.

Z

Zagură D., stolnic, 158a, 269, 276.
Zagore, 150.
Zaharia, 35.

Zaharia, egumenul mănăstirii Florești, 13, 15, 25, 63, 77, 102, 181, 269, 291.
Zaharie din Lucești, 35.
Zahariia, 19.
Zalar, Stahii, 50.
Zamfira, soția lui Dumitrachi Darii, 114.
Zălariul, **Gheorghiți**, 37.
Zălărița, **Tofana**, 36.
Zbanțu, Ghiorghii, 64.
Zighel, Grigorii, 293.
Zlata, fiica lui Apostol Cehan, 23a.
Zoica, 158a, 293.
Zoica, mama lui Toader Libov, 19.
Zoița Bonculeasa, 192.
Zoița, Gheuca, mama lui Ion și Ioniță, răzeși de Albești, 88.
Zoița, fiica Lucăneasăi, mama lui Toadir, 124a.
Zorile, 64.
Zugrav, Costachi, 36.
Zugravu, 28, 29.
Zugravu, Simion (?), ierei, 161.

INDICE TOPONIMIC

A

Adam, mănăstire, 38, 58, 129, 156, 158, 164, 165, 212, 218, 219, 220, 222, 229, 233, 235.
Agapia, mănăstire, 227.
Albești ot Vaslui, 47, 88.
Antonii/Andonia, moșie/pădure în ținutul Tutova, 265, 288, 289.
Armășoaia, 194.
Athon/Athos, 11, 89, 147, 148, 150, 151, 152, 153, 154, 157, 158, 213, 223, 234, 239, 240a, 254, 265, 303.

B

Baboșeni, 44, 63, 90, 102.
Basarabia, 227.
Băboșii, 63.
Băcani, 23a.
Băcești, 102.
Băhnari, 27, 30.
Băhna, apa, 47.
Băilești (Șirbești), ținutul Tutova, 3, 16, 24, 63.
Bălaciu/Bălace, moșie, 43, 66.
Bălășești, 129.
Băleștii, 295.
Bălteni, 16, 63, biserică, 63.
Bărseni, 41.
Bârlad, apă, 2, 5, 10, 22, 27, 30, 33, 35, 136.
Bârlad, târg, 1, 2, 45, 79, 102, 123, 134, 135, 194, eteriști, 110.
Bârlad, luncă, 27, 30.
Bârlad, ținut, 165.
Bârnova, mănăstire, 8, 66.
Belcani, apă, 16.
Bejan, valea lui, 63.
Berești, ținutul Covurlui, 95.
Bescheriului, piscul, 66.
Bischier, sat, 93.
Berzunțiului, mănăstirea, 79.
Bilcari, apă, 30, 63.
Bilnaci/Bilcari, apă, 63.
Bischeriului, apă, 66.
Blăjeri, ținutul Tecuci, 5, 6.
Bleșcani, apă, 36.
Bobești, 114.
Bogdan, podul lui, 63.
Bogdana, 13, 93.
Bogdana, apă, 43.
Boldii, gura, 63.
Bonăi, fundul, 172.
Borcești, pe apa Tutovei, 114.
Botoiu, pe apa Tutovei, 114, 198.
Bridov, pârâu, 1.
Brăila, 1.
Brăițăni, 9.
Broșteni, 24, 47, 63, 90, 102, 111.
Broștenii de Jos, 47, 111.
Broștenii de Sus, 47, 111.
Buhăești, 87.
Bursucani, 122, 265, 289.
Bursuci, mănăstire, 11, 15a, 20, 89, 98, 102, 121, 130, 136, 138, 141, 146, 159, 213, 233, 254, 304, egumen, 128, 184, 229, 261, 284, 240, epitrop, 237, 239.
Bursuci, moșie, 79, 115, 136.
Bustești, 41.
Bustii, deal, vale, 27, 30.
Buțcata, apă, 28, 29.

C

Călugărița, grind, 27, 30.
Cărpești, 33, 42, 64.
Cenușă, 66.
Cetățue, deal, 27, 30.
Childești, apă, 62.
Childești, 62.

Chilii, drumul, 66, 68, 94, piscul, 66, poiana, 111.
Chișinău, 130.
Chiulița, 43.
Ciocănești, vale, 11.
Ciorăști, 66.
Ciornuș, prisaca lui, 63.
Codrului, dealul, 63.
Colibani (fost Mircești), 10.
Cojeri, 9, 33, 64.
Colibani, 98.
Colibașii (Strâmtura), pe apa Bârladului, 144.
Constantinopol, 253, Patriarhia, 231, 240a, 253.
Copou, 98b.
Cornii, fântâna, 27, 30.
Corniu/Cornu, 27, 30.
Corodești, 103, 104, 105, 119, 120, 124a, 145a, 145b, 161, 168, 169, 170, 171.
Coroești, 43, 66.
Coșești, 28, 29, 36, 47, 63, 111, 160, 172.
Coșăști, apă, 47.
Covurlui, ținut, 38, 95, 158.
Cursești pe Racova, 94.

D

Dărăști/Dăreşti, sat, 4, 61.
Degiugați/Dejugați, 47, 48, 49, 50, 60, 71, 75, 101, 102, 181, 195, 199, 200, 201, 269, 270, 276, 280, 281.
Delea, apă, 27, 30.
Delea, vale, 27, 30.
Dobromirești pe Simila, 43, 60, 66.
Dobrovăț, mănăstire, 56, 63a.
Dodești, 33, 64.
Dracsini/Draxeni (s-au numit **Rătești**), 19, 90, 98, 102, 103, 171.
Dragomirești, 36.
Drumul Nebunului, 27, 30.
Drumul Poșcilor/Puşcilor, 27, 30
Dumbrăveni, 27, 30.
Dunărea, apă, 219.

E

Efes, mitropolia, 253.
Elan, apă, 41.
Elan/Ilan, moșie, 284, 292, 295.
Epureni de Bârlad, 9, 11.
Esfigmenul, mănăstire 11, 65, 85, 89, 99, 103, 104, 109, 124, 143, 157, 158, 180, 212, 213, 216, 220, 223, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 239, 240, 240a, 241, 242, 243, 246, 247, 248, 250, 253, 254, 257, 259, 262, 265, 267, 297, 303.

F

Fălciu, ținut, 7, 15a, 32, 33, 46, 64, 89, 128, 130, 144, 165, 171, 284, 292, 295, 297, 303.
Fântâna Răpilor, 27, 30.
Fâstâci, mănăstire, 63.
Fereşti, 16, 44, 62, 63, 99 (Laza) 102, 226.
Florentina, mănăstire, 2, 63.
Floreşti, icoana făcătoare de minuni, 31, 34, 38, 40, 103, 104, 134, 294, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303.
Floreşti, mănăstire, 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 63, 64, 66, 68, 70, 72, 73, 76, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 94, 95, 97, 98, 98a, 98b, 99, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 109, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 121, 122, 123, 124, 125, 129, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 145b, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 157a, 158, 158a, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 170, 171, 172,

173, 174, 175, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 206, 207, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218 (viețuitori), 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 239, 240, 240a, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304.
Florești, moșie, sat, 54, 57, 66, 79, 93, 94, 98, 99, 122, 209.
Florești, hotar, 28, 29, 42, 66, 68, 94, 103.
Florești, sat, 1, 2.
Florințești, 63.
Florințești de Jos, 88.
Florințești de Sus, 88.
Focșani, 161a.
Frumoasa, mănăstire, 2.

G

Galata, mănăstire, 234.
Galați, 20, 21, 38, 69, 82, 85, 89, 134, 221, metocul mănăstirii Neamț, 218.
Galați, mănăstirea Badiul, 23, 65, 69, 82, 85, 89.
Galnar, apă, 226.
Gavrilici, poiana, 63.
Găgești, 41.
Gâdesii, apă, 57, 93.
Gârceni, 17, 25, 102.
Gârcina, 102.
Gărzului, 42.
Gherghești, 18, 19.
Ghilcari, apă, 27.
Ghindărești, sat, 61, silițe, 66, 68.
Glodeni, 63.
Golgotha, schit, 47, 111.
Golia, mănăstire, 121, 238.
Gorovei, schit, 220.
Grăjdeni, moșie, 122.
Grăjdeni, schit, 11, 20, 89, 98, 102, 115, 121, 122, 288.
Greceni, 38.
Greci, 4.
Greci, 30
Grozăști/Grosăști, 35, 36, 60, 71, 75, 81, 102, 268, 269.
Gulăeștii, 114.
Gura Gâdesăi, 93, 94.
Gura Racovii, 63.
Gura Ursoaii, 28, 29.

H

Hălărești, 4.
Hănășeni, ținutul Fălciu, 130.
Hărcete, baltă în ținutul Fălciu, 9.
Hârsova, 47, 63, 88.
Hârsova, schit, 63, 213.
Hârsovița, 36.
Hărmănești pe Jeravăț, 66.
Hopul (valea Popii), 27, 30, apă, 63.
Horăști, 41.
Horăieta, 63.
Hordești, 292.
Hoșculeț/Hușculeț, vale, 27, 30.
Hotin, 2, 130.
Hotnogului, apă, 66, fântâna, 66.
Hrănești, 2, 79, 98, 146, 159.
Hulpășăști, 4.
Hușani, mănăstire, 47.
Huși, episcopie, 152.

I

Iași, 3, 4, 8, 12, 14, 16, 17, 23, 30, 31, 34, 35, 41, 43, 66, 71, 86, 94, 97, 99, 122, 131, 138, 141, 143, 145b, 156, 157, 158a, 178, 187, 195, 201,

219, 227, 230, 232, 233, 254, 256, 258, 264, 266, 291, 300; ***apă***, 67, ***case***, 217, ***Copou***, 98b, ***judecătorie***, 276, ***mănăstirea Dancu***, 227, ***mănăstirea Frumoasa***, 297, 303, ***mănăstirea Galata***, 234, ***mănăstirea Golia***, 121, 234, 238, ***mănăstirea Sfântul Spiridon***, 130, ***mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi***, 227, 234, 239; ***Păcurari***, 178, 196; ***schitul Tărâță***, 130.
Ierusalim, patriarh, 66.
Iezăr, apă, 28, 29.
Ioanii (Oanii), vale, 29.
Ispăscoia, apă, 16.
Ivănești, 36, 47, 48, 90, 98, 102, 111, 278.
Ivănești, apă, 47.
Iveşti, 5, 6, 181.
Ivului, poiana, 29.

J

Jărăveți, sat, 12.
Jeravăț, apă, 12, 66.
Jigălia, fundul, 32, 33.

L

Laza ce s-a numit Fereşti**,** 63, 90, 99, 100, 102, 159, 187, 226, 229, 253, 258, 262, 265, 279.
Leova, carantină, 227.
Lipova, 161a.
Lipovăț, 58.
Locurile Sfinte, 126, 127.
Luceni, hliză, 192.
Lucești pe Rahova, ținutul Tutova, 13, 15, 17, 25, 35, 36, 44, 60, 63, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 81, 82, 87, 91, 97, 98, 101, 102, 181, 215, 268, 269, 291.
Lucușoară, 63.
Lupan, iazul lui, 66.
Lupii/Lupoaiei, valea, 66, 93, pisc, 94.

M

Mavromol, mănăstire din Galați, 38
Măcicașii, moșie la Gura Jeravățului, 66.
Mănăstirea Adam, 38, 58, 129, 156, 158, 164, 212, 218, 219, 220, 222.
Mănăstirea Agapia, 227.
Mănăstirea Badiul din Galați, 23, 65, 69, 82, 85, 89.
Mănăstirea Bârnova, 8, 66.
Mănăstirea Berzunțiului, 79.
Mănăstirea Bursuci, 11, 15a, 20, 89, 98, 102, 115, 121, 130, 136,138, 141, 146, 184, 213, 239, 240a, 254, 261, 284, 304.
Mănăstirea Dancu, 227.
Mănăstirea Dobrovăț, 56, 63a.
Mănăstirea Esfigmenul, 11, 65, 85, 89, 99, 103, 104, 109, 124, 143, 157, 158, 180, 212, 213, 216, 220, 223, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 239, 240, 240a, 241, 242, 243, 246, 247, 248, 250, 253, 254, 257, 259, 262, 265, 267, 297, 303.
Mănăstirea Fâstâci, 63.
Mănăstirea Florești/vezi ***Florești.***
Mănăstirea Frumoasa, 297, 303.
Mănăstirea Galata, 234.
Mănăstirea Golia, 121, 234, 238.
Mănăstirea Hușanilor (vezi Schitul Huşenilor), 47.
Mănăstirea Mavromol din Galați,, 38.
Mănăstirea Mera/Mira, 218, 234, 238.
Mănăstirea Neamț, 207, 208, 209, 218.
Mănăstirea Neamțul și Secul, 208, 304.
Mănăstirea Răchitoasa, 234, 238, 293.
Mănăstire(a) Safa, 41.
Mănăstirea Secu, 10, 207, 208, 219, 221, 222, 304.

Mănăstirea Sfântul Spiridon din Iași, 130.
Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi din Iași, 227, 234, egumen, 239.
Mănăstirea Smila, 63.
Mănăatirea Varatic, 156, 158.
Mărățăii, ținutul Vaslui, 3.
Mărtinești pe Simila, 43, 61, 66.
Mânzeștii (Mânzani), ținutul Tutova, 4.
Mânzați, 43, 66, 94.
Mera/Mira, mănăstire, 218, 234, 238
Micești, pe Studineț, ținutul Tutova 15, 19, 44, 45, 70, 80, 83, 84, 86, 90, 92, 95, 98, 102, 105, 112, 118, 119, 120, 124a, 137, 145a, 145b, 157a, 158a, 161, 293.
Miclești, 41.
Mijloceni, 36.
Mircești, pe Recea, ținutul Tutovii, 4.
Mircești (Colibani), 10.
Moldova, Mitropolia, 11, 130, 155, 156, 164, 178, 207, 214, 219, 230, 231, 232, 235, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 249, 250, 253, 266, 294, 296, 297, 298, 299, 303.
Moldova, țară, 2, 3, 4, 14, 15a. 16, 20, 21, 23, 30, 31, 32, 36, 37, 38, 40, 46, 51, 59, 60, 63, 65, 67, 68, 69, 70, 71, 73, 81, 84, 85, 89, 90, 92, 98, 99, 101, 108, 109, 112, 125, 126, 130, 158, 164; Cnejia, 269, principat, 136, 143, 155, 158a, 165, 168, 178, 181, 192, 193, 213, 219, 223, 227, 229, 233, 235, 239, 240a, 243, 244, 252, 253, 254, 256, 258, 264, 269, 275.
Movila Sfintii, 27, 30.
Murgești, moșie, 62.

N

Nărtești, 116.
Neamț, 2, mănăstire, 207, 208, 209, 218.
Negrești, 22.
Neguleț, prisaca lui, 63.
Niceea, 11, 12.
Nicorești, 66, 116.
Nicoreștii de Jos, ținutul Tecuci, 14.

O

Obârșeni, 118, 158a, 161a.
Odaia Bursucanului/Bursucanii, 79, 128, 235, 254.
Olănești, 19.
Oanei, vale, 28, 29, 35a, 160, 172
Oncanii, ținutul Covurlui, 38.
Onțăști, 66.
Osieci, 129.
Orzești, 13, 77, 82, 102, 181, 269, 291.
Orțăști, 25.

P

Păcurari, mahala în Iași, 178, 196.
Pănceşti, 41.
Păşcue, apă, 63.
Pătrășcani pe Smila, 8, 43, 51, 54, 57, 61, 66, 68, 93, 94.
Petrești, 63, 90, 102.
Piscu, 66.
Pleșeni/Pleșăni, 43, 51, 54, 57, 61, 66, 68, 93, 94.
Pleșești, 43.
Poeneștii, 24.
Poiana Chilii, 47, 111.
Poiana Ivului, 29.
Poiana lui Făico, 30.
Poiana lui Tavalucu/Tăvălic, 28, 29.
Poienești, 37, 63, 90, 102.
Poieneștii Străjăscului, 142.
Popăstocii, 136.
Popârsoci, la gura Jeravățului, 12, 79, 98.
Popești ot Tutova, 46, 114, 198.
Prigorceanii, ținutul Vaslui, 3.
Proșteni, 24 (vezi Broșteni).
Prut, apă, 227.
Putna, ținut, 142.

R

Racova (Rahova), apă, ocol, 13, 16, 27, 28, 29, 30, 35, 35a, 36, 47, 49, 50, 63, 72, 73, 77, 82, 94, 102, 111, 181, 194, 195, 203, 204, 215, 226, 271, 278, 280, 281.
Racova, codru, 30.
Racova, ocol, 124a.
Rapșa, codru, 172.
Răcești, 90.
Răchitoasa, mănăstire, 234, 238, 293.
Rădăuți, 10.
Rădești, 171.
Răduești, 63, 66.
Răpești (Draxeni), 102.
Răstoaca, ținutul Putna, 142.
Rătești (Draxeni), 90, 102.
Rătezi, ținutul Tutova, 3.
Rătunzii pe Studineț, 24.
Râpilor, fântână, 30.
Râșnița, poiană, 63.
Recea, pârâu, ținutul Tutova, 4.
Rediul lui Vodă, 27, 30.
Rediul Păușăștilor, 63.
Roman, 2, 10, 134, mănăstirea Adormirea Precistei, 30.
Roman, episcopie, 30, 117, 206.
Rusia, 125, 223, 227, 235, 240a, 243, 244, 247, 249, 254, 303.

S

Saca, vale la Tămășeni, 33.
Safa (?), mănăstire, 41.
Sauca, 63.
Săliștea Albului, 28.
Sâliști, la Fereș**t**i pe Racova, 16.
Schitul Bursuci, 11, 20, 89, 98, 102, 115, 121, 130, 136, 138, 141, 146, 233, egumen, 128, 184, 229, 284, epitrop, 237, 238.
Schitul Golgotha, 47, 111.
Schitul Gorovei, 220.
Schitul Grăjdeni, 11, 20, 89, 98, 102, 115, 121, 122, 288.
Schitul Hârsova, 63, 88, 213.
Schitul Hușenilor (vezi **Mănăstira Hușănilor)**, 47.
Schitul Tarâța/Tarița (Tărâță), 130
Sculeni, 227.
Scurți, 62, 63.
Secu, mănăstire, 10, 207, 208, 219, 221, 222, 304.
Sfânta Agură (vezi Sfetagora), 165, 171, 227.
Sfântul Munte, 103, 104, 165, 171, 213, 219, 229, 230, 231, 233, 234, 235, 239, 254, 257.
Sfetagora, 11, 65, 85, 236, 253, 265.
Sfintele Locuri, 126, 127.
Simeni, mănăstire, 11.
Simila, fundul, 2.
Simila (Smila), apă, 2, 8, 43, 61, 63, 66, 93, 94.
Similișoara, 43, 66.
Smila, mănăstire, 63.
Stângaci (vezi Toporăș**t**i), 13, 25, 28, 29, 35a, 36, 45, 47, 50, 60, 71, 74, 75, 77, 82, 83, 90, 97, 101, 102, 139, 140, 160, 163, 174, 175, 181, 192, 215, 268, 275, 277, 281, 293.
Stângacii de Jos, 140.
Stemnic, apă, 63, deal, 63.
Strâmtura (Colibași), pe apa Bârladului, 144, 287.
Stoienești, 47, 49, 90, 102, 111, 161, 171, 181, 195, 271, 280, 281.
Studineț, apă, 24, 80, 103, 104, 171.
Suceava, 2, 10, 23, 156, 164.

Ș

Șărbăcani, 41.
Șirbești (Băilești), 63.
Ștefești, 41.
Sușneștii, 98, 136.

T

Tarâța/Tarița (Tărâță), schit, 130.
Tăcmănești, ținutul Vaslui, 3.
Tămășeni, ținutul Fălciu,7, 32, 33, 41, 42, 64, 144, 287, 292.
Tătărăni ot Fălciu, 46.
Tătărăni ot Vaslui, 62.
Tecuci, județ, 5, 6.
Tecuci, ținut, 5, 14, 66.
Telejna, apă, 62.
Tihulești, moșie din ținutul Tutova, 265.
Toporasca, apă, 160.
Toporăști, apă, 28, 29, codru, 172, diacon, 47, 102.
Toporăști, sat/moșie („ce-i zic Stângaci"), 35a, 36, 44, 63, 139, 140, 159, 160, 163, 172, 173, 174, 179, 182, 183, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 202, 203, 210, 225, 272, 275, 277.
Torcești, 5, 6.
Trefierești, 24.
Trestiana, 77, 98, 136, 138.
Tulești, 47.
Tunsești, 66.
Tutova, apă, 114, 198.
Tutova, ocol, 198.
Tutova, protopopie, 145b.
Tutova, ținut, 2, 3, 4, 8, 10, 13, 19, 23a, 24, 35, 35a, 36, 37, 38, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50, 51, 54, 57, 59, 60, 61, 63, 66, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 108, 109, 110, 111, 112, 114, 118, 119, 120, 124, 128, 133, 136, 139, 140, 141, 144, 145b, 150, 158, 158a, 163, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 192, 258, 265, 275, 287, 289, 291.

Ț

Țara de Jos, 11, 12, 23, 23a, 57, 65, 102, 132, 136, 139, 145, 150, 151, 158a, 168, 173, 174, 177, 180, 190, 192, 210, 211, 214, 216, 225, 260, 265, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 275, 276, 277, 278, 279, 293.
Țara de Sus, 23, 72.
Țarigrad, 63, 65, 82, 85, 124, 235, 253.
Țifești, 4.
Țigănia, 5, 6.

U

Ulm, apă, 63.
Urdești, 41.
Ursoaia, gura, 28, 29.

V

Valahia, 126, 127, 219.
Valea Cănepii, 142.
Valea Oanii, 28, 29, 35a, 160.
Valea Popii (Hopul), 27, 30.
Valea Șoaricilor, 30.
Varatic, mănăstire, 156, 158.
Vaslui, apă, 27, 30.
Vaslui, ocol, 63.
Vaslui, șes, 27, 30.
Vaslui, târg, 3, 16, 27, 30, 60, 63, moșie, 226, pârcălab, 63, neguțitor turc, 109, 172.
Vaslui, ținut, judecătorie, 3, 4, 22, 46, 87, 88, 136, 165, 166, 170, 171, 174, 175, 176, 178, 179, 181, 182, 184, 186, 187, 188, 190, 192, 193, 194, 195, 197, 199, 202, 203, 210, 220, 225, 239, 258, 269, 271, 272, 273, 275, 276, 277, 278, 291, 297, 303.
Văișoarele/Viișoare, vale, deal, 27, 30.
Vitelelești, 90, 102.
Vlădeni, 102.
Vlădești, 28, 29, 48, 49, 50, 60, 71, 72, 73, 75, 90, 98, 101, 102, 106, 107, 161a, 181, 194, 195, 199, 200, 201, 215, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 276, 278, 280, 281.
Voinești, 22, 114.

Z

Zaharii, drumul, 66, 94.
Zăpodeni (?), 186.
Zmiiani, 4.
Zaravnă, 79.
Zogravii, țintirim, 27.

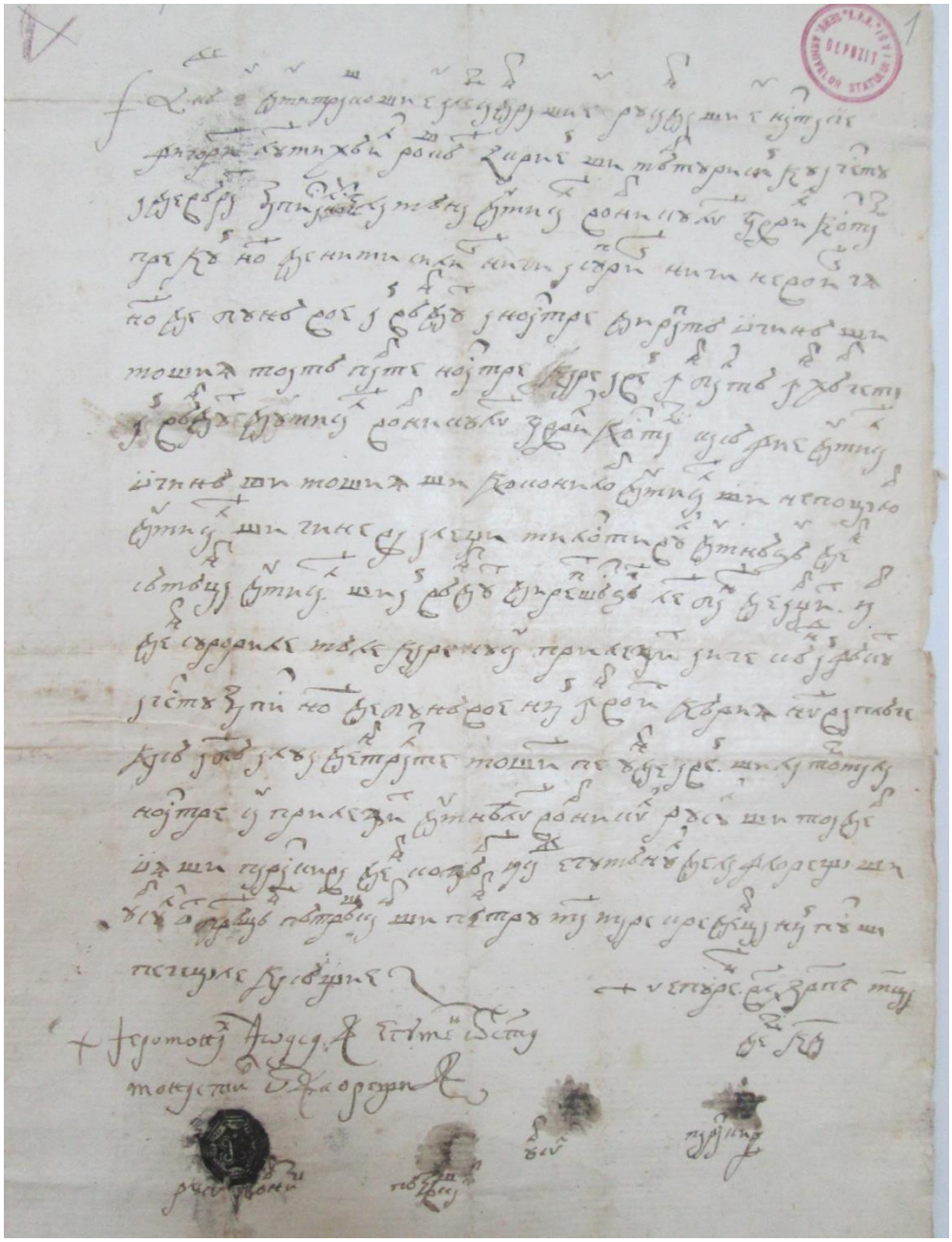

Doc. nr. 9

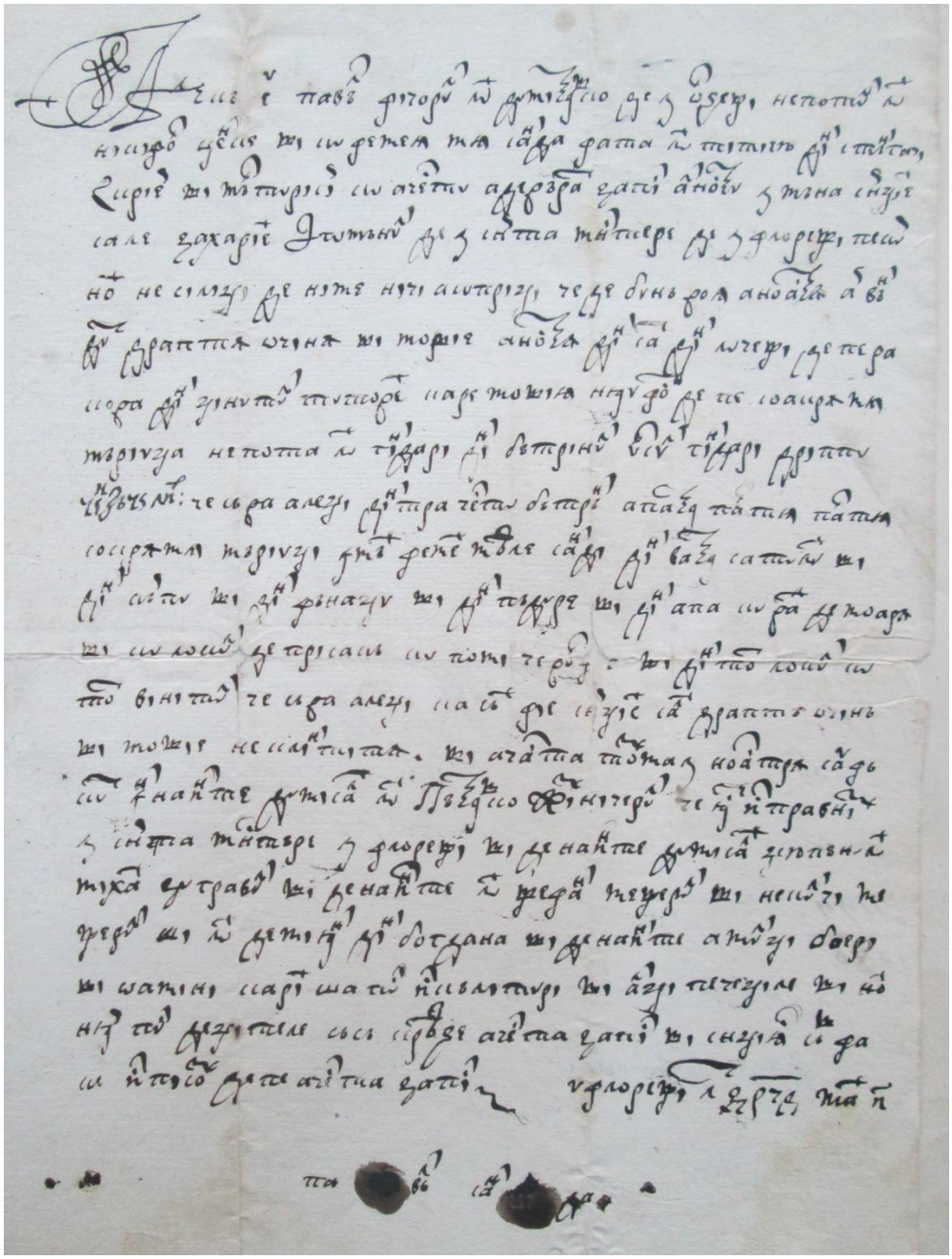

Doc. nr. 13

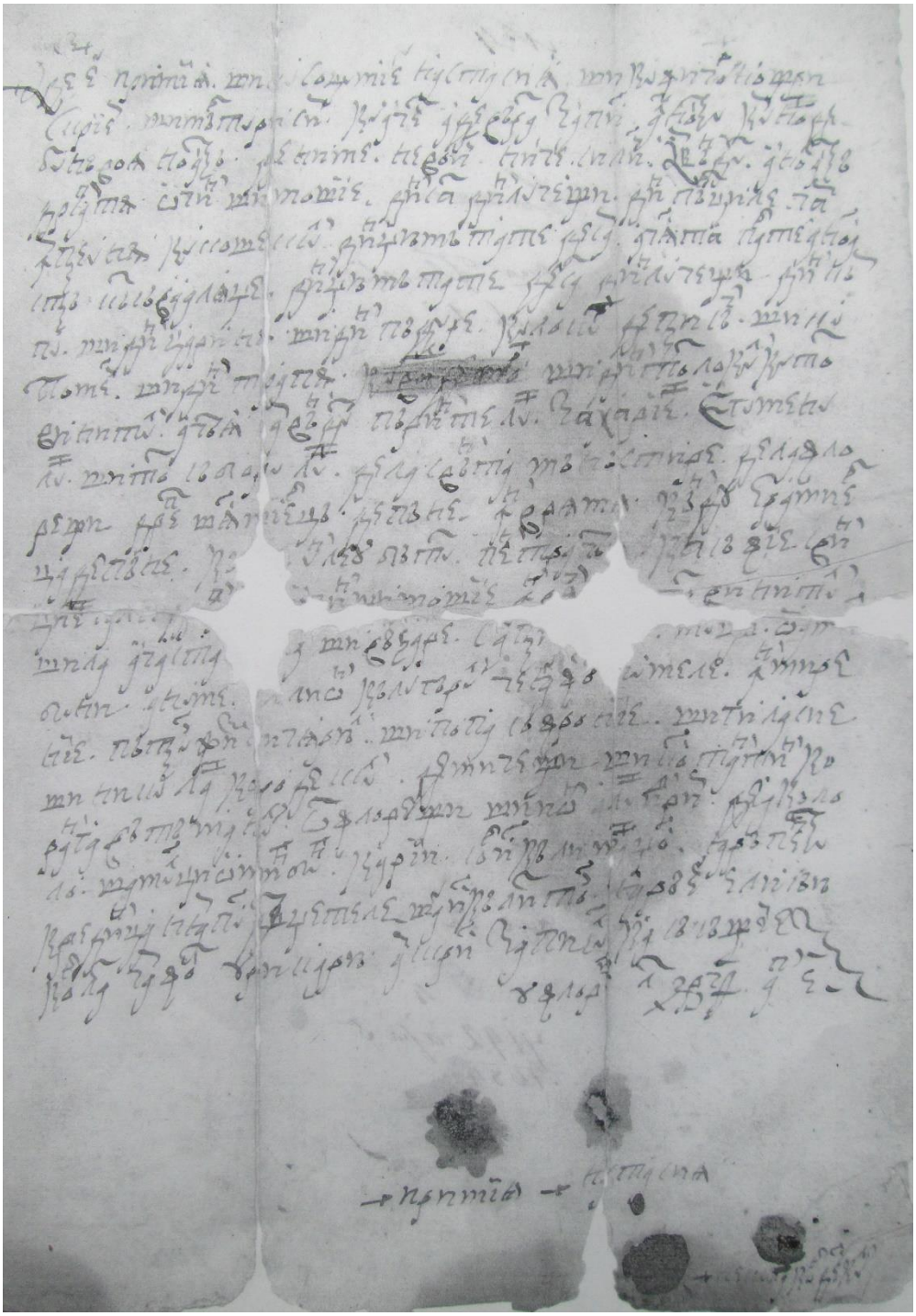

Doc. nr. 15

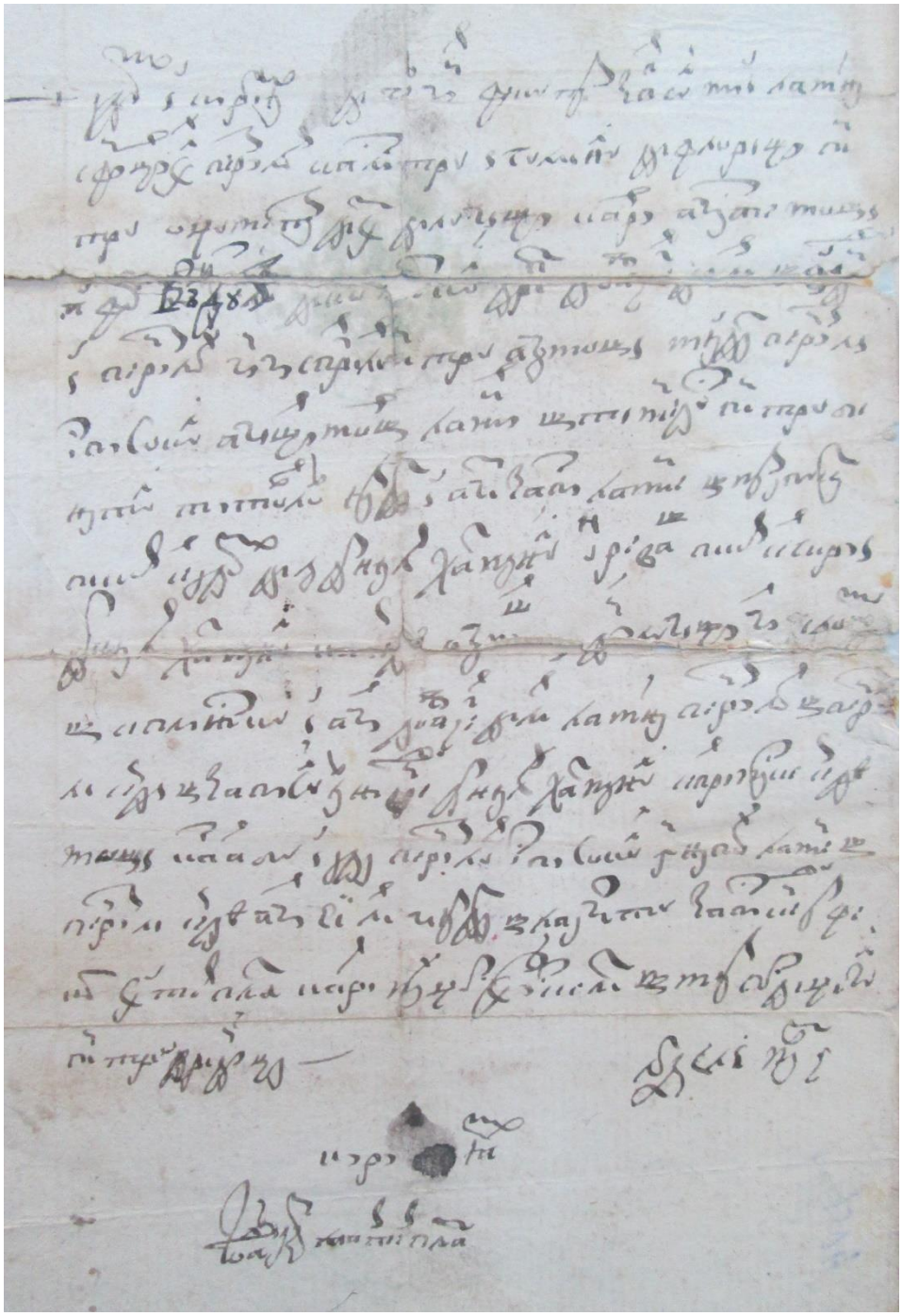

Doc. nr. 17

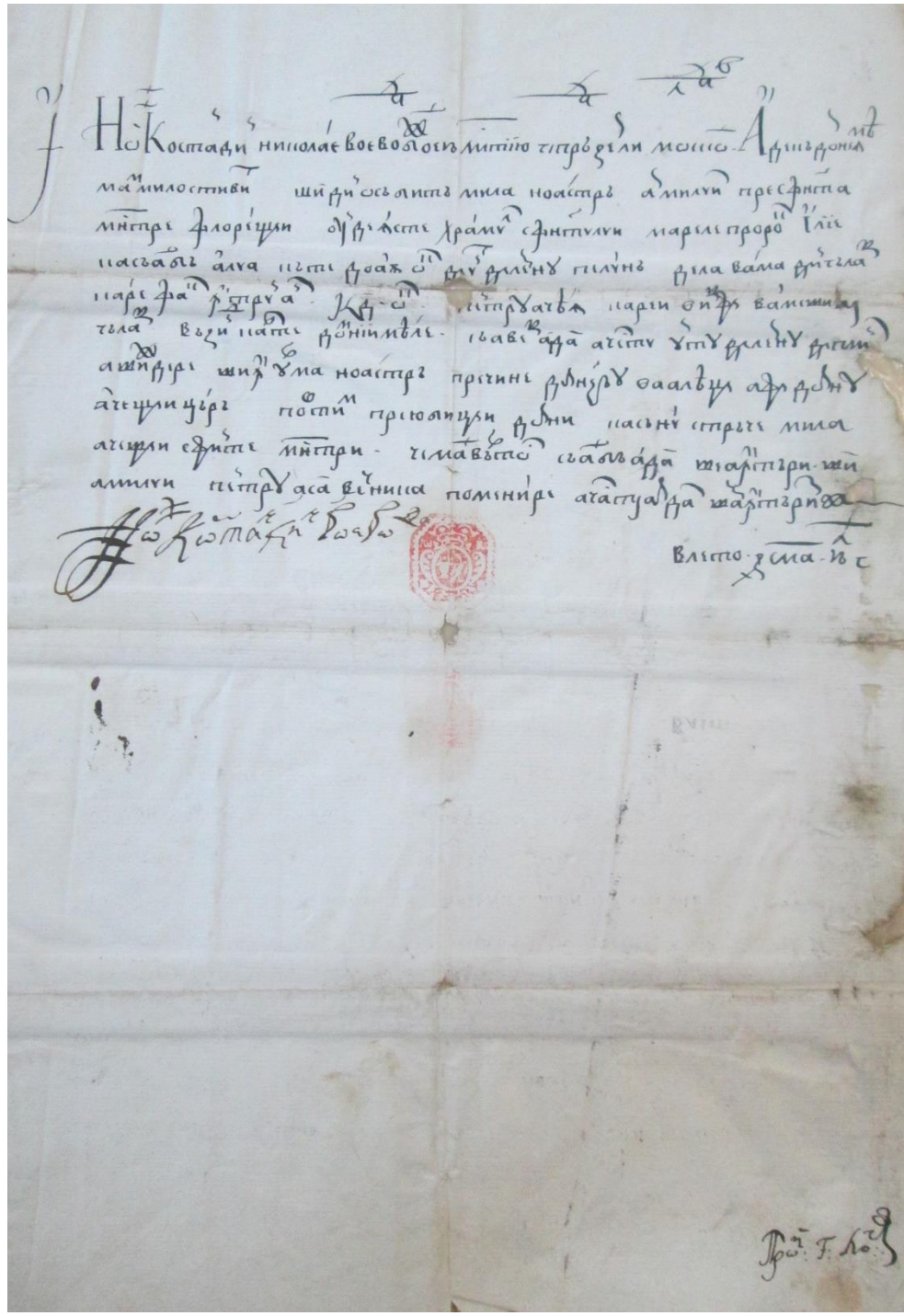

Doc. nr. 21

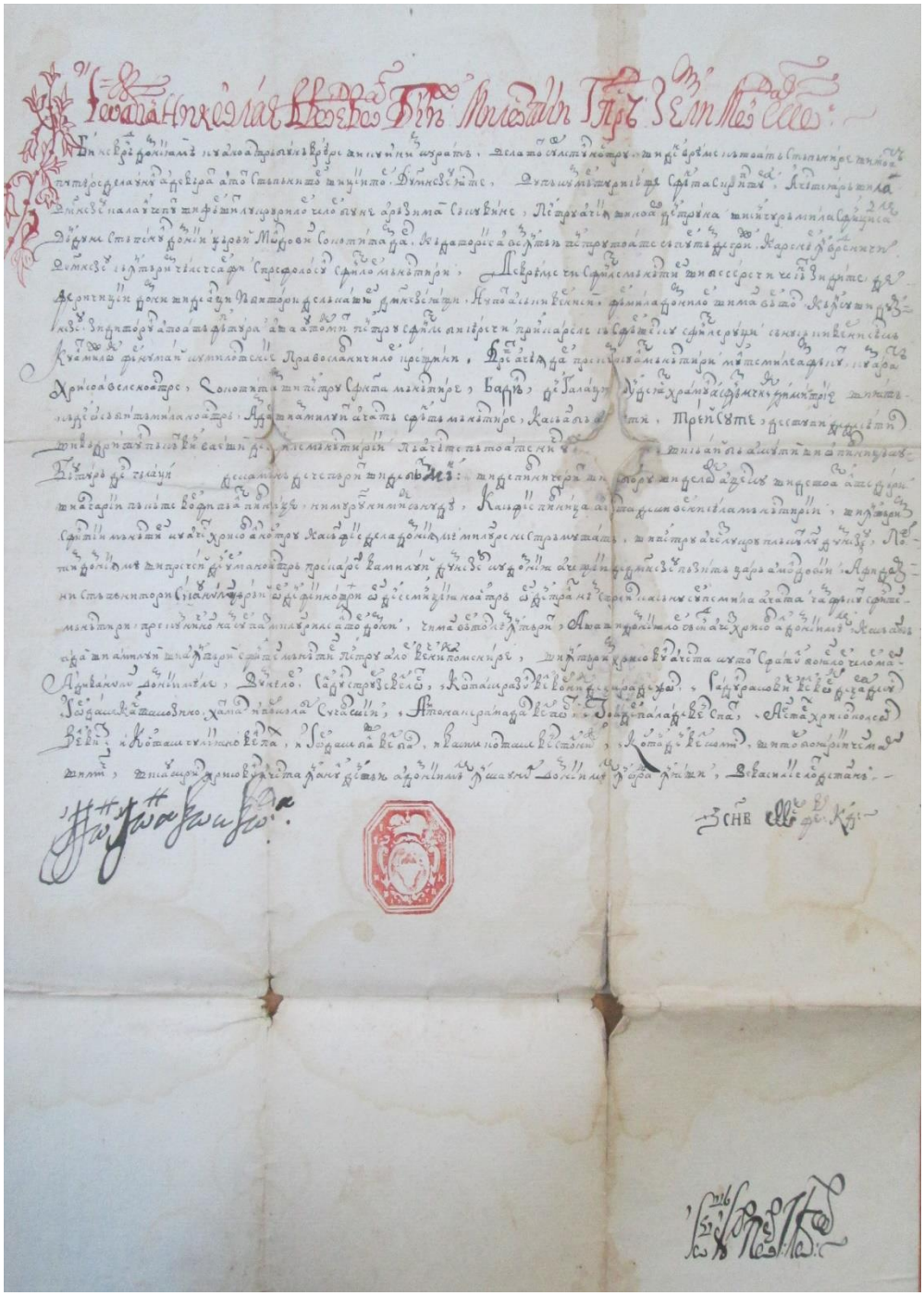

Doc. nr. 23

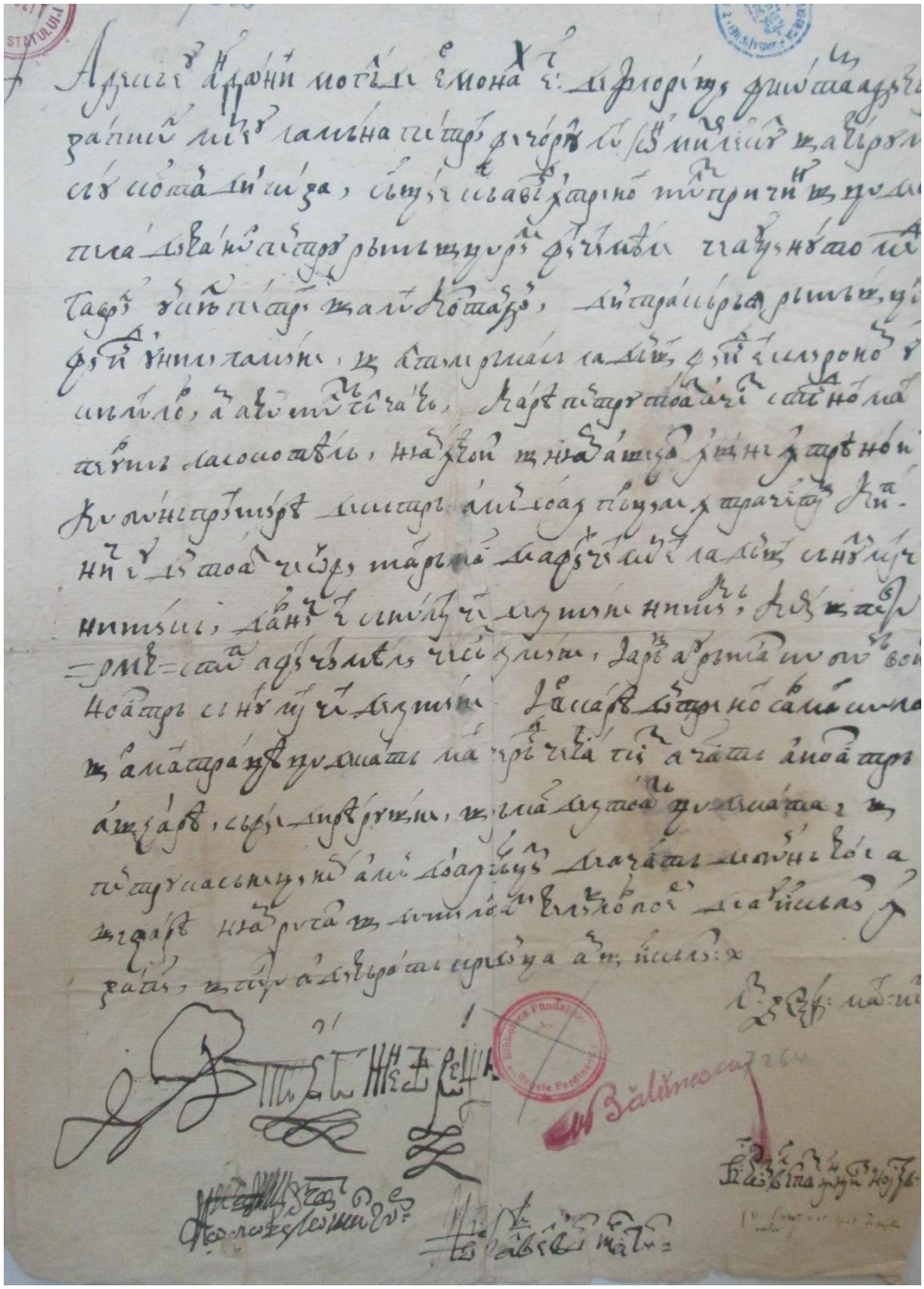

Doc. nr. 26

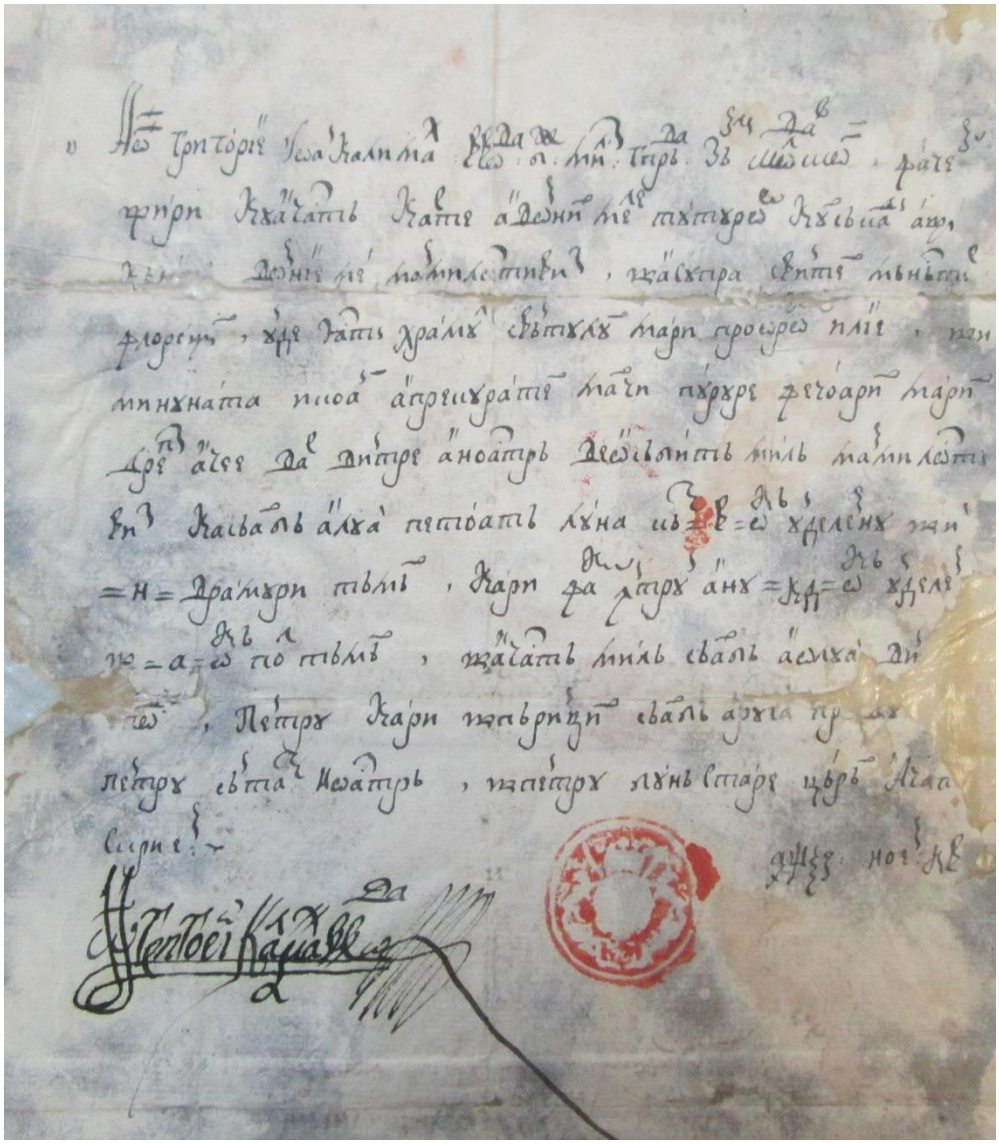

Doc. nr. 34

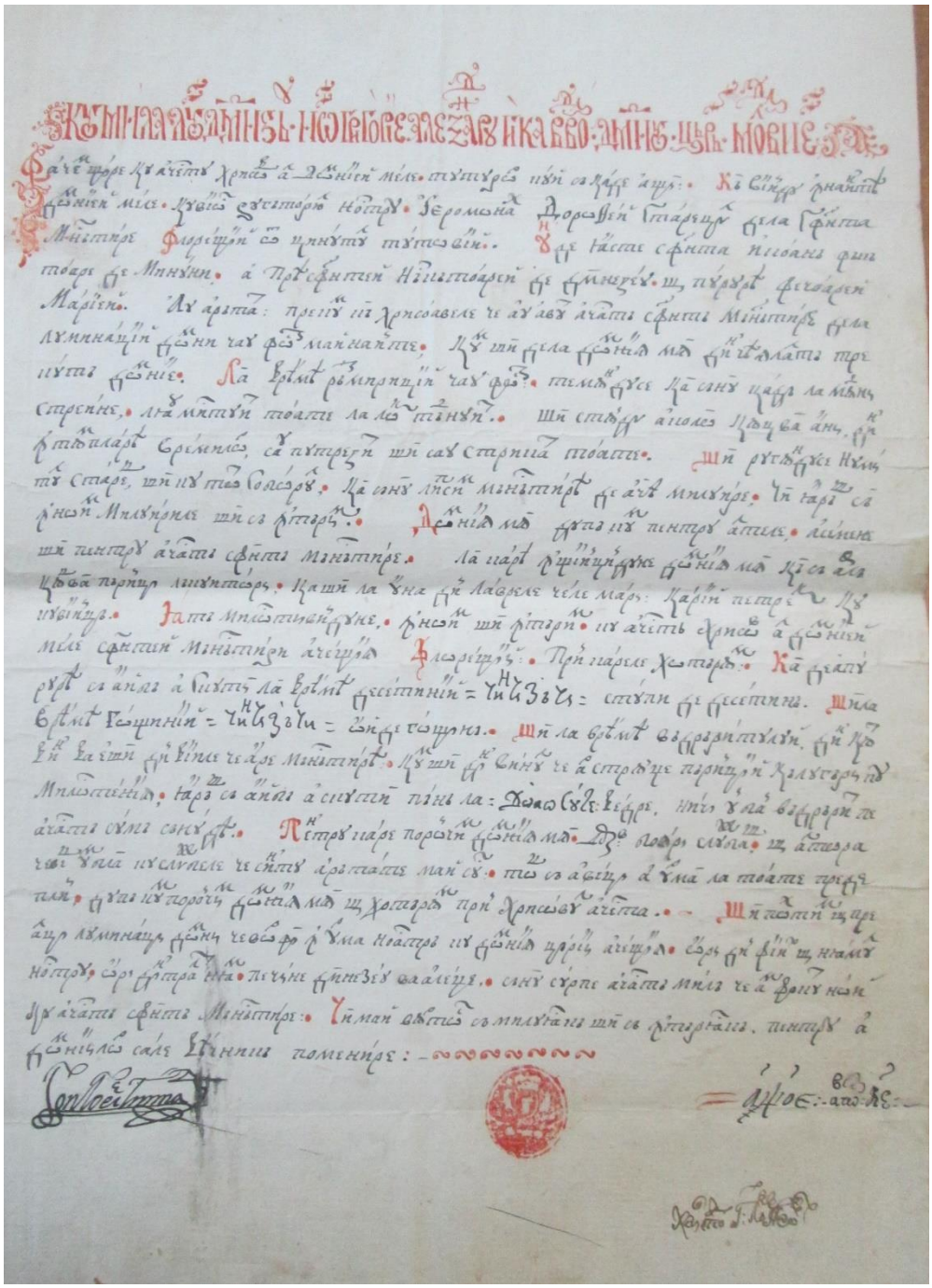

Doc. nr. 38

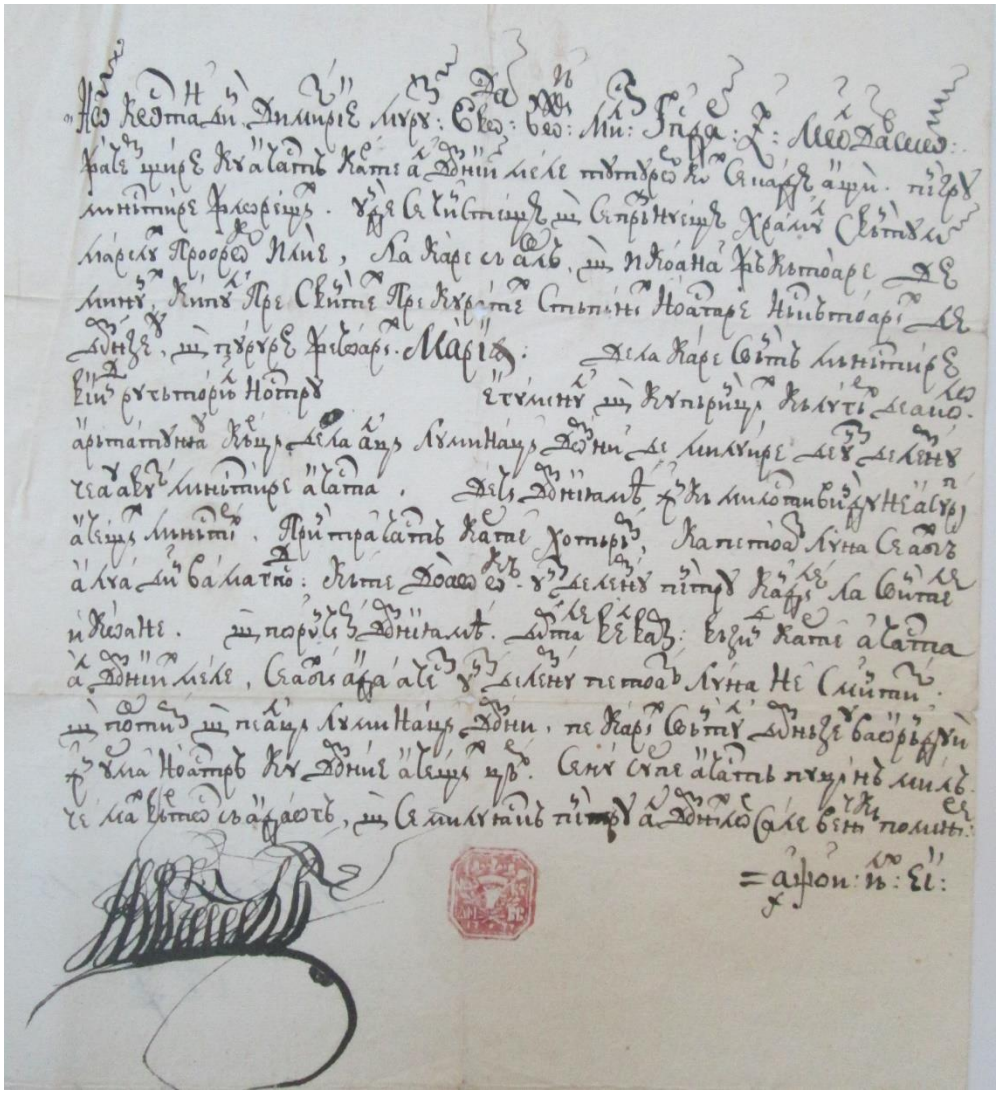

Doc. nr. 40

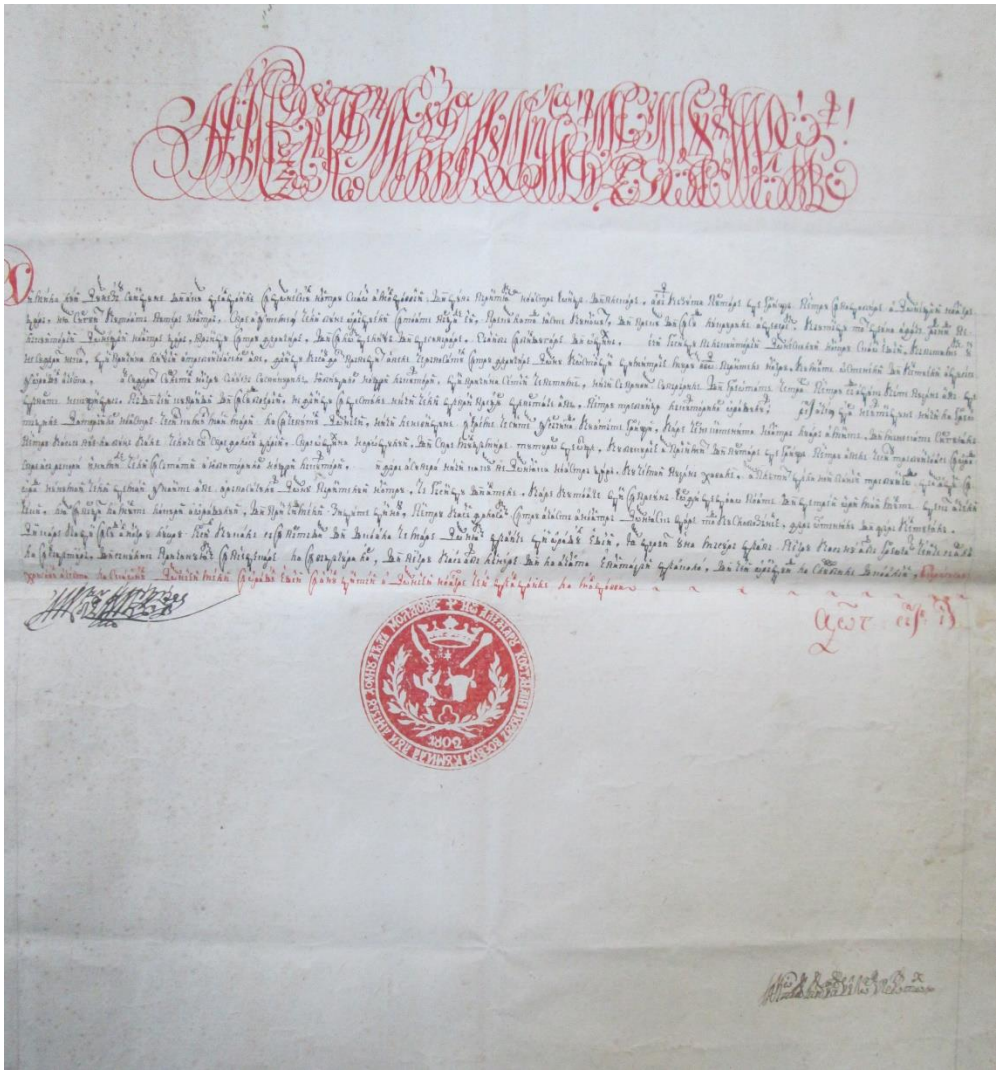

Doc. nr. 67

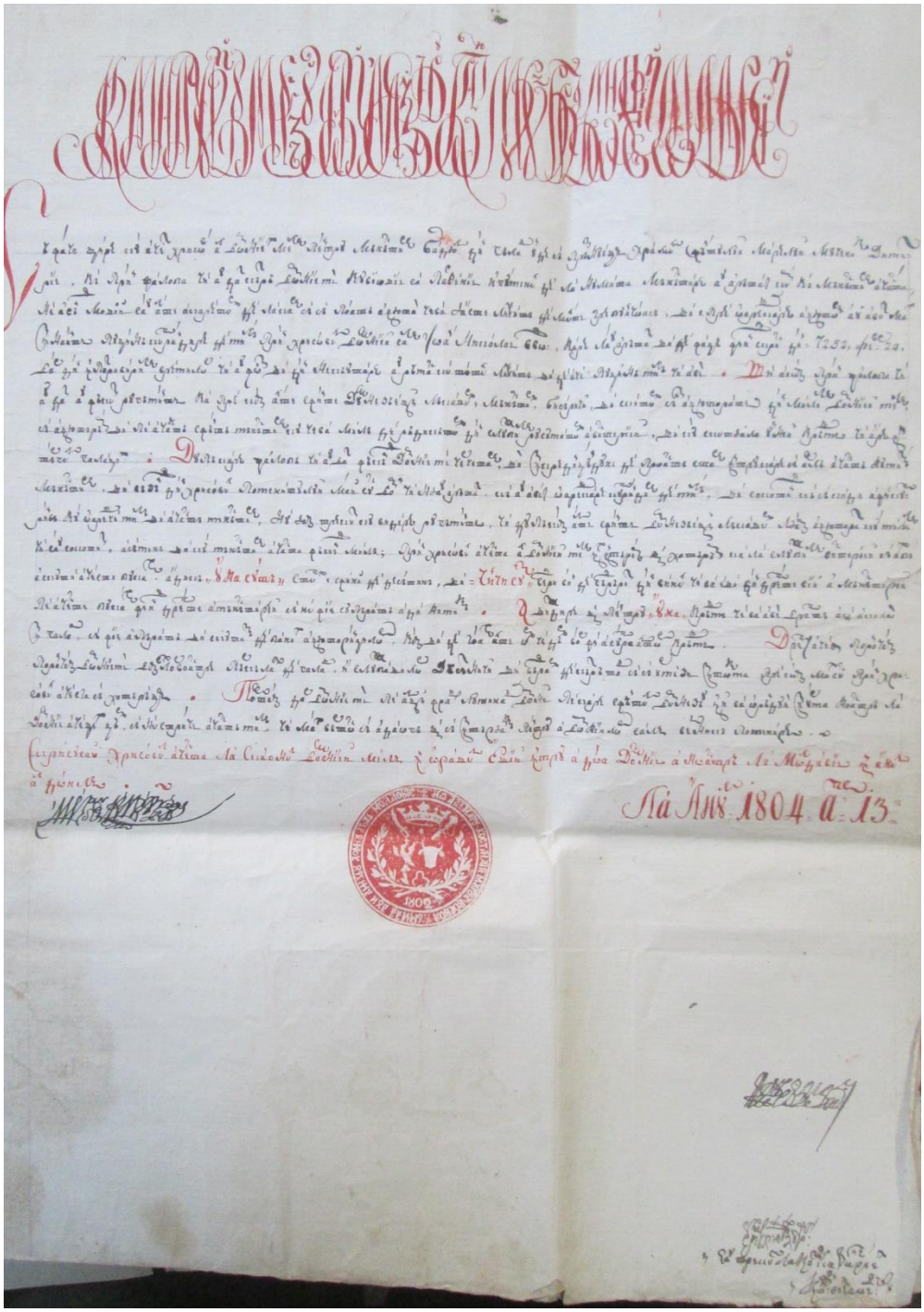

Doc. nr. 69

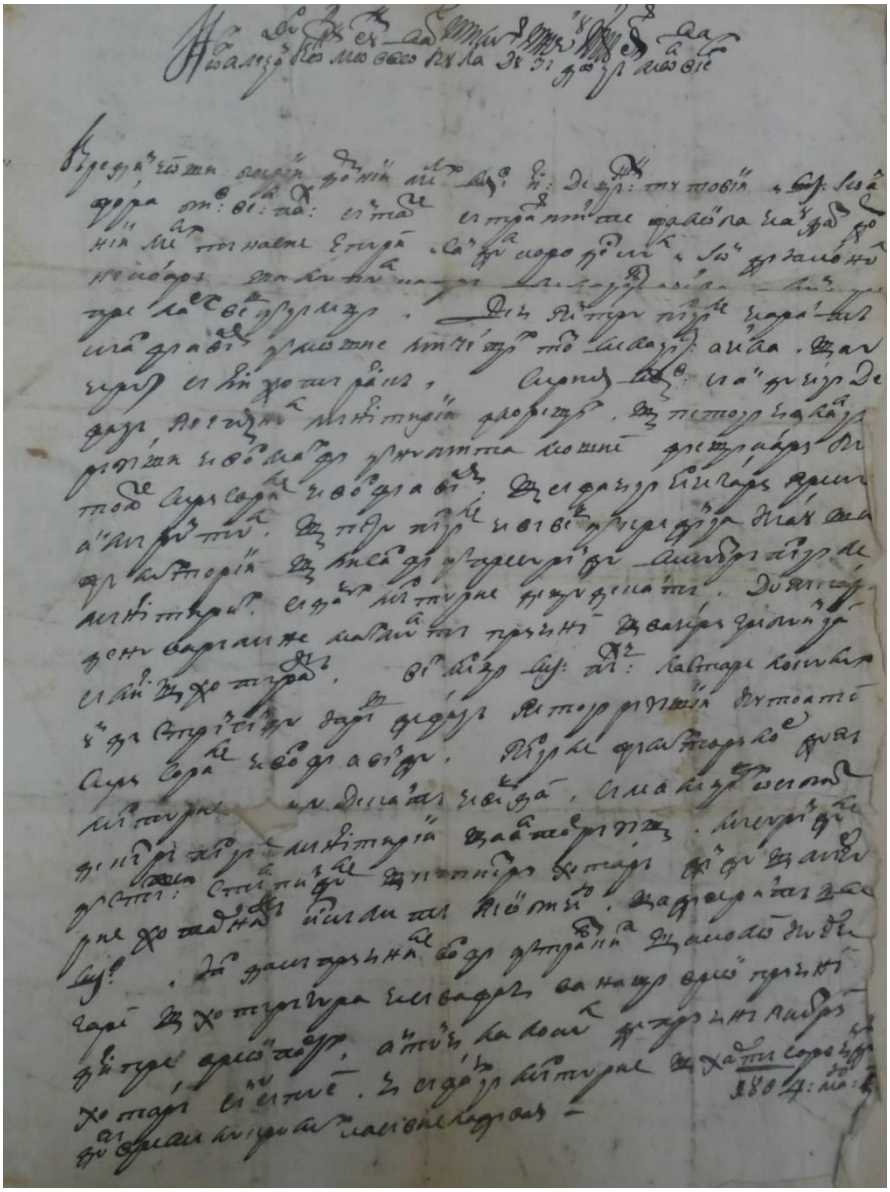

Doc. nr. 70

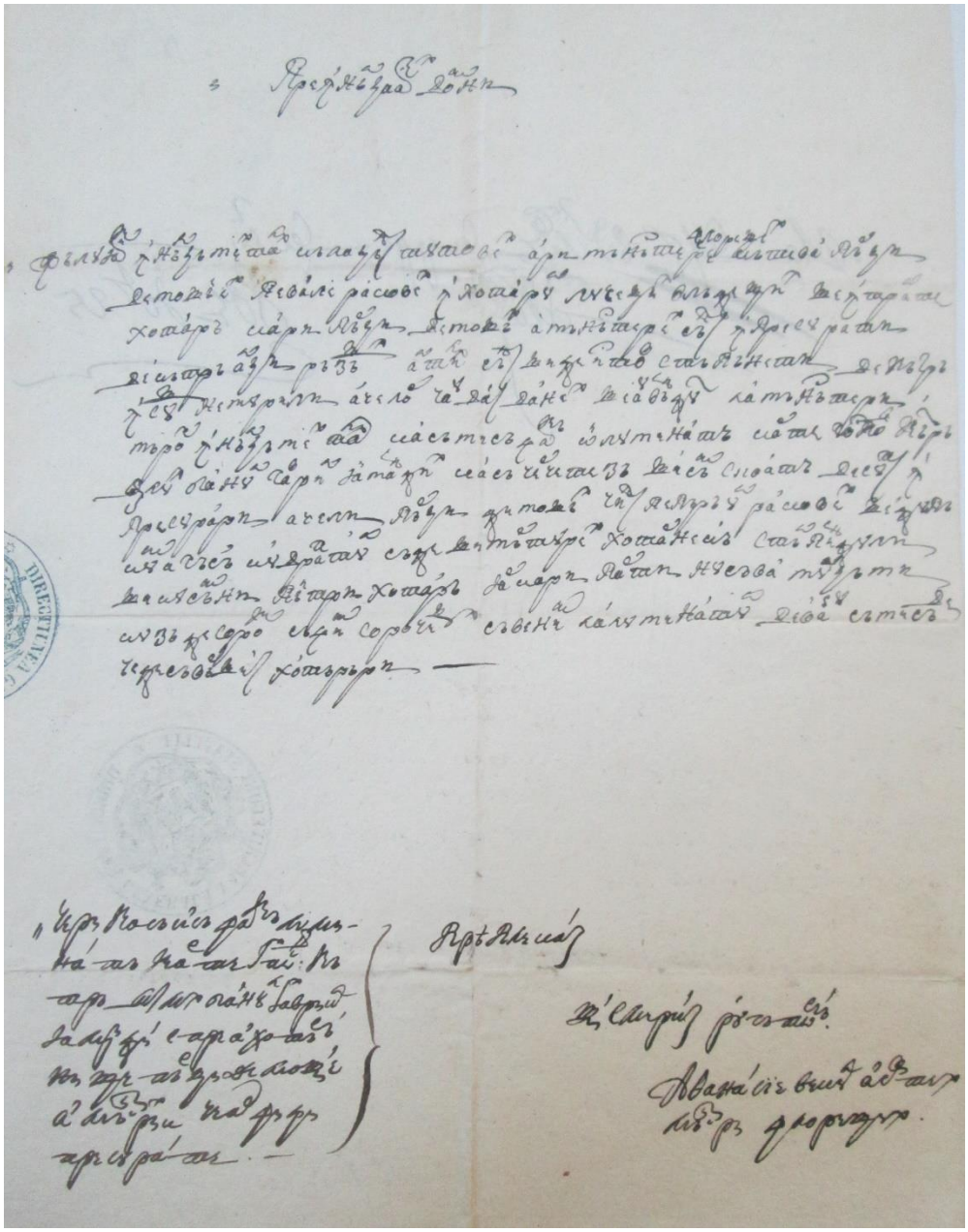

Doc. nr. 72

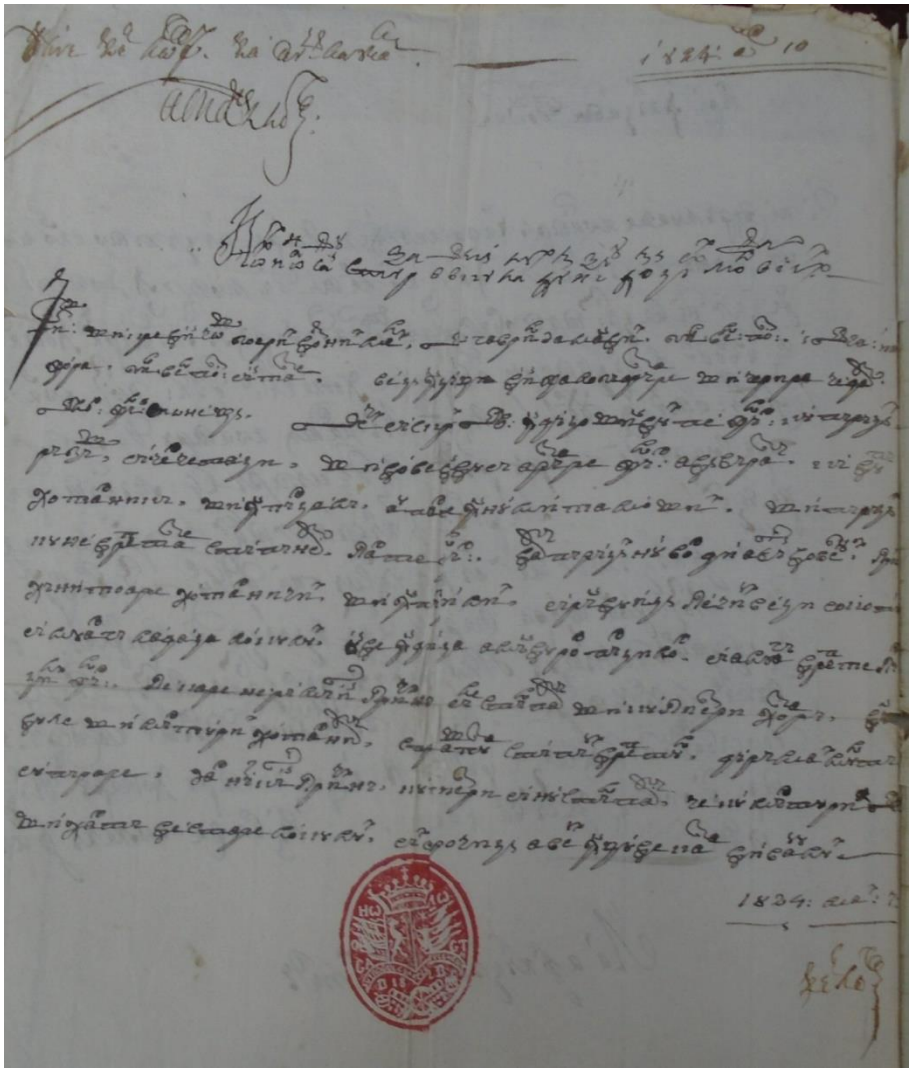

Doc. nr. 112

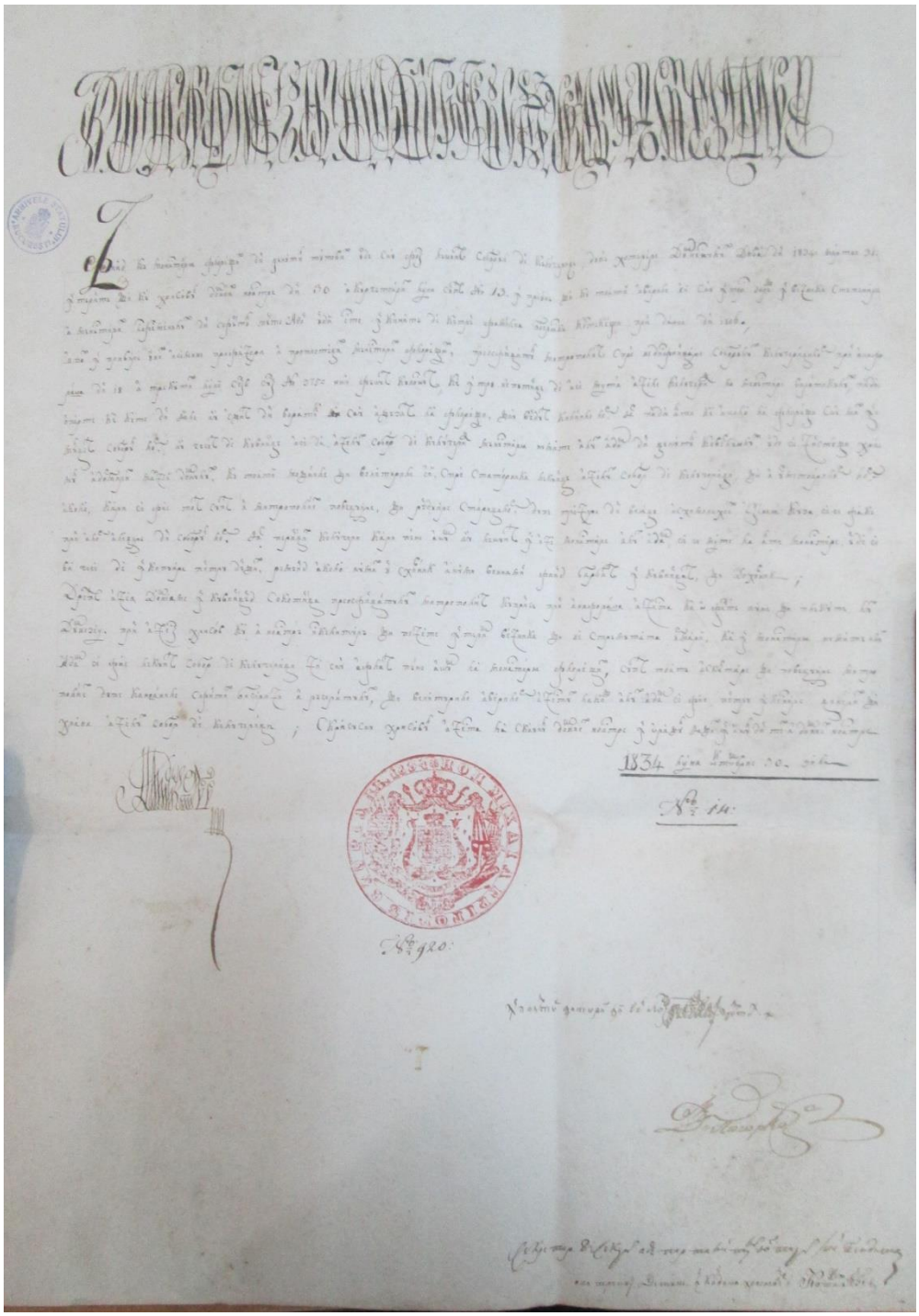

Doc. nr. 158

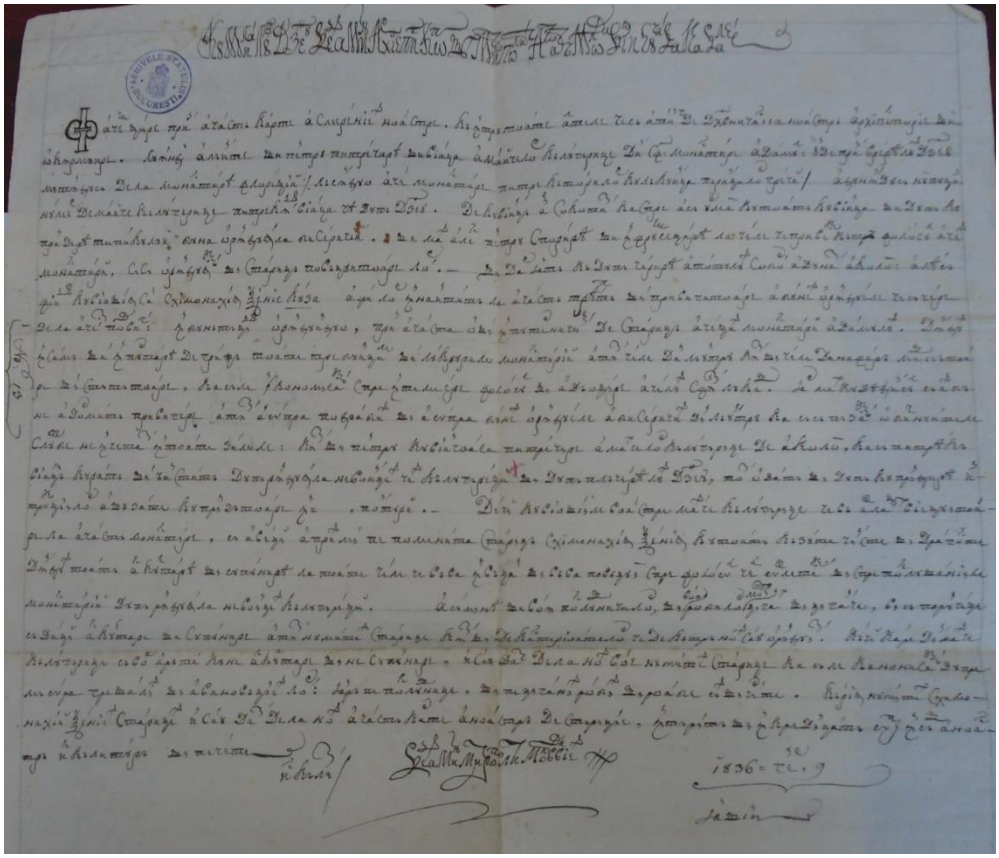

Doc. nr. 164

226

MCCXXII

BIBLIOTHECA ACADEMIAE

Τῶν παρ' ἀνθρώποις μυσαρῶν θεὸς ὕβρεων ὧν μεμισηκὼς ἐξέπεσεν ὁ θεὸς
ἐσπάσθαι τὰ γεγραμμένα. Διὰ ταῦτα τὸν μυσαρὸν τοῦτον ἀνακείμενον, καὶ δίκαιον ἡγοῦμαι
ἱερόσυλον μυσᾶν, αἰχμὰ καὶ ἐμφανίζειν, καὶ θεοστυγῆ ἀποφαίνειν, ἵνα καὶ οἱ ἔσοπτες
νοὶ τὸν ὅλεθρον ἴδωσι, ἐμβλέποντες, ἀδιάδοχον ἔχοντα ἀεὶ τὸν θεομηνιάδην μὴ διαπε-
λοχῆν. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ καὶ οἱ θεοπνεύστοροι καὶ σύμφρονες τοῦ κηδεστοῦ Πα-
νιέρωλατ ἄρτι Μαζοδαίων κύριοι Βενιαμὶν, ἐσθῆτι ἐναντίᾳ ἐσθῆτι μὲν δε-
λοῦντες θεοπρεπῶς σεμνὴ μὴ ἀφιερώσεως ἡμῖν ἐμφανῆ μορφὴ ἔχουσι, δὲ σφαρυ-
κτὰ αὐτὸ κλῆσιν, καὶ φωνὴ μὴ συβαιτικὴ αὐτὸ Πανιερωλάτ διανοίγνυσθαι,
καὶ ὑφὸ μὴ θεσπίσιον αὐτὸ ἔχοντος αὐτὸ ἔκ τῶν συμμιδόχων δὲ κλίσεως διανύ-
ματος ἐμβάδες ἵππῳ αὐτὸ, ὑπλικαὶ δ' ἐμπλουμίον δέρις διαπρεπὲς συβαιτικὸν μορ-
φὴ σωτῆτα λιναχάτινα, καὶ ἐσπικλημένα δὲ ἐσθῆτα. Μὴν ἀφιέρωσιν ἔκλεξαν,
ἐδέξαντο, ἔσει ἐκ μὴ συμφωνίᾳ, καλεῖ δὲ ἀκοσχάθως σημειώμενα καθάπερ.

Α! Ἀφιερῶσι Βάμουσιρίου Τάλο ἐν τῷ Ἐσφαγμένῳ, ἵνα πᾶν ὑποχειρίαν ἀνυχεῖν τὸ ἔμ-
χρι καὶ τὸν ναόν, καὶ παμφανεῖον στέλεσθαι ἐν τῷ Πόρῳ, καὶ ἵνα διωκήσεως αὐτὸ ἐλευ-
χεῖσι φαίνηται, καὶ ἕδρα καὶ οἱ διαδοχοῖμι διωκήσεων τοῦτα φαίνα ἀφανεσκήσθαι, δὲ

Β! μενδιάσθαι αὐτὸ καθυποσπεῖν ἐν τῷ συνεγμένῳ χεῖσι.
Ἐσθῆτι ὑποχειῖν ὅτι καὶ εἰς τὸ τῷ Ἐσφαγμένῳ κοινόβιον, ὁ ἐν χοεῖ καὶ ἔσται τῶν Μαζδο-
ἐλίνων τὸ κίνος ἐκεῖ παίδευσιν, καὶ ὁ ἐν τῶν γενικῶν. Ἅτις καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι καὶ ἀνάγκην
ἢ ἀνοιχθῆναι ἐξέρχεσθαι, διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀποχεῖσθαι, καὶ οἱ ἐκ τῶν δυσμενῶν. Ἐσκάλιος δὲ νὰ
μένουσιν, καὶ ἐκ ἀναγκαίου ἀκλεῖς, ἀπαιδίας, ἀδιμμάτους, καὶ ἔλκεσι, καὶ ἐκ ἐν τῷ ἐκκλῆσι

Γ! μεμιγμένα, καὶ χοεῖ ἀνυσκαλοῦ ἀκλεῖσι συνεγμένοι.
Ἐσθῆτι ἀνυδίσιον αὐτὸ ἐν τῷ ἀνδρεῖον μονὴ ἐν ἀνδρὶ καθὼς καὶ οἱ ἐν αὐλῇ μονάζουσι, καὶ νὰ ἐν τῷ
τῷ Ἐσφαγμένῳ μονὴ ἔχει διαπέσσεσι Μαζδοδαίων ὁ ἄνω μοναχὸς, ἐνδὲ τῷ τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐξ, ὅσοι διέλθωσιν καὶ σεβ' ἀφιερῶσι. Ὁ δὲ ἄγιος, ἵνα ἐν μὲν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
τῶν ἀδελφῶν ἴδῃ ἐν νεῷ διεφθείρεσι, καὶ ἀφανοῦσι ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐν καὶ παμφανεῖον ἔνα, σεσοφεγέσιον ἕνα, καὶ ἄλλο ἡμέρα, ὅλκια ἔλκεσι καὶ νὰ ἀνάγκη
νέσσεσι. Ἄλλα ὁ ἄγιος νὰ θεοδόσιος καὶ ἐκ γενικῶν τῷ λοιπὰ, ἀπὸ νὰ ἄλλα ἀνάγκη σὺν ἀλλ
σι, καὶ ὁ ἡγούμενος διεκδεῖ. νὰ ἄλλα ὄχλοι, καὶ ἄλλοι ὀφείλει, καὶ νὰ ἀφανεῖσθαι σὺν ἀλλ
Θεῷ Θεοῦ. Ἀδύναμοι δὲ ἐσκαλεῖ νὰ διαπέσσεσι οἱ ἔλκεσι, καὶ νὰ ἀφανεῖσθαι σὺν ἀλλ
σαλλοῦσι. Ὁ ἀλλοῖος τῷ σοφῷ τῷ ἀλλοῖος καὶ ἐκ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα

Δ! σσα νὰ δέχωνται σαλλοῦσι, σεσαλλοῦσι, σαγκλοῦσι. Εἰ δὲ τῷ Ἐσφαγμένῳ, ὅσοι ἔλθωσι καὶ καὶ ἐκ
καὶ καλεῖ τῷ ἐλευσῖνι.
Οὗτος δὲ ἐκ διδόμενοι καὶ μονῶν, ἀφέλκεσι καὶ οἱ καλεῖσι τῷ ἡγούμενοι, καὶ μονῶν ἀφανεῖ
σεσι ὅσοι μαζδοδαίων, ὅσοι γενικοῖ, ἐν νὰ ἀνάγκη τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐν ἐξόσοι καὶ Μαζδοδαίων. καὶ ἀλλοῖος ἐκ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
καὶ ἔχουσι ἄλλοι καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐν ὅσοι ἡ συβαιτικὴ αὐτὸ Πανιερωλάτ, ὁ ἡ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
ἐσθῆτα καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα

Ε! Εἰς τὸ ἔξω, καὶ νὰ χαμῆλαι, καὶ ἡμοῦ, καὶ ἔναι καὶ μυσάσαι ἐν τῷ Ἐσφαγμένῳ μονὴ, ὡς μονὴ ἐν
Μαζδοδαίων, καὶ δὲ τὸ χεμαλεῖον μονὴ ἐν τῷ σῶμα, καὶ ἐν τῷ Ζωγλαῖον ἐν τῷ βαγλαῖον, καὶ καλεῖ
ἴδιον μόνον ἐν τῷ Ἐσφαγμένῳ, καὶ δὲ ἐλεῖ ἐξ ἡμοῦ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
συγγραφέα.

Ζ! Αὖ ὁ γενικὸς ἡγούμενος ἀφικῆ σεσεγεῖον ἐν τῷ Μαζδοδαίων, καὶ μετὰ δεκαπέντε ἐξαύξων ἐν τῷ σῶμα-
βαλεῖν, μετὰ καλῶν ἀλλὰ ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ δικαίων αὐτὸ ἐκεῖ θεοδόσιον, νὰ ἐξωδίσῃ ἐν τῷ ἡγούμενον
καὶ νὰ μετὰ Μαζδοδαίων.

Ζ! Ὁ ἐν τῷ ἐλευσῖνι ἡγούμενος νὰ μὴ καλῶ, καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα
καὶ ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα ἐν τῷ ἐλευσῖνι μόνα

Πανιερά

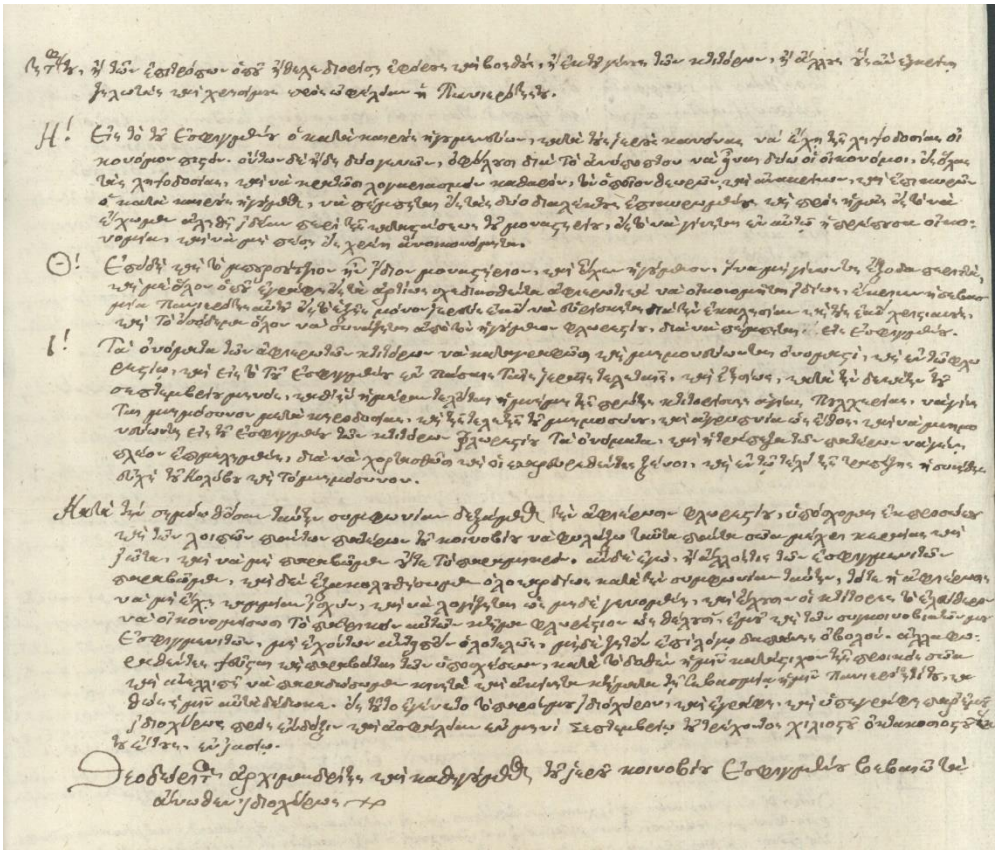

1806 septembrie, Iași – Arhimandritul Teodoret adeverește acceptarea închinării mănăstirii Florești pe care mitropolitul Veniamin Costachi a făcut-o mănăstirii Esfigmenu de la Sfântul Munte Athos (Biblioteca Academiei Române, Documente istorice, MCCXXII/226, original, sigiliu aplicat în tuș)

Sigiliul mănăstirii Esfigmenu de la Muntele Athos

Sigiliul mănăstirii Florești

CUPRINS

CUVÂNT DE ÎNTÂMPINARE 5
REZUMATELE DOCUMENTELOR 13
DOCUMENTE ……. …. 33
INDICE DE NUME 387
INDICE TOPONIMIC 423
FOTOCOPII DE DOCUMENTE ……... 431